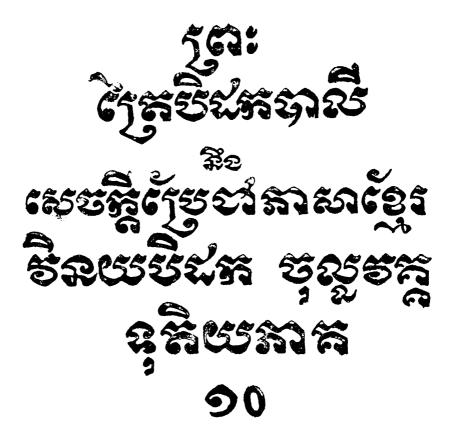

ឯកសារគម្ពីព្រះវ៍ត្របិងកស្កាននេះ ត្រូនបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះវ៍ត្របិងកដប៉ឺន ។

ឯកសានគម្ពីនព្រះឳត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ១ ដល់ ភាគ៥0 គឺជានបស់ នុបាសិកា កាំង ហ្គិចឪំណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រធិតា, ធ្វើដូនលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ីត-សាទំងក្ន ។ និងទុកក្នុង គេ៣ទំព័ន៥000ឆ្នាំ សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

កែសម្រួលតាមកុំព្យូទ័ន តម្រូនំនុបកនណ៌អានទអទ្សិត្រូនិច តដាយខ្ញុំព្រះកនុណា ខ្ញុំបាទ ស្រុង-ចាន់ណា ៕

www.5000-years.org

សមថកិន្ទភិ: १ទូកវិតកិន្ទភិ: ទឹង សេនាសនក្ខន្ធភិ:

ពុន្ធសាសឧបណ្ឌត្យ ភ្នំពេញ ព, ស. ២៥០០ ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្វមផ្លង់ស្មារតីស្វត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសដ្ធនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្វត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន "ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ មើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដ្ឋូងចិត្ត ជ្ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាងកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទេ្យត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្លូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរួបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara

អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集 め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成 されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至 宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻 刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球 上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の 時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離 れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表	無着	成恭	世話人	松永	然道	有馬	実成
事務局長	篠原	鋭一		伊藤	佳通	渡井	奎一
				杉谷	義純	茂田	真澄
				前田	利勝	中島	教之
				永	六輔		

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei រិនយចិដតា ចុល្វវត្ត នុតិយភាត

00

សមដក្ខាន្ធតា: ខុន្ធតាវត្ថក្ខន្ធតា: នំង សេនាសនក្ខន្ធតា:

ก. **ณ**. ๒ ๔ ๐ ฦ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គស្យ

ទុតិយោ ភាគោ

សមបក្ខ័ត្នកំ

(០) នេន សមយេន ពុន្ធោ កកវា សាវត្ថិយំ វិហរត៍ ដេតា៤៤ អនា៩០ ណ្តិតាស្បូ អារាមេ ។ តេន ទោ បន សមយេន នព្វក្តិយា ភិក្ខា អសម្មទិភ្លូតាន ភិក្ខានំ តាញតំ តាពត្តំ តដ្ឋធយទ្បំ តំយស្សទ្បំ បញ្វាជត័យទ្ប័ ខដិសារណីយម្ប៍ ឧក្តោខន័យម្ប៍ ។ យេ តេ ភិក្តា អញ្ជញ្ញ ។ មេ ។ គេ នុដ្យ យន្ត្ំ ទីយន្ត្ំ វិទា ខេន្ត្តិ គេដំ ហ៍ លាម ជព្វក្តិយា ភិក្តា អសម្មទឹក្តតានំ ភិក្ខុនំ က ချိုဂဋ္ဌ လၤလာက ချိုန် ၊ မိန္နာ ရေကာင္စာ က ဆုန္တာ က ဆုန္ ភិក្ខុ ភកវតោ វតមន្ត្ ភាពេខេសុំ ។ ខេ ។ ស ខ្ញុំ កាំរ ភិត្តាវ ឧត្វក្តិយា ភិក្តា អសម្មទីភ្លានំ ភិក្តានំ តម្លាន់ តាពន្លំ តដួនយម្បី និយស្សម្បី បញ្វាជន័យម្បី

វិនយចិដក ចុល្លវគ្គ

ទុតិយភាគ

សមបំពិ្តត្តូ**ព:**

(១) សម័យ នោះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ នៅក្នុង វត្តដេតវិន របស់អនាថចណ្ឌិកសេដ្តីទៀបក្រុងសាវត្តី ។ សម័យនោះឯង ពួកធត្វគ្គ័យភិត្ខ តែជធ្វើកម្មទាំជ ព្វាយ គឺ តជ្លន័យកម្ម រុះ ន័យសក្រម រុះ ដល់ភត្ថ បញ្ហា៨ខ័យកម្ម ខ្វះ បដិសារណ៍យកម្ម ខ្វះ ទុក្ខេបខ័យកម្ម ខ្វះ ព័នទ្បាយដែលមិនមានក្នុនទីចំពោះមុខ ។ ភិក្ខុព័នទ្បាយណា ជាអ្នក ព្រុថ្នាតិច ។ បេ។ ភិត្ត ទាំងនោះក៏ពោលពេស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប ឋា ពួកធព្វគ្គិយភិត្ត មិនសមបើខឹងធ្វើកម្មទាំងឲ្យយ គឺ តដ្តខ័យកម្ម 🤉 និយសក្រម្ម ខ្វះ បញ្ជូជនីយកម្ម ខ្វះ បជិសារណីយកម្ម ខ្វះ ទុក្ខេបនីយកម្ម **ខ្វះ ដល់កិត្តទាំង ឡាយដែលមិខថាន** ក្នុងទីចំពោះមុខសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ខ្រង់ត្រាស់សួរថា នៃកិត្ត ទាំង ឡាយ ឮថា ពួក ធព្វគ្គិយកិត្តតែង ធ្វើកម្មទាំងឡាយ គឺ តដ្តន័យកម្ម ខ្វះ និយស្សកម្ម ខ្វះ បញ្ហាជន័យកម្ម ខ្វះ

វិនយបិដិពេ ប៉ុស្វវិវត្តា

មជំសារណីយម្ប៍ ឧក្តោមជ័យម្បីតំ ។ សថ្មុំ ភកវាតំ ។ វិតរហិ ពុន្តោ ភតវា អននុត្ញវិតាំ ភិត្តវេ តេសំ មោ-ឃមុរិសាន៍ អននុលោមតំ អប្បដំរូបំ អសុព្រមណតំ អតាចរុំយំ អតារណ័យំ តាដំ ហំ នាម តេ ភិត្តវ មោយបុរីសា អសម្មទីភ្លូតានំ ភិត្តានំ កាម្មាន ការីស្បត្តិ តដូនីយមរំ និយស្សមរំ បញ្ហជន័យមរំ បដិសារណី. យម្យិ ឧក្តោមន័យម្យិ នេះតំ កំតាវ អប្បសញ្ញនំ ۸ បសានាយ ។ បេ ។ វិករហិត្វា ឧម្មី តាថំ តាត្វា ភិក្ខា អាម នេ្តសំ ន ភិត្ត វេ អសម្ម ទី ភ្ល តំ ភិត្ត នំ កម្មំ កា . តឲ្ំតដួនយំ វា និយស្ប៍ វា ខញ្ហជន័យ វា មនិសារណ៍យំ **ក ខ្មុំគ្នេចខ្មុំ** ហំ ហោ កាយ ភ្នំ មុំត្តដូស្ម្រ។

Ŀ

វិនយបិឝក ចុល្អវត្ត

បដិសារណ៍យកម្ម រុះ ទាក្ខេចន័យកម្ម រូះ ដល់ភិត្ត ពំងឲ្យ យដែលមិនមាន ក្នុនទីចំពោះមុខ ពិតមែនឬ ។ ភិត្តទាំងឲ្យាយក្រាបបន្ត័ំទូលថា បតិត្រ ព្រះមានព្រះកាត ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាត (ទន់តិះដៀលយ៉ ម្នាលភិត្តពំ័នឲ្យយ អំពើរបស់ចោយបុរសព័ន៍នោះ មិនសមគួរ មិន ត្រវទំនង មិនត្រវបែបផែន មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរ ធ្វើទេ មាលកិត្ត ពំឥឡាយ មោយបុរស ព័ត៍នោះ មិនសមបើខឹងធ្វើកម្ម ទាំងឡាយ គឺ តដ្តន័យកម្ម ទុះ និយស្សកម្ម ទុះ បញ្ហាដន័យកម្ម ទុះ បដិ សារណ័យកម្ម 🤋 ៖ 🕫 ក្មេចខ័យកម្ម រុះ ដល់ភិក្ខុ ទាំង ឲ្យាយដែលមិន មាន ក្នុងទីចំពោះមុខទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំកើនេះមិនមែននាំឲ្យដ្រះថ្ងា ដល់ពួកជនដែលមិនគន់ដ្រះថ្ងា ។ ថេ ។ លុះទ្រជំតិះដៀលហើយ e្រន់ធ្វើធម្មឹកថាត្រាស់ ហៅកិត្ត ព័ន ឡាយមកថា ម្នាលកិត្ត ព័ន ឡាយ ភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើតដ្ឋខ័យកម្ម រុះ និយស្យកម្ម រុះ បញ្វជន័យកម្ម រុះ បដិសាណ៍ -យកម្ម ?៖ ទក្លេចន័យកម្ម ?៖ ដល់ភក្ខុទាំងទ្បាយដែលមិនមានក្នុទ័ចំពោះ មុខ ខេតត្តណាធ្វើ ត្រូវអាបត្តទុក្កដ ។

សមថត្វនូកេ អធម្មភិទី បុគ្គលោ ធម្មភិទី បុគ្គលោ

(७) អនម្មវានី បុក្តលោ អនម្មវានី សម្ពូហុណ អនម្មវានី សន្លោ នម្មវានី បុក្តលោ នម្មវានី សម្ពូហុណ នម្មវានី សន្លោ ។

(៣) អនម្មវានី ទុក្កលោ នម្មវានី ទុក្កលំ សញា-មេតំ និជ្ឈាមេតំ មេញ្តេតំ អនុមេក្តេតំ ឧស្សេតំ អនុ-នេះស្បត់ អយំ ជម្លោ អយំ វិនយោ ឥនំ សត្វសាសនំ ឥម៌ កណ្តាហិ ឥម៌ ពេខេហិត នាំពេញ តំ អនិតកណំ វុបសម្មត៍ អនម្មេន វ៉ូបសម្មត៍ សម្មតាវិនយប្បដំរូបកោះ ន។ អនម្មរាន មុត្តលោ នម្មរាន សម្ពូសុលេ សញាចេ-តំ ជំជ្ញា បេតំ បេក្តេតំ អនុបេក្តេតំ ជស្បេតំ អនុឧស្បេតំ អយំ នម្មោ អយំ វិនយោ ឥនំ សត្ថសាសនំ ឥមំ កណ្ដ ត់ម៉ំ កេខេថាតំ ដៅញេ តំ អជិការណ៍ រ៉ូបសម្មតំ អ. ឌធេច រ៉ុបសម័ន មាត់សរូចពេលខ្សែ ដែល អនតិបត្ត

Ŋ

សមត្ថកូនុក: បុគ្គលជាអធម្មវាទីតំងបុគ្គលជាធម្មវាទី

(b) (បទមាតិកាទំង ៦) គឺ បុត្តលជាអធម្មវាទី (អ្នកពោលមិន ត្រូវធមិ) ទ ភិត្តទាំនឡាយច្រើន^(e) ជាអធម្មវាទី ទ សង្ឃជាអធម្មវាទី ទ បុត្តលជាធម្មវាទី (អ្នកពោលត្រូវធមិ) ទ ភិក្ខុទាំនឡាយច្រើនជាធម្មវាទី ទ សង្ឃជាធម្មវាទី ទ ។

(ញ) បុគ្គលដាអធម្មវេទីញ៉ាំឪបុគ្គលដាធម្មឥទី ឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យ តំបារណា ឲ្យព័ទ៌ត្យ ឲ្យព័ទ៌ត្យ រឿយ ១ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញហឿយ ១ ថា នេះ ធមិ នេះវិទ័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូកោន់យកតាក្យ នេះចុះ ចូរគាប់ចិត្តខឹងពាក្យខេះចុះ ដូរច្នះ បើអធិករណ៍នោះទ្រាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយមិនត្រូវតាមធមិ ជាសម្មទាវិទ័យបូម គឺត្រាន់តែប្រ-វៃហាសត្នាខឹងសម្មទាវិទ័យ ១ បុគ្គលជាអធម្មឥទី ញ៉ាំងកិត្តទាំងឲ្យាយ ប្រើខជាធម្មឥទី ឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យពិបារណា ឲ្យពិទិត្យ ឲ្យពិទិត្យហឿយ ១ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយ ១ ថា នេះធមិ នេះវិទ័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ ព្រះសាស្តា អ្នកទាំងឲ្យាយចូកោន់យកពាក្យនេះចុះ ចូវពេញចិត្តទឹងពាក្យ នេះចុះ ដូច្នេះបើអធិករណ៍នោះទ្រាប់យ៉ាំងនេះ ឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយមិន ត្រូវតាមធមិ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នាទឹងសម្មទាវិទ័យ ១ បុគ្គលដាអធម្មឥទី ត្រូវតាមធមិ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នាទឹងសម្មទាវិទ័យ ១ បុគ្គលដាអធម្មឥទី

សំដោយកភិត្តុ២.៣រូប បើនឹងហៅថា គណៈវិញកំបាន ចំណែកភិត្តតែមួយរូប បាលី
 ហៅថា បុគ្គល តាំងពី ៤ រូបឡើងទៅហៅថា សង្ឃ ។

ന

វិនយចិឝិពេ ចុល្សវត្តោ

មុក្តលោ ជម្មក់នី សង្ឃ័សញ្ញាមេតិ ធំដ្យាមេតិ មេក្តេតិ អនុបេក្ខេត ឧស្សេត៍ អនុឧស្សេត៍ អយំ ជាម្នា អយំ វិនយោ ឥនំ សត្វសាសនំ ឥមំ កណ្តាហ៍ ឥមំ ពោច-ហិត រ)វញ្ទេ តំ អជិការណ៍ រូបសម្មតំ អជម្មេ រូប-សម្មត៍ សម្មតាវិនយប្បដ៏ប្រកោន ។ អនម្មវាន័ សម្ពុហុ-លា ឧម្មក់ឌំ បុត្តលំ សញ្ហា ខេត្ត និជ្ញា ខេត្ត ខេត្តេត្ត អនុចេកត្ត ន សេរ្នត្ថំ អនុនសេរ្នត្ថំ អយំ ជាម្នា អយំ វិនយោ ឥនំ សត្ថសាសនំ ឥមំ កណ្ដាហិ ឥម៌ ពេចេ-ហ័ត រាវញេ តំ អជិការណ៍ រ៉ុបសម្មតំ អជម្មេរ រ៉ុបសម្មតំ សម្មទាវិនយប្បដំរូប កេន ។ អនម្មក់ដី សម្គូហុលា នម្ម-ក់ខ្ញុំសម្ពូសុលេ សញ្ហាខេត្ត និង្សាខេត្ត ខេត្តេត្ត អនុទេ. ក្ខេត្ត ន សេរ្នត្ថិ អនុនសេរ្នត្ថិ អយំ ន ម្នោ អយំ វិនយោ វនំ សត្វសាសនំ វទំ កណ្ឌ៩ វទំ ពោចេជាតិ រ៉ាវញ្ចោ តំ អតិតារណ៍ រ៉ូបសម្មតំ អនម្មេរ រ៉ូបសម្មតំ សម្មទា-វិនយម្បដិរូបគោន ។ អនម្មវានី សម្គូហុលា នម្មវានី សន្ស៍ សញ្ហាមេនិ និជ្យាមេនិ មេក្វេនិ អនុមេក្វេនិ

b

វិនយបិជិក ប៉ុល្សវគ្គ

ញ៉ាំងសង្ឃជាធម្មវទី ឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យ រឿយ 🤊 ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយ 🤊 ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រ-ដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូវកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូវពេញចិត្តទឹងពាក្យ នេះ ចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរមាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះ ហម្វាប់ ដោយមិន ត្រូវតាមធម៌ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នានឹងសម្មភារិន័យ ។ ភិក្ខុ ពំងឲ្យយច្រើន ជាអធម្មវាទីញ៉ាំងបុគ្គលជាធម្មវាទី ឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិទិត្យ ឲ្យតិនិត្យរឿយ ១ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញហឿយ ១ ថា ខេះធម៌ នេះវិទ័យ នេះ តាក្យបដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូកោន់យកតាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្ត នឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិការណ៍នោះរទ្ធាប់យាំងនេះ ឈ្មោះថាទ្យេប់ ដោយមិនត្រូវតាមធម៌ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នានឹងសម្មភាវិន័យ ។ កិត្តព័ង ឲ្យ យ ច្រើនជាអធម្មវាទី ញ៉ាំងកិត្តទាំង ឲ្យ យ ច្រើនជាធម្មវាទីឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យតិភាណា ឲ្យតិនិត្យ ឲ្យតិនិត្យរឿយ ១ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយ ១ ឋា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះតាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកទាំង ឲ្យយ ចូរកានយកពាក្យនេះចុះ ចូវនេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ ថើ អធិកៈណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា រម្ងាប់ដោយមិនត្រូវតាមធម៌ ត្រាន់ វតប្រហែលគ្នានឹងសម្មភាវិន័យ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយច្រើនជាអធម្មវាទិញាំង សន្យដាធម្មវទី ឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យកំចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យ រឿយ ៗ

b

សមថត្តផ្លូវព អធម្មវាទី សង្កេ_{រិ} ធម្មវាទី សង្កេរ

ଧ

សស្បន្តំ អនុនស្បន្តំ អយំ នម្នោ អយំ វិនយោ ឥនំ សត្ថសាសនំ ឥមំ កណ្តាញ់ ឥមំ កោចល័ត៌ ឯកញ នំ អត់ការណ៍ ថ្ងៃសម្មតំ អនម្មេន ថ្ងៃសម្មតំ សម្មភា. វិនយប្បដិរូបកោធ ។ អជម្មវ៉ានី សាភ្នោ ជម្មវ៉ានី បុក្ដលំ សញ្ហា ខេតិ ខំដ្បា ខេតិ ខេត្តេតិ អនុ ខេត្តេតិ ឧស្សេតិ អនុនស្បេត៍ អយំ ជម្លោ អយំ វិនយោ ឥនំ សត្វសា• សនំ ឥមំ កណ្តាញ ឥម៌ ពេចេញតំ រៅញេ តំ អនិ-ការណ៍ ប្រែសម្មតំ អជម្មេជ ប្រែសម្មតំ សម្មទានៃយៈ ប្បដិរូបកោរ។អនម្មវានី សរេឡា នម្មវានី សម្គូហុលេ សញ្ញាបេត៍ ធំជ្ញា បេត៍ បេក្តេត៍ អនុបេក្តេត៍ នស្បេត៍ អនុនសេរ្នតំ អយំ នេះឆ្នា អយំ នៃយោ ឥនំ សត្ថសា-សនំ ៨មំ កណ្ឌ៩ ៨មំ ពេខេខា តំ រៅវញ្ចេ តំ អនិការណ៍ វ៉ូបសម្មតំ អជម្មេន វ៉ូបសម្មតំ សម្មតាដែយប្បដំប្រ-កេះ ។ អនម្មាន សរេឡា នម្មាន សន្យំ សញ្ញាមេតំ និជ្យា មេតំ មេក្តេតំ អនុ មេក្តេតំ ន ស្បេត៌ អនុ ន ស្បូ-តំ អយំ ខម្មោ អយំ វិនយោ វនំ សត្ថសាសនំ

សមថិក្ខន្ធពៈ សង្ឃដាអធម្មវាទីតំំឧលង្ឃដាធម្មវាទី

ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយ ១ ថា នេះធម៌នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ ព្រះសាស្តា អ្នកចូរតានយកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចត្តន៍ឪពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា ទោបដោយមិនត្រុវ តាមធម៌ គ្រាន់តែប្រហែលគ្នាន៍ងសម្ថនាវិន័យ ។ សង្ឃជាអធម្មវាទីញ៉ាំង បុគ្គលជាធម្មវាទី ឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិទិត្យ ឲ្យពិទិត្យវៀយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយ ១ ៥ នេះធម៌ នេះវិទ័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ ព្រះសាស្តា អ្នកចូវកានយកពាក្យនេះចុះ ចូវពេញចិត្តន៍ងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះទោបយ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាវទ្វាប់ដោយមិនត្រូវតាម ធម៌ ត្រាន់តែប្រហែលគ្នាខឹងសម្មភានៃយ > សង្ឃជាអធម្មវាទិញាំងភិក្ខ ច្រើនដាធម្មវាទី ទ្យកតំសំគាល់ ឲ្យពិបារណា ឲ្យពិនិត្យ ៩ព្រំខិត្យ រឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយ ១ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ ព្រះសាស្តា អ្នកទាំងឡាយចូវកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូវនោញចិត្តនិងពាក្យ នេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិភាណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថារម្ងាប់ដោយមិន ត្រវតមេធម៌ គ្រានតែប្រហែលគ្នានឹងសម្មទាវិន័យ ។ សង្ឃដាអធម្មវាទី ញ៉ាំងសង្ឃដាធម្មវាទី ថ្យកតំសំគាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិទិត្យ ឲ្យពិទិត្យ រឿយ ១ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយ ១ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅ

វិនយបិជិកោ បុណ្ឌរំគ្នោ

៩មំ កណ្តាមាំ ៩មំ ភេចេមាន ឯកញ្ចាំ អជិតកណំ វូបសម្មតិ អជម្មេន វូបសម្មតិ សម្មុទាវិនយម្បូ-ដំរូបកេទន ។

ពណ្ឌបក្ខនរកំ និដ្ឋិតំ ។

(៤) ជម្មវាធី បុក្តលោ អជម្មវាធី បុក្តលំ សញ្ញា ទេត ធំដ្ឈា បេតិ បេក្វេតិ អនុបេក្ខេតិ ឧស្សេតិ អនុឧស្សេតិ អយំ ជាម្នា អយំ វិនយោ ឥដំ សត្វសាសដំ ឥមំ កឈ្លា ហិ ឥម៌ ហេ ខេ ហិតិ ឯវិញេ តំ អជិតាហាំ វូបសម្មតិ ជាម្ម ឧ វូបសម្មតិ សម្មទា នៃយេ ឧ ។ ជម្មវាធី បុក្ស ម្មតិ ជាម្ម វិធី សម្តូហុ លេ សញ្ញា បេតិ ជិជ្ឈា បេតិ បេក្ខេតិ អជម្មវាធី សម្តូហុ លេ សញ្ញា បេតិ ជិជ្ឈា បេតិ បេក្ខេតិ អជុបេក្ខេតិ ឧស្សេតិ អនុឧស្សេតិ អយំ ជាម្នា អយំ វិនយោ ឥនំ សត្វសាសដំ ឥមំ កណ្លថ ឥមំ ហេ ខេ ថាតិ ឯវិញេ តំ អជិតាហាំ វូបសម្មតិ ជាម្ម ជ វូបសម្មតិ សម្មទាវិនយេ ។ ជម្មវាជី បុក្ខលា អជម្មវាធី សម្មទាវិនយេ ។ ជម្មវាជី បុក្ខលោ អជម្មវាធី សម្មទាវិនយេ ។ ជម្មវាជី បុក្ខលោ អជម្មវាធី សម្មទាវិនយេ ។ ជម្មវាជី បុក្ខលោ អជម្មវាធី

3

ទី១០១ ខែ១៩១ វិន័យបិដ<mark>ក</mark> ចុល្វវត្ត ⁶900

របសព្រះសាស្លា អ្នកចូវកាន់យកពាក្យនេះចុះ ចូវពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះ ចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះវម្ងាច់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាវម្ងាប់ដោយមិន ត្រូវតាមធម៌ ត្រាន់តែច្រហែលគ្នានឹងសម្មទាវិន័យ ។

ចប់ពណ្លបក្ខ មានចំនួន ៩ ។

(៤) បុគ្គលជាធម្មវាទី ញ៉ាំងបុគ្គលជាអធម្មវាទីឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យពិ-ចារណា ឲ្យតិនិត្យ ឲ្យតិនិត្យរឿយ ១ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញ រឿយ ១ ថា នេះ ធម៌នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា អ្នកចូវកាន់យកពាក្យនេះ ចុះ ចូរតេញចិត្តទឹងតាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះទោបយ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាវមាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មភាវិន័យ ។ បុគ្គលជាធម្មវាទី ញ៉ាំន ភិត្ត ពំងី ឡាយ ច្រើន ជាអធម្មវាទី ឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិទិត្យ ឲ្យតំនិត្យកៀយ ១ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញក្រើយ ១ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះ តាត្យប្រដៅបេសត្រះសាស្តា អ្នកទាំងទ្បាយចូកោនយកតាត្យ ខេះចុះ ចូវ ពេញចិត្តនឹងតាក្យនេះចុះ ដូចេះ បើអធិករណ៍នោះទ្វោប័យាំងនេះ ឈ្មោះ ឋាវទ្វាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មទាវិន័យ ។ ថុគ្គលជាធម្មវាទី ញ៉ាំងសង្ឃ ជាអធម្មវាទីឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យភិបារណា ឲ្យតិនិត្យ ឲ្យតិនិត្យ ហ្វើយ ១

ន សេរ្នត៍ អនុន សេរ្នត៍ អយំ ជញ្ញេ អយំ នៃ យោ ឥន្លំ សត្ថសាសធំ ឥម៌ កណ្តាញ ឥម៌ ពេខេញ តំ ឯវញេ តំ អ-ធំតារឈំ ដូបសម្មតិ ឧម្មេត ដែលគិន មេតិ សតិលាទេ រ ជម្មក់នី សម្គបុលា អជម្មវានី បុក្តលំ សញ្ហាចេន្ត្ ខ្ញុំប្រារ ខេត្ត អនុបេរទ្ធ ន សេរទ្ធ អនុនសេរទ្ធ អយំ ជាញ់ អយំ វិជាយោ ឥនំ សត្ថសាសនំ ឥមំ កណ្ដា. ហំ ឥម៌ ពេខេទាំតំ ដៅរត្វោ តំ អជិតារណ៍ រ៉ូបសម្តតំ ឌឝើចរ៉ុតមាតិទ្ធ មាតិសរុចលេខ ៤ ឌតិអន្ត មានិសំហ អជម្មរាន សទ្ធបុលេ សញ្ហាខេត្ត និជ្ញាខេត្ត ខេត្តេត្ត អនុបេត្វេត្ត ឧសេរ្ត្ត អនុឧសេរ្ត្ត អយំ ជម្លោ អយំ វិនយោ ឥនំ សត្ថភាសនំ ឥមំ កណ្ឌ៩ ឥមំ ពេខេខាតំ ព្យលៅ ខ្ល អត្ថុយហេ វ៉ុជមាតិខ្ល ពាតិច វ៉ុជមាតិខ្ល មធិសារទាលេខ រ ខតិមន្ត មានីសំហ អនតិអន្ សន្ឃ៍ សញ្ហាខេត្ត និជ្យខេត្ត ខេត្តោត្ត អនុ ខេត្តេត្តិ នសេរ្យខ្ញុំ អនុនសេរទ្ធំ អយំ ឧម្ភោ អយំ នៃហោ ៩នំ សត្ថុសាសធំ ៨ ខំ កណ្តាញ ៨ ខំ ពេចេញ តំ ឯវញ្ញេ តំ

សមថត្ថនូវេត ធម្មវាទី សម្គូហុលា អធម្មរាទី សង្កេត

សមថក្ខន្ធរា: ភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនជាធម្មវាទីនិងសង្ឃជាអធម្មវាទី ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយ ១ ឋា នេះធម៌នេះវិទ័យ នេះតាក្យប្រដៅរបស់ព្រះ សាស្ត្រ អ្នកបូរកាន់យកភាក្សនេះចុះ ចូវពេញចិត្តនឹងតាក្សនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះទ្រាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាទ្រាប់ដោយធម៌ ដោយសម្ម-ភាវិទ័យ ។ ភិត្ត ទាំង ខ្យាយ ច្រើន ជា ឧម្ម ៧ ខី ញ៉ាំង បុគ្គ ល ជា អ ជម្ម ៧ ខី ឲ្យ ក ត សំគាល់ ទ្យត់ចារណា ឲ្យតំនិត្យ ទ្យត់និត្យ រឿយ ១ ទ្យឃើញ ទ្យឃើញ រឿយ ១ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះតាត្យប្រដៅបេស ត្រះសាស្តា អ្នកចូរ កានយកពាក្យនេះចុះ ចូវពេញចិត្តន៍ និពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះ ទ្រាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះឋាទ្រាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មនាវិន័យ ។ កិត្តទាំង ទ្យាយ ច្រើនជាធម្មវាទី ញ៉ាំងកិត្ធច្រើនជាអធម្មវាទីឲ្យកត់សំតាល់ ឲ្យពិហ. វណា ឲ្យភិនិត្យ ឲ្យភិនិត្យរឿយ ១ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយ ១ ៥ នេះ ធម៌ នេះវិទ័យ នេះពាក្យប្រដៅបេសត្រះសាស្តា អ្នកទាំងឡាយ ចូវកាន់ យកពាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តទឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះ រម្ងាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថារម្ងាប់ដោយធម៌ដោយសម្មភារិទ័យ ។ កិត្តភាំង **ទ្យាយ ច្រើនជា ធម្មក់ ទី** ញ៉ាំងសន្ឃជាអធម្មក់ទីឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យពិ**ចា**រ-ណា ឲ្យតិនិត្យ ឲ្យតិនិត្យរឿយ ១ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយ ១ ថា នេះធម៌ នេះតាក្យប្រដៅបេសព្រះសាស្តា អ្នកពូវតាន័យកតាក្យនេះ នេះវិនយ ចុះ ចូវពេញចិត្តទឹងតាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាន់នេះ

๗

]~

វិនយរិឝិពេ ចុល្វវត្តោ

អជ៌ការណ៍ ប្រែសម្មត៍ ជម្មេល ប្រែសម្មត៍ សម្មទាវិធ-យេន ។ នម្មក់ឌី សត្វៀ អនម្មក់ឌី បុក្ខលំ សញា បេត ធំដ្បា ទេត ខេត្តេត អនុ ខេត្តេត ឧស្សេត៍ អនុ ឧស្សេត៍ អយំ ជម្មោ អយំ វិនយោ ឥនំ សត្វសាសនំ ឥមំ កណ្តាញ ឥម៌ពេខេហ៊ីត រាវញេ តំ អជិការណ៍ រ៉ូបសម្មតំ ឌម្មេន វូបសម្មត៌ សម្មទាវិនយេន ។ ជម្មវានី សរភ្ញោ អជម្មក់ធំ សម្លូហុលេ សញារេបត់ ជំជាបេត បេត្តេត៍ អនុបេក្ខេត ឧស្បេត អនុឧសេប្នត់ អយំ ឧញ្ទេ អយំ វិនយោ ឥនំ សត្វសាសនំ ឥមំ កណ្លថ ឥម៌ ពេបេ-នាន សារយើ ខ្លួមប្របរ្ស សារមេខ្លួន ពេទ័យ សារ ខ្លួន សព្ទទាវិនយេធ ។ ជម្មក់ឌី សរណ្ឌ អជម្មក់ឌី សង្ឃ័ សញាមេតិ ចំដ្បាមេតិ មេត្តេតិ អនុមេត្តេតិ ឧស្បេតិ សត្ថសាសនំ ឥមំ កណ្តាហ៍ ឥមំ ពេខេហ៍តំ រៅវញ្ចេ តំ អជ៌ការណ៍ ប៉ូបសម្មតំ ជម្មេធ ប៉ូបសម្មតំ សម្ម-ຈາໂລເພລາສິ່າ

សុក្កបច្ចូនវិព័ និដ្ឋិតំ ។

പ്പ

វិនយបិដា ប៉ុស្វវត្ត

ឈ្មោះថា ទោប់ដោយធម៌ ដោយសម្មភាវិទ័យ ។ សង្ឃជាធម្មក់ទី ញ៉ាំង បុគ្គលជាអធម្មវាទីឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យពិលារណា ឲ្យពិទិត្យ ឲ្យពិទិត្យរឿយៗ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញរឿយ ១ ថា នេះធមិ នេះវិទ័យ នេះពាក្យប្រដោយកំ ព្រះសាស្តា អ្នកចុវកានយកពាក្យនេះចុះ ចូវពេញចិត្តនឹងពាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថារម្ងាប់ដោយធម៌ ដោយ សម្មទាវិន័យ ។ សង្ឃជាធម្មវាទី ញាំងភិក្ខុទាំងទ្បាយច្រើន ជាអធម្មវាទី ឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យពិលារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យ រឿយ ១ ឲ្យឃើញ ឲ្យ ឃើញរឿយ ១ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះពាក្យប្រដៅ បេសព្រះសា. ស្តា អ្នកទាំងទ្បាយឲ្យកាន់យកតាក្យនេះចុះ ចូរពេញចិត្តទឹងតាក្យនេះចុះ ដូចេះ បើអធិករណ៍នោះ ទាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថារម្ងាប់ដោយធម៌ ដោយ សម្មភាវិន័យ ។ សង្ឃជាធម្មវាទី ញ៉ាំងសង្ឃជាអធម្មវាទី ឲ្យកត់សំគាល់ ឲ្យពិចារណា ឲ្យពិនិត្យ ឲ្យពិនិត្យរឿយ ១ ឲ្យឃើញ ឲ្យឃើញ រឿយ១ ថា នេះធម៌ នេះវិន័យ នេះតាក្យប្រដៅបេសព្រះសាស្តា អ្នកចូវកាន់ យកតាក្យនេះចុះ ចូវពេញចិត្តទំឹងតាក្យនេះចុះ ដូច្នេះ បើអធិករណ៍នោះ ទ្វាប់យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាទ្វាប់ដោយធម៌ ដោយសម្មភាវិន័យដូច្នេះ ។ ចប់ សុក្តបក្ខ មានចំនួន ៩ ។

പ്

(៤) ទេន សមយេន ពុទ្ធោ ភកវា ភជពហេ វិទារតំ ជេះប្រវៃ លាអងស នេ ទោ ខេ ខា សំ និស ភា ខ្លាំ សយស្មតា ឧ ទោន ខ ល្យខ្យះ ខ្លួន សា សំ សំ នៅស្បេន អាយស្មតា ឧ ទោន បល្យខ្យះ ខ្លួន ជា តិយា ស ខ្លាំស្បែន អា ហ ខ្លួត គឺ ហោ តិ យ ខ្លុំញុំ សាវា កោន ប ខ្លួទំ ស ទ្វំ តោន អនុប្បន្តំ ហោ តិ ឧ ខ្លួន ចស្បា ភាំញុំ ឧ ខ្លាំ កោណីយំ តាតស្បា វា ខេតិច យោ ។

សមជិត្តផ្លូវេត ទព្វមណ្ឌម័ត្តវិត្

ed.

សមដក្ខន្ធក: និទានព្រះ ៖ ទាំងស្បាះ អ្ន

(៥) សម័យនោះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធមានព្រះភាគ ខ្រង់គង់នៅក្នុង វត្តវេទ្យុវ័ន ជាកលទួកនិវាបស្តាន ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ សម័យនោះឯង ព្រះទត្ធមល្ងបុត្តដ៏មានអាយុ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លូវអរហត្តផល តាំងអំពី កើតមកបាន លិ ឆ្នាំ ថែម ទាំងគុណជាតណាមួយ ដែលសារ័កត្រូវដល់ គុណជាតនោះលោកក៏បានដល់ ដោយលំដាប់សព្វគ្រប់ហើយ កិច្ចអ្វីមួយ ដែលលោកគប្បីធ្វើត ហៅទៀត ឬការសន្យ្រីខ្លូវកិច្ចដែលឆ្លើរួចហើយ ក៏មិន មានដល់លោក ។

(៦) លំដាប់នោះ ព្រះទទូមល្អបុត្តដ៏មាខអាយុ ទៅកាន់ទីស្ងាត់ សម្ងំនៅស្ងប់ស្ងៀមតែម្នាក់ឯង ហើយមានចិត្តត្រិះរិះកើតឡើងយ៉ាងនេះ ថា អាត្មាអញជានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអហេត្តផល តាំងតាកើតមក បាន ជា ឆ្នាំ គុណជាតណានីមួយដែលសារីកត្រវដល់ អាត្មាអញក៏បាន ដល់នូវគុណជាតនោះ ដោយលំដាប់សត្វគ្រប់ហើយ មួយទៀត កិច្ចអ្វី មួយដែលអាត្មាអញត្រូវធ្វើតទៅទៀត ឬការសន្សំនូវកិច្ចដែលធ្វើរួចហើយ ក៏មិនមានដល់អាត្មាអញ (បើដូច្នោះ) គួរអាត្មាអញាធ្វើការទ្ងល់ទ្វាយបម្រើ ដល់សង្ឃដូចម្ដេចហ្នឹ ។ គ្រានោះ ព្រះទព្វមល្អបុត្តមានអាយុ បានត្រិះរិះ ដូច្នេះថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញាត្រូវរៀបចំសេនាសនៈផង ត្រូវ ចាត់ចែងចង្លាន់ដល់សង្ឃផងចុះ ។

វិនយេមិដីកេ ចុលវិគ្នោ

(៧) អ៩ (ទា អាយស្មា ឧញ្វោ ៥ល្ងបុត្តោ សាយ ណ្ណ-សមយ ខដិសល្វានា ដ្រ្តិតោ យេន ភកវា តេនុម-សត្ថមិ ឧបសត្ថមិត្វា កកវត្ត អភិវាធេត្វា សិកាមធំ និសីនិ ។ រាយឧត្ត និសិន្តោ ទោ អាយស្មា ឧញា មល្ឫបុត្តោ ភកវត្តំ រាននយេច ឥន មយ្លំ ភក្តេ ហោក-តស្បូ ខដិសល្ងឺ ឧស្បូ ឯវញ្ចេតសោ ខវិវិត ក្តោ ឧឧទាន មហេ ទោ ជាតំហេ សត្វស្បែន អហេត្តំ សច្ចិតាតំ ယင္ထိက္နဲ့ လာ႔မေဒ စန္စစ္ လ စ္ပ္တိ ရ လာ မ မ ရ ရ နို ច មេ កើញ ឧត្តរិ ការណ័យ ភាគស្ស វា បតិចយោ គឺ ខុ ទោ អហំ សស់ស្រា វេយ្យវទំ្ ការយព្រំ គេស្ប មយ្ហំ ភន្លេ វត្តេ ហោស យន្ទ្លនាហំ សន់្បូស្ស សេនា-လာအက္ ဖက္ကားဖေဖာ္ အန္မာ့ခ်ိဳ ေရမွဳးလားဖားနဲ့ နင္မာ-មហំ ភនេ្ត សន័្យស្ប សេលាសនញ្ ខណ្ឌ ខេត្ត និត្ត និ ខ ឧទ្ទ សំតុត្ត ។ សាជុ សាជុ ឧត្ថ តេនថា តុំ ឧត្

Q 9

វិនយប់ជំព ចុល្មវត្ត

(៧) គ្រានោះ ព្រះទទួមលូបុត្តដ៏មានអាយុ លុះសាយល្អសម័យ ห์เซฏตัวีดูรุณยู่เส เบ็พซูพเฟลาน่เตะเทย (ตะเทล พุะซูพ **ទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាប**ថ្វាយបង្គ័ព្រះមានព្រះភាគ រួ**បហើយអង្គ័យក្នុង ី** ដ៏សមត្ចរ ។ ព្រះទព្វមល្ងបុត្តដ៏មានអាយុ អង្គយក្នុងទីសមត្វរហើយ ក៏ ក្រាបចន្ទ័ទូលព្រះមានព្រះភាគ ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអន្តដំ ចំរើន តាលដែលទ័ព្រះអង្គទៅកាន់ទីស្វាត់ តួនសម្ងំនៅតែម្នាក់ឯង កំ មានចិត្តត្រិះរិះ កើតទ្បើនយ៉ាន៍នេះថា អាត្មាអញជាឧធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ខ្លូវ អហេត្តផល តាំងអំពីកើតមកបាន ៧ ឆ្នាំ ហើយគុណដាតណានីមួយ ដែលសារ័កត្រវដល់ គាត្នាអញក៏បានដល់ខ្លូវគុណជាតនោះដោយលំដាប់ សត្វគ្រប់ហើយ មួយទៀត កិច្ចអ្វីមួយដែលគាត្មាអញគប្បីធ្វើតទៅទៀត ឬការសន្យំនូវកិច្ចដែលបានធ្វើរួចហើយ មិនមានដល់អាត្មាអញាទេ គួរអា-ត្មាឝញធ្វើការទូល់ទ្វាយបម្រើដល់សង្ឃដូចម្ដេចហ្នំ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គកំមានសេចក្តីត្រុះរិះដូច្នេះថា បើដូច្នោះមានតែគាត្នាអញត្រូវបៀប ចំសេនាសនៈផងត្រូវចាត់ចែងចង្កាន់ដល់សង្ឃផងចុះ បពិត្រព្រះអង្គដ័ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គចង់អៀបចំសេនាសនៈផង ចង់ចាត់**ចែត**ចង្ក្លន់**ដល់សង**្ឃផង។ ព្រះ បរបគ្រទ្រន់ត្រាស់ថា ឆ្នាលទព្ទ: ប្រពៃហើយ ១ ឆ្នាលទព្វ: បើដូឆ្នោរ អ្នក

(៤) អ៩ (ទា ភកវ ป តស្មី និនា នេ ป តស្មី មករៈ ណេ «ម្ម័ត៩ តត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសំ តេល ភិក្ខុវ **လးရွံဂ ဒင္ခို ဗ**လ္ ဗုန္မိ လေ ဖာ လ စ ဗ႑ ၏ ဗ နာ နာ နာ နေ -សតតញ្ សម្នុះត្ ។ ឯវញ្ មន ភិត្តាវេ សម្នុំតញោ ។ ၿဖိမိ ဧးရာ ယာင်ရားရာ ယာင်ရာ ဂျေးရွာ စီ ကွာအ មដំពាលេន សង្ឃោ ញាមេតាញ សុណាតុ មេ ភាត្តេ မးချံေဖးခဲ့ မာရွဴးမျှ ဗန္ဂရာလို့ မးချံေနာယမျှ ရှိ **ឧ ភ្ំំ ម**ល្ងខុត្ត សេជាសនប្បញ្ឈបតាញ ភត្ត ខ្លេសតាញ လမ္းဋ္နယ္ဗ ၅ ၿလာ ဤန္မွာ ၅ လုိကားရ ၊ ဗ အႏုန္ လးဖို့ျ សត្លៀ អយស្មត្តំ ឧត្វំ បល្ងមុត្ត សេនាសនប្រញាប-តាញុភត្ថុខ្មេសតាញ សម្មុន្នតំ ។ យស្បៈយស្វាតា ១-មត៍អាយស្មតោ ឧតុស្សមល្អបុត្តស្បូសេនាសឧប្រញា-បតាសារួច ភត្តខ្មេសចាសារួច សម្មត៌ សោ តុលាសារួ យស្បូ ឧត្តមតំ សោ គាសេយ្យ ។ សម្មតោ សាស្បែន

សមថត្តពោល លេខាញញាយកំសឬតំ សន់ស្រ្យ សេខាសនញ្ញ បញ្ហាយកំសឬតំ ហីតំ ។ សំ ភន្តេតំ ទោ អាយក្មា ឧញ្ទោ មល្អបុត្តោ ភក់កោ មក្ខស្បាស់ ។

00

សមថក្ខុទ្ធព: សេចក្តីសត្មតិតូវ៣រហត់ចែងសេតសនៈដាដើម ចូវរៀបចំសេទាសនៈហើយ ចាត់ថែនចន្ល៊ុនដល់សន្ឃចុះ ។ ព្រះទត្វមល្វបុក្ខ ដ៏មានអាយុ ក៏ទទួលព្រះពុទ្ធដីការបស់ព្រះមានព្រះភាគ ដោយពាក្យថា ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ។

(៤) ព្រោះនិរាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមាទព្រះកាគទ្រង់ ធ្វើ ធម្មឹកថា ហើយ ខ្រង់ត្រាស់ ហៅភិត្ត ទាំង ទ្យាយមកថា អ្នាលភិត្ត ទាំង ទ្យា យ បើដូវេញ៖ សង្ឃឹចូរសន្មតទព្ទមល្អបុត្ត ឲ្យជាសេនាសនប្បញ្ញាមក: (អ្នក ចាត**បែងសេនាសន:**) ផង ឲ្យជាភត្តខ្វេសក: (អ្នកចាត់ ចែងចង្កាន់) ផង។ ម្នាលកក្តុំព័ងឡាយ សង្ឃត្រូវសន្មតយ៉ាងនេះ ។ មុខដំបូង ត្រុវសង្ឃសូម **ទ**ត្វភិត្ត លុះសូមរួចហើយត្រូវភិត្តដែល ឈ្វាស់វៃប្រកាសសង្ឃថា បតិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ បើការសន្មតិមានកាលគួរដល់សង្ឃ ហើយ សូមសង្ឃសន្មតទត្វមល្វបុត្តមានអាយុ ឲ្យជាសេនាសន**ប្**ញាប**កៈ** ផងឲ្យជាភត្តុទ្ទេសត:ធង ។ នេះជាញត្តិ ។ បត្តិត្រោះសង្ឃដីចំរើន សូម សន្យស្តាប់ទ្ទ័ សន្យសន្មតទត្វមល្អបុត្តមានអាយុឲ្យជាសេនាសនប្បញ្ញាបក: ផង ឲ្យជាកត្តុខ្ទេសតៈផង ។ ការសន្មត៍ព្រះទព្វមហ្វុកុត្តមានអាយុ ឲ្យជា សេនាសនច្បញាថត:ផង ឲ្យជាកត្តទ្ទេសក:ផង គួរដល់លោកដ៏មា**ខ**អាយុ អង្គណា លោកដ៏មានអាយុអន្តនោះត្រូវស្វៀម មិនគួរដល់លោកដឺមាន អយុអង្គណា ទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវទិយាយ ទៀន ។ សង្ឃ

វិនយប់ដីពៃ ប៉ុស្សវគ្គោ

អាយស្មា ធញ្វោ មល្អពុត្តា សេជាសឧប្បញ្ញាមកោ ខេតត្តុធ្ចេសកោ ខេខមតិ សង្ឃស្ប តស្មា តុល្លឺ ។ ម/មេតំ ជាយោមីតិ ។

(៩) សម្មតោ ចាយស្មា ឧញ្ទោ មល្អ ស្នាតានំ សភាគាន់ ភិក្ខុនំ ឯគេ៩្ប៍ សេនាសនំ ថញា ចេត យេ តេ ភិក្ខុ សុត្តត្ថិភា តេ ំ វិតជាំ សេវាសទំ ខណៈខេតិ តេ អញខញ្ញុំ សុត្តន្តុំ សន្តាយស្បន្តិតំ យេ ញ ញ ញ ពុត្តន្តុំ សន្តាយស្បន្តិតំ យេ តេ កិត្ត នៃយជរា តេសំ ឯក៩ ស្លំ សេនាសនំ ខញា-បេត តេ អតាមតាំ នៃយំ នៃខ្លុំសុវត្ថិត យេ តេ ភិក្ខុ ជម្មតថិតា តេសំ ឯត៨ ស្រែលសនំ មញាមេតំ ញ នេ អតាមតាំ ជម្មុំ សាភាខ្មុំសុរ្ត្តិតំ យេ តេ ភិក្ខុ ឈាយ៍នោ តេសំ វាកេដ្ឋំ សេនាសនំ ខញ្ញារេទ័ តេ អតាមតាំ ឧ ត្យតាតិស្សត្តិត យេ តេ ភិក្ខុ គឺរបានត-င်ကာ ကာယနော္ခ်ီရတ်ပတ ပူလာဖို့ ၊မောရာ္တိ ရမ္ကာရာ္တိ

06

វិនយបិដក ចុត្សវត្ត

ពុនសន្មតទ្រះទាមល្ងបុត្តមានអាយុ ឲ្យជាសេខាសឧប្បញ្ញាបក:ជ**ជ** ឲ្យ ជាភត្តខ្វេសកៈផងហើយ ការសន្មតិនេះគរូវដល់សង្ឃ ហេតុនោះបានជា សន្យស្រៀម។ ទុំសូមចាំទុកខូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្វៀមយ៉ាងនេះ។ (៩) ត្រះទទូមល្វបុត្តដ៏មានអាយុ ដែលសង្ឃពុនសន្មតរួចហើយក៏ រៀបចំសេទាសនៈដើម្បីកិត្ត ពំងឲ្យយ ដែលសុទ្ធតែជាសភាគ: ខឹងគ្នាក្នុង ទំជាមួយគ្នា ពួកភិត្តណាជាអ្នករៀនព្រះសូត្រ ព្រះទទ្ធមហ្វបុត្តដ៏មានអាយុ ភិរៀបចំសេនាសនៈ ដើម្បីពួកភិក្ខុនោះក្នុងទីជាមួយគ្នា ដោយគិតថា ភិក្ខុ ពំឹងនោះ ខឹងនាំឆ្នាហាត់សមត្រះសូត្រ ពួកកិត្តណាជាអ្នក ្រ ទ្រងវិនយ ព្រះទត្វមល្វបុត្តកំរៀបចំសេនាសនៈ ដើម្បីពួកកិត្ត ពំងនោះក្នុងទីជាមួយ គ្នា ដោយគិតថា ភិក្ខុពំងនោះខឹងនាំគ្នាវិនិច្ច័យវិន័យ ពួកភិក្ខុណាជាធម្មក. ថក ត្រះទត្វមល្វបុត្តក៏រៀបចំសេនាសនៈ ដើម្បីកិត្តទាំងនោះក្នុងទីជាមួយ ត្នាដោយគិតថា កិត្តពំងនោះនឹងនាំគ្នាធ្វើសាកក្ខាធមិ ពួកកិត្តណាដាអ្នក ចំរើនឈាន ព្រះទត្វមហ្វបុត្តក៏រៀបចំសេនាសនៈ ដើម្បីកិត្តពំំងនោះក្នុង ទីជាមួយគ្នា ដោយគិតថា ពួកភិក្ខុនោះទីងមិនបៀតបៀនគ្នាទៅវិញទៅ **មក** ពួកក់_{ត្តិ}ណាជាអ្នកតោលខ្យត់រំប្លានកថា ច្រើនតែមានពង៍កាយមាំមួន កំរៀបចំសេនាសខ: ដើម្បីពួកភិត្តនោះក្នុងទីជាមួយគ្នា **ព្រះទព្**មល្អបុត្ត

06

សេនាសនំ ខញ្ញា ខេត់ ឥមាយ ខ្លីទេ អាយករុន្តា វត្តិយា អច្ចសរ្នន៍តំយេច៍ តេតិត្វា តោលេ អាតច្ឆំ តេសម្បី តេដោជាតុំ សមាមជ្លិត្វា តេ នេវ អាលោតេន សេនា-សនំ មញ្ហាមេតិ។ អមិស្ស ភិត្តូ សញ្វិច្ធ វិកាលេ អាតត្តន្នំ មយំ អាយស្មតោ ឧត្ទស្ប មល្ងខុត្តស្ម နမ္ခံဖ႐ူန္ ကားကွ ရေက်မှုပါတဲ့ ။ ေဆးကာက်ဖို ឧត្វំ មល្មចុត្តំ ឧចសត្ថទិត្វា ៧វំ វៃឧត្តំ អម្លាក់ អាវុ-សោ ឧត្វ សេនាសន៍ ខញ្ញា ទេ ភាំ ។ នេ ភាយ ស្មា ឧញ្ មលុប្តត្តា ៧វីវ ខេត៌ តាត្ត អាយស្តន្តា ឥច្ឆន្តិ ភាគ្គ បញ្ហាមេម័ត ។ គេ សញ្ចុំ ទូ៤ អបនិស្បត្តំ អម្លាតំ អារ៉ុសោ ឧព្វ កំដាត្រូវដ បព្វតេ⁽⁹⁾ សេនាសនំ ខញ្ញារេខឆាំ ។ អម្លាក់ អាវ៉ុសោ ឧត្^(៤) ចោរប្បឆាតេ សេនាសនំ ខណ្ឌ ខេញ ។ អន្លាត់ អាវុសោ ឧត្វ ៩សិត-លំខសេរ តាន្យសិលាយំ សេនាសនំ ខញ្ញាខេទាំ ។ ១ ខ ច. ាា្តពេសុ បព្វពេតិ ន ទិស្សតិ ។ ២ ឥភោ បរំ ទព្វាត្យលបនំ សព្វត្ត ៤ ទំសត្វត ។

សមថក្ខនូវេត ទព្វមណ្ឌបត្តវត្ថុ

វាមិតខ្លួក៖ និមាតព្រះទទ្រស់ប្តុក្

ដោយគិតថា លោកមានអាយុភាំឥឡាយនេះទំងនៅភាល់ក្នុំ ដោយពោល នូវតិរច្ឆានកថានេះ ភិក្ខុទាំងឲ្យយណាមកដល់ក្នុងវេលាវិកាល (*) ព្រះ ឲពុមលូបត្តក៏ចូលកាន់តេដោនតុ ហើយរៀប^{ចំ}សេនាសនៈ ដើម្បីកិច្ចពាំង **នោះដោយព**្ទីនៃតេជោធាតុនោះឯង ២ ចុនកាលមានកិត្តទាំងឲ្យយ ក្វែងមកក្នុងវេលាវិកាល ដោយគិតថា យើងទាំងឡាយទឹងចានឃើញឥទ្ធិ ប្បាដិហាររបស់ព្រះទន្ធមសូថុត្តដ៏មានអាយុ ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយនោះក៏ចូល ពៅកេព្រះទព្វមល្វបុត្តដ៏មានអាយុហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុ-សេទត្វៈ ចូរ លោក រៀបចំសេនាសនៈ ដើម្បីយើងទាំងឡា យ ។ ព្រះទត្វ-មល្វបុត្តដ៏មានអាយុ ទិយាយយាងនេះនឹងកិត្តទាំងនោះថា លោកទាំង **ឲ្យយដីមានអាយុ ច**ង់នៅក្នុងទំណា ឲ្យ១ំរៀបចំក្នុងទំណា ។ ភិក្ខុទាំង ទ្យាយនោះក្វែងចង្អួលទៅកេទីទ្វាយដោយតាក្យថា គ្នាលការ៉ុសោទគ្វះ លោកចូរបៀបចំសេនាសនៈ លើភ្នំគិជ្យកូដ ដើម្បីឃើងទាំងឡាយចុះ ។ ច្នាលអាវ៉ិសោទត្វៈ លោកចូវរៀបចំសេនាសនៈជិតជ្រោះសម្រាប់ទីគ្នាក់ ចោរ ដើម្បីយើងទាំងទ្បាយចុះ ។ ម្នាលអាវ៉ុសោទភ្វុះ លោកចូររៀបចំ សេនាសនៈ លើកាឡូស៊ីលា រានភ្នំដស់ិគិលិ ដើម្បីយើង ទាំ៩ទុក្រយចុះ ។

វេលាវ័ពាល ខន្លែងខ្លះសំដោយពេលព័ងអំពីថ្ងៃត្រូកិត្រង់ទោះសំអុណរៈ ខន្លែង
 រះសំដោយពេលពាស់ងពីព្រលប់ឡេងទៅ តូចក្នុងទំនេះសំដោយពេលព្រលប់ខ្មើងទៅ ។

ണ

វិនយប៌ដកេ កុល្មវិត្តោ អគ្គាតំ អាវុសោ ឧត្វ វេភាវខស្សេ សត្តខណ្ឌតុញាយ័ ເພລະເຊື່ອຫາເອກົ່າ หยู่สี่ หรุ่เงา ຂຸ ง้-តវនេ សថ្យសោណ្ឌិតាខត្តារេសេនាសន៍ ខញ្ញារេចហ៍ ។ អច្ឆាត់ អាវ៉ុសោ ឧព្វ តោមដកាន្ទរាយំ សេនាសងំ មញ្ញាមេម៉ា ។ អម្លាត់ អាវ៉ុសោ ឧទ្ធ តំណ្តូតតេខ្នា-យំ⁽⁰⁾ សេនាសនំ ខញ្ញា ខេញា អ ម្លា កំ អាវ៉ុសោ ឧទ្វ តេះ ទោតតេន្តរាយំ^(២) សេនាសនំ ខញ្ញា ខេហ៍ ។ អញ្ញាតាំ អាវុសោ ឧត្វ តាទោធារាមេ សេនាសនំ បញ្ហាបេហ៍ ។ អម្លាត់ អាវីសោ ឧត្ត ដឹវតាឡានេ សេខាសនំបញ្ហាចេ-ហ៍ ។ អម្លាត់ អាវ៉ុសោ ឧត្វ មន្ត្តតុំខ្លំទំ ទំតនាយេ សេ. នាសនំ ខញ្ញា ខេហ៊្នំ ។ តេសំ អាយស្មា ឧញ្ចោ មល្វ-មុត្តោរតដោះតាតុំសមាមដ្ចិត្វា អង្គល័យ ដលមានាយ បុរតោ បុរតោ តច្នតិ។ តេចតែនេះ អាលោកេន អា-យស្មតោ ឧត្វស្ប មល្ងបុត្តស្ប បំដ្ចិតោ បំដ្ខិតោ កក្ខត្តំ។ តេសំ អាយស្មា ឧញ្វោ មហ្វពុត្តោ ಖំ សេនាសំ បញ្ហាចេតិ អយំ មញ្ចោ ៩៥ មីមំ អយំ ភិសី ៩៥ តំ គ្លេច ឆំ នំ វត្ថុដ្ឋានំ ននំ ចសព្វដ្ឋានំ ននំ ទានីយំ ឆ្ តិន្ទុកកត្តរាយ៍ ។ ๒ ១. តបោះកត្តរាយ៍ ។

96

រិតយម៌ដក ុស្វវត្ត

ជាលមារ៉ុសោទត្: លោកចូលៀបចំសេនាសនៈ ក្នុងសត្វបណ្ឌិគូហាទាងភ្នំ វេការ: ដើម្បីយើនទាំនឡាយចុះ ។ ម្នាលកាវ៉ាសាទព្វ: លោកចូររៀបចំ សេនាសនៈ ទៀបញកក្ខំឈ្មោះ បហ្វាសាណ្ឌិត: ក្នុងសិតវ័ន (ព្រៃត្រជាក់) ដើម្បីយើងទាំងឡា យចុះ ។ ចាលអាវ៉ិសោទចុះលោកចូររៀបចំសេនាសនៈ ទៀបផ្រោះភ្នំ ឈ្មោះគោមដៈដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ម្នាលអាវ៉ុសោទព្វៈ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈ ទៀបជ្រោះភ្នំឈ្មោះតិណ្ឌូកៈ រដីម្បីយើង អំង **ឲ្យយ**ចុះ ។ ម្នាលអាវ៉ុសោទព្វ: លោកចូររៀបចំសេនាសនៈទៀបជ្រោះភ្នំ ឈ្មោះករធាតៈដើម្បីយើនទាំនឡាយចុះ។ ម្នាលអាវ៉ុរសាទគ្វុះលោកចូរបៀប ចំសេនាសនៈក្នុងវត្តតបោទាដើម្បីយើងទាំងឲ្យយចុះ។ ម្នាលអាវ៉ុសោទព្វះ លោកចូររៀបចំសេនាសនៈក្នុងជីវកម្មនៃ ដើម្បីយើងពំងណយបុះ។ ម្នាល អាវ៉ុសោទព្វ: លោកចូររៀបចំសេនាសនៈក្នុងមិគទាយវ័ន ទៀបភ្នំមទួកច្ចិ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ។ ព្រះរព្វមក្សបត្តដ៏មានអាយុ ក៏ចូលកន់តេដោ-ជាតុ ហើយមានម្រាមក្លឹរុងរឿង ដើរទៅអំពីភាងមុខ ១ នៃកិត្តទាំងទ្បាយ នោះ ។ ភិត្តទាំងឡាយនោះក៏ដើរទៅអំពីខាងក្រោយ ។ ខែព្រះទទ្ធមហ្វបុត្ត **មាន**អាយុដោយពន្ទ័នោះឯង ៗត្រះទត្ធមល្វបុត្តមានអាយុរៀបចំសេនាសន: ដល់ភិក្ខុ ព័ង ឡាយ ទោះ យ៉ាំង ខេះថា នេះ គ្រៃ នេះ តាំង នេះ ភូក ខេះ ខ្នើយ រនះទីសម្រាប់បន្ទោបន៍ទុប្ខាវៈ នេះទីសម្រាប់បន្ទោបន់បសុក្វវ: នេះទឹក

នុង សម្រោះដែល អូល គេនិនេះហើរ នុង មានាំមារ အခဲအ လေးယွာင် နေမိ အာလိ ပါလဲ ရေ နိုင် အာလိ စ်ချွမ်းရာဆို ။ အေမိ မာယမာ့ ဧးရာ မယ္မးရာ ဆို សេនាសន៍ បញ្ហាខេត្តា បុននៅវេន្តានៃ បន្ទាត់ច្រតំ ។ ជំតា ភិត្ត នាំតា នៅ ចោន អន្បនុត្យ ៩។ ហេ-ធំ សង់ស្រ្យ លាមកាធំ សេនាសនាធំ តាធំ តេសំ ទាបុណររំ លាមការរំ ខ កត្តារំ ។ តេខ ទោ មន សមយេធ រាជកមោ មនុស្ស ន័ច្ន ដេរាន ភិក្ខាន អភិសផ្ទ័រកៃ នានុំ សច្បិទ្បិ នេលទ្បិ ខ្លួនកែខ្ម័ទ្បិ មេត្តយកមដកាន បន ភិត្តនំ ខាតាត់តំ នេរ យថាវន្ទំ តាណា៩គំ តំលន្ន័នុទ័យ ។ ទេ បញ្ចនត្តំ ខំណូលតប្រដំណីនា ដេហភិក្ខុ បុគ្គ តុមាត់ អារុំ-សោ គន្លនេ តាំ អហោសំ តុម្លា តាំ តាំ នា ហោស័ត^(e)។ ខ្ខុម កំ អហោស័តិ ។ សស ទៀ ៩ ទិស្∫្តិ ។

សមថក្ខន្ធពេ មេត្តិយភុថ្មដកភិត្តវត្ថុ

សមព្វក្ខន្ធកៈ និទានមេត្តិយកុម្មដកភិក្ខ

សម្រាប់ធាន់ នេះទឹកសម្រាប់ប្រើជ្រាស់ នេះឈើច្រត់ នេះទី កតិកា-សញ្ញារបស់សង្ឃ ពេលនេះ ត្រូវលោកទាំងឡាយចូល ពេលនេះត្រូវ លោកទាំងឡាយចេញ ។ ព្រះទព្វមល្វបុត្តមានអាយុ រៀបចំសេ**នាសន:** យ៉ាំងនេះដល់កិត្តទាំងឡាយនោះ ហើយនិមន្តត្រឡប់មកវត្តវេឡាវ័នវិញ ។

(១) សម័យនោះឯង ខេត្ត័យភិក្ខុខឹងកុម្មជកភិក្ខុទាំង ឡាយ ជាភិក្ខុ ថ្មី៨ង មានបុណ្យតិចផង ។ លោកទាំងនោះតែងបានសេនាសនៈ ទាំង ឡាយរបស់សង្ឃដែលជារបស់ ថោកទាប នឹងភត្តដ៏ថោកទាប ។ សម័យ នោះឯង មនុស្សទាំងឡាយក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ចង់ប្រគេនសប្បីទួះ ប្រេងទួះ សម្ងិទត្តកិតដ្ឋទួះ^(១) ដែលគេតាត់តែង រេប្បីដដោយផ្ទិតផ្ទង់ដល់ភិក្ខុទាំង ឡាយ ជា ថេរៈ ចំណែកទាងមេត្តិយភិត្តនឹងកុម្មជកភិក្ខុរិញ គេប្រគេនតែត្រឹមបាយ បុងអន្តរមានទឹកជ្រក់ជាគំប់ចារ ជា ភោជនប្រក្រតី ដែល តេ ប្រាវា ហើយ យ៉ាងណា ^(២) ។ តួកាមេត្តិយភិត្តនឹងកុម្មជកភិត្តទាំង នោះត្រ ឡប់ពីបំណ្ហ-បាតក្នុងវេលា នាងក្រោយកត្ត ហើយក៏សួរភិត្តទាំង ឡាយជា ថេរៈថា ម្នាល ភាដុសា ទាំង ទោយ ក្នុង ភេតត្ត ហើយក៏សួរភិត្តទាំង ឡាយជា ថេរៈថា ម្នាល អាវ៉ាសា ទាំង ឡាយ ក្នុង ភេតត្ត បែលសែកមានអ្វីទួះ មិនមានអ្វីទួះ ។

រាយចេំ នេយ វារូ រានថ្លំ មសិនទូ ឈរែលា មានរិ หเทางั่ เลณ์ หเยางั่ จุรูภัภผู้ หเยางั่ล ๆ មេត្តយកុម្ម៨ភា បន កិត្ត សំ វ៉េនេត្ត អហ្លូកាំ អារ៉ុ-សោ ន ភិញ្ចិ អហោសិ ចាក និត័យ យោរខ្ញុំ កា-ណာដ က်ိဳလင္လံန္ခ်ဳိးအင္ရွိ **។** (၀၀) အေ ေကာ ဗေ လဗေးယာ အက္ပါကားနွိန္-កោតហបត់ សន់ស្រ្យ ឧត្តភត្ត នេត និច្ចគត្តំ ។ សោ កត្តក្តេ សមត្ថនារោ នុមតិដ្តិត្វា មរិវិសត ។ អត្តោ ខ្មុំនេះទេន បុទ្តន៍ អត្តោ សូមេន បុទ្តន៍ អត្តោ ញ តេះលេន ពុទ្ធន៍ អញ្ចេ នុត្តកែខ្លែ ទទួន ។ (၈၉) အေင ကာ စင္ ကရက္က အေပါကာမည္-គាស្ស គហបត់ពោ គន្តំ ស្វាននាយ ខេត្តយកម្ម៩ភាន ភត្តិធំ នុទ្តិដំ ហោត ។ អ៩ទោ ភស្សាលាភត្តិ ភោ หภายลิ ผากยิ์ ผกยางับกาลยังสุก สาณาเผล យេនាយស្មា ឧញ្ទោ មស្ទពុន្តោ គេខុទសន្ត័ទំ ឧទ-

វិនយបិដកេ ចុល្មវិក្តោ

ព្រារត្ធលេយយាងណាប៉ុណ្ណោះ ។ (១១) សម័យនោះឯង គហបតិឈ្មោះកល្យាណកត្តិកៈ តែងប្រ-គេនចតុក្កភក្ត^(•)ជានិច្ចកត្តដល់សង្ឃ ។ គហបតិនោះព្រមទាំងកូនប្រពន្ធ តែងចូលទៅបម្រើអង្គាស (ព្រះសង្ឃ) ក្នុងរោងភត្ត ។ កិត្តទាំងឡាយ ដទៃ ១ ក៏សួរកេជាយ សូកេសម្ធ កេប្រេង កេសមូទត្តរិកង្ឋ ។ (១៤) សម័យនោះឯង កត្តខ្វេសកកិត្តចាត់ពួកមេត្តិយភិត្តទឹងកុម្មជក-ភិត្តូ (ឲ្យទៅទទួល) ចន្ល៍នំបេសកល្យណតត្តិកគហថតិក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ។ គ្រានោះ កល្បាណតត្តិកគហបតិបានទៅកាន់អាពម ដោយមានកិច្ចអ្វីមួយ ហើយក៏ចូលទៅកេព្រះទត្តមល្ងបុត្តដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ

ព្រះថេរៈទាំងឡាយត្តកទ្វះប្រាប់យ៉ាងនេះថា ម្នាលកាវ៉ុសោ ក្នុងកេងទាន់ របស់យើងមានសប្បី មានប្រេង មានសម្វនត្តរិកង្គ ។ ឯមេត្តិយកិត្តទឹង កុម្មជកកិត្ត និយាយប្រាប់យ៉ាងនេះថា ម្នាលកាវ៉ុសោ យើងគ្មានវត្តអ្វីទេ មានតែបាយចុងអង្ករ ទឹងទឹកដ្រក់ជាគំរប់តារ ជាភោជនប្រក្រតី ដែលគេ ប្រារព្ធហើយយ៉ាងណាប៉ីណ្ណោះ ។

វិនយប៌ដក ចូល្វវគ្គ

សមថត្ថន្ធពេ មេត្តយភុម្មដកភ័ត្តវត្ថ សន្តមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧភ្វំ មល្វពុត្តំ អភិវាខេត្វា **រាកាម**ន្តំ និស័និ ។ **រាកា**មន្តំ និស័ន្នំ (ទា កាល្យ-**ណកត្តិតំ កហ**ខតំ អាយស្នា ឧញ្ចោ បស្បុត្តោ ຂອຼັໜ ຫຮ້າយ ພຣູເພງ່ຳ ພອກຂາຍພໍ້ ພອເຮູ-*းခေါ်လဲ လာဗ*ျှတိုးလာတဲ့ ၅ မာဗ(တ) ကလျားကားနွားကော ကာဗခ် အထာည္ဆာ ဧႏၵ္န မလ္ခဒုႏန္မေန ဆမ္ခံထာ តថាយ សន្ទស្សិតោ សមានចំតោ សមុត្តេដ៍តោ សម្បូហ៌សំតោ អាយស្មន្ត្នំ ឧត្តំ មលុទ្រន្តំ ឯតឧកេច តាស្បូតនេ្ត អម្លាត ឃ៤ ស្វាតនាយ កត្តំ ខុន្ត័ដ្ឋន្មំ ។ មេត្តយកម្មជាកាន់ ទោកមាមតំកិត្តនំ តុម្លាកំ ឃា ស្វាតលយកត្តំ ទុន្តិដ្ឋត្តំ។ អ៥ទោ តាល្យាណកត្តំតោ កហបត់ អនត្តម សោ អ ហោ. ហំ តា ៥ ហំ នាម ទា ប ភំក្នុ អទ្លាតំ ឃារ ភុជ្ញិស្បត្តិតំ ឃាំ កន្លា នាសំ អាណា-មេស យេ ដេ សេ កត្តិតា អាកច្ឆ តោដូបភ អាសធំ ខញ្ញាខេត្តា តាណាដីតោធ តំលន្តខុន៍យេធ ណកត្តិតាស្ស តហមន៍នោ បន្ទស្វេស៍ ។ អ៥ទោ

សមជក្ខន្ធក: ន៍ទានព្រះមេត្ថយវាម្មជាភិក្ខុ

កំថ្វាយបន្ត៍ព្រះទទ្ធមល្ងបុត្តដ៍មានអាយុ រួចអង្គ័យក្នុងទីដំសមគួរ ។ ព្រះ ឧត្តមល្ងបុត្តដ៏មានអាយុ បាននិយាយពន្យល់ក**្យោ** លេតត្តិកគហបតិ ដែល អន្តយនៅក្នុនទីដ៏សមគរ ទ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ទ្យ រឹកពយដោយធម្មឹកថា ។ លំដាច់នោះ កល្យណភត្តិកគហបតិ កាលព្រះ စင္ခာမလွပုန္ရដ៏မာဒကယ္ ခ်ဲလာယဂေနျလဲဖြူးယိဳញင္ခု လဲ ဖြဲကာဖဲယက ဖြ ៣០ហាន ឲ្យកែកាយដោយធម្មីកឋាហើយនិយាយពាក្យនេះនឹងក្រះទុក្នុ-មលូបុត្តដ៏មានកាយុថា បញ្ជិតលោកច្ចាស់ដំចំរើន ស្អែកនេះលោកច្ចាស់ ញត់កិត្តអង្គ ណា (ឲ្យ៧០ទួល) កត្តក្នុងផ្ទះរបស់**ទំ** ។ ព្រះទទ្ធមល្ងបុត្តធ្វើយ ថា ម្នាលគហបត់ ស្អែកនេះអាត្ថាទីដ៏ចាត់មេត្តិយកិត្តនឹងកុម្មជកកិត្ត ព័ង ឲ្យ វ (ឲ្យ ទៅ ខ ខួល) គត្តក្នុងផ្ទះអ្នកក្នុងថ្ងៃ ស្អែក 😗 លំដាប់ នោះ កល្យា-ណភត្តិកគហបតិចាខសេចក្តីហក់អន់ចិត្តដោយគិតថា ចុះហេតុអ្វីបានដា ភិក្ខុលាមកទាំងឡាយទៅធាន់ក្នុងផ្ទះរបស់អាត្វាអញ (លុះគិតដូច្នេះហើយ) កំ**ទៅ**ផ្ទះចង្គាប់ទាស់ថា នៃហង ស្អែកត្រូវភ្លែកលោក**ណាមកទ**ទួលចង្ក្លាន ហឱឯឪចុក្រោលអាសនៈក្នុឪ៩ត្រូក ហើយអង្គាសលោកទាំងនោះដោយ ចាយចុជអន្តរមានទឹកជ្រក់ជាគំរប់ពីចុះ ។ ទាសីនោះទទួលស្ដាច់ពាក្យ កល្យាណកត្តិកគហបតិដោយតាក្យថា ាំ៖ អ្នកឆ្លាស់ ។ លំងាប់នោះ

វិនយបិដីពេ ចុល្វវគ្គោ

၊ ဗန္ဂိယ အို မွ ဆီ ကျော ၊ စာ အကို က အ မွာ အိ តាល្យាណកត្តិតាស្បូ កមានតំនោ ភត្តំ ខុន្តិដ្ឋ ស្វេ អម្មេ តាល្យាណភត្ថិកោ កហមតិ សមុត្តពារោ รุยลิะลิตา ยที่พัญลี่ หเกา รุลเลล ยุธิญลี่ អញ្ សូមេន មុទ្ធីសុរន៍ អញ្ចេះសេន មុទ្ធិសុរន៍ អញ្ញេ ឧត្តរិកខ្លេន បុត្តិស្បត្តិត ។ តេ នេនេះ សោ-មនសេរួន ន ខ័ត្តរូខំ ក្តើយា សុខីសុ ។ អ៥ ោ មេត្តយកុម្មជំណា កំត្វ ពុទ្ធណ្ឌសមយំ ជំរាសេត្វា បត្តតំរាមានាយ យេធ កាល្យាណកត្តិកាស្ស កាល-បតិនោ និឋេសន៍ តេខុបសន្ល៍ទឹស ។ អនុសា ទោ សា នាសី មេត្ត័យកុម្មជាកា ភិក្តា នូវតោ វ អាតត្ត និសាន តោដ្ឋតោ អាសនំ ខញ្ញាខេត្ មេត្តយកុម្ម៨គោ កិត្ត រោតឧកេខ និស័ឧ៩ ភានេ-ត ๆ หช่เท เชลู้เบทุยุสกาล์ ทิศาลิ ปลล-ញោស និស្ប៍សយ៉ ទោ ន តាវ ភន្តំ ស័ន្ទំ ភវិស្ប-តំ យថា មយំ តោដូកោ ដំសំនាមិយាមាត់⁽⁰⁾ ។

សព្វត្ថុ និស័ទាបេយ្យាមាតិ ទិស្សតិ ។

ବ୍ଟ

វិនយប៌ជា កុល្វវគ្គ

មេត្តិយក់ក្ខុខឹងកុម្មដកក់ក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាថា ឆ្នាលឆាវុសោ អំពីថ្ងៃម្យិល មិញ ភត្តុខ្ទេសកភិក្ខុជានចាត់ទ្យយើង ទៅទទួលភត្តរបស់កល្យាណភត្តិកត. ហថតិ កល្បាណភត្តិកគហថតិព្រមភាំងកូនប្រពន្ធនឹងចូលមកបំពើអង្គាស ពួកយើងក្នុងថ្ងៃស្អែក កិត្តទាំងទ្បាយដ**ៃ**១មុខជានឹងសូវរកចាយ កេសមូ វកាម្រង កេសមូទត្ថភិតុង្គ ។ ដោយសេចក្តីសោមBសព្រនាះឯង មេត្តិយកិត្ត ខឹងកុមជកភិត្តនោះកំដែកមិនលក់ តាមសេចក្តីតាប់ចិត្តកង្វាត្រី (នោះ) ។ គ្រានោះ មេត្តិយក់ក្ខុទឹងកុម្មជកក់ក្ខុ ក៏ស្វៀកស្សន់ប្រដាប់ពុត្រច័រប្រូលលៅ កាន់លំនៅបេសកល្យាណភត្តិកគ**ហបត៌អំ**គីព្រឹកព្រហាម ។ **ពស់នោះបាន** ឃើញមេត្តិយកិត្តទឹងកុម្មជកកិត្ត កំពុងដើរមកអំពីបទ្យាយ លុះឃើញហើយ ក៏ក្រាលអាសនៈក្នុងជន្រ័ក ហើយជាននិយាយពាក្យនេះនឹងមេត្តិយកុម្មជក-ភិត្តថា បញ្ជិតលោក ភាំង ឡាយដ៏ចំរើន សូមលោក ទាំង ឡាយគង់ចុះ ។ លំដាប់នោះ មេត្ត័យតិក្ខុទឹងកុម្មជកកិក្ខុ ត្រុះរិះដូច្រ្ះថា កុំសង្ស័យ ទ្យើយ ចង្ក្លន់មិនទាន់ស្រេចទេ បានដាគេឲ្យយើងអង្គយក្នុងជង្រុកសិន។

ଚ୍ଚ

សមថក្ខនូកេ មេត្តិយកុម្មដកភិក្ខវត្ថុ

អ៥ទោ សា នាសី គាណាដំគោន តំលន្ត័នុត័យេន ទុមកញ្ចុំ កញ្ចុំ ភា នេត ។ មយំ ទោ កត់តំ នំផ្-កត្តិភាតិ។ ជានាខ៍ អយ្យ ខំខ្វុកត្តិភាគ អបិទាហំ ឆាំយ្យេវតហមត៍នា អាណត្តាយ ដេរស្វតត្តិតា អកច្ចន្ន តោដ្ឋតេ អសន ខណៈខេត្តា តាណាដ-កោន តំលន្តនុតិយេន បញ្ចិសាន៍ កុញ្ចូម កន្លេន ។ អនុទោ មេត្តយកុម្មជំគារ ភិត្ត ហិយោ ទោ អារ៉ុ-សោ កល្យាណនត្តិ កោ កហមត៍ អារមំ អកមា-សំ ឧទ្ធស្ប មហ្វមុត្តស្ប សន្តិតោ និស្បិសយំ ទោ មយំ ឧច្ចេន មល្អប៉ុន្តេន កហមតិនោ សន្ថិតេ មរិ-ភិន្នាតំ(0) ។ តេ តេសេវ នោមឧស្សេន ឧ ចិត្តរប្ កុញ្ចឹស ។ អ៥ទោរ មេត្តយក្មជតារ កំតា មហាភត្តំ စိယ္စစာအဖျွင်းဇ္လာရွာ မာဂၢမိ ရရွာ ပရွစ်းပို ပင်္သမာ-**ဗေရာ စကာ်စ**ကေးမှုကော လမ္မိျားစီစလ္ပန္နီကေလ စီ. សំំំំំសុ តុល្លាំភ្លា មនុក្ខតា មនោទុទា

សមត្វក្ខន្ធព: និទានមេត្តិយកុម្មជិតភិក្ខ

ត្រានោះ គស័នោះ កិត្តគត្តន៍ដោយបាយចុងអន្តរមាខទឹកដ្រក់ជាគឺប៉េតីវ លើយនិមន្តថា បតិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទាំងឡាយ ធាន់ចុះ។មេត្តិយ-ភិត្តទឹងកុម្មជកភិក្ខុ ធ្វើយថា ម្នាលប្អូនស្រី យើងទាំឪឡាយសុទ្ធតែជាអ្នក **ទទួ**លនិច្ចកត្ត ។ **ទា**សីខោះ ធ្វើយថា ខ្ញុំ ទ្រុះករុណាដ៏ងថា លោកម្ចាស់ ព័ន្ធពួយ ជាអ្នកទទួលនិច្ចកត្តហើយ តែម្យិលមិញគហបតិបង្គាប់ខ្ញុំព្រះ ករុណាថា នៃហង លោកទាំងទ្បាយណា ត្រកោរដោយចង្កាន់ទំមន្តមក ក្នុងថ្ងៃកែក ហងឯងចូរក្រាលអាសនៈក្នុងដង្ក្រកចុះ ហើយអង្គាសាលាក ពំឹងនោះ ដោយជាយចុងអង្គរមានទឹកជ្រក់ជាគំរប់ពីរចុះ បពិត្រលោក ពំំង ឲ្យយដ៏ចំរើន សូមលោកទាំនទាយតាន់ចុះ។ លំដាប់នោះ មេត្តិយកិត្ត ខឹងកុម្មជកភិក្ខុ និយាយគ្នាថា ម្នាលអាវុសោ កាលថ្ងៃម្យិលមិញ កល្យាណ-ភត្តិភគហបតិ ចាខលៅកាន់អាវាមនៅទាសំណាក់ទក្ខមល្វបុត្ត គួកយើង ព្រុកដណ៍ទត្វមហ្វបុត្តញុះញន៍ ក្នុងសំណាក់នៃគហបតិតិតហើយ ។ មេត្ត-យភិត្តនឹងកុម្មជកកិត្តទាំងនោះ ក៏មិនចាន់ដួចចិត្តដែលប៉ឺនបំងារពោះតែ សេចក្តីពេមខស្សនោះឯង ។ មេត្តិយភិក្ខុទ័ងតុម្មជកភិក្ខុត្រឲ្យបតិបិណ្ឌ-ជាត ក្នុងវេលាក្រោយភត្តហើយទៅកាន់អាកមក្នុងពេលទោះ ក៏រៀបទុក ដាក់ជាត្រទឹងចីវរ ហើយអន្ត័យត្រជោមក្បាលដន្តដ៍ទាំងសង្ឃដិទាងក្រោ ក្រោងទ្វាវេត្តនេះស្វៀម មានសេចក្តីអៀនកន់ ទុខកពុះ មានមុខជ្រប់

វិទយបិដិពេ ចុល្យវិត្តោ

មជ្ឈាយឆ្លា អប្បដិការលា ។ អ៩ទោ មេត្តិយា ភិត្តិឆ្ យេន ខេត្តយកុម្មជំតា កិន្ទា តេនុខសន្ត័ម ឧទសន៍-ខិត្តា ខេត្តិយកុម្ម៩កោ ភិក្តុ សភនភេទ វេត្តាមិ អយ្យាតិ។ រាំ ។ ត្តេ មេត្ល ភុម្ម៨ភា ភ័ក្ទ នាល ចំសុ ។ ខ្មត់-လာမျိဳ ၊ စာ ၈ ၊ စာ ၈ နားလာမျိဳ ၊ စာ ၊ မန္နီ တာ က်က္ခံရီ ខេត្តយកុម្មជាតា ភិត្ត សភាពនាយ ខ្លាំង អាយ្យតិ ។ តតំយម្ប៍ (ទា មេត្តំយកុម្មដកា ភិក្តា នាលមឹស្ ។ ត្យា សំ អយ្យ នំ អបវដ្តា ទំ តិស្បូ ទំ អយ្យ នាលបន្ត័តំ។ នថា ហំ បន តុំ នក់នំ អម្លេ ឧត្រេន មល្បុត្តេន វិចោមិយមាន អជ្ឈបត្តសីតិ ។ ក្យាហំ អយ្យ ភាពមីតំ។ សចេ ទោ ភ្នំ ភភនិ ៩ខ្មេយ្យសី អជ្លេវភកក់ អាយស្នត្តំ ឧត្វំ មល្វបុត្តំ នាសា មេយ្យ-ခ်ာ ကျက် မယျာ ကေးစစ် ကော် မေယာ လည္လာ

វិនយបិងក កុល្មវិត្ត

ស្រតាប់ស្រពោន ឥតទាននិយាយអ្វីសោះ ។ គ្រានោះ ភិត្តនីឈ្មោះ មេត្តិយាចូល ៅកេមេត្តិយកិត្តខឹងកុម្មដកកិត្ត លុះចូល ៅដល់ ហើយ ក ខំយាយពាក្យនេះទីងមេត្ត័យកិត្តទឹងកុម្មជកកិត្តថា បពិត្រលោកម្ចាស់ព័ន រ្យាយ ទុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំ ។ កាលបើមេត្តិយាភិក្ខុន័និយាយយាំង នេះហើយ មេត្តិយកិត្តទឹងតុម្មជកកិត្តមិនទិយាយតតប សោះទៀយ ។ មេត្តិ-យាភិក្ខុខីបាននិយាយពាក្យនេះ ចំពោះមេត្តិយកុម្មជកភិក្ខុជាគំរប់ពីដេងផង ។ បេ ។ ជានំរប់បឹដងផងថា បតិត្រ លោកម្ចាស់ ព័ងទ្បាយ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំ ។ ទេត្តិយភិត្តទឹងកុម្មជកភិត្តមិនទិយាយតតបជាគរបប់ ដឥផន ។ ទើបមេត្តិយាភិត្តទីសូរថា ទុំព្រះករុណា ធានប្រទូស្តទឹងលោក ច្ចាស់ពល់អន្តដូចម្តេចខ្វះ ហេតុអ្វីបានជាលោកច្ចាស់ពល់អន្តមិននិយាយ និនទ័្យពះករុណា ។ មេត្ត័យភិក្ខុខឹងភុម្មដកភិក្ខុ ទើយថា មាលប្អូ**ខ**ស្រី តិតដូច្នោះហើយ ទព្វមល្ងបុត្តកំពុងបៀតបៀនយើង នាងឯងក៏ព្រងើយ កន្ទើយ ។ ខេត្តិយាភិក្ខុទីសូរថា បតិត្រលោកច្លាស់ ទាំងឡាយ ខ្ញុំព្រះ ករុណានឹងធ្វើដូចម្ដេច ។ មេត្តិយកិត្តនឹនកុម្មជកកិត្តធ្វើយថា មាលប្អូខស្រី $i \vec{\sigma}$ នាង ($\sigma \vec{\sigma}$) ត្រូវក្រាបបង្គ័ទ្ធលព្រះមានព្រះកាគឲ្យញ៉ាំងទក្ខ្ \cdot មល្វបុត្តមានអាយុឲ្យវិនាសចេញ ក្នុងថ្ងៃនេះឲ្យជាន។ មេត្តិយាភិត្តូនីសូរថា បតិត្រ លោក ច្នាស់ តាំង ទ្យា ឃា ខ្ញុំខឹង ធ្វើដូច ម្ដេច ចុះ អំ តើអ្វីដែល ខ្ញុំខឹង អាច

សមដ្ឋក្ខុន្តកេ មេត្តយភុម្មជកភិក្ខុវត្ថ

កានុន្ទំ ដមាន ភតិន យេន ភកក នេទុបសន្ន័ ຊບເບຮົອສາ ຮອງຊໍ້ມີ ເຂຍັ ສະ ສາຊ ຂອຊ ឧទ្យដ៏រុទ័យយ័ននេ្ត ដំសា អនយា អនិតតា မင္စ္စ္က လာယံ ခဲ့လာ ဘာလာ လုစ္ပါဆီကာ လ-ឧបន្ទាំ យតោ និវាតំ តតោ ខវាតំ ឧឧកំ មកោ អាន់ត្តំ អយ្យេនមិនឲ្យខេមល្ខ ត្រេន នូសំតាត់ ។ ដាំ မဏ္ခာနာ (စာ (ဗန္ဒိဏ နိန္ဒနာနီ (ဗန္ဒိဏနုမ္ခင်္တာနိ តិត្តូនំ ខដំស្បូណ៌ត្វា យេន ភកវា តេខនុសដ្ឋម ឧបសន័មត្វា ភកវន្ត អភិវា ខេត្វា ឧកេមន្ត អដ្ឋាស ។ រ) က ဗ ္ဂိ ဗ က (⁰) ၊ ဗ နို ဟာ က ကို ဆို က က ကို និសា អភិយា អនិនិសា អនិតនិង យាជអ បម សភយា សត្ថនិតតា សនុបន្តក យតោ រំះកំនា ្ ៖ នោះមិយបោត្តពេ សាតិ ន ទិស្សតិ ។

ស១ឥឌ្ហត្ថា: និទានចេត្តិយកុម្មដកភិទ្ធ

ធ្វើបាន ។ មេត្តយក់ក្នុន៍ងកុម្មដកក់ក្តូ ធ្វើយថា ម្នាលព្ទស្រី នាងចូរមក នាងចូលនៅតា.ប៉ុន្រះទានព្រះកាគ លុះចូលនៅដល់ហើយ ជូវក្រាប **បង្គ័***ឲ***ូលព្រះមានត្រះកាគ**យ៉ាំងនេះថា បភិត្រត្រះអង្គដ៍ចំពើ**ន** m118: មិនមែនជាការកំប៉ាំងទេ មិនមែនជាការសមគួរ បភិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ទិសណាដែលមិនមានក័យ មិនមានចង្រៃ មិនមានទួបទ្រព ទិសនោះ ត្រឲ្យបំជាប្រកបដោយក័យ ប្រកបដោយបង្រែ ប្រកបដោយឧបទ្រភាទា វិញ ទីណាដែលមិនធ្លាប់មាន ទ្យល់ ទីនោះត្រឡប់ជាមាន ទ្យល់វិញ ដូច ជាទឹកឆ្កាប់ត្រជាក់ប្រែរៃ វាត្រៅ ឥឡូវត្រះទទ្ធមហ្វបុត្តជាម្ចាស់បានប្រទូស្ត ន៍ង ខ្ញុំព្រះអង្គហើយ ។ មេត្តិយាភិត្តនិទ**ូល** ស្តាប់ពាក្យមេត្តិយភិត្តនឹង ភុម្ម៨កភិត្តដោយពាក្យថា យ៉ាន៍ហ្នឹងហើយ លោកម្ចាស់ រួចហើយចូល **កៅ**គាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូល**ៅ**ដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបន្ត័ព្រះទាន ព្រះភាគ ហើយប៊តនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ មេត្តិយាភិក្ខុនីនោះលុះបិតនៅ ក្នុ**ធ៍**ទីដ៏សមគួរលើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលភាក្យនេះ នឹងព្រះមានព្រះកាគយ បតិត្រព្រះអង្គដ៍ចំរើន ការនេះមិនមែនដាការកំហំងារ មិនមែនដាការសម គួវាទ បត់ត្រព្រះអន្នដ៏ចំភើន ទិសណាដែលមិនធ្លាប់មានក័យ មិនមាន ច់ត្រៃ មិនមានទបឲ្រព ទិសនោះត្រទ្យប់ ទៅដាំប្រកបដោយក័យ ប្រកប เสาพยุโล เยลยเสาพรยุเรตเพริญ จัณกใสเงษรญาย์ยาสรุณ่

វិនយមិដិតេ ចុលវគ្គោ

ห (၈) ပင်္ဂန္နဲ့ ရ ေရးေဗးကာ အနီးရွိ မ (ယ၂၀ ရွိ ေရးေနာ ဗလ္ပ္ (နွေ ေနာ့ ရာ ရာ ေရ

(กต) หร่เอา ธุธุธุ มิตร์นี้ นิตาเอ มิตร์นี้ បតារណេ គំគុសន្ស៍សន្ធិមាតាបេត្វា អាយសន្តំ ឧត្ទំ មលុទ្ត ទជំពុច សរស់ តុំឧត ៧អូច គត្តា យថា យំ ភិត្តិ អាហាតំ ។ យថា មំ កនេ្ត កកក់ ជាលាតំតំ ។ ຊົສົເນຍຼີ ເຈາ ກະກຳເບາ ຮົສເມຍຼີ ເຈາ ກະກ អាយស្នំ ឧទំ មល្អន័ ឧតឧយេខ សាស ទំ ឧត្ ມ₁ກູ່ບໍ່ ເຮັ້ອງ ເຊິ່າ ເຊ ກເຊ ກຮກ ຝາລາຮ້ອງ ລ ເອງ ຂອງ ຟິ ອີເອຼ-ឋេនិសចេនយា តាត់ តាតន៍ វៃនេមា សចេ អតាត អភាគន្និវនេមាតំ ។ យតោមាំ កន្លេ ជាតោ នាភិជា-ລາອີ សຸຍັລເຊລາຍີ ເຮຊັ່ລ ຂອງ ຮລີເຮົາສາ ຮເຮາ

វិនយប់ដែក ចុល្វរគ្គ ទីនោះត្រឲ្យប់ទៅជាហនទ្យល់វិញ ដូចជាទឹកធ្លាប់ត្រជាក់ ប្រៃខ្វែជាក្ដៅ វិញ ឥរ្សូវត្រះទត្ធមល្ចបុត្តជាម្ចាស់មានប្រខូស្តនិង១ំព្រះអង្គហើយ ។ (១៣) ព្រោះទីទាននេះ ដំណើរនេះ ក្រះមានព្រះភាគជាម្ចាស់ **្រទន់ឲ្យប្រដុំកំ**ក្នុសង្ឃ ហើយ សូវបញ្ជាក់នូវត្រះទទ្ធមល្ងបុត្តដ៏មា**នអាយុក្នុង** វេលានោះថា មាលទទ្ធ: អ្នកលើកឃើញថា អ្នកបានធ្វើអំពើដូចភិត្តន៍នេះ ចានតោលឬ ទេ ។ ព្រះទទូមលូបុត្តក្រាបបង្គំទូលថា បតត្រព្រះអង្គ ដ៏ចំរើន ដូចដាត្រះមានត្រះកាគទ្រង់ជ្រាម ខូវទុំត្រះអង្គស្រាប់ហើយ ៗ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សូវព្រះទទ្ធមល្អបុត្តជាគរបំពីដេងផង ។ បេ ។ ជាគំរប់ចឹដងផងថា មាលទន្ទុះ អ្នកលើកឃើញថា អ្នកបានធ្វើអំពើដូចជា **ទ្រះ**អង្គដ៏ចំរើន ដូចជាត្រះមានត្រុះភាគទ្រន់ជ្រាប នូវទូត្រះអង្គស្រាប ហើយ ។ ព្រះមានត្រះកានទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលទត្វៈ អ្នកក្រាដ្ឋទាន ឡាយ មិននិយាយបណ្តោះបង្កែរា ហេន៍នេះទេ បើអំពើដែលអ្នកធានធ្វើ ហើយ អ្នកចូរនិយាយថា ខ្ញុំបានធ្វើហើយ បើអំពើដែរបអ្នកមិនចានធ្វើទេ អ្នកចូរនិយាយថា ខ្ញុំមិនជានធ្វើទេ ។ ព្រះទត្វមល្វបុត្តក្រាមបត្តីទូលថា ชติโลโตะหลีนี้อี่เบื้อ ภาล์ตีอู้เราะหลุ่เก็ลยก มูยู่ไลเบเง่มถู่เพต មេថុខធម្មក៏មិនដែល ស្គាល់ សោះ ឡើយ នឹងចាប់ទ័យាយ ៧ថ្មី ដល់ការ

សមឥត្វផ្លូវក មេត្តិយកឬតិកភិត្តវត្ថ

ជាករភេទ ។ អ៩ទោ ភកវា ភិត្ត អាមន្លេស តេនចាំ ភត្តាវ មេត្តយ៍ ភិក្ខុជំ ជាសេដ ៩ មេ ខ ភិក្ខុ អណ្-យុញ្ចាត់ ។ ៩៩ វត្វា កកក ខ្មត្តាយាសនា វិហារំ ចារិសំ ។ អ៩លោ នេះ ភិត្ត ខេត្ត យំ ភិត្ត ជំ ជា សេ សុំ ។ អ៥លោ មេត្តិយកម្មជាតា ភិក្ខា តេ ភិក្ខា ស្តេនភេព មា អាវីសោ មេត្តយ៍ ភិត្តជំ នាសេ៥ ជ សា ភិត្តាំ អមរដ្ឃត៍ អម្លេឆាំ សា ឧស្សាឆាំតា កុមិតេឆាំ អនត្តម-នេហ៍ ចាវនាតិប្បាយហ៊និ។ គឺ បន តុមេ អាវុសោ អាយសត្នំ ឧតំ មហុថុន្តំ អមូលំតាយសល់បត្តិយា អនុន្ទ័សេខាត៍ ។ រារមារុំសោត៍ ។ យេតេ ភិត្ត អប្ប័ន្នា ។ ខេ ។ តេ ខុ ជ្ឈាយ ខ្លុំ ១ យ ខ្លុំ ទោ ខេ ឆ្នុំ តេ ៩ ហំ នាម មេត្តយកុម្ម៨ភា ភិក្ខុ អាយសុន្តំ ឧត្វំ មលុប្តតំ หยุ่งสาយ พื้งเรื่อสามอุริเษณุรีลัง หร่เจา នេ កិត្ត គតវតោ ឯនមន្ត អាភេខេសុំ។ សខ្មុំ កាំកើត្តវេ

សមថត្វនូត: និទានមេត្តិយភុម្មដកភិត្ខ្

កាក់លើកល្បើ ។ លំដាប់នោះ ទ្រះមានច្រះកាគទ្រន់ត្រាស់ហៅកិត្ត ពំឥឡាយមកថា មាលកិត្តពំឥឡាយ បើដូល្នោះអ្នកពាំ**ឥឡាយ ចូរ**ឲ្យ មេត្តិយាក់កូនីសឹកចេញ មួយទៀត អ្នកទាំងឡាយ ចូរសាកសួរចូកក់ក្ន តំំងនេះមើល ។ លុះត្រះមានត្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះហើយ ទ្រង់ក្រោក orកអសនៈចូលទៅកាន់វិហារវិញ ។ ភិក្ខុព័នឲ្យយនោះ ក៏ឲ្យមត្តិយា-ភិត្តនីសឹកចេញក្នុងពេលនោះ ។ ទើបមេត្តិយកិត្តនឹងកុម្មជកកិត្ត និយាយ តាក្យនេះ ទំងក់ក្នុទាំង ឡាយ នោះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ចូរ លោក ទាំង ឡាយ កុំផ្យឹកមេត្តិយាភិក្ខុខី ឲ្យីយ នាងនោះឥតមានកំហុសអ្វី ៤ (ហេតុដើមមក ត) យើង រឹងអាក់អន់ចិត្តចង់ឲ្យ ទត្វមលូបត្តឃ្លាត ចាក សមណាកេទ ទើប ឲ្យមេត្តិយាភិត្តទីនោះ ទ្វាស់ ខ្មែង ហ្វើង ។ ភិត្ត ទាំង ឡាយ សួរថា ម្នាល អាវ៉ុសោ អ្នកហ៊ានចោទព្រះទទ្ធមល្ងបុត្តដ៏មានអាយុ ដោយសីលវិថត្ត មិនមានមូលដែរឬ ។ មេត្តិយកិត្តខឹងកុម្មជកកិត្តធ្វើយថា ម្នាលអាវ៉ុសោ យ៉ានហ្នឹងហើយ ។ ភិក្ខុ ទាំងឡាយណាមានសេចក្តី ព្រថ្នាតិច។ បេ។ កិត្ត ទាំង ឡាយនោះ កំពោល ទោស គិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា មិនសមបើ មេត្តយកិត្តនឹងកុម្មដកកិត្ត បោទព្រះទព្វមល្វបុត្តមានអាយុ ដោយសិលវិបត្ត មិនមានមូលសោះ ។ ឯកក្ខុទាំងនោះកំបានក្រាបបន្តិំឲូលសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សូរថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ١,

វិនយបិដិកេ ចុល្វវិគ្នោ

មេត្តិយកុម្ម៨ភា ភិក្ខុ នភ្នំ មល្វបុត្តំ អម្ចលំកាយ សីលវិចន្តិយា អមុន្មុំសេន្តិតំ។ សន្ទំ កកវាតំ ។ មេ។ វករហិត្វា ជម្មី តេថំ តាត្វា ភិត្តូ អាមន្ត្រស់ តេលហិ ភិក្ត្តវេ សធ្មើ នតុស្ស មលុទុត្តស្ម សតិវេទុល្ខរត្តស្ម សត៌-វិធយ៌ ខេតុ ។ សំវញ្ មនភិត្តវេ នានញោ ។ តេន ភិត្តវេ ឧច្ចេនមល្ចត្រុន សន្ឃុំ ឧបសន្ថមត្វា ៧ កំសំ ឧត្តរាសន្ដំ က်းရှာ (ရှာ ဖိ က်ကွာ ဖိ တ ၊ ေ ၊ ဖို့ ရှာ ဒု က္က င်း ကိ စ် လ် ဖိ ရွာ អញលី បក្តហេត្វា រាមេស្ស ខេត្តហោ ៩ មេ មំ ភន្តេ មេត្តិ-យកុម្មជំគា កំក្ខុ អមូលំតាយ សំលាំខត្តិយា អនុន្ទុំ-សេន៍ សោហ៍ កន្លេសតិវេទុស្ចប្បត្តោស៥រ្ល៍ សតិវិនយ័ ယာအမိခ်ိဳ ។ ဒုခ်ိဳယမျိဳ ယာင်ခးက္ချားဖေခုန်ခဲ့လမျိဳ ယာင်-តញ្ជា ៩ មេ មំ ភ ្លេ មេត្តិយកុម្មជភា ភិក្តា អម្វល់កាយ ស៊ីលវិមត្តិយា អងុម្ម័សេត្ត សោហំ សតិវេមុល្វប្បត្តោ នាតិយឡី កង្លេ សង្ល^(a) សតិវិនយ័យ ហា នា មីតិ ។ ឲ «រោម័យបោត្តពេ សោយំ ភគ្គេ សតិវេុស្វហ្វគ្នោ ពន័យម្បី សង្រ្លគ្គិ អាចតំ ។

វិនយបិជា ចុល្អវត្ត

ព្វថា មេត្តិយកិត្តទំងតុម្មជកកិត្ត ចោទទព្វមលូបុត្តដោយសីលវិបត្តិមិនមាន មូល ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបន្ត័ឲ្លថា បពិត្រព្រះអន្តដ័ ចំរើន តិតមែន ១ បេ ១ លុះទ្រន់តិះដៀល ហើយទ្រន់ធ្វើជម្មឹកថា ហើយ ត្រាស់ ហៅតិក្ខុ ពំ័ងឡាយមកថា ម្នាលតិក្ខុ ពំ័ង ឡាយ បើដូ េញ៖ សង្ឃ ចូរឲ្យសតវិន័យដល់ទទូមលូបុត្តជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសត៌ចុះ ។ ម្នាលកិត្ត តំនត្បាយ សតិវិន័យនោះ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលកិត្តតំងទ្បាយ ទព្វមល្វបុត្ត ទោះត្រវចូល ទៅរកសង្ឃ ធ្វើទត្តពសង្គ នៀងស្មាទ្វាង ហើយ ថ្ងាយបន្តំថាទាក់ក្នុបាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រហោង ធ្នងអញ្ចលីឡើង និយាយហ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន មេត្តិយកិត្តទឹងកុម្មជតកិត្ ទាំងឲ្យាយនេះ ចោទខ្ញុំដោយសីលវិបត្តិមិនមានមូល បតិត្រព្រះសង្ឃដី ចំរើន ខ្ញុំជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិ មកសូមសតិនៃយនឹងសង្ឃ ទត្វមល្វ-បុត្ត គប្បីសូមជាគំរប់ពីដេងផង ១ ថេ។ គប្បីសូមជាគំរប់ថ្មីដងផងថា បពិត្រ ព្រះសង្ឃដ៍ចំរើន មេត្តយកិត្តនឹងកុម្មជកកិត្តទាំងទ្យាយនេះ បោទខ្វំដោយ សីលវិចត្តិមិនមានមូល ថព័ត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំជាអ្នកចរិចូណ៌ដោយ សតិ មកសូមសត៌នៃយនឹងសង្ឃជាគំរប់បីដងផង y

(១៤) ព្យត្តេន ភិត្តុនា បនិពលេន សង្លោ ញា. ဗေးကော လိုဏာဆို မေးကို မေးဆိုက နေးဆိုက မေးဆိုကာ မ កុម្មជាតា ភិត្ត អាយស្មត្តំ ឧទ្ធំ មល្អពុត្តំ អម្វល់កោយ လီလါဗန္ဂလာ မေနန္နိ၊လန္ဂ် ာ မာယည္ ေနးက္ မလ္-ពុត្តោ សតិវេដុល្ឫ ខ្យត្តោ សង្ឃ៍ សតិវិនយ៍ យាខតិ ។ ယန် လမ်းျမ္းျဖန္ရက္ကလို လမ္းေျ မာယမ္းေရး ေရာ့လ႑ ធល់ជំងឺសា មានស្រប់សំណីនីសា មានច្រាំនាយ នានលា រ **រ)សា ញត្តំ។ សុណាតុ មេ** ភេទ្ត សរេខ្យែ នំបេ មេត្តិយ-កុម្មជំណាត់ត្តូអយស្មន្តំ ឧត្វំ មលុបុត្តំ អម្វល់តាយ សីលវិចត្តិយា អនុន្ទំសេន្ទំ។ អាយស្មា ឧញ្ទោមល្ង-ပုံးရှာ လအိပ်ဗုံလုပ္စုံးရွာ လဆို လအိပ်ခယ် ဟာဖော် 🤊 សង្ឃេត អាយស្មតោ ឧត្តស្បូ មល្អបុត្តស្បូ សត៌ថ-បុល្ខរត្រូស្ស សតិវិនយ៍ នេតិ ។ យស្សាយស្តតោ ទមត៍ អាយស្នតោ ឧត្វស្ស ខាយុបុត្តស្បូ សតិវេ. ပုံလွှေစျန္စာလျှ ႀဆိဳေထာက္မ အခ်ိဳးကေနာက္လာက္မ ထက္မ នក្តាមតំ សោ កាសេយ្យ។ នុតិយញ្ជ័ រាតបត្តំ នោប័ ។ ចេ ។ តតិយទ្បី ಖតទត្តិ វនាមិ សុណាតុ ទេ

សមថត្តូន្វុពេ សតិវិនយយាបតា

សមថក្តនូក: ៣រសូមសតិវិន័យ

(១៤) ភិក្ខុដែល ឈ្លាស ប្រតិពលតប្បីប្រកាសសន្យឲ្យដឹងថា បញ្ចិត្ត ព្រះសត្ឃដ៏ចំរើន សូមសត្ឃស្តាប់ខ្ញុំ មេត្តិយកិត្តទំងកុម្មថកភិត្តទាំងឡាយ នេះ ចោទព្រះទត្វមល្វបុត្តដ៏មានអាយុ ដោយសីលវិបត្តិមិនមានមូល ។ ព្រះទព្ធមល្បុត្តដ៏មានអាយុ ជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសត៌ មកសូមសត៌វិទ័យ នឹងសង្ឃ។ បើការសូមសតិវិន័យមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សូមសង្ឃ ឲ្យសតិនៃយដល់ព្រះទត្វមហ្វបុត្តដ៏មានអាយុដាអ្នកចរិចូណិដោយសតិចុះ។ នេះ៣ញត្តិ ។ មកត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ មេត្តិយកិត្តទឹង កុម្មជកកិត្តទាំង ឡាយនេះ ពោទព្រះទទូមលូបុត្តដ៏មានអាយុ ដោយសីល-វិបត្តិមិនមានមូល ។ ព្រះទុក្ខមល្វបុត្ត ដ៏មានអាយុជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយ **พลิ ยกพูยพลิไร้เบร์**สพธ*ั*ן ๆ พธ_{ิไ}ดารด_{ิไ}พลิไร้เบ ដល់ ព្រះទត្ធមល្ចបុត្តដ៏មានអាយុ ជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសតិ ។ ការឲ្យសតិ. វិន័យ ដល់ព្រះទត្វមល្វបុត្តដ៏មានកាយុដាអ្នកចរិចូណិដោយសតិ សមគួរ ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រវ៉ាសៀម មិន សមគ្គរដល់ លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដីមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ ទិយាយទ្យើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីដេងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាស រសចក្តី ខេះជា គំរប់បីដងផង ។ បញ្ចិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ 🤶 វិនយបិឝកោ ចុល្ខវគ្នោ

អន្លេ សង្ឃេ ៩ ខេត្តយកុម្មជាតា កិត្ត្ល អយស្មន្លំ
នាំ ខល្ងខុត្ត អមូលិតាយ សីលវិខត្តិយា អនុដ្ធំសេន្តិ ។
អាយស្មា ឧញា ខល្ងខុត្តា សតិវេទុល្ងខ្សេត្ត ។
អាយស្មា ឧញា ខល្ងខុត្តា សតិវេទុល្ងខ្សេត្ត សង្ឃឹ
អាយស្មា ឧញា ខល្ងខ្សេត្តា សតិវេទុល្សខ្សត្តា សង្ឃឹ
សតិវិនយំ យាទតិ ។ សង្ឃោ អាយស្មតោ ឧត្វស្ឃ
សតិវិនយំ យាទតិ ។ សង្ឃោ ខេតិស្ឃ ខេតិ ។ យស្បាយស្មា
តេត្តាទតិ អាយស្មតោ ឧត្វស្ឃ ខណ្ឌ សង្ឃេត្តាល្អ
សតិវិនយ៍ សាធាស្មតោ ឧត្វស្ឃ ខេតិ ។ យស្បាយស្មា
តេត្តាទតិ អាយស្មតោ ឧត្វស្ឃ ខេតិ ។ យស្បាយស្មា
តេត្តាទតិ សោ អាសេយ្យ ។ ឧញ្ទោ សង្ឃោ សេស្ឃ
តេត្តាទំ សោ អាសេយ្យ ។ ឧញ្ទោ សង្ឃោ សតិវិនិ
តេយា ទំទតិ សង្ឃស្ឃ តស្បា តុល្លា ។ រាវខេតិ
តាយោទីតិ ។

(១៥) បញ្ចំមាន ភិក្ខាវ ឧម្មិតាន សតិវិនយស្ប ពាលនំ សុន្ធោ ហោន ភិក្ខា អនាបត្តិតោ អនុវឧត្តិ ខនំ យាចតិ ច តស្ប សន្ធោ សតិវិនយ័ នេទិ ឧម្មេន សមក្កេន⁽⁹⁾ ឥមាន ទោ ភិក្ខាវ បញ្ចូ ឧម្មិតាន សតិវិ-នយស្ប នាលានីតិ ។

១ ខ្មី.សមណ្ដេ ។

វិនយបិឝិក ចុល្អវត្ត

មេត្តិយកិត្តទំងកុម្មដកកិត្ត ពាំង ឡាយ ខេះ បោទ ព្រះទទ្ធមល្ងបុត្តដ៏មាន អាយុ ដោយ សីល វិបត្តិមិនមានមូល ។ ព្រះទទ្ធមល្អ ត្រដំមាន អាយុដាអ្នកបរិបូ-ណ៍ដោយ សតិ មកសូមសតិវិន័យ នឹងសង្ឃ ។ សង្ឃ ពុធឲ្យសតិវិន័យ ដល់ ព្រះទទ្ធមល្អ បុត្តដ៏មាន អាយុដាអ្នកបរិបូណ៌ដោយ សតិ ។ កាវឲ្យសតិ-វិន័យ ដល់ ព្រះ ទទ្ធមល្អ បុត្តដ៏មាន អាយុដាអ្នកបរិបូណ៌ដោយ សតិ ។ កាវឲ្យ សតិ-វិន័យ ដល់ ព្រះ ទទ្ធមល្អ បុត្តដ៏មាន អាយុដាអ្នកបរិបូណ៌ដោយ សតិ ។ កាវឲ្យ សតិ-វិន័យ ដល់ ព្រះ ទទ្ធមល្អ បុត្តដ៏មាន អាយុដាអ្នកបរិបូណ៌ដោយ សតិ ។ កាវឲ្យ សតិ-វិន័យ ដល់ ព្រះ ទទ្ធមល្អ បុត្តដ៏មាន អាយុដាអ្នកបរិបូណ៌ដោយ សតិ ។ កាវឲ្យ សតិ-វិន័យ ដល់ ព្រះ ទទ្ធមល្អ បុត្តដ៏មាន អាយុដាអ្នកបរិបូណ៌ដោយ សតិ ។ កាវឲ្យ សតិវិន័យ ដល់ លោក ដ៏មាន អាយុ អន្ឋណា លោក ដ៏មាន អាយុ អន្ឋនេះ ត្រូវ និយាយ ទ្យើយ ។ សង្ឃ ពុម ទៀសតិវិន័យ ដល់ ព្រះ ទទ្ធមល្អ បុត្តដ៏មាន អាយុ ជាអ្នកបរិបូណ៍ ដោយ សតិ ហើយ (ការឲ្យ សតិវិន័យ នេះ) សមត្ថរដល់ សង្ឃ ព្រោះ ហេតុ នោះ ពុទ្ធ ជាសង្ឃស្វៀម ។ ខ្ញុំសូម លំទុក ទូវ សេ បក្តី នេះ ដោយ អាការ ស្វៀម យាងនេះ ។

(១៥) ម្នាលភិត្ត ព័នឲ្យ យ ការឲ្យសតិវិទ័យ^(°) ដែលប្រកបដោយ ធម៌នេះមាន៥ យ៉ាង គឺ ឲ្យដល់ភិត្តបរិសុទ្ធមិនមានអាបត្តិ ១ ភិត្តុឯ េឿត ចោទភិត្តនោះ ១ ភិត្តនោះសូម ១ សន្យឲ្យសតិវិទ័យដល់ភិត្ត នោះ ១ សន្យ ព្រម ព្រឿនឲ្យដោយធម៌ ទ ម្នាលភិត្ត ព័នឲ្យយ ការឲ្យសតិវិទ័យប្រកប ដោយធម៌៥ យ៉ាងនេះឯង ។

ទាអដ្ឋពថា ថា សត៍វិន័យនេះ សង្ឃព្រវឲ្យតែព្រះទីណាស្រុតប៉ុណ្ណោះ មិនត្រូវឲ្យដល់
 ភិក្ខុងទៀតទេ ដោយហោចទោស្សម្បីតែភិក្ខុងាំអនានាទីក៏ចិនត្រូវឲ្យដែរ ។ សត៍វិន័យនោះត្រូវ
 ឲ្យដល់ភិក្ខុដែលភិក្ខុងខែចេទ បើគេមិនចោទក៏មិនត្រូវឲ្យដែរ ។ កាលបើលង្ឃឲ្យសត៍ វិន័យហើយ អ្នកចោទកំពោទចិនឡើងឡើយ ។

សមឥត្តនូកេ គត្តភិក្ខុវត្ថុ

(១៦) នេន ទោ ខន សមយេន កក្តេ ភិត្ត នុម្មត្តកោ ហោត ខិត្តវិបរិយាសកាតោ ។ តេន នុម្មត្ កេទ ចំនាំចរិយាសភានេទពហុំ អស្សាទណត់ អដ្ឋា-ចំណ្លំ ហោត ភាស់តបក្តៃ ខ្ញុំ ភិត្ត កត្ត ភិត្ត ខ្ពុត្ត. លេត្តទាំមកែន ស្លារទ័ក្ល្លារ នគារកាមកាមតែខ្លាំ ឧការ ចោធេន្តំ សវតាយស្មា ឯអូមី មាមត្តំ អាមជ្ញិតាត់ ។ សោ រ៉ាំវនេត អហំ ទោ អាវុសោ នុម្មត្តកោ អញេសំ ចំត្តវិមរិយាសកាតោ តេន ទេ ខុដ្ឋត្តកេន ចិត្តវិមរិយា-សតាតេន ពហុំ អសុក្ខមណៈតំ អដ្ឋា ចំណ្លំ ភាស់តម វិញ្ញន៍ នាមាន សមមមន្រ្មនេះ មេរវិន័ កាននំ។ វារម្យ នំ រ៉ុទ្ធមានា ចោនេន្តេវ សតោយស្មា ឯវរូខី អាមត្ត័ អាមជ្លឺតាតិ។ យេ តេ កំក្នុ អប្បិញ ។ បេ ។ តេ នុជ្ញា-ພລ ຈຶບລຳອາເອລ ສະບໍ່ນຳ ລອກສາ ສະ នុម្មត្តតោត ចំត្តវិម័របាសកាតេន អជ្ឈ ខំណេន អាមត្តំ. យា ចោខេស្បត្តិ សាតាយស្តា ឯយុខី អាមត្តី អាមគ្ណី.

សមថពុន្ធា: នំខានគគ្គភិក្ខ (១៦) សម័យនោះឯង គគ្គភិត្ ជាភិត្តុត្តត មានចិត្តវិបណ្ដូ**ស**ប្រែ ច្រល ។ ភិត្តត្តឥដែលទានចិត្តវិបណ្ឌរបស្រែប្រលាហ័យនោះ *មេ*ទដែ ប្រព្រឹត្តអនាថាវ ជានពោលនឹងព្យាយាមលើសនូវកិច្ចមិនមែនដារបស់ សមណៈជាច្រើន ។ ភិត្តព័ន៍ឲ្យយលោទឝគ្គភិត្តដោយអាបត្តិ ក្រោះតែ ណេកជាភិត្តុត្តតមានចិត្តវិបណ្ឌូសប្រែប្រល បានប្រទ្រិត្តអនាលាថា ណេក ដីមានអាយុចូរលើកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាំងនេះ ហើយ ។ គគ្គភិត្តនោះ និយាយយ៉ឹងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ព័ង ឡាយ ខ្ញុំ ជាមនុស្សត្ថតមានចិត្តថៃ ហូស ប្រែប្រហ កាល ខ្ញុំត្តតមានចិត្តវិបណ្ឌ ស ប្រ ថ្រល ហើយ នោះ កំពុ **ខ**ប្រព្រឹត្តអនា**ហ**េ ពុ**ខ** ពោល ខឹងព្យា យាម ល្មើស ឋា អំពើនេះអាត្មាអញ្ចូញនធ្វើដោយសេចក្តីវន្វេង ។ ភិក្ខុ ពំនឲ្យ យក់នៅ តែពោល ចោទគគ្គភិត្ត នោះ យ៉ឹងនេះ ទៀតថា លោកដ៏មានអាយុ ចូវលើក មើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាចត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ ភិត្តពាំង ឲ្យយណាមានសេចក្តីព្រាញ់តិច ។ បេ ។ កិក្ខព័ងនោះកំពោល ទោស តិ:ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ភិត្តទាំងឡាយមិនសមបើនឹងចោទគគ្គ-ភិក្ខុដោយអាបត្តិ ព្រោះតែលោកដាភិក្ខុត្តតមានចិត្តវិបល្វាសាប្រែប្រលំបាន ប្រព្រឹត្តអនាចារល់ លោកដីមានអាយុចូរលឹកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រុវ

វិនយបិដកេ ចុល្វវគ្នោ

เสา ย่ำ เลล้ FF EN និមនា កោ អញាស៍ ចិត្តវិមរិយាសកាតោ តេន ទេ នុមត្តកោន ចិត្តថៃវិយាសតាតេន ពហុំ អស្សាមណតាំ អដ្យាចំណាំ កាស់តបរិត្ត នុំ ជាហន្តំ សរាម មូខ្យេន ទេ ៧តំ កាតន្តំ រារត្បិ ខ្ញុំ ខ្ញុំសនា នោនេះខ្លាំ អាតាយស្មា រាំភូចិ អាបត្តំ អាចជិតាត់ ។ អ៥ទោ តេ កកក កកវតោ **រតម**ន្ទ័ អាពេចេសុំ ។ សថ្វុំ mិវ ភិក្ខុវេ ។ មេ ។ សថ្វ័ កកវាភិរបេ វិករហិត្ថា ជម្ម័ កេដំ កេត្តា ភិក្ត្ អាមខ្លេស តេន ភិក្ខាវ សរេន៍្យ តក្កសុវ្ន ភិក្ខុនោ អម្វូន្យស្មូ អម្វូន្យាំនយ៍ នេតុ ។ រាវញ្ បន ភិក្ខុវេ នាតញេ ។ តេន កិត្តាវ កក្មេ ភិត្តនា សដ្ឋំ ឧម. សដ្ឋទិត្ត រ) តំសំ ខុត្តរាសដ្តំ ករិត្តា វូន្យា នំ ភិក្ខុន័ ចានេវន្តតា ឧត្តដ៍តំ និស័ន៍តា អញ្ចល័ បក្តហេតា រារធស្ស រចតំយោ អហ៍ ភន្លេ ឧទន្តតោ អហោស័

វិន័យចិងក បុល្អវត្ត

អាបត្តិមានសភាពយ៉ាំងនេះហើយ គគ្គភិត្តនោះបានទំយាយយ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវុសោទ៌ឥឡាយ ខ្ញុំជាភិត្តតមានចិត្តវិបល្វាស់ថ្ងៃប្រល កាល ដែល ខ្ញុំត្ត មានចិត្ត ថៃ ហ្វា សថ្ងៃប្រុល ហើយ នោះ គឺ ជា នប្រព្រឹត្ត អនាចារ **ជាន**ពោល ជានព្យយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនងារបស់សមណៈដាច្រើន ភ្ញុំ លើកមិនឃើញនូវអំពើនោះថា អំពើនេះអាត្មាអញ បានធ្វើដោយសេចក្តី វន្វេង ភិក្ខុទាំង ឲ្យយ ក៏នៅតែពោល ចោទគគ្គភិក្ខុនោះយ៉ាងខេះទៀតថា លោកដ៏មានអាយុ ចូររលឹកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាព យ៉ឺងនេះហើយ ។ លំដាបនោះភិត្តទាំង ព្វាយនោះក្រាបបន្តិទូលាសចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុព័ន៍ឲ្យយ ដំណើរនោះ ពិតមែនឬ ។ បេ ។ ភិក្ខុ ពំឥ ឡាយក្រាមបង្គ័ ខូលថា បព៌ត្រព្រះ មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀល ហើយទ្រង់ធ្វើជម្មីកថា ត្រាស់ ហៅភិត្តទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃួចរ ឲ្យអមូឲ្យវិន័យដល់គន្លក់ក្នុដែលបានវង្វេងចុះ ។ ម្នាល់កំក្ខុទាំងឲ្យយអមូឲ្យ-វិទ័យ នោះសង្ឃគប្បីទ្យយ៉ាងខេះ ។ ម្នាលកិត្ត ពំងឲ្យយ គគ្គកិត្ត នោះគប្បី ចូលទៅកេសទ្យធ្វើទត្តពសត្ន: ទៀងស្មាទ្ធាង ហើយថ្វាយបង្គំពាពកិត្តចាស់ ទាំនទ្យាយ រួចអង្គយច្រហាន ដ្ឋផអញ្ចលីទៀន ទិយាយយ៉ាំងនេះថា បពិត្រព្រះ បង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំជាភិត្តត្តតានចិត្តវិបណ្ដ សាហ្វ្រ សាហ្វ្រ សាហខ្ញុំ

ចំនុះបើយាសាកាតោ តេជាមេ និងនាយាង ចំនាំបរិយា-សតាតេន ពញុំ អស្សាមណត់ អដ្ឋា ចំណ្លំ ភាស័តម-វិតានំ មំ ភិត្ត ខុមត្ថភោន ចិត្តវិបរិយាសតាតេន អដ្ឋា-ចំណ្លោន អាមត្តិយា ចោនេះ សាតាយ ស្មា ៧វរ៉ូទី អាមត្តី អាចជ្ញិតាតិ ត្យាហំ លំ នោម អហំ ទោ អាវុសោ នុម្ភត្ត តោ អហោសី ខិត្តវិទរិយាសកាតោ តេន ទេ នុមត្តកោន ទិត្តវិមរិយាសកាតេន ពហុំ អស្សាមណាតំ អដ្យាចំណំ កាស់តបរិក្តាំ នាហន្តំ សារទំ ទូន្យ្មេន មេ រានំ កាតន្តំ រាម្យិ មំ រុទ្ធមានា ចោធេនៅ សាតា. យស្មា ៧អូច អាមត្តី អាមថ្លីតាត់ សោហំ កានេ្ត អមុនេ្យ សន្សំ អមុន្សានៃយ៍ ហេនាម័តំ ។ ខុតិយម្បី យាខិតញោ ។ បេ ។ តតិយម្បី យាខិតញោ អហំ កន្លេ ឧមត្តកោ អញាសឺ ចិត្ត ហើយសកាតោ តេន មេ ខម្មត្តតោន ចិត្តវិចាយាសកាតេន ពហុំ អស្សាមណាកំ អដ្ឋាតិណ្ណំ ភាសិតបរិត្ត មំ ភិត្ត ទុមត្ថតេះ ចិត្ត-វិមរិយាសតាតេជ អដ្យា ខណ្ឌា សាមត្តិយា ចោ ខេត្តិ

សមថត្ថុផ្លូពេ អម្ហុស្ត្រីនយយាចនា

62

សមឥត្វជូត: ការសូមអព្វ ឬវិន័យ ត្តតមានចិត្តថៃល្ងាស់ប្រែប្រលាលនោះ កំបានប្រព្រឹត្តកន្ធង បានពោល នឹតព្យាយាមល្មើសខ្លុវកិច្ចមិនមែរដារបស់សមណៈដាច្រើន ឯកិត្តទាំន ទ្បាយក៏ចោទ**ខ្**ដោយអាបត្តិ ព្រោះតែខ្ញុំជាភិគត្ថត មានចិត្តវិបណ្វ**សវៃប្រ** ប្រលធុនប្រក្រឹត្តអនាចារថា លោកដ៏មានអាយុចូវលើកមើលចុះ លោក ជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមាខសភាពយ៉ាំងនេះហើយ ខ្ញុំពុនទិយាយខឹងកិត្តពាំង ទ្យាយនោះយាននេះ៣ មាលអាវ៉ុសោទាំនទ្យាយ ខ្ញុំជាភិត្តត្តមានចិត្តវិប-ល្វាស់ ប្រែប្រល កាលដែលខ្ញុំកំពុងត្អូតមានចិត្តវិបល្វាស ប្រែប្រូលនោះ าช พ่พย ณ : ต่า เซี่ ธ อุ๋า พิ้ ห ยิ ธ เพ็ញ อุ ให้ เต้ เ ธ ะ ต่ำ ต้ เ ธ ะ ห ลุา អញជានធ្វើហើយដោយសេចក្តីវិន្វេង កិត្តទាំងឡាយក៏ពោលលោទរួយរឺង នេះទៀតថា លោកដ៏មានអាយុប៊ូវលើកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាចត្ត មានសភាពយ៉ាំងនេះហើយ បញ្ចិតព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំធ្លាត់វ៉ាង្វងហើយ មកសូមអមូឲ្យវិន័យនឹងសង្ឃ ។ គគ្គភិក្ខុត្រសៃម្រជាគំរប់ពីរដងផ**ង** *។ មេ ។ សូ*មជាគំរប់បីដងផងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដីពីរើន ខ្ញុំជាភិត្តុត្ត មានចិត្តវិបណ្ឌូស ថ្ងៃប្រុល កាលដែលខ្ញុំភំពុងត្តុតមានចិត្តវិបណ្ឌូសថ្ងៃ ច្រូលនោះ កំធុនច្រទ្រឹត្តអនាចារ ជានពោលនិងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ច មិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ឯកិត្តទាំងឡាយកំបោទ ខ្ញុំដោយ អាបត្តិ

(၈၈) ၅၊ ရွားနွား အိက္ခ္ဒာ ဗင်္ဂဂလ လေးရွာ ကျားမ အေးက္ လုယာရ ၊ ေနားန္ လေးရွာ မထိ ကျော့ အိက္ခ္ဒ ရမ္ခန္စ ကေ မေတာလဲ အေးစာတို မလ္စာ မေလာက် မရွာ္ခ ကေ စိန္စာ စာ လာလာကေန စတို မလ္စာ စတာက် မရွာ-စိတ္ကိ ကလဲ စစ်က္က နို ၅ အိက္ခ္ ကရွိ အိက္ခ္ဒိ ရမ္ခန္စ လေ ေစာင္စာ စာ လာလာကေန မရွာ စိတ္ကေ ေနာ စန္စိုလာ ေစာင္စာ စာ လာလာကေန ေမရွာ စိတ္ကေန ေနာက္ခို ေနာ စန္စိုလာ

សតោយស្មា ៧វរូចី អាចត្តី អាចជ្លិតាត់ ត្យា ហំ ៧វែដាម៌ អហំ ទោ អាវ៉ុសោ ឧទ្មត្តតោ អញោស័ ចិត្តវិចរិយា. សតាតោ តេន មេ ឧទ្មត្តកោន ចិត្តវិចរិយាសកាតេន ពហ៊ំ អស្បាមណត់ អជ្ឈា ចិស្លឺ ភាសិតចរិត្តាត្តំ នាហន្តំ សភមិ ទូខ្យោន មេ ៧តំ តាតត្តិ ៧វេច្យិ ទំ វុច្ចមានា ចោនេន្តេវ សរតាយស្មា ៧វរូចី អាចត្តី អាចជ្លិតាតំ សោហំ អទ្ធខ្មោ តតិយម្បិ កន្តេ សង្ឃ័ អទ្ធខ្ល្យនៃឈំ យានាមីតំ ។

វិតយមិដិកេ ចុល្អវ្លែ

ന്വം

វិនយបិដា ចុល្វវត្ត

ព្រោះតែខ្ញុំត្តួតមានចិត្តវិបណ្ឌសប្រែក្រល ថាឧប្រព្រឹត្តអនាចារថា លោក ដ៏មានអាយុច្យរើប មើលចុះ លោកដាំអ្នកត្រូវមាបត្តិមានសភាគយ៍ ដែនេះ ហើយ ខ្ញុំកំបានយោយនឹងកិត្តទាំងឡាយនោះវិញ យ៉ឺងនេះថា ម្នាល អាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាកិត្តតួតមាន រិត្តវិបល្ចាស់ប្រែប្រល កាលដែល ខ្ញុំកំពុងត្តួតមានចិត្តវិបល្ចាស់ប្រែប្រលនោះ កំបានប្រព្រឹត្តអនាចារ បាន ពោលនឹងត្បាយាមលើសខ្លូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំលើក មិនឃើញខ្លូវអំពើនោះថា អំតើនេះអាត្មាអញជាន រើហើយ ដោយសេចក្តី វិធ្វេង ឯកក្តទាំងឡាយពោលបោទខ្ញុំយ៉ឺងនេះទៀតថា លោកដ៏មាន មាយចូរេលឹកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាចត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ បញ្ចិត្តព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំបាត់វិស្តេហើយ មកសូមអមូទ្បីវិម័យនឹងសង្ឃ ជាតំបើលីដងធង ។

(ទ៧) ភិក្ខុដែល ឈ្ងាសប្រតិពល៌តប្បីផ្ដៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ សង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ គគ្គភិក្ខុនោះជាភិក្ខុត្តតមានចិត្តវិបណ្ឌស ប្រែប្រួល កាលដែលលោកកំពុងគ្គតមានចិត្តវិបណ្ឌសប្រែប្រួលនោះ កំ មានប្រព្រឹត្តអនា ១វ បានពោះបទឹងព្យាយាមលើស ខូវកិច្ចមិនមែនជា របស់សមណៈជាច្រើន ។ ឯភិក្ខុមាំងឲ្យាយលោខគគ្គភិក្ខុដោយអាបត្តិ ព្រោះតែលោកគ្មតមានចិត្តវិបណ្ឌស ប្រែប្រួល បានប្រព្រឹត្តអនាបារថា សមដក្ខន្ធភេ អព្វស្អវិនយស្ស ទាន់

ចោធេន្តំ សរតាយស្មា ដអូចំ អាចត្តី អាចដ្ឋិតាន៍ ។ សោ រ) វៃនេន៍ អហំ ទោ អាវុសោ នុម្មន្តតោ អញេស ខ័ត្តវិមរិយាសតាតោ តេខ ទេ ខុម្មត្តតោន ខំត្តវិមរិយា-សតេតេន ពហុំ អស្សាមណត់ អជ្ឈាចំណ្ណំ ភាសិត-បរិត្តាតំ ជាហត្តំ សភម មន្ទ្រេត មេ រនៃ កាតត្តំ ។ រារទ្បី ជំ វុទ្ធមានា ទោខេនេះ សកតាយ ស្មា រាវរូទី អាចត្តី មាមផ្ចិតាតំ។ សោអមុន្មោ សផ្លំអមុន្យាភៃយំ ហេចតំ។ យនិ សន់ស្រ្យ បត្តតាល្ងំសង្ខោតក្តស្បូ ភិត្តាពោ မခိုင္ပါဘါ မခဲင္သိုင္ဘက္က ေၾကာင္ ရမ္က မာန္ဆိုန္ សុណាតុ មេ ភានេ សន្លោ អយំ កក្តោ ភិត្ត ខុម្មតុកោ អហោស ខ័ត្តវិហិយាសកាតោ តេន ខុម្មតុកោន ខ័ត្ត-វិចរិយាសកាតេន ពហុំ អស្សាខណៈតំ អជ្ឈ ខណ្ណ ភាសិតបរិភានិ។ ភិក្ខុ កក្ខុំ ភិក្ខុំ ។ ទាតាន ខិត្តវិម វិយាសកាទេន អដ្ឋាទិណ្ណេន អាមត្តិយា ចោនេត្ត

ளல

សមជត្ថន្ធកៈ ការឲ្យអមូឡូវ័ន័យ

លោកដ៏មានអាយុ ចូរលើកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមានសភាព យ៉ាំងនេះហើយ ។ គគ្គភិត្ត នោះ គ្វើយយ៉ាំងនេះថា ម្នាលលោកដំខានអា-យុ ខ្ញុំជាក់ក្តុត្តតមានចិត្តបែល្ងាស់ប្រែប្រលាតាលដែលខ្ញុំកំពុងត្តតមានចិត្ត វិបណ្ឌសម្រៃប្រួលនោះ ជាឧប្រព្រឹត្តអនាបារ ជាឧកោលខឹងព្យាយាម លើសនូវកិច្ចមិនមែនដារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំរលឹកមិនឃើញនូវអំនោី នោះថា អំពើនេះអាត្មាអញជាខធ្វើហើយ ដោយសេចក្ដីវន្វេន ។ ឯកក្ដុ ហ័ន ទ្យាយក៏នៅតែពោលចោទគគ្គកិត្តនោះយ៉ាងនេះទៀតថា លោកដ៏មានអា-យុច្ចរលឹកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រវិអាបត្តិមានសភាពយ៉ាន៍ខេះហើយ ៗ ឥឡូវគគ្គភិត្តនោះធាត់វ៉ាន្មែងហើយ មកសូមកមូឲ្យវិន័យនឹងសង្ឃ ។ បើការ សូមអមូឲ្យវិន័យ មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្យីឲ្យអមូឡវិន័យ ដល់គគ្គភិត្តដាអ្នក ធាត់វ៉ាន្ធែនលើយបុះ ។ នេះដាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះ សត្យដីចំរើន សូមសត្វស្តាប់១ គគ្គភិត្តនេះជាភិត្តតមានចិត្តវិបណ្ដូស ថ្ងៃប្រល តាលដែលលោកកំពុងត្តតមានចិត្តវិបល្ងាសថ្ងៃប្រួល ណ្**ន** *ធ្*ពនពោលនឹងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់ ប្រព្រឹត្តអនាថា វ សមណៈជាច្រើន ។ ឯកក្ខទាំងទ្បាយក៏ចោទឥត្តកិត្តដោយអាបត្ត គ្រោះ វតរលាកជាតិត្តត្តតមានចិត្តវិបល្វាស ថ្ងៃប្រូល បានប្រច្រឹត្តអនាចារថា

ள்ற

d

សតោយស្មា ៧វរូទី អាចត្តី អាចដ្ចិតាតិ ។ សោ ៧វំ វនេត៍ អហំ ទោ អាវ៉ុសោ ខ្មត្ត តោ អហោសំ ចិត្តវិម-វិយាសកាតោ តេន មេ ទុម្មត្ថកេន ខំតុវិមរិយាសកាតេន ពហុំអស្សាមណាកំ អដ្យា ចំណ្លំ ភាស់តមក្លៃខ្លំ នាហ ខ្ល សភម៌ មូនេ្លួន មេ រនៃ ភាតន្តិ ។ រាវម្យិ នំ វុទ្ធមានា ចោនេះ នៅ សវតាយស្មា ដាវរូទី អាមត្តី អាមដ្តិតាត់ ។ សោ អម្វនេ្យ សន្ឃំ អម្វន្ឃវិនយំ យា ចតិ ។ សន្ឃោ កក្កស្ស ភិក្ខុនោ អម្វន្សស្ស អម្វន្សវិនយំ នេត ។ យស្បាយស្មតោ ១មតំ កក្តស្អ កំតុះនោ អម្នុរ្មស្ប អទ្ធន្យវិនយស្សនាន់ សោ តុល្លាស្ស យស្ស ឧត្តាទតំ សោ ភាសេយ្យ ។ ខុតិយមរ្តិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ အဆိုကာရွိ ၈၈ ရှိ ၈၈ ရှိ ၈ ရေ ၈ ရေ ၈ ရေးဆို ကားချို့ဖ หรุณา ริสาณา หยุ่ยไปราย อุยุม សដ្ឋស្ប តស្ថា តុណ្ហ ។ ឯវមេន៍ ជាយោម័ត្ត ។

វិនយប់ដំពេ ចុល្វវគ្គោ

វិនយបិនព ចុល្មវគ្គ

ច្ចរលោកដំមាខឝាយុលើកមើលចុះ ាលាកជាអ្នកត្រូវអាបត្តិមា**នសភាព** យ៉ាំងនេះហើយ ។ គគ្គភិត្តនោះទិយាយយ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ព័័ង ្សាយ ខ្ញុំជាភិត្ត្តតមានចិត្តវិបណ្ឌសថ្ងៃប្រល កាលដែលខ្ញុំកំពុងត្ថតមាន ចិត្តវិចារ្វាស់ថ្ងៃប្រលានោះ បានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនិងព្យាយាម ទេះថា អំពើនេះអាត្មាអញជានធ្វើហើយ ដោយសេចក្តីវាង្វេង ។ ភិក្ខុ ពំងរ្យាយក៏នៅតែចោលចោទគគ្គកិត្តនោះ យ៉ាងនេះទៀតថា លោក មានអាយុចូវរលឹកមើលចុះ លោកជាអ្នកត្រអែបត្តិ មានសភាពយាំងនេះ ហើយ ។ គគ្គកិត្តនោះបាត់វ៉ាន្វែងហើយ មកសូមអមូឲ្យវិន័យខឹងសង្ឃ ។ សដ្យឲ្យអមូឡាន័យ ដល់គគ្គភិក្ខុជាអ្នកចាត់វៃភ្លេងហើយ ។ កាឲ្យអមុទ្ប-រិន័យ ដល់គត្តភិក្ខុជាអ្នកបាត់វិង្វេង គូរដល់លោកដ៏មា**ខ**អាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រវ៉សៀម មិនគរួដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ ណាលេកដីមានអាយុអន្តនោះត្រុវទិយាយឲ្យើង ។ ខ្ញុំឬកាស់សចក្តីនេះ ជាគឺថេតាដែងផង របេរ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បំដងផង របេ រ សន្យូពុខឲ្យអមូឲ្យវិន័យ ដល់គគ្គភិត្តជាអ្នកពាត់វ៉ាផ្វេងហើយ កាវឲ្យអមូ-ទីវិន័យនេះគួរដល់សង្ឃ ក្រោះ:ហតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំ ទុកខ្លាំសេចក្តីនេះដោយគាតារស្វៀមយ៉ាំ**ត**នេះ

សមថត្តនូកេ គឺណ៍ អធម្មិ៣នំ អមូឡូវិនយស្ស ភាគនំ

(១៩) ៩៩ មិនមិនទំពើងទំពួកទំពួកទំពួក ខេត្ត ។ ១៩១ ១ មនាភ្លៃអ្នះ អង់ខ្លាំទេ៣ មនុសាស ខេត្ត មេ សមោយ កា សម្តេស ស អង់ សេ សាស សាស សមោយ កា ស្រុង សេខ្លាំ អាត ខ្លាំ សាស សាស លានាស់តួនទើយទំ ។ មេសា សាទេ សានទំរាំ អត់ លានាស់តួនទើយទំ ។ មេសា សាទេ អង់ទំរើ លោនាស់តួនទើយទំ ។ មេសា សាទេ អង់ទំរើ លោនាស់ត្រូន អង់ទំរើមទំពាំ សាស សាទេ ។ កា មុខ ឆ្លាំ អង់ទំរើមទំពាំ សាស សាទេ ។ សាស សាស សាទេ ។ សមសក្ខន្ធព: ៣រឲ្យអមូឡូវិន័យមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៣ យ៉ាំង

(๑๙) ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ ការឲ្យអមូទ្យរិនយ៍នេះ ដែលមិនប្រកប ដោយធម៌មាន ញ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយធម៌មាន ញ យ៉ាង ។ កាទ្យេ អមូទ្យរិន័យមិនប្រកបដោយធម៌មាន ញ យ៉ាង (នោះ) តើដូចម្តេច ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ កិត្តក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ ។ សង្ឃក្តី កិត្តប្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី បោទកិត្តនោះថា លោកដ៏មានអាយុ ចូររលឹកមើលចុះ លោកត្រូវអាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ កិត្ត នោះកាលរលឹកឃើញក៏និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ិសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកត្រូវអាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ។ កិត្ត ឲ្យអមូទ្យរិន័យដល់កិត្តនោះ ។ ការឲ្យអមូទ្យរិន័យ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះ ថាមិនប្រកបដោយធម៌ ។

(១៩) ម្នាលភិក្ខុទាំឥឡាយ ភិក្ខុក្មងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិហើយ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មាន អាយុចូរេលឹកមើលចុះ លោកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាំងនេះហើយ ។ កាលភិក្ខុនោះលើកឃើញក៏និយាយយ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ីសោ ទាំងឡាយ ខ្ញុំលើកឃើញដែរ តែដូចជាយល់សច្តិ ។ សង្ឃឲ្យអមូទ្យិវិន័យដល់ភិក្ខុ នោះ ។ ការឲ្យអមូទ្យីវិន័យ (យ៉ាំងនេះ) ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ ។ វិនយបិឝកោ ចុល្យវញ្ញោ

(២០) ៩៩ មន ភិក្ខាវេ ភិក្ខា អេបត្តិ៍ អេបញ្ញេ ហោតំ។ តមេនំ ចោនេត៍ សន្លោ វា សម្លបាល វា ឯតៈបុក្ខលោ វា សរតាយស្មា ឯវរូទី អាបត្តិ៍ អាចខ្លិតាតិ ។ សោ អងុម្មត្តិកោ ឧម្មត្តភាលយំ ការោត៍ អេហំចំ ឯវ៉ ការោមំ តុម្លេច ឯវំ ការោថ មយ្យម្បិ ឯតំ តាប្បតិ៍ តុម្លាកាច្បេតំ តុម្លេច ឯវំ ការោថ មយ្យម្បិ ឯតំ តាប្បតិ៍ តុម្លាកាច្បេតំ កាប្បតិ៍តំ ។ តស្ប សង្លោ អមុន្បូវនយំ នេតំ ។ អជម្មិតាំ អមុន្បូវិនយស្ប នានំ ។ ដមាន គឺណំ អជម្មិតានំ អមុន្បូវិនយស្ប នានានំ ។

ന്യ

វិនយចិដិត ចុត្យវត្ត

(២០) ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ កិត្តក្នុងសាសនា នេះត្រូវអាបត្តិហើយ ។ សត្វក្តី ភិត្ថុ ច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី ចោទ ភិត្ខុ នោះ ៥។ លោកដ៏មានអាយុ ចូរលើកមើលចុះ លោកត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាំងនេះហើយ ។ ភិក្ខុ នោះមិនមែនជាភិត្តត្ត តែក្លែងធ្វើជាត្តតនិយាយថា ខ្មុំមែងធ្វើយាងនេះ សូម្បីលោក ព័ន្ធ ឲ្យ យក់ធ្វើយ៉ាំងនេះដែរ អំពើនេះសមគួរដល់ខ្ញុំផង អំពើ **នេះសមគួរដល់លោកទាំង** ឲ្យយផង ។ សង្ឃក៏ឲ្យអមូឲ្យវិន័យដល់ភិក្ខុ នោះ ។ ការឲ្យអមូឡូវិន័យ (យ៉ឺងនេះ) ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធមិ ។ ការឲ្យអម្ចុឡ៍វិន័យ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន តា យ៉ាន៍ប៉ុំណ្ណេះឯន ។ (៤១) ការឲ្យអមូទ្យរិន័យ ដែលប្រកបដោយធម៌មាន ៣ យ៉ាន (នោះ) តើដូចម្តេច ។ ម្នាលកិត្តទាំនឡាយ កិត្តក្នុងសាសនា នេះជាភិត្ត ត្តតមានចិត្តវិបណ្ឌសថ្ងៃប្រល ។ ភិត្តត្តពេះមានចិត្តវិបណ្ឌសថ្ងៃប្រុល ហើយក៏ប្រព្រឹត្តអនាថា ជានពោលនឹងព្យាយាមលើសនូវកិច្ចមិនមែនជា របស់សមណៈជា ចើន ។ សង្ឃក្ដី ភិក្ខុ បើនរូបក្ដី បុគ្គល ទ រូបក្ដី បោទ ភិត្តនោះថា លោកដ៏មានអាយុចូរលើកមើលចុះ លោកត្រូវអាបត្ត មា ន សភាពយ៉ាំងនេះហើយ ។ កិត្តត្តនោះលើកមិនឃើញសោះ ក៏ទំយាយ យ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសេទាំងទ្បាយ ខ្ញុំជាអ្នកត្រូវអាបត្ត មា ន សមបត្ថន្ធពេ គឺណិ ធម្មិ៣និ អម្ចុប្តរំនយស្ស ភាគនិ

សភមិ ឯកូទី អាចត្តី អាចឆ្លិតាតិ ។ តុស្ស សារផ្លោ អមុន្យរិនយំ នេត ។ «ថ្ម័ត អមុន្យរិនយស្ប នានំ។ (២៩) វដ មន ភិក្ខាវេ ភិក្ខា ខ្មុនត្រា ហោភ ខត្តវិមរិយាសតាតោ ។ គេធ ឧដ្ឋត្តតោធ ខ័ត្តវិមរិយា-សតាតេន ពហុំ អស្សាមណៈគំ អជ្ឈាចំណ្លំ ហោត ភាសិតបរិត្តត្តំ ។ តមេនំ ចោធេត៍ សារត្យ វា សម្ន-ហុលា កំ វាតេទុក្តលោក សគោយស្មា វាអូទី អាចត្តី អាចជ្ចិតាតិ ។ សោ អស់អោ នោ វ ដាំវ នេតិ សភមិ ទោ អហំ អារ៉ុសោ យថាសុខិនខ្លេនាតំ ។ តស្បូ សត្លោ អមុន្យាំធយំ នេត្ត ។ ជម្ម័ត់ អមុន្យាំធយស្ស នានំ ។ (២៣) ៩១ ១១ ភិត្តាម ភិត្ត ១មុត្ត តោ យោត ខត្តវិមរិយាសតាតោ ។ តេន ឧទ្ទត្តកោន ខត្តវិមរិយា-សតាតេន ពហុំ អស្សាមណត់ អដ្យាចំណ្លំ ហោត កាស់តបរិត្តនំ ។ នមេនំ ចោនេត សង្កោ ក សម្ន-លុលកំរាយតំន័យមុទាណាណា ព្រុង មានខ្លី អាចភ្លិតតេំ។ សោ នុម្មត្តតោ នុមត្ថតាលយំ តាពតំ

෩ජ

សមថត្ខន្ធព: ៣រឲ្យអ^{អ្គ}ឡូវិទ័យក្រហបដោយធម៌មាន 🗙 យ៉ឺង សភាពយ៉ាងនេះ ខ្ញុំរលឹកមិនឃើញទេ។ សង្ឃឲ្យកម្មឲ្យវិន័យដល់ភិក្ខុនោះ។ កាវឲ្យអមូឡិវិន័យ (យ៉ាន៍នេះ) ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ (6 6) មាលភិត្តព័នទ្យយ ភិត្តក្នុងសាសនា នេះជាភិត្តត្តមាន ចំត្តវិបណ្វូសថ្ងៃប្រហូ ។ ភិត្តនោះធ្លូតមានចំត្តវិបណ្វូសថ្ងៃប្រហ្ q sប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលខឹងព្យាយាមល្មើស ខ្លូវកិច្ចមិនមែនជា របស់សមណៈជាច្រើន ។ សង្ឃក្ដី កិត្តច្រើំ រូបក្ដី បុន្ទលឲរូបក្ដី ចោទភិត្ខនោះជា លោកដ៏មានអាយុចូរលើកមើលចុះ លោកត្រូវអាបត្តិ មានសភាពយាងនេះហើយ ។ ភិត្តនោះលើកមិនឃើញសោះ តែទិយាយ យ៉ាំងនេះថា ឆ្នាលអាវ៉ាសាទាំងឡាយ ខ្ញុំលើកឃើញដែរ តែថាដូចដា យល់សប្តិ ។ សង្ឃក៏ឲ្យអមូទ្យវិន័យដល់ភិក្ខុនោះ ។ ការឲ្យអមូទ្យវិន័យ (យាននេះ) ឈ្មោះថាប្រកបដោយគម័

(៤ ញ) ម្នាលភិក្ខុព័ន ឡាយ ភិក្ខុក្ខដសាសនា នេះជាភិក្ខុក្ខុដទាន ចិត្តវិបណ្ឌស ថ្ងៃប្រួល ។ ភិក្ខុក្ខតនោះមានចិត្តវិបណ្ឌស ថ្ងៃប្រួល ហើយ ចានប្រព្រឹត្តអនា ចារ ចាន ពោល នឹងព្យា យេម ល្មើស នូវ កិច្ចមិន ទៃ ៩ ជា របស់ សមណៈជា ច្រើន ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុ ច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី ចោ ខភិក្ខុ នោះថា លោកដ៏មាន ពាយុ ចូវ លើក មើល ចុះ លោកជាអ្នកត្រូវ អាបត្តិមាន សភាពយ៉ាងនេះ ហើយ ។ ភិក្ខុ នោះត្តួត ខែន ក៏ធ្វើអាការជាត្តួត ហើយ

ന്ദ്

អលម្បិ ឃុំ ការរាមិ តុម្ភេច ឃុំ ការរាដ មយ្លម្បិ ឃុំតំ តាប្បត៍ តុម្លាតាមេរួត តាបរ្មត៍តំ ។ តស្ស សង្ខោ អម្-ន្យវិនយ៍ នេត ។ ឧម្ម័ត អមុន្យវិនយស្ស នានំ ។ ឥមាធំ តំណំ ជម្មិតានំ អម្ធន្យនៃយក្ស នានានំតំ ។ ကိုက် ကာဂ္ဂ်စ္ရင္ရ စစားမဟ စမ္ ကေျချ မျင်းဆာက နန္ဒင္ ကမာင္ မောင္စီ အေရာင္စီ အေရာင္စီ အေရာင္စီ အေရာင္စီ အေရာင္စီ အေရာင္စီ အေရာင္စီ အေရာင္စီ အေရာင္စီ និយស្សម្ប៍ បញ្ចជន័យម្ប៍ បដិសារណីយម្ប៍ ឧត្ដោ-មជ័យម្បី ។ យេ តេ ភិក្ស្ន៍ អប្បិញ ។ បេ ។ តេ ရင္စ္လားက အေၾကာင္က အေရးက အေနာက္က အေနာက္ ກິສາ ສບງຂໍ້ຫາພ ກໍສາລໍ ສອງລໍ ສາເປັຊູ້ ສະ င္ခဲ့က ရပ္ကိုင္ရက အဆိုင္ရင္က အေျပာင္ အေျပာင္ အေျပာင္က အေျပာင္က အေျပာင္က အေျပာင္က အေျပာင္က အေျပာင္က အေျပာင္က အေျ ទុះក្ខេចន័យទ្យ័តំ ។ អ៩ ទោ តេ កិត្ត កតវតោ រនេមខ្លំ អាពេខេស៊ី ។ សខ្ញុំ គាំរ ភិក្ខុវេ ។ បេ។ សច្ចុំ ភកវាតំ ។ បេ។ កែរហិត្វា ជម្មុំ កថំ កត្វា

វិនយបិងពេ ចុស្វវគ្គោ

វិនយាចិង។ ចុល្មវត្ត

យានប៉ុណេះឯន

7

ទំយាយថា ខ្ញុំរមែងធ្វើយ៉ឹងនេះ សូម្បីលោកទាំងទ្បាយក៏ធ្វើយ៉ាំងនេះដែរ អំពើនេះសមគ្គរដល់ខ្ញុំផង អំពើខេះសមគ្គរដល់លោកទាំងទ្បាយផង ។ សង្ឃឲ្យអមូឡីវិទ័យដល់កិត្តនោះ ។ ការឲ្យអមូឡូវៃទ័យ (យ៉ាំងខេះ)ឈ្មោះ ថា ប្រកបដោយធម៌ា ការឲ្យអមូឡាវិន័យដែលប្រកបដោយធម៌ មាន (৬ ८) សម័យនោះ ឯង ភូកធត្វគ្គិយភិត្វ ធ្វើកម្មទាំង ហួយ

តដ្តទ័យកម្ម ទុះ ទ័យស្រុកម្ម ទុះ បញ្ជាជទ័យកម្ម ទុះ បជិសាណើយកម្ម ទុះ ទុក្ខេបន័យតម្ម រុះ ដល់កិត្ត ទំនិទ្យា យដោយមិនតាមពាត្យប្តេញ ។ ก็ก็ កិត្តព័ត៌នោះកំពោល ព័ត្តព្យាយណាមានសេចក្តីព្រុជាតិច ។ បេ។ ពេស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ពួកធព្វត្តិយក់ក្នុមិនសមបើនឹងធ្វើកម្មព័ង ទ្បាយ គឺតដូទ័យកម្ម ខ្វះ និយស្កកម្ម ខ្វះ បញ្ជាជន័យកម្ម ខ្វះ បជិសារ-ណីយកម្ម ខ្វះ ឧក្ដេបន័យកម្ម ខ្វះ ដល់ភិក្ខុ ទំងី ព្វាយ ដោយមិនតាមពាក្យ ខ្លេជាសេះ ។ គ្រានោះ កិត្តទាំ**ងនោះក្រាបច**ង្គ័ទូលសេចក្តិទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ · ព្រះអង្គឲ្រន់ត្រាស់សូរថា ម្នាលភិក្ខុទាំង**ទ្យា**យ ដំណើរ រ បេ រ ភិត្**ទាំងទ្**រាយក្រាមថន្ត្តីទូលថា បតិត្រព្រះ នោះពិតមែនប្ត មាន ព្រះកាត ពិតមែន ។ ២ ។ លុះទ្រង់តិះដៀល ហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា

നർ

សមថពូនពេ អធម្មត់ ដើញពេះណ៍ ភិត្ត អាមន្តេសិ ឧភិក្ខាវេ អប្បដិញ្ញាយ ភិក្ខាដិ កាម្មុំ កាតឲ្ំ តជួដលំ វា ជ័យស្ប៉ំ វា បញ្ជាដដ័យ វា ខេដិសារណីយំ វា ឧក្ខោទដ័យ វា យោ ការេយ្យ អាបត្តិ ឧុត្តិដស្ប ។

(២៥) រ៉ះ ទោ ភិទ្ធាវ អជម្មិត ហោត ១៩ញា. ເທາຄັບຂໍ້ຫຼາສສາເທົ່າ ກໍ່ຮູ ອາກ ຂໍ້ສໍ້ ສຊູງ-បញ្ចោ ហោត ។ តមេនំ ចោនេតំ សង្កោ ກំ សម្អ-ហុលា វា រ)តាមុត្តលោ វា ចារាជិតាំំ អាយស្មា អដ្ឋាបន្ទោត ។ សោ ಖំវានេត ឧ ទោ អហំ អាវ៉ុសោ ចារាជិតតំ អជ្ឈ ខណ្ឌ សង្ឃ ធំសេសំ អជ្ឈ ខណ្ឌតំ ។ តំ សរេត្ត សត្វនិសេសេន ការគំ ។ អនម្មិតាំ ខដំញាតការណ៍ ។ ភិក្ខា ចារជំតាំ អដ្យាខណ្ឌ ហោត ។ តមេនំ ចោទេត សន្លេ h សម្គូហុលា កំរាំតម្កុះលោកទានជំនំ អាយស្មា អជ្យបញ្ហេតំ។ សោ ដារ វានេតិ ន ទោ អញ់ អាវុសោ ចារាជិតន៍ អដ្យាបញ្ចេ ថ្មលុទ្ធយំ អដ្យាបញ្ញេត ។ តំ សង្ខោ

ଣ୍ଡ

សមថក្ខន្ធព: ៣:ធ្វើតាប់ពាក្យប្ដេន្ទមិនព្រកប់ដោយធ[្]

ត្រាស់ហៅកិត្ត ភំងឡាយមកថា ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ កិត្តមិនត្រូវធ្វើតដ្ដ-នីយកម្មក្តី និយស្សកម្មក្តី បញ្ហាជនីយកម្មក្តី បដិសារណីយកម្មក្តី «ក្តេបនីយកម្មក្តី ដល់កិត្ត ទាំងឡាយដោយមិនតាមពាក្យក្តេញ់ទេ កិត្ត ណាធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(២៩) ម្នាលកិត្ត ទាំង ទ្បាយ ការធ្វើតាមពាក្យថ្លេង្មាមិនប្រកបដោយ ធម៌យ៉ាងនេះ ការធ្វើតាមពាក្យថ្លេងប្រកបដោយធម៌យ៉ាងខេះ ។ ម្នាលកិត្ត ទាំង ទ្បាយ ចំណែកឯការធ្វើតាមពាក្យថ្លេង្យ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌ នោះដូចម្ដេច ។ កិត្តត្រូវអាបត្តិចាកដិកហើយ ។ សង្ឃក្ដី កិត្ត [ចើនប្រក្ដី បុគ្គល ១ រូបក្ដី ពេទកិត្តនោះថា លោកមានអាយុត្រូវអាបត្តិចាកដិកហើយ។ កិត្តនោះទំយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិចាកដិកហើយ។ កិត្តនោះទំយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិចាកដិកហើយ។ កិត្តនោះទំយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិចាកដិកហើយ។ គីថ្លូនោះទំយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិចាកដិកទេ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ទើ ។ សង្ឃក៏ឲ្យកិត្តនោះធ្វើ (វុង្ឋានវិធី) ដោយ អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្បេង្យ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិចាកដិក ។ សង្ឃក្ដី កិត្តប្រើនរូបក្ដី បុគ្គល ១ រូបក្ដី លេទកិត្តនោះថា លោកដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិចាកដិក ហើយ ។ កិត្តនោះទំយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលមាវុសោ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិ ពាកដិកាទេ ត្រូវអាបត្តិបុល្បច្ច័យទេតើ ។ សង្ឃឱ្យកិត្តនោះធ្វើ (ទេសនាវិធី) វិនយមិដកេ ចុស្វវគ្នោ

ថ្មល្វខ្វុយេ**ន** តាហ ។ អឌម្មិតាំ ខដំណាត**កា**លោំ។ ភិត្ត លារជិតាំ អជ្ឈ ខណ្ឌ ហោត ។ តមេនំ ចោ ខេត ស ភ្នោរា សម្គូហុលារា រាតចក្តុលោរា ចារាជិត မာဏ ဆိာ မရိပ္စိုရင္မ်ားမွာ နဲ႔ က ၅၀ ျဖစ္ပါ မရိပ္စို မရိပ္စို က လေ អហំ អាវ៉ុសោ ចារាជំគាំ .អជ្ឈ ខណ្ឌ ចាច់ត្តិយំ អជ្ឈ-ម ្នោត ។ តំ ស ខ្មែរ ចា ចិត្តិ យេ ន តា ហតិ ។ អ ជ ម្មិតាំ ဗင်းကားကားကိ က အိန္ဒာ စာဂင်ကိ မင်္လျာပည္ရ **ហោភិ។ តមេនំ** ចោនេភិ សង្ខៀ វា សម្គូហុលា ႔ ၿကားၾကူးလာ ႔ ဓာ႔ဒီကိံ ကၽာ္ မင္သာျပင္သာ-ลั ๆ เงา ม่รั แลลั ฉ เจา ห ท ห รุ่เงา ต ภ-ជំគំំ អជ្ញាបណ្ណេ ចាដំ នេស ន័យំ អជ្យាបណ្ណេតំ ។ តំ សង្ខោ ទាដំនេសន័យេន ការគេ ។ អនម្ម័ំំំំ ខដំណាតការលំ ។ ភិក្ខុ ចារាជិកាំ អជ្ឈ ខណ្ឌ ហោតិ។ តមេនំ ចោនេត៍ សង្លោ ។ សម្គូហុលា ។ ឯកចុត្ត-លោក ទានដីតំំ អាយស្មា អដ្ឋាបន្ថោត ។ សោ ររំ វៃនេតំ ខ (ទា អហំ អាវ៉ុសោ ចារជំតំំ អដ្យា ខណ្ឌ

നൃർ

រឹងយបិងក ចុល្វវត្ត

ដោយអាបត្តិចុល្ងច្ង័យ ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្តេជា (យ៉ាងនេះ)ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិត្តត្រូវអាបត្តិធាពជិកហើយ ។ សង្ឃក្តី ភិត្តច្រើន រូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី បោទកិត្ខនោះថា លោកដ៏មានអាយុត្រវិអាបត្តិចារា-ជិត ហើយ ។ ភិត្ត នោះ ខិយាយយ៉ាង នេះថា ម្នាលការ៉ុ សោ ព័ង ព្វាយ ខ្ញុំមិន ជានត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈទេតើ ។ សង្ឃទ្យកិត្តនោះ ធ្វើ (ខេសនាវិធី) ដោយអាចត្តិជាចិត្តិយះ ។ ការធ្វើតាមភាក្យប្តេញ (យ៉ឺងនេះ) ឈ្មោះ ថា មិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិក ហើយ ។ សង្ឃត្តី កិត្តច្រើនរូបត្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី លោខកិត្តនោះថា លោក ដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាល អាវ៉ុសោ ទាំង ឡាយ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិជាពជិកទេ ត្រាអាបត្តិជាជិទេស. នីយះទេតើ។ សង្ឃឲ្យកិត្តនោះធ្វើ (ទេសនាវិធី) ដោយអាបត្តិចាដ់ទេស-ន័យ: ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្តេជា (យ៉ាំងនេះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយ ធម៌ ។ កិត្តត្រូវអាបត្តិចារាជិកហើយ ។ សង្ឃក្តី កិត្តច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូប ក្តី ចោទកិត្តនោះថា លោកដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិជាពជិតហើយ ភិក្ខុនោះ និយាយយ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុ សាទាំងឡាយ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិបារាជិកនេ

ന്വപ്പ

សមថត្វផ្លូវេ អធម្មិក មដិញាកពរលេ

ឧត្តាដំ អដ្យាមខ្លោត ។ តំ សម្លោះ ឧត្តានេះ តាហ-ຄ າ หอยุ้ค้า ยะ การสาเณ่ ๆ คลา อกสิลำ អជ្ឈាបន្លោ ហោតិ ។ តមេនំ ចោនេតិ សន្លោ វា လမ္မတ္မလာ ၈ ၿကားခုရွးလာ ၈ ဓာဂဒီ၏ မာယက္ អជ្ញាបញ្ចោត ។ សោ ដាំ វៃធេតំ ជ ទោ អមាំ អាវុសោ ចារាជិតាំ អដ្យបន្ទោ ឧុត្តាសិតំ អដ្យាបន្ទោ-តំ។ តំ សង្ខោ ឧុត្តាស់ នេះ តារេតំ ។ អនម្មិតទំ ບຂໍ້ຫາສຸຄາເພົ້າ ກໍອຽ សະຍູກຂໍເສນ ສະຢູກ-ပးဋ္ဌာ ၅ ၊ ဗေ ၅ နေလျှင္မယ် ၅ ၊ ဗေ ၅ ဓာ စာ စာ စွာ စွာ ယံ ၅ ၊ ဗေ ၅ တင်းနေလာစီယိ ၅ စေ ၅ နေနန် ၅ စေ ၅ နေရာက်နိ မင္သိုစၤင္တာ ကေဆို ၅ အမေဒိ (သူးအဲနီ မားခ်္တ္က ကိ အမ္တာတဲ့ က ၿခားဗုန္ကလာ က နက္ကာအီး မားအဆုံ မင္သားေဆာင္ က အျပင္ အျပ အျပင္အျပင္ အျပင္ အျပင္ အျပင္ အျပင္အျပင္ အျပင္ အျပင នភាស់តំ អជ្ឈបណ្ដេ ចារានិតាំ អផ្លាប ណ្ដេតំ ។ នំ សរផ្សា ចារាជិតោន ការនេំ ។ អងម្និតាំ ខដំណា-តទេពលំ។ ភិនុត្តពួសន៍ អដ្ឋាបណ្តេរ ហោឆំ។

റ്റ് പ്

សមបំក្នុន្ធពៈ ៣រធ្វើតាមតាក្យប្តេដ្ឋាមិនប្រកបដោយធម៌

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដទេតើ ។ សង្ឃទ្យកិត្តនោះធ្វើ (ទេសនាវិធី) ដោយ អាបត្តិទុក្កដ ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្តេជា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថាមិនប្រកប ដោយធម៌ ។ ភិត្តត្រវៃអាបត្តិចារាជិកហើយ ។ សង្ឃក្ដី ភិក្ខុច្រើនរូបក្ដី បុគ្គល ទ ប្រក្តី ចោទកិត្តនោះថា ហោកដ៏មានអាយុត្រូវអាបក្តិពារាជិក ហើយ ។ កិត្តនោះទិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ាសា ទាំងឡាយ រុំមិន ត្រូវអាបត្តិចារាជិកទេ ត្រុវអាបត្តិទុក្តាសិតទេតើ ។ សង្ឃ៨ក្រិត្តនោះធ្វើ (ទេសនាវិធី) ដោយអាបត្តិទុក្កាសិត ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្តេញ (យាងនេះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុត្រវិអាបត្តិសង្ឃា**ំ**.សេសហើយ ។ ថេ។ ថុល្វច្ច័យ ។ បេ។ ធាចិត្តិយ: ។ បេ ។ ធាដំ ទេសន័យ: ។ បេ ។ ទុក្កដ ។ បេ ។ ត្រវអាបត្តិទុកា សិត ហើយ ។ សង្ឃត្តី ភិត្ត ច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ទ រូបភ្នំ ចោទភិត្ខនោះថា លោកដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិទុក្កាសិតហើយ **។** ភិត្តនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា មាលអាវ៉ុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្ត ទុក្កាសិតទេ ត្រូវអាបត្តិចារាជិកទេតើ ។ សង្ឃឲ្យកិត្ខនោះធ្វើ (ការប្ដេដ្យ ⁹នជាគ្រហស្) ដោយអាបត្តិចារាជិត ។ ការធ្វើតាមពាក្យប្លេជា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ ។ ភិត្តត្រូវអាបត្តិទុក្កាសិតហើយ ។

നർ

វិនយបិដកេ ចុល្បវិត្តោ

តមេខំ ចោ ខេត៌ ស ឆ្លៀ វា ស ម្លូហុ លា វា វាតេ ទុក្ត លោ វា ឧុត្តា សំ តំ អាយ ស្មា អ ជ្ឈា ខ ខ្មោ តំ ។ សោ វាវី វ ខេត៌ ឧ ទោ អ ហឺ អាវ៉ុ សោ ឧុត្តា សំ តំ អ ជ្ឈា ខ ខ្មោ ស ផ្សា និ សេ សំ ។ ខេ ។ ខ ស្រុ ទួ យំ ។ ខេ ។ ទា ខំ ត្តំ-យំ ។ ខេ ។ ទា ឌ ខេ ស ៥ យំ ។ ខេ ។ ឧុត្តា ៥ អ ជ្ឈា-ខ ខ្មោ តំ ។ ខេ ។ ខា ដៃ សេ ធំ យំ ។ ខេ ។ គ ម្មិ តំ ខ ខ្មោ តំ ។ សំ ស្មា ខេត្តា ខេត្តា សេ តំ ទុត្ត វៅ អ ឌ ម្មិ តំ ហោ តំ ខ ឌ ញា ត កា ហើ ។

វិនយបិងព ចុល្សគ្គ

ស ផ្សក្តី កិត្តប្រើនរូបក្តី បុគ្គល ១ រូបក្តី បោទកិត្តនោះថា លោកដ៏មានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ឲុក្តាសិត ហើយ ។ កិត្តនោះ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលរលាក ដឹមានអាយុ ខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិ ឲុក្តាសិត េ ត្រូវអាបត្តិស ស្នា ទិសេសរទ តើ ។ ២ ។ ថុល្វថ្ល័យ ។ បេ ។ ធ្យាចិត្តិយៈ ។ បេ ។ ធ្យាដី ទេសន័យៈ ។ បេ ។ ត្រូវអាបត្តិ ឲុក្កដ ។ ស ផ្ស ទ្យុកិត្តនោះ ធ្វើ (ទេសនាវិធី) ដោយអាបត្តិ ឲុក្កដ ។ ការធ្វើតាមពាក្យ ប្តេជា (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកប ដោយធម៌ ហើងនេះ ដា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ ការធ្វើតាមពាក្យ ប្តេជាដែលមិនប្រកប ដោយធម៌យ៉ាងនេះ ឯង ។

(៤ ៦) ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ ចំណែកឯការធ្វើតាមពាក្យ ថ្លេញ ដែល ប្រកបដោយធម៌ (នោះ) ដូចម្តេច ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ពុរាជិក ហើយ ។ សង្ឃក្តី ភិក្ខុ បើនរូបក្តី បុគ្គល ១ ប្រក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា លោកដ៏មា**ន** អាយុ ត្រូវអាបត្តិ ពុរាជិក ហើយ ។ ភិក្ខុនោះទិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាល អាប៉ុ តេទំនិញយ អើខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ពុរាជិក មែន ។ សង្ឃឲ្យភិក្ខុ នោះធ្វើ (ការ ថ្លេញ ខ្លួនជា គ្រហស្ត) ដោយ អាបត្តិ ពុរាជិក មែន ។ សង្ឃឲ្យភិក្ខុ នោះធ្វើ (ការ ថ្លេញ ខ្លួនជា គ្រហស្ត) ដោយ អាបត្តិ ពុរាជិក ។ ការ ធ្វើតាម ពាក្យ ថ្លេញ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ។ ភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃ ទិសេស ប។ ថ្មល្អ ថ្ល័យ ។ បេ ។ ពុចិត្តិយៈ ។ បេ ។ ពុជិទេសន័យៈ ។ បេ ។ ខ្ញុក្កដ ។ ហេ ។ សមបំក្ខន្ធពេ បញ្ចុង្គសមត្ថាគតភិត្ថុ សលាកគ្នាហាបកោ

(៤៧) គេ លោ បន សមយេខ គំក្ត្ សង្ឃមង្ឃ កណ្ដនជាតា ភាលបាជាតា វិកនាខន្នា អញមញ្ញំ មុខសត្តីហ៍ វិតុខេន្តា ហៃរដ្ឋ ឧ សក្តោះដ្ឋ នំ អជិតាណើ បូបសមេតុំ ។ តេ ភិក្ត្⁽⁰⁾ ភកវតោ ឯតមន្ទ័ ភាពេខេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្តាវេ ឯវីរូបី អជិតាណើ យេកុយ្យសិតាយ វូបសមេតុំ ។ បញ្ចូលស្ដេហ៍ សមន្នាកតោ ភិក្ខុ សលា-ចក្តាហាបតោ សម្មន្និតញោ យោ ឧ ជន្លាកគឺ កខ្មេយ្យ ឧ ចោសាកតី កខ្មេយ្យ ឧ មោហាកតី កខ្មេយ្យ ឧ កយកតី កខ្មេយ្យ កហិតាកហិតញ្ជ ជាខេយ្យ ។ ឯវិញ

រ.ម. ចេក្តកេស្ត តេ ភិក្ខុនិ បទទួយនទំស្សតិ ។

សមថិត្តទូព: ភិត្ថុប្រកបដោយអង្គ ៥ ជាអ្នក៣ត់ចែងឲ្យគេលប់ស្វាក

(២៧) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ពំង ព្យយថង្គហេតុ ឈ្មោះ ពាស់ខែង គ្នា ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ភោលពាក្យចាក់ដោតគ្នា ពៅវិញ ៧មកដោយ លំពែងគឺមាត់ ភិក្ខុ ពំង ព្យយមិនអាចញ៉ាំងអធិករណ៍នោះឲ្យរម្ងាប់បាន ។ ភិក្ខុ ពំង ព្យយនោះ ក្រាបបង្គី ខួលសេចក្តីទុំ បើតោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះកង្គ ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ ពំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យរម្ងាប់អធិក-រណ៍ មានសភាពយ៉ាងនេះដោយយេដុយ្យសិកា(⁰) ។ សង្ឃគប្បីសន្មតកិច្ចុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិត្តដែលមិនលុះខ្លូវជន្លាតតិ ១ មិនលុះខ្លូវ ពោ-សាគតិ ១ មិនលុះខ្លូវ មោហាគតិ ១ មិនលុះខ្លូវជួញគតិ ១ ដឹងខ្លូវស្លាកដែល បានថែនឲ្យគេចាប់ស្លាក់ ម្នាលកិត្ត ព័ង ឲ្យយ ឯសលាកគ្នាហាបកៈ (អ្នក ចាន់ថែនឲ្យគេចាប់ស្លាក់) ម្នាលកិត្ត ព័ង ឲ្យយ ឯសលាកគ្នាហាបកៈ នោះ ១ គឺចំណតយកព្លាមានធម្មជាទីមានចំនួនច្រើនដាង ។

(៩៩) ឧសយ៌ ទេ ភិក្ខាវេ អជម្មិតា សលានាក្ខាហា ឧស ជម្មិតា ។ តាន ទេ ឧស អជម្មិតា សលាគា-ត្តាហា ។ សម្តិតាតា អជិតាលោំ ហោតំនេ ខេតតំតតំ

រ) ខេត់ សារយាម័តំ ។

បន ភិត្តាវេ សម្មុំខ្នំតាញ ។ បឋមំ ភិត្តា យាចំនាញ យាខំតាតព្រុត្តនក់ត្លូនាមជំពលេន សរេន៍្យ ញាមេតាគ្ **လု**ဏာနှ ဗေ အ ရွေ လ ရွေ ၊ ဟ ရဲ လ ရွေ လျှ ပ န္ရ က လို ស ស្ពែ ឥត្ថជ្ញាមិ កិត្តុំ សលាភត្តា ហា ខតាំ ស ឬ ខ្មេយ ។ ၿက ញត្តំ ។ လုณာရုံး၊ အႏု လးဆိုျ လးဆိုျ **វត្**ឆ្នាម៉ត់ត្តុំ សលាតត្តាហាបត់ សម្មន្នតំ។យស្បា-យស្មតោ ១មត់ ឥត្ថជាមស្បៈ កិត្តនោ សហភាត្តា-លាខតុស្ស សម្មតំ សោ តុលាស្ស យស្ស ឧត្តាមតំ សោ ភាសេយ្យ។ សម្មតោ សង្ខ្លែ ឥត្ថន្លាមោ ភិត្តា សលាតាត្តាយាខតោ ១មតំ សង្ឃស្ប តុស្មា ។

វិនយបិឝិកោ ចុល្យវគ្គោ

វិនយបិងព ចុល្វវគ្គ

សត្វត្រូវសន្មតយ៉ឺងនេះ ។ មុខដម្បូងត្រូវសត្វសូមភិក្ខុ (នោះ) លុះ សូមរួបហើយ ត្រូវភិត្តដែលឈ្ងាសប្រតិពលផ្តៀនសង្ឃថា បពិត្រទ្រះ សន្យដ៏ចំរើន សូមសន្យស្តាប់ខ្ញុំ បើការសន្មត៌មានកាលគួដេល់សន្យហើយ សូមសង្ឃសន្មតកិត្ត ឈ្មោះ នេះឲ្យជាសលាកគ្នា ហាបកៈចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ មតិត្រទ្រះសង្ឃដ៏ចំព័ន សូមសង្ឃស្លាច់ខ្ញុំ សង្ឃសន្ធតភិត្តឈ្មោះនេះឲ្យ ជាសលាកគ្នាហាបកៈ ។ ការសន្មតិកិត្តឈ្មោះនេះឲ្យជាសលាកគ្នាហាបកៈ គូរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្វៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ និយាយ ទៀន " កិត្តឈ្មោះនេះ សង្ឃមានសន្មឥន្យជាសលាកគ្នាហាបក: ហើយ កាសេន្មតំនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឃស្វៀម ។ ទ្ធំសូមចាំឲុកខូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្វៀមយ៉ាំងនេះ ។ (៤៤) ម្នាលកិត្តទាំឪឡាយ ការឲ្យចាប់ស្វាកទេះដែលមិនប្រភប ដោយធម៌មាន ១០ យ៉ាំង ដែលប្រកបដោយធម៌មាន១០ យ៉ាំង ។ ឲ្យចាប់ ស្នាកដែលមិនក្របាដាយធម៌ ១ ចាំង (នោះ) តើដួយម្ដេច ។ គឺ ยายผลิกเณ้ ยุธิุธ ปลู ธ อ ผลิกเณ้ยิยเตา ลยผล อ ผลิกเณ้ អដ្ឋកថា ថា អធិករណ៍តោះមិនទាន់រាលដាលដល់អាវាសទី៣ ឬមិនទាន់បានវិនិក្ល័យពីរ

 អដ្ឋកថា ថា អធិការណ៍នោះមិនទាន់រាលដាលដល់អាវាសទី៣ ឬមិនទាន់បានវិនិក្ថ័យពីរ ឺលើកនៅឡើយ ។ សមដត្តផ្ទុពេ ទស ធម្មិ៣ សលាកត្តាហា

ហេត ១ ៩ សិតសារិត ហេត ជាភាន អះម្មវាធី ពហុតវាត អប្បៅភាម អះម្មវាធី ពហុតវា អស្បូត ជាភាត សង្ឃេ ភិជ្ជិស្បតីត អប្បៅភាម សង្ឃេ ភិដ្ជេយ្យាត់ អះម្មេន កណ្ណន្តិ វក្តា កណ្ណន្តិ ១ ៩ យថាធិដ្ឋិយា កណ្ណន្តិ សម ឧស អះម្មិតរា ស-លាតក្តាហា ។

(৮៩) ភាគមេ ឧស ជម្មិតា សលភក្តាញ។ ឧ c វិរមត្តភាំ អជិកាលាំ ហោត កត់កតញ្ ហោត សភេសាតៃញ ហោត ជានាត់ ជម្មវាជី ពហុតរាត់ សភេសាតៃញ ហោត ជានាត់ ជម្មវាជី ពហុតរាត់ អប្បេរនាម ជម្មវាជី ពហុតរា អស្សត់ ជានាត់ សវ្លោ ឧ កំថ្លិស្សត៍ អប្បោនម សវ្លោ ឧ កំវេល្ហាតំ ជម្មេន កណ្ណត្តំ សមត្តា កណ្ណតំ យថានិដំណ ខ កណ្ណត្តំ វមេ ឧស ជម្មិតា សលភក្តាញាតំ ។

ሪጣ

សមក្ខត្តក: ការឲ្យចាប់ស្លាកដែលប្រកបដោយធទិមាន ១០ យ៉ាង

ដែលភិក្ខុមិនទាន់បានលើកឃើញទូនឯឪទំងំលើកអ្នកដ**ែរ** ១ភិក្ខុដឹងថា ភួក អធម្មវាទីមានចំនួនក្រើនដាង ១ ភិក្ខុគិតថា ធ្វើម្ដេចហ្នឺទើបក្ខកអធម្មវាទីមាន បំនួនច្រើនដាង ១ ភិក្ខុដឹងថា សង្ឃនឹងបែកគ្នា ១ ភិក្ខុគិតថា ធ្វើម្ដេចហ្នឺទើថ សង្ឃថែកត្នា ១ ភិក្ខុជឹងថា សង្ឃនឹងបែកគ្នា ១ ភិក្ខុគិតថា ធ្វើម្ដេចហ្នឺទើថ សង្ឃថែកត្នា ១ ភិក្ខុទាំងឡាយចាប់ស្វាកដោយមិនតាមធម៌^(១) ១ ភិក្ខុទាំង ឲ្យយចាប់ស្វាកដាត្បូត១ ១ ភិក្ខុទាំងឡាយមិនចាប់ស្វាកតាមសមគួរដល់ ទិដ្ដិ (២) ១ ការឲ្យចាប់ស្វាកដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ១០ យ៉ាង ប៉ឺណ្ណេះឯង ។

(២៩) ការឲ្យចាប់ស្ងាកដែលប្រកបដោយធម៌មាខ ๑០ យ៉ាង៍ (នោះ) តើដូចម្តេច ។ គឺមិនមានអធិករណ៍បន្តិចបន្តួច១ អធិករណ៍ប្រព្រឹត្ត ៧ តាម គតិ ១ អធិករណ៍ដែលកិត្តូបានលើកឃើញ១១ឯងឬបានរំលឹកអ្នកដ**េ ១** កិត្តដឹងថា ពួកធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនដាង ១ កិត្តូគិតថា ធ្វើម្តេចហ្ន៎ ទើបពួក ធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនដាង ១ កិត្តូដឹងថា សង្ឃនឹងមិនបែកគ្នា ១ កិត្តគិតថា ធ្វើម្តេចហ្ន៎ ទើបសង្ឃមិនថែកគ្នា ១ កិត្តូភិនសា សង្ឃនឹងមិនថែកគ្នា ១ កិត្តគិតថា ធម៌ ១ ព្រម ព្រឿងគ្នាចាប់ស្លាក ១ ចាប់ស្លាក ដោយសមគួដេល់ទិដ្ឋ ១ ការឲ្យចាប់ស្លាក ដែលប្រកបដោយធម៌មាន ១០ យ៉ងប៉ុណ្ណោះឯង ។

ទ ពួកអធម្មភទីពោលថា ពួកយើងមានចំនួនច្រើនជាង ហើយបាប់ស្លាកគឺរ ១ ម្នាក់ ។
 ឆ្លោកធម្មភាទីពោលថា ពួកយើងដាចក្ខុពួកមានកំឡាំងហើយទៅចាប់ស្លាករបស់អធម្មភទំវិញ ។

4n

វិនយបិឝិកោ កុល្មវិគ្នោ

(mo) គេន ទោ មន សមយេន នុមកនេក្^(e) ភិត្ត សង្ឃមជ្ឈ អាបត្តិយា អាជុយុញ្ចិយមានោ អា-สาธิฐา ยะสาภาลี ยะสาธิฐา หาสาภาลี หเตาอ អញំ ខដិខាត់ សម្បូជាឧមុសា ភាសតំ ។ យេ 133 ភិក្ខា អប្បំឆ្នា ។ បេ ។ តេ នុវ្សាយឆ្នំ ទ័យឆ្នំ វិទា ចេឆ្ន តថ ហំ នាម ឧបវា ខ្យោ ភិត្ត សន័្យម ខ្លៅ អាបត្តិយា អនុយុញ្ចិយមានោ អវជានិត្វា បដិជានិស្សតិ បដិជា-និត្វា អាជា និស្សន៍ អាញន អញ្តុំ ប ដំ ចរិស្សន៍ សម្បជានមុសា ភាសិស្សតិត ។ អ៥ទោរត ភិក្តុ ភពវតោ ឧតមន្តំ ភាពេខេស៊ំ ។ សច្ចំ កាំរ ភិក្ខាវ ។ ចេ។ សច្ចុំ ភកវាតំ ។ ចេ ។ វិករហិត្វា ជម្មុំ តេ ដំ កន្យស្បូ កិត្តនោ តស្បទាបយសំ ភាគាម្មំ^(២) ភាពេទុ ។ រៅញ បន ភិត្តាវ កោត ពុំ ។ បឋម ឧបក នេព្រ ភិក្ត្ តោនេតញេ ចោនេត្តា សាបតញេ សាបត្វា អាបត្តិ ឧបរ៉ាឡោនិចិ ឧបវាឡោនិចិ បាហេ ទិស្សន៍ ។ ៤ នៈ បោនកេសុ គស្សបាចិយ្យ ន៍បានកែសុ គស្សបាចិយ្យ ន៍បានកែសុ គស្សបាចិយ្យ ន៍បានកែសុ គស្សបាចិយ្យ ន៍បានកែសុ គស្សបាចិយ្យ ន៍បានកែសុ គស្សបាចិយ្យ ន៍បានកែសុ គស្សបាចិយ្យ ន៍បានកេសុ គេសុ គស្សបាចិយ្យ ន៍បានកេសុ គស្សបាចិយ្យ ន៍បានកេសុកូសុទ្ធន៍បានកេសុទី ន៍បានកេសុកូសូទូ
 ន៍បានកេសុកូសូទូ
 ន៍បានកេសុកូសូទូ
 ន៍បានកេសុកូសូទូ
 ន៍បានកេសុកូសូទូ
 ន៍បានបាចិយ្យ ន៍បានកេសុកូសូទូ
 ន៍បានកេសុកូសូទូ
 ន៍បានកេសុកូសូទូ
 ន៍បានកេសុកូសូទូ
 ន៍បានកេសុកូសូទូ
 ន៍បានបាតិសេកូសូទូ
 ន៍បានកេសុកូសូទូ
 ន៍បានបាត់សេកូសូទូ
 ន៍បានបាកសេកូសូទូ
 ន៍បានបាកសេកូសូទូ
 ន៍បានបាកសេកូសូទូ
 ន៍បានបាកសេកូសូទូ
 នំបាតសេកូសូទូ
 នំបាតសេកូសូទូ
 ន៍បានបាកសេកូសូទូ
 នំបាតសេកូសូទូ
 ន៍បានបាកសេកូសូទូ
 នំបាតសេកូសូទូ
 នំបាតសេកូសូទូ
 នំបាតសេកូសូទូ
 នំបាតសេកូសូទូ
 នំបាតសេកូសូទូ
 នំបាតសេកូសូទូ
 នំបាតសេកូសូសូ
 នំបាតសេកូសូទូ
 នំបាតសេកូសូ
 នំបាតសេកូសូ
 នំបាតសេកូសូសូ
 នំបាតសេកូសូសូ
 នំបាតសេកូសូសូ
 នំបាតសេកូសូស
 នំបាតសេកូសូសូ
 នំបាតសេកូសូសូ
 នំបាតសេកូសូ
 នំបាតសេកូសូស
 នំបាតសេកូសូស
 នំបាតសេកូសូស
 នំបាតសេកូសូស
 នំបាតសេកូសូស
 នំបាតសេកូសូស
 នំបាតសេកូសូស
 នំបាតសេកូសូសូស

សិ៣កម្មត្ត លហេ អាតនោ ។

វិនយចិតក ចុល្អវត្ត

(៣០) សម័យនោះឯង ១០វារក្រក្ខុកាលត្រូវគេសាកសូរដោយអាបត្តិ ក្នុងកណ្តាលដំទុំសង្ឃ ក៏គេចកែសដីហើយ១ខ្នលដឹង ទទួលដឹងហើយបែវ ពាំគេចកែសំដីវិញ បិទចាំងហេតុដទៃដោយហេតុដទៃវិញ ពោលសម្ប-ជានមុសាវាទ គឺ ភោលភាក្យកុហកដោយដឹនទូន ។ ភិក្ខុពាំនទុរាយ ណាមានសេចក្តីជ្រាញ់តិច ។ ថេ ។ កិត្តព័នឲ្យយនោះកំពោលពេស តះដៀល បន្តរបង្អាប់ថា ១បវ៉ាឲ្យភិត្តកាលត្រវៃគេសាកសួរដោយអាបត្តិក្នុង កណ្តាលជំនុំសង្ឃ មិនសមមើនឹងគេចកែសំដីហើយថែវជាទទួលដឹងទទួល ដឹងហើយថែដោរតចកែសដីវិញ ចិនជាំងហេតុដទៃដោយហេតុដទៃពោល សម្បជានមុសាវាទ សោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុពំឪទ្បាយ នោះក្រាបបង្គ័ទូល រឿននុះចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សូរថា ម្នាលកិត្ត ទំនទ្យាយ ដំណើរនោះ ពិតមែនឬ ១បេ។ ភិត្តទាំនទ្យាយក្រាមបន្ត័ទូលថា บติโล [ตะยายกาล ติลโยย รเบร กุระเอลี่บเฐา พเต็น เอลี่เดืุลยุ้. កថាត្រាស់ហៅភិត្តទាំនទ្យាយមកថា ម្នាលភិត្តទាំនទ្យាយ ចើដ្ឋាញ្នះសង្ឃ ចូរធ្វើ តស្សធាចិយសិកាកម្ម ដល់ទ្បវាទ្យកិត្តចុះ ។ មាលកិត្ត ទាំងឲ្យយ ត បុត្រាបិយ សិកាកម្មនោះ សង្ឃតម្បីធ្វើយាំងនេះ ។ មុខដម្បូង សង្ឃគប្បី ចោទឧបវាទុក្ខភ្នុ លុះចោទហើយ នប្ដីហើត លុះលើកហើយ នប្បីលើក

- ២ ឧបភិជួលសូព្វតិ កត្ថថិ បោត្តកេ ខុស្សតិ ។

អារោមេតញ អាមត្ត អារោមេត្វា ព្យត្តេន កំក្ខុនា មដំពលេន សង្កោ ញាមេនញោ សុណានុ មេ ភន្លេ សត្លៀ អយំ ឧបកនៀ កិត្តា សត្វទជ្ឈ អាមត្តិយា អនុយុញ្ចិយមានោ អដោនត្វា មដដានាតិ មដដានិត្វា អដោលតំ អញ្ចេ អញ្ចំ បដិចាត់ សម្បជាឧមុសា ကလဲအိ ၅ ယဒီ လင်္ချလ္၊ ဗန္မာကလို လင်္ချာ ၃ ဗဂ -ន្យស្ស កំតានេះ តស្បទាប័យសំតាតម្នំ តាយេរ។ រសា ញន៍ ។ សុឈាន ទេ ភាទ សារ័ញ អយ័ ឧបកនេ្យ ភិត្ត សន់ទ្រដៅ អាបត្តំយា អនុយុញ្ចិយ-មានោ អដោនត្វា បដិដានាត៍ បដិដានិត្វា អដោនាតំ អពោធ អញ់ ចដិចាន់ សម្បូជាធម្មសា កាសន៍។ សត្លែ ឧបវាន្យស្ប^(១) ភិក្ខុនោ តស្បទាបិយសិ-កាតាម តារោត ។ យស្បាយស្មតោ ១មត ឧមភ-ខ្យស្^(b) ភិត្តនោ តស្សទាខ័យសំតាតាមូស្ស ការណាំ សោ តុលាស្ប៍ យស្ប៍ ឧត្តាមតំ សោ ភាសេយ។

សមដច្ចន្នកេ ឧបវាឡភឹត្តទោ គស្សបារិយសិការាម្មករណ៍

សមថក្ខន្ធកៈ ការធ្វើគស្សជាមិយស័កាកម្មផល់ទមវាឡូភិត្ថ

អាបត្តិ ទោ្ន៍ លុះលើកអាបត្តិ ឡើងហើយ ភិក្ខុដែល ឈ្វា សប្រតំលាគប្បី ផ្ដៀ**ន**សង្ឃថា បត់ត្រព្រះសង្ឃដ៍ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ «បវាឲ្យកិត្តនេះ កាលត្រវៃគេសាកសួរដោយអាចត្តិ ក្នុងកណ្តាលជំមុំសង្ឃ ក៏គេចកែសំដី ហើយបែដោទទួលដឹង ទទួលដឹងហើយបែដោះគេចកែសំអីវិញ បិទឆ្នាំង ហេតុដ)ទាដាយហេតុដទៃ ពោលសម្បជានមុសវាទ។ បើការធ្វើតស្យូពុ-បិយសិកាកម្ម មានកាលដ៏សមគួដេសសង្ឃហើយ សង្ឃគហ្វីធ្វើតស្យុភ្នា-ចិយសិកាកម្មដល់ ទុបវាទ្យភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ «បព់ឲ្យកិត្តនេះកាលត្រូវគេសាកសួរដោយអាបត្តិក្នុង កណ្តាលជំទុំសង្ឃ ក៏គេចកែសំដីហើយថែរជាទទួលដឹង ទទួលដឹងហើយ បែរជាគេចកែសំដីវិញ ចិនចាំងហេតុដនៃ ដោយហេតុដនៃ ពោលសម្បូ-ជានមុសាវាទ ។ សង្ឃធ្វើតស្យូលុបិយសិកាកម្ម ដល់ទបវាទ្យកិត្ត ។ ការធ្វើតស្យូធាបិយសិកាតម្មដល់ ទុប៧ទ្បភិក្ខុ សមគួរដល់លោកដ៏មាន អាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដ**ល់លោក** ជំមានអាយុអង្គណា លោកដំទានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយ ឡើង ។

វិនយបិដពេ ចុល្លវង្គោ

ឧុភិយម្បិ ឯងមន្ត្រី វជាមិ ។ បេ ។ នតិយម្បិ ឯងមន្ត្រី វធាមិ ។ បេ ។ កាតំ សង្លើន ឧបកឧ្ទស្ស កិក្ខុ ដោ តស្សចាបិយសិតភាគរម្ម័ ១មតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ណី ។ ឯវមេតំ ជាយោមីតិ ។

(៣৮) តីហិ ភិក្ខុជ អង្កេហិ សមញ្ញកតំ តស្ប-ទាប់យល់កាតាម្នំ អជម្មតាម្នញោះ^(b) ហោតិ អរិជយ-តាម្នញុ ខ្លេខសន្តញ្ អសម្មទា តាតំ ហោតិ អប្បដិបុញ្ តាតំ ហោតិ អប្បដិញាយ កាតំ ហោតិ សមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ គីហន្តេហិ សមញ្ញកតំ តស្បទាប់យល់កា ចេឡំ អជម្មតាម្នញ្វេ ហោតិ អរិលយកាម្មញ្ ខ្លេខសន្តហ្វ • • • សមក្តេ ។ ២ • . ហេត្ញកេតុ ឯសក្ខេ ន រំស្បាកិ ។

វិនយប៌ឝក ចុល្មវត្ថ

ខ្ញុំសូមប្រករសះសចត្តិនេះជាតំរថព័រដងធង។ ថេ ។ ខ្ញុំសូមប្រកាសសេចក្តី នេះជាតំរប់ចំដងផង ។ បេ ។ សង្ឃជានធ្វើតស្សផ្ដាចិយសិកាកម្មដល់ទបវា-ឡូកិក្ខុហើយ (ការធ្វើតស្សផ្ដាចិយសិកាកម្មនេះ) សមគួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះជានជាសង្ឃស្វៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកខួរសេចក្តីនេះដោយ តាការស្វៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣១) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ការធ្វើតស្យូជាបិយសិតាតម្មនេះ ប្រកបដោយធម៌មាន ៥ យ៉ាង គឺ ភិក្ខុនោះ (មានកាយវាបា) មិនស្អាត ១ ជា អ្នកទិនមានសេចក្តីអៀន ទ្បាស ១ ជាអ្នកច្រកបដោយពាក្យគេតិះដៀល ១ សង្ឃធ្វើតស្យូជាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ១ សង្ឃធ្វើដោយសេចក្តីព្រម ត្រឿងគ្នាត្រូវតាមធម៌ ទ ម្នាលភិក្ខុទាំង ខ្យាយ ការធ្វើតស្សជាបិយសិកា -កម្ម ដែលប្រកបដោយធម៌មាន៥ យ៉ាង ប៉ុណ្ណេះឯង ។

(១៤) ម្នាលកិក្ខុ ពំឥទ្យាយ តស្សប្រាបិយសិកាកម្ម ជាកម្មមិន ត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គី ញ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើកំពុំងមុ១១ ធ្វើដោយមិនបាន សាកសួរជាមុន ១ ធ្វើដោយមិនតាមរប្ពជា ១ ម្នាលកិត្តពំងឡាយ តស្ស-បាបិយសិកាកម្ម ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គពំង ញ នេះឯង សមត្ថត្តនេះ តស្សជាប័យសំ៣កម្ម ធញ្ញកម្ម វិនយកម្ម

។ ខេ ។ អមហេទិ ចំ ក្នុវ ត ចា ខ្មេទាំ សមន្លាក់ តំ តស្ប-ဓာဗ်ယည်ကာကမ္မီ မင်္ခရက္ခ၊ ကျွှေ၊ ကျောက် မျို့ဆယ-ကမ္မတ္ ႏုပ္ငံသင္ရတ္ မာဗန္စီ မဘၤားဗနာ ကနိ ေတာနိ អជម្មេ តាន់ ហោន វីក្មេ តាន់ ហោន ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខាវ ទីហន្តេ៍ហិ សមន្ទាក់ទំ តស្សទាប់យសំតាកម្មំ អជម្មតាមញ្ចេរ ហោត អានយកាមញា នុវេទសន្ញា ។ (៣៣) តីហ៍ ភិក្ខាវ អង្កេហ៍ សមន្នាតតំ តស្ប-ဓာဗ်ယယ်ကာကဗ္ဗိ ಐဗ္ဗကဗ္ဗ၊ၮၟ၊ ၊ၮႜၐိ႞۵ႍယကဗ္ဍက္ ၾဖ႔ဥ္က နမ္ခတ္ အခ်ိဳးဟာခ်ိဳ ဗနိုင္မွာ အခ်ိဳး ဟာခ်ိဳ ខដិញាយ កាត់ ហោត់ ៩ មេហ៍ ទោ ភិក្ខាវេតីហង្កេ៍. ហំ សខន្លាតតំ តស្បទាប់យស់តាតាម្មំ ខម្មតាម្មញៅវ ហោត វិនយកាម្មញ្ សុវូមសន្មញ្ ។ មេ។ អមហេរិម ភិក្ខាវ តំហន្តេហ៍ សមន្លាកតំ តស្សចាមិយសំគោ. အမ္ခံ စမ္ခအမ္ဘးက္၊ ကာခံ နယာနာမ္ခာ လုပ္ပံ႕-សន្មញ្ អបន្ត៍ អារាបត្វា តានំ ហោនំ ជម្មេន តានំ យោត សមក្មេន គត់ យោត តមេហ៍ ទោ ភិក្ខុវេ

សមថត្ថន្ធព: តស្សជាប័យសិ៣ពម្មដែលជាពឬប្រកបដោយធម្មវិធ័យ ។បេ។ ម្នាល់ភិត្តទាំង ឡាយ តស្សជាប័យសិតាតម្ម ជាតម្មមិនត្រូវតាមធមិ ផង ជាតម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាតម្មទ្វោប់ដោយអាត្រក់ផង ប្រកប ដោយអន្ត លដទៃទៀតគឺតម្មដែលសង្ឃមិនលើកអាបត្តិ ឡើងហើយ ស្រាប់ តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយញ្ចក ១ ម្នាល់ភិត្តទាំង ឡាយ តស្ស-ជាប័យសិតាកម្ម ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាតម្មទ្វោប់ដោយអាត្រក់ផង ប្រកបដោយអត្តទាំង ញា នេះឯង ។

(ញញ) ម្នាលកិត្ត ពុំង ឡាយ តស្សបាប់យសិតាកម្ម ជាកម្មប្រកប ដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអន្ត ភា គឺតម្មដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទី ចំពោះមុ ១ ១ ធ្វើដោយបាន សាកសួរជាមុន ១ ធ្វើតាមប្តេជា ១ ម្នាលកិត្ត ពុំង ឡាយ តស្សបាប់យ សិកាកម្ម ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម រម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអន្ត ពាំង ភា នេះឯង ១ បេ ៗ ម្នាលភិត្ត ពាំង ឲ្យយ តស្សបាប់យសិកាកម្ម ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកប ដោយវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអន្ត ភា ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសង្ឃលើកតាបត្តិ ឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវ តាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីត្រមាត្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុពាំង ឡាយ ព

(៣៥) អខមេរាំថំ ភិត្តូវេ គឺហង្កេញ សមន្ទាគ-តស្ស ភិត្តូនោ អាអង្គមានោ សង្លោ តស្សទាខ័យ-សិតាតាម្មុំ តាមយ្យ អជិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោឆិ អង្ហាទាម អាទាវិបន្នោ ហោឆិ អឆិនិដ្ឋយា និដ្ឋិវិបន្នោ ហោឆិ ៨មេហិ ទោ ភិក្ខុមេ ។ ខេ ។

(៣៤) គឺហំ ភិក្ខាវេ អង្កេហ៍ សមត្ថភតស្ប ភិក្ខុ ៣៤) គឺហំ ភិក្ខាវេ អង្កេហ៍ សមត្ថភតស្ប ភិក្ខុ ពេ អាគាន់មានោ សង្ខោ តស្បទាប់យសំតាតាម្នំ តារេយ្យ ភណ្ឌឧតារ តោ ហោ តំ គាលហាការ តោ វិវានតារ តោ អស្បតារ តោ សង្ខេ អនិការណាតារ-តោ ពាលោ ហោ តំ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនប ពេល កំហំសំសង្ខោ វិហរតំ អននុលោ ខំតោហ៍ តំហំ. សំសក្កេហ៍ សមេហ៍ ហេ ភិក្ខុវេ គឺហង្ខេហ៍ សមត្ថា-តតស្ប ភិក្ខុនោ អាគាន់មានោ សង្ខោ តស្បទាប់យ-សំតាតាម្នំ តារេយ្យ ។

តីមាផ្តេឆាំ សមញ្ញកតំ តស្សចាប់យស់តាកាញ់ ជម្ម-កាម្មញ្ចេវ ហោត់វិនយកាម្មញ្វ សុវុមសន្តញ្ ។

វិនយប៌ដកេ ចុល្វវគ្គោ

ሪወ

វិនយបិដា ចុល្វវត្ត

តស្យូចាប់យស់កាតម្ម ជាតម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាតម្មប្រកបដោយវិន័យ ផង ជាកម្មទ្រាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអន្តទាំង តា ខេះឯង ។ (៣៤) ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ កាលបើសង្ឃព្រាញ់ (ទំងាធ្វើ) ក៏ភប្បី ធ្វើតស្យធាបិយសិតតម្ម ដល់ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ញ ធាន គឺភិត្ត្ អ្នកធ្វើខ្លាំសេចក្តីបត្តហេតុ ធ្វើជម្លោះ ធ្វើសេចក្តីពាល់ខែង បន្តតិរុទ្ធានកថា ធ្វើអធិតរណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងន់មិនឈ្វាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានកាវ កំណត់អាបត្តិ ១ កិត្តនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ត ដោយការច្រឡុក ច្រឡំមិនសមគួរ ឲ ម្នាលភិក្ខុ ព័ន៌ ឡាយ តាល បើសង្ឃព្រុម្ភា ក៏គប្បីធ្វើ តសត្របិយសិកាកម្ម ដល់ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ញ នេះឯង ។ (១៥) ម្នាលកិត្ត ពំង ឡាយ កាល បើសង្ឃុំជ្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតស្រ-ចាប់យស់កាកម្ម ដល់កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ញដទៃទៀត គឺកិត្តមាន សលវិបត្តភ្នុងអធិស័ល ១ មានអាចារបៃត្តភ្នុងអដ្ឋាចារ ១ មានទំដ្ឋវិបត្ត កុងអតិទិដ៍ ទ ។ ៤ ។

೬ವ

សមបត្ថនូវត តិណ្ណំ ភិត្តូរំ តស្សបាបិយសំ៣កម្មករណ៍

(៣៦) អបបរាំបី ភិក្ខាវេ ។ បេ ។ ពុន្ធស្ស អាណ្ណំ ភាសតិ ឧអ្មស្ស អាណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អាណ្ណំ ភាសតិ ៩មេហិ ទោ ភិក្ខាវេ គីថាខ្លេហិ សមន្ទាតតស្ប ភិក្ខានោ អាតាខ្លុំមានោ សង្ឃោ តស្បទាបិយសិតាា-តាម្មំ តាបយ្យ ។

(៣៧) គំណ្លំ កំត្វាវេកំត្វានំ អាតដូមានេ សង្ឃ តស្សទាមិយសិតាកាម្មំ ការយៀ វាតោ កណ្ឌនេតារ-កោ ហោតំ កាលហតារតោ វិវាឧតារកោ កស្បតារ កោ ហេតំ កាលហតារតោ វិវាឧតារកោ កស្បតារំ កោ សង្ឃេ អធិតាហុណេ អនមនានោ វាតោ កំហំ-សំសដ្ឋោ វិហរតំ អនុនុលោមិតេសា កំហំសំសក្ដេហ៍ តំមេសំ ហេ កំត្វាវេ តំណ្ណំ កំត្វានំ អាតដ្ឋមានោ សង្ឃេ តស្បទាមិយសិតាតាម្មំ តារេយ្យ ។ (៣៤) អមរសេម្ប៍ ភិទ្វាវេ តំណ្ណំ កំត្វានំ អា-តាដ្ឋមានោ សង្ឃោមិយសិតាតាម្ម័ តាវេយ្យ

የሚ

សមថក្ខន្ធកៈ ការធ្វើតស្សធាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិត្ត ៣ ពួក

(៣៦) មាលភិត្តព័ងឡាយ ។ បេ អង្គ ៣ ដ ខែ ទៀត គឺភិត្ត ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀល ព្រះសង្ឃ១ ម្នាលក់ក្ខុទាំង ឡាយ កាលបើសង្ឃព្រុថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតស្យ-ជាបិយសិតាកម្ម ដល់ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គទាំន ភា **នេះ**ឯន ។ (៣៧) ម្នាលកិត្ត អំងខ្យាយ កាលបើសឥ្យព្រយ្ញ ក៏គញ្ជីធ្វើតស្ប-ពុមិយសិតាតម្ម ដល់ភិត្ត ភាពួក គឺភិត្តអ្នកធ្វើការបង្តហេតុ ធ្វើជម្លោះ ធ្វើសេចក្តីចាស់ខែង បង្កត់រច្ឆានកថា ធ្វើអធិតរណ៍ក្នុងសង្ឃតួក ១ កិត្ត ល្វ ជ៍មិនឈូស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិចុក្ខ ភិក្ខុ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ត ដោយការច្រឡូកច្រល្អំមិនសមគរួរពួក ទ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កាលបើសង្ឃព្រដ្ឋា ក៏គប្បីធ្វើតស្យូធុបិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុ ទាំង ញ ពួក នេះ ឯង ។

(៣៨) ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ គស្យធាបិយសិកាកម្ម ដល់កិត្ត ញ ពួកដទៃទៀត គឺកិត្តមានសីលវិបត្តិ

វិនយបិជាចេ ចូល្អវិគ្នោ

រាយមេ អនុសីលេ សីលវិខណ្ឌ យោធិ រាយមេ អង្ហា-នាប អានាវិខណ្ឌ យោធិ រាយោ អគិនិដ្ឋិយា និដ្ឋិ-វិខណ្ឌ យោធិ តមេសំ ទោ ភិក្ខាវេ ។ ខេ ។

(៣៩) អបអេម្បិតិត្ដាបារបេ។ រាយោ ពុទ្ធស្ប អរស្លាំ ភាសតី រាយោ ឧម្មស្ប អរស្លាំ ភាសតិ រាយោ សន្ឃស្ប អរស្លាំ ភាសតិ ៩មេសំ ទោ គិត្ដាវា តិស្លាំ តិត្ដាន់ អាតាន់មាពោ សន្បោ តស្បទាប័យសិតា-តាម្មំ តាយេ ។

(៤០) តេន⁽⁰⁾ តស្បទាប័យសំភាតាម្មតា តេន កំក្លូ-^(៤) កំក្តុតា សមា្ម វត្តិតព្ំ ។ តត្រាយំ សមាវត្តតា ន ឧបសម្យា នេតព្ំ ន និស្ស យោ នាតព្វោ ន សាម ណេ ហេ ឧបដ្ឋា បេត ពេវា ន ភិក្តុ នោវា នៃតាសម្មតិ សា និតញ្វា សម្ម តេនបិ កិក្តា និ យោ ន ឱ្យនិត ញា ។ បេ ។ ន ភិក្ត្ ភិក្តុ ហិ សម្ប យោ ជើត ពុន្តិ ។ អ៥ ទោ ស ខ្មែរ ឧ ឧ ភិក្ត្ ភិក្តុ ហិ សម្ប យោ ជើត ពុន្តិ ។ អ៥ ទោ ស ខ្មែរ ឧ ឧ ភិក្ត្ ឧប្បស្ប ភិក្តុ នោ តស្ស ទាប់យសំភា តាម្មំ អភាសិ ។ រយំ លក្ខេ ៖ ហេត្ហោ ៖ ខែត្បិត ។ ៤ ៖ ចេត្ហា វិញ ទោ ខេ ខែ ខែ ស្បតិ ។

८,0

វិនយបិគិត ចុត្យវត្ត

ក្នុងអធិសីលពួក ១ ភិត្តមានអាចារវិបត្តិកងអដ្ឋាចារពួក ១ ភិត្តមានទំដុំវិបត្តិ ក្នុងតំនដ្តិភូ ១ ២ ។ (៣៩) មាលភិត្តទាំងឡាយ ។ បេ ។ ភិត្ត ញ ញួកដទៃ ទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោល តំះដៀលព្រះសន្យពួក ១ ម្នាលកិត្តព័នទ្យាយ កាលបើសន្យព្រម្នា ក៏គប្បីធ្វើតស្យូធាបិយសិកាកម្ម ដល់កិត្តពំង ៣ ពួកនេះឯង ។ (៤០) ម្នាលភិត្ត ពំ័នឡាយ ភិត្តដែលសង្ឃបានធ្វើតស្យូចាប់យស់តា-កម្មហើយនោះ ត្រូវឲ្រត្រឹត្តិវត្តដោយប្រភៃ ។ ឯការប្រត្រឹត្តិវត្ត ដោយប្រភៃ ក្នុងតស្យូជាប័យសិកាតម្មនោះដូច្នេះ គឺ ភិក្ខុនោះមិទត្រូវឲ្យទបសម្បូល មិនត្រូវទីវទិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ មិនត្រូវត្រេកអក្មេងកាវ សនត៍១នជាអ្នកប្រដោភិក្ខុនី ទុកជាបានទទួលការសន្មតំហើយ ក៏មិនត្រូវ ប្រដៅភិត្តទី ។ បេ ។ មិនត្រូវប្រកបញ្ចកកិត្ត (ថ្យឈ្មោះ) នឹងញូភភិត្ត្ ផងគ្នា ។ ត្រានោះ សង្ឃជានធ្វើតសព្រច័យសិកាកម្ម ដល់ខ្ទុបវាទ្យកិត្ត ។

do

សមថព្វផ្ទុពេ គឺណាវិញរពេន រូបសមោ

(៤៩) ៩៩ ខន ភិត្តា៥ ភិត្តានំ ភណ្ឌនដាតានំ តាលយជាតានំ វៃវានាខន្នាន់ ហៃរទំ ពហ្ដំ អស្សាទ-ណាតំ អដ្យា ខ័ណ្ណំ យោត៌ ភាសិតបរិត្តានំ ។ តន្រ្ត ខេ ភិត្តាម ភិត្តានំ ៧វំ យោត៌ អម្លាតាំ ទោ ភណ្ឌនដាតានំ តាលយជាតានំ វៃវានាខន្នានំ វិហារនំ ពហ្ដំ អស្សាទ.

ទ ១. ការឃ្យាម។ ២១. កដ្ឡត្លាយ វារាត្លាយ ។

សមថត្តនូត: សាររំងាប់ (អធិករណ៍) ដោយតំណវត្ថារកសមថ:

(៤១) សម័យនោះឯង ភ្លកកិត្តនាំគ្នាបង្គហេតុ ឈ្មោះ **ព**ស់ខែងគ្នា ហើយក៏ពុនប្រត្រឹត្តផនាថារ បានភោលនឹងត្បាយាមល្មើស ខូវកិច្ចមិន មែនជារបស់សមណៈជាច្រើន។ គ្រានោះ កិត្តទាំងនោះមានសេចក្តីបរិវិតក្ត យ៉ាននេះថា ពួកយើននាំគ្នាបន្តហេតុ ឈ្មោះ ទាស់វៃនឥត្វា ហើយក៏ចាន ប្រត្រឹត្តអនាចារ បានពោលនឹងត្បាយមេល្មើស ខ្លូវកិច្ចមិនមែនជារបស់ សមណៈជាច្រើន ប្រសិនបើពួកយើងទឹងញ៉ាំងគ្នាទំងគ្នាឲ្យធ្វើ ដោយអាបត្តិ ទាំនឡាយនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រត្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តី រឹងក្រ ដើម្បីកំណាច ដើម្បីទំលាយ (សង្ឃ) តើពួកយើងគច្បីប្រតិបត្តិដូច រម្ភចល្អី ។ កិត្ត ទាំ**ន ឲ្យ**យក្រថ ខូលសេចក្តីទុះ ខំពោះ ទ្រះមានព្រះកាគ**ា** (៤៤) ម្នាលកិត្តទាំង ខ្វាយ កិត្តទាំង ខ្វាយក្នុងសាសនា ខេះ នាំគ្នាបង្ក ហេតុ ឈ្មោះ ពាស់ខែងគ្នា ហើយ ពុខប្រព្រឹត្តអនាចារ ពុខ ពោលនឹងព្យា-យាមលើសខូវកិច្ចមិនវមនជាបេសសមណៈជាច្រើន។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ បើពួកភិត្តក្នុងទីនោះមានរស់ចក្តីត្រុះរិះយោងនេះថា ពួកយើងនាំគ្នាបង្កាហតុ ឈ្មោះ **ពស់**នៃងគ្នាហើយជានប្រព្រឹត្តអនាចាវ ជានពោលនឹងព្យាយាម

វិនយប់អំពេ ចុល្យវត្តោ

ណត់ អដ្ឈាតំណ្ណំ ភាស័តថភ្លៃត្តំ ស ខេ មយំ ៩មាមាំ អាមត្តីមាំ អញមញ្ញំ ការសេវ្វាម សំយាមិ តំ អត់ការណំ កាក្ខាខ្យតាយ វាខ្យតាយ កេនាយ សំវត្តេយ្យាតំ ។ អនុជានាមិ កិក្ខាវេ ឯវរូមំ អត់ការណំ តំលាវត្ថាក្រោន អនុជានាមិ កិក្ខាវេ ឯវរូមំ អត់ការណំ តំលាវត្ថាក្រោន

៤ (៤៣) វាវញ្ ខន កំត្តាវ វូបសមេតព្វំ ។ សព្វេ ហៅ រាក ៨្លំ សន្និបតិតព្វំ សន្និបតិត្វា ព្យត្តេន ភិត្តានា បដិ-ពលេន សង្លោ ញា បេតញ្វេ សុណាតុ មេ ភាន្តេ សង្លោ ពលេន សង្លោ ញា បេតញ្វេ សុណាតុ មេ ភាន្តេ សង្លោ អម្លាកាំ ភណ្ឌ ឧជាតានំ កាលបាជាតានំ វិវា នាបញ្ហាដំ វិហរតំ ពហុំ អស្បាមណាតំ អជ្ឈា ចំណ្ណំ ភាសិតបរិត្តាន្តំ ស ចេ មយំ ឥមា ហំ អាមត្តីហ៊ំ អញ្ហមញ្ញំ តាបេស្បាម សំយាធំ គំ អជិតាលៅ អាមត្តីហ៊ំ អញ្ហមញ្ញំ តាបេស្បាម សំយាធំ គំ អជិតាលៅ អាមត្តីខ្សាតាយ វាន្យតាយ ពេនាយ សំវត្តេយ្យ ។ យនិ សង្សស្ប ខត្តាតាល្វឹ សង្កោ ឥម៌ អជិតាលៅ តំណាតាក្រភោន វែបសមេយ្យ

វិនយបិដាក ចុល្អវត្ត

ល្មើស ខូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ប្រសិនចើពួកយើង ញ៉ាំនគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើ ដោយអាបត្តិទាំងឡាយខេះកំបានដែរ តែមធិករណ៍ នោះគប្បីប្រព្រឹត្តលៅ ដើម្បីសេចក្តំរឹងស្រ ដើម្បីកំណាច ដើម្បីទំលាយ (សង្ឃ) ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតមនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃវេទ្ធាប់អធិករណ៍ មានសភាពយ៉ាងនេះ ដោយតំណវត្តារកសមថៈ(•) ។

(៤៣) ម្នាលភិត្តពំឥទ្យាយ អធិករណ៍នោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ យ៉ាងនេះ ។ ភិត្តពំងកស់គប្បីប្រជុំក្នុងទីជាមួយគ្នា លុះប្រជុំគ្នាហើយ ភិត្តដែលឈូសច្រតិពល ត្រូវផ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូម សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ យើងខ្ញុំពំងឲ្យាយទាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ខែងគ្នា ហើយ ជានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនឹងព្យាយាមល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់ សមណៈជាច្រើន ប្រសិនបើយើងខ្ញុំពាំងឲ្យាយនឹងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើ ជោយអាបត្តពាំងនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះនឹងតប្បីប្រព្រឹត្តពៅដើម្បី សេចក្តីរឹងស្រ ដើម្បីតំណាច ដើម្បីទំលាយ(សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្លាប់អធិករណ៍នេះ ដោយតំណរត្ថារកសម្តី។

្ធ ប្រែជា ធម៌ិដាគ្រឿងរម្ងាប់ដូចគ្របទុកដោយស្មៅ **បា**រដល់កំរិយាដែលឲ្យមានសេចក្តីស្រុះ ស្រូលគ្ន ទាំងរាីវខាង គឺមិនដម្រះរកសេចក្តីដើម (ផ្សះផ្សា) ។

ទ **១.** ក្លាវិជ្ជំ ។

សមឥត្តផ្ទុកេ គឺណាវិត្ថារភេន ទេសតា

សមថិត្តតុក: ការសំដែង (អាចត្តំ) ដោយគឺណវត្ថារាលមថ: វៀរលែងតែអាបត្តិមាន (ទាសផ្ទទ់(⁽⁾) វៀរលែងតែអាបត្តដែលជាគឺហិប្បដិ-សំយុត្ត (\mathbf{k}) ។ បណ្តាត់ក្នុទាំង ហ្ជាយដែលជាបក្ខពួកជាមួយ គ្នា ភិក្ខុអ្នកឈ្លាស ប្រតិពល ត្រូវផ្តៀនបក្ខពួករបស់ខ្លួនថា សូមលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ស្តាប់ ខ្ញុំ ពួកយើងនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្មោះ **ពស់ខែង**គ្នា ហើយបានប្រព្រឹត្ត អនាចារ ជានពោលនឹងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈ ជាច្រើន ប្រុសិនបើយើងទាំង ឡាយនឹងនាំគ្នាធ្វើដោយអាបត្តិទាំងនេះកំពុន ដែរ តែអធិតរណ៍នោះគប្បីប្រត្រឹត្ត ៧ ដើម្បីសេចក្តីរឹងរុស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីខំលាយ (សន្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់លោកមាន៣យុទាំង ទ្យាយ ហើយ ខ្ញុំសូមសំដែនអាបត្តិ របស់លោកមានអាយុពាំនទ្យាយផន អាបត្តិ បេស ខ្វួន ខ្វំផង ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ ដោយ តំណវត្ថា កេសមថ: ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងទ្បាយផង ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ខ្វនខ្វំផង វៀវលែងតែអាបត្តដែលមាន ទោសធ្ងន់ នឹងវៀវលែងតែ អាបត្តដែលជាតំហិប្បជិស័យុត្ត

e m

វិនយចំគឺពេ ចុល្អវគ្គោ

តលេខាជាតាដំរិងនាខន្លាដំរិលាតំតម៉ំ អស្សាមណាតំ អជ្ញាចំណ្តូំ ភាស់តថវត្តខ្ពុំ សចេ មយំ ៩មាហ អបត្តីហ៍ អភាមញំ កាបេស្សាម សំយាបំ តំ អជំតា-រណំ តាត្វន្បតាយ អន្បតាយ ភេពាយ សំវត្តេយ្យ ។ យនាយស្មន្លានំ បន្តតាល់ អហំ ហា ចេះ អាយស្មន្លានំ អាចត្តិ យា ច អត្តនោ អាចត្តិ អាយស្មន្តានត្វោវ អត្ថាយ អត្តនោ ខ អត្ថាយ សង់ទ្រដៅ្ល តំលាវត្ថារកោន នេសេចរ្យំមចេត្ត ៩ុល្វវដ្ឋំ មចេត្តា គឺមាច្បជិស័យុត្តត្តំ ។ ៤៥) រាកតោបក្ខិតាន៍ ភិត្តនំ ព្យត្តន ភិត្តនា ខដិតលេន សង្ឃោ ញាខេតញោ សុណាតុ ទេ ភន្តេ សណ្តែ អម្លាត់ កណ្ឌនជាតានំ តាលបាជាតាន់ វិវា-នាខន្លានំ ហែរនំ ពហុំ អស្សាមណៈតំ អន្សាចំណ្លំ ភាស់តមកែន ស ខេ មយំ ឥមាហ៍ អាមត្តហ៍ អញមញ្ញំ តារសេរាម សំយាចំ តំ អធិតាណំ តាត្តន្បតាយ វាន្យតាយ គេនាយ សំរីត្តេយ្យ ។ យនិ សន្ឃ័ស្ប មត្តភាល្វំ អហំ ហា ចេះ ឥមេសំ អាយស្តន្តានំ

5'5

វិនយក់ដាក់ ចូលវត្ត

ព ស់វៃទងត្នា ហើយ បានប្រត្រឹត្តអនាចារ បាន ពោល នឹងត្បាយ មល្មើស ខួវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ប្រសិនបើតួកយើងនឹងញាំងត្នា នឹងត្នាឲ្យធ្វើដោយ តាបត្តិ ពំងនេះកំបានដែរ វត្ថអធិករណ៍ នោះនប្បីប្រត្រឹត្ត ទៅដើម្បីសេចក្តីរឹងស្រ ដើម្បីកំណាច ដើម្បីខំណយ (សង្ឃ) ។ បើកម្ម មានកាលដឹសមត្ថដល់ លោកដីមាន តាយុ ពំងន្ទាយ ហើយ ខ្ញុំសូមសំ ដែង តាបត្តិ បេស លោកដីមាន តាយុ ពំងន្ទាយ ហើយ ខ្ញុំសូមសំ ដែង តាបត្តិ បេស លោកដីមាន តាយុ ពំងន្ទាយ ហើយ ខ្ញុំសូមសំ ដែង តាល្បាល ជំនុំសង្ឃ ដោយ តំណាវត្ថា កេស បថ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ លោក ដ៍មាន តាយុ ពំងន្យាយ ផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង ក្នុង តាលក្តាល ជំនុំសង្ឃ ដោយ តំណាវត្ថា កេស បថ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ លោក ដ៍មាន តាយុ ពំងន្យាយ ផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀវលែង តែ តាបត្តិ មាន លោក ច្នន់ វៀវ លែង តែ តាបត្តិ ដែល ជា តិ ហិច ប្រដិស័យុត្ត ។ (៤៥) បញ្ហា ភិក្ខុ ពំងន្យាយ ដែល ជា បក្ខពួកជាមួយ ត្នា ភិក្ខុ ដែល

[៤៥] មណ្ឌកក្ខទានទ្យាយដែលជាបក្ខពួកជាមួយគ្នា កក្ខុដែល ឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ដៀនសន្ឃថា បពិត្រព្រះសន្ឃដ៏ចំរើន សូមសន្ឃ ស្តាប់ខ្ញុំ យើងខ្ញុំទាំងឲ្យាយនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្វោះ ទាស់ ទែងគ្នា ហើយក៏បាន ប្រព្រឹត្ត អនាថាវ បានពោលនឹងព្យាយាម លើស នូវកិច្ចមិន ខែនដាវបស់ សមណៈជា ចើន ប្រសិន បើពួក យើងនឹងញ៉ាំងគ្នា នឹងគ្នាឲ្យធ្វើ ដោយ អាបត្តិទាំងឲ្យាយ នេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍ តោះគប្បី ប្រព្រឹត្ត ទៅ ដើម្បី សេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បី ខំលាយ (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាល ដ៏សមត្ថដល់សង្ឃ ហើយ ខ្ញុំសូមសំដៃងតាបក្តិ របស់ លោកដ៏មាន តាយក្ល អាចត្តិយា ច អត្តនោះ អាចត្តិ ៨ មេស ស្វោអាយ សុខ្លាដំ អគ្នាយ អត្តនោ ៥ អគ្នាយ សង់ទ្រដៅ តំណាវត្ថា-

សមថក្ខន្ធកេ គឺណរត្ថរកេន ទេសនា

កតេន នេសេយ្យ៍ ឋមេត្វា ដុល្អភ្លឺ ឋមេត្វា គឺមាំប្បដិ-လိယ္န် ာ ၿလာ ဤန္ခ် ာ လုိကားခု ၊ ဗ ကၤန္မ សណ្តែ អម្លាក់ កណ្ឌនជាតានំ កាលមាជាតានំ វិវា-នាខន្នាន់ ហែរតំ ពហុំ អស្សាមណត់ អជ្ឈ ចំណ្លំ កាស់តបក្តៃខ្លុំ សទេ មយំ នទាហ់ អាបត្តហំ អញមញ្ចំតារសេរាម សំយាម តំអន់ការណ៍ កាត្តនូរ. តាយ កំនុត្តាយ គេនាយ សំរៃត្តយ្យ ។ អហំ យា ខេវ ៩ មេសំ អាយស្តន្តានំ អាចតិ យា ច អត្តនោ អាខត្ត ៩ មេស ញេវ អាយស្មនាដំ អត្ថាយ អត្តនោ ច អត្តាយ សង្ឃម ដ្បើតណាវត្តារកោន នេសេមិ ឋ ខេត្តា ၚလှ/ ဦ ဗ၊ ဗန္နာ ကို တို ဗျ ဆီ မီ ဟု ဆို က ဗ မ ကု • យស្តតា ១មត៌ អម្លាត់ ៩មាស់ អាបត្តំដំ សន់ទ្រ ដោ ခံ ကားစွားကောင္းမေတာ္ ဗိုလ္မႈရွိ မီးဖစ္မွာ តំហំប្បដ៍សំយុត្ត សោ តុល្លាស្នា យស្នា ឧត្តមតំ

کی کع

សមថក្កនុក: ៣រស់ដែង (អាចត្តិ) ដោយតំណវត្ថារកសមថ: ពំននេះផង អាបត្តិរបប់ខ្វួនខ្ញុំផង ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃដោយតំណវត្តារ. កសមថ: ដើមប្រែយោជន៍ដល់លោកដ៏មានអាយុពាំងទាយយោនះផង ដើម្បី ប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀវលែងតែអាបត្តិ ដែលមានទោសធ្ងន់ វៀវ លែងតែអាបត្តិ ដែលជាគំហិប្បជិស័យត្ត ។ នេះជាញត្តិ ។ បតិត្រព្រះសង្ឃ ដំចំរើន សូមសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ ពួកយើងនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្មោះ ពាស់ខែងគ្នា ហើយ មានប្រព្រឹត្តអនាថា បានពោលនឹងព្យាយាមល្មើស នូវកិច្ចមិនមែន ជារបស់សមណៈដាច្រើន ប្រសិនបើយើនទាំនទ្យាយនឹននាំគ្នាធ្វើ ដោយ អាចត្តិទាំង ទុក្រយនេះ កំបានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី សេចក្តីវឹងរុស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីទំលាយ (សង្ឃ) ។ ខ្ញុំសូមសំដែង អាបត្តិ របស់លោកមានអាយុទាំងឲ្យយនេះផង អាបត្តិរបស់ ទូនខ្ញុំផង ក្នុង កណ្តាលដំនុំសង្ឃ ដោយតំណវត្ថាកេសមថៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោក ដ៏មានអាយុទាំង ព្យយនេះផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្វួនខ្វំផង វៀរលែងតែ អាបត្តិដែលមានពោសធ្ងន់ វៀវលែងតែអាបត្តិដែលជាគិហិប្បដិសំយុត្ត ។ ការសំដែងអាបត្តិទាំង ឡាយនេះ របស់ពួកយើង ក្នុងកណ្តាលជំទុំសង្ឃ រដាយតំណវត្ថារកសមថៈ វៀវលែងតែអាបត្តដែលមានទោសធ្ងន់ វៀវ លែងតែអាបត្តិដែលជាគឺហិប្យដ៏សំយុត្ត គួដេលំលោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអន្ននោះត្រវិសៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអន្ន ណា

<u>پر بر</u>

វិនយម៌ជិពេ ចុល្វវណ្ដ

សោ ភាសេយ្យ។ ខេសិតា អម្លាត់ ៩មា អាខត្តំយោ សង្ឃមន្លេ តំណាត្តាក្រោន ឋយត្វា ដុល្វវេដ្ឋិ ឋបេត្វា តំហិច្បដិសំយុត្តំ ១មតំ សង្ឃស្ប តស្មា តុណ្ណី ។ រៅកមតំ នាយោមីតំ ។

(៤៦) អថាមកេសំ សភាតោមក្តីតានំ ភិក្ខុនំ ព្យត្តេន ភិត្តុនា បដិពលេន សង្លេ ញាបេនញោ လုကာရှိ ဗေ ဂၤင္ဂ လၤင္ခ်္တာ မမ္ဘာ့ ကိ ဂလ္စာ စင္ဆာ ရာ စိ តាលហជាតានំ វ៉ានាខត្នានំ វិហរនំ ពហុំ អស្សាម-ណត់ អដ្ឃា ខំណំ កាស់តេបក្កៃខំ ស ខេ មយំ ៩មាហ៍ អាចត្តីហ៍ អញមញ្ចំ តារសេរាម សំយាចំ តំ អជ៌ការណ៍ အက္ခရွေရာက ဂံေရာက ေၾကာင္းဆက္က က အိ សន់ ស្បួបត្ថកាល់អហំ ហេ ចេះ នាមេសំ អាយស្ពនានំ អាចត្តិ យា ច អត្តនោ អាចត្តិ ៩ មេស ញេវ អាយស្មន្តានំ អត្ថាយអត្តនោ ច អត្ថាយ ស ខ្សែម ដ្បូត លាវត្ថារ កោន នេសេយ្យំឋចេត្ត ដុល្វាដ្លំ ឋចេត្តា គឺចាំខ្យន់សំយុត្ត ។ រសា ញត្តំ ។ សុឈាតុ មេ កន្លេ សណ្ដែ អម្លាត់

វិនយបិឝក ចុល្វវត្ត

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រវិនិយាយឲ្យេង ។ អាបត្តិទាំងទ្យាយនេះ យើងទាំងឡាយបានសំដែងហើយ ក្នុងកណ្តាលដំទុំសង្ឃ ដោយតំណវត្តា-រកសមថៈ វៀរលែងតែមាបត្តីដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តិដែល ជាតិហិប្បដិស័យុត្ត ការសំដែងនេះគូរដល់សង្ឃ ក្រោះហេតុនោះពុនជា សត្យស្វៀម ។ ខ្ញុំសូមលំទុកខ្លាំសេចក្តីនេះ ដោយពាការស្វៀមយ៉ាំងនេះ។ (៤ ៦) បណ្តា ភិក្ខុដែលជាពួកជាមួយគ្នាដទៃទៀត ភិក្ខុដែលឈ្វេ ស ប្រតិពលត្រវ៉ាផ្ដៀនសន្ឃក្នុងវេលានោះថា បតិត្រទ្រះសន្ឃដ៏ចំរើន សូម សន្យស្តាប់ខ្ញុំ យើនព័ន្ធឲ្យយនាំគ្នាបន្តហេតុ ឈ្មោះ ពាស់ខែងគ្នា ពុនថ្រ-ព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនឹងព្យាយាមលើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សម-ណៈជាច្រើន ប្រសិនបើយើងទាំងឡាយញាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើ ដោយអាបត្តិ ព៌ងទ្យាយនេះ អធិភណ៍ទោះគប្បីប្រព្រឹត្ត ៧ ដើម្បីសេចក្តុំរឹងស្រ ដើម្បី កំណាច ដើម្បីទំលាយ (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ខ្ញុំ គប្តីអំដែងអាបត្តិ របស់លោកដ៏មានអាយុទាំងទ្បាយនេះផង អាបត្តិរបស់ ខ្វំផង ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ ដោយតំណវត្ថាកេសមឋ: ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្វួនខ្វំផង វៀវ លែងតែអាចត្តដែលចានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាចត្តដែលជាតិហិច្យដំ-សំយុត្ត ។ នេះជាញុត្តិ ។ បតិត្រទ្រះសង្ឃដ៏បំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សមថត្ថផ្លូក គឺណវត្ថារភេន ទេសតា

កណ្ឌនជាតាដំ តាលបាជាតាដំ វៃវានាបន្ទាដំ វិបារន៍ စတို မလဂူမေလးကိ မင္စ္ကာင်က္ကို ကလဲရေပါက္ကရွိ ၅ សចេ មយំ ឥមាហ៍ អាបត្តហំ អញមញ្ចំ តាបេស្បាម សំយាចំ នំ អត់តាណំ តាត្តាន្យតាយ វាន្យតាយ កេខាយ សំរ៉េត្តប្ប អហំ យា ចៅ ៩មេសំ អាយ-ស្មនានំ អាមត្តិ ហា ច អត្តនោ អាមត្តិ តមេសញ្ចេរ អាយស្មន្តានំ អត្ថាយ អត្ថនោ ខ អត្ថាយ សង់រួមដៅ តំណាវត្ថារកោន នេះសេទ៍ ឋយត្វា ដុល្វាដ្លំ ឋយត្វា តំហំប្បដ៍សំយុត្ត ។ យស្បាយស្មុតោ ខមត៍ អម្លាក់ ត់មាសំ អាបត្ត័នំ សម្ប៍មជ្ឈតំណវត្ថាក្រោះ ខេសនា យស្បនត្ថមតំ សោ គាសេយ្យ។ ខេសតា អម្លាក់ ត់មា អាបត្តិយោ សង្ឃមណ្ដែតណាវត្ថាកោធ ឋបេត្វា

ଟ୍ୟ

សមថក្ខន្នក: សេចក្តីសត្មតិទូវការបានចែងសេនាសុនៈជាដើម

យើនខ្ញុំពំនះពយនាត្តាបង្កហេតុ ឈ្មោះ ពាស់ខែនត្នា ហើយបានប្រព្រឹត្ត អនាចារបានពោលនឹងត្បាយាមលើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈដា ច្រើន។ ច្រសិន ចើយើន ទាំង ហ្វាយញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើដោយ អាបត្តិ ទាំងនេះ หลิกเก้าตาะลบไซเต็ลเฟ เนียู่เพยุรี่วัธเุห เนียู่กิกาย เนีย ទំលាយ (សន្ឃ) ។ ខ្ញុំសូមសំដែនអាចត្តិចេស លោកដ៏មានអាយុទាំន ឲ្យយ e នេះផង អាមត្តរបស់ខ្លួនខ្លុំផង ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ ដោយតំណវត្តាកេ-សមថ: ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកដ៍មានអាយុទាំងឡាយនេះផង ដើម្ប ច្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរលែងតែអាបត្តដែលមានទោសធ្លូវ វៀរលែង តែអាបត្តដែលជាតិហិច្យដ៏សំយុត្ត ។ ការសំដែនអាបត្តិទាំងនេះ បេស់យើង ពំឥទ្យាយក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ ដោយតំណវត្ថាកេសមថៈ វៀរលែផ តែអាបត្ត ដែលមានពោសធ្ងទ់ វៀរលែងតែអាបត្ត ដែលជាគំហិប្បដ៏សំយុត្ត គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រវ៉ាសៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ ទិយាយ ឡើង ។ អាបត្តិទាំង នេះ យើងទាំង ឡាយ បាន សំដែង ហើយ ក្នុង កណ្តាលជំទំសង្ឃ ដោយតំណវត្ថាកេសមថៈរៀរលែងតែអាបត្តិ ដែលមាន

ଝଣ

វិនយប់ជីពេ ចុស្សវត្ថោ

ဗိုလ္အားမ္ရွိ ၿဖားရွာ ကိုမာဗျင်းမိုးယူရွိ စဖက် မာမရွိမျ ကမ္မာ ရှိလ္တာ ၅ ၿကားေဆး ဟာဗီ ၈ ၅ (၆၅) ၿကာ ဗ ၈ ကိုင္စာက ကေရာင္စာ က မာမရွိမာ

វុឌ្ឌិតា ဟာန္နဲ ဗ၊ဗန္နာ ဗုလ္နာಜ္ဆီ ဗ၊ဗန္နာ စိတၳဗျွ-ဆိလီယုန္ရံ ဗ၊ဗန္နာ ခ်င္ဆာဂ်ဲက္မိ ဗ၊ဗန္နာ ၊ယ န အန္နာ ဟာန္ကီနဲ ၅

ರದ

វិនយប់ដក កុល្យគ្ន

ទោសធ្ងន់ វៀរលែនាំតមាបត្តិ ដែលជាតិហិច្បដិស័យុត្ត កាសេដែនមាបត្តិ នោះគួដេលសន្យ ព្រោះហេតុនោះបានជាសន្យស្វៀម ។ ខ្ញុំសូមទាំទុក ខូវសេចក្តីនេះដោយមាការសៀមយ៉ាំងនេះ ។

(៤៧) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តទាំងនោះឈ្មោះថាថា B ២ញាកា អាមត្តទាំងឡាយនោះ ដោយអាការយ៉ាងនេះហើយ វៀរលែងតែអាមត្ត ដែលមានទោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាមត្តដែលជាតិហិប្បដិសំយុត្ត វៀរលែង តែការធ្វើឲ្យច្បាស់នូវទិដ្ដិ វៀរលែងតែកិត្តទាំងឡាយណាដែលមិនមាន នៅក្នុងទីនោះ ។

(៤៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ព័ង ឲ្យយពស់ខែងនឹងញូកភិក្ខុនី ។
ពួកភិក្ខុនីក៏ពស់គ្នានឹងញូកភិក្ខុ ។ ខំណែទា ៥ ធន្មភិក្ខុក៏ចូល (៨) តជ្រេក
សៅកញូកភិក្ខុនី ហើយពស់ខែងនឹងញូកភិក្ខុ ប្រភាន់ នីចូលដៃទាងត្បូក
ភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុ ពាំង ទ្យាយណា មានសេចក្តីព្រម្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុ ពាំងនោះ
ភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុ ពាំង ទ្យាយណា មានសេចក្តីព្រម្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុ ពាំងនោះ
ភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុ ពាំង ទ្យាយណា មានសេចក្តីព្រម្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុ ពាំងនោះ
ភិក្ខុនី ។ ភិក្ខុ ពាំង ទ្យាយណា មានសេចក្តីព្រម្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុ ពាំងនោះ
ភិក្ខុ ពាំង ទោស តិះដៀល បន្តលេដ្ឋាប់ថា ធន្មភិក្ខុមិនសមាប់នឹងចូល
ប្រៀត ថ្ងៃកំហូវកញ្ចកភិក្ខុនី ហើយមកខាស់ខែងនឹងញូកភិក្ខុ ប្រកាន់
ទាំងសួកភិក្ខុនីសោះ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុ ព័ង ស្វាយនោះក្រោមចន្តិ
ច គឺរិតបានមកច្ចងទីតោះ ទ្រាហើយន្យឧទូហើយ តែទៅអង្គយក្នុងទី៩៤ មានបរិវេណា

ជាដើម

សមថត្តនូវព បត្ថារី អធិ។រណាន៍

កកៅតោ រខេមខ្ដុំ អាពេខេស៊ំ ។ សច្ំ ភិរ ភិក្ខាវ ។ ខេ ។ សច្ចំ ភកវាតិ ។ ខេ ។ វិកាហិត្វា ឧម្មុំ កាមំ កាត្វា ភិក្ខា្ឌ អាមន្តេសិ ខត្តាវីមានិ ភិក្ខាវៃ អនិការណានិ វិវានានិការណំ អនុវានានិការណំ អាបត្តានិការណំ កើត្តានិការណំ⁽⁰⁾ ។

(៤៩) តត្ថ គាត់មំ វៃវានា ដំណារណំ ។ ៩៩ មន^(២) កំតាំហ កំតាំ វ៉ានខ្លំ ជម្លោត វា អនម្មោត វា វិនយោត វា អភិនយោត វា ភា សំ តំ ល បំតំ តថា កាតែនា ត វា អភា សំ តំ អល បំតំ តថា កាតែនា ត វា អា ចំ ល្លាំ តថា កាតែនា ត វា អល ចំ តំ ថា កាតែនា ត វា ម ញ ត្តំ តថា កាតែនា ត វា អល ភ្នំ ត ថា កាតែនា ត វា បញ្ញត្តំ តថា កាតេនា ត វា អប្បញ្ញត្តំ តថា កាតែនា ត អប ត្ត័តិ វា អនា ប ត្តីតំ វា អបប្រញាត្តំ ត ថា កាតែនា តា ប ត្តីតំ វា អនា ប ត្តីតំ វា អា ប ត្តាំ ត វា អនា សេ សា ប ត្តីតំ វា គេ ប ត្តីតំ វា អា ប ត្តាំ តំ វា អនា សេ សា ប ត្តិតំ វា គេ ប ត្តិតំ វា ៣ ម កំពូ ចំពោណព្ហ ។ ២ ន. ម. បោត្តពេក្យ បទណ៍ទា ខេត្តំ ។

ନ୍ୟ

សមថត្តផ្នកៈ អធិករណ៍ ៤ យ៉ាំង

ទូលសេចក្តី ទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះមាន ព្រះកាត ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខ ពំងឲ្យ ឃ ដំណើរ នោះ ពិតមែនថ្ម ។ ថេ ។ កិក្ខ ពំងឡាយ ក្រាមបង្គំទូលថា បពិត្រ ព្រះមាន ព្រះកាត ដំណើរ នោះពិតមែន ។ ថេ ។ លុះ ទ្រង់តិះ ដៀល ហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ ហៅកិក្ខ ពំងឲ្យ យមកថា ម្នាលកិត្ត ពំងឲ្យ យ អធិករណ៍ ពំងឲ្យ យ ៤ នេះ គឺ វិជា ពធិករណ៍ ទអនុ-ដពធិតរណ៍ ទ អាមគ្គាធិករណ៍ ទ កិច្ច ធិករណ៍ ទ ។

(៤๙) បណ្ដាអធិករណ៍ ៤ យ៉ាងទោះ វិវាទាធិករណ៍ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ កិត្តទាំងឲ្យយក្នុងសាសនានេះទាស់ខែងគ្នាថា នេះ ជាធមិ ឬថា ខេះមិទមែនជាធមិ នេះជាវិទ័យ ឬថា នេះមិនមែនជាវិទ័យ នេះជាតាក្យដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ត្រាស់សំដែងទុកមកហើយ ឬថា នេះ ជាតាក្យដែលព្រះតថាគត មិនថានទ្រង់ត្រាស់សំដែងទុកមកហើយ ឬថា នេះ ជាតាក្យដែលព្រះតថាគត មិនថានទ្រង់ត្រាស់សំដែងទុកមកទេ នេះជាកិច្ច ដែលត្រះតថាគតទ្រង់ប្រព្រឹត្តសខ្យំមកហើយ ឬថា នេះជាកិច្ច ដែលព្រះ តថាគតមិនជាទទ្រង់ប្រព្រឹត្តសខ្យំមកហើយ ឬថា នេះជាកិច្ច ដែលព្រះ តថាគតមិនជាទទ្រង់ប្រព្រឹត្តសខ្យំមកហើយ ឬថា នេះជាកិច្ច ដែលព្រះ តថាគតមិនជាទទ្រង់ប្រព្រឹត្តសខ្យំមកទេ ទេះជាតាក្យ ដែលព្រះតថាគត ទ្រង់បញ្ជិត្តទុកមកហើយ ឬថា នេះជាតាក្យ ដែលព្រះតថាគតមិនថាទទ្រង់ បញ្ជិត្តទុកមកទេ នេះជាតាបត្តិ ឬថា នេះមិនមែនជាតាបត្តិ នេះជាតាបត្តិ ស្រាល ឬថា នេះជាតាបត្តិធ្ងន់ នេះជាតាបត្តិមានចំណែកសេសសល់ ឬថា នេះជាភាបត្តិមិនមានចំណែកសេសសល់ នេះជាតាបត្តិតាក្រកំ ឬថាខេះ

6 9. 180⁻ *

(៥៤) តត្ថាតតមំ តិទ្វាជិតាណំ។ យាសដ្បូស្ប តិទួយតា កាណីយតា អមលោកឧតាម្មំ ញត្តិតាម្ម័ ញត្តិផុតិយនាម្មំ ញត្តិចតុត្ទតម្អំ ឥដំ ទ្រុតិ និទ្វាជំ-ចាណំ ។

(៥៱) តត្ តាតមំ អាបត្តាជិតារេណំ ។ បញ្ចុម៌ អាមត្តិត្តាឆ្នា អាបត្តាជិតារេណំ សត្តមំ អាមត្តិត្តាឆ្នា អាមត្តាជិតារេណំ ឥនំ វ៉ីថ្ងតំ អាមត្តាជិតារេណំ ។

កំតាប់ កំតា ភ្លៃ អនុវនន្តិ សិលិខត្តិយោវា អាចារ-ខៃត្តិយា វា និដ្ឋិខេត្តិយា វា អាជីមនៃត្តិយា វា យោ តត្ត អនុវានោ អនុវននា អនុលុខនា អនុភណនា អនុសម្បវន្ល័តា អត្តស្បយនតា អនុពលប្បនានំ ឥនំ វុច្ចតិ អនុវានានិការណំ ។

អនុដ្ឋភា អាបត្តិតិ ៦ យំ តត្ត ភាណ្ឌដំ តាល់ ញោ វិត្ត ញោ វិវា នោ យានាវានោ អញ្ញថាក់នោ វិមដ្ឋតាយ វេវាហារោ មេនតំ^{(®} ឥដំ វុត្វតិ វិវានានិការណំ ។ (៥០) តត្ត ភាតមំ អនុវានានិការណំ ។ ឥន ខន

โดยบาลิเท บุณระกา

វិនយចិជិត ចូលវត្ត

មិនមែនជាអាថត្តិកាក្រក់ បណ្តារធិករណ៍ទាំង ទាះ ការបង្តហេតុ ការឈ្មោះ ការប្រកាន់ផ្សេងគ្នា ការទាស់ខែងគ្នា ការពោលផ្សេង ៗ គ្នា ការពោលដោយខ្សែកពីគ្នា ការពោលដើម្បីសេចក្តីទុក្ខដល់ចិត្ត ការប្រកួត ប្រកាន់ណា ការបង្គហេតុជាដើមនេះ តថាគត់ពោះថាវិជាខាធិករណ៍ ៗ

(៩០) បណ្តាមធិតរណ៍ ទាំង ៤ ទោះ អនុវាទាធិតរណ៍ តើដូចម្តេច ។ ច្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ ពួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ បោទភិក្ខុធងគ្នា ដោយសីល-វិបត្តិក្តី ដោយអាបារ វិបត្តិក្តី ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិក្តី ដោយអាជីវ វិបត្តិក្តី បណ្តា អធិតរណ៍ ទាំង ៤ នោះ ការ ចោទ ការតិះ ដៀល ការ ចោល រឿយ ១ ការនិយាយ រឿយ ១ ការបង្ហោន ទៅ (កាន់អធិតរណ៍) ការ ច្រឹង ប្រែង ទ្បើង ការ បន្ថែមកំលំងណា ការ ចោទជា ដើម ទោះ តថាគត ហៅថា អនុវា-ទាធិតរណ៍ ។

(៥១) បណ្តាអធិករណ៍ទាំង៤ នោះ អាបត្តាធិករណ៍ តើដួចម្តេច ។ អាបត្តិទាំង៥កង ជាអាបត្តាធិករណ៍ក៏មាន អាបត្តិភាំង**៧កង ជា**អាបត្តា-ធិករណ៍ក៏មាន នេះតថាគត់ហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ **។**

(៩៤) បណ្តា អធិតរណ៍ ភ្លំ ង ៤ នោះ កិច្ចាធិតរណ៍ តើដូចម្តេច ។ កិច្ច របស់សង្ឃ(ឬ)កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើថាន(ដូចយ៉ាង)អបលោកនកម្ម ញត្តិ-កម្ម ញត្តិទុតិយកម្ម នឹងញត្តិចតុត្តកម្ម នេះតឋាគត ហៅថា កិច្ចាធិករណ៍ ។ សមថត្តនូវគេ វិវាភាធិករណស្ស មូល

(៥៣) កែនាតិភាលាស្បូ គឺ មូលំ ។ នា ភាន. មូលាន់ ហៃនានិការណស្ស មូលំ តំលាំថំ អតុសល. មូលធំវិកនាតិតាណេយ្យ មូលំតំណំបំតាសលម្លាធំ វិកនានិកាវណស្ស អូលំ។ កាតមានិ ន វិកឧទ្យានិ វិវានាតិការលាស្បូ មូលំ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខុឋ ភិក្ខុ តោះ នោះ ហោត ឧមនា ហា សោ កំតាវ កំតា តោខនោ ហោត៍ នុមនាហ៍ សោ សត្ថវិទី អតាហេ វិចារតំ អប្បត៌សេត្រ ជម្មេចំ អតារវោ វិចាវត៍ អច្បតិសេរា សង្ខេ៍ថំ អគារហំ ហៃកតំ អច្បតិសេរា សត្តាយមិន មរិញតែការ៍^(a) ហោត យោ សោ កិច្ចាថ ភិត្ត សត្ថវិទ^(២)អការយ វិហរតំ អប្បត៌សេព្ ជម្មេច អតារកៅ វិចារត៍ អប្បត៍សេព្ទ សង្ខេ៍ថ្នំ អតារកៅ វិចារត៍ မပျိန်းလျှာ လိုက္ခာယဗိုဒ္ဓ ဗၢိဳဗ္ဘာကား ၊ဟာန်^(တ) (လာ សត្វេ រិកនំ ជានេតិ យោ^(d) ហោតិ រិកនោ ពហុជន-មហិតាយ ពហុជឧមសុទាយ ពហុពោ ជឧស្ស 9. ម. ចោត្តកេតុ ន វិស្សតិ ។ ៤ សោ ។

សមឥត្តត្រ: កូលនៃវិវាភាធិតរណ៍

(៥៣) អ្វីជាមូលនៃវិវាគានិករណ៍ ។ ធម៌ ៦ យ៉ាំងជាមូលនៃសេចក្តី វិវាទ ខាត់ជាមូលនៃវិវាគាធិករណ៍ គឺអកុសលមូល ត្ យ៉ាង ជាមូលនៃ វិវាទាធិករណ៍ នឹងកុសលមូល ត្ យ៉ាំង ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍ដែរ ។ ធមិ ៦ យ៉ានជាមូលនៃវិវារ ដែលចាត់ជាមូលនៃវិវាទានិកណ៍ទោះដួច ម្តេច ។ មាលកិត្តព័ត៌ឲ្យយ កិត្តក្នុងសសនានេះ ជាអ្នកមានសេចក្តី ក្រោធ ប្រើន ជាអ្នកបងគំនុំទុក ម្នាលភិក្ខុពាំងឲ្យាយ ភិក្ខុណា មាន សេចក្តីក្រោធច្រើន ជាអ្នកចងគំខ្ញុំទុក ភិត្ខនោះឈ្មោះថា ឥតមានសេចក្តី គោវភា ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តាផង ឈ្មោះថា ឥត មានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះធម៌ផង ឈ្មោះថា ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសង្ឃផង ឈ្មោះ ថា មិនធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុងសិក្ខាផង ម្នាលកិក្ខុទាំងឲ្យាយ កិក្ខុណា ឥតមានសេចក្តីគោពេ ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តាផង ឥត មានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុ**ងព្រះ**ធម៌ផង ឥតមាន សេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យ ពេញលេញក្នុងសិក្ខាផង កិក្ខនោះឈ្មោះថាញាំងសេចក្តីវិវាទ ដែលកំពុង កើតឲ្យកើត ឲ្យឹងក្នុងសង្ឃ ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ដល់ជខច្រើន ដើម្បី មិនចានសេចក្តីសុទដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីមិនចំរើនដល់ជនច្រើន

១ន.ម. អាណា៩ត្តាហ៍។

សេរូហេ ហោត ។ (៩៤) មុន ទមរកំតា្វ កំតា្ មក្តាំ ហោត ម. ឧ្បាសី ។ ចេ ។ ឥស្សូគាំ ញោត់ មន្ទរី ។ ចេ ។ សហេ ហោត មាយរើ ។ ថេ ។ ចាច់ទ្នោ ហោត មិត្ន-ធិដ្ឋ ។ ចេ ។ សង្ខិដ្ឋមកមាស់ ញោត អាជាឧត្តាហ័⁽⁰⁾ នុច្បជិនិស្បត្តិ យោ សោ កិត្តាវេ ភិត្តា សន្តិដ្ឋិចរាមាស

អនត្តាយ អញ់តាយ ឌុក្ខាយ នៅមនុស្សា ៤ ។ ឯអូម ញោ តុទ្ធេ គិត្តប វិវាឧទ្ធលំ អជ្ឈត្តំ វា ពប៌ន្វា វា សម នុមស្មេយ្យថ តត្រតុំ ត្រូ កំតាវ តស្មេរ ទាមកស្ម វិកឧទ្ទលររៀ ខណៈជាយ កយ ខេយ្យ៩ ។ សំរូខញ្ តុ ត្លេតិតត្វាវ វាជម្មូល អជ្ឈត្តុំ វា ពហិន្ទា វា ជ សម-ឧុបស្សេយ្យថ តត្រូ តុម្លេ កិត្តាវ តស្សេវ ទាបតស្ប វិវាឧមូលស្ស អាយត៍អនវស្សវាយ ខដិខជ្លេញ៩ ។ វារនេះមារ ចាតយមារប្រទត់ហមា តណៈពូ ឈេខ ។ វារទេខហា លាលយកា រូបនង់ហេសា សាលខ្លួ អន-

វិតយបិដកេ កុល្វរត្តោ

រឹងឃាំងិត ចុល្បរ_ដ ដើម្បីមិនជា ប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខដល់ ទៅតាន់ និមទុស្ស ទាំង ឡាយ ។ ម្នាលកិក្ខុ ទាំង ឡាយ បើអ្នក ទាំង ឡាយតិចាណោ ឃើញ នូវមូលនៃសេចក្តី វិវាទនា នក្ខុ នក្តី នា នា ក្រៅក្តី មានសភាពយាំងនេះ ហើយ ម្នាលកិក្ខុ ទាំង ឡាយ អ្នកទាំង ឡាយកប្បី ឡាយាម ដើម្បីលះបង់នូវមូលនៃសេចក្តី វិវាទដំណមកនោះ ឯង ក្នុងអនិករណ៍ នោះ ចេញ ។ ម្នាលកិក្ខុ ទាំង ឡាយ បើ អ្នកទាំង ឡាយមិន ធានតិចារណា ឃើញ នូវមូលនៃ សេចក្តីវិវាទ នា នក្នុង នាំង ស្វោយមិន ធ្លានតិចារណា ឃើញ នូវមូលនៃ សេចក្តីវិវាទ នា នក្នុង នាំន ទោយមិន ធ្លានចំបារណា ឃើញ នូវមូលនៃ សេចក្តីវិវាទ នា នក្នុង នេះ ទៀត ទៀយ មិន សភាពយ៉ាងនេះ ទេ ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ អ្នកទាំង ឡាយ ស្នា ច្រតិបត្តិកុំឲ្យមូលនៃ វិវាទដ៏លោមកនោះ ចំរើនតំទៅ នា នមុន ក្នុងអធិករណ៍ នោះ ទៀត ទៀយ ។ យ៉ាងនេះ ឯង ឈ្មោះថា ការលះរបង់នូវមូលនៃ សេចក្តី វិវាទដ៏លាមកនោះ បំរើនតំទៅ នាងមួន ទៀត ចាន ។

(៥៤) ម្នាលភិត្ត្ ពំឥណ្ឌាយ ហេតុដទៃមានត ទៅ ទៀត ភិក្ខុជាអ្នក លុបគុណគេ ជាអ្នកប្រណំងវ៉ាសនា ១ បេ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីចុស្យា ជាអ្នកមានសេចក្តីកំណាញ់ ១ បេ ១ ជាអ្នកអួតមាន ជាអ្នកមានមាយ ១ បេ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តី (ជាជ្ញាលាមក ជាអ្នកមានសេចក្តី ឃើញខុស ១ បេ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តី (ជាជ្ញាលាមក ជាអ្នកមានសេចក្តី ឃើញខុស ១ បេ ១ ជាអ្នកម លោសអង្គែល ទិដ្ឋិ បេសខ្លួន ប្រកាន់ ខ្លាប់មាំ លះថន៍បាន ដោយ កម្រ ម្នាលភិត្ត ទាំង ឡាយ ភិក្ខុណា ជាអ្នកម ជា សមន៍ លទិដ្ឋិ បេសខ្លួន ប្រកាន់

សមថត្តនូកេ វិវាភាធិករណស្ស អូល

ហោត អានានត្តាហំ ជុប្បដ៍ជំសុត្រ្តី សោ សត្ថាថំ អការកៅ ហៃរត់ អប្បត់សេព្ ជម្មេចំ អការកេ វិមារតំ អប្បត៌សេក្ន សាស្បែម អតារហេ ហៃរតំ អប្បត៌សេក្ សំត្តាយខំ ឧ ខរិទ្ធរីតារី ហោត យោ សោ ភិត្តាវ ភិក្ខុ សត្ថរិទី អតាវវេរ វិហរតំ អប្បត៌សេព្រ ជម្ម-បំ ។ មេ ។ ស ដេរួច ។ មេ ។ សំ ក្លាយ ចំ ន មវិទ្វាំ-តាវី ហោត សេរ សន្លែ វិងនំ ៩នេត យោ ហោត វិភនោ ពហុ៨ ធមភិតាយ ពហុ៨ ធមភុទាយ ពហុ-នោ ៩ឧស្ស អនត្តាយ អហិតាយ ឧត្តត្វាយ នៅម-នុស្នានំ ។ ឯកូបញេ តុម្លេតភ្លាប កែនមូលំ អជ្ឈនំ វ ពហិន្ទា វា សមនុបស្សេយ្យថ តត្រ តុទ្លេ ភិក្ខាវេ តស្បៅ ទាបកស្បី របូនទំលស្បី ឧសាយាយ ហូល។ មេយ្យ៩ ។ រាជ្លា តុម្លេ គិត្តថា វិងឧទ្ធលំ អជ្ឈន័ ာ မဂ္ဂာဇီး မ ေ မာေရးက်ေးက်ိဳးရာ မ ေ ဆိုးရီ

ව ගා

សមថន្លនុក: មូលនៃវិវាភាធិករណ៍

ខ្លាប់មាំ លះបង់បានដោយកម្រ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តាផង ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥត មានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះធម៌ផង ឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមាន សេចក្តីកោត ក្រែង ក្នុងព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យពេញលេញ ក្នុងសិក្ខាដង ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុឯណាឥតមា**ន**សេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្ត កោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តាផង ក្នុងព្រះធធិផង ។ បេ ។ ក្នុងព្រះសង្ឃផង **។ បេ ។ មិនធ្វើឲ្យពេញលេញ ក្នុងសិក្ខាផង តិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ញាំងវិវាទ** ដែលកំពុងកើតឲ្យកើតឲ្យឹងក្នុងសង្ឃ ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ដល់ជន ច្រើន ដើម្បីមិនបានសេចក្តីសុ ១ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនមានសេចក្តីចំរើន ដល់ដនច្រើន ដើម្បីមិនមានប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខដល់ទេវិតាអំង មនុស្ស គំនឲ្យយ ។ ម្នាលក់កូទាំនទ្យយ បើអ្នកទាំនទ្យយពិចារណា ឃើញខូវមូលនៃសេចក្តីវិវាទ វាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី មានសភាពយ៉ាំងនេះ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវព្យាយាម ដើម្បីលះបង់នូវមូលនៃ សេចក្តីវិពទដ៏លាមកនោះឯង ក្នុងអធិករណ៍នោះចេញ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ក្រៅក្តី ដែល ៈនេសភាពយ៉ាំងនេះទេ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ អ្នកទាំងឲ្យាយ

ර්ග

វិនយបិឪពេ ចុល្យវិវត្ថា

(៥៥) ភាគមាន គឺណ៍ អកុសលមូលាន វិវានា-នំការណស្ស មូលំ ។ ៩៩ ខន ភិត្តាប^(a) ភិត្ត លុន្-ຮໍ້ຄຸ ກີເຊື້ອຊີ້ຮູ້ຄູ່ ກີເຊື້ອຊີ້ຮູ້ຊີ້ຮູ້ຊີ້ຮູ້ ແລະ ក អនាមាន ប រិនយោង ក អនៃយោន ក កា សំនំ លខំនំ នថាកតេនាតំ កំ អកាសំនំ អលខំតំ តថាកតេណតំ អាចណ្ណំ តថាកតេណតំ ា អនា. ខណ៍ នថាកនេះភាត វា បញ្ចត្តំ នថាកនេះភាត វា អប្បញ្ញន្ត តថាកទេនាត់ វា អាចត្តិតំ វា អនាចត្តិតំ វា លហុតា អបត្តិត វា តុក្រោ អបត្តិតំវា សាវ សេសា អាមន្ត្តី វា អនាសេសា អាមន្ត្ត័នំ វា ឧដ្ឋហ្ អាចត្តីតំ វា អនុដ្តហ្វា អាចត្តីតំ វា ៩មាន តំណាំ អតុសលមូលាន វិវានានិតាណេសុរ មូលំ ។ ្ន្នរដ្ឋភ្លេត ស្រុក ស

រិនយបិឥត ចូល្អវគ្គ

គួរប្រតិបត្តិកុំឲ្យមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនោះចំរើនតលៅខាងមុខ ក្នុងអធិកណ៍ នោះទៀត ឡើយ ។ យ៉ាងនេះឯងឈ្មោះថាការលះបន់ នូវមូលនៃវិវាទដ៏លា-មកទុំ: ។ យ៉ាងនេះឯងឈ្មោះថាមិនឲ្យមូលនៃវិវាទដ៏លាមកទុំ: ចំរើនតាលា ខាងមុខទៀតជាន មូលនៃវិវាទ៦យ៉ាងនេះ ចាត់ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍ ។

(៥៥) អកុសលមូល ៣ ដែលបាត់ជាមូលនៃវិវាពាធិករណ៍នោះ តើដូចម្តេច ។ មាលកិត្តព័ន៌ឲ្យយ ពួកកិត្តក្នុងសាសនានេះ មានចិត្ត លោកពាក់នៃងគ្នា មានចិត្តប្រទូស្ត្**ព**ក់នៃងគ្នា មានចិត្តវង្វេង ពាក់ ែងគ្នាថា ទេះជាធម៌ក្តី នេះមិនមែនជាធម៌ក្តី នេះជានៃយ៍ក្តី នេះមិន មែនជាវិន័យក្តី នេះជាភាក្យដែលព្រះតឋាគត ទ្រង់ត្រាស់សំដែងទុកមក ហើយក្តី នេះមិនមែនជាពាក្យដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ត្រាស់សំដែងទុកមក **ខេត្ត នេះ**ជាកិច្ដដលត្រះតថាគត ទ្រង់ប្រត្រឹត្តសន្សឹមកហើយក្ដី នេះមិន មែនជាកិច្ចដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ប្រព្រឹត្តសន្យឹមកក្តី នេះជាពាក្យដែល **ព្រះតថាគត ្រ្**ងំបញ្ចត្តក្ដី នេះមិនមែនជាភាក្យដែលព្រះតថាគត ទ្រន់ បញ្ចត្តត្តី នេះជាអាបត្តិក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិក្តី នេះជាអាបត្តិក្តី នេះជាអាបត្តិក្តី នេះជាអាបត្តិធ្ងន់ក្តី នេះជាអាបត្តិមានចំណែកសេសសល់ក្តី នេះជាអាបត្តិ មិនមានចំណែកសេសសល់ក្តី នេះជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិ មាក្រក់ក្តី អកុសលមូលព័ង តា នេះឯង ចាត់ជាមូលនៃរិវេតាធិករណ៍ ។

(៥៦) គាតមាន តីលាំ កុសលមូលាន វ៉ានានំ-ការលាស្ស មូលំ ។ ៩៩ ខន ភិត្តាប^(a) ភិត្តា អលុន្ធធិត្តា វ៉ានន្តំ អនុដ្ឋធិត្តា វ៉ានន្តំ អម្វន្សចិត្តា វ៉ានន្លំ ឧ ម្មោទ វ៉ា អនាម្នាតិ វា ។ ខេ ។ នុដ្ឋល្វា អាខត្ត័តិ វ៉ា អនុដ្ឋល្វា អាខត្ត័តំ ។ ៩មាន តីលាំ កុសលមូលាន វ៉ានាជិតា-រណាស្ស មូលំ ។

សមថក្ខន្មពេ អនុវាទាធិពរណស្ស បូល

(៥៥) ភាគមាន ន អនុវានទូលាន អនុវានាន្តលាន អនុវានានិតា. លោស្ស មូលំ ។ ៩ន មន ភិត្តាវេ ភិត្តា កោងនោ ហោត ខុមនាមា យោ សោ ភិត្តាវេ ភិត្តា កោងនោ ហោត ខុមនាមា សោ សត្តវិថិ អតារហេ វិមាវតិ អម្ប.

សមថិត្តត្នក: អូលនៃអនុវាទាធិតរណ៍

(៩៦) កុសលមូល ៣ យ៉ាង ដែលចាត់ជាមូលនៃវិវាទាធិកណ៍ នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ តួកកិត្តក្នុងសាសនា នេះ មានចិត្ត មិនលោកចាស់ខែងគ្នា មានចិត្តមិនប្រទូស្តទាស់ខែងគ្នា មានចិត្តមិនវន្វេង ចាស់ខែងគ្នាថា នេះជាធមិត្តី នេះមិនមែនជាធមិត្តី ។បេ។ នេះជាអាចត្តិ ៣ក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាចត្តិអាក្រក់ក្តី កុសលមួលទាំង តាយ៉ាងនេះឯង ចាត់ជាមូលនៃវិវាទាធិករណ៍ ។

(៥៧) មូលខែអនុវា៣ធិករណ៍នោះតើដូចម្តេច ។ មូលនៃកាវ ចោទគ្នាមាន ៦ យ៉ាង ចាត់ជាមូលនៃអនុវា៣ធិករណ៍ គឺអកុសលមូល ៣ យ៉ាងក៏ចាត់ជាមូលនៃអនុវា៣ធិករណ៍ កុសលមូល ពាយ៉ាងក៏ចាត់ជា មូលនៃអនុវា៣ធិករណ៍ដែរ កាយក៏ចាត់ជាមូលនៃអនុវា៣ធិករណ៍ ទាំង វាចាក៏ចាត់ជាមូលនៃអនុវា៣ធិករណ៍ដែរ ។

(៥៨) មូលនៃការលេទត្នាមាន ៦ យ៉ាង បាន់ជាមូលនៃអនុងទាធិ-ករណ៍នោះ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តក្នុងសាសនានេះជា អ្នកមានសេចក្ដីក្រោធ ជាអ្នកចងន៍ទុំទុក ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តណាជា អ្នកមានសេចក្ដីក្រោធ ជាអ្នកចងន៍ទុំទុក កិត្តនោះឈ្មោះថាឥតមានសេចក្ដី

វិនយប៌ដកេ ចុល្មវិគ្គោ

តំសេក្ន ជម្នេច អការអៅ ហៃរតំ អប្បត៌សេក្ន សង្កេច អតារហៅ វិហរតំ អប្បត៌សេព្ទ សិត្តាយខំ ន បរិបូរីតារី ហោធ យោ សោ គិត្តាវ គិត្ត សន្ថាំទំ អការវៅ ហៃវន៍ អប្បតិសេក្ន ជម្មេច អតារហេ ហៃកេំ អប្បតិសេក្ សន្លេទំ អតារហេ ហៃរតំ អប្បត់ស្បា សំត្តាយទំ ន បរិទ្ធរីតារី យោតិ សោ សន្លែ មនុវានំ ៨៤នត់ យោ **ហោត៍ អនុវា នោ ព**ហុជនអហ៍តាយ ពហុជនអសុទាយ ពហុនោ ៨ឧស្ស អនត្ថាយ អភាតាយ ឌុត្តាយ នេះ-មធុសរានំ ។ ಖហយក តាទា តាទេ កាស សំខា និង ង ឧលន្ធា ង សធនុបស្មេយ្យថ តន្រ្ត តុម្លេ គិត្តាវ នេះស្មើ សងនមម្លាំងខ្មុំហូស្ស ឧលានាយ ប៉ុយ-គេលាំខ្មែរ ព្រំដែយ ដំដែ មួយក្រុមចំមុខតំហូ អជាឌ វ ពហ៌ន្ធា វ ន សមនុបសេរួយ្យ៩ នត្រ នុ អ្ន គំន្ទាឋ

វិនយព៌ងព ចុល្អវត្ត

តោក ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តាផង ឥតមានសេចក្តី តារព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះធម៌ផង ឥតមានសេចក្តីគោរព **ឥតទានសេចក្តីកោតក្រែងក្នុងព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុង**សិក្ខា ផង ម្នាលកិត្ត ហំងឡាយ កិត្តណាឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តី កោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តាផង ឥតមានសេចក្តីតោរពឥតមានសេចក្តីកោត ក្រៃតី ក្នុងព្រះធម៌ផង ឥតមានសេចក្តីគោពេ ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុង ព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យពេញលេញក្នុនសិក្ខាផង កិត្ខុនោះឈ្មោះថា ញ៉ាំង អនុពទ គឺការចោទ ដែលកំពុងកើតឲ្យកើតក្នុងសង្ឃ ដើម្បីមិនជាប្រយោ -ជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនមានសេចក្ដីសុ >ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនមាន សេចក្តីចំរើនដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខដល់ លវតានឹងមនុស្ស ព័ងឲ្យយ ។ ម្នាលកិត្តព័ងឲ្យយ បើអ្នក ព័ងឲ្យ ហ តិចារណា ឃើញមូលនៃអនុវាទទាំងទានក្នុង នឹងទាងក្រៅ មានសភាព យ៉ាំងនេះ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ អ្នកទាំងទ្បាយគច្បីត្យាយាមដើម្បីលះបង់ នូវមូលនៃអខុវាទដ៏លាមកនោះ ក្នុងអធិករណ៍នោះ បេញ។ ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ បើអ្នកទាំងឲ្យយមិនចំបារណា ឃើញមូល នៃអនុវាទ ទាំងទាងក្នុង នឹងខាងក្រៅមានសភាពយ៉ាងនេះទេ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងខ្មាយ អ្នកទាំងខ្មាយ

សមថក្ខន្ធកេ អនុវាភាធិករណស្បូ មូលំ

မင်္ဖင္ရဲလက္ မေကာ္ရ မေႏက်ဳိးမှ လာေဖာ္ ျ ဗင္ဂိလက္ ရေလာင္းလာ္ ျ ၅ႏေရးက်ဳိး သရေမက်ဳိ မက ရင္ဂရင္ရီကါရ ျ၅ႏေရးမက်ဳိ သရေမက်ဳိ မက္ႏိရ သရေမက်ဳိ မင်္မမ္ကိလက္ကို မာကားမွ မရွက်ဳိး-

(៥៩) បុខ ចប់កំភ្លាវកំភ្លាមភ្លាំ ហោត ខណ្ឌ ។ ខេ។ ឥស្សភាំ ហោភំ មច្ឆាំ។ ខេ។ សហៅ ហោភំ មាណារី ។ បេ ។ ទាប់ ក្មោះ ហោត មិទ្ញានិដ្ឋី ។ បេ ។ សន្តិដំខារមាស ហោន អាធានត្តាហី ឧុទ្យដ៍និស្សក្តី ហោ សោ កំតុវេ កំតុ សន្តិដ្ឋិមរាមាស ហោត៍ អានានត្តាហី ឧុប្យដ៍ និស្សក្តី សោសត្វាំថំ អកាយៅ ហៃរតំ អប្បត់សេព្ ឌម្មេច ។ មេ ។ សង្ខេច អតារហេ ហៃរតំ អប្បត៌ស្បោ សំត្តាយខំ 2 ខរិទ្ធរីតារី ហោធំ យោ សោ ភិត្តាថ តិត្ត សត្ថវិថិ អតាហៅ ហែរតែ អប្បតិសេព្រ ជម្មបំ ។ មេ ។ សន្លេខ ។ មេ ។ សិត្តាយ ខំ ន ខរិទ្វាំតារី ហោ ន័ សោ សរខ្មែរអនុវានំ ៨ឆេត យោ មោត អនុវានោ

សមេដីក្នុន្នក: មូ**ល**នៃអនុវាទាធិករណ៍

គប្បីប្រតិបត្តិដើម្បីកុំឲ្យមូលខៃអនុវាទ ដីលាមកនោះចំរើនតាលាទានមុទ ក្នុងអធិករណ៍នោះទៀតទ្បើយ ។ យ៉ាំងនេះឯងឈ្មោះថាលះបង់ ខូវមូល ក្នុងអធិករណ៍នោះទៀតទ្បើយ ។ យ៉ាំងនេះឯងឈ្មោះថាមិនឲ្យមូល នៃអនុវាទ នៃអនុវាទដ៏លាមកន៉ិះ បំរើនតលៅទៀតជាន ។

(៥៩) ម្នាលភិត្តទាំនទ្យាយ ហេតុដទៃមានតាលាទៀត ភិត្តុជាអ្នក លុចគុណគេ ជាអ្នកប្រណាំដវាសនា ។ ថេ។ ជាអ្នកមានសេចក្តីបុស្យា ជា អ្នកមានសេចក្តីកំណាញ់ ។ បេ។ ជាអ្នកមានអំនុត ជាអ្នកមានមាយា ។ ចេ។ ជាអ្នកចាញសអន្តែលទិដ្តិរបស់ទូន ប្រកាន់ទាំ លះបន់**ពុន**ដោយ កម្រ ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ ភិត្តណាជាអ្នកបាណេសអង្អែលទិដ្ឋរបស់ទ្វុន ច្រកាន់មាំ លះបង់បានដោយកម្រ កិត្តនោះឈ្មោះថាឥតមានសេចក្តីគោ រព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្ត្រផង ក្នុងព្រះធម៌ផង ។ **បេ។** ឈ្មោះថាឥតមានសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុងព្រះសង្ឃ ^ដឥ ឈ្មោះថាមិន ធ្វើឲ្យពេញលេញ ក្នុងសិត្តាផង ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ ភិក្ខុ ណាងតមាទសេចក្តីគោរព ឥតមានសេចក្តីកោតក្រែង ក្នុំព្រះសាស្ត្ នង ក្នុងព្រះធម៌ផង ១០០១ ក្នុងព្រះសង្ឃផង ១ ០០១ មិនធ្វើឲ្យពេញ លេញក្នុងសិក្ខាផង កិត្ត ទោះ ឈ្មោះថា ញ៉ាំងអនុវាទដែលកំពុងកើតឲ្យកើត

(٥٥) ភាគមាន តីលា អកុសមូលាន អនុក ពាន់កាសាស្បូ មូលំ ។ ៩៩ ខេត់ក្តាយ កិត្តាក្តីកិត្តិ សុទ្ធចិត្តា អនុវនន្តំ នុដ្ឋចិត្តា អនុវនដ្តំ មូន្ប្តចិត្តា

ពហុជធមហិតាយ ពហុជធម្មសុទាយ ពហុលោ ជនស្ប មឧត្ថាយ មហិតាយ ឧុត្ថាយ នៅមនុស្សានំ ។ ಖអូចញោ តុ ត្លេ ភិក្ខាប់ មនុក្ខធុប្រំ មជ្ឈត្តំ ក ពហិទា្ ក សធត់ពមៅលៀន ឌន្រ ឌន្លេ មួនខ្លំ៤ ឧស្មេរ លេក យមារ អត់អូនដំហមារ ឧសាយ៣ មូល ដេញ នៃ ។ រារជែរយំ នាំងើ មន័បនេងបំ អង់ដែន ប ខេសនា ហ ន សមនុបស្សេយ្យ៩ តត្រ តុទ្លេ កិត្តាវេ «សេ**រ្**វ ទានយមរាំ អន់បូនតំហមាំ មាយឆ្នំ អនុស្រើបូណ ឧដ្ធ ដើលមែន ។ សូមឧមមារី ខាឧយមារ៍ អន់មុខគំ-លស្ប៍ ឧលាចុំ លោះ ។ វារុ ទេសសា៍ ខាឧយសា៍ ដថង-ឧមូលស្បូ អាយតំ អនុវេស្សាក់ ហោតំ ៩មាន ដ អនុ-អនមូលាន អនុវានានិការណាស្ប្រ មូលំ ។

វិនយពិដិពេ ចុល្មវណ្ដោ

ល្បី នក្នុងសន្យ ដើម្បីមិនជា ប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនមានសេចក្តី សុ នដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីមិនចំរើនដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាប្រ. យោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខដល់ទេវៃតាន៍ឹងមនុស្សទាំងទ្យាយ ។ ម្នាលកិត្ត ពំនឲ្យយ មើអ្នកពំនឲ្យយតិច ណោ ឃើញមូ**ល នៃអ**នុវាទ ពំនទានក្នុន ខឹងរាងក្រៅមានសភាពយ៉ាំងនេះ ម្នាលក់ក្គូទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ តច្បីត្បាយាម ដើម្បីលះថន៍មូលនៃអនុវាទដ៏លាមកនោះ ក្នុងអធិករណ៍ នោះចេញ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើអ្នកទាំងឡាយមិនពិចារណាយើញ មូលនៃអនុវាទពាំងខាងក្នុងនឹងខាងក្រៅ មានសភាពយាំងនេះទេ ម្នាលកិត្ត ពំងឲ្យយ អ្នកទាំងឲ្យយនប្បីប្រតិបត្តិ ដើម្បីកុំឲ្យមូលនៃអនុវាទដ៏លាមក នោះ ចំរើនតាល់ទានមុខ ក្នុងអធិករណ៍នោះទៀតធានឲ្យយ ។ យ៉ាងនេះ ឯត ឈ្មោះថាលះបន់នូវមូល នៃអនុវាទដ៏លាមកនុះ ។ យ៉ាំត នេះឯងឈ្មោះ ឋាមិនបានឲ្យមូលនៃអនុវាទដ៏លាមកទុះ ចំរើនតាទៅទៀតបាន មូលនៃ អនុវាទ ពាំ ន ៦ យ៉ា ន នេះ ចាត់ ជាមូល នៃអនុវា **ពា ធិក** ណ៍ ។

(៦០) អកុសលមូល ញ យ៉ាំងដែលចាត់ជាមូល នៃអនុវាពាធិតរណ៍ នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលគិត្តទាំងទ្បាយ ពួកកិត្តក្នុងសាសនានេះ មានចិត្តលោកពោលចោទ មានចិត្តប្រទូស្តពោលចោទ មានចិត្តវិង្វេង

១ ន. ម. បោត្តពេល ចសទ្ទោ ន ទិស្សតិ ។

ម្វលាន អនុវានានការលាស្ស មូល ។ (៦២) ភាតមោ ច^(៙) ភាយោ អនុវានាធិការលាស្ស មូលំ ។ ៩នេកាច្នោ ខុព្វណ្ណោ ហោឆ ខុខ្លួស្សិកោ ខុកោនិមកោ ពហ្វាពានោ ការលោ រា កាសា វា ១ញ្ជោ វ៉ា បក្ខាហតោ វ៉ា យេន នំអនុវនន្តិ អយំ កាយោ អនុវានាធិរសាស្ស អូស័ ។

អនុវនន្តិ សីលវិបត្តិយោ វា អាចារវិបត្តិយា វា និង្ឆិវិប-ត្តិយា វា អាជីវវិបត្តិយា វា ឥមានិ តីលាំ អក្សរៈ លមូលានិ អនុវានានិការលាស្បូ ម្វូលំ ។

សមឥត្តផ្លូកេ អនុវាទាធិករណស្ស ប្តលំ

សមជនន្លះ ហូលនៃអនុវាទាធិបាននិ

ពេលលេខ នូវតិត្តផងគ្នា ដោយសីលវិថត្តិក្តី ដោយអាចារវិថត្តិក្តី ដោយខិដ្ឋវិបត្តិក្តី ដោយអាជីវវិបត្តិក្តុំ អកុសសលមូលទាំង ញ យ៉ាងនេះ ជា មូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ ។

(៦១) កុសលមូល ព្យ យ៉ាង ដែល ចាត់ជាមូលនៃអនុវាពធិករណ៍ នោះ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ ពួកកិត្តក្នុងសាសនានេះ មាន ចិត្តមិនលេកពោលចោទ មានចិត្តមិនប្រទូស្ដាញលាចាទ មានចិត្តមិន វៃឆ្វេងញោលចោទ នូវកិត្តផងគ្នា ដោយសីលវិបត្តិក្ដី ដោយអាចារវិបត្តិក្ដី ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិក្ដី ដោយអាធីវិវិបត្តិក្ដី កុសសមូលទាំង ញ យ៉ាងនេះ ជា មូលនៃអនុវាទាធិករណ៍ ។

(៦៤) ឯកាយចាត់ជាមូលនៃអនុវេទាធិករណ៍នោះ តើដូចម្ដេច ។ ភិត្តូពួក ខ្វះ ក្នុងសាសនានេះ មានសម្បូរអាក្រក់ មានរូបអាក្រក់ ជាមនុស្សតៀ មានអាជាធាច្រើន ខ្វាត់ ក្លែង ខ្ចក ឬ ស្វាប់ខ្លួន ១ ចំហៀង(°) ភិត្ត ទាំង ឡាយ ចោទកិត្តនោះ ដោយកាយណា កាយ នេះជាមូលនៃអនុវា-ទាធិករណ៍ ។

១ ក្នុងជី៣កែថា ទ័ន ។

រិទយចិឝពេ ចុះ្សាត្រ

រោមសោរគេដែលក្នុង ចេប់^(e)១ មានកាត (od) - នៅដែ លោងថា សំពាង ខ្លាំង ខ្លាំង ខេត្ត ហំត្ន - នៅក្នុង ចេក ឃិតខ្លាំងខ្លាំង យាយ ចោកសាត កំណង សាស ស្រុម ភ្លំ ។

(៦៤) អាមត្តាដំការណស្ប ភី ម្វូលំ ។ ន អា-មត្តិសមុដ្ឋានា អាមត្តាដំការណស្ប ម្វូលំ អត្ថាមត្តំ កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ៤ កំខតោ ៤ ខិត្តតោ អត្ថាមត្តំ កំខតោ សមុដ្ឋាតិ ៤ កំខតោ ៤ ខិត្តតោ អត្ថាមត្តំ កាយតោ ខ កំខតោ ខ សមុដ្ឋាតិ ៤ ខិត្តតោ អត្ថា-មត្តំ កាយតោ ខ ខិត្តតោ ខ សមុដ្ឋាតិ ៨ ភិត្តតោ អត្ថាមត្តំ កំខតោ ខ ខិត្តតោ ខ សមុដ្ឋាតិ ៨ ភោ-យតោ អត្ថាមត្តំ កាយតោ ខ កំខតោ ខ ខិត្តតោ ខ សមុដ្ឋាតិ ៨មេ ន អាមត្តិសមុដ្ឋានា អាមត្តា-ដំការណស្ប មូលំ ។

No

វិន<mark>យ</mark>ចិដា ចល្មវគ្គ

(៦៣) ចុះវាចាដូចម្តេច ដែលជាមូលនៃអនុវាពធិតណ៍ ។ ភិក្តុ ពួកខ្វះ ក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានវាចាអាក្រក់ ជាអ្នកទិយាយជាប់ ជាអ្នកមានវាចាប់ជាចប់ប៉ោច ភិក្ខុពាំងឡាយចោទភិក្ខុនោះ ដោយវាចា ណា វាចានេះឈ្មោះថាជាមូលនៃអនុវាពធិករណ៍ ។

(៦៤) អ្វីដែលជាមូលនៃអាថត្តាធិកេណ៍ ។ សមុដ្ឋាននៃអាថត្តិ ៦ យ៉ាំង ជាមូលនៃអាបត្តាធិករណ៍ (សមុដ្ឋាននៃអាថត្តិ ៦ នោះគឺ) អាថត្តិកើត ទ្បើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីវាបា អំពីចិត្ត ១ អាបត្តិកើតឡើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីកាយ អំពីចិត្ត ១ អាបត្តិកើតឡើងអំពីកាយ អំពីវាបា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ អាបត្តិកើតឡើងអំពីកាយ អំពីចិត្ត មិនកើតទ្បើង អំពីវាបា ១ អាបត្តិកើតឡើងអំពីកាបា អំពីចិត្ត មិនកើតទ្បើងអំពីកាយ ១ អាបត្តិកើតឡើងអំពីកាយ អំពីវាបា អំពីចិត្ត ទិនកើតទ្បើងអំពីកាយ ១ អាបត្តិកើតទ្បើងអំពីកាយ អំពីវាបា អំពីចិត្ត ទិនកើតទ្បើងអំពីកាយ ១

(៦៥) អ្វីជាមូលនៃកិច្ចាធិតរណ៍ ។ មានតែសឡីមួយដាមូល នៃកិច្ចាធិតរណ៍(°) ។

អង់ពរណ៍ឯទៀតមានមូលច្រើន ចំណែពកិច្ចាធិករណ៍នេះមានចូលតែ « ។

សមថព្វនូកេ រឺវាភាធិករណ៍ សិយា ុសល់ សិយា គុសលំ

(៦៦) វិកនា គិតា លោំ តុសលំ អតុសលំ អតុ្-តនំ ។ វិវានានិតារណ៍ សំយា តុសសំ សំ ហា អកុសលំ សំយា អតុក្រាតំ ។ (bel) ສະສະສາສອິໂກຂາຂໍ້ສາເພິ່ມ ເຈັນທີ່ " តជ បន ភិត្ត (^(a) ភិត្ត អតុសលខ័ត្ត អនុធ្នំ ឧម្មោត **វា អជម្នោត វា ។ បេ ។** ខ្មដ្ឋល្វា អាចត្តីតំ វា អខ្មដ្ឋល្វា မားဖန္စာ က ယီ ကန္ က လွာ ေအလ၊ ဟာ ကို က ေ က ေ က ေ នោ នានាក់នោ អនាថាក់នោះ ខែទុតាយ កើញកោ មេខតំ^(២) ៩៩ វុទ្ធ វិវានាតិតារណ៍ អកាសលំ ។ តជ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ កុសលទ៍គ្នា អៃឧត្តំ ខញ្ចាត៌ វា អជាម្នាត់ វា ។ មេ ។ នុដ្ឋហ្វា អាមត្ត័ទំ វា អនុដ្ឋហ្វា អាមត្ត័តំ វ៉ា យំ តត្ថ គណ្ឌាំ ចាល ហោ ๑ ន. បន ភិក្ខុវេតិ ន មិស្សតិ ។ b ខ. មេធកំ ។

๗๑

សមថក្ខន្ធព: វិវាទាធិពរណ៍ ដាពុសលត៍មាន ជាអតុសលត៍មាន

(៦៦) (សំដែងអំពី) វិវាទាធិករណ៍ ជាកុសល ជាអកុសល ជា អព្យកត: ។ វិវាទាធិករណ៍ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជា អព្យកត:ក៏មាន ។

(៦៧) បណ្តាវិវេទាធិករណ៍ទំង បា នោះ វិវេទាធិករណ៍ជាអកុសល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ ពួកកិត្តក្នុងសាសនានេះឯង មានចិត្ត ជាអកុសល ឯដែកគ្នាថា នេះជាធមិក្តី នេះមិនមែនជាធមិក្តី ។ បេ ។ នេះ ជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី កាះបង្តលេតុ ជម្លោះ សេចក្តីប្រកាន់ខុស ទាស់ខែង ការចោលផ្សេង ១ ការចោលដោយ ខ្សែកពីគ្នា ការនិយាយដើម្បីឲ្យព្រួយចិត្ត សេចក្តីប្រកួតប្រកាន់ណា ក្នុងអធិករណ៍នោះ ការបង្តហេតុជាដើមនេះ តថាគតហៅថា វិវាទាធិ-តរណ៍ជាអកុសល ។

(៦៨) បណ្តាវិវាទាធិករណ៍ទាំង ភ្លា នោះ វិវាទាធិករណ៍ជាកុសល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ពួកភិត្តក្នុងសាសនានេះឯង មានចិត្ត ជាកុសល ដដែកគ្នាថា នេះជាធមិត្តី នេះមិនមែនជាធមិត្តី ។ បេ។ នេះជា អាបត្តិអាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី ការបង្កលោតុ ជាច្រោះ

NO

00

វិនយប៌ដកេ ចុល្យវត្តោ

រំត្ត ហោ វិវា នោ នានាវា នោ អញ្ញថាវា នោ វិប ក្ខតាយ វេលា ហេ មេឌតំ ឥនំ វុជ្ជតំ វិវា នា ឆំ តារណំ តារស ល័⁽⁰⁾ ។ (bel) តត្ថ ចាត់មំ វិវា នា ឆំ តារណំ អព្យ តាត់ ។ ឥឧ មន ភិក្ខា វេ កិក្ខា ភិក្ខិ^(b) អព្យ ចាត់ តិ វិវ ន ន្តំ ជ មន ភិក្ខា វើ ភិក្ខា ភិក្ខិ^(b) អព្យ ចាត់ តិ វិវ ន ន្តំ ជ មន ភិក្ខា វើ ភិក្ខា ភិក្ខិ^(b) អព្យ ចាត់ តិ វិវ ន ន្តំ ជ មន ភិក្ខា វើ ភិក្ខា ភិក្ខិ^(b) អព្យ ចាត់ តិ ភិ ភិ ភិក្ខា ភិ អា មន្ត្តិតំ វា អនុដ្ឋល្វា អា មន្ត្តិតំ វា យំ តន្ទ កណ្ឌ នំ តាល ហោ វិក្ត ហោ វិវា នោ នានាវា នោ អញ្ញថាវា នោ វិប ជ្វតាយ វេសា ភេ មេឌតំ ឥនំ វុជ្ជ តំ វិវ នា ឆិការណ៍ អព្យ តាត់ ។ (elo) អនុវានា ឆំ តារណំ ភិយា តារាលំ សិយា អក្ប-តាតំ ។ អនុវានា ឆំ តារណំ សិយា តារាលំ សិយា អក្ប-

សលំសំយា កញ្ចកនំ •

(តំត) តត្ថាតេម័ អនុវេលា និការណ៍ អក្សសលំ ។ វឌ ខន ភិក្ខាវ ភិក្ខា ភិក្ខាំ អកុសលំ អ • • • • ចោត្តសរុបម៉ត្សលំ អនតំ បញ្ជូ អកុសលំ អនតំ ។ ៤ • • ០ន ភិក្ខុម ភិក្ខុនិ ន ទិស្សភិ ។

nb

វ័នយបំដក ចុត្សវត្ត

សេចក្តីប្រកាន់ទុស ការទាស់ខែង ការបោលផេ្រ ១ ការបោលដោយ ល្បែកពីគ្នា ការនិយាយដើម្បីឲ្យព្រួយចិត្ត ការប្រកួតប្រកាន់ណា ក្នុង អធិតរណ៍នោះ ការបង្កហេតុជាដើមនេះ តថាគតហៅថា វិវាទាធិកាណ៍ ជាកុសល ។

(៦៩) បណ្តារិវាពធំករណ៍ ព័ង ភា នោះ វិវាទាធិករណ៍ជាអព្យកត: តើដូចម្តេច ។ ម្នាលកិត្ត ពំងឲ្យាយ ពួកកិត្តក្នុងសាសនានេះឯង មានចិត្ត ជាអព្យកតះជដែកទឹងកិត្តផងគ្នាថា នេះជាធម៌ក្តី នេះមិនមែនជាធម៌ក្តី ៗ បេ។ នេះជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី ការបង្កហេតុ ជាម្លាះ សេចក្តីប្រកាន់ខុស ការពាស់ខែងគ្នា ការចោលផ្សេង ១ ការចោលដោយ វិទ្យកពីគ្នា ការនិយាយដើម្បីឲ្យព្រយចិត្ត ការប្រកួតប្រកាន់ណា ក្នុង វិវាពាធិករណ៍នោះ ការបង្កហេតុជាដើមនេះ តថាគតហៅថា វិវាពាធិ-ករណ៍ជាអព្យកត: ។

(៧០) (សំដែងអំពី) អនុវាទាធិករណ៍ដាកុសល ដាអកុសល ជាអព្យកត: ។ អនុវាទាធិករណ៍ដាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យកត:ក៏មាន ។

(៧១) បណ្ដាអនុវាទាធិតណ៍ ទំង ញ នោះ អនុវាទាធិតណ៍ជា អកុសល តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ពួកកិត្តក្នុងសាសនានេះឯង សមថត្ថផ្លូកេ អនុវាភាធិករណ៍ កុសលំ អព្យភគ

អនុវនន្តិ សីលវិបត្តិយា វា អាចារាំបត្តិយា វា និដ្ឋិវិបត្តិ យា វា អាជីវវិបត្តិយា វា យោ តក្ខ អនុវានោ អនុវ-ននា អនុល្បបដា អនុភាណនា អនុសម្បវត្ថិតា អត្កស្ប្-លេ វា អនុតលប្បនានំ ៩នំ វ៉ុច្វតិ អនុវានាធិការណំ អតុសូលំ ។

(៧៩) គត្ត ភាគមំ អនុវានានិភាណំ ភាសលំ ។ ៩ ខេត្ត ភិត្ត ភិត្ត ភិត្តិ ភាស្ល ខេត្តា អនុវន្ត សី-លាំខត្តិយា វា អាចារខេត្តិយា វា និដ្ឋិខេត្តិយោ វា អាធីវេរិ-ខេត្តិយា វា យោ គត្ត អនុវានោ អនុវេននា អនុល្យខនា អនុភណនា អនុសម្បវន្តិតា អភ្កុសប្រានតា អនុទា-លប្បធាន ៩ និ វុច្ចតិ អនុវានានិការណ៍ ភាសលំ⁽⁰⁾។ (៧៣) គត្ត ភាគមំ អនុវានានិការណ៍ ភាសលំ⁽⁰⁾។ (៧៣) តត្ត ភាគមំ អនុវានានិការណ៍ អព្យភាតំ ។ សលវិខត្តិយា វា អាចារខេត្តិយា វា និដ្ឋិខែត្តិយោ វា អាជីវេខេត្តិយា វា សេហាខេត្ត អនុវានេត សលវិខត្តិយោ វា សេហាខេត្តិយា វា និដ្ឋិខេត្តិយោ វា អាជីវេខេត្តិយា វា យោ គត្ត អនុវានេា អនុវានណា (១ ១.ម. បោត្តលេ ហម័ត្តលៅអត្ថិញ អនុវានា

ಗ ಗ

សមថត្តនូក: អនុវាទាធិករណ៍ជាកុសល ជាអព្យកគ:

មានចិត្តជាអកុសល លោទកិត្តផងគ្នា ដោយសីលវិបត្តិក្តី ដោយអាថាវ-វិបត្តិក្តី ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិក្តី ដោយអាជីវវិបត្តិក្តី ការបេះទ ការតិះដៀល ការចលោរឿយ ១ ការនិយាយរឿយ ១ ការពោលបង្កាច់ ការប្រឹងប្រែង ការបន្ថែមកម្លាំងឲ្យណា ក្នុងអធិកាណ៍នោះ ការលោទជាដើមនេះ តឋា-គតហៅថា អនុវាភាធិកាណ៍ជាអកុសល ។

(៧៤) បណ្តាអនុវាទាធិករណ៍ទាំង ញ នោះ អនុវាទាធិករណ៍ដា កុសល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលកិក្ខុទាំង រាយ ពួកកិក្ខុក្នុងសាសខានេះ មានចិត្តដាកុសល ចោទកិក្ខុផងគ្នា ដោយសីលវិបត្តិក្តី ដោយអាចារវិបត្តិក្តី ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិក្តី ដោយអាជីវវិបត្តិក្តី ការចោទ ការតេះដៀល ការចរចា រឿយ ។ ការនិយាយរឿយ ។ ការពោលបង្កាច់ ការច្រឹងប្រែង ការចន្ថែម កម្លាំងឲ្យណា ក្នុងអធិករណ៍នោះ ការចោទជាដើមនេះ គថាគតហៅថា អនវាទាធិករណ៍ជាកុសល ។

(៧៣) បណ្តាអនុវាភាធិតរណ៍ ទាំង ៣ នោះ អនុវាភាធិករណ៍ជា អញុកត: តើដូចម្តេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ពួកកិត្តក្នុងសាសនានេះ មានចិត្តជាអភ្យាកត: ហេទកិត្តផងគ្នា ដោយសីលវិថត្តិក្តី ដោយអាថាវ-វិថត្តិក្តី ដោយទិដ្តិវិថត្តិក្តី ដោយអាជីវវិថត្តិក្តី ការចោទ ការតិះដៀល

ന്ന

អនុល្ខបនា អនុតលានា អនុសមប្រត្ត័តា អត្តស្បូ. ហេខតា អនុពលប្បនានំ ឥនំ វុច្ចតិ អនុវានាតិ-ສາເພື່ ສຖາສສ າ (ສບ) អາຍຄູາຂໍ້ຕາເພື່ អតុសលំ អតុព្រះ 🕯 🕯 អាខត្តា គិតារណំ សំយា អតុសលំ សំយា អតុក្រាតំ នត្ត អាបត្តាជិតារណ៍ កុសលំ ។ (៧៥) តត្ថ គាតមំ អាបត្តាជិតារលាំ អតាុសលំ ។ យំ ជាន ខ្មោ សញ្ហាន ខ្មោ ទទ្ធ មកវិតវិត្យា វិតិត្តា ទោ ឥន៍ វុច្ចតំ អាបត្តា គិតាលោំ អតុសលំ ។ តត្ត គេតមំ អាបត្តាជំការណ៍ អត្យាកាតំ។ យំ អជាជញ្ញេ អ-សញ្ហានន្លោ អចេច អនកាំនាំនា ខែទាម នដំ រុទ្ធន៍ អបត្ថាជិតាលេំ អព្យកាន់ ។

វិនយបិដិកេ ចុល្យវញ្តា

AL

វិនយបិគិព ចុល្អត្ត

ការចរបារឿយ ។ ការខិយាយរឿយ ។ ការពោលបង្គាច់ ការច្រឹងថ្ងៃថ ការបន្ថែមកម្លាំងឲ្យណា ក្នុងអធិករណ៍នោះ ការបោទជាដើមនេះ តថាគត ហៅថា អនុវានាធិករណ៍ជាអញ្ជាកត: ។

(៧៤) (សំដែនអំពី) អាបត្តាធិករណ៍ជាអកុសល ជាអញ្ហា-កតៈ ។ អាបត្តាធិករណ៍ជាអកុសលក៏មាន ជាអញ្យកតៈក៏មាន អាបត្តា-ធិករណ៍ជាកុសលត្ថានទេ ។

(៧៥) បណ្ដាអាបត្តាធិករណ៍ ពំង ៤ ខោះ អាបត្តាធិករណ៍ដា អកុសល តើដូចម្ដេច ។ ភិត្តុកាលបើដឹងស្គាល់ហើយ ក្វែងត្បាយាមកន្វង នូវអាបត្តិណា អាបត្តិនេះ តថាគតហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ដាអកុសល ។ បណ្ដាអាបត្តាធិករណ៍ ពំង ៤ នោះ អាបត្តាធិករណ៍ដាអព្យាកត: តើដូច ម្ដេច ។ ភិត្តុកាលបើមិនដឹង មិនស្គាល់ហើយ មិនក្វែង មិនព្យាយាមកន្ធង នូវអាបត្តិណា អាបត្តិនេះ តថាគតរហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ដាអព្យាកត: (๑) រ

អដ្ឋកថា ថា អាបត្តាធករណ៍ជាអព្យកកៈ(តា: តំភិក្ខុមិនបានក្លែង មិនបានដឹងអ្វីសោះ តែត្រូវអាបត្តិ (ជាអចិត្តភៈ) មានបឋមសហសេយ្យសិក្ខាបទជាដើម ។ ក្នុងដីកាថា ដូចជាភិក្ខុ មានចិត្តចុះសិប់កាន់តម្មដ្ឋាន ហើយសិងលក់ទៅ បើមានមាតុក្រាមមកដោកជាអួយ ត្រូវអាបត្តី ដោយការដោកក្នុងទណៈនោះ តែមិនមានចិត្តដាអកុសល បានជាលោកហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ ជាអព្យកគរ ។

ศษ

(៧៩) តត្ថភាតមំ ភិទ្ធាជិការណំ អព្យភានំ ។ យំ សរដ្យ អព្យភាតចិត្លោ ភាម្មំ ភាហនំ អបលោ-ភាឧកាម្មំ ញត្ថិភាម្មំ ញត្ថិនុតិយភាម្មំ ញត្ថិជតុច្ចភាម្មំ ៩៥ វុញន៍ ភិទ្ធាជិកោះណំ អព្យភានំ ។

(၈) နာန္ ကနာဗိ ကိမ္မာဆံကားလိ ကုန္နလိ ။ ယံ နပန္မေျ ကုန္နလင်းရွာ ကဗ္ဗိ ကပာန်ာ များလာ. ကာစကဗ္ဗိ ဤန္ရာကဗ္ဗိ ဤန္ရာမိ ဤန္ရာမေရာန္နာကဗ္ဗိ နဲ့ဖိ ႏိုင္ငံနဲ ကိမ္မာဆံကားလိ ကုန္နလလဲ⁽⁰⁾ ။

(៧៧) តត្ខភាតមំ តិទ្វាជិការណំ អកុសលំ ។ ឃំ សរ៉្សោ អកុសលខំត្តោ ភម្មំ ការោត អបលោ-ភានតាម្មំ ញត្តិកាម្មំ ញត្តិដុតិយតាម្មំ ញត្តិខតុត្ខតាម្មំ ៩៨ វុទ្ធតំ តិទ្វាជិការណំ អកុសលំ ។

(៧៦) ភ័ព្វាដិការណ៍ ភុសលំ អកុសលំ អព្យា-កានំ ។ ភិទ្ធាដិការណ៍ សិយា ភុសលំ សិយា អភុសលំ សិយា អព្យកានំ ។

សមថត្តន្វកេ កិក្ខាធិករណ៍ កុសលំ អកុសលំ អក្យកត

ଜାସ

សមឥត្តទូព: តិក្វាធិចរណ៍ ដាកុសល ដាអកុសល ជាអក្សកត:

(៧೬) (សំដែនអំពី) កិច្ចាធិតរណ៍ ជាកុសល ជាអកុសល ជា អព្យាកត: ។ កិច្ចាធិតរណ៍ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យា-កត:ក៏មាន ។

(សៅ) បណ្ដាកិច្ចាធិករណ៍ ព័ង បា ខេះ កិច្ចាធិករណ៍ជាអកុសល តើដូចម្ដេច ។ សន្យមានចិត្ដជាអកុសលធ្វើកម្មណា គឺអបលោកនកម្ម ញត្តិកម្ម ញត្តិទុតិយកម្ម ញត្តិចតុត្ដកម្ម កម្មនេះ តថាគតហៅថា កិច្ចា-ធិករណ៍ជាអកុសល ។

(៧៤) បណ្ដាកិច្ចាធិករណ៍ ពំង ញ នេះ កិច្ចាធិករណ៍ ជាកុសល តើ ដូចម្ដេច ។ សង្ឃមានចិត្ដជាកុសលធ្វើកម្មណា គឺ អបលោកឧកម្ម ញត្តិ-កម្ម ញត្តិទុតិយកម្ម ញត្តិចតុត្ដកម្ម កម្មនេះ តថាគតហៅថា កិច្ចាធិករណ៍ ជាកុសល ។

(៧៩) បណ្តាកិក្ខាធិករណ៍ តំឪ ញ ទោះ កិច្ចធិករណ៍ដាអព្យកត: តើដូចម្តេច ។ សន្ឃមានចិត្តដាអព្យកត:វធ្វីកម្មណា គឺ អបលោកBកម្ម ញត្តិកម្ម ញត្តិឲុតិយកម្ម ញត្តិចតុត្តកម្ម កម្មខេះ តថាគតហៅថា កិច្ចាធិ. ករណ៍ដាអព្យកត: ។

ฟช

វិនយប់គឺកេ ចុល្វវគ្គោ

(do) ដែល វិវានេះ ដែល ហើរ វិវានេះ (do) លេះ អនិការណ៍ នៅ វិវានេះ អនិការណ៍ ទៅវិវានេះ ខ។ សិយា វិវានេះ វិវានេះ ដែក សិយា វិវានេះ នោ អនិការណ៍ សិយា អនិការណំ នោះវិវានេះ សិយា អនិការណ៍ ញៅ វិវានេះ ខា។

(do) គត្ត ភាគមោ វិវានោ វិវានាធិតារណ៍ ។ ៩ជ បន កំក្ខាប កិញ្ត្ត វិវិនត្តំ ជាម្នាតិ វា អជាម្នាត់ វា បេ ។ ធុដ្ដល្វា អាមត្ត័តំ ។ អធុដ្ដលា អាមត្តីតំ វា បេ គត្ត កណ្ឌនំ ភាលយោ វិក្តយោ វិវានោ នានា-វានោ អញ្ញថាវានោ វិថជ្ជតាយ វៅហោពេ មេជកំ អយ៏ វិវានោ វិវានាធិតបណ៍ ។ តត្ត ភាគមោ វិវានោ នោ អជ៌ការណ៍ ។ មាតាមិ ឬត្តេន វិវិនតំ ឬត្តោមិ មាតរា វិវនតំ មិតាមិ មូត្តេន វិវិនតំ ឬត្តោមិ មិតរា វិវានតំ ភាតាមិ ភាគរា វិវិនតំ ភាតាមិ កក់និយា វិវិនតំ

ND

វិនយប់ដា ចុល្វវត្ត

[៤០] (សំដែងអំពី) ការពាស់ខែងគ្នាចាត់ជាវិវាពាធិករណ៍ ការ ពាស់ខែងគ្នាមិនចាត់ជាអធិករណ៍ អចិករណ៍មិនចាត់ជាការពាស់ខែងគ្នា ចាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាការពាស់ខែងគ្នាផង ។ ការពាស់ខែងគ្នាចាត់ជាវិវា-ពាធិករណ៍ក៏មាន ការពាស់ខែងគ្នាមិនចាត់ជាអធិករណ៍ក៏មាន អធិករណ៍ មិនចាត់ជាការពាស់ខែងគ្នាក៏មាន ចាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាការពាស់ខែង គ្នាផងក៏មាន ។

(៨១) បណ្ដាអធិករណ៍ ព័ងនោះ ការពស់ខែងត្នាដែលចាត់ជារំវា-ពធិករណ៍ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុ ពំងឡាយ តួកភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដដែកគ្នាថា នេះជាធមិក្ដី នេះមិនមែនជាធមិក្ដី ។ បេ ។ នេះជាអាបត្ដិ អាក្រក់ក្ដី ខេះមិនមែនជាអាបត្ដិអាក្រក់ក្ដី ការបង្កហេតុ ជម្លោះ ការប្រ-កាន់ទុស ការពាស់ខែង ការនិយាយផ្សេង ។ ការនិយាយផ្ដេសផ្ដាស ការនិយាយដើម្បីឲ្យត្រួយចិត្ដ ការប្រកួតប្រកាន់ណា ក្នុងអធិករណ៍ នោះ ការបង្កហេតុជាដើមនេះ បាន់ជាការពាស់ខែងគ្នា ហៅថា វិវាពា ធិករណ៍ ។ បណ្ដាអធិករណ៍ ព័ងនោះ ការពាស់ខែងគ្នា ហៅថា វិវាពា ធិតរណ៍ ។ បណ្ដាអធិករណ៍ ព័ងនោះ ការពាស់ខែងគ្នា ដែលមិនមែនជា អធិករណ៍ តើដូចម្ដេច ។ មាតាពាស់ខឹងបុត្រក្ដី បុត្រពាស់ខឹងមាតាក្ដី បិតាពាស់នឹងបុត្រក្ដី ក្មត្រពាស់ខឹងបងខ្លះស្រីក្ដី បងប្អូនប្រុសពាស់ខឹងបងខ្លួន ប្រុសក្ដី បងប្អូនប្រុសពាស់នឹងបងខ្លះស្រីក្ដី បងប្អូនស្រតាស់ខឹងបងខ្លួន សមថក្ខន្ធកេ អនុវាទោ អនុវាទាធិករណ៍

កក់ដំថំ ភាគរា វែនតំ សមាយោមិ សមាយេន វៃនតំ អយំ វៃវានោ នោ អជិការណ៍ ។ តត្ត កាត់មំ អជិការណ៍ នោ វិវានោ ។ អនុវានាជិការណ៍ អាមត្តាជិ-ការណ៍ កើឡាជិការណ៍ ឥនំ អជិការណ៍ នោ វិវានោ ។ តត្ត កាត់មំ អជិការណ៍ញៅ វិវានោ ខ ។ វិវានាជិ-ការណំ អជិការណ៍ញៅ វិវានោ ខ ។

(១៦) អនុកាណា កំពុង (១៦) កំពុង (១៦)
 អនិកាណា កំពុង (១៦) កំពុង (១៦)
 អនុកាណា កំពុង (១៦) កំពុង (១៦) កំពុង (១៦)
 អនុកាណា កំពុង (១៦) កំពុង (១៦) កំពុង (១៦)
 សំយា អនុកាណា (១០) កំពុង (១៦)
 សំយា កំពុង (១០) (១៦)
 សំយា កំពុង (១០) (១៦)
 សំយា កំពុង (១០)
 សំយា កំពុង (១០)
 សំយា កំពុង (១០)

ង ខេ ខ ភិត្តាវ ភិត្តា ភិត្តិ អនុវនន្តិ សីលវិមត្តិយា វា អាចារមែត្តិយា វា និដ្ឋិខេត្តិយា វា អាជីវវិមត្តិយា វា យោ តត្ត អនុវានោ អនុវននា អនុល្យបនា អនុភាណៈ ជា មនុសម្ប៉ាន្តែតា អភ្កុស្សហឧតា អនុតលប្បនានំ

ปป

សមឥត្តនូវរ: ៣របោទបានជាអនុសភានិករណ៍

ប្រុសក្តី សម្ងាញ់ពាស់ខឹងសម្ងាញ់ក្តី នេះ ហៅថា ការពាស់ខែងគ្នា មិន មែនជាកធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ ទាំងនោះ អធិករណ៍ ដែលមិន ចាត់ជាការពាស់ខែងគ្នា តើដូចម្តេច ។ អនុវាទាធិករណ៍ ១ អាបត្តាធិករ-ណ៍ ១ កិច្ចាធិករណ៍ ១ នេះ ហៅថា អធិករណ៍ ដែលមិនចាត់ជាការពាស់ ខែងគ្នា ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អធិករណ៍ ដែលចាត់ ពេញថាជាអធិ-ករណ៍ផង ជាការពាស់ខែងគ្នាផង តើដូចម្តេច ។ វិវាពាធិករណ៍ចាត់ជា អធិករណ៍ផង ជាការពាស់ខែងគ្នាផង ។

(៤৬) (សំដែងអំពី) ការចោទចាត់ដាអនុវាទាធិករណ៍ ការចោទមិន ចាត់ដាអធិករណ៍ អធិករណ៍មិនចាត់ដាការចោទ ទាំងដាអធិករណ៍ផង ចាត់ ដាការចោទផង ។ ការចោទចាត់ដាអនុវាទាធិករណ៍ក៏មាន ការចោទ មិនចាត់ដាអធិករណ៍ក៏មាន អធិករណ៍មិនចាត់ដាការចោទក៏មាន ទាំងដា អធិករណ៍ផង ចាត់ដាការចោទផងក៏មាន ។

(៨៣) បណ្ដាអធិករណ៍ទំងនោះ ការរបាទចាត់ដាអនុវាទាធិករណ៍ តើដូចប្តេច ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ពួកភិត្តក្នុងសាសនានេះឯង ចោទ ប្រកាន់ភិត្តផងគ្នា ដោយសីលវិថត្តិក្តី ដោយអាចារវិថត្តិក្តី ដោយទិដ្តី-វិថត្តិក្តី ដោយអាជីវវិថត្តិក្តី ការចោទ ការតិះដៀល ការចរចារឿយ ១ ការនិយាយរឿយ ១ ការពោលបង្កាច់ ការច្រឹងច្រែង ការបន្ថែមកម្លាំង

๗๗

វិនយចិងកេ ប៉ុណ្ណវត្ថោ

អយ៍ បនុវានោ អនុវានាជិតភាលា ។ តត្ តាតមោ អມຸປແມ ເຫຼັອຂີດສາເພ<mark>ົ່າ ອາ</mark>ຄາບັບຮູ້ອມ, 1-ເຈັ ບຸເລຼາບໍ່ຍາສາ ສະບາເຈັ ບໍ່ສາບັບຈໍ່ສະປາເຈັ បុតោម មិតាំ អនុវនត៍ ភាតាមី ភាតាំ អនុវនត៍ ភាតាមី កត់ខំ អនុវឌត កត់ខំចំ ភាតា អនុវឌត សហាយាច សហាយ អនុវនត មយ អនុវានោ នោ អនិតាលោ។ នត្ត តាតមំ អជ៌ការណ៍ នោ អង្វានេរ ។ អាមត្តាជំតារណ៍ ຕ້ອງຂໍ້ອາເພິ່ງປະສາຊິສາເພິ່ງຊໍ້ສະສາເພິ່ງເຂາ អនុវានេរ ។ តត្ថតានមិអនិតាណេរញ្វ អនុវានេរ ខ ។ អនុវានាជិតាលោំ អជិតាលោពោរ អនុវានោ ច។ (៤៤) អាបត្ត អាបត្តាជិតភរណ៍ អាបត្ត នោ អជ៌-ສາເພິ່ມຂໍ້ສາເພິ່ ເຕ ໄມຍະສູ້ມະສາເພາເຫຼາ អាបន្តិ ខ ។ សិយា អាបន្តិ អាបន្តាដិការណំ សិយា អាមត្ត នោ អធិតាណេ សំយា អធិតាណេ នោ អាចត្ត សំយា អតិតារណាញេះ អាចតិ ឲ ។

n'a

វិនយប័ងក ុល្វវត្ត

ឲ្យណា ក្នុងអធិតរណ៍ទោះ តាវចោទពារដីមនេះ ហៅថា មុខពុភា ធិតរណ៍ 🤉 បណ្តាអធិតរណ៍ ទាំងនោះ ការចោទដែលមិនចាន់ដាះ គេករ-ណ៍ តើដូចម្តេច ។ មាអាលាទបុត្រក្តី បុត្រៈបាទមាភាក្តី បំពាលាទបុត្រក្តី បត្រចោធបិភាក្តី បងប្អូនប្រសាទាធបងប្អូនប្រុសក្តី បងប្អូនប្រុសចោធ **បងប្អូនស្រីក្តី បងប្អូនស្រីចោទបងប្អូនប្រសក្តី ស**ទ្ធាញ់ចោទសទ្ធាញ់ក្តី ខេះឯងហៅថា ការចោទដែលមិនមែនដាអធិតរណ៍ 🤊 បណ្តាអធិតរណ៍ ទាំងនោះ អធិករណ៍តែមិនចាត់ជាការចោទ តើដូចម្តេច ។ អាបគ្គា. ធិតរណ៍ ១ កិត្តាធិតរណ៍ ១ វិវា ពាធិតរណ៍ ១ នេះ ហៅ ៥ អធិតរណ៍ តែ មិនចាត់ជាការ ចោទ ទេ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អធិករណ៍ដែល ៣ត់ពេញថាជាអធិករណ៍ផង ចាត់ជាការចោទផង តើដូចរដូច ។ អនុវា. ពធិករណ៍ ចាត់ជាអធិករណ៍ផង ចាត់ជាការចោទធង ។ **ต**หลิกเพื่ หลิกเพียงใยอล่ามบลิ ต้นหลิกเพื่ภในมาสุ ๆ អាបត្តិចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ក៏មាន អាបត្តិមិនទែនជាអធិករណ៍ក៏មាន

អធិករណ៍មិនមែនដាអាបត្តិក៏មាន អធិករណ៍ផង អាបត្តិផងក៏មាន 🦿

៧ភ

សមថក្ខន្ធពេ អាចត្ត អាចត្តាធិករណ៍

(៥៥) គត្ត ភាគមា⁽⁰⁾ អាបត្ត អាបត្តា ជំការណំ ។ បញ្ចប់ អាបត្តភ្លូឆ្នា អាបត្តា ជំការណំ សត្ថមំ អាបត្តិ-ក្ខូឆ្នា អាបត្តា ជំការណំ អយំ អាបត្តិ អាបត្តា ជំការណំ ។ គត្ត ភាគមា^(b) អាបត្តិ លោ អជិការណំ ។ សោតាបត្តិ សមាបត្តិ មយំ អាបត្តិ លោ អជិការណំ ។ កោតាបត្តិ សមាបត្តិ មយំ អាបត្តិ លោ អជិការណំ ។ កត្តា ភាគបំ អជិការណំ លោ អាបត្តិ ។ កិច្ចាជិការណំ វ៉ាវានាជិកា-រណំ អជិការណ៍ញៅ អាបត្តិ ២ ។ (៤៦) ភាំថ្ងំ កើញជំការណំ ភាំថ្ងំ លោ អជិការ-ណំ អជិការណ៍ លោ ភាំថ្ងំ អជិការណ៍ញៅ ភាំថ្ងញា។

លោកលោយ ដោ ពេទ្ធ ភ័យពោយ ខេញ ពេទ្ធ ភ័យ សំហា គាំខ្ញុំ គាំឆ្នាំដំការណ៍ សំយា គាំខ្ញុំ នោ អ-ដំការណ៍ សំយា អដំការណ៍ នោ គាំខ្ញុំ សំយា អដិការណ៍ ញៅ កាំខ្ញុញ ។

∞-Lo จ. ย. กหย์ ว

ญฯ

សមថត្តនូក: អាចត្តិដែលបាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍

(៤៩) បណ្តាអធិករណ៍ ទំងឺ ទោះ អាបត្តិដែលបាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ តើដូចម្តេច ។ អាបត្តិទាំង៥ កងក៏បាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ អាបត្តិទាំង ជា កង ក៏បាត់ជា អាបត្តាធិករណ៍ នេះ ហៅថា អាបត្តិដែលបាត់ជា អាបត្តាធិក-រណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ ទាំងទោះ អាបត្តិដែលមិនបាត់ជាអធិករណ៍ តើ ដូចម្តេច ។ សោតាបត្តិទឹងសមាបត្តិ នេះ ហៅថា អាបត្តិ តែមិនបាត់ជាអធិ-ករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ ទាំងទោះ អាចិករណ៍ដែលមិនបាត់ជាអធិ-ករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ ទាំងទោះ អធិករណ៍ដែលមិនបាត់ជាអធិ-ករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ ទាំងទោះ អធិករណ៍ដែលមិនបាត់ជាអធិ-ករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ ទាំងទោះ អធិករណ៍ដែលមិនបាត់ជាអាចក្តិ តើដូចម្តេច ។ កិត្តាធិករណ៍ ទាំងទោះ អធិករណ៍ ១ អនុវាទាធិករណ៍ ១ នេះ ហៅថា អធិករណ៍មិនមែនជាអាបត្តិ ។ បណ្តាអធិករណ៍ ទាំងនោះ អធិក-រណ៍ដលបាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាអាបត្តិផង តើដូចម្តេច ។ អាបត្តាធិក. រណ៍បាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាអាបត្តិផង ។

(៤៦) (សំដែងអំពី)កិច្ចចាត់ជាកិច្ចាធិករណ៍ កិច្ចមិនមែនដាអធិក-រណ៍ អធិករណ៍មិនមែនជាកិច្ច ជាអធិករណ៍ផង កិច្ចផង ។ កិច្ចចាត់ជា កិច្ចាធិករណ៍ក៏មាន កិច្ចមិនមែនជាអធិករណ៍ក៏មាន អធិករណ៍មិនមែនជា កិច្ចក៏មាន ជាអធិករណ៍ផង កិច្ចផងក៏មាន ។

Net

66

វិ៖ យប់ដាព បុណ្តា (៤១) តក្ខ កតទំ តិថ្ងំ កិត្តាធិតាណេ ។ យា សង្ឃស្ស កិច្ចយតា កាលើយតា អបលោក-ឧតាម្ម័ ញត្តិតាម្ម័ ញត្តិឧតិយតម្ម័ ញត្តិឧតិក្ខុតាម្ម័ សត មុខ តិត្តាធិតាណេ ។ តក្ខ កាតមំ តាំថ្ងំ លោ អនិកាណេ ។ អាចយោតិថ្ងំ ១៩៨្យាយតិថ្ងំ លោ អនិកាណេ ។ អាចយោតិថ្ងំ ១៩៨្យាយតិថ្ងំ សមានុម៨្យាយតិថ្ងំ សមានាចរិយតិថ្ងំ ១៩ តិថ្ងំ លោ អនិកាណេ ។ តក្ខ ភាតមំ អនិកាណេ លោ តិថ្ងំ ។ វៃយនេធាណេ អនុវាលនិកាណេ អាមត្តា-និតាណេ ៩៥ អនិកាណេ លោ តិថ្ងំ ។ តក្ខ ភាតមំ អនិកាណេញេវ តិថ្នញ ។ កិត្តានិកាណេ អនិការ-ណាញេវ ភិត្តញ្ហ ។

(dd) វិកនានិតាណំ តាត់ទីឆាំ សមថេ (b) ឆំ ។ វិកនានិតាណំ ម្វីឆាំ សមថេ ឆំ សម្មុំ-ឆាំងលេខ ៥ យេកយូស្រតាយ ៥ ។ សំយា វិកនានិតាណំ ដាត់ សមថំ អនាគម្ម យេកុយស្រិតំ រាតេខ សមថេខ សម្មេយ្យសម្មុំ ទារិនយេនាត់ ។ សំ-លាត់ស្បូវជន័យ ។ យដាតាដំ រិយ ដដ មន ភិក្ខាវេ ហេតំស្បូវជន័យ ។ យដាតាដំ រិយ ដដ មន ភិក្ខាវេ

វិនយម៌ដក ចុល្មវត្ត

(៤៧) បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ កិច្ចដែលចាត់ជាកិច្ចាធិករណ៍ តើដូចម្តេច ។ កិច្ច ឬកម្មណាដែលសង្ឃគប្បីធ្វើ គឺ អចលោកឧកម្ម ញត្តិ-កម្ម ញត្តទុតិយកម្ម ញត្តួចតុត្តកម្ម ទំងនេះ ហៅថា កិច្ខដែលចាត់ជាកិច្ចា. ធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ ទាំងនោះ កិច្ចដែលមិនមែនជាអធិករណ៍ តើ ដូចម្តេច ។ អាចរិយកិច្ច «បដ្បាយកិច្ច សមានុចដ្បាយកិច្ច សមានាច-រិយកិច្ច ទំងនេះ ហៅថា កិច្ចមិនមែនជាអធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ ទាំងនោះ អធិករណ៍មិនមែនជាកិច្ច តើដូចម្ដេច ។ វិឋានាធិករណ៍ អនុវា-ទាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍ នេះហៅថា អធិករណ៍មិនមែនជាកិច្ច ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំងនោះ អធិករណ៍ដែលចាត់ដាអធិករណ៍ផង ជាកិច្ច ផង តើដូចម្តេច ។ កិច្ចធិករណ៍ ចាត់ជាអធិរណ៍ផង ជាកិច្ចផង ។ (៨៨) វិជាគតិតរណ៍ ទោបដោយសមថ:ចុំនានយ៉ាំង ។ វិជាគតិ-ករណ៍រម្លាប់ដោយសមថ: ពីយោង គឺ សម្មនាវិន័យ ១ យេកុយ្យសិកា ទ។ វិវាទាធិករណ៍មិនអាស្រ័យសមឋ:១ គឺ យេកុយស្រីកា គ្រាន់តែវទ្វាប់ដោយ សមថ:តែ ទ គឺ សម្មនាវិន័យក៏មាន ។ ពាក្យដែល ហ្គ្លិតគប្បីពោលថា ក៏មានដូចេះ ។ ពាក្យនោះគេដូចសំដៃងត្រង់បទណា មាលកិត្ត ហំងឡាយ

റ്റ

សមថត្តនូកេ សង្ឃសម្មុខ៣ ធម្មសម្មុខតា

ភិត្ត អិនន្តំ ជម្នោត អ អនម្នោត អ វិនយោត អ អនៃយោត កំ កាស់តំ លប់តំ តថាកតេនាតំ កំ អកាសិត៌ អល់មិតំតថាកតេជាតំ វា អាចំណ្លំ តថា-កនេះ ភាតិ អំ អនាចំណុំ តថាកនេះ ភាតិ អំ មញុត្តិ តថាកតេនាតំ ។ អប្បញ្ញត្តំ តថាកតេនាតំ ។ អា-មត្តិត កំ អនាមត្តិត កំ លមុះកា អាមត្តិត កំ កុះកា អាមត្តិត យ៉ សាវសេសា អាមត្តិត យ៉ អនាសេសា អចន័ត ជ ឧដ្ដុហ្វ អចន័ត ជ អនុដ្ហា អចន័ត វ៉ា តេ ចេ ភិត្តាវេ ភិត្ត សុក្តោឆ្នំ នំ អជិតារណ៍ វូបសមេតុំ ឥន វុច្ចតិ ភិក្ខុវៅ អជិតភាណំ វូបសន្តំ ។ កោន រ៉ុបសន្តំ ។ សម្មទាវិនយេន ។ កើញ តត្ត សម្មតានៃយស្ម័ ។ សង្ឃសម្មទតា ជម្មសម្មទតា នៃយ-សមុខតា បុក្កលសមុខតា ។ ភា ខ តត្ត សន់្បសមុ-ខតា ។ យាវត៍កោ ភ័ក្ត្ តាមប្បត្តា តេ អាតតា ហោត្ត

do

សមថក្ខន្ធកៈ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌

ពួកភិត្តក្នុងសាសនា នេះជដែកគ្នាថា នេះជាធម៌ក្តី នេះមិនមែនជាធម៌ក្តី នេះជាវិទ័យក្តី នេះមិនមែនជាវិន័យក្តី នេះជាពាក្យដែលព្រះតឋាគតបាន ្រុនត្រោស់សំដែនទុកក្តី នេះមិនមែនជាពាក្យដែលព្រះតថាគតទ្រន់ត្រាស់ សំដៃនទុកមកទេក្តី នេះជាកិច្ចដែលព្រះតឋាគត ទ្រន់ប្រព្រឹត្តសខ្សំទុកក្តី នេះមិនមែនជាកិច្ចដែលព្រះតថាគត ទ្រន់ប្រព្រឹត្តសន្យុំមកទេក្តី នេះជាពាក្យ ដែលព្រះតថាគតទ្រន់បញ្ចត្តក្ដី នេះមិនមែនជាពាក្យដែលព្រះតថាគតទ្រន់ បញ្ចត្ត នេះជាមាបត្តិក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិក្តី នេះជាអាបត្តិស្រាលក្តី រខះជាអាមត្តិធ្ងន់ក្តី នេះជាអាមត្តិមានចំណែកសេសសល់ក្តី នេះជាអាមត្តិ មិនមានចំណែកសេសសល់ក្តី នេះជាអាបត្តិអាក្រក់ក្តី នេះមិនមែនជាអាបត្តិ អាក្រក់ក្តី មាលកិត្ត ពំឪឲ្យយ បើកិត្ត ពំងនោះអាចរមាប់អធិករណ៍នោះ ពុន ម្នាលកិត្តព័នទ្បាយ នេះហើយដែលតឋាគត ហៅថា អធិតរណ៍ រម្ងាប់ ។ អធិករណ៍នោះទ្រោប់ដោយអ្វី ។ អធិករណ៍នោះវម្ងាប់ដោយ សមទាវិន័យ ។ ក្នុងសម្មទាវិន័យនោះមានអង្គប៉ឺន្មាន ។ កាចេំពោះមុទ សន្យ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិនយ៍ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអន្ន ក្នុងសមភាវិន័យនោះ)។ ការចំពោះមុខសង្ឃក្នុងសមភាវិន័យនោះ តើដូច ម្លេច ។ ពួកកិត្តមានប៉ន្លនប៉ឺន្មានប្រដែលគួរដល់កម្ម កិត្ត ព័ងនោះកំបានមក

90

វិនយបិឝិពេ ប៉ុស្សវត្តោ

នន្លារហាន នន្លោ អាមាដោ ហោត សម្មទ័ក្ខតា ន បដំក្លោសន្ដំ អយំ តត្ថ សង់រួសមុខតា ។ កា ច តត្ត ជម្មសម្មទតា វិជយសម្មទតា ។ យេធ ជម្មេជ យេន នៃយេន យេន សត្ថសាសនេន គំ អនិត-រណ៍ វ៉ូមសម្មតំ អយំ តត្ត ជម្មសម្មទតា វិជយ-សម្មទតា។ កាខ តត្ថប្រុកលសម្មទតា។ ហោ ເມັນເຈັ້າເພິ່ວ ເມີນເຈັ້າເມັນ ແລະ ເພິ່ອ) សម្មទឹក្ខតា ហោន្តំ អយំ តត្ត បុក្កលសម្មទតា ។ ນ້ຳ ຮູບ ເຮັກສາປ ສະສາໜໍ ສາເສາ ຊເສາ-ដេន ឧត្តោដនភំ ទាច់តុំយំ ។ ធន្ទនាយគោ 🧖. ພະ ຈັພເກ ອາຣິຊົເນິ າ (៨៩) តេ ខេ ភិក្ខុម ភិក្ខុ ឧ សក្តោទិ តំ អជ៌ការណ៍ តស្មី អាវាសេ ដូមសមេតុំ តេហ៍ ភិក្ខុវេ

តិត្តូល យស្មី អាវាសេ ពហុតព^(២) តិត្តា សោ អា-វាសោ កន្តពោ ។ តេ ខេ ចិត្តាវ តិត្តា តំ អាវា មំ កច្ឆនា អនុរាមក្តេ សត្តោត្តិ តំ អនិតារណ៍ រ៉ូមសមេតុំ

24

វិនយប៌ងក បុត្យវត្ត

ទាំងធខ្លះរបស់កិត្តដែលគរូដល់ធខ្លះកំបាននាំមកហើយ កិត្តទាំងទ្យាយមក ប្រជុំចំពោះមុខ មិនឃាត់ហាម នេះ ហៅថា ការចំពោះមុខសង្ឃ ក្នុង **សម្មភ** នៃយ៍នោះ ។ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខ នៃយ៍ ក្នុងសម្ម-ទាវិន័យនោះ តើដូចម្ដេច ។ អធិករណ៍នោះទ្រាប់ដោយធម៌ណា រដាយ វិន័យណា ដោយតាត្យ ខ្វៀន ដៅ ខេសត្រះសាស្តាណា នេះហៅ ឋា ចំពោះមុខធម៌ ចំពោះមុខវិន័យ ក្នុងសមភានៃយនោះ ឯការចំពោះ មុខបុគ្គលក្នុងសម្មនាវិន័យនោះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលណា ពាស់ ខែងគា **ពៅវិញ លៅមក** បុគ្គលទាំងពីរ នេះជាសត្រវៃនឹងត្នា មាន នៅក្នុងទី ប៉ំ ពោះមុខ នេះ ហៅថា ចំពោះមុខបុគ្គល ក្នុងសម្មទាវិនយ៍នោះ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ **បើអធិករណ៍រម្ងា**ថយាំងនេះហើយ មានកិ_{ត្តិ}អ្នកធ្វើត្រឲ្យថសេីសើឡើងវិញ ត្រុវឧក្កោងនកធាចិត្តិយៈ (ត្រុវអាចត្តិធាចិត្តិយៈព្រោះរើរុស) ។ ភិត្តអ្នកឲ្យ ធន្ល: ហើយត្រឲ្យបតិះដៀល ត្រូវទីយនកធាចិត្តិយៈ (ត្រូវអាបត្តិធាចិត្តិយៈ ក្រោះតិះដៀល) ។

(៨៩) ម្នាលកិត្ត ទំនឲ្យយ បើកិត្ត ទំងនោះមិនអាចរទ្ធាប់អធិកាណ៍ នោះក្នុងអាវាសនោះបានទេ ម្នាលកិត្ត ទំងឲ្យ យ (បើ) អាវាសណា មាន កិត្តច្រើនក្រាស់ក្រល ត្រូវកិត្ត ទំងនោះ ៧កេចាវាសនោះ ។ ម្នាលកិត្ត ទាំងឲ្យយ បើកិត្ត ទំងនោះកំពុង ៧កេអាដាសនោះ មាចរប្លាប់អធិកាណា

៩ខ្ញុំ ខ្ញុំតំ ភិក្ខុឋ អតិការណ៍ រ៉ូមសន្តំ ។ កោន រ៉ូម-**လင္ရွိ ។ လမ္ခတ္မႈေလာေ ។** က်က္နဲ အဆို လမ္ခတ္မႈဇာ-យស្មី ។ សង់ស្រមុខតា ជម្មសមុខតា វិនយសម្មខតា មុត្តល**សម្**ខតា។ តាចតត្តសង្ឃ័សម្ខតា ។ យាវ-តំកា កំក្នុ កម្មប្បត្តា តេ អាតតា ហោន្តំ ជន្លាហានំ ន្លោ អាហដៅ ហោត សម្មទឹក្ខតា ទ ខដំក្តោសត្តិ អយ៍ តត្ត សន្បែសម្មុខតា ។ កា ច តត្ត ជម្មសម្មុ ទតា វិនយកមទត្ត ។ យេន នម្មេន យេន វិនយេន យេន សត្តសាមនេន តំ អតិតារណ៍ ដែលម្មតំ អយំ តត្ត នម្មសម្មទតា នៃយសម្មទតា ។ កា ខ តត្ត មុត្តលសម្មទតា ។ យោ ច អិនតំ យេន ច អិនតំ **ឧកោ** អត្តប្បទ្ធត្ថិកា សម្មទឹកតា ហោត្ត អយំ តត្ត មុត្តលសម្មទតា ។ រាំ រូបសន្តំ ចេ គិត្តវេ អជិតារណ៍

សមេដក្ខន្ធពេ សង្ឃសម្មុរភា ធម្មសម្មុរភា

សមថត្តនូក: ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌

នោះក្នុងកណ្តាលផ្ទវជា**ន** ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ នេះទើបតថាគតហៅថា หลิกเก็งษาย่ ๆ หลิกเก็เภาเยาย่เป็นผลิ มู่อเยู่อ ๆ เยาย่ ដោយសម្មទាវិន័យ ។ ចុះក្នុងសម្មទាវិន័យ ទោះមានអន្តប៉ឺនាន ។ ការ ចំពោះមុទសឥ្យូ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុទ បុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសមភាវិន័យនោះ) ។ ក៏ការចំពោះមុខសង្វក្នុងសមភា-វិទយ៍នោះ តើដូចម្តេច ។ ពួកកិត្តមានចំនួនប៉ឺនានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខ ព័ត៌នោះក៏ពុនមក ព័ន៌ធន្ទៈបេសកិត្តព័ន៍ទ្បាយដែលគួរដល់ធន្ទៈក៏ពុននាំ មក ភិត្តទាំង ឡាយមានក្នុងទី ចំពោះមុ ៖ ក៏មិនជានហាមហាត់ នេះ ហៅថា ការចំពោះមុ រ ស ស្ត្រ ភ្ន ស ម្ម ភា នៃយ៍ នោះ ។ ឯការចំពោះមុ រធម៌ ការចំពោះ មុខវិនយក្នុងសម្មនាវិន័យនោះ តើដូចម្ដេច ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយ ដោយ នៃយ៍ណា ដោយតាក្យប្រៀនថ្ងរដៅ បេសព្រះសា ស្ដា ធមណា ណា នេះ ហៅថា ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ក្នុងសម្មនា. ទិន័យនោះ ។ ឯការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មភាវិន័យនោះ តើដូចម្ដេច *បុគ្គលណា ទា ស់ខែ*នគ្នា ៧វិញ ៧៩ក បុគ្គល ទាំងពីររូបជាសត្រវិទិន គ្នា មានក្នុង វិថ័ ពោះមុខ នេះ ហៅថា ការចំពោះមុខបុគ្គល ក្នុងសម្មនាវិន័យ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ បើអធិករៈហ៍រទ្វាថ់ យោងនេះហើយ 187:

ര് ന

វិនយប់គឺពេ ពុល្យវិទោ

តារកោ ឧត្តោដេន ឧត្តោដឧត ទានិត្តិយំ ។ នទួនាយកោ ទីយត៌ ទីយនកំ ទាច់ត្លំ ។ (៩០) តេ ចេ គិត្តា គិត្ត គឺ អាកំសំ តច្ឆ អនុវាមក្លេ ន សត្លោន្តិ នំ អនិតារណំ រ៉ូបសមេនុំ តេហ៍ កំតុវ កំតុហ៍ តំ អាវ៉សំ តន្លា អាវ៉សំតា ភិត្ត រារមស្ស ខេន័យ ឥន័ ទោ សរុសោ អនិតារណ៍ រៅដាតំ រៅសមុប្បន្នំ សានាយស្មន្តោ⁽⁹⁾ ៨មំអនិការណ៍ វ៉ូបសមេត្ត នម្មេត នៃយេន សត្ថសាសនេន យដាយនំ អនិការណ៍ សុរ៉ុបសន្តំ អស្សាតំ។ សចេ ភិក្តាវេ អា-វា.បំតា ភិត្ត វន្ធត្រព ហោន្តិ អាតន្តតា ភិត្តិ នាតនា នេហ៍ កំក្ខុវេ អាវាសំតេល៍ កំត្វូហ៍ អាតន្តុតា ភិត្ត្ រារធសារី ខេត្តលា ។ ទុរី ឌាន មាលា ភាខេ ដល់ខំ វា. តាមន្តំ ហោដ យោវ មយំ មន្តេមាត់ ។ សាទេ បន គំត្វូវ អាវាសិតា គំត្វូ ៨៣ តា ហោន្តិ៍ អាងខ្ពុំតា ភិត្ត វឌ្ឍនក នេហ៍ និត្វេវេ អាងសំគេហ៍ ភិត្តូហ៍ អាតនុកា កិត្ត រារមស្ប នេទ័យ នេទំហំ តម្ល ឧ. សាធាយសុន្នា ។
 ។

96

វិនយោធិពា ចុល្អវត្ត

មានភិត្តអ្នកធ្វើត្រឲ្យប៉ាសីហេឡីងវិញ ត្រូវទក្កោជនកធាចិត្តិយ: ។ ភិត្ត្ អ្នកធ្វើឲ្យធខ្ចុះហើយត្រឲ្យប់តិះដៀល ត្រូវទីយឧកជាចិត្ត័យៈ ។ (៩០) មាលកិត្ត ហំឥឡាយ បើកិត្ត ហំងនោះកំពុង ហៅកាន់អាកស នោះទិនអាចរទ្ងាប់អធិកាណ៍ ក្នុងកណ្តាលផ្ទូវបានទេ ថ្នាលភិត្តទាំងឡាយ ត្រូវកិត្តពំងនោះទៅកាន់គារ៉ាសនោះហើយ ពោលយ៉ាងនេះទំងកិត្តពំង ឡាយដាម្ចាស់អាវាសថា ម្នាលលោកទាំងឡាយមានអាយុ អធិកាណ៍នេះ កើតព្រុកដយ៉ឺជនេះហើយ សូមលោកមានអាយុព័ន៍ឲ្យយវម្លាប់អធិកវៈ ណ៍ នេះ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅបេស់ព្រះសាស្តា ដោយ ប្រកៃ តាមទំនងដែលអធិករណ៍នេះគប្បីរទ្វាប់ទៅដោយប្រភៃចុះ ។ គ្នាល កិត្ត ព័ន៌ ឲ្យយ បើពួកកិត្ត ជាម្ចាស់អាវាសចាស់ជាង ពួកកិត្តជាអាគន្លុក: រ្តិ៍ជាង ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ ត្រូវកិត្តជាម្ចាស់អាវាសទាំងនោះនិយាយទៅ នឹងពួកកិត្តជាអាគន្លកៈ យ៉ឹងនេះថា ម្នាលលោកមានអាយុទាំងទ្យាយ 10 ដូច្នោះចូរលោកទាំងទ្យាយនៅរង់ចាំ ក្នុងទីសមគួរមួយពៃចសិន **ឲ**រា រយើងពំងឲ្យយប្រឹក្សត្នា។ មាលកិត្តពំងឲ្យយ ប្រសិនបើពួកកិត្តជាម្ចាស់ អាវាសន្តិជាឪ ពួកកិត្តជាអាតន្តក:ចាស់ជាឪ ម្នាលកិត្តពាំឪទ្យាយ ត្រូវភិត្ត ជាម្ចាស់អាវ៉ាស់ ទាំងនោះទិយាយទៅខ្វីងពួកកិត្តជាមានន្លុក: យា ង**នេះថា**

ุ่งษณฑูลูเท ผลิตาณ์ รู้ยุญลู

អាយុស្មុ ទោមហត្ត ៩ នេះ តាវ⁽⁰⁾ ហោដ យោវ មយំ ຍເຊຍາຄ້ າ ປເຮ(ພ) ກໍ່ສາປ ສາກບໍ່ສາດ ຄໍ່ မင္ရယမာဆင္ ၿပံဳးေတာင္ ေမာက္လို តំពេលសក្មស ឧយរន៍ ឧម្មរ ទំមរសប្ត ហែរកា ន តំអនិតារណ៍ អាវាសំគេទាំ ភិត្តូហំ^(៣)មដំខ្ញុំតទ្រុំ ។ សចេ ខន ភិត្តាវ អាក់សំតានំ ភិត្តនំ មន្តយមានានំ រ)ំ ហោត សក្តោម មយំ ៩មំ អន់គារណ៍ ប្រសមេតុំ ះម្មេន វិនយេន សត្ថសាសនេនាតិ តេញ កិត្តាម អាវសំគេហ៍ ភិក្ខុហ៍ អាតខ្លុតា ភិក្ខុ រាវមស្ប វទ. ជំហា ស ខេ តុទ្លេ អាយស្ពរត្តា អទ្ញាតាំ ៩ទំ អនិតា-រណ៍ យដាជាតំ យដាសមុប្បន្នំ ភាពចេសរុម យដា ទ មហំ ឥទំ អន់តាណេំ រូបសមេសពួម នាម្មន នៃយេន សត្វសាសនេន តថា សុរទ្រសន្តំ តាំស្អតំ ១ ឱ. បោត្តពេតាវសុទ្ធេ ន ទិស្សតិ ។ ២ ម. សប បន ។ ៣ ឱ. ម. បោត្តពេសុ អាវាសំពេហ៍ ភំក្ខុហ៍តិ បទទួយ ន ទិស្សតិ ។

សមថក្ខន្ធក: អនិការ..ភ័រមាប់

ម្នាលលោកមានអាយុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរលោកទាំងឡាយនៅវង់លំ ក្នុងទីនេះមួយ តែចសិន ទំព័រយើងទាំងឲ្យយប្រឹក្សាគ្នា ។ មាលភិត្តទាំង ឲ្យយ ប្រសិនបើតួកក់ក្នុងាថ្លាស់អាវាស កំពុងប្រឹក្សាគ្នាមានសេបក្តីត្រះរះ ພາ້ລເອເປາ ເພລີອາລອງເພຍື່ອກາວ ຍໍ້ລິເອງປາສື່ສາເໝົ່າອະ ກາຍສອີ តាមវិទ័យ តាមតាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ត្រះសា ស្តាថានទេ អធិករណ៍នោះ ភិត្តជាម្ចាស់អាវាសទាំងឡាយមិនត្រូវទទួល ទេ ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ប្រ-សំនមើតក្នុក ជាម្ចាស់អាវាស កំពុងប្រឹក្សាគ្នាមានសេចក្តីត្រុះរិះយោងនេះថា យើងពំងឡាយអាចនឹងរមាប់អធិករណ៍ នេះ តាមធម៌ តាមវិនយ៍ តាមពាក្យ ច្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តាបាន ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យាយ តួកភិត្តជាច្លាស អាវាសនោះត្រូវទិយាយនឹងពួកកិត្តជាអាគន្លុក: យាំងនេះថា **ប**ពិត្រលេ ក មានអាយុទាំឥទ្យាយ ប្រសិនបើលោកទាំឥទ្យាយ ព្រាប់អធិករណ៍នេះ តាមរឿងដែលកើត ប្រាកដហើយ ដល់យើងទាំងខ្យាយ យើងទាំងខ្យាយ នឹងរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ ឲ្យសមគួរភាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀន ប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តាធាន អធិករណ៍មុខជានឹងទ្រាប់បាន ដោយស្រួល

ଘଟ

វិនយប់ដពេ ចុល្វវត្តោ

រឹងលេចិជិត ចុះស្រីផ្ត

ថើយ៉ឺងនេះ ទើបយើងទាំងទ្បាយនឹងទទួលបានករណ៍នេះ។ មាលលោក មានអាយុទាំងទ្បាយ ប្រសិនបើលោកទាំងទ្បាយ មិនព្រាប់អធិករណ៍នេះ ฏายเป็ลโสญเก็ต (ตาส สณ์เพ็ล ตั้ล อุกษเด อัโณ ค ตาลีเพ็ล ពំងឲ្យយខឹងរចាប់មធិកាណ៍នេះឲ្យសមគួរ តាមធម៌ តាមរិន័យ តាមពាក្យ ច្រៀនប្រដៅបេសព្រះសាស្តា អធិតាណ៍នោះមុខជាមិនបានទ្វោច់ ដោយ ល្អូឡើយ យើងទាំងទ្យាយមិនត្រមទទួលអធិករណ៍នេះទេ ។ ម្នាល ភិត្ត ពំំងទ្យាយ ត្រវពួកភិត្តដាម្ចាស់អាវាសធ្វើសេចក្តីកំណត់ឲ្យស្រួលបួល យ៉ាងនេះ រួចហើយត្រវទទួលអធិករណ៍នោះចុះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុជាអាតន្តកៈនោះត្រវនិយាយ ទៅនឹងពួកភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាសយាងនេះ ឋា យើងទាំងទ្បាយខឹងប្រាប់អធិករណ៍នេះ តាមរឿងដែលកើតប្រាកដ ដល់លោកមានអាយុទាំងឲ្យាយ ប្រសិនបើលោកមានអាយុទាំំងឲ្យយ ทอร์สเขาช่หลิกเก้เละ ภายลยิ ภายโร้เช ภายการเเช]ล **ប្រដៅរប**ស់ព្រះសាស្តា ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះក្តី ១ អគិករណ៍ នោះមុខជានឹងទ្រាប់ដោយល្អ បើយ៉ាងនេះទើបយើងទាំងទ្បាយនឹងប្រគល់

in is mudier district asime hasime h អន្តរវេន ដំខំ អនិតភាណំ រ៉ូបសមេតុំ «ម្មេន វិនយេន សត្ថសាស នេន តថា ន សុះថស នំ កិស្សត៍ ន មយំ វម៌ អតិភាណ៍ អាយ ឬត្តានំ និយ្យានេស្យាម មយមេវ **វ**មស្បូ អនិតារណស្បូ សាមិនោ កវិស្បាមាត៍ ។ ៧វំ សុខភ្លេហ៍តំ ទោ ភិក្ខុវេ ភាត្វា អាកន្តុតេហ៍ ភិក្ខុហ៍ តំ អជិការណ៍ អាពសំកាន់ ភិក្ខុនំ និយ្យា នេតព្ំ ។ តេ ចេ កំតាវ កំតា សត្តោត នំ អជ៌ការណ៍ រូបសមេតុ ត់នំ វុទ្ធតំ ភិត្តាវេ អនិតាណេំ សុវុបសន្តំ ។ កោន វូបសន្តំ ។ សម្មុលវិនយេរ ។ កាំញុ តត្ត សម្មុលវិ-บุรุญญายุจลางเขาม่างุ่ยญรุ่งเยริสู่เป็นอิ-តារណ៍ តារតោ ឧត្តោដេតិ ឧត្តោដនតំ ទាចិត្តិយំ ។ ະຊຸສາເຫເດກ ຈັບເຮົ້ອເມລະສໍ້ອາຍັຮູ້ເພິ່ ។

សមបិត្តន្ធូកេ ស**ង្ឈសម្ភុ**១៣ ធម្មសម្ម១៣

ଘ ମ

ះរមថក្ខផ្នក: ការចំពោះមុខសង្ស ការចំពោះមុខធម៌

អធិកេណ៍ នេះ ឲ្យលោកមានកាយទាំងទ្យាយ បើលោកមានកាយទាំង ទ្យាយមិនភាបនឹងទ្រោប់អជិករណ៍នេះ តាមធម៌ តាមវិទ័យ តាមតាក្យ ច្រៀនប្រដៅបេសត្រះសាស្តា ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះក្តី ។ អធិ. ករណ៍នោះ ក៏មុខជានឹងមិនវម្លាប់ ដោយប្រភាពឲ្យីយ យើងពាំងទ្យាយ នំងមិនប្រគល់អធិករណ៍នេះទ្យលោកមានអាយុទាំងឲ្យយទេ យើងទាំង ទ្យាយនឹងជាម្ចាស់អធិករណ៍នេះ ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឲ្យយ ត្រូវត្លុកភិក្ខុជា អាគន្តក: ធ្វើសេចក្តីកំ**ណត់ទ**្យស្រួលយួលយ៉ាំងនេះ រូចហើយសឹមប្រគល់ អធិករណ៍នោះដល់ក្លូកភិត្តជាម្ចាស់វត្តចុះ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ បើត្លូក ភិត្តនោះអាចមឹងទ្រាប់អធិករណ៍នោះធ្លាន ម្នាលកិត្តទាំង ្បាយ នេះទើប តថាគតហៅថា អធិករណ៍រម្ងាចំបានដោយស្រួលល្អ ។ អធិករណ៍នោះ រទ្វាប់ជានដោយអ្វី ។ រទ្យាប់បានដោយសម្មភានៃយ ។ ក្នុងសម្មភានៃយ នោះ មានអន្តដូចម្តេចទុះ ។ ការចំពោះមុខសន្យ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអន្តភូនសម្មទាវៃន័យនោះ) របេរ ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ ចើកធិតរណ៍រមាចយ៉ាងនេះ ហើយ ភិត្តម្ក ធ្វើត្រឲ្យប៉សើលឲ្យដរិញ ត្រវទុក្សោដនកធាចិត្តយ: ។ ភិត្តអ្នកឲ្យធន្ទ: លើយត្រឡប់តិះដៀលត្រូវទីយនកជាចិត្ត័យ:

6 In

ଘ ଟା

(៩០) គេមា ខេ ភិត្តាវ ភិត្តមា តស្មឺ អនិតារ ណោ វិធិចិយមានេ អនុត្តាធំ⁽⁰⁾ ចេះ ភស្សាធំ ជាយន្តំ ន ចេតស្ប^(b) កាស់តស្ប អត្ថោះញាយត៍អនុជានាម តិត្តា៥ រៀវរួម អនិតាណ ខ្មាញញំតាយ រួមសមេតុំ ។ ឧសមារដ្ឋមាំ សមន្នាកតោ ភិត្ត ឧត្វាហ៍តាយសម្ន-រ្នំតញ្ចេសីលង ហោត ចាត់ មោងក្នុសំអស់ ៉ុតោ ហៃកំ អាចារនោយនេសម្បាន^(m) អណុមន្តេស វេជ្ជសុ ភាយន. ស្លាំ សមានាយ សំត្វិតំ សំត្វាខានេស ពហុស្មាតោ យោត៍ សុត«ពេ សុតសដ្ឋិទយោ យេ តេ ខ មា អានិតា-လျားကာ မႊမ္စာ့အလျားကာ မ်ဳိးလားမားေလျားကာ လာန္နီ လ ၈၂ က္မ မ်(«)၊ ေလ စာ စု လ္ကိ မ် လုန္ပိ (၈ တ္ စာ ဖ် អភិវឧត្តំ តថារូចាស្រ្ត ខម្មា ពហុស្សតា ហោត្តំ ឧតា ဂော အင္ဒာ၏ မေနာက္ခင်းအို ေဆာင္ခ်ဳိးက အင္ဒာက အေနာက္က ရားယာခဲ့ (စား ဗန္ကေနာ္မရားမွာေအာ့ခဲ့ ခြဲနာ့ ဗန္ကေနာက္မရားနဲ့ ● ೮. អរដ្ឋន៍ដាយនេះ ខេះចារារូវគេ ខេដាយ សេយូទ្រ្ដ ៥ សេត្តសព្រួសារ

រិនយមិ<mark>ងកេ ចុល្</mark>វគ្គោ

វិនយចិដក ចុស្វវត្ត

(៩๑) ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ កាល ទើអធិករណ៍ នោះ ភិត្តទាំងទ្បាយ នោះកំពុងវិនិច្ច័យ ក៏មានពាក្យខ្លសឹងអឹងកងមិនមានទីបំផុត គឺមិនចេះអស មិនចេះហើយកើតទ្បើងផង ទាំងសេចក្តីអធិប្បាយនៃកាសិតទុះ ក៏មិនមាន នរណាដ៏នច្បាស់ផង ម្នាលកិច្ចពំងឲ្យយតថាគតអនុញាតដើម្បីឲ្យរម្ងាប់ អធិករណ៍បែបនេះដោយ \mathfrak{e} ព្រហ៌ (\mathfrak{a}) កាកម្មវាហ ។ សង្ឃគប្បីសន្មតភិក្ខ ដែលប្រកបដោយអង្គ ១០ប្រកាវ ដោយ ទញ្ញាហិកាកម្មវាចា (ឯអង្គ ១០ ប្រការនោះ) គឺ ភិក្ខុជាអ្នកមានសិល ១ សង្រមក្នុងបាត់ចោក្ខសំររៈ បរិបូណ៌ ដោយអាចារៈនឹងគោចរៈ ១ ឃើញភ័យក្នុងទោសបន្តិចបន្តួចហើយសមា-ទានសិក្សក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ១ ជាពហុស្សតទ្រទ្រទៅទនៈ ជាអ្នក សន្សំនូវតុទ្ធថែនៈ 🦻 ធម៌ណាដែលមានតំពោះបទទាងដើម តារោះបទ កណ្តាល ពីពោះបទចុង ពោលសរសើរព្រហ្មច័យធម៌ ព្រមទាំងអត្ថ ព៌ងព្យញ្ជន: ឲ្យបរិសុទ្ធបរិបូណ៌ព័ងអស់ ធម៌ពំងទ្យាយ មានសភាព យ៉ាំងនេះ តិត្វនោះកំបាន ហ្គាប់ច្រើន បាន ហំទុក បានសន្សំទុកដោយ វាញ (ស្ងាត់ជំនាញ)ជាក់ច្បាស់ក្នុងចិត្ត ត្រាស់ដឹងល្អដោយទិដ្ឋ ទ មិន **តែប៉ុណ្ណោះ** ឲ្យតិ មោក្ខទាំងទីវយាំងក៏កិត្តនោះ ហំបានដោយពិស្តាវ

ទ អដ្ឋកដា ជា ត្រូវសង្ឃមបលោកហើយសន្ថក ឬសន្មតដោយញត្តិទុន័យកច្មភិបា ឯភិក្ខុ ដែលសង្ឃសន្មតយ៉ាងនេះហើយត្រូវទៅអង្គុយផ្សេងគ្នា ភិក្ខុងទៀតប្រកាសដល់បរិសទ្ធាតេះថា អ្នកទាំងឡាយកុំនិយាយអ្វីឡើយ ហើយសឹមវិនិភ្ន័យអធិករណ៍នោះ ។

ದದ

(៩៤) រាវញ្ ខន ភិក្ខាវ សម្មភ្និតញ្ហេ ។ បឋមំ ភិក្ខា យាខិតញ្ហោ យាខិត្វា ព្យុត្តេន ភិក្ខានា ខឌិពលេន សេវៀ ញា ខេតញ សុណាតុ ខេ ភវេត្ត ស វៀ អម្ចាក់ ៨មស្មី អនិការណេ វិនិច្ឆិយមានេ អនន្តានិ ខេវ ភស្សា និ ៨មស្មី និ ខេតស្បី ភា សិតស្បី អ ត្តោ វិញាយតំ ។ យនិ សវៀស្បី ខត្តកាល្ងំ ស វៀ ឥត្តញ្ញម្បី ទ ន. សុត្តពោ ។ ២ ន.ម. នេ ពោ ។ ៣ ន.ម. នដ៏ជាណសទុញ្ញម្បីបសមនកុសណេ ។

ហោន្ត៌ មុវិតត្តាធំ សុខ្យវត្ត័ន៍ សុវិចំខ្ញ័តាធំ សុត្តសោ ⁽⁹⁾ អនុព្យញ្ជនសោ វិនយេ ទោ ខន មិតោ⁽⁹⁾ ហោតំ អសំ-ហិហេ ខឌិពលោ ហោតំ ឧកោ អត្ថខ្យុខ្វត្តិ ភោ សញ្ញា ខេត្តំ និជ្ឈា ខេត្តំ បេត្តេត្តំ ខស្សិត្តំ ខសា នេតុំ អនិតារណាស-មុខ្យា ឌំ វ៉ូខស ខេតុំ តាស លោ^(m) ហោតំ អនិតារណា ជា នាតំ អនិការណាសមុនយំ ជា នាតំ អនិការណា នៃវោនាំ ជា នាតំ អនិការណាសមុនយំ ជា នាតំ អនិការណា នៃវោនាំ ជា នាតំ អនិការណាស់ ពេន តាម៉ៃ និខេនិ ជា នាតំ អនិ ស្វា ហិតាយ សម្មុខ្លំតំ ។

សមជៈភូនូកេ ឧទ្ភាហិ៣យៈ ទសង្គសមន្តា រគរិវត្តសម្មតិ

រចះចែករលែកស្រល ចេះស្ងាត់តេមាត់ វិនិច្ច័យថានដោយ ^កអ្ន តាមសុត្ត: តាមអនុព្យញ្ជនៈ ១ ជាអ្នកខ្លាប់ខ្លួនឥត ទើលចាល់ក្នុងផ្ទះវិន័យ ១ ជាអ្នក អន់អាចដើម្បីធ្វើបុគ្គលទាំងពីរ ដែលជាសត្រវៃខឹងគ្នាឲ្យដឹងច្បាស់ ឲ្យពិទិត្យ ឲ្យតិចារណា ឲ្យឃើញ ឲ្យដេះថ្វាបាន១ ជាអ្នក ឈ្វាសដើម្បីរម្ងាប់អធិករណ៍ ដែលកើតទៀវលើយ 🦻 ស្គាល់អធិតរណ៍ ស្គាល់ហេតុដែលឲ្យកើតអធិត-រណ៍ ស្គាល់ជម៌សម្រាប់លែត់អធិតរណ៍ ទាំងស្គាល់ផ្លូវទៅកាន់ជម៌សម្រាប់ វិលតំអធិករណ៍ ទ មាលភិត្តទាំងឲ្យាយ តឋាគតអខុញាតដើម្បីឲ្យសន្មត ភិត្តដែលប្រកបដោយអន្តទាំង ១១ ប្រការនេះ ដោយទញាហិភាកម្ម ៗ (៩৮) ម្នាលភិត្តទាំនឲ្យយ សុង្ឃត្រូវសន្មតភិត្តនោះយ៉ង់នេះ ។ សង្ឃត្រវសូមភិភ្វុជាមុខ លុះសូមរួចហើយ ភិត្ថុជាអ្នកឈ្នាសប្រតិពល គប្បី ន្តៀនសន្ឃថា បត៌ត្រព្រះសន្ឃដ៏ចំរើន សូមសន្យ ស្តាប់ខ្ញុំ អធិករណ៍ នេះ យើងទាំង ឡាយកំពុងវិនិច្ច័យ ក៏មានពាក្យទហឹងអឹងកង មិនមានទីបំផុត កើតទៀង សេចក្តីអធិប្បាយនៃកាស់តទុះ ក៏មិនមាននរណាដឹងច្បាស់ ។ **ចេ**កថ្មមានកាលគូរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវសន្មគភិត្តឈ្មោះនេះផង

សមថត្តន្វា: ការសន្មតិភិទ្ធុ ដែលប្រពបដោយអង្គ ១០ ប្រក រដោយ ទព្វាហិកាកញ

ឥត្ថន្លាមញ្ ភិត្តិ សម្មន្នេយ្យ ឧត្វាហិតាយ ឥម៌ អဆိုကား ကိ ဖွဲ့မေး မေရိ ၅ ၿမား ဤန္ခ် ၅ လူလားရှ មេ គនេ សង្កោ អម្លាគាំ ៩មស្ម័ អជិតារណេ វិនិច្ចិ-យមាន អនន្លាន៍ ទៅ កស្បាន៍ ជាយន្នំ ន ទេតស្ប ភាសិតស្ប អត្តោ វិញាយតំ ។ សង្លោ ឥត្ថន្លាមញ្ **វ**ត្ថន្លាមញ្ ភិក្ខំ សម្មុន្នន៍ ឧញ្ហហ៍កាយ ៩មំ អន៍-ការណ៍ រូបសមេតុំ ។ បរស្បាយស្មតោ ១មតំ ឥត្តន្នា-មស្ប ច ឥត្តភ្លមស្ប ច ភិក្ខុនោ សម្មតិ ឧត្វា-ហំតាយ ៨មំ អន់តារណំ រូបសមេតុំ សោ តុណ្ណូស្បូ យស្បូ ឧត្តមតំ សោ ភាសេយ្យ។ សម្មតោ សង្ឃេន វត្ថុញាមោ ច វត្ថុញាមោ ច ភិក្ខុ នុព្វាទាំកាយ ៩មំ អនិការណ៍ រូបសមេតុំ ១មតំ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្អា ។ **រៅមេ**តំ ភារយាមតំ ។

វិនយបិងពេ ចុល្វវត្តោ

(៩៣) នេ ខេ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សក្តោន្តិ នំ អជិតា-រណ៍ ឧត្ថាមាំតាយ រូបសមេតុំ ៩៨ំ វុត្តន៍ ភិក្ខុវេ អជិតារណ៍ រូបសន្តំ ។ នោន រូបសន្តំ ។ សម្តុ-ទាវិនយេន ។ តាំញូ តត្តូ សម្តុទាវិនយស្ម័ ។

~ 0

វិនយបិដា ចុល្អត្ត

ឈ្មោះនេះផង ដើម្បីឲ្យទ្វោប់អធិករណ៍នេះ ដោយ ទញាហិក កម្មវាបា ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បតិត្រ ទ្រះសង្ឃដ៏ចំបើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ អធិករណ៍នេះយើង ติธฐก พรตุธโรต พียา ยการ เดิมส์ อีสาร ยิ่ยยายดีชีสุธเกีร ទេរីន សេចក្តីអធិប្បាយនៃកាស់តនុះ ក៏មិនមាននរណាដ៏និច្បាស់។ សន្យ សន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង ដើម្បីឲ្យម្ងាប់ខ្វុវអជិតរណ៍នេះ ដោយទញាហិភាកម្មវាចា ។ ការសន្មតិនូវភិក្ខុឈ្មោះ ខេះផង ឈ្មោះ ខេះផង ដើមរីរទ្ធាប់នូវអធិករណ៍នេះ ដោយឧត្វាហិកាកម្មក់ថា គួរដល់លោក មានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រវ៉ស្វៀម មិនគរូដល់ លោកមានអាយុអត្នណា លោកមានអាយុអត្តនោះ ត្រូវភោល ឡើង ។ ភិក្ខុឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង សង្ឃជានសន្មត ដើម្បីឲ្យរម្ងាប់អធិ-ករណ៍នេះ ដោយទញ្ចហិកាកម្មវាចាហើយ ការសន្មត៍ភិក្ខុដើម្បីឲ្យរម្ងាប់ នុវអធិករណ៍នេះ គួរដល់សង្ឃហើយ ក្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃ សៀម ។ ខ្ញុំសូម ព័ទ្ធតនូវសេចក្តីនេះ ដោយ អាការស្វៀមយ៉ាំងនេះ J (៩៣) ម្នាលកិត្តទាំនឡាយ បើកិត្តទាំងនោះភាចដើម្បីរម្ងាប់អធិករ-ណ៍នោះ ដោយ ទ ភ្ជាហិកាកម្មវាចាបាន ម្នាលកិក្ខទាំង ឡាយ នេះ ទើបតថា -គត ហៅថាអធិត កេរ៍ ច្នោចហើយ ។ អធិតរ ណ៍ នោះ ទោចដោយធម៌អ្វី ។ រទាប់ដោយសមភាវិទ័យ ។ ក្នុងសមភាវិទ័យនោះ មានអង្គដូចម្ដេច ។

រាំ រ៉ុមសន្ដំ ទេ ភិត្តាវេ អនិតារណ៍ តារគោ ឧញ្ញោ. ដេត៍ ខ្យោដនភាំ ទាន់ភ្នំលំ ។ (៩៤) គេហិ ខេ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុហិ តម្មី អដិការ ណេ វិនិច្ចិយមាន តត្រុស្ស កំក្នុ នម្មតថិកោ តស្ស នៅ សុត្តិ អាតតំ ហោតំ នោ សុត្ថាភនេ្តា សោ អត្ថ័ អសស្វក្តេន្ត ព្យញ្ចឧត្ទយាយ អគ្គំ ខដំពាហភំ ၈၂ ႏန္မ အိုက္ခ္က ဗင်္ဂ၈၊ ၀ ေနာက္ခ္ ဤ ၊ ဗနာ ၅ လု က ရွ ၊ ဗ မာ ယ လ္ ရွာ မ ယ ရ နာ့ ္ဆား ဗာ က်က္ခွ ဆမ္-អាខំគោ ៩មស្ស នេវ សុត្តំ អាកតំ ហោត⁽⁹⁾នោ សុត្តរិ កត្តោ សោ អត្តំ អសល្វត្តោន្តោ ព្យញ្ជនទ្មាយាយ អត្តំ បដិតាហត់ ។ យធាយស្មន្តានំ បត្តភាល្ង៍ ឥត្ថនាមំ ភិត្តិ វ៉ុដ្ឋាខេត្តា អាសេសា ៨ ទំ អនិកាណាំ ខ្លែស. មេយ្យមាឆ ។ តេ ចេ ភិត្តាវ ភិត្ត តំ ភិត្តិ ដែ្លា ខេត្តា សក្តោធ តំ អន់ការណ៍ រ៉ូបសមេតុំ តន៍ រ៉ុបូត ភិត្តាវេ អជិតាវណ៍ រូបសន្តំ ។ កោន រូបសន្តំ ។

សមថមិតូទូពេ ធម្មពថិកស្ស នេះ សុត្ត អាគត់ នោ សុត្ថវិកង្ហោ

ឌម្មសមុទតា នៃយសម្មទតា បុក្តលសម្មទតា ។ បេ ។

* 0

សមថត្ថនូក: ចម្មកថិតមិនបាំសុត្ត:មិនបាំសុត្តវិភង្គ

ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិទ័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុង សម្មតវិន័យនោះ)។ បេ ។ ម្នាលភិត្តទាំឥ រ្យាយ បើអធិករណ៍រទ្វាប់យ៉ាំឥ **នេះហើយ** ភិត្តអ្នកធ្វើត្រឲ្យប់សើរើស្បើងវិញ ត្រូវទក្កោងឧកចាចិត្តិយៈ ។ (៩៤) មាលភិត្តពាងឲ្យយ បើភិត្តពាំងនោះកំពុងតែវិនិច្ច័យអធិត-រណ៍នោះ មានកិត្តជាធម្មកថិក នៅក្នុងបរិសឲ្យនោះ មិនចាំសុត្ត: (មាតិកា) មិនចាំសុត្តវិកន្ត (វៃន័យ) កិត្តនោះមិនបានកំណត់សេចក្តី ប្រកាន់យកតែ ព្យញ្ជនៈជាប្រមាណ ហើយត្រឲ្យប់បដិសេធសេចក្តីពេលចេញ ភិក្ខុ អ្នកឈូស ស្រតិពល ត្រូវនិយាយបញ្ជា កិក្ខព័ន៌នោះថា លោកមានកាយុ ពំងំ ទ្យាយចូរប្រង ស្តាប់ខ្ញុំ ភិត្តជាធម្មកថិកឈ្លោះនេះ ១ មិនចាំសុត្ត: មិន ស្ងាត់សុត្ថវិកង្គទេ តិក្ខុជាជម្មកថិកនោះកំណត់សេចក្តីមិនជាូខទេ ប្រកាន យកតែព្យញ្ញនះជាប្រមាណ ហើយត្រឡប់ថដិសេធសេចក្តីចោលចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់លោកមានគាយុទាំនឡាយហើយ យើងទាំង ញាយដ៏សេ ស គប្វីឲ្យកិត្ត ឈ្មោះនេះក្រោក ទ្បើន ហើ<mark>យ</mark> សឹមរម្<u>ងា</u>ប់ខ្លាំអ ដិ. ករណ៍ នេះ ។ ម្នាលកិត្តទាំនទ្យាយ បើកិត្ត ភំននោះឲ្យកិត្ត ទោះ ក្រោក ទៀនហើយ អាចដើម្បីរម្ងាប់អធិតណ៍នោះបាន ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ នេះ ទើបតថាគត់ ហៅថាអធិតរណ៍រទាប់ ។ អធិតរណ៍នោះវទ្ធាប់ដោយធម៌អ្វី ។

រៃយប់ជា បុព្វាត្ត សម្មទារិនយេធ ។ ភិត្ស តត្ថ សម្មទារិនយស្ម៍ ។ ឧម្មសមុទតា វិនយសម្មទតា មុទ្សសម្មទតា ។ បេ។ រៅវ៉ូបសន្តំ ខេតិត្ថាហអនិភារណ៍ តារ គោ ឧត្តោ ដេតិ ឧត្តោ ឧនតំ ទាចិត្ថិយំ ។

(៩៥) គេហិ ទេ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុហិ តស្ម័ អនិតា-រណេ ខែខ្លុំយមាន នត្រុស្ស ភិត្ត ខម្មតាខំគោ តស្ប សុនុំ ហិ ទោ ភាគនំ ហោ នំ នោ សុន្តាំភា នោ សោ អត្តំអសល្វត្តោះ ត្បញ្ជនច្ឆាយាយ អត្តំ បដ៌ពាហត់ ព្យត្តេ ភិក្ខុនា បដិពលេន តេ ភិក្ខុ ញា ខេតញា សុ. លាន មេ អាយស្មន្តា អយំ ឥត្ថនា មោ ភិក្តា ជម្ន-តថិតោ ៩មស្ប សុន្តំ ហិ ទោ អាតនំ ហោន នោ လုန္ဂ်ာဳံးက်ေး၊ လာ မန္နံ မလုပ္ငံးနွားရွာ ၈၂ရာဇ္အရာဟာ-យ អត្ថំ ខជិតាហត់ ។ យនាយស្មុន្លានំ ខត្តកាល្វ័ តតុជាមំ កំតុំ ដោះចតា អាសេសា តមំ អន់ការណ៍ វ៉ូបសមេយ្យមាន ។ នេ ចេ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ នំ ភិក្ខុ វ៉ុដ្ឋាខេត្តា សត្តោទិ នំ អនិការណំ រ៉ុបសមេតុំ ឥនំ វុទ្ធតិ ភិក្ខាវេ អនិតារណ៍ រ៉ុមសន្លំ ។ តោន រ៉ូមសន្លំ ។

~ 6

វិនយរិងត ចូលវត្ត

រចាប់ដោយសមភាវិទ័យ ។ ចុះក្នុងសមភាវិទ័ះបានោះ មានអង្គដូចម្ដេច ។ ពាចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្ន សម្មនានៃ័យនោះ) ។បេ។ ម្នាលកិត្តទាំនឲ្យយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាន នេះហើយ ភិត្តអ្នកធ្វើត្រឲ្យប់សើរវិទៀនវិញ ត្រូវទុក្តោដនកធាចិត្តិយៈ ។ (៩៥) ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ បើអធិករណ៍នោះ កិត្តពំងឲ្យយនោះ កំពុងតែវិទិច្ច័យ មានកិត្តជាជម្នកចិកក្នុងចរិសទ្យនោះ ជាអ្នកចាំសុត្ត តែមិន **ហំ**សុត្តវិកង្គ កិត្តនោះកំណត់សេចក្តីមិនបាន ប្រកាន់យកតែព្យញូនៈដា ២មាណ ហើយត្រឡប់ថ^ដសេធសេចក្តីចោលចេញ កិត្តអ្នកឈ្វាសច្រតិ-ពលត្រវិនិយាយបញ្ចាក់កិត្តទាំងនោះថា សូមលោកមានអាយុទាំងទ្បាយ ស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិត្តជាធម្មកថិកឈ្មោះនេះ ។ លោកជាអ្នកចាំសុត្ត: តែ មិនចាំសុត្តវិតត្ន ទេ លោកកំណត់សេចក្ដីមិនចាន ប្រកាន់យកតែព្យញានៈដា ច្រមាណ ហើយត្រឲ្យប់បដិសេធសេចក្តីចោលចេញ ។ បើកម្មមានកាល គួរដល់លោកដ៏មានអាយុព៌នទ្យាយហើយ យើងទាំងឡាយដ៏សេស គប្បី ញ៉ាំងកិត្តឈ្មោះនេះឲ្យក្រោកចេញ់ ហើយសឹមរទ្វាប់អធិករណ៍នេះ 7 ម្នាលកិត្តទំំងឡាយ បើកិត្តទំំងនោះបានឲ្យកិត្តនោះក្រោកចេញ ហើយ មាចដើម្បីនឹងទ្រោប់អធិកណ៍នោះជាន មាលកិក្ខព័ងឲ្យាយ នេះទើបតថា-គត ហៅថា អធិករណ៍រម្លាច់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះរម្លាច់ ដោយធម៌អ្វី ។

(៩៦) តេ ចេ ភត្តាវ ភិក្ខុ ជ សក្តោម ត អជ-ការណ៍ ឧត្តាមាំកាយ រូមសមេតុំ គេមាំ គំនុទ្ធ គំនុទ្ធ-ທີ່ສໍ່ ສະສາເພື່ ພະຢູ່ເບຼີ ຂໍ້ເພງເຂສອໍ່ ຂ່ອຜໍ່ កន្លេ សត្រោម ៩មំ អនិការណ៍ ឧព្វាហ៍កាយ រ៉ូបស-មេតុំ ស ផ្កោះ វ ៩មំ អ ខិតារ ឈំ រូបស មេតុត ។ អនុជានាមិ គិន្ទា៥ រាអូថំ អនិតារណ៍ យោកុយ្យសំ-តាយ រ៉ូមសមេនុំ ។ បញ្ចូលផ្ដេហ៍ សមន្លាតតោ កំត្ត សហតត្តាញបត្តោ សមុទ្ធិតញ្ញេ យោ ន នភ្លាកតំ កច្នេយ្យ ន នោសាកតំ កច្នេយ្យ ន មោហា-តញ្ ជា េយ្យ ។ បេ។ សម្មាតា សង្ខោន ឥត្ទ-ន្លាមោ កំត្វា សហកត្តាញាខាតា ១៩និ សង្ឃស្ប

សម្មុសនៃយេឧ ។ គាំញូ តត្ទ សម្មុសនៃយស្ម័ ។ ឧម្មសម្មុទតា នៃយសម្មុទតា បុក្កលសម្មទតា ។ បេ។ ឯ² ូបសន្តំ បេ ភិក្ខុវេ អនិសាណំ ការកោ «ក្រ្តោ-នេតិ ឧក្រ្តោដនគំ ចាន់ត្តិយំ ។

សមត្ថត្វេះ សង្ឃស្ម អធិករណារិយ្យគត់

សមកក្នុន្តកៈ ការប្រគល់អធិករណ៍ដល់សង្គ្យ

។ កក្នុងសមនាវែន បានោះ មាន**អនុ**ដ្ដ្រាទ ។ ទោបដោយសមទាវេទយ ការចំពោះ ទុខធម៌ ការចំពោះមុខវិនយ ការចំពោះមុខបុន្តល (ជាអង្គកង សម្មទាវិន័យនោះ) ។ បេ ។ មាលភិត្តទាំងឲ្យយ ថើអធិករណ៍រម្នាប់យ៉ាង នេះហើយ កិត្តអ្នកធ្វើត្រឡប់សើមទៀងវិញ ត្រូវទក្តោដនកពុបិត្តិយ: ។ (๙ อ) ยา ณริรู ติ ฉ อา เช ริรู ต ฉ เฮ ร. ย ธ พ ฮ เ ะี ย ู នឹងទ្រោប់អធិករណ៍នោះ ដោយទ្ញាហិកាកម្មវាចារទ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ត្រវភិត្តទាំងនោះ ប្រគល់អធិករណ៍នោះដល់សង្ឃថា បតិត្រព្រះសង្ឃដីច-រើន យើងទាំងឡាយមិនអាចដើម្បីម្លាប់អធិករណ៍នេះ ដោយទុញហិកា-កម្មវាចាទេ សូមសង្ឃទោបអធិកាណ៍នេះចុះ ។ មាលភិត្តទាំងទ្បាយ s ch គតអនុញាតដើម្បីទ្រោបអធិករណ៍បែបនេះ ដោយយេតុយ្យសិកាវិញ ។ សង្ឃឹតហ្យីសន្មតភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ៥ ប្រការឲ្យជាសលាតគ្នាហាថតៈ (អ្នក ថែកស្លាក)គឺកិក្ខណាមិនលំអៀង ទៅខាងធន្លាគតិ ១ មិនលំអៀង ទៅខាង ពេសាគតិ ទ មិនលំអៀង ពេទាង មោហាគតិ ទ មិនលំអៀង ពេទាងភ-យាគត៍ ត្រដ៍ស្អាកដែលគេជាឧចាប់នឹងមិនជានចាប់ទី។ បេ ។ ភិក្ខុឈ្មោះ **នេះ**សង្ឃ៍ទានសន្មតឲ្យដាសលាកគ្នាហាថត**: កា**សេន**ត្**គរូដល់សង្ឃលេយ

don

តេស្មា តុល្លាំ ។ ឃាមេតំ ឃាយោម័តំ ។ តេជ សហតត្តាយាខតោន គំត្តានា សហតា ចាយាខេ-តញ⁽⁰⁾ ។ យថា តហុតភ ចំនុទ្ធ ជម្មវាជំនោ ។ ខេត្ត តថា តំ អនិតាណ៍ រូបសមេតព្រំង់ដំ ុទ្ធតិ ភិត្តាវៃ អនិ-ការណ៍ រ៉ូបសន្តំ ។ កោន រូបសន្តំ ។ សម្មតាវិនយេន ေး ယက္ ယ၂ လို ကာ ယ ေ " အို က္ခ္ခ က ေနာ့ က ေနာ့ က ို က လို " လမ္ဖံျနားမွာ ေရးနားမွာ ေၾကာက္စာ ေရးလမွာ ေရးလမွာ ေရးကိုလဲ႕ សម្មទតា។កា ខតត្តសន់ស្រមទតា។ ហៅតែកា កិត្ត្ កាមបុត្តា តេ អាកតា ហោន្តិ នន្ទារហានំ នន្ទោ អាហដោ ហោត សម្មទីភ្វូតា ឧ ខដិះ ក្តោសន្តិ អយំ តត្ត សដ្យសម្ម-จลา ๆ กา ธ สลุ ธยุงหรุจลา ริยุเบงยุจลา ๆ យេន នារើន លេខ រូនលេខ លេខ សន់មាមរេខខ ຄໍ ສະສາເທົ່ຽບເບອູສັ ສະມໍ ສະສະ ແອເບອຸຈາ និនយសម្នុទតា។ តាន និត្តមិត្តលសម្នុទតា។ យោ ខុខមេន នាយតញា ។

វិនយមិណា ុស្វវគ្នោ

រិនយមិដក ចុល្វរ័ន្ត

នោះបានជាសង្ខ៍ស្វេទ ៗ ១សូមចាទកនុវិសេចកូនេះ ដោយ សណកគ្នាហាបកកក្ខុនោះ គប្បីឲ្យកត្ថទាង អា ការសេ មហា ងនេះ (បេ) ភក្ខុទាន៍ ខ្លា យជាធម្មវាទំទានចន្ទួនច្រើនជាង ឡាយបាបសាកចុះ y សង្ឃត្រវៃទ្វាបអធករណនោះយ៉ាងនោះចុះ ពោល ទេវ្រ៍យាន៍ណា មាល នេះទើបតថាគត ហៅថាអនករណ៍រមាប ភត្ថទានទ្វាយ អជករណ y ។ ទោបដោយសមភានៃយន៍ងយេតុយ្យសិកា ។ នោះ ទោបដោយធមអ ចុះកងសមនាវិនយនោះមានអង្គដ៍ចមេច ។ ការចំពោះមុខសង្ស mic. ពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខនៃយ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្ ទាវនយនោះ) កកាវចតោះមុខសង្ឃក្នុងសមភាវិន័យនោះ តេដ្ឋចម្ដេច ។ ពុកកត្តមានចន្ទនបន្ទានប្រ ដែលគរ្ដដលកម្ម កត្តទាងនោះកច្មានមក 6S: រថសកក្ខនាងទ្យាយដែលគុរដែលឆន្ទ: កថាននាមកហេយ កក្ខទាងឡាយ ដែលមាននៅកងទចពោះមុខ កមន់ចានហាមហាត 13:10 m ms ចពោះមុខសង្ឃ ក្នុងសមទាវិន័យនោះ។ ឯកាវចំពោះមុខធម៌នឹងការចំពោះ e 21sw កងសមទាវទយនោះ តេដ្ឋ មេច មធតវណៈ នោះមោប y តាមពាក្យប្រ/នប្រដោ តាមវេទយ វបស់ត្រះសាស្តាណា តាមជម 13: ការចាះមាខវិនយ កងសមទាវនយនោះ ។ ការប កោះមខជម rom on កងសមភាន័យ នោះ តេដ្ឋមេញ ការបំពោះមុទបគល r.n am y

(៩៧) នេន ទោ បន សមយេន សាវត្ថិយា រ៉ាំដាន់ រ),សតុប្បន្ន អនិគារណ៍ ហោត ។ អថា ភា តេ ភិត្តា មសន្លដ្ឋា សាវត្ថិយា សន័្យស្បូ អនិការណរ៉ូចលមនេន អសេក្ខអំ ទោ អមុតាស៊ី តិរំ អាងសេ សម្បាណ **ដេក** វិមារត្តិ តមាសត្រា ភាកតាកមា ជម្មជា វិនយនក មាត៌កានក ខណ្ឌិតា វិយត្តា មេនាវិនោ លជ្លំនោ ភាត្តច្ចុតា សំត្វាតាមា តេ ៤៩ ៩ ៩ អនិតកណ៌ រ៉ូមសមេយ្យំ នម្មេន ិនយេន សត្វសា-ស នេន រារទ័នំ អនិតាណំ សុរ័ជមន្តំ អស្ថាន ។

សមថក្នុន្ធពៈ អធិការណ៍កើតឡើងក្នុងក្រុងសាវត្ថ័

ព ស់ ខែង គ្នា ពៅរិញ ពៅមក កិត្ត ពំ ងពីរប្រ នោះ ជា សត្រូវ នឹង គ្នា ញោះ ការ ព ស់ ខែង គ្នា ក៏មាន នៅក្នុង ទី ចំពោះ មុខ នេះ ហៅថា ការចំពោះ មុខបុគ្គល ក្នុងសម្មទាវិន័យ នោះ ។ ក្នុង យេកុយ្យ សិកា កម្ម ទោះ មានវិធី ធ្វើដូច ម្ដេច ។ ការ ធ្វើ កិរិយា ធ្វើ ការចូល ៧ ជិត ការចូល ៧ អែប នៃប ការ ទទួល នឹង ការមិន ហាមឃាត់ ទូវ យេកុយ្យ សិកា កម្ម ណា នេះ ហៅថា វិធី ធ្វើក្នុង យេកុយ្យ សិកា-កម្ម នោះ ។ ម្នាល ភិក្ខុ ពាំង ឡាយ បើអធិករណ៍ រម្ងាប់ យ៉ាង នេះ ហើយ ភិក្ខុ អ្នក ធ្វើត្រឲ្យ ប់ សើររឹទ្យិង វិញ ត្រូវ ក្រោង ឧក ជា ចិត្ត យៈ ។ ភិក្ខុ អ្នកឲ្យ ធន្ទះ ហើយ ត្រឲ្យ ប់តិះ ដៀល ត្រូវ ទ័យ ឧក ជា ចិត្ត យៈ ។

(៩៧) សម័យនោះឯង ក្នុងក្រុងសាវត្ថ័ មានអធិការណ៍កើតព្រុកដ យ៉ាងនេះ ឲ្យីង ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះជាអ្នកមិន គ្រេកអរ ដោយវិធី រម្ងាប់អធិករណ៍របស់សង្ឃ ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ឲ្យីយ ហើយបានឲ្យដំណឹងថា មានព្រះ បេរ: ច្រើនអង្ឋ គង់នៅក្នុងកាវសឯ ណោះ ជាពហុសត្រ ចេះ ហឹ និកាយ ឲ្យខង់ធម៌ ឲ្យខ្ងង់វិន័យ ឲ្យខ្ងង់មាតិកា ជាអ្នក ប្រាជ្ញ់កាវសិក្សា បើព្រះ ព្រុជ្ញា មាន អៀន ខ្មាស ជាអ្នកមានរង្វៀស ជាអ្នក ប្រាជ្ញ់កាវសិក្សា បើព្រះ បេរ: ទាំងនោះ ម្ងាប់អធិករណ៍ នេះ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យ ច្រៀន ប្រ-ដៅរបស់ព្រះសាស្តា យ៉ឺងនេះ ទើបអធិករណ៍នេះ ហើន ទោប់បានដោយ ស្រួល ។

Q 73,

វិនយបិដកេ បុល្យវត្ថោ

ម៩ ទៅ តេ ភិត្ត នំ អាវាសំ កន្លា តេ ៩ ហេ រានឧហទុំ **ត់ នំ គ**ន្តេ អនិតារ លាំ **រាំ**នា នំ **រាំសមុ**ប្បន្នំ សានុ គន្ថេ នេរា នធំ អនិការណ៍ រ៉ូបសមេន នម្មេន នៃយេន សត្ថ សាសនេន យដាយ៍នំ អនិតារណ៍ សុវ្ទសន្តំ អស្សាតិ។ អ៥ ទៅ នៅ ដែរ យដា សាវត្ថិយា សាររំព្រ អនំតា-រណំ រ៉ូបសម័ត៍យថា សុវូបសន្តំ⁽⁶⁾ តថា តំ អជិតារណំ រ៉បសមេស៊ី។ អ៥ ទោ តេ ភិត្តា អសន្នដា សាវត្ថិយា សត្វស្ប អនិកោរឈរ៉ូបសមនេន អសនុដ្ឋា សម្ពុហុ-လာင္ငံ ကေခ်ာင္က အေနာက္က အေနာက္ကေနာက္ က အ អមុតស្ម័ តាំរ អាវាសេ តយោ ថេព វិហាតិ ។ ខេ ។ ទ្វេដេរា វិមារខ្លំ ។ មេ ។ លាកោ ដេកេ វិមារន៍ ពមា្មអ្ន-តោ អាកតាកមោ ឧម្មជរោ វិនយជរោ មាត់តាជៈរា ဗေလ္လ္ဘါးရာ ဒီယးရွာ ဗေဆာနီ လင္ညီ အုန္ယာင္စုေကာ လိုက္ခာ. តាម សោ ខេ ខេយ ៩ម័ននិតាណំ អូខសមេយ្យ

🖕 ទ.ម. ១ឋាសុរ៉ូបសត្តត្តំ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ត្រានោះឯង ភិត្តពាំនឡាយនោះ នាំគ្នា ៧កាន់អាក់សនោះហើយទីហេយ ពាក្យទុះ ទឹងព្រះ ថេរ: ទាំងនោះថា បតិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡា យដ៏ចំអើន អធិករណ៍នេះកើត ជ្រាកដយ៉ាំងនេះហើយ បតិត្រលោក ម្ចាស់ទាំង ឡាយ ដំចំរើន យើង ខ្ញុំសូមអង្វរ សូមត្រះថេរៈ ទាំង ឡាយ ទ្យេចនូវអធិកាណ៍នេះ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដោរបស់ព្រះសាស្តា ដោយទំនង ដែលអធិតរណ៍នេះគប្បីរម្ងាប់បានដោយស្រួល ។ គ្រានោះឯង ត្រះ រទ្ងាប់ដោយស្រួល ដូចជាអធិកណ៍ដែលសង្ឃពុនរទ្វាប់ហើយ ក្នុងក្រុង សាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំង ព្វាយនោះកំនៅតែមិខត្រេកអរដោយការ រម្ងាប់អធិតរណ៍របស់សង្ឃ ក្នុងក្រុងសាវត្តី ពំងមិនត្រេកអរដោយការម្ងោប់ អភិករណ៍របស់ព្រះ ថេរៈ ទាំង ឡាយ ច្រើនអង្គ បានឲ្យដំណឹងថា ព្រះ ថេវៈ **ពំន**ឡាយថមត្រួតន់នៅក្នុងតាវាសឯរណា៖ ។បេ។ ត្រះថេរៈទាំងឡាយពីរ អន្តគន់នៅ ។ បេ ។ ត្រះថេរៈមួយអន្នគន់នៅ (ក្នុងអាវាសឯណោះ) ជា ពហុសត្រ ចេះ ហិនិកាយ ឲ្រទ្រង់ជម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជា អ្នកព្រុដ្យ ជាអ្នកវាន់វៃ មានប្រាដ្ឋា មានអៀនភ្នាស មានសេចក្តីរង្កៀស ច្រាញ់ការសិក្សា ប្រសិនបើត្រះថេរៈអង្គនោះ គប្បីរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ

សមិតិត្តនូកេ ភិក្ខុ អធិករណរ៉ូបសមនេន អស់គ្គដ្ឋា

លាកសង្ក និម័យន សត្ថសាសនេន វារទំនំ អនិតាណំ វូបសន្លំ អស្សាតំ ។ អ៩ទោ តេ ភិត្ត តំ អាវាសំ หลา ลิเย่า ปลลเกลุ่ สนี่ หเล หลังราณา រ) និជានំ រ) អមុប្បម្មំ សាជុ ភានេ ដេពេ ៩ មំ អធិ-ឧឧរសកភគ្គស ឧយរឧរ៍ ឧម្មន ខ្លួមរសចរ្ ណែរកា ພຣາພີຂຶ້ສສິສາເພື່ ແມ່ວນຮູ້ ສພູງຮ້າ ສຣເຈາ ကောင်းမှာ ဆင့်ခဲ့က ကန်နိုင်က အဆိုအားကာ វ៉ូបសម័ត៌ យដា សម្តួហុលេខាំ ដោយ អនិតារណ៍ **្លូបសម័ត៍ យ**ថា តំហំ ថេហេហំ អនិតាណំ រូបសម័តំ យ៩រ ដូចរ ៩េចរ អនិនមាណំ អូបសទំនំ យ៩រ-សុវុខសន្ន⁽⁹⁾ នដា នំ អនិនោះ នេះ រូខសមេសំ ។ អ៥ ទោ តេ ភិត្ត អសត្ថុជ្ជា សារត្ថិយា សត្ថិស្ប អតិនាណា-រ៉ូបសមធេន អសត្ថដា សន្លបាលនំ ថេរានំ អន់គោះ-ឈារ៉ូបសមនេន អសន្តដ្ឋា តិឈ្លាំ ថេវានំ អនិកសាលរ៉ូប-សមភេន អសនុដ្ឋា ខ្វិន្នំ ដេកនំ អនិនសាររូបសមភេន មសត្ថដ្ឋា រាំភាស្ស ដោស្ស មនិភាណេដូបសមខេន

សមត្ថត្ននូវ៖ ពួកអឺដូចិនត្រុកអរដោយការរមាប់អធិករណ៍

តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា យ៉ាំងនេះ ទើបអធិករណ៍នេះក្រោប់បានដោយស្រល ។ គ្រានោះឯង កិក្ខព័ងឲ្យយ នោះបាន លោក នំអាវាសនោះ ហើយនិយាយពាក្យទុះនឹងព្រះថេរៈ នោះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន អធិករណ៍នេះកើតប្រាកដយ៉ាងនេះ បតិត្រ លេកម្ចាស់ដំចំរើន យើង ខ្ញុំសូមអង្វរ សូមព្រះថេរ:រម្ងាប់អធិករណ៍នេះ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមតាក្យប្រៀនប្រដោយសំព្រះសាស្តា រដាយ ទំនងដែលអនិកាណ៍នេះ គប្បីទ្រោចំបានដោយស្រល ។ ត្រានោះ ឯង ព្រះថេរៈនោះកំពុខរម្ងាប់អធិករណ៍នោះ តាមទំនងដែលអធិករណ៍ ដុចជាអធិតរណ៍ដែលសង្ឃជានទោចហើយក្នុង វម្លាប់រ**ទា**រដាយស្រល ក្រឥសាវត្ថ៍ ដូចជាអធិករណ៍ដែល ព្រះថេវៈច្រើនអង្គថា នទ្ងោច់ហើយ ដូច ជាអធិករណ៍ដែលត្រះថេរៈ ទាំង ឡាយបីអង្គថានរច្ជាប់ហើយ ដូចជាអធិករ-ណ៍ដែលព្រះថេរៈ ទាំងទ្យាយពីអេង្គបានទ្យប់ហើយ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខ ទាំងទ្បាយនោះ ក៏នៅតែមិនត្រេកអរដោយការរម្ងាប់អធិករណ៍របស់សង្ឃ ភ្នំត្រន៍សាវត្ថ័ មិនត្រេកអរដោយការរម្ងាប់អនិករណ៍របស់ព្រះថេរៈ ពំំង ទ្យាយច្រើនអង្គ មិនត្រេកអរដោយការប្រហមធិតរណ៍ របស់ព្រះថេរៈ ទាំនទ្យាយបីអន្ត មិនគ្រេកការដោយការរទ្យប់អធិករណ៍របស់ព្រះថេរៈទាំន ្សាយពីរអង្គ មិនត្រេកអរដោយការរម្ងាប់អធិតៈណ៍របស់ព្រះថេរៈមួយអង្គ

វិនយបិឝីកេ ចុល្អវគ្គោ

យេនកកក់ តេនុមសន្ត៍ទីសុ ទមសន្ត៍ទិត្វា ភកវតោ រនៃ. មន្តំ អាពេខេសុំ ។ និមានមេន ភិត្តាវេអជិតាណំ សន្តំ រ៉ូបសន្ដំ សុរ៉ុបសន្ដំ(๑)។ អនុជានាម គិត្តាវ តេសំ គិត្តានំ សញ្ចត្ថ័យ តយោ សហកក្កាហេ ក្វូន្បូតំ សកណ្ណ-៩ ខ្យត់ អិដតំ ។ តថ ញ កំត្វាវេ ក្នុរ្យ សេលត -ត្តាហោ ហោត ។ គេ សសតតត្ត ហាម តេ ៤ កំតុ ណ လက္ေလးကားကားကားကား အစား စားေဆာက္ នុបសត្តមិត្តា រារមស្បី រចនិយោ អយំ រារំកំនិស្ស ស. ៣៣ អយ រៅកនឹស្ស ស៣ភា យំ ៩គូសំ **តំ ក**ណ្ណាមាត់ ។ កមាតេវត្តព្វោ មា ២ ខាស្ស័ធំ ន ស្បើលន្ ។ ស ខេ ខាយន៍ អនុដីមុន មស់ ខ. <mark>ားနီး နိုင္ငံကေနာ့</mark> ေရာင္ဆီးဆီးရွိ ေနာင္ရွိေနာင္တီး က ေနာင္တီး က ေနာင္တာ ေနာင္တီး က ေနာင္တီး က ေနာင္တီး က ေနာင္တီး က ေနာင္တာ ေနာင ១ ១.ម. សុវ្ជសន្ត្តិ ។

୯ ପ୍

វិនយបិជិត ចុស្សត្ត

លើយកំនាំគ្នាចូល៧គាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូល៧ជិតហើយ កំ ក្រាមមន្ត៌ ទួលដំណើរ ទុំ: ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះអន្តទ្រន់ត្រាស់ ហ ម្នាលភិត្ត ទាំង ទ្យាយ អធិករណ៍នុះសង្ឃធានកំចាត់ចង់ឲ្យស្ងប់រម្ងាប់ហើយ ឈ្មោះថារម្លាប់ដោយប្រពៃហើយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាត ការចាប់ស្វាកបីយ៉ាំង គឺ គ្លូឲ្យក: (បិទមុ១) ១ សកណ្ហដប្បក: (១រឹប (ចុះប់) ទៅវដកៈ^(១) (កើតចំហ) ទ ដើម្បីបញ្ហាក់ដល់តិត្ខទាំងនោះ ។ ម្នាលកិត្ខ ត៌ងីឡាយ ចុះការចាប់ស្លាកឈ្មោះគូឡូកៈនោះដូចម្ដេច ។ ទ្រុវសលកត្តា-**ហាបក**កិត្ត នោះ ក្លើ ស្លាកឲ្យមានពណ៌ ផ្សេងត្ថា ហើយ ចូល ៅកេកិត្ត ១ ូប ម្ពូ**ង១** ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា នេះស្លាករបស់កិត្តមានវាទៈយ៉ាងនេះនេះ ស្វាករបស់ភិក្ខុមាន៧នេះ លោកចង់ចាប់ស្វាកណា ចូវលោកចាប់ ស្វាកនោះចុះ។ លុះកិត្តអ្នកចាប់នោះចាប់យកទៅហើយ សលាកគ្នាហាបក. ភិត្តត្រូវ ច្រប់ថា លោក កុំបង្ហាញអ្នកណាឲ្យសោះ ។ បើសលាកគ្នា ហា -**បក**ភិត្តដឹ**នថា ភិត្តដាអធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាន៍ ត្រូវ**ព្រាប់ថាការចាប់ នេះមិនក្មរុទ ហើយសើរជាថ្មីទៀត(^២) ។ ថែសលាកគ្នាហានកភិត្តដ៏ឪថា

ទ អដ្ឋពថា ថា កាលបើរីក្មេចរឹសខ្យដាអលដ្លីក្រើនដាង ត្រូវធ្វើស្វាពមិទមុខ ។ បើរិក្ខុ បរិសទ្យដាលដ្លីច្រើនដាង ត្រូវធ្វើស្វាពបើពមុខ ។ បើរីក្ខុមរិសទ្យដាមនុស្សល្ងន់ច្រើនដាង ត្រូវឡើមប្រាប់ជិតត្រចៀត ។ អដ្ឋពថា ថា ត្រូវឲ្យបាប់ជាថ្មីទៀត ជរាចតែត្រប់ចឹងង ។

ಗದ

សមបត្វនូវត សកណ្ណដំបូវតា សលាកត្តាហោ

ឧម្មវានី ពហុតរាត់ សុក្តហោត់ សាវេតឲ្ំ។ រាំ ទោ ភត្តវេ កូឡូតោ សហគត្តាហោ ហោត ។ តមេញ ភិត្តាប់សតណ្ណដ៏ខ្យាតោសលាតត្តា ហោ ហោត ។ តេន សលាតត្តាយាមកោន ភិត្តុនា វាតាមេតាស្បូ ភិត្តុនោ ឧបកាណ្ណាតេ អារោចេន១ំ អយំ រ៉ាំអំធំស្បូ សហភា អយ រ៉ាំអនិស្ស សលាគា យំ ឥទួស នំ កណ្តាហ នំ។ កហិតេ វត្តញោ មា ខ គាស្សន៍ អាអេខេហិត ។ សចេ ជានាត់ អជម្នាធី ពហុតរាត់ ឧត្តហោត មច្ចុត្ត-ឡាំតត្លំ។ សចេ ជានាត់ ឧម្មវាជី ពហុតភត់ សុក្ត-ហោត សាវតេទ្ធំ ។ រាំ ទោក់ត្វាវ សកាណ្ហដប្បតោ សលាភក្តាយោ ហោត៍ ។ តាមញុំ ភិត្តវៅ វិវដតោ សលាតត្តាយោ យោត ។ សរេខ ជានាតំ ឧម្មវានី ពហុតភតិ វិស្សដែល វិវដេន សលាភាក្តាមោន តាមោ. នញ្ () រ)ំ (ទា ភិន្ទុជ វីដេតោ សលាកត្តាហោ ហោត៍ ៩មេ ទោ ភ័ត្តវេនយោ សហភាត្តចាត់ ។ ១ ១. ម. បោត្តកេស្ត វិស្សត្តេនេះ វិរជេន សលាកកាហេន ភាហេតញាតិ នយោ អាតតោ ។

សមថក្ខន្ធក: ការចាប់ស្លាកឈ្មោះសកណ្ណដីបុត្រៈ

ភិត្តជាធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាឪ ត្រវប្រកាសថា ការចាប់នេះល្អហើយ 🄊 ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ ការចាប់ស្វាកយ៉ាំងនេះ ហើយដែល ហៅថា គូឡូកៈ 🔊 ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ការចាប់ស្វាករឈ្នះសកណ្ដដថ្បកៈនោះ គេដ្ដូច រទួច ។ សលាកគ្នាហាបកភិក្ខុនោះ _{ត្រូ}វទ្យឹបជិតត្រះចៀកភិក្ខុមួយ រូប ។ ថា នេះស្លាករបស់ភិក្ខុមានវាទៈយ៉ាងនេះ នេះស្លាករបស់ភិក្ខុមានវាទៈយ៉ាំងនេះ លោកចន់ចាប់ស្លាកណា ចូរយកស្លាកនោះចុះ ។ លុះកិត្តចាប់ស្លាក ហៅ ហើយ ត្រវិសលាកគ្នាហាមកភិក្ខុនិយាយថា លោកកុំប្រាប់អ្នកណាឲ្យ សោះ ។ បើសលាតត្តាហាបកកិត្តដឹងថា កិត្តជាអធម្មវាទីមានចំនួនច្រើន ជាន ត្រាវប្រាប់ថា ការចាប់នេះមិនល្អាទ ហើយសេរីដោថ្មទៀត ។ ចើ សលាកគ្នាហរបកកិត្តដឹងថា កិត្តជាធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ត្រូវប្រ. កាសថា ការចាប់នេះល្អហើយ ។ ថ្នាលកិត្តទំងឲ្យយ ចុះការចាប់ យ៉ាន៍នេះដែល ហៅថា សកណ្ណជប្បកៈ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ យ ការចាប់ ស្វាកឈ្មោះវ៉ៃដក នោះដូចម្ដេច ។ ចើសសាកគ្នាហាបកភិត្តជំងឺថា ភិត្ត ជាធម្មវាទីមានចំនួនច្រើនជាង ត្រវបណ្ដោយឲ្យចាប់ដោយវិធីចាប់ស្កាក ឈ្មោះវិវដកៈចុះ ម្នាលភិក្ខុទាំនទ្យាយ ការចាប់ស្វាកយ៉ាំងនេះលើយដែល ហៅថាវិវដក: ម្នាលកិត្តពំងឲ្យ យ វិធីចាប់ស្វាកមានភាយ៉ាឪពុំណ្តោះឯង ។

کی کی

វិនយចិនពេ ចុល្បវត្ថោ

ស្រីតាយ ខ ។

(៩៩) ស័យា អនុវានានិតារឈំ នេ សមថេ អនាតម្ម អទុន្យានយញ តស្បូចាប់យស់តញ ខ្វីឆាំ សមដេឆាំ សម្មេយ្យ សម្មនាវិនយេន ច សន៌វិនយេន ចានិ ។ សំហាត់ស្បូវខត្ថយំ។ យថា គេថំ ទំយ ។ ៩៩ ខត ភិត្តាវ ភិត្តា ភិត្តាំ អអូលំតាយ សំលុះខត្តិយា អនុន្ទុំ-សេខ្មី។ តស្ស ទោ ន័ និញ្ចាប់ និញ្ចនោ សនិវេទុល្ម-មន្ត្រុស្ស សត៌វិនយោ នាតញោ ។ រាវតា មន ភិត្ត្រ។ នាតញោ ។ នេះ ភិត្តាវ ភិត្ត ភា សង្ខំ ១០សង្ខំទិត្តា រា គេស៍ ឧត្តភសន៍ គេវិត្តា ។ បេ ។ រា ទេស្ប ខេនិយោ ย์ หเล ริสุ หยุ่งสาบ ยังเรียรู้เก หลุ่ยเชลู่ សោមាំ អន្លេ សតិវេទុល្ខខ្មះគ្នា សន្សំ សតិវិនយ័ យាលាមីតំ ។ ខុតំយម្ប៍ យាត់តញ្ចោ ។ តតិយម្ប៍ យាខិតញោ ។

វិនយបិងក ចូលវត្ត

(៩៩) អនុពពធិកណ៍ ម្លាប់ដោយសមថ:ប៉ឺន្មានឃាំង ។ អនុវា-ព្ភធិតរណ៍ទ្រាប់ដោយសមថៈ ៤ យ៉ាំង គឺ សម្មទាវិន័យ ទ សតិវិន័យ ទ អមុទ្យនៃយ ទ តស្សជាប័យសិកា ទ (៩៩) អនុវាទាធិករណ៍ មិនចាប់អាស្រ័យសមថៈពីរយ៉ាំង គឺ អមូឲ្យវិន័យ នឹងតសព្របិយសិកាទេ គ្រាន់តែរមាប់ដោយសមថ:ព័រ យាំង គឺ សម្មនារៃន័យ នឹងសត៌វិន័យ (ប៉ុណ្ណោះ) ក៏មាន ។ ពាក្យដែល បណ្ឌិតគប្បីពោលថា ក៏មាន ដូច្នេះ ។ ពាក្យនោះតើដូចសដែងត្រង់បទ **ណា ។** ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុ ភ្នំសសនា ខេះ ពោទភិក្ខុ ដង គ្នា ដោយស៊ីលថៃត្តិឥតមានមូល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំនឲ្យយ សតិវិន័យសង្ឃ ត្រូវឲ្យដល់ភិត្តដែលមានសតិមវិចូណ៌នោះឯង ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសត៌វិន័យយ៉ាងខេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុ ទោះត្រូវចូល លៅកសត្វៈធ្វេចវីវាធៀនស្វាទ្វាន ។ បេ ។ ហេីយនិយាយនឹងសត្វហាំន នេះថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៍ចំរើន ភិក្ខុទាំងទ្បាយចោទខ្ញុំដោយសីលវិចត្ត ឥតមានមូល បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំអើន ខ្ញុំជាអ្នកមានសត៌ាភាញបរិបូណ៌ ហើយ មកសូមសត៌វិន័យខ័ងសង្ឃ ។ កិត្តនោះត្រូវសូមសត៌វិន័យជាគំរប ពីរដងផង ។ កិក្ខុនោះត្រូវសូមសតិវិទ័យជាគំរប់បីដងផង ។

សមថត្តូនូកេ សតិវេបុល្វហ្វត្តស្ស សតិវិនយទានំ

(೧۰۰) ព្យុត្តេ គិត្តុភា ខ៩ពលេន សង្ឃេ ញា. ខេតញ សុណាតុ ខេ កន្លេស ភ្លេ ភិក្ខុ ឥត្ថនាទំ ភិក្ខុំ អមូលិតាយ សីលវិបត្តិយា អនុន្ទុំសេន្តំ ។ សោ សត៌-ឋមុល្ប៍ព្រុត្តា សង្ឃ័សតិវិនយំ ហេខតំ។ យឝំ សង្ឃ័ស្ប ပန္ရကယ္ လၽို့၊ ရန္နင္တာမလ႑ အိုက္ခ၊ေလ လဲခဲ့ပံ-ပုံလှုပ္ခုံန္ဆ က ျနာ္အင္အင္က က ျနာ္တ က ျနာ္တ က ျနာ္တ ျ សុណាតុ មេ ភន្លេ សន្លែ ភិក្ខុ ឥត្ថន្នាទំ ភិក្ខុំ អទ្វ-លំតាយ សីលវិទត្ថិយា អនុន្ទ័សេន្ ។ សោសតំវេ. ပုလ္ပွုးရွာ လမ္မံ လဲကိာင္က က လႊတ္ပါ ឥត្ថជាមស្ស កិត្តានោ សត៌វេបុល្ឫប្បត្តស្បូ សត៌វិនយំ នេះ ។ យស្បាយស្មតោ ១មតំ ឥន្ទជាមស្ប ភិក្ខាពេ សត់វេទុល្អឲ្យត្តស្បូ សត់វិនយស្បូ ពនេំ សោ តុណ្ហស្បូ យស្ប ឧត្តមតំ សោ ភាសេយ្យ ។ ឧត័យម្បិ ឯតមត្តំ វភាមិ។ ចេ។ តតិយទា្ល៍ ឯតមត្ត វភាមិ។ ចេ។ ឝំ ្លោ សដេ្ល ឥត្វឆ្នាមស្នា ភិត្តានោ សតិវេបុល្វៗត្តស្ន សត៌នយោ ១មតំ សន់ស្រ្យ តស្មា តុល្លាំ ។ រៀវមេនុំ

សថថត្តូឲ្ក: ការទ្យសតិវិន័យដល់កិទ្ធជាអ្នកមានសតិពេញចរិប្លូណ៍ (000) ភិក្ខុអ្នក ឈ្ងាសវាងវៃត្រូវគ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រទ្រះសង្ឃ ដីចំរ៉េន សូមសង្ឃសាប់ខ្ញុំ កិត្តទាំង ឡាយ ចោទកិត្ត ឈ្មោះ នេះដោយសីល-វិបត្តិឥតមានមូល ។ ភិក្ខុនោះជាអ្នកមានសត៌ពេញបរិបូណី េលយមក សូមសតវិន័យខឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រវ ឲ្យសតវិន័យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ជាអ្នកមានសតិតេញបរិបូណ៌ហើយ នេះជាញត្តិ ។ បតិត្រព្រះសង្ឃដីចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុព័ងឡាយ ចោទភិត្ត ឈ្មោះនេះដោយសីលវិចត្តិឥតមានមូល ។ ភិត្តនោះជាអ្នកមាន សត៌ពេញបរិបូណ៌ ហើយមកសូមសត៌វិទ័យខឹងសង្ឃ ។ សង្ឃបានឲ្យខួវ សត៌វិន័យដល់កិក្ខឈ្មោះនេះ ដែលជាអ្នកមានសត៌ពេញបរិចូណិហើយ ។ ការឲ្យនូវសតិវិន័យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលជាអ្នកមានសតិភេញចរិបូណ៍ ហើយ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្ប មិនគ្លូរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ សេ ម គច្បីពេល ឡើង ។ ខ្ញុំឲ្យកាសសេចក្តីនេះជាគឺរប់ពីរដងផង ។ រប ។ ខ្ញុំប្រ-កាសសេចក្តីខេះជាគរច់ចឹងងផង ។ បេ ។ សត៌វិន័យសង្ឃពុនឲ្យដល់ ភិត្តឈ្មោះនេះ ដែលជាអ្នកមានសតិពេញបរិបូណ៌ហើយ ការឲ្យសតិវិន័យ នេះគួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឃស្វៀម ។ **ខ្ញុំសូ**មហំ**ទុក**

វិនយប់ដំពេ ចុល្យវិណ្ដ

ถาเยายัล ๆ สนิรุธุล ลิสุรเร หนัสรณารูประบูร កោន វូបសង្ខំ ។ សម្មភាភិយេធ ខ សត៌វិនយេធ ខ ។ តិញ តត្ត សម្មុទារិនយស្ម័ ។ សង្ឃសម្មទតា ជម្ម-សម្មទតា វិនយសម្មទតា ខុក្តលសម្មទតា ។ ខេ ។ កា **ខ ត**ត្ថ បុក្តលសម្មទតា ។ យោ ខ អនុវនត៍ យញ្ អនុវនត៍ ឧកោសម្មទឹកតា ហោឆ្នំ អយ័តត្ថ បុក្តល-လမ္မစ္စာ ၅ က်က္ စန္န လင်္ဂာငယ္ရွိ ၅ ဟာ လင်္ဂာင္ យស្បូ តម្មស្បូ កាំហែ ការណំ នុមតមនំ អជ្ឈមតមនំ អធិវាសនា អប្បដំក្តោសនា ឥនំ តត្ត សត៌វិនយស្ម៍ ។ រ) វែមសន្លំ ខេ ភិត្តាវេអជិការណ៍ ការកោ ខ្លោដេត៍ ទុក្តោដនតំ ទាច់ត្តិយំ ។ ជន្តនាយ កោ ទ័យតំ ទ័យa ສຳ ອາ ຍັ ຊັ ພໍ 🤊

ងរមស នូរ ណែរកានិកានក្នេម ឈម៌ (០០០) លិខ្ដី ក្តាកាម័យខ្មីស្រុន ក្តាយនាតិស ម្មតាធម នយរនាំន្ត្រម្ម ននយរនាំកេច្មស យ្រមួរភា លិងរមស ស្វារ ងិកា ដោយ ។ ឃិនិត។ ស្រតិឈម៌ ។ តិកា

វិតលំហឹងក កុល្មវត្ត

<u>ទៅសេចក្ត</u>ំនេះដោយ ខាតាវៈស្ថិមយ៉ាំងនេះ ។ មាលកិក្ខទាំងឡាយ 18: តថាគត់ លៅថាអនិតរណ៍រមាប់ហើយ។ អធិករណ៍នោះវម្លាប់ដោយធម៌អ្វី។ រទ្វាប់ដោយសម្មនានៃយ៍ នឹងសតិវិន័យ ។ ចុះកងសម្មនាវិន័យនោះមាន អង្គដុចម្ដេច ។ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការបំពោះមុទ វៃទ័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គកងសមនាវិន័យនេះ) ។ បេ ។ ចុះតារ ចំពោះមុទបុគលក្នុងសមទាវិន័យនោះតេដ្ដី ខេទ្តឲ ។ បុគ្គលណា រោ**ទ**គា នៅវិញទៅមក បុគ្គល ទាំងព័រមាក់ នោះក៏មាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ នេះ ហៅ ថាកាវចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសមភាវិន័យនោះ រ ចុះកនុសតវិន័យនោះមាន កិច្ចដូចម្ដេច ។ ការធ្វើ ករិយាធ្វើ ការចូលទៅជិត ការចូលទៅឯបនៃប ការ ទទួលនឹងករិយាមិនឃាត់ហាមនូវសត៌វិនយកម្មណា នេះជាកំចុកងសត. ម្នាលក់ក្នុទាំង ព្វាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាំងនេះហើយ វនយ នោះ 7 ลิธุนุคเฉี้เธงบุบเพ็เกี่งปีลริต ត្រវែទក្តោដនកចាចត្ត័យ: ភតិអត 7 ឲ្យធន្ទុះបោយត្រឲ្យបត៌៖ដៀល ត្រូវទីយនកធាចិត្ត័យ: 7 (១០១) អនុវាពធិករណ៍ មិនចាច់កាស្រ័យសមថ:ពីរយ៉ាង គឺ សត៌នៃយទ តស្សចាចិយសិតាទ គ្រាន់តែរម្ងាប់ដោយសមថៈ ព័រយាំង สี่งษุทริ้ธันจ หยูงเริ้รันจ ก็ตร ពាក្យដែល**ប**ណ្ឌិតគប្បី 7 ក៏មាន ដូច្នេះ ។ ពាក្យនោះតើដូចសំដែងត្រង់ថទណា តោល ឋា

៩ ខ ម ន ភិត្តា វេ ភិត្តា នុម្មត្ត កោ ហោ តំ ខ័ត្តវិមរិយាស ភ-តោ តេន នុម្មត្ត កេន ខិត្ត បើឃាសកាតេន ពហុំ អស្សា-មណត់ អជ្ឈ ខំណំ ហោត ភាសិតមក្តៃ ។ តំ ភិត្តា **ទុម្មត្ត**តោធ ខ័ត្តវិមរិយាសតាតេន អង្ឈា ខំណោន អាមត្តិ. យា ចោនេន្តិ សរតាយស្មា ಖាក្ខខឹ អាមត្តី អាមជ្ញិតាត់ ។ សោ រ) វៃនេត៍ អហំ ទោ អាវ៉ុសោ ទុម្មត្តតោ អញោស ចំតុវិមរិយាសកាតោ តេន មេ ឧដ្ឋត្ត កេន ចំតុវិមរិយា-សតាតេន ពហុំ អស្សាមណ៍តំ អដ្យា ចំណ្លំ ភាសិតម វិត្តាត្តំ នាហត្តំ សារាមិទ្ធ ខ្មោត មេ វាតំ តាតក្តុំ ។ វាវំមិ ធំ វុទ្ធមានា ទោនេះនៅ សវតាយស្មា ឯអូទី អាចត្តី អាចឆ្លឺ-តាត់។ តស្បៈ ទោ ភិត្តាវេ ភិត្តានោ អមុន្យូស្បូ អមុ-ន្ប្រីឧយោ នានញោ ។ រៅញ ខន ភិត្តាវ នានញោ ។ តេន ភិត្តវេ ភិត្តុនា សង្ឃំ នុបសង្គមិត្ត វាភាំសំ នុត្តពសន្តំ ការិត្យ ។ បេ។ វារមស្បី វទនិយោ អហំ កន្លេ ឧមត្តកោ អហេសី ចិត្តវិមរិយាសកាតោ

សមថព្វន្ធពេ ឧម្មត្តកោ ចិត្តវិរ័បយាសកតោ

សមបំក្ខន្ធពៈ ភិក្ខុត្តួតមានចិត្តវិបណ្ឌសម្រៃប្រូល

ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ក់ក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាមនុស្សត្ថត មានចិត្តវិបល្វាស <u>៖ ច្រប្រលាក តិត្តត្តតមានចិត្តវិបណ្ឌបស្រ្តបាស្រក តិត្តត្តិត ហេប្យប្រ</u> នាចារ ធានពោលនឹងព្យាយាមធ្វើស្នើសនូវកិច្ចដែលមិនមែនជារបស់សម-ណៈជាច្រើន ។ ព្រោះលោតុតែភិក្ខុត្ត មានចិត្តវិបណ្ឌូសប្រែប្រុលហើយ ភិក្ខុទាង ឡាយកំនាគ្នា ចោទកំក្ខានាះដោយអាបត្តថា **ទាន**ប្រព្រត្តអនា ារ លោកមានអាយុត្រូវអាបត្តមានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ច្ចរនឹកមើល J ខ្លងន ភិក្ខុតតនោះទ្វេយយាងនេះថា មា**ល**លោកមានអាយុទាងឡា **យ** ជាមនុស្សត្ថតមានចត្តវិបណ្ឌិសប្រែប្រលិនរ៉ូត្តតមានចិត្តវិបណ្ឌិសប្រែប្រួល ហេយនោះក៏បានប្រព្រឹត្តអនាថាវ បានពោលនងព្យាយាមធ្វេរបស់នូវិភច្ច ដែលមិនមែនដារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំនិតអំពើនោះមិនឃើញទេ ខ្ញុំះខ្ញុំបានធ្វើហើយដោយសេចក្តីវ៉ាន្វ័ង ។ ភិត្តទាំងខ្លាយកំនៅតែពោល **លោ**ទភិក្ខត្តតនោះយ៉ាងនេះទៀតថា លោកមានអាយុត្រអែបត្តមាន**ស-**តាពហាំងនេះហើយ ចូរនិកមើល ។ មាលកក្ខទាំង ឡាយ កាល បើកក្ខន្ត នោះចាត់វន្វេងហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យអមូទ្យវិទ័យចុះ ។ ម្នាលភិត្ត ចាងទ្បាយ សង្ឃតប្បីឲ្យអមូឲ្យវិន័យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ភិត្តនោះគប្បី ចូលទៅកេសង្ឃ ធ្វើទត្តរាសន្ត: ទៀងសា្មម្វាង ១ មេរ ហើយ ពោល នឹងសង្ឃ យាងនេះថា **ប**ពត្រព្រះសង្ឃដែចរេន ខ្ញុំជាមនុស្សត្តតមានចត្តវិបណ្ឌ**ស**

ා්රෆ්

alı

វិនយចិដពេ ចុស្វវគ្គោ

ណត់ អជ្ឈ ខណ៍ ភាសិតបរិតានំ ទំ ភិត្ត ឧមន គោន ទំនាំចរិយាសតានេន អដ្ឋា ខំណេន អាចតំយា ចោនេន្តំ សតោយស្មា រៅអូចី អាចន្តី អាមដ្ឋិតាន៍ ត្យាហំ រៅអំ វនាទំ អហំ ទោ អារ៉ុសោ នុម្មត្តតោ អហេសំ ចំត្តវិហ៍-យាសកាតោ តេះ ខេ ខុមត្ថកោះ ខំត្តវិហិយាសកា-នេះ ពញុំ អស្សាមណាតំ អដ្យាចំណ្ដំ ភាសិតបន្លៃ នាហន្លំ សភម៌ ទូខ្សោន ខេ រន់ តាតឆ្លំ ។ រាំបំ ទំ វុត្តមានា ចោឌេនៅ សាតាយស្មា រាំអូនី អាមគ្គី អាមជ្ញិតាតិ ។ សោហ៍ ភាន្ត អម្វាន្យ សង្ស័ អម្វ-ချီးအတိ ယာရာမ်ိဳးနဲ့ ၅ ခုနာယမျို ယာင်နားရှာ ၅ តភិយម្ប៍ យាចំនញោ ។ (೧۰៤) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្លៀរ ញាបេងញោ សុណាតុ មេ អន្តេស ខ្មែរ អយំ ឥន្ទនា មេ ភិនទុ ១មនុ-កោ អហោស ចំនាំចំណែសភាតោ តេន ឧម្មន្តភោន

វិនយបិងក ចុល្វវគ្គ

ថ្ងៃប្រុល កាលខ្ញុំតួតមានចិត្តវិបណ្ឌូសថ្ងៃប្រុលហើយនោះ កំពុនប្រ-ត្រឹត្តអនាចារ បានពោលនឹងត្បាយាមធ្វើល្មើស នូវកិច្ចដែលមិនមែនជា របស់កមេណៈដោច្រើន ព្រោះតែទំជាមនុស្សត្តត មានចិត្តវិបល្វាស់ថ្ងៃ ប្រល បានប្រព្រឹត្តអនាជាវ កិត្តព័ន៍ឲ្យយកនាំគ្នា ចោទខ្ញុំដោយអាបត្តិថា លោកមានអាយុត្រវអាបត្តិ មានសភាពយ៉ាំងនេះហើយ ចូវនឹកមើល ខ្ញុំកំ ជានគ្នេយតបនិ៍នភិក្ខុ ព័ន៍ ឡាយនោះវិញយ៉ាងនេះថា au្នាលកាវ៉ិសោ ព័ន៍ ឲ្យាយ ខ្ញុំជាមនុស្សត្ថតមានចិត្តវិបណ្ឌសប្រែប្រុលខែន ខ្ញុំត្តាមានចិត្តវិប-ល្វ សថ្ងៃប្រុល ហើយនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តអនាថា បាន ពោលនឹងព្យាយាម ធ្វើលើស នូវកិច្ចដែលមិនមែនដារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្វំនឹកអំពើនោះ មិនឃើញ រេ អំពើទុះ ភ្ញុំបាន ធ្វើហើយដោយ សេចក្តីវន្លេង ។ កិត្ត ពំងឡាយ កំនៅតែ ពោល បោទ ខ្ញុំយ៉ាំងនេះ ទៀតថា លោកមានអាយុត្រូវអាបត្ត មាន សភាពយ៉ាំងនេះហើយ ចូរនឹកមើល ។ បភិត្រព្រះសង្ឃដីចំរើន ខ្ញុំជាត់ វៃធ្វើងហើយ មកសូមអមូឡូវិន័យនឹងសង្ឃ ។ ភិក្ខុនោះត្រវសូមអមូឡូ-វិនយកសក់វះពីដេងផង ។ ត្រាំសូមអមូទ្យវិន័យកសក់វះ: ចឹងងផង y (១០৬) ភិក្ខុអ្នក ឈ្ងាសប្រតិពល ត្រូវ ផ្តៀនសង្ឃថា បតិត្រព្រះ សត្សដីចំរើន សូមសត្សស្តាប់ខ្ញុំ កិត្តឈ្មោះនេះជាមនុស្សតួត ជាអ្នក មានចិត្តថៃលាសវប្រប្រល កិត្តតូតមានចិត្តថៃលាស ប្រែប្រលាហ័យនោះ

ចំនុះបែរិយាសតាតេន ពហុំ អស្សាមណានាំ អជ្ឈ ខំណ្លាំ ကာလ်အပါအမိ ။ ဆို အို အို အို ရမ္မန္ဆု ကာမ စိန္စာပါတီယာ. សតាតេន អដ្ឋាទិ ណេន អាមត្តិយា ចោនេន្តិ សាតា-យភ្ លក្រម អបន្តី អាមជ្ញិតានំ ។ កោ លាំ កេននំ អហ ទោ អៅុសោ នុម្មត្តតោ អហោសី ធំត្តវិមាយស. កេតោ នេះ ខេ ខុម្មនូកេះ ខំនុះបាំហេសកាតេនពហំ អស្បាមណាតំ អជ្ឈ ខំណុំ ភាស់តមវិត្តដំ ជាមានំ ស-ကမီ မျှအျောင္းမေ ၿကိဳ ကားစဥ္က ၿပိဳမ်ိဳး မိုင္ခံမားကား ေတာ-នេះនៅ សតោយស្មា ៧៥ ខឹ អាចត្តី អាចជ្លិតាតំ ។ សោ စန္စကလို လယ္ပံု နန္စဥ္အာနက္ အိန္စားေနခဲ့ရွိက္ရ မင္ငံခဲ့ၾက အၾကာနဲ႔ အမ်ိဳး အနာကားမ်ိဳး အနာကားမ်ိဳး အနာကားမ်ိဳး အနာကားမ်ိဳး အနာကားမ်ိဳး အနာကားမ်ိဳး အနာကားမ်ိဳး အ កន្លេសរណ៍ អយំ ឥត្តជាមោភិត្ត ខុមត្តតោ អហោសំ ទំនាំមរិយាសតាតោ តេន ខ្មត្តតោន ទំនាំមរិយាស**កេ**-នេះ ពម៌្យសក្មមណ៍តំមដ្យ ខ័ណ្ណ៍ ភាស់តមវិត្តនំ។ តំ ភិត្ត ខុមត្ថតេន ខ័ត្តវិទាំយា សតាតេន អជ្ឈ ខំណេ្ហ ន

សមថក្ខន្ធពេ អមូឡូស្ស អមូឡូវិនយភនំ

សមថត្តផ្ទុក: ការឲ្យអមូឡូវ័ន័យផល់ភិទ្ធុបានវង្វេងហើយ កំជានប្រព្រឹត្តអនាថារ បានពោល នឹងព្យា យាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចដែលមិនមែន ជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ក្រោះតែកិត្តត្តតមានចិត្តថៃលាសថ្ងៃប្រល ប្រព្រឹត្តអនាថារ ភិក្ខុទាំង ឡាយនាំគ្នា ចោទភិក្ខុ នោះដោយអាបត្តថា លោក មានអាយុត្រវអាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងនេះហើយ ចូរនឹករមើល ។ ភិក្ខុនោះ **កំ**ធ្វើយយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកមានអាយុទាំងទ្យាយ ខ្ញុំជា**ម**នុស្សត្រួត មានចិត្តវិបណ្ឌសម្រែប្រលមែន ខ្ញុំត្តតមានចិត្តវិបណ្ឌសប្រែប្រលាយ មិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំនឹកកេអំពើនោះមិនឃើញរទ អំពើទុះ ខ្ញុំពុខធ្វើហើយដោយសេចក្តីវង្វេង ។ កិត្តទាំងទ្យាយក៏នៅតែចោទកិត្តនោះ យាំងនេះទៀតថា លោកមានអាយុត្រវៃអាថត្តិ មានសភាពយាំងនេះហើយ ចូរទឹកមើល ។ ភិក្ខុនោះ បានវ៉ាន្តែហើយ មកសូមអមុទ្យវិន័យខឹងសង្ឃ ។ បើកម្មទានកាលសមគរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យខ្ញុវអមូឡាវិន័យដល់ ភិត្តឈ្មោះនេះ ជាអ្នកធាត់វ៉ាន្លែង ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដឹ ចំរើន សូមសន្យស្តាប់ទំ កិត្តឈ្មោះខេះជាមនុស្សក្តតមានចិត្តវិបណ្ដូស វិច្រប្រល កិត្តត្តតមានចិត្តវិបណ្ឌូសម្រៃប្រលាលនោះ កំបានប្រព្រឹត្ត អនាចារ ធានពោល៖ឹងត្បាយាមធ្វើល្មើស ខូវកិច្ចដែលមិនមែនជារបស់ សមណៈជាច្រើន ។ ព្រោះតែកិត្តគ្មតមានចិត្តវិបណ្ឌសថ្ងៃប្រុល ប្រព្រឹត្ត

វិនយបិឝិពោ ចុល្លះត្តោ

អខត្តិយា ចោខេត្ត សរតាយស្នា រៅអូទី អាខត្តី អាខដ្ឋិ-តាត់ ។ សោ រ)ំ ពេត់ អហ៍ ទោ អហុសា នុម្មត្ត តោ អញោសី ចិត្តវិមរិយាសភាគោ នេន មេ នុម្មត្តកោន ខំនាំមរិយាសកាតេន ពហុំ អស្សាមណាតំ អដ្ឋា ខំណ្លំ កាស់តបក្តៃខ្លំ លាហខ្លំ សកម មូខ្មេរជ មេ វាត់ កា តន្តំ ។ រ៉ាំថំ នំ រ៉ុទូមានា ចោ នេន្តេវ ស តោយ ស្មា រ៉ាំរ៉ូថំ អាខត្តំ អាខដ្លិតាតំ ។ សោ អមុន្យោ សង្ឃំ អមុន្យវិនយ ហ យាខត់ ។ សន្លោ ឥត្ថជាមស្ប ភិត្តានោ អម្វន្យស្ប អមុន្យរិនយំ នេត់ ។ យស្បាយស្មតោ ១មត់ ឥត្ថភ្ញា-មស្បី ភ្នំ^{ដ្}ំនោ អង្វន្ប្តីស្បូ អង្វន្ប្តិនយស្ប នានំ សោ តុលាស្បួយស្បូ ឧត្តមតំ សោ ភាសេយ្យ ។ ខ្មត់-យម្បិ រៀតមត្ត នោះទំ ។ បេ ។ តត្ថយម្បិ រៀតមត្តំ នោះមិ រ សេ រ ខ្មុំញើ សម្ដើន ។ ទំនាំឧស្សី ឆ្នំទ័រ សា អធិនា៍ សា អមុនព្រំឧយោ ១មត់ សន់ស្រ្យ គណៈ តុល្លាំ ។ រាវមេតំ

វិនយប៌គឺព ចុល្បវត្ត

អនាលរ ភិក្ខុពាំង ឲ្យយកំនាំគ្នា ហេ ខភិក្ខុ នោះ ដោយអាបត្តិហ៍ លោកមាន ពយុត្រវអាបត្ត មានសភាពយ៉ាំងនេះហើយ ចូវនឹកមើល ។ ភិក្ខុនោះ កំ េទ្វ័យតមយាននេះវិញថា ម្នាលលោកមានអាយុទាំន ឡាយ ខ្ញុំជាមនុស្ស ត្តតមានចិត្តថៃ ល្វាស់ប្រែប្រល់មែន កាលខ្ញុំត្តតមានចិត្តថៃ ល្វាស់ប្រែប្រុល ហើយនោះក៏បានប្រព្រឹត្តអនាថា បានពោលខឹងព្យាយាមធ្វើល្មើស នូវកិច្ច ដែលមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ខ្ញុំទឹករកអំពើនោះមិនឃើញទេ អំ-ពើទុះខ្ញុំបានធ្វើហើយ ដោយសេចក្តីវង្វេង ។ ភិត្តទាំង ហ្ជាយក៏នៅតែពោល ចោទភិត្តនោះយ៉ាំងខេះទៀតថា លោកចានអាយុត្រវិអាបត្ត ចានសភាព យ៉ាងនេះហើយ ចូរទឹកមើល ។ ភិក្ខុនោះចាត់វិង្វេងហើយ មកសូមអមូឡូ-វិន័យខឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យអមូទ្យវិន័យដល់ភិក្ខុឈ្មោះ នេះដែលជាត់វង្វេង ហើយ ។ ការឲ្យអមូឡវិន័យដល់កិក្ខឈ្មោះនេះ ជាអ្នកចាត់វិង្វេជហើយ សមត្តរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីស្វៀម មិនសមគ្គរ ដល់លោកមានអាយុអង្គណារទ លោកមានអាយុអង្គនោះ ភ្ញុំតោលសេចក្តីនេះ អ...វារ:បីដងផង ។ បេ ។ អម្ល $\mathfrak{g}_{j}^{\mathfrak{g}}$ យសង្ឃពុន \mathfrak{g}_{j} ដល់ភិត្ត ឈ្មោះ នេះ ដែល ចាត់វិត្វេងហើយ ការឲ្យកម្ភឲ្យវិន័យ នេះគួរ ដល់ សង្ឃ ត្រោះហេតុនោះទើបសង្ឃស្វៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ សមថក្ខន្ធកេ សំយា អនុវាភាធិករណ៍ ទ្វេសបបើអតាតម្ម

ជាហេមីតំ ។ ៩៥ ខែ្មតំ កំក្ខាវៃ អតិតាហេ ខែមុខ្លះដែលេខ ពេន ខែសន្តំ ។ សម្មុទាវិនយេស្មី ។ សង់ស្រមុទតា ខ ។ កិញ្ច តត្ថ សម្មុទាវិនយេស្មី ។ សង់ស្រមុទតា ពេម្មសម្មុទតា ខែយសម្មទតា បុក្កលសម្មុទតា ។ បេ ។ តិញ តត្ថ អម្ជុន្យវិនយស្មី ។ យា អអ្វន្យវិនយស្ស តាម្មស្ស តំហៃ កាហេ ឧមតមនំ អដ្ហាមតមនំ អនិ-វាសនា អប្បដិក្តោសនា ៩នំ តត្ថ អម្ជុន្យវិនយស្មី ។ វៅប្រែសន្តំ ទេ កំក្ខាវេ អនិតាហេ តារកោ ឧក្តោជេតិ ឧក្តោជនគំ ទាច់ត្ថិយំ ។ ជន្តនាយកោ ទីយតំ ទ័យនេតំ ទាច់ត្ថិយំ ។

(೧೯៣) សិយា អនុវានានិកាណំ ទ្វេសមថេ អ-លកម្ម សតិវិនយញ្ អម្វូឱ្យវិនយញ្ ខ្វីហិ សមថេហិ សម្មេយ្យ សម្មុទាវិនយេន ន តស្សទាខិយសិកាយ ចាតិ ។ សិយាតិស្ស វេនន័យ ។ យេខា កេដំ វិយ ។ ៩ឧ បន កិក្ខាវេ កិក្ខា កិក្ខាំ សថ្សមជ្ឈ កុកោយ អាចត្តិយា ចោនេតិ សរតាយស្មា ಖាវ៉ូបី កុកើ អាចត្តឹ

୭୦ମ

សមបត្ថន្ធកះ អនុវាទាធិករណ៍ទំនាញប៉ូអាស្រ័យសមក្លះពីរយ៉ាំង

ដោយអាការស្វៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ទេះតឋាគតហៅ ឋាអធិករណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះទោប់ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយ សមភាវិន័យនឹងអមូឲ្យវិន័យ ។ ចុះក្នុងសមភាវិន័យនោះមានអង្គដូចម្តេច។ ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះ មុខបុគ្គល (ជាអន្តក្នុសមុខាវិទ័យនោះ) ។ បេ។ ក្នុនអមូទ្យវិទ័យនោះ មានកិច្ចដូចម្ដេច។ ការធ្វើ កិរិយាធ្វើ ការចូលទៅជិត ការចូលទៅអែបនៃថ ការទទួល នឹងការមិនហាមឃាត់ខ្លាំអមូឡូវិន័យកម្មណា ខេះជាកិច្ចក្នុង អមូទ្យវិទ័យ នោះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាំងនេះ ហើយ កិត្តអ្នកធ្វើត្រឲ្យប់សើរើទ្បើងវិញ ត្រូវទក្តោដនកធាចិត្តយៈ កិត្ត អ្នកឲ្យធន្ទៈត្រឲ្យបត្តិ៖ដៀល ត្រូវទ័យនកធាចិត្ត័យ: ។ (១០៣) អនុវាពធិតរណ៍មិនចាប់អាស្រ័យសមថ:ពីយោ័ង គឺសតិ-វិទ័យ ១ អមូឲ្យ វិទ័យ ១ គ្រាន់តែរម្ងាប់ដោយសមថ:ព័រយ៉ាង គឺ សម្មនា -វិម័យ ១តសុ ជ្រាបិយសិតា ១ ក៏មាន ។ ពាក្យដែលបណ្ឌិតគប្បីពោលឋា ក៏មាន ដូច្នេះ ។ ពាក្យនោះតើដូចសំដែងត្រង់បទណា ។ ម្នាលកិត្ត ពំនិញយ កិត្តក្នុងសាសនានេះ បោទកិត្តផងគ្នាដោយគក្រាបត្តិ ក្នុង តណ្តាលដំទុំសង្ឃថា លោកមានអាយុត្រូវគរុកាបត្តិ មានសភាពយាងនេះ €0a

វិនយបិដិកេ ចុល្មវគ្គោ

អាចជ្និតា ចារាជិត ភ្នំ ចារាជិតាសាមខ្លំ វាតិ ។ សោ ม้ វ នេតិន ទោ អហំ អាវុ សោ សភ មិ ม វ ថ្ម តា កាំ អាចត្តី អាមជ្លិតា ចារាជិតាំ វា ចារាជិតាសាមន្ត្តំ វាត់ ។ តមេនំ សោ និវេយេន្តំ អនិវេយេន៍ ឥន្យាយស្មា សានុភា-មៅជានាហិ យនិ សាសិ រៀវរួច កាក់ អាចត្តី អាចជ្លិតា ອກຊີ່ ສຳອກຊີ່ ສຸດຍຊຶ່ງຂຶ້ນເພິ່ງເຮັ້ອ ទោ អហំ អារ៉ុសោ សភទ ដារ៉ាទំ កាក់ អាចត្តី អាចក្តីតា ចារជំតំវា ចារជំតាសាមខ្ញុំវា សរាទិ ខ ទោ អហំ អាវ៉ុសោ រៀវរ៉ូខំ អច្បមត្ថភាំចំ អាចឆ្នំ អាចឆ្លឺតាតិ។ តមេនំ សោ និយមន្តំ អតិវេមេតំ ឥន្យាយ ស្មា សានុកាមេរ ជានាហិយនិសាស៍ ៧៥ខ្លឹកក្រំ អាចឆ្នំ អាចឆ្លិតា ອກຊື່ສໍ້ກໍ ອກຊື່ສະພາຍຂໍ້ ກໍຄ້າ ເພາ ມ່ຳໃເຂົ້ វទំ ឆំ ឆាមាហំ អារ៉ុសោ អប្បធត្តតំបំ⁽⁰⁾ អាបត្ត័ អាចភ្លិត () អពុ ភ្នោ ចដំជាចំសុព្ទ គឺ ចនា ហំ ๑ ១. ម. បិសាទ្ធាន ទិស្សតិ។ ២ ១. ម. អាចដ្តីគ្នា ។

វិនយប់ឹង។ ចុលវត្

គឺ អាបត្តិចារាជិត ថ្ម អាបត្តិរ**ន៍**ចារាជិក^(®)ហើយ ចូរខឹតមើល ៅ ។ ភិក្ខ នោះក៏ធ្វើយតបយ៉ាងនេះថា ឆ្នាលលោកមានកាយុទាំងទ្បាយ ខ្ញុំនឹកមិន ឃើញថា ខ្ញុំត្រវតុកាចត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺ អាចត្តិចារាជិក ឬ អាចត្តិ រន៍ចារាជិត ខេ ។ ភិត្តនោះកំនៅតែចោទប្រកាន់ភិត្ត ដែលប្រកែកនោះ ដោយពាក្យថា លោកមានអាយុ ខ្ញុំសូមដាស់ភៀន លោកចូរដឹងដោយ ស្រួលបួលចុះ បើលោកមានអាយុត្រវិនវុកាថត្តិ មានសភាពយ៉ាំងនេះ គឺ អាមត្តិជារាជិក ឬ អាមត្តិរងជាពជិកហើយ នឹកកោឃើញ ។ ភិក្ខុ នោះ កំធ្វើយតបវិញថា ម្នាលរលាកមានកាយុ ខ្ញុំនឹកមិនឃើញថា ខ្ញុំត្រូវគរុកា. បត្ត មានសភាពហើងនេះ គឺ អាបត្តិចារាជិក ថ្ភ អាបត្តិវេងចារាជិកទេ មាល លោកមានកាយ ខ្ញុំនឹកឃើញក្រឹមតែថា ខ្ញុំត្រូវអាបត្តបន្តិចបន្តួច មា 8 សភាពយ៉ាងនេះប៉ុណ្ណោះ ។ ភិត្តនោះក៏នៅតែចោទប្រកាន់ភិត្ត ដែល **ប្រកែកនោះដោយពាក្យថា លោកមានអាយុ** ខ្ញុំសូមដាស់ត្រឿន លោក ចូវដឹងដោយស្រួលចុលចុះ បើលោកមានអាយុត្រវតវុកាបត្តិ មានសភាព យាំងនេះ គឺ អាបត្តិចារាជិត ឬ អាបត្តិវេទីចារាជិតហើយ និករកឃើញ ។ កិត្តនោះក៏ធ្វើយតបយ៉ាំងនេះញៃថា ម្នាលលោកមានអាយុ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ឈ្មោះទេះបន្តិចបន្តថ កោះបី៩តាគសូរសោះ ក៏គន៍តែខ្ញុំប្តេជា ចំណន់បើខ្ញុំ អដ្ឋភូមិ ហ អាចត្តីទុក្កដី ល្មេហះថា អាចត្តីរងបារាជិក ក្នុងមេដុនធម្មសីក្លាបទ អាចត្តថ្មល្អក្វ័យ ឈ្មោះថា អាចត្តរងបារាដិត ្នុងសិក្ខាបទឯទៀតមានអទិន្មានសិក្ខាបទដាដើម។

សមដត្តនូវ។ តស្សលប់បេស៊ីញាកម្ម។រណ៍

រអូចឺ កក្រំ ខេមត្តី ខេមឆ្និតា ចារជិតិ វា ចារជិតា សាមនំ កំ ម៉ុន្មោន មឌិជានិស្សាទីតំ ។ សោ ಖាំវនេតិ **៩ មំ** ហិ លាម ទុំ អាវ៉ុសោ អប្បមត្តតំបំ អាបត្តំ អាបដ្ដិតា អថុ ដោ ន ឧត្តជា និស្សសិ តាំ ឧន ត្វំ រាដ្រ សុគាំ អចត្ត អចផ្ចិតា ទារជិត ាំ ទារជិត សាម ្នំ ា អពុដ្ឋោ ខដិជានិស្សសិ ឥន្លាយស្នា សានុកាមេរ ជានាហិ យនិ សរសិ រវរ្ភូទី ករុកតំ អាចត្តី អាចដ្តិតា ចារាជិត កំ ចារាជិត សាមខ្ញុំ កំតំ ។ សោ រវំ ។ ខេត៌ សរាម ទោ អញ់ អាវុសោ រៀវរ៉ូមី តាក់ អាមត្ត អាចផ្តីតា ចាកដំកំ វា ចាកដំកាសាមខ្លំ វា ឧវា មេ រ) នំ រ៉ុត្តិ ហេ មេ រ) នំ រ៉ុត្តិ លាហ ខ្ញុំ ស ភ មិ រ) អូ បឹ កកតំ អាចត្តំ អាមជ្លិតា ចារាជិតតំ វា ចារាជិតសាមផ្តុំ ក់តំ ។ តស្បៈ ខ្វេតំ⁽⁰⁾ភិក្ខាវេ ភិក្ខានោ តស្បទាប័យ-សំភាគម្មំ ភាតព្ំ។

ood

សមថត្វនូត: ការធ្វើតស្សបារិយសិកាកម្ម

ត្រវគរុកាបត្ត មានសភាពយ៉ាំងនេះ គឺ អាបត្តីបារាជិក ឬ អាបត្តិវង ចាកជិក គេសូរហើយ ខ្ញុំទំងមិនប្តេជាដូចម្តេចបាន ។ កិត្តនោះក៏ធ្វើយតប វិញថា ម្នាល លោកមានអាយុ លោកត្រវិអាថត្តិឈ្មោះ នេះ ថន្តិចំបន្តច ពោះបីឥត គេសូរ សោះ ក៏គន់តែលោកមិន ថ្លេដា ចំណន់ បើលោកត្រូវ តក្រាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងខេះ គឺ អាបត្តិបារជិត ឬ អាបត្តិវេនបារជិត គេមិនសូវហើយ លោកនឹងក្តេជាដូបម្តេចបាន លោកមានអាយុ ខ្ញុំសូម ជា ស់ត្យើន លោកចូរដឹងដោយស្រួលបួលចុះ បើលោកត្រូវគរុកាបត្តិ មាន សភាពយ៉ាងនេះ គឺ អាបត្តិចារាជិក ឬអាបត្តិវេងចារាជិកហើយ នឹករត ឃើញ ។ កិត្តនោះក៏ធ្វើយតបវិញយ៉ឺងនេះថា ម្នាល លោកមានអាយុ ខ្ញុំខឹកឃើញត្រឹមតែថា ខ្ញុំត្រគែរុកាបត្តិ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺ អាបត្តិបាក-ជិត ឬ អាបត្តិវងធារាជិត តាក្យនេះខ្ញុំទិយាយលេងទេ តាក្យនេះខ្ញុំទិយាយ ភ្លាត់ទេ ខ្ញុំនឹកមិនឃើញឋាខ្ញុំត្រូវគុក្រាបត្ត មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺ អាបត្តិ ចារាជិត ឬ អាបត្តិរងចារាជិត ទេ ។ ម្នាលកិត្ត ទាំងទុក្យ តស្សធាបិយ. សិកាកម្មនេះ សង្ឃត្រូវតែធ្វើដល់ភិក្ខុនោះកុំខានឲ្យ័យ ។

វិធយបឹងកេ ពុល្អវគ្គោ ခ်ိဳးနှာဆ ဗင်္ဂဂၢလင္ လ၊ နေျ ញာ၊ ဗနားရာ လုိလာနှ មេ កន្លេស ខ្មែរ អយំ ឥត្ថន្នា ទេ កិត្តាស ខ្ម័រមនៅ កក្រោយ អាខត្តិយា អនុយុញ្ចិយមានោ អដោះត្វា មដំណាត់ មដំណានិត្វា អាជានាត់ អញ្ចេ អញ្ចំ ខដិចរត់ សម្បជានមុសា កាសតំ។ យន់ សង្ឃស្ប មត្តតាល្ំ សង្លោ ឥត្ថជ្លាមស្ប ភិក្ខុណេ ទស្សទាម-យសិតាតម្មុំ តាយេ ។ រសា ញត្តំ ។ សុឈាតុ មេ កធ្លេ សរេត្យា អយំ ឥត្ថន្នា ទោ កិត្តា សង្ឃម ដោ តក្រោយ អាខត្តិយា អនុយុញ្ចិយមានោ អដោនិត្វា មជំជានាត់ មដំជានិត្តា អៅនានាត់ អពោន អញ ញ ញ មជិចវតិ សម្បជានមុសា ភាសតិ ។ សង្លោ ឥត្តុញា-មស្ត ភិក្ខុនោ តស្សទាទ័យសំភាតម្មំ ការោត ។ យស្បាយស្មតោ ១មត់ ឥត្តភ្លាមស្ប ភិត្តានោ តស្បទា-រិយសំតាតម្មស្បូ តេរណំ សោ តុណ្ហស្បូ យស្បូ ឧក្ខមតំ សោ ភាសេយ្យ ។ ឧុត៌យម្បំ ឯតមត្តំ នោម ។ ខេ ។ តតិយម្បី ឯតមត្តំ វនាមិ ។ ខេ ។ កាតំ សង្ហោ

୭୭୦

់ទាមជិង២ ខុណ្ឌឆ្គ

(១១៤) ម្នា.ឃត់ក្ខទាំង ្លាយ តស្សធ្វាប័យសិកាកម្ម សង្ឃត្រូវ រធ្វ័យរឹង:នេះ។ ភិក្ខុដ្ឋពណ្ឌ សម្រតិពលត្រូវធ្វៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ ដ៏ចំព័ន សមសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ កាលសង្ឃសាកសួរដោយ គរុកាទត្តិកងកណាលន៍ទុសឱ្យ គេចកែសំអឺ;ហិយបែរជាយេដា ប្តេជា លាយថែរជាគេចកែសំដីវិញ បិទជាងហេតុដទៃ ដោយហេតុដទៃ ពោល សម្បូជានមុសាវារ ។ បើកម្មទានកាលគួរដល់សង្ឃលើយ សង្ឃត្រូវធ្វើ តស្សធុរចិយសិកាកម្មដល់ភិទ្ធុឈ្មោះនេះ ។ នេះជាញុត្តិ ។ បត្តិត្រព្រះ សង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ ភិត្តឈ្មោះនេះ កាលសង្ឃសាកសួរដោយ គុះតាចត្តិក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ក៏គេចកែសំដីហើយថែរជាច្រេញ ច្រេញ រហ័យថែរជាគេចកែសំដីវិញ ចិទដ្ឋាំងហេតុដទៃ ដោយហេតុដទៃ ពោល សម្បូជានមុសាវាទ ។ សង្ឃធ្វើតស្យូធុបិយ សិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ តារធ្វើតស្យូធុចិយសិកាកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សមគួរដល់លោកមាន អាយុគន្នណា លោកមានអាយុគន្ននោះគប្បីស្ងៀម មិនសមគួរដល់ រលាកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្តីពោលទ្យើង ទុំពោលសេចក្តីនេះ អស់វ៉ារ:ពីរដងផង ។ បេ ។ ទុំពោលសេចក្តីនេះ អស់វារៈបើដងផង ។ បេ ។ តស្សធ្នាបិយសិកាកម្ម សង្ឃធ្នានធ្វើហើយ

សមថត្វផ្លូវ១ អាបត្តាធិករណ៍ នីហ៊ី សចថេហ៊ី សម្មតិ

វត្ថុជាមស្ស តិត្វានោ តស្សនាមិយសិតាតាមុំ ១មត សន់ស្រុវតស្អាតលោ ។ ឯវមេត នាយោមត ។ ៩៩ ខ្មែត ភិត្តវេអធិតាណារួមសន្តំ។ កោន រួមសន្តំ។ សម្មុទា လမ္ဘာနယေညိဳ ၊ လင္ဖိုလမ္ခရာ ေၾကမ္ခရာ နဲ႔-យសមទតា បុក្ខលសមទតា។ ២េ។ តា ខ តត្ត តស្ប ទាទ័យសំតាយ។ យា នស្សទាទ័យសំតាយ តាម្មស្ប កាំឃា ការណំ ឧទកមនំ អជ្ឈមមកនំ អនិវាសនា អប្បដំ ក្តោសនា អយំ នត្ត តស្បទាំយសំតាយ ។ ដេន ខណ្តោដឧត ទាចិត្តយំ ។ ខន្ទនាយ គោ ទ័យ-តំ ទ័យនេះភំ ទាច់ត្ថ័យ ។

(೧០៥) អាបត្តាជិការឈំ តាត់បាំ សមដេបាំ សម្មត់ ។ អាបត្តាជិការឈំ តំបាំ សមដេហ៍ សម្មតំ សម្មតាវិនយេន ច បដិញាត់ចោរឈេន ច តំណាវត្តា. ព្រោន ច ។

សមបត្វន្ធត: អាចត្តាធិពរពត៍រម្ងាចំដោយសមថ:បើយាំង

ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ការធ្វើខ្លាំតស្សចាប់យស់កាតម្មនេះ សមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះៈទីបសង្ឃសៀម ។ ខ្ញុំសូមហំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយ អាការស្វៀមយ៉ាង៍នេះ ។ ម្នាបេកិត្តទាំងឡាយ នេះតថាគត ហៅថា អធិ. ករណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះរម្ងាប់ដោយធម៌អ្វី ។ រម្ងាប់ដោយ សមភារិន័យ នឹងតស្សចាប់យសិកា ។ ចុះកងសមភាវិន័យនោះមានអង្គ ដូចម្ដេច ។ ការចំពោះមុ សេឡូ ការចំពោះមុ ៖ ធម៌ ការចំពោះមុ ៖ វិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មទាវិទ័យនោះ) ។ បេ។ ក្នុងតស្សព្វ ចំ-យសិកាកមនោះមានករិយាធ្វើដូចម្តេច។ ការធ្វើករិយាធ្វើ ការចូលទៅជិត ការចូលទៅអែបនៃប ការទទួល នឹងការមិនឃាត់ហាមនូវតសុប្រាប័យ-សិតាកម្មណា នេះជាក់វិយា ឆ្កេត្តតស្សព្ថិយសិតាកម្មនោះ ។ មាលកិត្ត ព៌នទ្យាយ បើអធិករណ៍រម្នាប់យ៉ាងនេះហើយ កិត្តអ្នកធ្វើត្រឲ្យប់សើរើ ទ្យើងវិញ ត្រូវទក្កោដឧកចាចិត្តិយៈ ។ កិត្តអ្នកឲ្យធន្ទៈហើយត្រឲ្យបត៌៖ ដេស្រវិញ ត្រូវទីយនកចាចិត្តិយៈ y

(១០៥) អាថត្តាជិករណ៍ រទ្ងាប់ដោយសមថះប៉ឺន្មានយ៉ាង ។ អាថត្តា-ឆិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថ:ច័យ៉ាង គឺ សម្មនាវិន័យ ១ ថដិញាតករណ: ១ តិណវត្ថាកេ: ១ ។

୭୭୭

6) **đ**

វិនយបិដិកេ ពុល្ធវិវេត្តា

(ດາວ) ພື້ນ ພາຍສາຮູສະໜີ ສີສິ ສາຍຮູ អនាតម្ម តំណាវត្ថាកេទី ធ្វីមាំ សមមេមាំ សម្មេយ្យ សម្មទាវិនយេន ខ ខ ដំពារតាតាលោន ចាត់ ។ សំយា-តំស្ស ខេត ពេល កាស់ លោក ខេត កំនុះ ហ ភិត្ត លហុតំ អាមត្តី អាមញ្ញេ ហោតំ ។ នេះ ភិត្តា៥ အိန္ဒာက ၿကိဳ အိက္ခ်္နိ နေဖေလးရွိမ်ိဳးရာ ၿကိဳက်ိဳ နေရာဂလမ္လိ តារិត្វា ឧត្តាដំតំ ជំស័ន៍ត្វា អញ្ជល័ បត្តហេត្វា ដាមស្ប រខត្តលោកមាំ អាវុសោ ឥត្តខ្លាមំ អាបត្តី អាបខ្លោ តំ ខដិនេសេម័ត៍ ។ តេន វត្តញា ខស្សស័ត៍ ។ អាម មសព្វម័ត៌ ។ នាយតំ សំពេយ្យស័ត៌ ។ ឥឌំ ខ្វែតំ ភិក្ខុម หอัสรณ์ รู่ยนลู้ ๆ เสลรุ่ยนลู้ ๆ เปยุภาล-យេនខមន៍ញាតកាលោនខេ។ ភិញ្ចនុសម្នាវិ-លយស្ម៍ ។ ជម្មសម្នុតត ដែយសម្នុកតា បុន្តលសម្ម-ខតា។ មេ។ កានតុទ្ធ បុក្ខលសម្ថិតា។ យោ ខ នេះសតិ យស្អ ច នេះសតិ នូវភា សម្មទឹក្ខតា ហោត្តិ

00b

នៃយេចិងក ចូលរូវត្ត

(១០៦) អាបត្តាធិករណ៍មិនចាប់អាស្រ័យសមថ:១ គឺ តំណវត្ថារក: គ្រាន់តែទោប់ដោយសមថ: ពីយ៉ាន៍ គឺ សម្មនាវិន័យ ១ ថដិញាតករណៈ ទ ក៏មាន ។ តាក្យដែលបណ្ឌិតគប្បីពោល ថា ក៏មាន ដូច្នេះ ។ តាក្យនោះតើ ដូចសំដែនត្រង់បទណា ។ ម្នាលកិត្តព័នទ្យាយ កិត្តក្នុងសាសនា នេះត្រូវ លហុតាបត្ត ។ ម្នាលភិត្តពាំងទ្បាយ ភិត្តនោះគម្យីចូល ពៅរកភិត្ត ទ រូប ហើយធ្វើចីវរៈ គឿង ស្មាទ្ខាង អង្គយច្រហោងផ្នងអញ្ចលី ទៀងហើយពោល យ៉ាងនេះនឹងកិត្តនោះថា ឆ្នាល លោកមានអាយុ ខ្ញុំត្រូវអាបត្ត ឈ្មោះនេះ ហើយ សូមសំដែងអាបត្តិនោះចេញ ។ កិត្តអ្នកទទួលអាបត្តនោះត្រូវពោល ថា លោកឃើញថ្កូទេ ។ កិត្តអ្នកសំដែងធ្វើយថា ករុណា ខ្ញុំឃើញហើយ។ ភក្ខុអ្នក ទទួលត្រូវ ជ្រាប់ថា លោកត្រវិសង្រ៍មតទៅទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុ តំនទ្បាយ នេះតថាគតហៅថាអធិតណ៍រម្ងាប់ហើយ ។ អធិតរណ៍នោះ រទ្វាប់ដោយធម៌អ្វី ។ ទ្យាប់ដោយសម្មនាវិន័យ នឹងបដិញ្ញាតករណៈ ។ ចុះក្នុងសម្មនាវិន័យនោះមានអង្គដូចម្ដេច ។ ការចំពោះមុទធម៌ ការចំពោះ មុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអង្គក្នុងសម្មនាវិន័យនោះ) ។ បេ ។ ឯការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មនាវិន័យនោះតើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលព័ំងព័ររូប ដែលសដែងអាបត្តិដល់គ្នាទំងគ្នាក៏មាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ នេះ ហៅថា

អយ៌តត្ខូ បុត្តលសម្ម១តា ។ កើញ តត្ខូ បដំណាត-តាលេស្មី ។ យា ខដិញាតកាលេស្ស កម្មស្ស ការិ-យា ការលាំ ឧ្មភមន៍ អដ្ឋបកមន៍ អតិបុសនា អប្ប-ដំក្លោសឆា ឥឌំ តត្ថ បដំព្លាតកោរណ៍ អ្មី ។ រ៉ាវំប្រសន្តំ ចេ ភិត្តវេអជ៌ការណ៍ ខជិត្តាហកោ ឧត្តោដេតំ ឧត្តោ-៥ ន តំ ទា ចំ ត្ត យំ ។ រ) ពេទ្ធ ស ភេដ ៩ ច្ តំ តុ ស លំ នោ ខេ លកេ៩ នេន ភិត្តាវ ភិត្តនា សម្គមរុល ភិត្ត ឧបសត្ថមត្តា ឯកំសំ ឧត្តរាសត្ថ៍ ភារិតា ខ្លោន ភិត្ត នំ ទាន ខ្លែតា ឧត្តដ៍តំ និស័និតា អញ្ចលី បក្តហេតា វាមេស្ប៍ ខែជ័យ អញំ កន្លេ ឥត្ថជាមំ អា-បត្ត អាបញ្ញា តំ បដិនេសេមីតំ ។ ត្យូត្លេ ភិត្តុណ បដំពលេន នេ ភិត្ត ញាបេតញ សុណន្ត ទេ អាយ-សុន្តា អយំ ឥត្តន្ថាមោ ភិត្ត អាបត្តី សាត់ វិវវត៍ ខុត្ត-នំភាពតំ នេះសត់ ។ យនាយស្ន្តានំ បត្តកាលំ អហំ ឥត្ថមាមស្ស ភិត្តាភោ អាចត្ត ខដិត្ត ស្លោយ ត្រ្តី ។ តេន

សមថត្ថនូវក បដិត្លាភពរណស្យ កម្មស្យ តិក្ខំ

សមថត្ថន្ធត: តិច្វនៃបនិញាតករណកម្ម

ការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មទាវិទ័យនោះ ។ ចុះក្នុងបដិញាតកណេះនោះ មានកិច្ចដូចម្តេច ។ ការធ្វើ ករិយារធ្វី ការចូលទៅជិត ការចូលទៅអែចនៃច កាវទទួលនឹងកាវមិខយាត់ហាមនូវបដិញាតុកណេកម្មណា នេះជាកិច្ចក្នុង ញ បជិញាតកណេតម្មនោះ។ ម្នាលភិត្ត ពំងទ្យាយ បើអធិករណ៍រម្ងាប់យ៉ាងនេះ ហើយ កិក្ខុងអ្នកទទួលត្រទ្បប់សើរវិទៀនវិញ ត្រូវទក្កោដនកធាចិត្តយ: ។ បើភិត្តនោះបានភិត្តអ្នកទទួលយ៉ាំងនេះហើយ ការបានយ៉ាំងនេះ នេះជា ការស្រល បើមិនបាន េ ឆ្នាលភិក្ខុ ហំងី ឡាយ ភិក្ខុ នោះត្រូវចូលា កេភិត្តច្រើនប្រ ហើយធ្វើ \bullet ត្តវាសត្ត: គឿន ស្វាទ្វាងក្រាបសំពះចាពភិត្តចាស់ ពំន**្យាយ** ហើយអន្ទ័យ ច្រហោងផ្គងអញ្ចលីតប្បីពោល យ៉ាងនេះនឹងកិត្ត ព័ងនោះថា បតិត្រលោកពំងឲ្យយដ៏ចំរើន **ខ្យពះក**រុណាត្រវិអាថត្ត ឈោះខេះហើយ សូមសំដែងអាបត្តិនោះចេញ ។ កិត្តអ្នក ឈាសប្រតិពល ត្រវ៉ាផ្កៀនតិត្ត ព័ន៌នោះថា លោកមានអាយុទាំងឲ្យាយចូរស្លាប់ខ្ញុំ កិត្ត ឈ្មោះនេះ នេះខឹកឃើញអាបត្តិ ថង្កើថអាបត្តិ ធ្វើអាបត្តិឲ្យងាយ សដែន បើកមមានកាលដ៏សមគរូវ ដល់លោកមានអាយុព័នទ្បាយ អាបត្ត ។ ខ្វំតម្បីឲឲ្លអាបត្តិបេសកិត្តឈ្មោះនេះ ។ ភិត្តអ្នកឲទួលនោះ រហិយ

00m

វិនយរិជិកេ ចុល្វរក្តោ

វត្តញោ បស្សស័ត្ន ។ អាម បស្សាទ័ត្ន ។ អាបេតី សំ-វាយក្រស័ត៌ ។ ឥនំ វុច្ចតំ ភិត្តា។ អនិការណ៍ វូបសន្តំ ។ កេន វូបសន្តំ។ សម្មទានៃយេន ខ មដំពាតការណេន ច។ គេញ តត្ត សម្មទារិធយស្ម័ ។ ឧអសម្មទតា វិនយេសមុខតា បុក្កលសមុខតា ។ បេ។ កា ច តត្ត មុក្តលសម្ម១តា ។ ហោ ខ នេសេត័យស្អ ខ នេសេត័ **ဒုเက လမ္မခ်ဳိနာ့ရာ ၊ေစာ**ရဲ့ မယ် ခန္နာ ဗုန္ဂလလမ္မခ ရာ " ສ້ញ ຮຮ ຍະຫາຮອນເພາຍ າ ເມຍະຫາຮອນ-ຫ **ណស្បូ តាមស្បូ** គារិយា ការណំ ខូបតមធំ អដ្ឈបក-មនំ អធិរាសនា អប្បដំក្តោសនា ៩៩ំ តត្ត ខដំញា. តតារណស្មី ។ ៧វំរូមសន្ដំ ខេ ភិក្ខុឋ អនិការណ៍ មដិត្តាមាកោ ឧត្តោដេត ឧត្តោដឧត ទាច់ត្ថ័យ។ រវះញេ តំលកេខ ៩ច្នេតំ កុសលំ នោ ចេ លកេខ នេះ ភិត្តម ភិត្តល សង្ខ៍ ឧបសង្គមិត្វា ឯកំសំ နန္စာလမ္လံ အားရာ ႏုဒ္တာ အိန္ဒာမ်ိဳး စားေနာင္က်ိန္နာ ရက္လို-ដំតាំ ជំសំធំត្វា អញ្ចលំ បត្តហេត្វា វាមេស្ស រខជំណោ

វិនយប់គឺព ចុល្អវត្

ត្រូវគោលថា លោកឃើញឬទេ ។ កិត្តនោះពោលថា កក្ណា ខ្យំឃើញ ភិត្តអ្នកឲទួលត្រវជ្រាបថា លោកត្រវិសន្ន្រមតាទាទៀត ហើយ 7 មាលភិក្ខុព័ងទុកយ ខេះតថាគត ហេវថាអធិក ណ៍ មោប ហើយ ។ អធិ-ករណ៍នោះច្រេបដោយធម៌អ្វី ។ ទ្រាប់ដោយសម្មទាវិទ័យ នឹងបដិញាតក. ក្នុងសម្មភាវិន័យ នោះមានអង្គដូចម្ដេច ៗ ការបំពោះមុខធម tm: y ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអន្តក្នុងសម្ភទាវិន័យនោះ) រាប។ ចុះការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុងសម្មនាវិន័យនោះតើដូចម្តេច ។ បុគ្គល ព៌ងតីរប្រដែលសំដែងអាបត្តដល់គ្នាខំងគ្នា ក៏មានទៅក្នុនទីចំពោះមុខ នេះ ហៅថា ការចំពោះមុខបុគ្គលក្នុសម្មនាវិន័យ នោះ ។ ក្នុងបដិញាតករណៈ មានកិច្ចដូចម្តេច។ ការធ្វើ ករិយាធ្វើ ការចូល**ៅ**ជិត ការចូល**ៅអែបនែ**ប ការទទួលនឹងការមិនហាមឃាត់ខ្លាំបដិញាតករណកម្មណា នេះជាកច ក្នុងបជិញាតករណកម្មនោះ ។ ម្នាលកិក្ខទាំងឲ្យយ បើអនិករណ៍រម្នាប ភិត្ត្**អ្នក ទទួលត្រទ្យ ប់សើរើ ទ្យើងវិញ** យាងនេះហើយ ត្រវុខ ក្រោជនក. ពុចិត្តិយៈ ។ បើកក្តុំពុនកិត្តអ្នកទទួលនុះយ៉ាងនេះហើយ ការពុខយ៉ាង នេះជាការស្រួល បើមិនបានទេ ម្នាលកិក្ខទាំងទ្បាយ កិក្ខនោះត្រូវចូល **ៅក**សង្សហើយធ្វើទុត្តពសន្ត: ទៀនស្មូម្ខាង ហើយក្រាបសំពះបានកិត្ត ចាស់ទាំងឡាយ អន្តយច្រហោងផ្លងអញ្ចូលីពោលខឹងសង្ឃយាំងនេះថា

សមថតន្តពេ អាចត្តិទេសតា

មហំ ភនេ្ត ឥត្ថជាមំ អាមត្តី អាមញ្ញេ គំ មដិ ដេ សេមត៍។ ព្យត្តេធ ភិត្តុនា ខដិពលេធ សង្លោ ញាខេតញោ សុណាតុ មេ កន្លេស ឆ្នៀ អយំ ឥត្ថន្នា មោ កិត្តា អាបត្ត័ សាភ៍ វ៉ាវត៍ ខុត្តាជិតាពេត៍ នេសេត៍។ យន៍ សន់ស្រ្យ បត្តកាល់ អហំ ឥត្ថជាមស្ប ភិត្តាលោ អាមត្តី មជិត្ត-ណ្ដេយទ្រំ ។ គេនវត្តុញេ បស្ស មីតំ ។ អាម បស្ព. ម័ត៍ ។ អាយត៍ សំរេយព្រស័ត៌ ។ ៩៥ ថ្ងៃតំ កំត្លា អជិការណ៍ រ៉ូបសន្តំ ។ កោន រ៉ូបសន្តំ ។ សម្មទារិ-ឧយេទ ខ ខដំពាាតការលោន ខ ។ កិញ្ច តត្ថមម្ម-ទានៃយស្ម៍ ។ សត្យសម្ទុគត ឧម្មសមុទត នៃយ-សមុខតា បុក្តលសម្មខតា ។បេ។ រាំ ប្រសន្តំ ចេ ភិត្តាវេ អជិតារណ៍ ខដិត្តាហាគោ ឧត្តោដេន៍ ឧត្តោដ. င်က စာင်နွံယ် ၅ ငန္နာယ၊ကာ စီယန် စီယင်ကိ ទាខំទុំឃំ ។

សមថត្តទ្ធក: ការសំដែងអាបត្ត

បត់ត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិឈ្មោះ នេះ ហើយ សូម**សំដែ**ងនទូវ អាបត្តិនោះចេញ ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្លា សច្រតិពលត្រូវ ផ្ដៀនសន្ឃថា ចពិត្រព្រះ សង្ឃដ៍ចំរើន សូមសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ កិត្តឈ្មោះនេះទឹកឃើញនូវអាបត្តិ បង្កើប អាបត្តិ ធ្វើអាបត្តិឲ្យងាយ សំដែងអាបត្តិ ។ កើកម្មមានកាលដ៏សមគួរ ដល់សង្ឃហើយ ខ្ញុំត្រូវទទួលនូវអាបត្តិរបស់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ភិក្ខុអ្នក **ទទួលនោះត្រូវពោលថា** លោកឃើញឬទេ ។ ភិក្ខុអ្នកសំដែងធ្វើយថា កវុណា ខ្ញុំឃើញហើយ ។ ភិត្តអ្នក ទទួលត្រវិទ្រាប់ថា ណេ កត្រូវសង្រម តទៅ ទៀត ចុះ ។ មាលកិត្ត ទាំង ទ្ជាយ នេះតថា គត ហៅថា អធិករណ៍ រច្បប់ហើយ ។ អធិករណ៍រច្បប់ដោយធម៌អ្វី។ រច្បប់ដោយសម្មភាវិន័យ ទឹង បដីញាតុកណេ: ។ ក្នុងសម្ភទា នៃយនោះមានអង្គដូចម្ដេច ។ ការចំពោះ ញ មុ »សង្ឃការចំពោះមុ ខងមិ ការចំពោះមុ ខវិន័យ ការចំពោះមុ ១បុគ្គល (ជា អង្គក្នុងសមភាវិន័យនោះ) ។ បេ ។ មាលភិត្តទាំង ឡាយ បើអធិតរណ៍រមាប យ៉ងនេះហើយ កិត្តអ្នកទទួលត្រឡប់សើរើទៀងវិញ ត្រូវទុក្តោដនកចាច-ត្ត័យ: ។ កិត្តអ្នកឲ្យធន្ទ: ហើយត្រទ្យប់តិះរដៀលវិញ ត្រូវទីយនកធាចិត្តិយ:។

iswußt- norter

(១០៧) ស័យា អាខត្តានិការឈំ វ៉ាត់ សមដំ អនា-កម្ម ខដំណាតការណ៍ ខ្ទីឆាំ សមនេឆាំ សម្តេយ្យសម្ន. ទានៃយេន ខ តំណវត្ថាកោន ចាត់ ។ សំយាត់ស្ប វខមិន ។ ាថា តម័រិយ។ ៩៩ខមិតកូប កិត្តមំ កណ្ឌះជាតាខំ កាលហដាតាខំ វិវានាខន្លាខំ វិហរន៍ ពហុំ អសុកមណត់ អដ្ឋា ចំណ្ណំ ហោត ភាសិតចរិត្តខ្លំ។ នត្រ ចេ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ជំ វ៉ៃ ហោ និ អ អ្នត ំ ទោ ភណ្ឌ ជ-ជាតានំ កាលហដាតានំ វិវានាខន្មានំ វិហានំ ពហុំ អស្សាមណៈ ទាំ អដ្ឋា ខំណ្លំ ភាស័តថវិញ ខ្ញុំ ស ខេ ម ឃ័ **តមាហ៍** អាចត្តីហ៍ អញុខញ្ញំ តាមសុ**ក្ខស័យ** ចំតំ អតិតារណ៍ តាក្ខន្មត្រាយ អន្យតាយ ភេទាយ សំព័ត្ត. យ្យតំ។ អនុជានាទំតិត្វាវ ឯវរួចំ អនិការឈំ តំណ-៉េត្ថាកោន ដែល ខេត្តរក្ស ឧទ ភ្នំ សារ ដែល ខេត្តរំ។ အိဳက္အွား ၿငိဳစဖေ လဖ္ဖိုး ကားဖုနားစာ လုလားရ ဖ

វិនយេភិជិក ចុល្វវគ្គ

រណៈគ្រាន់តែទ្រាប់ដោយសមថ គឺរយ៉ាំងគឺ សមត្ថាវិន័យ ១ តំណវត្ថាកេះ១ ក៏មាន ។ ពាក្យដែលបណ្ឌិតគហ្វីពោលថា ក៏មាន ដូច្នេះ ។ ពាក្យនោះ ដូចសំដែងត្រង់បទណា ។ មាលកិត្តទាំងទ្យាយ ចុកកិត្តក្នុងសាសនានេះ **ថ**ង្គហេតុ ឈ្មោះ ពល់ខែងត្នា ហើយក៏ធានប្រព្រឹត្តអនាថាវ ជានាពាល នឹងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ម្នាលកិត្ត ទាំឥទ្យាយ បើកិត្តពាំងទ្យាយក្នុងទីនោះ មានសេចក្តីត្រះរិះយ៉ាងនេះថា កាលបើយើងទាំនឡាយនាំបន្តហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ខែនគ្នា រហ័យកំពុ**ន** ប្រព្រឹត្តអនា ចាវ ចាន ពោលនឹងត្យា យាមធ្វើ លើសនូវ កិច្ចមិនមែនដារបស់ សមណៈជាច្រើន បើយើងទាំងទ្បាយខឹងញ៉ាំងត្នាខឹងគ្នាឲ្យធ្វើដោយអាបត្តិ ពំជំទុកយនេះកំពុនដែរ តែអធិករណ៍នោះតប្បីប្រត្រឹត្តពៅដើម្បីសេចក្តី រឹងរុស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីបំបែក (សង្ឃ)។ ម្នាលកិក្ខ ព័ងទ្បាយ តថាគត អនុញាតដើម្បីឲ្យម្លាប់អធិករណ៍មានសភាពយ៉ាងនេះ ដោយតំណវត្ថា-រក: ។ ម្នាលកិត្ត រាំងឲ្យ យ សង្ឃត្រវៃម្នាប់អធិករណ៍យ៉ាំងខេះ ។ កិត្ត រាំង រ្យ.យពល់គ្នាត្រូវប្រជុំក្នុងទីជាមួយគ្នា លុះប្រជុំគ្នាហើយ ភិក្ខុដ្ឋក ឈ្ងួស ចតតល ត្រូវ ធ្វៀនសន្យថា បតិត្រព្រះសន្យដ៏ចំរើន សូមសន្យូស្លាប់ខ្ញុំ សមថក្ខន្ធកេ សង្ឃមង្លើ គឺណវត្ថារពេន អធិកះណស្ស វូបសមោ

កន្លេស ខ្មែរ អម្លាត់ កណ្ឌដាតានំ តាលមាជាតានំ វិកំធាខន្នានំវិហរតំ ពហ៊ំ អស្សាមណៈតំ អជ្ឈា ចំណ្លំ ភា. តាមេស្សាមសំណមន៍ អនិតាណំ តាត្តន្បតាយវាន្យ-ရာဏ ကေဆာဏ လိဂ်ရွေလ၂ ၅ ထခ် လခ်ျှလျှ ဗန္ဒကလိ សន្លោ ៩៩ អនិតាណ តំណាត្លាកោន ថ្ងៃសមេយ្យ ឋ ខេត្តា ដុល្អភ្លំ ឋ ខេត្តា គំហិ ខ្យរដ៏សំយុត្តភ្លំ ។ ឯកគោ បត្តិតានំ ភិត្តនំ ព្យុន្លេ ភិត្តនា បដិពលេន សុគោ កណ្ឌនជាតានំ គាលហដាតានំ វិវានាបន្ទានំ វិហាតំ ពហុំ អសុកមណន៍ អដ្យចំណំ អាស់នបតែខ្លំ ។ ស ខេ មយំ ឥមា ហា អាចត្តីហិ អនាម ពាំ ការ ស ្ ម សំយាប់ តំ អន់ការណំ កាត្តន្យតាយ អន្យតាយ កេ-នាយ សំកត្តយ្យ ។ យនាយស្មត្តានំ ខត្តកាល្អំ អហំ យា ចៅ អាយុសុត្តានំ អាចត្តិ យា ច អត្តនោ អាចត្តិ

00M

សមថ*្លន្នៈ: តារម្លោ*ប់អធិតរណ៍ដោយគឺណវត្ថារកៈកណ្តាលដំអូំសង្ឃ កាលយើងទាំងឡាយបង្គហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ខែងគ្នា ហើយកំពុនប្រព្រឹត្ត អនាចារ បានពោលនឹងព្យាយាមធ្វើលើសនុវតិច្ចមិនមែនជារបស់សមណៈ ជា ច្រើន ។ បើយើង ព័ង ឡាយនឹងញាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើដោយ អាបត្តិ ព័ង ្បាយនេះកំបានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រត្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីះឹងរុស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីបំបែក (សង្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគ្គរដល់ សន្យហើយ សន្យគញ្ជីរម្លាប់ខ្លាំអធិតណ៍ខេះ ដោយតំណវត្ថាកេះវៀរសែន តែអាចត្តដែលមានពេសធំ វៀវលែងតែអាចត្តដែលជាគិហិច្បដិស័យុត្ត ចេញ ។ បណ្តាភិក្ខុ ទំនទ្យាយដែលជាបក្ខភួកជាមួយគ្នា ភិក្ខុអ្នកឈ្ងេស ប្រតិពលត្រវ៉ាឆ្កៀនពួករបស់ខ្លួនថា លោកមានអាយុព័ន៍ទ្វាយចូរស្ដាប់ខ្ញុំ កាលយើងទាំងឡាយនាំគ្នាបង្កហេតុឈ្មោះពាស់ខែងគ្នា ហើយពានប្រ-ត្រឹត្តអនាចារ បានពោលនឹងត្បាយាមធ្វើលើស នូវកិច្ចមិនមែនជារបស់ សមណៈដោ ច្រើន ។ ប្រសិន បើយើង ពំង ឡាយនឹងញាំងត្នានឹងត្នាឲ្យធ្វើ ដោយអាបត្តិ ពំំង ទ្យាយនេះកំបានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្ត ៧ ដើម្បីសេចក្តីរឹងក្លេ ដើម្បីកំណាច ដើម្បីបំបែក(សង្ឃ) ។ បើកម្មមាន កាលដ៏សមគរដល់លោកចានអាយុទាំងទ្បាយហើយ ខ្ញុំគហ្វីសំដែងអា. មត្តរបស់លោកមានអាយុទាំនឡាយផង អាមត្តរបស់ខ្វួនខ្វុំផង ដោយ

จจ๗

វិនយបិជិកោ ចុល្យវគ្គោ

អាយឬដ្ឋានញេរំអត្ថាយ អត្តនោ ៩ អន្ទាយ សន័្ន-ဗၤင္ကို အီလာက္အား၊အား ေနေၾကာက္ခ်ီ ဗံးဖန္နာ မွေလာ့က္မိ ឋ ខេត្តា តំមាំខ្លដំសំយុត្តតំ ។ (กod) หย่ายเหม มิลเลยสุดิณน์ หลุน ព្យត្តេន កិត្តុនា ខដំពលេន សគោ ខត្តោ្ដ ញា ខេត្តព្ សុណន ទេ អាយសនា អមាត់ កណ្ឌជាតានំ កាល-ហជាតានំ វិវានាខន្នានំ វិហានំ តហុំ អស្សាមណាកំ អជ្ញា ចំណុំ ភាស់តថវត្តានំ ។ សចេ មយំ ឥមាហ៍ អាចត្តីហិ អតាមតាំ តារេស្វាម សំយាចំ តំអត់ការណំ តាក្ខន្យតាយ វន្យតាយ ភេនាយ សំរំគ្លេយៗ យនា-យស្មត្តនំបត្តកាល់អហំ ហេ ចៅអាយស្តត្តនំអាចត្ត **ហេ ខ** អត្តនោ អាខត្តិ អាយអ្នត្តនញ្ជេះ អត្ថាយ អត្តនោ ខ អត្តាយ សង់ទ្រដៅ្តតំណាត្តាកោន នេះ

ඉමය්

វិតយមិណា ដូចម្កា

តំណវត្ថាកេះ ក្នុងកណ្តាលដ៏ម៉ឺសង្ឃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកមាន តាយុទាំងឡាយផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ទូនខ្ញុំផង វៀវសែងតែអាចត្តិ ដែលមានទោសធំ វៀវលែងតែអាចត្តិដែលជាតិហិច្យដិសំយុត្តចេញ ។

(១០៤) បណ្តាកិត្តទាំងឡាយ ដែលជាបក្ខពួកជាមួយគ្នាទ្វាងទៀត ភិត្តដួក ឈ្ងាស ប្រតិពល ត្រាំ ផ្ដៀនពួក បេស ខ្ទុនថា លោក មាន អាយុ ព័ន ទ្បាយចូរេស្តាប់ខ្ញុំ កាលដែលយើងទាំងទ្បាយនាំគ្នាចន្តហេតុឈ្មោះពាស់ ៉េះឥត្ថា ហើយជានប្រត្រឹត្តអនាចារជានពោលនឹងព្យាយាមធ្វើល្មើសនូវកិច្ច មិនមែនជារបស់សមណៈជាច្រើន ។ ប្រសិនបើយើងទាំងទ្បាយនឹងញាំង គ្នាន់តីត្នាឲ្យធ្វើដោយអាចត្តិទាំងទ្យាយនេះក៏ចានដែរ តែអធិតរណ៍នោះ គួចត្រីច្រត្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីវង៍រុស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីចំថែក(សត្ឃ) ។ បើកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់លោកមានពាយុទាំងឲ្យាយហើយ ខ្ញុំគញ្ជី សំដែនអាបត្តិរបស់លោកចានអាយុទាំងឲ្យយផង អាបត្តិរបស់ខ្វុនខ្ញុំផង ដោយតំណវត្ថាកេះក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោក មានអាយុ ពំឥទ្យា យ ផង ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀវលែងតែអាចត្តី វែដលមានទោសធំ វៀរលែងតែអាចក្តីដែលជាគំហិច្យដ៏សំយុត្តចេញ ។

(೧០៩) ជាតាតោមច្រើតរាជំ ភិទ្ធាជំ ទាត្រួន အိဳက္ရွိအာ ဗင္စိဂၤလင္က လၤန္မံျား ကားဗေနးကာ လုလားန ខេតនេសរណ៍ អម្លាត់ កណ្ឌនជាតាដំ កាលហដា-តានំវិកនាខត្នានំវិហរតំ ពហុំ អស្សាមណៈតំ អជ្ឈ-ខណ្ឌ ភាសិតថក្តៃខ្លំ ។ សទេ មយំ ៩មាហ៍ អាបត្តី-ທີ່ หຼຸ່ອຍ ຄຳ ເປັນ ເຊັ່ນ ເຊັ່ កាត្តិន្យតាយ អន្យតាយ ភេនាយ សំវត្ថេយ។ យនំ សន័្យស្បូ បត្តកាល់ អមាំ យា ចេវ ៩ មេសំ អាយ-សន្តានំ អាបត្តិ យា ច អត្តនោ អាបត្តិ ៨ មេសញ្ហៅ អាយសត្តានំ អត្ថាយ អត្តនោ ខ អត្ថាយ សន័្យម ដោ အီကာ႔ဆီး၊ အေအာက္ ရက္က ရက်န္နာ အေအာက္ အေကာ႔ဆီး၊ အေအာ កនេ សង្ខោ អម្លាត់ កណ្ឌនជាតាន់ កាលហដាតានំ វិវានាខន្នានំ វិហវន៍ ពហុំ អស្មាមណាតំ អដ្យាចំណ្លំ កាស់តបរិត្តផ្លំ ។ សចេ មយំ ឥមាហ៍ អាជត្តហ៍

សមថត្តនូកេ សង្ឃមណ្ដើតណរត្ថារ នគ ទេ.បតា

৩ • ન

សមថក្ខន្ធក: ការសំដែងដោយគឺណវត្ថារក:កណ្ដាលដំនុំសង្ឃ

(១០៩) ប ណ្តាភិក្ខុទាំង ឡាយដែលជាបក្ខពួកជាមួយ គ្នា ភិក្ខុអ្នក ឈ្លាស ប្រតិពលត្រវ៉ន្តៀនសន្យថា បតិត្រព្រះសន្ឃដ៏ចំរើន សូមសន្យស្តាប់ខ្ញុំ កាលដែលយើនព័នទ្បាយនាំគ្នាបន្តហេតុឈ្មោះពាស់ខែនគ្នា ក៏ជាទប្រ. ព្រឹត្តអនាបារ ធានពោលនឹងព្យាយាមធ្វើលើសនូវកិច្ចមិនមែនដារបស់ស-មណៈជាច្រើន ។ ប្រសិនបើយើងទាំងទ្បាយនឹងញាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើដោយ អាបត្តិទាំង ខ្យាយនេះក៏បានដែរ តែអធិករណ៍នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បី សេចក្តីវឹនវូស ដើម្បីអំណាច ដើម្បីចំបែក(សន្យ): លើកម្មមានកាលដ៏សម គូដែលសន្យហើយ ខ្ញុំគប្បីសំដែងអាចត្តិរបស់លោកមានអាយុពាំងឡាយ **នេះផង អាបត្តិរប**ស់ខ្ញុំផង ដោយគំណវត្ថាកេះ ក្នុងតណ្តាលជំនុំសង្ឃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោក មានអាយុទាំងទ្បាយនេះផង ដើម្បីប្រ. យោជន៍ដល់ខ្លួនខ្ញុំផង វៀរលែងតែអាបត្តដែលមានទោសធំ វៀរលែងតែ អាបត្តដែលជាគំហិប្រដំសំយុត្តចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បតិត្រព្រះសង្ឃ ដំចំរើន សូមសន្យស្តាប់ខ្ញុំ កាលដែលយើងទាំងទ្វាយនាំគ្នាបង្កហេតុ ឈ្មោះទាស់ ខែងគ្នា ហើយបានប្រព្រឹត្តអនាចារ បានពោលនឹងព្យាយាម គ្នើលើសនូវកិច្ចមិនមែនដារបស់សមណៈដាច្រើន ។ ច្រសិនបើយើ**ន** ទាំងឡាយនឹងញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្វើ ដោយអាបត្តិទាំងឲ្យាយនេះក៏បានដែរ

វិនយបិដកេ ចុល្យវត្តោ

ថៅ ឥមេសំ អាយស្មន្តានំ អាបត្តិ យា ច អត្តនោ អាចត្តី ឥមេសញ្វេរ អាយស្មន្តានំ អត្ថាយ អត្តនោ ខ អគ្នាយ សង្ឃមណ្ដៃ គំណារគ្នាកកេន នេសេម មាខគ្នា **ငှ**လှာင္ဆံ ဗ၊ ဗန္ဒာ ကိမာ ဗျင္နီ ဆိယ္ခန္ရ က ဗ ဗျ ယ ည္ ၊ ရာ រ គេ នេសភា ឋ ខេត្តា ៩ ស្វវភ្លំ ឋ ខេត្តា គំហិ ខ្យដំ សំ -ល់ខ្លុំ សោ នយ៍សាសរី ៣សរី ខនិតខ្លុំ សោ មាសេលា រ នេសំតា អញ្គត់ ឥមា អាខត្តិយោ សង្ឃមណ្លើតំណ. အားကား ဗ၊ ဗန္နာ ဗုတ္ပးဦး ဗ၊ ဗန္နာ အစာ ဗုန္ဂြာလံယုန္ရ စမအိ လင်္လလ္က အလ္က ရုလ္က ။ ၿကမၼ ေဆးလာမီအဲ။

វិនយបិដិត ចុល្វវត្ត

តែអធិករណ៍នោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅដើម្បសេចក្តីរឹងរូស ដើម្បីកំណាច ដើម្បីបំបែក (សង្ឃ) ។ ខ្ញុំសូមសំដែងមាបត្តិរបស់លោកមានអាយុពំ័ង ទាយនេះផង អាបត្តិរបស់ខ្លួនខ្ញុំផង ដោយតំណវត្ថាកេះ ក្នុងកណ្តាលដំនុំ សង្ឃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកមានអាយុ ភាំនឲ្យ យនេះផង ដើម្បីប្រ យោជន៍ដល់ខ្លួនខ្លុំផង វៀរលែងតែអាចត្តដែលមាន ពេសធំ វៀរលែងតែ អាចត្តដែលជាគិហិប្បដិស័យុត្តចេញ ។ ការសំដៃងអាចត្តិទាំង ឲ្យយនេះ របស់យើងទាំងឡាយដោយតំណវត្ថាកេះ ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ វៀវលែង តែអាបត្តដែលមានពោសធំ វៀវលែងតែអាបត្តដែលជាគិហិច្បដិសំយុត្ត ចេញ ។ ការសំដែងអាចត្តិនេះសមត្ថរដល់លោកមានអាយុអន្តណា លោក មានអាយុអង្គនោះ ត្រាំស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីពោល ឡើង ។ អាបត្តិទាំង ឡាយនេះ យើង ពំនទ្បាយបានសំដែងហើយ ដោយតំណវត្ថាកេះ ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ វៀរលែងតែអាបត្តដែលមានពោសធ្ងន់ វៀរលែងតែអាបត្តដែលជាតំហិ-ប្បជិស័យត្តចេញ ការសំដែងនេះសមគួរដល់សង្ឃ ញោះហេតុនោះទើប សន្យស្វៀម ។ ខ្ញុំសូមព័ទ្ធពសេចក្តីនេះ ដោយអាការសៀមយ៉ាំងនេះ ។

អដាបកេសំ ។ បេ ។ រាកែនំ ភាយោមិន ។ ឥន់ ត្រូន ភិត្តវៅ អនិតារណ៍ រ៉ូបសន្តំ ។ កោន រ៉ូបសន្តំ ។ សតីសរុចពោច ឧ ឆ្ន ហារដំរាមមាច ឧ ឧ ទរ សំ សំ ង សំ ក តិ. ទាវិនយស្ម័ ។ សត្យសម្មទតា នម្មសម្មទតា វិនយសម្មទ-តា បុក្កលសម្មគ្នា ។ កោ ខ នត្ត សន់្បសម្មគ្នា ។ យាវតំតា ភិត្តា តម្មប្បត្នា តេ មាតតា ហោត្តិ ជន្លារ-ហានំ នណ្ដ អាហដោ ហោត សម្មតិក្នុតា ន ខដិ. ត្តោសខ្លុំអយ៉នត្តសដ៍ស្រម្ទតា ។ កា ខ តត្ខ ជម្-សមុទតា នៃយសមុទតា ។ យេន ជម្មេ យេន နိဒေသေနသားလားအေန ခိုင်္ခနားလုပ်နောက် နိုင်္ခနားကို နိုင်္ခနားကို နိုင်္ခနားကို နိုင်္ခနားကို နိုင်္ခနားကို နိုင អយ៉ំ តត្ត ជម្មសមុទតា វិជយសមុទតា ។ កា ច តត្ថ បុក្ខលសម្នទតា ។ យោ ច នេះសេតិ យស្បូ ច នេសេត ទាភា សម្តុំភ្លា ហោត អយំ តត្ថ ពុក្ខ. លសម្មទនា ។ គេញ តត្ថ តំណាវន្ថារតស្មើ ។ យា នំណារតារចេស្ស ភាមូសរ្ន ភាំយា ភាណំ នុមគមនំ

សមថត្ខន្ធពេ សង្ឃសម្មទតា ធឬសម្មទតា

សមថត្វនូត: ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ លំដាប់នោះកិត្តទាំងឲ្យយទ ក្ចុកទៀត ។ បេ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកខ្លះសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្វេទ្រយ៉ាងនេះ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ នេះហៅថាអធិតរណ៍ រទ្ងាប់ហើយ ។ អធិករណ៍នោះរទ្ធាប់ដោយធម៌អ្វី ។ រទ្វាប់ដោយសម្មរិ. ទ័យ៖ និតិណាវត្ថាកេះ។ ក្នុងសម្មនាវិទ័យនោះ តើមានអង្គដូចម្តេច។ ការចំ ពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌ ការចំពោះមុខវិន័យ ការចំពោះមុខបុគ្គល (ជាអន្តក្នុងសម្មទាវិន័យនោះ) ។ ចុះការចំពោះមុខសង្ឃ ក្នុងសម្មទាវិន័យ នោះតើដូចមេច ។ ភិក្ខុពាំងឲ្យយដែលគួរដល់កម្មមានចំនួនចុំទានរូប ភិក្ខុ ពំឹងនោះកំបានមកហើយ ពំឹងធន្ទ:បេសភិក្ខុដែលគួរដល់ធន្ទ: កំបាននាំមក ហើយ កិត្តពំនីឡាយមាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏មិនពុនហាមឃាត់ នេះ ហៅឋាការចំពោះមុខសង្ឃ ក្នុងសម្មទាវិន័យនោះ ។ ចុះការចំពោះមុខធម៌ ន៍ និការចំពោះមុខវិន័យ ក្នុងសមុខា នៃយនោះ តើដូបម្តេច ។ អជិករណ៍ នោះទោបតាមធម៌ណា តាមវិន័យណា តាមតាក្យប្រេ/ឧប្រដោ វបស់ នេះ ហៅថា ការចំពោះមុខធម៌ នឹងការចំពោះមុខវិន័យ ព្រះសា សា ណា ក្នុងសម្មតាវិន័យនោះ ។ ចុះការចំពោះមុខបុគ្គល ក្នុងសម្មតាវិន័យនោះ តើ ដូចម្តេច ។ ថុគ្គល ព័ងពីររូចដែល សំដែងអាចត្តិ ដល់គ្នានឹងគ្នាក៏មាននៅ ក្នុនទីចំពោះមុខ នេះ ហៅថា ការចំពោះមុខបុគ្គល ក្នុងសមុខាវិន័យនោះ ។ ក្នុងតំណវត្ថាកេះមានកិច្ចដូចម្ដេច ។ ការធ្វើ កំរិយាធ្វើ ការចូលទៅជិត

វិនយបិនពេ ចុស្វវគ្នោ

អជ្ឈូខកមធំ អធិវាសនា អប្បដិក្តោសនា ៩៨ំ តត្ តំណវត្ថាតេស្មី ។ ៧វី វូបសន្តំ ខេ ភិក្ខាវេ អជិតាណំ បដិត្តាហកោ ឧត្តោដេតំ ឧក្តោនដតំ ចាត់ត្តំយំ ។ ធន្ទនាយកោ ទីយតំ ទីយនតំ ចាត់ត្តិយំ ។ (០០០) តិច្នាជិតាណំ តាត់បាំ សមដេល សម្ម-តំ ។ តិច្នាជិតាណំ ឯកោន សមដេន សម្មតំ សម្មទាវិនយេនាតំ ។

វិនយបិងក ចុល្យវត្ត

ការចូល ៧ ហែប ខែប ការ ខ ខួល នឹងការមិន ហាមឃាត់នូវតំណវត្ថា កេកម្ម ណា នេះជាកិច្ចក្នុងតំណវត្ថា កេកម្ម នោះ ។ ម្នាលកិត្ត ពំងឲ្យ យ បើ អធិករណ៍រម្ងាប់ យាំងនេះ ហើយ កិត្តអ្នក ខ ខួលត្រឲ្យប់សើរើ ឡើងវិញ ត្រូវ ទាក្កាដនកធាចិត្តិយ: ។ កិត្តអ្នកឲ្យ ខេទ្ទ: ហើយត្រឲ្យ ប់តិះ ដៀលវិញ ត្រូវ ទីយនកធាចិត្តិយ: ។

(๑๑०) កិច្ចាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ឺន្មានយ៉ាំង ។ កិច្ចាធិក រណ៍រម្នាប់ដោយសមថៈតែមួយ គឺសម្មនាវិន័យ ។ ចប់ សមថត្តត្តា: ទី ៤ ។ **ទុទ្ធក**វត្ថភ្លត្វកំ

(០០០) នេះ សមយេន ពុន្ទោ ភកក ភជកចោ ឧប ៤១ ឧនា ៥ បាត់ន័តាន្ទួលកា នារន្ទ្រប់ កំ**លេ**រី សមយេន នត្ថក្តិយាគំត្តា នហាយមានា ក្រក្នា តាយំ နေးမျိုးလားရဲ့ အႏၶၟ ကာတုခၢွိ^(၈) နာမျိုးစ်းဦးမျိုး မာရလျာ ບ ພັງ ອາ (ພ) ຈ ຝູງ ພຣູ ຈັ ພຣູ ໂອາເຣຣູ ສຣິ ຍົ ລອ សមណា សក្យបុត្តិយា ឧមាយមានា កុក្តា កាយំ နေရှိုးလေလျှံခွဲ ' အုမ္ခေါ် က တုမ္ခါ နာမ၌ စိမ္ခီမ၌ ၊ လေယ၂ -មាច មហ្មុដ្តិតា តាមថ្ងដក់តំ^(m) ។ អស្បេសុំ ទោ နိုင္စာ က ေဆာင္စာ က ေ អារោចេស៊ី ។ អថទោ ភកក រនេស្មី នំនាន រនេស្មី បការណេ កិត្តុសង្ស៍ សន្និចាតា ខេត្តា កិត្តា ខជំខុត្តិ សថ្មំ កាំរ ភិត្តាវេ ឧត្តភ្តំយ ភិត្តា ឧហាយមានា ក្រតួ តាយំ នុត្យសេន៍ ទារុម្យ ពាហុម្យ នមៀ ចំដូម្បីតំ ។ ទពេម័យបោក្ខកេញហេម្យីតំ ជាហេ អាតុភោ ។ ៤ អយំ ជាហេ ន. ម. បោត្តកេសុ នទិស្សតិ។ ៣ ឧរោមិយមរម្មបោឌកេស្ម គាមបោទអាតីតិ បាហេ ។

9ុទ្ធកវត្ថត្តិត្តត:

(១១១) សម័យ នោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគ (១៩គន់ នៅវត្ត វេទ្យវ័ន ជាកលខ្លកនិវាបស្តាន ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្និយ-ភិត្តព័ត្ធាន៏តទឹកហើយត្រដុសកាយ ត្រង់ភ្លៅខ្វះ ដើមដៃខ្វះ ទ្រងខ្វះ ខ្នង រុះ នឹងដើមឈើ ។ មនុស្ស ពំង ហ្វាយធានឃើញហើយ ក៏ពោល ពេស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ក្លុកសមណៈជាសក្យបុត្តិយ៍មិនសមបើខឹងមកង្កត ទឹកត្រដុសកាយ ត្រង់ក្រៅទ្វះ ដើមដៃទួះ ទ្រុងទួះ ខ្នងទុះនឹងដើមឈើ ដូច អ្នកប្រដាល ឬដូចពួកមនុស្សអ្នកនៅក្នុងត្រុង ដែលជាអ្នក១លំទាយនិងការ ប្រដាប់កាយដូច្នេះសោះ ។ ពួកភិត្តុពុនឲ្យមនុស្សព័័ននោះកំពុងពោល **ពេ**ស គិះដៀល បន្តុះថង្គ្នាប់ ។ បេ ។ គ្រានោះ គិត្ត្**ព័ង**នោះ ក៏ក្រាបថង្គំ ទួលសេចក្តី៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រោះទំទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះកាគឲ្រឪឲ្យប្រជុំភិក្ខុសឥ្យូហើយ ឲ្រឥសូរបញ្ជាក់ក្ខុកភិក្ខុ ក្នុង វេលនេះថា ម្នាលកិត្ត ពាំនឡាយ ឮថា ពួកធព្វត្តិយកិត្ត នាំត្នាង្លួត ទឹកត្រ-ដុសកាយត្រន់ ក្មៅទ្វះ ដើមដៃទ្វះ ឲ្រងទ្វះ ខ្នងទុះ ទងដើមឈើ ពិតមែនឬ ។

វិនយបិឝិពេ ចុលុវត្ថោ

សថ្ងំ កកកតំ ។ រំកាញ់ ពុទ្ធា ភកវា អននុញ្ញាំ⁽⁾ កំត្វាវ តេសំ មោយហ៊ុសាដំ អននុលោមិតំ អញ្ច-ដំរូចំ អស្សាមណៈទាំ អភាញ្ជ័យំ អភាលាយំ តាថំ ញំ លាម តេ កំត្វាវ មោយថ្កំសា ឧញាយមាលា ក្រុត្វ តាយ់ ឧត្សំសេស្ស ខ្លាំ ស្ត្រី ជាហ្វីញ ឧញ្ចើ ចំដ្ឋិម្បី នេតំ កំត្វាវ អញ្សសន្ណាដំ កំ បសានាយ ។ បេ ។ កែចៅត្វា ពេម្មី តាថំ តាត្វា កំត្ត្ អាមន្តេសំ ឧ ភិត្វាវ ឧញាយ-មានេន^(b) ក្រុត្វា គោយោ ឧត្សំសេតញោ យោ ឧត្ស-សេយ្យ អាមត្តិ ឧុត្សាដស្សាតំ ។

(១១៤) នេះ ទោ ខន សមយេន នព្វក្ត័យ កិត្ត្ នហាយមានា ៩ ក្តេ តាយំ ខុត្សំសេន្តិ ធារុមរ្និ តាហុមរ្វិ ទូរមរ្វិ បិខ្ទិមរ្វិ ។ មនុស្ស ខុត្សាយន្តិ ទីយន្តិ ខែកខេត្ត តាខំ ហិ នាម សមណា សត្យទុត្តិយា ឧហាយ-មានា ៩ ក្តេ តាយំ ឧត្សំសេស្សន្តិ ធារុមរ្វិ តាហុម្បិ ទូរម្យ បិខ្ចិមរ្វិ សេយ្យថា ខ បល្ងមុន្តិតា តាមថ្ងដ-កំតំ ។ អស្សេសុវី ទោ ភិក្ត្ថ តេសំ មនុស្សាំំ ១ ខ. អស្សេរីយំ។ ២៥៣ ប៉ុណ្ណាយមាញញេត្តកេស កិត្តតំពាហែ ទញ្ហាយតំ ។

066

វិនយចិងក ចុល្អត្ត

កិត្តទាំង ឡាយ ក្រាប ផ្ដេទ្ធ ល បា បា ត្រ ព្រះមាន ព្រះភាគ ពិត មែន ។ ព្រះពុទ្ធ មាន ព្រះភាគ ទ្រង់ប គ្នា ស ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ អំពើរបស់ មោយ-បុរស ទាំង នោះ ជា អំ ពើមិនសម គួរ មិន ត្រូវ ទំនង មិន ត្រូវ បែប មិន មែន ជាវបស់សមណៈ មិន គប្បី មិន គួរ ធ្វើ ទៀយ នៃកិត្ត ទាំង ឡាយ មោឃ បុរស ទាំង នោះ មិន សម បើនឹងមក នាំ ឆ្នា ស្លូត ទឹក ត្រ ដុសកាយ ត្រង់ ភ្លៅ ខ្វះ ដើម ដៃខ្វះ ទ្រូង ខ្វះ ខ្នង ខ្វះ នឹង ដើម ឈើ ខេញលកិត្ត ទាំង ឡាយ អំ ពើ នេះ មិន មែន នាំ ទៀកើត សេ បក្តី ដែះ ថ្វា ដល់ ពួក ដន ដែល មិន ទាន់ ដែះ ថ្វា ខ្វះ ដើម ដៃខ្វះ ទ្រូង ខ្វះ ខ្នង ខ្វះ នឹង ដើម ឈើ ខេញលកិត្តទាំង ឡាយ អំ ពើ នេះ មិន មែន នាំ ទៀកើត សេ បក្តី ដែះ ថ្វាដល់ ពួក ដន ដែល មិន ទាន់ ដែះ ថ្វា ខេ ។ បេ។ លុះ ទ្រង់ប នោស ហើយ ក៏ ធ្វើ ធម្មី ក ថា ត្រស់ ហៅ កិត្តទាំង ឡាយ មកថា ម្នាល កិត្តទាំង ឡាយ ភិត្ត អ្នតទឹក មិន ត្រូវ ត្រដ្សសភាយ នឹង ដើម ឈើ ខេ ភិត្ត ណា ត្រដុស ត្រូវ អាបត្តិ ខ្កកដ ។

(១១៤) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយភិក្ខុនាំគ្នាង្លួតទឹកត្រដុសកាយ ត្រង់ភ្លៅខ្វះ ដើមដៃខ្វះ ទ្រងខ្វះ ខ្វងខ្វះ នឹងសសរ^(១)។ មនុស្សទាំងទ្យាយ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកសមណៈឋាសក្យបុត្តិយ៍មិ**ខ** សមបើនឹងងួតទឹកត្រដុសកាយត្រង់ភ្លៅខ្វះ ដើមដៃខ្វះ ទ្រងខ្វះ នឹង សសរ ដូចអ្នកប្រដាល់ ឬដូចពួកមនុស្សអ្នកនៅក្នុងកែង ដែលជាអ្នកខ្វល់ ខ្វាយនឹងការប្រដាប់កាយសោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយធានត្តមនុស្សទាំងនោះ • សសរដែលគេឈេះទុកក្បែរកំពង់សម្រាប់ង្ហតទឹក ។ (០០៣) គេឧ ទោ មន សមយេន ឧទ្វត្តិយា កិត្ត្ លោយមានា កាន្ត្រ កាយំ ឧត្យំសេខ្តំ ៕រុម្ប៍ ពាហុម្បី ឧមាយមានា កាន្ត្រ កាយំ ឧត្យំសេខ្តំ «សេខ្តំ ទីយខ្តំ វិចា ខេត្តំ កាខំ ហំ នាម សមណា សក្សមុត្តិយា ឧហាយមានា កាន្តែ កាយំ ឧត្យំសេស្សខ្ថំ ៕រុម្ប៍ ពាហុម្ប៍ នេះម្បី បិដ្ឋិម្បី សេយ្យដាច់ បល្អមុដ្តិ ៕រុម្ប៍ ពាហុម្ប៍ នេះម្បី ខេតិក្តាប់ ឧហាយមា ខេន កាន្ត្រ កាយោ ឧត្យំសេត ហោ យោ ឧត្យំសេយ្យ អាមត្តិ ឧញ្ញដសព្វតិ ។

ឧដ្ឈាយត្តានំ ទីយត្តាដំ វិថា ខេត្តាដំ ។ ខេ ។ អ៩ ទោ សេ ភិត្ត្ ភេសាតោ វាតេមឆ្នំ អាពេ ខេស៊ំ ។ ខេ ។ សថ្នំ តើរ ភិត្តាវេ ។ ខេ ។ សថ្ងំ ភេសាឆិ ។ វិសាលិត្វា ជម្មី តេដី តេត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ន ភិត្តាវេ នយាយមានេន ៩ ក្តេ តោយោ ឧត្យំសេតក្វោ យោ ឧត្យំសេយ្យ អាមត្តិ ឧត្តេដូ ស្មា ភា ។

ខុទ្ធនវត្ថុតូនូវត ជព្វត្តិយកិត្តវត្ថុ សហសរ៍ត្

960

ទុទ្ធកវត្ថុត្រូទ: រឿងធព្វធ័យភិត្ថុ សហសវត្ថ

កំពុង ពោល ពេស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ ១ បេ។ វេលា នោះ ភិក្ខុ ទាំង នោះ ភិក្រាបបង្ខំ ខូល សេចក្តី ទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះកាត ១ បេ ។ ព្រះអង្គ ខ្វែង់ ត្រាស់សួយ ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ចិត មែន ឬ ១ បេ។ ភិក្ខុ ទាំង នោះ ក្រាប បង្ខំ ខូលថា បតិត្រ ព្រះមាន ព្រះភាគ តិត មែន ។ ព្រះមាន ព្រះភាគ ខ្វេងបន្ទោស ហើយ ខ្វែរ ធ្វើធម្មី កថា រួច ត្រាស់ ហៅភិក្ខុ ទាំង ខ្វាយ មកថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ភិក្ខុង្ក ត តិត មិន ត្រូវ ត្រដុស តាយ នឹងសសរ ខេ ភិក្ខុ ណាត្រដុស ត្រូវ តាបត្តិ ខ្កុង ។

(១១៣) សម័យនោះឯង ពួកធញ្វគ្គិយកិត្តទាំត្នាង្សតទឹកត្រដុស កាយ ត្រង់ក្មៅទូ៖ ដើមដៃទូ៖ ទ្រូងទូ៖ ១្នងទូ៖នឹងដញ្ចាំង ។ មនុស្ស ទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកសមណៈជាសក្ស-បុត្តិយ៍មិនសមបើខឹងមកង្គតទឹកត្រដុសកាយ ត្រង់ក្មៅទូ៖ ដើមដៃទូ៖ ទ្រូងទូ៖ ១្នងទូ៖នឹងដញ្ចាំង ដូចអ្នកប្រដាល់ ឬដូចពួកមនុស្សអ្នកនៅ ក្នុងក្រុង ដែលជាអ្នក ទូលំទ្ធាយនឹងការប្រដាប់កាយសោះ ។ បេ ។ ព្រះមានបុណ្យ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តង្គតទឹក មិនត្រូវត្រដុសកាយនឹង ដញ្ចាំងទេ កិត្តណាត្រដុស ត្រូមាបត្តិទុក្កដ ។

୭୯୯

(១១៤) នេះ ទោ ខន មខយេខ ឧទ្វត្ត័យា ភ័ន្ទ စ္ကေကာမ္း မင္သားေစညာက္ကိဳ ရင္ခံလုပ္ စင္ရီပက္ကိ ទីយន្តិវិទាខេន្ត ។ ថេ ។ សេយ្យថា ខំ គំហំ គោមកោ-ลิเฌลิ ๆ หเงาหุ่ เอา ลิธร เสม ยองบุาน ឧដ្យយន្តានំ ទ័យន្តានំវិទាខេន្តានំ ។ ខេ ។ អ៩ ទោ នេ ភិក្ខុ ភកវតោ ៧នមន្តុំ អាពេខេសុំ ។ បេ ។ សច្ចុំ កើរ តំតាវ ។ មេ។ សថ្ងំ គតវាតំ ។ មេ។វិត ហេតា ឧញ័ តថំ តន្លា កិត្តូ អាមន្លេសិ ន កិត្តាវ នហាយមានេន អដ្ឋាន ឧទ្យាយិតត្វុំ លោ ឧទាយោយ ភ្ញៀ អាមត្តិ ឧត្តរ-ដសព្វត៌ ។ (១១៥) នេះ ទោមឧសមយេន ឧត្វភ្នំយា ភិន្ទុ

កនុត្តហត្តកេន ឧហាយន្តំ។មនុស្ស នុជ្ឈាយន្តំទីយន្តំ

វិតពេលនេ ចុស្តវន្តេ-

563

៉ែនយប៌ជា ចុល្អវត្ត

(១១៤) សម័យ ទោះឯង ភ្លកធត្វត្តិយក់ក្តុ កាលផ្ទត ពី កំនាំគ្នា ពៅផ្លូតក្នុង ខីមិនគួរ^(១) ។ មនុស្ស ពំងំ ឡាយកំពោល ពេលតំះដៀលបន្តុះ ២ ឆ្នាប់ថា ។ បេ ។ ដូចជាភ្លកគ្រល សូម្មកចរិភោគ កាម ។ កិក្ខុ ពំងំ ឡាយ ធានព្វមខុស្ស ខំងខោះ កំពុង តោល ពេល តំះដឿល បន្តុះបង្នាប់ ។ បេ ។ គ្រានោះ កិក្ខុ ពំង នោះក៏ក្រាបបង្ខំ ខ្លួល សេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអន្ត ខ្ងែត្រាស់សួរថា មាលកិក្ខុ ពំងំ ឡាយ ចាត់ មែនឬ ។ បេ ។ កិត្ត ពាំ ឡាយក្រាបបង្ខំ ខ្លួលថា សូម ខ្ងន់ព្រះ មេត្តា ខ្មោស ព័ត៌ មែនឬ ។ បេ ។ កិត្ត ពាំ ឡាយក្រាបបង្ខំ ខ្លួលថា សួម ខ្លង់ព្រះ មេត្តា ជ្រោស ព័ត៌ មែនឬ ។ បេ ។ កិត្ត ពាំ ឡាយក្រាបបង្ខំ ខ្លួលថា សួម ខ្លង់ព្រះ មេត្តា ជ្រោស ព័ត៌ មែន ទ្ធាយមកថា មាលកិត្ត ពាំង ឡាយ កិត្ត កាល អ្នត ខេត្ត សំ ហៅកិត្ត ពាំង គួរ ខេ កិត្ត ណាង ត្រ ត្រូវ អាបត្តិ ខក្តដ ។

(๑๑៥) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយភិក្ខុនាំគ្នាង្លតទឹក ដោយឈើ ដែលគេធ្វើជាដៃគន្ធព្^(២)។ មនុស្សទាំងខ្យាយក៏តោ**ល**ទោស តិ៖រដ]ល

ឈើដែលគេយកទៅបាំងធ្វើជាដែនក្តារ
 ឈើដែលគេយកទៅបាំងធ្វើជាដែនក្តារ
 ហើយដូតស្វាមគំនូសង្វ២ជាក្រឡាងលំអ្នកទឹក ហៅថា ទីមិនគួរ មនុស្សយកគ្រឿងលំអ
 ក្រឿងបំអើកដាំទុកត្បែរកំពង់សម្រាប់អ្នកទឹក ហៅថា ទីមិនគួរ មនុស្សយកគ្រឿងលំអ
 កៅជាក់ក្នុងនៃឧត្តារនោះហើយត្រដុស៣យ ។ ៤ ឈើដែលគេធ្វើដូចជាដៃមនុស្សហើយគេ
 កម្ពស់ទុកត្បែរកំពង់សម្រាប់អ្នកទឹក បនុស្សទាំងហួយយកគ្រឿងលំអិតទៅជាក់គរនឹងផ្ទោះ
 កម្ពស់ទុកត្បែរកំពង់សម្រាប់អ្នកទឹក បនុស្សទាំងហួយយកគ្រឿងលំអាទាំងទំពង់ទំនាំ សំអាន
 កម្ពស់ទុកតែទាំងសម្រាប់អ្នកទឹក បនុស្សទាំងហួយយកគ្រឿងលំអាទាំងកំពង់ងំណើ
 គោ៖ ហើយក្រដុស៣យដោយឈើគោ៖ (អដ្ឋជាថា) ។

ចាខេត្ត ។ ខេ ។ សេយ្យដាចំ តំហំ គោមគោតំពោត ។ မးလဂ္ဂသို ၊ အား ကို ၊ ကေပ် မ မ လဂ္ဂာ မိ ရ မ္လာ ယ မွာ မိ ទ័យឆ្នាំ ទំភិតខេត្តដំ ។ ខេ ។ អដទោ នេ ភិត្ត្ ភកវតោ **រ)តមត្តំ** អារោចេសុំ ។ បេ ។ ឧ ភិភ្នាវេ កន្ទុបានតេន នហាយ័តត្ទំ យោ នញាយេយ្យ អាចត្តំ ឧុត្តាដស្បាត់។ (០០៦) នេះ ទោ ១៩ សមយេន នក្ខក្ខ័យា កិត្ត အျက်န္ အလုန္ခ်ီတာ စကားထန္ ။ ခုဒိုလုပ္ခံ စိုင္ပါက္မွီ ခ်ီယန္နီ ဒီဓာဇေန္နီ ၅ စေ ၅ မေယျခာဗိ ကိတ် ကာဗ၊က-ော်ခွား၊ အျကိုန္တာလုန္ရွိယာ ေတာင်ာ်ခ်စ္ပံ ၊ ဟာ ေ យេយ្យ អាបត្ត ឧត្តដសក្នំ ។ (၈၈၈) အေဒ၊စာ ဗေဒ လမးယား ေစာကိုတာ ကို ကို ကို ကို ပ်းဆမ္ခ် ကာပင်နဲ့ ရခ်က်ပ စီရှိကာဖွဲ့ ရက်မှု ရောက်မှု စီကာဖွဲ့ ខេន្ត។ ខេ។ សេយ្យដាទំតំហំ តាមកោតំពោត៌។ខេ។

ទុទ្ធនាវត្តត្តនូវតែ ឧត្តត្តិយក់ត្រូវត្ថុ ខាលានរត្ត

បន្តុះបង្អាប់ថា ។ បេ។ ដូចពួកគ្រូហស្ដ្មកបរិភោគកាម ។ បេ។ ភិក្ខុ ពំនំ ឡាយក៏ក្រាបចន្និទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអន្ធខ្វែនត្រាស់ថា មាលភិក្ខុពំនិឡាយ ភិក្ខុមិនត្រវន្តតទឹក ដោយ ដុំលំអិតថ្មឈ្មោះកុះវិទួក: ឡើយ ភិក្ខុណារ៉ូត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ (១១៧) សម័យនោះឯន ពួកធព្វគ្គិយភិក្ខុញ៉ាំនគ្នាទំន័ត្នាឲ្យធ្វើ បកេម្^{(២}) ពៅវិញ ថោមក ។ មនុស្ស ពំនិទ្យាយក៏ពោល ពេស តិះដៀល បន្តុះបង្គិរបំថា ។ បេ ។ ដូចពួកគ្រូហសូអ្នកបរិភោគកាម ។ បេ ។

នេយពលអតថ្ម័ឈ្មោះកុរវ៉ុន្តកះមពណយប្របលនឱលត្តហេយសូនធ្វេជាដុំ ហេយស្រែះ
 ដោយអម្បោះហើយកាន់របស់នោះខាងចុងខាងដើម ហើយជុំះកាយក្នុងវេណង្ហតទឹក (អដ្ឋក ហិ) ។ ២ ដុំសុទ្ធននឹងទូនទៅវិញទៅមក ។

ରମ

96N

វិនយមិដកេ ចុល្វវគ្គោ

ကိုက် လာက်စုနာ သေးပားမဟာ သေး အေး (၁၈၈) ခ်ဲ့ကာဇ္ ခိုကပြာန ပါလဗာ ေခိုကယာဒ အမားကာရ វិទា ខេន្ត ។ ខេ ។ សេយ្យថា ខំ តំហំ តាម ភោត នោត ។ ខេ ។ អ៩ ទោ នេ ភិត្ត កកវតោ ឯតមន្តំ អារោ ខេសុំ យេយ្យ អាមត្ត ឧត្តនដល្អតំ ។ (១១៩) គេន ទោ បន សមយេន អញតាស្បា កិត្តានោ តាតុពេតាតានោ ហោតំ ។ តស្បូរិនា មហ្វតា ន នាសុ ហោត^(@) ។ បេ ។ ភកាវតោ **រ**ិតមន្ទ័ អា ភេ ខេស៊ំ ។ បេ ។ អនុជានាម ភិត្តាប កំលានស្ស អភាគមហ្គតន្តំ ។ ឲម.ន តសុវ្រភាមល្អបាន ជាសុ ហោតិ ។

จ๒๘

វ័នយបិដា ប៉ុល្វវគ្គ

ភិត្ត្**ព៌ង**នោះក៏ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដី s^+ ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ហេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវញ៉ាំងគ្នានឹងគ្នាឲ្យ ធ្វើបកែម្ម ៧វិញ ៧មក ខេតិត្ណាឲ្យធ្វើ ត្រូវអាបត្ត ទុក្កដ ។ (១៩៨) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយភិក្ខុង្គូនទឹកដោយឈើមាន សណ្ឋានដូចដើនកន្លោះ $(^{c})$ ។ មនុស្សទាំនឡាយកំពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួកគ្រល សូអ្នកហិតោគតាម ។ បេ ។ ភិត្ត្**ល័ង** នោះក៏ក្រាបបន្ដ៍ $o_{\mathcal{O}}$ សេចក្ដី s_{i}^{+} ះ បំពោះព្រមោនព្រះកាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទុក្លយ ភិក្ខុមិនត្រូវងូតទឹកដោយឈើមាន សណ្តានដូចដើនកនោះទេ កិត្តណាងត្រ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ y (១១៩) សម័យនោះឯឪ មានកិត្ត រូបកើតអាតាធកមមោស ។ កិត្ត នោះវៀរចាកឈើមានសណ្ឋានដូចជើនកន្លោរ ក៏មិនបានសេចក្តីសប្បាយ ។ បេ ។ ភិត្តុទាំងទ្បាយ ក៏ក្រាបបន្ដ័ទូលាសបក្ដីទុះចំពោះព្រះមានព្រះ **។ ខេ ។ ត្រះ**អង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ទ័ង ទ្យាយ ត ហ៍ គិ**ត អនុ**ញាតឃើមា**នស**ណ្ហានដូចដើនកន្ថោរ ដែលគេមិនបានទាក់ដាក្សាចំ ធ្មេញមករ ដល់ភិក្ខុមានជម្ងឺ

ឈើដែលគេឆ្នាក់ដាក្លាច់ធ្មេញមករ ហើយធ្វើឲ្យមានទ្រង់ទ្រាយដូចដើងកន្ថោះ(អដ្ឋកថា) ។

ดษส

ខ្ញុំតូវត្ថុក្ខត្ថពា ដកទុព្វលភិក្ខុវត្ថុ នហានវត្ថុ

(()) គេន ទោ បន សមយេន អញគរោ ភិត្តុ ជាជុត្វលោ នហាយមានោ ន សក្តោត អត្ត-នោ តាយំ នុចឃំសេតុំ⁽⁾ ។ បេ ។ ភកវតោ រៀតមន្ត្ អាហេខេសុំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ ជុត្តាសិតាន្តិ ។ ()) គេន ទោ បន សមយេន អញគរោ ភិត្តុ បិដ្ឋបរិតាម្នំ តាតុំ តុក្តាត្វាយតំ^(b) ។ បេ ។ ភក-វាតោ រៀតមន្តំ អាហេខេសុំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិត្តាវេ បុដ្តចាណ៌តាន្តំ^(៣) ។ ()) គេន ទោ បន សមយេន នព្វក្តិយា ភិក្ខាវេទ័យ តាសិ សា បន សមយេន នព្វក្តិយោ សិក្តាវាតាំ តាម្រំ ។ មេ ។ ភាព្វាភាមិ

ភិត្ត វេល្វិតំ ជាបន្តិ ។ មេ ។ ទាមខ្លំ ជាបន្តិ ។ តាឈ្លាសុត្តតំ ជាបន្តិ ។ កាដ់សុត្តតំ ជាបន្តិ ។ ខ្ញុំវេត្តិតំ ជាបន្តិ ។ កាយុរំ ជាបន្តិ ។ មត្តស្តា ខ្ញុំភាពលាំ ជាបន្តិ ។ អង្កុលិទុខ្ចុំតំ ជាបន្តិ ។ មនុស្សា ខ្ញុំញាំ. យន្តិ ទីយន្តិ វិទា ខេត្តិ ។ មេ ។ សេយ្យដាម៌ គំហី - ឧ.ម. ខត្សូលែតុំ ។ ២ ឧ.ម. ចេត្តកេសុ កេន ភោ បន សមយេនភិត្តូ ប័ដ្ឋី-

មរិកម្មំ ៣តុំ កុក្កក្លាយន្តឹតំ វិចនំ អាគតំ ។ ៣ ១. បុថុបាណ័យន្តី ។

ខុទ្ធពវត្ថុត្នន្ធនៈ រឿងភិត្តូហស់ឥរាកំណំងថយ នហានវត្ត

(១៩០) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១ រូបចាស់ជាកំឡាំងថយ កាលបើង្ហតទឹកមិនអាចនឹងដុសកាយខ្លួនឯងថាន ។ បេ ។ ភិក្ខុ ពំងឡាយ កំក្រាបបង្ខំទួលសេចក្តី[‡]ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពំងឡាយ តថាគតអខុញ្ញាត ១ ញ៉េសំពត់^(๑) (សម្រាប់ ភិក្ខុចាស់ជាជ្ញតទឹកដុសខ្លួនបាន) ។

(១៤១) សម័យនោះឯង ទានភិក្ខុ ១ រូបរង្កៀសខឹងការបរិកម្មខ្នង (ដុសខ្នង) ។ បេ។ ភិក្ខុទាំង ឲ្យយបានក្រាបបង្គ័ទួលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឲ្យយ គថាគតអនុញ្ញាតការដុសខ្នងដោយដៃបាន ។

(១৮৮) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយកិត្តទ្រខ្មន់គ្រឿងប្រដាប់ ត្រចៀក^(be) ។ ២ ។ ទ្រទ្រន់សង្ខាវ ។ ទ្រទ្រន់គ្រឿងប្រដាប់ក ។ ទ្រទ្រន់គ្រឿងប្រដាប់ចក្កេះ ។ ពាក់កង ។ ទ្រទ្រន់គ្រឿងប្រដាប់ដើម ដៃ^(m) ។ ទ្រទ្រន់គ្រឿងប្រដាប់ដៃ ។ ពាក់ចំញ្ចៀន ។ មនុស្ស ពំងទ្យ យ កំពោល សេ តិះដៀល បន្តុះបង្គ្នាប់ថា ។ ២ ។ ដូចពួកគ្រូហស្ត

 ១ ខ្លាញ់ឬទ្ធងសំពត់ដែលគេត្រូលញ់ ។ ៤ គ្រឿងប្រដាប់ត្របៀកដែលគេព្យូរសំយុងចុះឲ្យ ដុតអំពីត្របៀកដាដើម (បើតាមដីកាថាគ្រឿងប្រជាប់ត្របៀកមានពណ្ឌលជាដើម) ។ អដ្ឋកថា។ ៣ ព្រះសុវណ្ណពាហុរគន៍ (ពន្រ្ទ៍) ។

062

វិនយបិឝកោ បុល្វវគ្គោ

តាមកោតនោត ។ អស្បេសុំ ទោ គិត្ត តេស မင်္ဂလိပ်စ္စ အဆိုက္ရာ အဆိုက္ရာ အမိုက္ရာ အမိုက္ရာ အမိုက္ရာ အမိုက္ရာ အမိုက္ရာ အမိုက္ရာ အမိုက္ရာ အမိုက္ရာ အမိုက္ရာ អ៩ (សា តេ ភិត្ត ភេតា តេ ស្ថិត អា ពេ ខេសុំ ។ បេ។ សខ្វំ កាំរ ភិក្ខុឋ ជព្វក្ត័យ ភិក្ខុ វល្វិកំ ជាវរត្តំ ។ ចាមខ្លំ ជាបន្តា តាណ្ឌសុត្តតំ ជាបន្តិ ។ តាដីសុត្តតំ ជាបត្តំ។ ជុំវត្តំតំ ជាបត្តំ។ តាយុរំ ជាបត្តំ។ ហត្តា-អាហាំ ជាចេន្តិ ។ អន្ត័លំមុន្តិតាំ ជាចេន្តិតំ ។ សច្ច័ **ກຕ**ກໍສົ່ງ ເບັງໂຕເທັລາ ແຍຼິ ສະຢິ ສະລາ ກໍ່ສູ អាមន្លេស ន ភិក្ខុវៅ វល្វិតំ ជាបនត្វំ ឧ ទាមខ្ញុំ ជាប-តព្ំំនតណ្ហបុត្តតំ នាបតព្ំ នតាដំបត្តតំ ជាបតត្វំ ន ឱ្យដ្តំតាំ ជាបតត្វំ ន តាយុរំ ជាបតត្វំ **ជ ហត្តាអា**ណំ ជាបតព្វំ ជ អផ្តលិមុន្តិតាំ ជាបតព្វំ យោ ជាយេ អាបត្តំ នុត្តដសព្វតំ ។ က်မ္ထိမိဒ ဘက္စာရော ၁၄ မော (ယခုပ) အိက္ခ္က နီးယားကားလာ^(၈)ဆဟင္ရွိ ၅ မင္မလဂ္မာ ရွင္မာုယာင္ရွိ ទីយន្តំ វិទា ខេត្ត ។ បេ។ សេយ្យដាមិ កំហ 🗴 កត្ថចិ ហេត្តកេ ទ័យកេសេនី ជាហេ ទិស្សនី ។

୭୩୦

វិនយប់ជា ចុក្ខរវត្ត

អ្នកបរិកោគកាម ។ កិត្តទាំងឲ្យយបានឲ្យមនុស្សទាំងនោះកំពុងពោល កេស តិះដៀល បន្តះបង្អាប់ ។ បេ ។ លំដាប់ នោះ កិត្ត ពំងនោះក៏ក្រាប បន្តំទូលសេចក្តី $\stackrel{\circ}{s}$: ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស សូវថា មាលភិត្តទាំង ឡាយ ព្វថា ពួកធព្វគ្គិយភិត្តទ្រទ្រង់ គ្រឿងប្រដាប ត្រចៀក ។ ខ្វខ្វែឆ័សភ្លាវ ។ ខ្វខ្វន៍គ្រឿនប្រដាប់ក ។ ទ្រខ្វន៍ គ្រឿងប្រដាប់ចង្កេះ ។ ពាក់កង ។ ទ្រទ្រង់គ្រឿងប្រដាប់ដើមដៃ ។ ឲ្យទង់គ្រឿនប្រដាប់ដៃ ។ ពាក់ចំញៀន តិតមែនឬ ។ ភិក្ខុ ពំង ឡាយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រន់ព្រះមេត្តាក្រោស ពិតមែន ។ បេ។ លុះ ទេនថនទ្ទាសហើយទ្រន់ធ្វើធម្មឹកថា រួចត្រាស់ហៅកិត្តទាំនឡាយមកថា មាលភិក្ខុទាំនទ្យាយ ភិក្ខុមិនត្រូវទ្រទន់ត្រឿនប្រដាប់ត្រចៀក មិនត្រូវ ឲ្រទ្រង់សង្វារ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ត្រឿ**ង**ប្រដាប់ក មិនត្រូវទ្រទ្រង់គ្រឿន ប្រដាប់ចង្កេះ មិនត្រូវតាក់កង មិនត្រូវឲ្រនាំគ្រឿងប្រដាប់ដើមដែ មិនត្រូវឲ្រទន់ក្រេរ្យឹងប្រដាប់ដៃ មិនត្រូវពាក់ចិញ្ចៀន ភិក្ខុណា ទ្រទ្រង់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(១៤៣) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយភិក្ខុទុកសក់វែង ។ មនុស្ស ព័នទ្យាយពោលពេស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។បេ ។ ដូចពួកគ្រហស្ត រុវ្ធារិដ្ដតូវពេ «ព្វត្ដ័យរឺត្បុរំដ្ដ ពោះបួន ពេសេសណ្ណតារី តោមកោត់ នោត់ ។ មេ ។ អក់វ តោ សំតមត្ដំ អា អេ-ចេស៊ំ ។ មេ ។ ន ភិក្ដាប់ នីឃា តោសា នាបតញា យោ នាបយ្យ អាមត្ដិ ឧុត្តាដស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ ឧុមាសិតាំ អំ ឧុវន្ដសំ អត់ ។

លេខ័ត្ន នយរមស នម ទាវ (រមក) ភិត្ត តោច្នេ តេសេ ខុំសណេខ្លំ ។ ដណៈគេខ កោស និសាលោន ។ មានដណាភេន គោស ខុំសណ្ដេត្តំ ។ សិត្តតេលគោន គោសេ ខុំសណ្ដេត្ត ។ ន្នតាតេលកេន តោសេ និសាណត្ថិ ។ មនុស្សា នុជ្ឈាយខ្លំ ទីយខ្លំ វិភា ខេន្តំ ។ ខេ ។ សេយ្យថា ខំ អារោរេស៊ី ។ ខេ ។ ឧ ភិត្ថាវ តោខ្មេ តេសា នុំសណ្តេតញា ន ដណាគោន គោសា នុំសណ្តេញ ေ တခုံးဆေးကာင္ ကေလာ စိုလႈပ္သားဆက္ ေလ်ာက္ခဲ့ តេលតេន តេសា និសណ្ដេតព្វា ន នុនតាតេលកេន តោសា និសាណ្ឌេតញា យោ និសាណ្ឌេយ្យ អាចត្តាំ នុត្តដស្ពាត់ ។

ອກຸຈ

ុខ្ទាវដ្តទូន្នកៈ រឿងធព្វត្តិយភិត្ត ការសិតសត់ដោយស្ថិតដាដើម

អ្នកបរិកោគកាម ។ ២ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាមថន្តិទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ២ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវទុកសក់វែន ភិក្ខុណា ទុក ត្រូវអាថត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យទុកសក់កំណត់កាលត្រឹមពីវេទៃ ឬកំណត់ ត្រឹមពីរឆ្នាប់(^១) ។

(១៩៤) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយភិក្ខុសិតសក់ដោយស្និត ។ សិតសក់ដោយក្រមួនទឹងប្រេង ។ សិតសក់ដោយក្រេស គឺដៃធ្វើជាក្រាស ។ សិតសក់ដោយក្រមួនទឹងប្រេង ។ សិតសក់ដោយប្រេងដែលលាយដោយ ទឹក ។ មនុស្សទាំង ឡាយ ពោល ទោស តិះដឿល មន្តុះបន្ទាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួកគ្រហស្តអ្នកបរិភោគតាម ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយក្រាបបង្គំទួល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ក្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា មាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវសិតសក់ដោយស្និត មិនត្រូវសិតសក់ ដោយក្រាស មិនត្រូវជ្រងសក់ដោយដៃធ្វើជាក្រាស មិនត្រូវសិតសក់ ដោយក្រមួននឹងប្រេង មិនត្រូវស្វិតសក់ដោយប្រេង ដែលលាយដោយ ទឹក ទេ ភិក្ខុណាសិត ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

စ္ကစ္

onb

វិនយប់ដំពេ ចុល្អវិវេត្

(១៤៥) តេខ ទោ ខន សមយេន ភត្ថក្តិហា កិត្ត្ូ អនាសេមិ ខុនតមត្តមិ ខុទនិមិត្តំ ខ្ទំលោ កេតត្តិ ។ មនុស្សា ខជ្ឈយត្តិ ទីយត្តិ វិចាចេត្តិ ។ ខេ។ សេយ្យដាមិ គិហី តាមកោតិនោតិ ។ ខេ ។ កត់វីតោ រាតមត្តំ អាភេខេស៊ី ។ ខេ ។ ន កិត្តិវេ អនាសេ វា ខ្នតតមត្តេ វា មុទនិមិត្តំ ខ្ញុំលោតោតត្នំ យោ ខ្ញុំលោ-កោយ្យ អាមត្តិ ឧុត្តដស្សាតិ ។

(១៩៦) គេន ទោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កិត្ត្ នៅ មុខ វិណោ ហោតិ ។ សោ កិត្ត្ថ ពុត្ថ ភើតសោ មេ អាវ៉ីសោ វិណោតិ ។ ភិក្ត្ថ ಖិមេលឹស្ ខ្លាំ និសោ^(@) តេ អាវ៉ីសោ វិណោតិ ។ សោ ន សន្ទីលតិ ។ កត់ពៃ ឯតមត្តំ អាពេធេស៊ី ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុ វើ អាតា-នប្បច្ចូយា អានាសេ ១ នុនភាពត្ត ៣ មុខនិមិត្តំ និលោភេតុត្តិ ។

ម. ឯទិសោ ។

វិនយប៌៨ក ចុល្វវត្ត

(១៤៥) សម័យៈនាះឯង តួកនព្វត្តិយភិក្ខុមើលមុខទំម័ត្តគឺសមោល មុខក្នុងតញ្ចក់ខ្លះ ក្នុងកាជនៈទឹកខ្វះ ។ មនុស្សទាំងទុក្លាយពោលទោស តំះដៀល បន្តុះបន្ទាប់ថា ១លេ១ ដូចពួកគ្រហសូអ្នកបរិកោគតាម ១លេ១ ភិត្ត ទាំង ទ្យាយ ក្រាបបន្ដ៏ ទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ចេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុមិខត្រវមើលមុទទមិត្ត ក្នុង កញ្ចក់ ឬក្នុងភាជន: ទឹក ទេ ភិក្ខុណា មើល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ (១៩៦) សម័យនោះឯង មានកិត្ត ១ ប្រកើតដម្លៅត្រង់មុទ ។ ភិត្ត នោះសូវភិត្ត គំំង ឡាយថា ម្នាលលោកមានអាយុ ដមេ ស្រ្វុំដូចម្ដេច ពេ ។ ភិត្ត ពំ័ង ព្លាយ ត្រាប់យ៉ឺងនេះថា ម្នាល លោក មាន អាយុ ដមេក លោកដូច្នេះ ។ កិត្តនោះមិនដឿ ។ កិត្តទាំងឡាយក្រាបបន្ត័ទូលសេចក្តី ទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំនទ្យាយ បើទានអាតាធដាហេតុ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុមើលន៍មិត្ត ក្នុងកញ្ចក់ ឬកងកាដន: ទឹកចាន 🕽 ។

(១៩៤) គេជ ទោ ខា សមយោធ អញ្ញតាស្ស ភិត្តិនោ ខត្តិភ្លេច នា ខេ សមយោធ អញ្ញតាស្ស អហេខេស៊ី ។ ខេ ។ អនុសាធាន៍ ភិត្តិវៅ អាតាឌឲ្យខ្វយា មុខំ អាលិម្យិតុត្តិ ។

(១៤ ទ) គេខ ទោ បន សមយេខ ភព្វក្ដ័យ កិត្ត្ មុទំ អាល់ ឡេខ្លំ^(១) ។ មុទំ ឧម្មខ្លេខ្លំ ។ មុទំ ពុណ្ណេខ្លំ ។ មនោសំលាតាយ^(២) មុទំ លាត្ថាខ្លំ^(៣) ។ អង្កភកំ គា-ហេខ្លំ ។ មុទភភំ ភាពេខ្លំ ។ អង្កភកមុទភភំ ភាពេខ្លំ ។ មនុស្សា ឧដ្ឋាយខ្លំ ទ័យខ្លំ អោចេខ្លំ ។ ខេ ។ សេយ្យ-ថាបំ កំព័ តាម គោតំនោន ។ ខេ ។ ភកាតោ រានមត្តំ អាពេច សុំ ។ បេ ។ ឧ ភិទ្ធាវេ មុទំ អាល់ ម្យិតថ្ងំ ឧ មុទំ ឧ មុខ្ចំតថ្ងំ ឧ មុទំ ខណ្ណិតថ្ងំ ឧ មនោស៌លាតាយ មុទំ លាត្យាតថ្ងំ ឧ អង្កភាតា ភោតញោ ឧ មុទភាតោ តាតញោ ឧ អង្គភាគមុទភាតា ភាតញោ ហោ គាហេញ អាបត្តំ ឧ អង្គភាគមុទភាតា ភាតញោ ហោ គាហេញ អាបត្តំ ឧ អង្គភាគមុទភាតា ភាតញោ ហោ គាហេញ អាបត្តំ

ខ្លះវិត្តតូនូវកានកូត្តីយរាំកូរិត្ត មុទអាលិញតាទី

្រុចស] សម័យនោះឯង ភ្លកធត្ថគ្គិយភិក្ខុនាំគ្នាជាត់មុទ ។ ដុស **ភ**ត់មុខ។ ប្រស់មុខ។ បុបមុខដោយថ្មទោសិលា។ ធ្វើការលាបទ្ន។ ត្វេតិការលាបមុខ ។ ធ្វេតារលាបទាំង១៩ទាំងមុខ ។ មនុស្សទាំងឡាយ ពោល ពេស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ។ បេ។ ដូចពួកគ្រហស្អអ្នកបរិភោគ កាម ។ ២ ។ ភិត្ត ពាំន ឲ្យយក្រាបបន្ត័ ខូល សេចភ្លឺ ទុះ ចំពោះ ព្រះ មាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិនត្រូវ ផាត់មុទ មិនត្រូវដុលទាត់មុទ មិនត្រូវប្រស់មុទ មិនត្រូវចុចមុទដោយថ្ម មនោសិលា មិនត្រូវធ្វើកាលេប១ន មិនត្រូវធ្វើកាលេបមុ១ មិនត្រូវធ្វើ ការលាបទាំងទូនទាំងមុ១ទេ កិត្តណាធ្វើ ត្រូវអាបត្តទុក្កដ ។ (១៤៤) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ទ ប្រភើតអាពាធឈឺវៃភ្នក ។ $\tilde{r}_{\tilde{g}}$ ទាំង ឡាយក្រាបបន្ដ័ ខូលសេចក្ដី $\stackrel{+}{s}$ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ហេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បើមានអាពាដដាហេតុ តថា-គតអនុញាតឲ្យកិត្តជាត់មុខបាន ។ ញ

ទុទ្ធសត្ថៈរូទ្ធស រឿងធត្វធ្គ័យភ័ន្ធ 🖘 លត់ុខដាះវេម

ອດງວາ

(១៩៩) នេន ទោ បន សមយេន ១៩៩ាល ភិក្ត្ សមដ្ឋោ ហោតំ ។ ឧទ្វក្ត័យា ភិក្ត្ថ ភិវក្តសមដ្ឋំ ឧស្ស-នាយ អកមំសុ ។ មនុស្សា ខណ្ឌាយន្តិ ទីយន្តិ ទៃថាខេន្ត្ កាដំ ឆាំ នាម សមណា សក្យថុត្តិយា ឧទ្ទម្បី កីតិម័រិ វាន់តម្បី ឧស្សនាយ កខ្ចិស្សន្តិ⁽⁰⁾ សេយ្យថា ឆាំ គឺសី តាមកោតំពោតំ ។ បេ ។ កកវតោ ಖតមន្តំ អាហេខេស៊ំ ។ បេ ។ ឧ ភិក្តាវេ ឧក្ខំ វា កីនំ វា វានិតំ វា ឧស្សនាយ កន្តទ្ធំ យោ កខ្មេយ្យ អាបត្តិ ឧុត្តាដស្សាតំ ។

(១៣១) គេន ទោ បន សមយេន ឧទ្ធុក្ញ័យ កិត្ត្ អាយត គេន គីតស្បូរេ ឧម្មំ តាយឆ្នំ ។ មនុស្សា នុជ្ឈាយឆ្នំ ^{ទី}យខ្ចំ វិទា ខេឆ្នំ សាយថា ឆ្នំ ទីយខ្លំ ទៅមេ នាម សមណា សក្សបុត្តិយា អាយតកោន កីតស្បូរេខ ឧម្មំ តាយខ្ល័តិ ។ អស្សោសុំ ទោ ភិក្ត្ តេសំ មនុស្សានំ នុជ្ឈាយខ្លានំ ទីយន្តានំ វិទា ខេត្តានំ។ យេ តេ ភិក្ត្តា អប្បិញ្ញ ។ បេ ក តេ នុជ្ឈាយឆ្តំ • ម. អាតក្តិស្សត្តិ។

វិនយមិដក ខុទ្ធេវត្ត

្ ១៩៩ សម័យនោះឯង មានស្បែងមហោស្រពលើកំពូលភ្នំ ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ភ្លូកធព្វិគ្គិយកិត្តនាំគ្នាទៅមើលស្បែងមហោស្រពលើ កំពូលភ្នំ ។ មនុស្សទាំងឡាយ ពោលពេស តិះដៀល បន្ទះបន្ទាប់ថា ពួក សមណៈសក្យបុត្តិយ៍មិនសមបើនឹងទៅមើលរាំឬស្តាប់ច្រៀង នឹងស្តាប់ភ្លេង ប្រនិ ដូចពួកគ្រហស្តអ្នកបរិភោគតាមដូច្នេះសោះ ។ បេ ។ កិត្តទាំង ស្វាយក្រាបមន្ត័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ គ្រះអន្ត ខ្វាំយក្របមន្ត័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ គ្រះអន្ត ខ្វាំយក្លាប់ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិនត្រូវហៅមើលពំ ស្តាប់ច្រៀង ជួកក្នុងប្រនំទេ ភិត្តណាលៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

(១៣០) សម័យនោះឯង តួកធព្វគ្គិយកិត្ខុច្រឿងធម៌ដោយសម្វេង ច្រឿងដ៏វែង ។ ។ មនុស្សព័ងឡាយពោលពេស គិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ ថា យើងច្រឿងយ៉ាងណាមិញ តួកសមណៈសក្យបុត្តិយ៍ពាំងនេះក៏ច្រឿង ធម៌ដោយសម្វេងច្រឿងដ៏វែង ។ យ៉ាងនោះដែរ ។ កិត្តពំងឡាយថាខត្ មនុស្សពាំងនោះកំពុងពោលពេស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ ។ ភិក្ខុពាំង ឡាយណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុពាំងនោះកំពោលពេស

១ ន. ម. អត្តាបី។

ခံယမ္တိုးစားစားနဲ့ အေဗိ စာ အမ ေခ့စ္ပီလာ အိုအ္ခ္မားယ-ត ចេន នឹតស្សារ ខេន្ទំ តាយសរ្លទ្ធិតំ ។ អ៩ ទោ នេ ភិត្ត ភកវតោ ឧតមត្ថំ អារោបេ ស៊ី ។ មេ ។ ស ខ្ញុំ জាំវ ភ័ត្ត ។ ខេ។ សទ្ធ ភកក់នំ ។ ខេ ។ ឧម័្ម ភេឌ័ តតតា ភិនុទ្ធ អាមខ្ពេស បញ្ចាម ភិនុទ្ធថ អាឌិនវា អា. យត ចោន គឺតស្បូបន ខម្មំ តាយន្តស្បូ អត្តនោម៌(«) តស្មឹស៤ សារដ្ឋតំ មហមិតស្មឹស៤ សារដ្ឋន៍ គមា-បត់តាម នុជ្ឈយដ្ដ សកេត្តម ជំតាមយមានស្ប សមានិស្ប កន្តែរ ហោតិ ខត្តិមា ៨ នគា និដ្ឋានុកតំ-មាបជួត ឥមេ ទោ កំនុទ្ធ បញ្ចូ អាឌ័នង អាយត-គោន គឺតស្សាន ជម្មុំ តាយខ្លួស្ស ន គិត្តា៥ អាយត. ကောင္က မိုအသံုးက ေရးခ်ာ အက်ိဳးမႈတဲ့၊ လာ မားကာကာပါ សេខត្ត នុត្តដស្ពាត់ ។

ុទ្ធពរ័ត្តត្រូវថា អាយគពេ» គឺគស្សបទ ធម្មស្ស នាយរស្ស ព្រះទីនេះ

ុទ្ធកវត្ថុតូត្នា: កោស ៥ ប្រការ តែកិរិយាច្រៀងធម៌ដោយសម្លេងច្រៀងដ៏វែង១

នេះដៀល បន្តះបន្ទាប់ថា ពួកធព្វត្តិយកិត្តមិនសមទើទឹងច្រៀងធម៌ដោយ សម្តេនប្រៀនដ៏វែង ១ ដូច្នេះ សោះ ។ លំដាប់ ទោះ កិត្ត ពំងនោះកំនាំយក $\kappa v \sigma_n^{\dagger} \dot{\vec{s}}_{s}^{\dagger}$ $i \sigma$ ក្រហមន្នំទូលព្រះមានត្រះកាគ v v v ត្រះអន្នទ្រន់ ត្រាស់សូរថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ពិតមែនឬ ។ បេ ។ កិត្តទាំងទ្បាយ ក្រាមមន្ត្តិទូលថា សូមខ្រន់ត្រះមេត្តា ្រោស តិតមែន ។ បេ ។ ត្រះអង្គ e្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិត្តពំងឲ្យយថា ម្នាលភិត្តព៌ងឲ្យយ កោសភាង៥ នេះនឹងមានដល់កិត្តអ្នកច្រៀងធម៌ ដោយសម្ងេងច្រៀងដែ ១ គឺ ភិត្ត ទោះ ត្រេក បក្មេងសម្តេង បេស ខ្លួន នោះ ១ ដនទាំង ឲ្យយដទៃ មេង ត្រេកអរក្នុងសម្តេងនោះ ១ គហបតិទាំងទ្បាយតែងពោលពេល ១ បុគ្គល ដែលពេញចិត្តទឹងការសូត្រលោករលែក សម្ងេងរមែង១ូចសមាធិ ទ ពួ**ក** ជនខាងក្រោយនឹងដល់នូវទិដ្ឋានុគតិ (យកតទ្រាប់តាម) _១ ថ្នាលកិ_{ត្ត}ទាំង ទ្យាយ ពេសទាំង៥ នេះឯង ន័ងមានដល់ភិត្តអ្នក ច្រៀងធម៌ដោយសម្វេង ច្រៀនដ៏វែន ១ ម្នាលកិត្តពំនឲ្យយ កិត្តមិនត្រវះច្រៀនធម៌ដោយសម្តេន ច្រៀនដ៏វែង ១ នេ ភិក្ខុណា ច្រៀង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

ගොප්

វិនយប់ដពេ ចុល្យវញ្ចោ

(១៣១) (ភេទ ទោ បទ សមយេទ ភិត្ត្ សភេញ តាត្តាត្វាយឆ្នំ ។ អ៩ទោ គេ ភិត្ត្ ភកវតោ វាគមគ្គំ អាពេខេស៊ំ ។ អនុជានាម ភិត្តាវេ សភេញឆ្នំ ។ (១៣៤) គេន ទោ បន សមយេន ឧត្វក្តិយា ភិត្ត្រ ៣ ហំរលោម ខណ្ណី សាវឆ្នំ ។ មនុស្សា ខណ្ឌយឆ្នំ ពីយឆ្នំ វិចាខេឆ្នំ ។ បេ ។ សេយ្យថា ខំ កំហី តាមគោ-តំនោត ។ ភក់តោ វាតមគ្គំ អាពេខេស៊ំ ។ បេ ។ ន ភិត្តាវេ ពាហ៌រលោមី ខណ្ណី សាវតេញ យោ សាវយ្យ អាបត្តិ ខ្មត្តាដស្សាតំ ។

(១៣៣) គេន ទោ បន សមយេន វញ្ញោ មាកនស្ប សេនិយស្ប តិម្តិសាស្ប អារាម អម្ពា ៥លំនោ^(ទ) ហៅខ្តុំ ។ វញ្ញា ច មាកនេន សេនិយេន តិម្តិសាហន អនុញ្ញាតិ ហោតិ យថាសុទ៌ អយ្យា អម្ពំ បរិកុញ្ចត្ត្តិ។ ងត្ថាត្តិយា ចិត្ត្ត តុណ្ណេញវ អម្ព៌ មាតា ខេត្តា បរិកុញ្ចត្ត្ ទ ន. ដល់៣ ។

ඉගුර්

រិនយបិជិព ចុល្លវិត្ត (១៣១) សម័យនោះឯង ភិត្តទាំងទ្បាយរង្កៀសក្នុងសរកញ្ញំ គឺ ការសូត្រដោយប្រែសំខ្សែង^(១) ។ លំដាប់នោះ ភិត្តទាំងនោះបានក្រាប បន្ធ័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសូត្រសរភ័ញ្ញបាន ។

(១៣७) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយតិក្ខុប្រើប្រាស់សំពត់ដែល គេធ្វើដោយកេមសត្វ មានកេមចេញមកទាងក្រេវ ។ មនុស្ស ពំង**្មាយ** តោល ទេស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ > ដូចពួកគ្រូហស្តអ្នកហិកោគ កាម ។ កិក្ខុ ពំងឲ្យាយក្រាបបង្គំឲ្យសេចក្តី[‡]ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ ពំងឲ្យាយ កិក្ខុមិនត្រូវប្រើ ប្រាស់សំពត់ដែលគេធ្វើដោយកេមសត្វ មានកេមចេញមកទាងក្រៅទេ កិត្តណា ប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(១៣៣) សម័យនោះឯង ក្នុងសួនរបស់ព្រះពជាទ្រង់ព្រះនាមមា-គធសេនិយពិម្តិសារ មានស្វាយផ្ទៃជាច្រើន ។ ព្រះពជាទ្រង់ព្រះនាមមាគ-ធសេនិយពិម្តិសារឲ្រង់បរំណោយ សូមលោកម្ចាស់ ពំងឡាយនិមន្តធាន់ ផ្ទៃស្វាយតាមសប្បាយចុះ ។ ពួកធព្វគ្គិយកិត្តតាំគ្នាបេះផ្ទៃស្វាយខ្លីៗធាន់ ។

អដ្ឋធម៌ ថា វត្ថុសម្រាប់សូត្រសរភ័ញ្ញមាន ៣៤ យ៉ាង មានគរដ្ឋវត្ថុ ទោហកវត្ត ដឹង គលិតវត្ថុជាដើម ។ ភិក្ខុពេញចិត្តចង់សូត្រដោយវត្ថុ ថៃបណាកំបាន ប៉ុន្តែត្រូវប្រយ័ត្នកុំធ្វើបទ នឹងព្យញ្ញន:ឲ្យខូច ត្រូវសូត្រដោយន័យជាចតុរស្ស សមគ្គរ៣មសណ្ដាប់គ្នាប់របស់សមណៈ ។

ទ ខ. អារាមជាលេ ។ ៤ ខ. ខត្តយេុ ។

រញោ ច មាតនស្បៈ សេនិយស្បៈ តិទ្តិសារស្បៈ អម្លេន ញ អត្តោរហោត ។ អដទោរភាដា មាកនោរ សេនិយោ ពុំម្នុំ-សារោ មនុស្សេ អាណាមេស៍ កច្ច៩ កំណេ អាវាម័ តន្លា អន្លំ អាមារថាតំ ។ រ)ំ នេះកត់ ទោ តេ មនុស្សា ពញា មានដស្ប សេច្ចលក្ស ព័ត្តិសារស្ប ឧដ្ឋស្បីទា អាវទ័ កន្លា អាវាមទាលំ⁽⁽⁾ វិតនាវេកុំ នៅស្បាកណោ អង្កេត អន្តោ អម្ព័ នេះ ទេ ១ នទួយ្យា^(៤) អម្ព័ នុវុ-ណ ពោវ អម្តុំ ចាតា បេត្វា គិត្ត បរិកុញ្ចឹស្វតំ ។ អ៥ ទោ នេ មនុស្ស កញ្ញា មានឧស្ស សេន័យស្ប តិទ្ន័-សាស្ប រនៃមន្តំ នាពេចេសុំ ។ សុមវិតុន្តំ គណេ អយ្យេចាំ អម្លំ អប់ច កកាតា មត្តា វណ្ណិតាត់ ។ မန္နည္ နင္ျဖင္ပဲ စီဖန္ခဲ စီစားေန်း ကမီ မ်ာ အမ လဗဏာ လက္မေဒ့န္ခံ တာ ေ ဗန္မီ တာ ခ်ဲန္နာ က္ရက္က អព្តំ មវិតុញ្ចិសរូទ្តីនិ ។ អសេក្រសុំ (៦) តិត្តិ តេសំ មនុស្សានំ ខ្មរាយខ្លានំ ខ័យខ្លានំវិតាខេត្តនំ ។ មេ ។

ុះទូកវត្ថុត្វូឲ្យភេ ពិព្តិសារស្ស អម្ពេន អត្ថោ

ខ្លួនពវត្តត្តូត្ន: ព្រះ ជាមតិផ្តិសារទ្រង់ហេទសេចក្តីត្រូវការដោយថ្ងៃស្វាយ គឺដូនជា ព្រះរាជាមាគធសេនិយពិម្ពិសារទ្រង់មានសេចក្តីត្រូវការដោយផ្ទៃ ស្វាយដែរ ។ លំដាប់នោះ ព្រះរាជាមាគធសេខិយតិម្និសារទ្រង់បង្គាប់ មនុស្សទាំនឡាយថា ម្នាលនាយ អ្នកទាំងឡាយចូរ ទៅសួនហើយ បេះ ផ្ទៃស្វាយមក ។ មនុស្សពាំងនោះ ទទួលព្រះរាជនុង្ការព្រះរាជាមាគធ-សេនិយតិម្តិសារដោយពាក្យថា ព្រះកណ្តាតិសេស ហើយក៏ទៅកាន់ សួននិយាយនិងនាយអាពមជាល (អ្នកកេត្តសុខ) យ៉ា័ងនេះថា នៃ នាយ ព្រះសម្មតិ ខេត្ខខ្វែតកែរដោយផ្ទៃស្វាយ ចូរអ្នក ទាំន ខ្វាយថ្វាយ ផ្ទៃស្វាយកុំទាន ។ នាយអារាមចាលក៏ធ្វើយថា បតិត្រលោកទាំងទ្បាយ ផ្ទៃស្វាយគ្នានាទ ក្រោះក្នុងភិត្ថបេះផ្ទៃស្វាយខ្លី១ យកទៅនាន់អស់ហើយ។ លំដាប់នោះ មនុស្សទាំងនោះកំនាំយកសេចក្តីនុះ កៅក្រាមបង្គ័ទូស ព្រះពជាមាគធសេន័យតិម្តីសារ ។ ព្រះមហាក្សត្រមានព្រះបន្ទូលថា ម្នាល នាយ លោកទ្លាស់ទាំនទ្បាយបានតាន់ផ្ទៃស្វាយ ក៏ដាការប្រពៃហើយ តែថា ព្រះមានព្រះកាគ ឲ្រជំសរសើរការដ៏ឥប្រមាណ ។ មនុស្សទាំនឡា យ កំពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកសមណៈសក្យបុត្តិយ៍មិនសម ចើខឹងតានផ្ទៃស្វាយរបស់ព្រះពជាមិនដឹងប្រមាណ សេះ ។ ភិក្ខុទាំង ឲ្យយ ចុះ «ត្មមនុស្ស ទាំង ទោះ កំពុង ចោល ទោស តិះ ដៀល បន្តរបង្អាប់ ។ បេ ។

វិនយបិងពេ ចុល្វរត្តោ

(٥៣៤) គេន ទោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ប បូកស្ប សង្ឃភត្តំ ហោតំ ។ សូបេ អម្ពបេសិតា⁽⁰⁾ បត្តាំត្តា ហោត្តំ ។ ភំក្តា ភាត្តាថ្នាយន្តា ន បដិក្តណ្លាត្តំ ។ បេ ។ បដិក្តណ្ហិ៩ ភិត្តាវេ បរិកុញ្ច៩ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ អម្ពបេសិតាត្តំ ។

(១៣៥) នេះ ទោ ខន សមយេន អញ្ញតាស្ប ឫកស្ប សន់ក្រនំ ហោតំ ។ នេ ន ខរិយាបុណ៌សុ អម្ហាខសំតំ តាតុំ ។ ភន្តាក្ត សកាលេហៅ អម្លេចាំ ៥វន្តំ ។ ភិក្ខ្ល តាតុក្តុច្វាយន្តា ន ខដិក្តណ្តន្តំ ។ ខេ ។ ខដិក្តណ្តូ៩ ភិក្ខាវេ ខាភុញ្ជ៩ អនុជានាទំ ភិក្ខាវេ ខញ្ចូ ឆាំ សមណៈតាខ្យេចាំ ដល់ ខាភុញ្ជិតុំ អក្តិ ខាខិតំ សគ្វខានិតំ (១. មម្ហាហេរ៉ាណោ ។

୭ମ୍ବର

នៃយប់ណា ប៉ុស្សឆ្គ

លំដាប់ ទោះ ភិក្ខុ ទាំងនោះ គ្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះ ព្រះមា ទ ទ្រះ កាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ច្បាយ ភិក្ខុមិនត្រូវនាន់ ផ្ទៃស្វាយ ភិក្ខុណានាន់ ត្រូវអាចត្តិទុក្កដ ។

(ទញ៤) សម័យនោះ មានសន្ឃកត្តរបស់ប្រជុំជន ទ ញ្ក ។ ប្រជុំជននោះពុនដាក់ចំណិតផ្ទៃស្វាយក្នុងសម្ង ។ កិត្តទាំង ឡាយមាន សេចក្តីរង្កៀសមិនហ៊ានទទួល ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគឲ្រជ់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ អ្នកទាំង ឡាយ ចូរទទួល នាន់ចុះ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ តថាភតអនុញ្ញាតចំណិតផ្ទៃស្វាយ ។

(១៣៥) សម័យនោះឯង មានសង្ឃភត្តរបស់ប្រជុំជន ១ ពួក ។ មនុស្ស ព័ងនោះមិនភេចនឹងធ្វើចំណិតផ្ទៃស្វាយថាន ។ ជនពាំងនោះកំ ទាំយកផ្ទៃស្វាយទាំងមូល ៧ក្នុងភេងភត្ត ។ កិក្ខពំង ឲ្យយមានសេចក្តី រង្កៀសមិនហ៊ានទទួល ។ ២ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខ ពំងឲ្យ យ អ្នកទាំងឲ្យ យច្បទទួលនាន់ចុះ ម្នាលកិត្តពាំង ឲ្យ យ ពថាគត អនុញាតឲ្យកិត្តនាន់ផ្ទៃឈើដោយសមណកប្ប ^{(១}) ៥ យ៉ាង គឺ ផ្ទៃឈើ ដែលគេ ជួជថ្មដុតកំដៅដោយក្តើង ១ ដែលគេ ចោះពុះចិតដោយសស្ត្រ ១

ផ្ទៃលេរីដែលគេធ្វើឲ្យសមត្ថដល់សមណៈ ហៅថា សមណកច្ប ។

??កវត្ថុត្វូក អញតរភិត្ថវត្ថុ ចត្តារិ អហិរាជកុណនិ

ពទបរិចំតំ អតីជំ ធិត្វដ្តតី៨ ញោ^(®) បញ្ចមំ អនុជា**តា**មំ ភិត្តូវៅ ៩ មេ បាំ បញ្ចបាំ សមណៈ តា ប្យេបាំ ដល់ំ បរិតុញ្ចិតុត្តិ ។

(០៣៦) គេជ ទោ បន សមយោន អញនហ ភិត្ត អហិនា ឧដ្ឋោ កាលកាតោ ហោតិ។ កការតោ រៀតមត្ត អារជនេស៊ី ។ មេ ។ ជ មាំ ធ្ល សោ ភិត្តា៥ ភិត្ត ចត្តារំអល់រាជតាលាន មេត្តេន នំក្មេន នាំ។ សតេ ហំ សោ ភិត្តូវេ ភិត្តូ ខត្តារំ អហិរាជតាលាធំ មេត្តេ ខំត្រេន ដាយ្យ ធ ហំ សោ គិត្តាវ គិត្តា អហំនា ឧដ្ឋោ តាលំ កមេយ្យ។ កាតមាន ខត្តាកែមហិភដកុលានំ ។ អ្វីបក្តាំ မတ္စရာရမ် ၈ ရောင်း ရ រាជតុលំ តណ្ហោះតាតមេនាំ អហ័រាជតុលំ ឧ ហំ ៨៨ សោ ភិត្តា៥ ភិក្តុ ៩មាន ខត្តាវិ អមារាជតាលាន មេត្តេ ខំត្តែ ដាំ ។ ស:ទ ថា សោ ភិត្តាម ភិត្ត តមាន ខត្តា អហិវា៩គុលា ខេត្តេន ខំត្តេន ដាយ្យ **ធ ហំ សោ** គឺត្តាវ គិត្ត អហិនា នដ្ឋោ តោលំ តាយេ្យ។ จ อ. ธรัฐดีสิเตร ๆ

ដែល គេចុចដោយក្រចក ១ ដែលគ្នានតូដដុះតេទៅ ១ មានតូដដែរ តែគួរ ះទូចត្រាប់ចេញចាទ១ ជាន័របញ្រាំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យកិត្តនាទ់ផ្ទៃលេច ដោយសមណតប្តទាំង៥ ខេះឯង ។ (๑๓๖) พยับเตะฉิธี กิรู ๑ เบตพ่อ็หเด็บก็ผูญบ่าง ๆ កិត្ត ទាំង ឡាយក្រាបបង្គំឲ្យលេខេត្ត ទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ថេ ។ ពេះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បានជាដូច្នោះ ព្រោះកិត្តនោះ ยิรสุกษเยลาอิล เพการ์เลกูญเพชตมงตรี 6 ๆ ยางกิรูตร์ ទ្យាយ ប្រសិនបើគិត្តនោះបានផ្សាយមេត្តាចិត្ត ទៅកាន់ត្រកូ**លស្ដេចត**ស់ ទាំង៤ មាលភិត្តទាំងឲ្យយកិត្តនោះបើទុកជាពស់ចឹកក៏មិនបានស្លាប់ទេ ។ ត្រកូលស្ដេចពស់ទាំង៤ ដូចម្ដេច រុះ ។ ត្រកូលស្ដេចពស់ទាំង៤ នោះ គឺ ត្រកូលស្ដេចគស់ឈ្មោះវិរុចក្នុះ ត្រកូលស្ដេចគស់ឈ្មោះឯកថថ: ត្រកូល ស្ដេចពស់ឈ្មោះធត្យបុត្ត: ត្រកូលស្ដេចពស់ឈ្មោះកណ្ដាតាតមក ម្នាល កំតុទាំងឡាយ កិត្តនោះបានជាដូច្នោះ ព្រោះកិត្តនោះមិនបានផ្សាយមេត្តា. ិត្ត កៅកាន់ត្រកូលស្ដេចពស់ព័ង៤នេះឯង ។ ម្នាលក់ក្ដូព័ងឲ្យយ ប្រសិទបើភិត្តនោះ បានផ្សាយមេត្តាចិត្តអាកាន់ត្រកូលស្ដេចពស់ទាំង ៤ : ខះ មាលភិត្តព័ង រាយ ភិត្ត នោះ បើខុកជាពស់ ទឹកក៏មិនធានស្លាប់ ទេ ។

ខុទ្ទពវត្ថុត្ត្នក: រឿងអញ្ញូតរភិត្ថុ ត្រូកូលស្ដេចតស់ **៤** ទ្រភូល

វិនយមិឝិកេ ចុល្អវត្តោ

អនុជានាមិកិច្ចប្រតាមនិតត្តាកែលរាជចាលរាន មេត្តេន ចំត្លេន ដាំតុំ អត្ថកុត្តិយា អត្ថរក្តាយ អត្ថបរិត្តាយ^(e) ។ លវញ្ បន គិន្ទាវ តាតឲ្ ។ (រាលត) ភ្នំបក្តេញ ទេ មេត្ត មេត្ត ឯកថថេហ៍ មេ នត្យប៉ុន្តេហ៍ មេ មេត្ត មេន តណ្ដាតោតមកោច ច អចានកោហ៍ មេ មេត្តំ មេតុំ និទានកេញ⁽⁾ មេ ខតុច្យនេហ៍ មេ មេត្ត មេន៍ ពហុប្យនេហ៍ មេ មា មំ អចានកោ ហឹស ម មំ ហឹសំ និទាន តៅ ។

060

សែលចំណា ចូលវត្ត

ម្នាលភិត្ខុព៌ង ឡាយ តថាគតកុទ្ធភាតឲ្យភិត្ខុផ្សាយមេត្តាចិត្ត ៧៣៩ត្រកូល ស្ដេចតស់ ទាំង ៤ នេះ ដើម្បីគ្រប់ គ្រង់ខ្លួន ដើម្បីក្សេខ្លួន ដើម្បីការតារ ១**៨** ។ ម្នាលភិក្ខុទាំនឡាយអ្នកទាំងឡាយត្រូវធ្វើមេត្តាចិត្តយ៉ាងនេះឯង ។ (១៣៧) មេត្តារបស់យើង (ចូរប្រព្រឹត្តទៅ) ជាមួយខឹងពួក ត្រកូល κ_{j} ចតស់ ឈ្មោះ រំប្រក្ន: ផន (\circ) ខេត្តា បែស យើង (្ជូរ ប្រក្រឹត្ត *ពៅ)*ជាមួយនឹងពួកត្រកូលស្ដេចពស់ឈ្មោះឯពថថៈផង មេត្ដារបស់ យើង (ចូរប្រព្រឹត្ត ៧) ជាមួយ នឹងពួកត្រកូល ស្ដេចពស់ ឈ្មោះ នតក្របុត្ត:ផង មេត្តារបស់យើង (ចូរប្រត្រឹត្តនៅ) ជាមួយនឹង ពួកត្រកូលស្ដេចពស់ឈ្មោះកណ្ដារតាតមកៈផង មេត្ដារបស់យើង (ចូរប្រព្រឹត្តទៅ) ជាមួយខឹងពួកសត្វមិនមានដើងផង មេតា របស់យើង (ច្ច ប្រព្រឹត្តទៅ) ជាមួយនឹងពុកសត្វមានដើងពីរ ផង មេត្តារបស់យើង (ច្ចូរឲ្រព័ត្ត ពេ?) ជាមួយនឹងពួកសត្វ មានដើងបួនផង មេត្តាបេស យើង (ចូរប្រព្រឹត្ត ៧) ជាមួយ នឹងតុកសត្វមានដើងច្រើនផង សត្វគ្មានដើង កុំចៀតបៀ**ន** សត្វមាខជើងពីរ កុរបៀតបៀនយើងទៀយ ។ យេ៍ង យើងមានមេត្តាចិត្ត គឺចិត្តដែលឥតមានពុកបាទដល់ពួកក្រកូលពស់ឈ្មោះ វិរូបត្ន: ។

សរេទូទ្រូតា ខ តោវហា
សក្ទេ កត្រង់ មស្សន្ត្
ស ភិញ្ទាបមាកមា ។
អពិស្រយោ ដំនើរ អពិស្រយោ ខាស៊ី អពិសាយា
សន្លោ បមាណវន្តានំ សំសេទាន់ អញ់វិត្តិកា សត្ថថន័
ឧណ្ណាញភាំ សក្វេ ឌូសំចារ កេតា មេរក្សា កេតា
មេ បរិត្តា បដិក្លាមនុ ភ្លូតាន់ សោហំ នមោ ភកវតោ
នមោ សត្តខ្ញុំ សមាសមន្តានតំ ^(a) ។
(១៣៨) តេះ ទោ បន សមយេន អតានាភេភិក្តុ ញ
អនករតិយា មីឡិតោ អត្តនោ អត្តជាតំ ចិន្ទ្ំ ។ បេ ។
កកៅតោ រៀតមន្ទុំ អាពេខេស ។ បេ។ អតាម ញហ

ំរុកផ្លៃក្នុន្តកេ អញ្ញត់អភិក្ខុអង្គដេកញ្ហេរី

មា មំ ចតុប្បនោ សំសំ

មា មំ ហឹសំ តបុប្បាណ ។

សត្វេ សត្តា សត្វេ ចាណា

ឥតោ ចរំ នរោមិយបោត្តពេ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ លោហិត មោយផុត្តិ ។

ខ្លះពវត្ថុក្ខរុជ: រឿងអតាតរភិត្ថ វិរយា៣នំអង្គរោង

សត្វមានដើងថ្លួន កុំថៀត បៀខយើង សត្វមានដើងច្រើន កុំចៀត ចៀនយើង ទៀយ ។ ត្លួកសត្វ^(ទ) ទាំងអស់ផង ត្លួកណ្ណ:^(๒)ទាំងអស់ផង ភ្លួកភ្លូត^(៣)ទាំងអស់ផង គ្រប់យ៉ាង សត្វទាំងអស់ (នោះ) ចូរឃើញ ខ្លុវអារម្មណ៍ដ៏ចំរើន អំតើ ដ៏អាត្រក់តំចត្ចចកុំបីមក ឡើយ ។

ព្រះពុទ្ធមានគុណប្រមាណមិនបាន ព្រះធម៌មានគុណប្រមាណ មិនបាន ព្រះសង្ឃមានគុណប្រមាណមិនបាន ពួកសត្វទីយដាត់គឺ ពុស ទួយ ក្អែប ពីឪពាឪ តុកកែ នឹងឥណ្តុរ ជាសត្វប្រកបដោយ គុណសម្បត្តិ (តំប) ការរក្សា យើឪបានធ្វើហើយ សេចក្តីការពារយើង បានធ្វើហើយ សត្វទាំងឲ្យាយចូរបៀសចេញទៅ យើងធ្វើកិរិយានមស្តារ បំពោះព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើកិរិយានមស្តារ ចំពោះព្រះសមាសម្ពុទ្ធទាំង ៧ ព្រះអង្គ (មានព្រះពុទ្ធឲ្រង់ព្រះពាមវិបស្សីជាដើម) ។

(ទនា៨) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទរូបមានសេចក្តីអង្សករចៀតចៀន ហើយក៏កាត់នូវអន្តជាតរបស់ខ្លួន ។ បេ ។ ភិក្ខុ ភំងឲ្យាយក្រាបបង្គំខូល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា

»-៤-៣ ពាក្យភំង៣នេះជាពាក្យសម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរគ្នានឹងពាក្យថាបុគ្គល(សារត្តទីបនីឥី៣)។

လော အိန္ဒေပ မောယဗုဂံလာ အိန္ဒဲအစ္ခမ္ဗိ^(၀) မေရွာိ အိန္ဒဲ အ မ်ာ^(၈) အိန္ဒာပ မန္ရာအေ မန္တဲ့အခို^(၈) ကေ အိန္ဒေယျ မာဗန္မွာ ဗိုလ္နင္နယ္မမဂ္စာနီ ^(၈) ကေ (၈၈၈) နေ႔ေစာ ဗေန ညဗ ကေန ကန္စမ္မေနာ္နေ႔

វ័នយបំងំពេ ចុល្បវិគ្នោ

க கீதீனி கல்ல பிலில்ல் பில்லில் பில்ல் பில்

๑ ៦. នេតព្អ្លី ។ ๒ ៦. ហិស ខ្លា ៩ភ្លី ។ ๓ ६. ខេតពុំ ។ ๔ ខ. លេខញ្
 ๕ ១. បក្ខិបិត្យ ។ ๖ ខ. វេឡត្តេ ។ ពី ६. ម. ពង្ខិត្យ ។

វិនយប់ដា ចុត្សវគ្គ

ម្នាលភិត្តពាំនឲ្យយ វត្តដ ខៃ(⁽⁹) ដែល ខ្លួនគួរក តក៍មាន តែមោយបុរស នោះ ទៅកាត់ឯវត្តដទៃ (អន្តជាត)វិញ មាលកិត្តទាំងទុកយ កិត្តមិនត្រូវ កាត់អង្គជាតរបស់ខ្វុខទេ ភិក្ខុណាកាត់ ត្រូវអាបត្តិថុល្ងចួយ ។ (១៣៩) សម័យនោះឯង ពជតហរសដ្ដី (ជាសេដ្ដីនៅក្នុងក្រុង กส เค็ะ) ตุรถกอรูร์ไร จุ๊ยอรูร์ยาร กไยเเอีย ๆ เงินาช์เราะ กส. គហសេដ្ឋីមានសេចក្តីត្រុះរិះយ៉ាំងនេះថា បើដូហ្នេះគួរតែអាស្នាអញឲ្យដាង ក្រឡំឥញ្ជូតដោយពកចន្ទន៍នេះ លំអិតដែលបានពីការក្រឡំងក៏ជាគ្រឿង **្រើជ្រាស់របស់**អាត្មាអញផង ហើយអាត្មាមញនឹងបានឲ្យបាត្រទៅដា **ទា**នផង ។ គ្រានោះ កដគហសេដ្ឋីកិឲ្យជាងក្រឡឹងបាត្រដោយពកចខ្លួន៍ នោះហើយច្រកក្នុងសង្កែកព្យរលើចុងបុស្ស៊ី ហើយលើកបុស្ស៊ីត ១ គ្នា (ឲ្យខ្ពស់) ឲ្យើន រួចនិយាយយ៉ាំងនេះថា លោកណា ពោះបីជាសមណៈក្តី ត្រាហ្មណ៍ក្តី ដែលជាត្រះអរហន្តមានឫទ្ធិ លោកនោះចូរជាកំយកចាត្រ ដែល យើងឲ្យ ហើយ នៅ ចុះ ។

១ ក្នុងគឺ៣ថា រាគាតុសយៈ ហៅថា វត្ថុ៨ខែ ។

പെറ

ុទ្ធករត្ថភ្នុក្លាក ធណ្សរុវត្ថិចន្ទនគណ្ឌិញឆ្នា

(១៤១) អ៩ទោ ដូរសោ ភាស្បួចោ យេធ ១៨-កលកោ សេដ្ឋី គេនុមសង្ក័មិ ឧបសង្ក័មិត្វា ១៨កហំ សេដ្ឋី ឯតឧកេច អហំ ហំ កហថភិ អាហា ៤ៅ ឥធ្វិមា ច នេហ៍ មេ បត្តត្តិ ។ សចេ កន្លេ អាយស្បា អាហា ថៅ ឥធ្វិមា ច និន្ទ័យេវ បត្តំ ឱហាតុតិ ។ អ៩-ទោ មក្ខាលំ កោសាលោ អដិតោ ភោសតាម្លាឈេ⁽⁰ បត្តណើ កោសាលោ អដិតោ ភោសតាម្លាឈេ⁽⁰ បត្តណោ កញ្ចយេវេដ្បដ្ឋបុត្តា^(២) ធិក្តឈ្មោ ៣៥បុត្តោ^(៣) យេធ ១៨កហភោ សេដ្ឋី គេនុបសង្កទំ ឧបសង្កមិត្វា ១៨កហំ សេដ្ឋី ឯតឧភេច អហំ ហំ កហថភិ អាហា ចៅ ឥធ្វិមា ច និន្ទ័យេវ សចេ កន្លេ អាយស្មា អាហា ចៅ ឥធ្វិមា ច និន្ទ័យេវ បត្តំ ឱ្យអាត្វតំ ។

(១៤១) តេន ទោ បន សមយេន អាយស្មា ច មហាសេក្តលានោ អាយស្មា ច ប៉ំណ្នោលអា-វន្ធាដោ ថុព្វណ្ណសមយំ និវាសេត្វា បត្តចំរាសានាយ ១៨តេសំ ប៉ំណ្ឌាយ ឆាវិសឹសុ ។ អាយស្មាបិ ទោ ១ ខ. កែសកម្ពស័ ។ ២ ន. ម. កេលផ្ទីបុត្តោ ។ ៣ ខ. តេញត្តោ ។

ol:n

ខុទ្ធករត្ថភ្នូតៈ ឿងច្រូ ៦ នាក់ ជាត្រពកចន្ទន៍

(១៤០) គ្រានោះ គ្រុឈ្មោះបូរណកស្សបៈចូលទៅរករាជគហសេដ្ឋី លុះចូល ៧ដល់ ហើយក៏និយាយយ៉ាងនេះ នឹងពដគហ សេដ្ឋីថា នៃគហបតិ អាត្មាជាព្រះអរហន្តទាំងមានបុទ្ធិផង សូមអ្នកឲ្យបាត្រមកអាត្វាចុះ ។ សេរដ្ឋី និយាយថា បតិត្រលោកដ៏ចំរើន បើលោកមានអាយុជាព្រះអរហន្ត ព័ំង មានឲ្ទផងមែន ចូរណេតដាក់យកជាត្រដែលយើងឲ្យហើយទៅចុះ ។ លំំ-ដាប់នោះ គ្រុ ឈ្មោះមត្តលិតោសាល គ្រុ ឈ្មោះអជិតកេសកម្ពុល គ្រុ ឈ្មោះ បក្ខុធកក្ខាយន: ត្រឈ្មោះសញ្ជាយ៧ឲ្យដ្ឋបុត្ត ត្រឈ្មោះនិគ្គណ្ហូនាដបុត្ត ជានចូលកៅកេកដគហសេដ្ដី លុះចូលកៅដល់ហើយ ក៏និយាយយ៉ាំងនេះ ទំផពដគហសេដ្ឋីថា នៃគហបតិ ភាត្វាជាព្រះអរហន្ត ទាំងមានឫទ្ធិធង សូមអ្នកឲ្យជាត្រមកអាញុុះ ។ សេដ្ឋ័និយាយថា បតិត្រលោកដីចំរើន បើលោកមានអាយុជាត្រះករហន្ត ទាំងមានបូទ្ធិមែន ចូរលោកដាក់យក ទាត្រដែលយើងឲ្យហើយទៅចុ**ះ ។**

(១៤១) សម័យនោះឯង ព្រះមហាទោង្គល្វានមានអាយុទឹងព្រះ ប៉ិណ្តោលការឲ្វាដះមានកាយុ ស្វៀកដណ្តប់ក្នុងបុត្វណ្តសម័យ ហើយទ្រង់ ចុះស្នោកការខ្លាំង កាន់ក្រុងរាដគ្រឹះដើម្បីប៊ិណ្ឌូ ចាត់ ។ ចំណែកមាង

~ ~

វិនយប៌ជា ចុល្វវគ្គោ

វិនយរិជា ចុល្វវត្ត

ព្រះចំណ្ហោលការទ្វាជៈមានអាយុ ជាព្រះអរហន្ត ទាំងមានបុទ្ធិផង ។ ព្រះមហាមោត្តហ្វូនមានអាយុ ជាព្រះអះហន្ត ពំងមានថុទ្ធិផងដែរ ។ គ្រានោះ ព្រះបំណ្តោលការទ្វាដ:មានអាយុ និយាយនឹងព្រះមហាមោត្ត-ល្វានមាខអាយុយាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ មោគ្គល្វាន ចូរ លោកនិមន្ត ៧ ទោត្តល្ងានទានអាយុ កំនិយាយទៅនឹងត្រះប៉ំណ្នោលការត្វដៈ មានអាយុ យ៉ឹងនេះវិញថា ម្នាលអាវ៉ិសោតារទ្វា៨: ចូរលោកនិមន្តទៅដាក់យកពុត្រ នុះមក ចុត្រនុះដាចុត្ររបស់លោកហើយ ។ លំដាប់នោះ ទ្រះប៉ំណ្ហោ-លការទាដ:មានអាយុ ក៏ហោះទៅឯអាកាសកានយកជាត្រនោះ ហើយ ហោះក្រឡឹងក្រុងរាជគ្រឹះបីដុំ ។

ុទុទ្ធតរដ្ឋធ្លូន្នកេ ចំណ្តោលភារទ្ធាដឌ្លេវវឌ្

(១៤៤) តេខ ទោ មន សមយេខ ១៩ភាហតោ សេដ្ឋ សប្តន្លារោសកោ នំមេសនេ ឋិតោ ហោត ខញ្ច-ល់តោ ឧមស្សមានោ ៩នេះ ភន្តេ អយ្យោ ភានោដោ អម្លាភាំ ជំរោសនេ បត់ដ្ឋាត្តតិ ។ អ៥ ទោ អាយក្មា ខំណ្តោលភាវទ្ធាដោ រាដឧមានស្បេ សេដ្ឋស្ប ខំអេអនេ បតិដ្ឋាតិ^(a) ។ អដទោ រាជតហគោ សេដ្ឋី អាយស្មតោ စ်လှူားလကၤ္ဒာငံလျှ မာန္ခ၊ေရာ ဗန္ဂ်ီ ဂဟေနာ့၊ ဗမာဂျွလျှ **១ឧដ័យស្បូ** ឬបត្ថា អាយស្មតោ ចំណ្តោលការខ្វាជស្ប អនា ស៊^(b) ។ អ៩ ទោ អាយ ស្មា ខំ ឈ្មោះ ហេ អាន្លោ ដោ รับรู้ ธเทตา ตกย์ หธุยาญา หเพา เขา ឧទំសម្នា អយោធ គ្នរ ចំណើរសមរសេរដែរ មនុមស-ားလျှ လေးခွဲလျှ ပးရွာ စိုတာဂ်ရာစီ ។ စေ မေဒ့လျှာ នុត្វាសន្ទា មហាសន្ទា អាយស្មន្តំ ចំណ្ទោលភាវន្ធាដំ ខិដ្ខិតោ ខិដ្ខិតោ អនុពន្ធឹសុ ។ អសេពួសី ទោ គតក ខ្លាសខ្លំ មហាសខ្លំ សត្វាន អាយសន្ដំ អានខ្លំ អាមន្ត្រស់ 🖏 នុ ទោ សោ អានន្ត ខ្មឡាសន្តោ

୭୯ସ

ខុទ្ធពវត្ថុត្នទូព: រឿងព្រះចំណូលការទ្វាងត្ថេរ

(១៤៤) សម័យនោះឯង រាជតហាសេដ្តីក្រមពំងកូខនឹងប្រពន្ធ លេរនៅទីផ្ទះរបស់ខ្លួន ផ្លូងអញ្ចូល័នមស្កះនិយាយថា បត្តិត្រលោកដំ ចំរើន សូមព្រះការទាជៈជាម្ចាស់ មកប្រតិស្ពានក្នុងផ្ទះបស់យើងឯនេះ ។ លំដាប់នោះ ត្រះបំណ្តោលការទាជៈមានអាយុ ក៏មកប្រតិស្ថានក្នុងទីផ្ទះ របស់ពជតហសេដ្ដី ។ លំដាប់នោះ ពជតហសេដ្ឋីឲទួលយកចាត្រ អំពី ព្រះហស្តព្រះចំណ្ឌោលការទុវ៩:ទានអាយុ ហើយដាក់ទាទន័យ:ដែល មានថ្ងៃច្រើនឲ្យពេញ ួចប្រគេនដល់ព្រះចំណ្តោលការទូវដះមានអាយុ ។ ឯ ព្រះប៉ំណ្តោលវភាទ្វាដ:មានអាយុ ក៏ទទួលយកពុត្រនោះហើយ ដើរទៅ កាន់អាកម។ មនុស្ស ទាំងឡាយ បានឲ្យច្បាស់ថា ឥឡូវបាត្ររបស់ពដនហ-សេដ្ថីត្រះចំណ្តោលការទ្វាដៈជាម្ចាស់ ធានដាក់យក ៧ហើយ ។ មនុស្ស ទាំងនោះក៏ហើកញ្រៀវដើរទៅតាមក្រោយ ។ ត្រះចំណ្ហោលការទ្វាដ:មាន អាយុ ។ ត្រះមានត្រះកាគឲ្រដ៍មានក្មសំខ្មេងហោកញ្រ្លៀវ លុះក្ដហើយ ឲ្រន់ត្រាស់ហៅត្រះកាននូមាន៣យុមកសួរថា ម្នាលកាននូ សំឡេងហោ

ေ အႏႈန္ အစိုက္ပါ႔ စိုင္ခ်ာက အို ရကာကအို ႀကာက္ မိဳ ខំណ្តោលភារនានី ខំដ្តិតោ ខំដ្តិតោ អនុពនា សោ រ) សោ គកវា⁽⁰⁾ ខ្ញុះសន្តោ មហាសន្តោត ។ (១៤៣) អ៥ ទោ ភកវា សតស្មី នំនានេ សតស្មី ខកា-រ លោ ភិក្ខុសខ្លំ សខ្ចិចាតា ខេត្តា អាយស្មន្តំ ខំ ឈ្មោ-លភាវន្ធាដី មដិមុត្តិ សក្ខុំ កាំវេតយា ភាវន្ធា៨ ភដក-ហកាស្ស សេដ្ឋស្បូបត្តោធិហារតោត ។ សម្ពុំ ភក-វាតិ ។ កែរហ៍ ពុះទ្វោ ភកវា អនុខុត្តរំកាំ ការទ្វា៨ អនុនុ-លោមិនាំ អប្បជិរុះបំ អសុព្គណនាំ អនាប្បយំ អនារ លាយ កាដំ ហំ នាម ភ្នំ ការគ្នាដ នាស្បូ នារុមត្តស្ប ကားလာ ခံတိမိ နန္ဒာမနေပျားမို နန္ဒိများတားယိ នសេស្រ្យសំ សេយ្យថាមំ ៣ម ភាវន្ទាដ មាតុក្តាមោ ជាស្បី សមាមរំជស់ មួយសារ មោត្តខ្មុ_(*) ខាស់ខ្មែ ១ ឱ ម. ភះ ត្តភតវា ។ **៤** ឧ. កោប៊ឺតុំ ។

វិនយបិឝិក ចុស្មវត្ថ

កញ្ត្រាវិវនោះ ជាសំខ្យេងអ្វី ។ ព្រះអានខ្ទុក្រាមបង្គំខូលថា មតិត្រព្រះអង្គ ដ៏ចំរើន ឥឡូវធ្វាត្ររបស់រាជគហសេដ្ឋី ព្រះប៉ំណ្នោលការទ្វាដ:មានអាយុ ធានដាក់យក ៅ ហើយ បត៌ត្រព្រះអន្តដ៏ចំរើន មនុស្ស គំនិទ្យាយធានផ្ទ ដំណឹងថា ចាត្ររបស់រាជគហសេដ្ដី លោកម្ចាស់ចំណ្តោលការទ្វាដៈចាន ជាកំយកទៅហើយ បតិត្រព្រះអន្នដ៏ចំរើន មនុស្ស ពំងនោះកំហ៊ោ កញ្រ្លៀវ ទ្បើងដើរទៅតាមក្រោយ ។ ព្រះប៉ិណ្ណោលការទ្វាដ:មានអាយុ បតិត្រ ព្រះមានព្រះភាគ សំរឲ្យងហោកញ្រ្ណៀវនោះ គឺជាសំរឲ្យឥទុះឯង (ຈ໒ດ) ເຕກະອີຕາອເຣະ ມີເໜັກເຣະ ເອັບເຕະອາຣເຕະກາສ6ງ ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយ ទ្រន់ស្បូ ព្រះបំណ្តោលភារ គ្នុង: មានអាយុថា ម្នាល ការទ្វាដ: ឮថាអ្នកធានដាក់យកធាត្ររបស់រាជគហសេដ្ដី ពិតមែនឬ ។ ព្រះចំណ្ហោលការទ្វាដ់:ក្រាបបង្គ័ទូលថា សូមទ្រង់មេត្តាក្រោស ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគ (ទន់បន្ទោសថា ម្នាលការទ្វាដ: (អំពើរនះ) មិន សមគួរ មិនត្រុវទំនង មិនត្រុវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនត្រវ៉ាធ្វើ ម្នាលការទ្វាដ: អ្នកមិនសមចេទីនិស៍ដែនឥទ្ធិប្បាដំហារ្យដែល របស់ថោកពាបទេ ម្នាលការទាជ: មាតុគ្រាមបង្ហាញកេរ្ត៍៍ ភ្ល រេញ៖ តែរូបមាសត^(១) ដូចជាសាតសពដារបស់ថោត**ព**ថ ထာိရကာမိတ္ပ វត្ថុសម្រាប់បាយមានប្រាក់ផាដើម ។

អាបត្តំ នុក្សដស្សតំ ។

រៅមេរ ទោ តយា ការទ្វាដ ជាស្ប ជារុបគ្គស្ប ការណា តំហ័នំ ឧត្តរិមនុស្សជម្នំ ឥន្ធិប្បាដិហារ័យំ ឧស្សិតំ ខេតំ ការខ្វាដ អប្បសញ្ហានំ វា បសានាយ ។ បេ ។ វិតរ-ហំត្វា ជម្នឺ តេនំ តេត្វា គិត្តា អាមន្តេសំ ន ភិក្ខាវេតិហ័នំ ឧត្តរិមនុស្សជម្នំ ឥន្ធិប្បាដិហារិយំ ឧស្សេតថ្ងំ យោ ឧស្សេយ្យ អាមត្តិ ឧត្តាដស្ប ភិក្ខុនេតំ ភិក្ខាវេ នារុមត្តំ សតាលិតាំ សតាលិតាំ ការត្វា ភិក្ខុនេំ អញ្ហានបឹសនំ⁽⁰⁾ ខេដ ន ច ភិក្ខាវេ នារុមត្រ្តា ជាមតញ្ចោ យោ ជាយេប្រ

ខុទ្ធពវត្ថុត្តូតូ ភេទុត្តិយាពំពុវត្ថុភ្លូ បត្ថកថា

នុច្នាវទេ បន្តេ ជាកន្តិ សោវណ្ណមយំ រូចិយមយំ ។

ការធ្លាជ អប្បសញ្ហានំ វា បសាធាយ ។បេ។ វិតរ-ហិត្វា ជម្មី តេខំ តេត្វា តិក្ខ្វា អាមន្តេសិន តិក្ខាវេតិហិនំ ឧត្តរិមនុស្សជម្មំ ៩ធ្វិប្បាដិហារិយ័ ឧស្សេតថ្ងំ យោ ឧស្សេយ្យ អាបត្តិ ឧត្តជស្ស ភិន្ទានៃ ភិក្ខាវេ ជាបេត្តំ សតាលិតាំ សតាលិតាំ តារិត្វា ភិក្ខានំ អញ្ហនបឹសនំ⁽⁰⁾ នេ៥ ន ច ភិក្ខាវេ ជាបេត្តោ ជាបតញ្ចោ យោ ជាវេយ្យ អាបត្តិ ឧត្តក្តដស្សាតិ ។ (១៤៤) តេន ទោ បន សមយេន ជញ្វក្តិយា ភិក្ខា

ខុខកូវតុក្ខត្តពា តពុត្តិយាភិព្វរុត្តអ្វី បត្តកថា

វារនេរ សេ មណៈមាន ព្រះស្មី នារែនន័ស្សី សារហា

តំហ័រំ នុត្តមេនុស្សនម្ម័ ឥន្ធិប្បាដំហារ័យ ឧស្សិត នេតំ

វិនយប៌គឺកេ ចុល្លវគ្គោ

ឧមណ៌មយោ បត្តោ ជាបតញោ ១ បេឡាំយមយោ បត្តោ ជាបតញោ ១ ដល់តាមយោ បត្តោ ជាបតញោ ១ តាំស-មយោ បត្តោ ជាបតញោ ១ តោចមយោ បត្តោ ជាបតញោ ១ តំថុមយោ បត្តោ ជាបតញោ ១ សីសមយោ បត្តោ ជាបតញោ ១ តម្លលោមយោ បត្តោ ជាបតញោ យោ ជាបយ្យ អាមត្តិ ឧុត្តាដស្ស អនុជានាមិ ភិក្ខាប ខ្វេ បត្តេ អយោបត្តិ មត្តិកាបត្តខ្ចិ ។

(៦៤៥) នេន ទោ ខន សមយេន ខត្តអ្វលំ ឃំសំយត៌។ កក់នោ រាតមត្តំ អាពេទេសុំ ។ អនុជា-នាមិ ភិត្តាវេ ខត្តមណ្ឌលត្តំ ។

លេភ្លំក្ខុឌ ឈាមស ឧប ៤១ ១៩១ (៩១០) ភិត្ត្ត ខ្មាសាល ខ្មាស ហ្គេ មន្ត្រ ឆ្នាំ សារស្លាមយំ រួមយម ។ មនុស្សា ខ្មញ្ញ ខ្លួយ ខ្លួ ទីយ ខ្លួ វិចា ខេត្ត ។ បេ ។ សេយ្យជៈ ខំ តំហី តាមកោតិតោតិ ។ បេ ។ កកកតា ខ្មានទំ អាហ ខេសុំ ។ បេ ។ ឧកក្តា ។ ទំពា ព កកកតា ខ្មានទំ អាហ ខេសុំ ។ បេ នា យយ្យ អាមត្តិ ខ្មត្តមណ្ឌលា ខំ ជា បនត្វា ខំ យោ ជា យ្យ អាមត្តិ ខ្មត្តកណ្តាល ខំ ជា មនុជា ទំ ភិក្តាហា ខ្វេ ខេត្តស្លាល ខំ

१८व

វិនយប់ណា បុល្វវត្ត

មិនត្រូវប្រើប្រាស់បាត ក្លើងេយកែវមណី មិនត្រូវប្រើប្រាស់បាតធ្វើ ដោយកែវតិនូវ្យ មិនត្រូវប្រើប្រាស់បាត្រធ្វើដោយកែវផលិក មិនត្រូវប្រើ ប្រាស់បាតច្រើយេឃំរឹទ្ធិ មិនត្រូវប្រើប្រាស់បាតច្រើដោយកែវកញ្ចក់ មិនត្រូវប្រើប្រាស់បាតច្រើដោយសំណប៉ីហាំង មិនត្រូវប្រើប្រាស់បាត្រ ធ្វើដោយសំណកក់ មិនត្រូវប្រើប្រាស់បាតច្រើដោយស្ពាន់ កិច្ចណា ប្រើប្រាស់ ត្រូវអាមត្តិនុក្ខដ មាលកិច្ចទាំងខ្យាយ តឋាគតអនុញ្ញាត បាត្រពីរយាំង គឺ បាត្រដែកម្យ៉ាង បាត្រដើមក្រឹង ។

(១៤៥) សម័យនោះឯង វៃផ្ទុបាត្រភាងក្រោមក៏សឹកលែរេចទៅ ។ កិត្តពំងំទ្យាយក្រាបថង្គទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះ អង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំងំទ្យាយ តថាគតអនុញាតដើងបាត្រ ។ (១៤៦) សម័យនោះឯង ពួកធញ្ចត្តិយកិត្ត ប្រើប្រាស់ដើងបាត្រ ខ្ពស់នឹងតាប គឺ ព្អួតាក្រក់ គឺ ធ្វើដោយមាសខ្វះ ធ្វើដោយប្រាក់ខ្វះ ។ មនុស្សព័ងទ្យាយពោលគោស តិះដៀល ថន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួក គ្រូហស្អកបរិកោគកាម ។ បេ ។ ភិក្ខុព័ងទ្យាយក្រាបថង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ភិក្ខុព័ងទ្យាយក្រាបថង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ភិក្ខុព័ងទ្យាយក្រាបថង្គំទូលសេចក្តីទុះ សំទឹងតាប ពេលតើងថាត្រ ខ្ពស់ទឹងតាប់ទេ កិត្តណាប្រើប្រាស់ ត្រូវតាបត្តិទុកដ ម្នាលកិត្តពំងទ្យាយ តឋាគត់អនុញាតដើងបាត្រពីយោង

តំពុមឃំ សំសមយន្តិ ។ ពហសាន មត្តមណ្ឌលាន ន អត្ថមិយន្ត៌^(e) ។ ភតវតោ រៀតមត្តុំ អាពេចេស៊ី ។ អនុជានាម គិត្តាវ លិខិតុច្និ ។ វលី ហោឆ្នំ ។ ខេ ។ អជុសនាម ភិត្តាវ មការឧត្តត ភិត្តិតុត្តិ ។ (១៤៧) គេន ទោ ខន សមយេន ទក្ត្តិយា ភិក្តា ်းခြာင် ဗန္ဒမယ္စာလာင် ဆဖန္ဒိ ပုံကေးကိုယ္လာင် အန္ဒီ-តាមកាត់()តាន់ ដើតាយមិនសេរូទ្នា អាម៉ាណ្ឌន្តំ។ មនុស្សា ឧដ្យាយន្តំ ទីយន្តំ វិទា ខេន្តំ ។ ខេ។ សេយ្យ-មាម តំហី តាមកោតនោត ។ ភកវតោ វាតមន្ត្ អារោទេស៊ី ។ ឧ ភិក្ខាវ ចិត្រាធំ បត្តមណ្ឌ. លនំ នាបនត្ថាន រួមគាត់ស្លាន គំនិតម្នាកតន យោ ជាយ្យ អាចត្តី ឧុត្លាដស្ស អនុជានាម ភិក្ខា៥ បកាត់មណ្ឌលឆ្នំ ។

្ធ ៖ ពហេសន៍ មណ្ឌលានិន អក្ខមិយន្តិ ។ ៤ នូ ម. រូបកោភ័ណ្ណាន៍ ភភពអ្នកគាន់ ។

ខុទ្ធពរត្ថពូទ្ធពេ ទត្វពិយកចុះត្រូង បត្ថពថា

ខុទ្ធកវត្ថុត្នូត្នត: រឿងចព្វត្តិយភិត្ត និយាលអំពីជាគ្រ

តំ ត្វើដោយ សំណ ឆ៉ាំហាំ នទ្យ៉ាំន ច្វើដោយ សំណ ភក់ម្យ៉ាំន ។ ដើន ជាត្រក្រាស់ពេក ភិក្ខុចាប់កាន់មិនស្និទ្ធ ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយក្រាបបង្គ័ទូល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ត្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខ្ ទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យក្រទ្ប៍ងបាន^(១) ។ លួសក៏កើតមាន (ដល់ ពួកភិត្តក្នុងសម័យនោះ) 🤊 បេ 🤊 ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ព័ង **្បាយ ត**ថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុកាត់លួសនោះ ធ្វើជាក្បាច់ធ្មេញមករ ។ (១៤៧) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយកិត្តប្រើប្រាស់ដើងជាត្រពំង **ទ្បាយដ៏វិចិត្រ** ត្វាក់ ដេរជាសដោយរូបស្រីនឹងប្រុសជាដើម ហើយលាប ឲ្យមានគណ៌ផ្សេង ១ ក៏ដើរបង្ហាញដើងជាត្រព័ងនោះ (ដល់មនុស្សព័ង ពូង) តាមផ្លូវថ្នល់ ។ មនុស្សទាំងទ្បាយពោល ទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប ឋា 🕽 ថេ 🤋 ដូចជាពួកគ្រហស្តអ្នកបរិកោនកមេ 🤊 ភិក្ខុ ព័ន៍ ឲ្យយក្រាម **បន្តំ** រូល សេចក្តិទុះ ចំពោះ ទ្រះមាន ទ្រះកាគ ។ ទ្រះអន្ត ទ្រន់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ ភិត្តមិនត្រូវប្រើប្រាស់ជើងថា ត្រដ៏វិចិត្រ ឆ្នាក់ ដេរ **ដាស**ដោយរូបស្រីនឹងប្រុសជាដើម នឹងលាបឲ្យមានពណ៌ ដេដ្រ 10 ភិត្តណា ប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ម្នាលភិក្ខុទាំង ព្វាយ តឋាគត **អទុ**ញាតដើងជាត្រដាប្រក្រត⁽() ៗ

អដ្ឋកថា ថា ធ្វើឲ្យស្ដែង ។ ៤ គ្រឿងប្រដាប់សម្រាប់ក្ដល់បាត្រជាធម្មតា ។

06d

វិនយបិនពេ ចល្អវត្តោ

មត្តំ ខ្ញុំ នាមេឆ្នំ ។ មត្តោ ឧក្កភ្លោ ហោឆិ ។ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហខេសុំ ។ មេ ។ ន ភិភ្នាវេ សនុន កោ មត្តោ ខ្ញុំតាមេតញោ យោ ខ្ញុំតាមេយ្យ អាមត្តិ ឧុក្កដស្ប អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ ឆ្នំនេភំ⁽⁰⁾ តាត្វា ខ្ញុំតាមេត្វា មត្តំ មដិសាមេតុត្តិ ។

(೧៥០) តេះ ទោ ខន សមយេធ ភិក្ខុ ខណ្ដេ ខត្តំ និឧមាន្តំ ។ បត្តស្ប វណ្ណោ ឧស្សភ៍ ។ ភតវតោ ಖតមន្ទំ អារោ ខេស៊ំ ។ ឧភិក្ខា៥ ខណ្ដេ ខត្តោ និឧហិ-តញោ យោ និឧមោយ្យ អាមត្តិ ឧុក្ណដស្ប អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ មុហុត្តំ ខណ្ដេ ខ្ញុំតាខេត្តា មត្តំ ខដិសា មេតុត្តំ ។

វិនយប់ដក ចុល្វវគ្គ

(១៤៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំង ឡាយ ខុកដាក់ទាត្រ ទាំង ខ ខឹក ។ ចាត្រក៏វិនាស ខូប ទៅ ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយក្រាប បង្ខំ ខូល សេ ចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុមិន ត្រូវ ខុកដាក់ ទាត្រ ទាំង ខ ខឹក ខេ ភិក្ខុ ណា ខុកដាក់ ត្រូវ អាបត្តិ ខុក្កដ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តថាគត ខេនុញាតឲ្យភិក្ខុហាលទាត្រសិន ហើយ សឹម ខុកដាក់ ។

(១៤៩) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយហាលថាត្រទាំងទទឹក ។ ថាត្រក៏មានក្លិនអាក្រក់ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គ័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះកាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវហាលថាត្រទាំងទទឹកទេ ភិក្ខុណា ហាល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុដូតថាត្រ ឲ្យស្កតទឹកសិនហើយ សឹមហាលទុកដាក់ចុះ ។

(១៥០) សម័យ នោះ ឯង ភិក្ខុទាំង ខ្វាយ ខុក ជាត្រក្នុង ខី ក្ដៅ ។ ជាត្រ កិទ្ធ ចគណិ ។ ភិក្ខុទាំង ខ្វាយ ក្រាប ថង្គ័ ខូល សេ ចក្ដី ទុះ ចំពោះ ទោះ មាន ព្រះ កាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ខ្យាយ ភិក្ខុមិន ត្រូវ ខុក ជាត្រក្នុង ទី ក្ដៅ ខេ ភិក្ខុណា ខុក ត្រូវ អាប ភ្និទុកដ ម្នាលភិក្ខុទាំង ខ្យាយ ត ថា-គតក ខ្ញុញ តឲ្យ ហាល ជាត្រក្នុង ទី ក្ដៅមួយ ពៃ ចាហើយ សឹម ខុក ដាក់ ចុះ ។

(១៥৬) តេន ទោ ខន សមយេន ភិក្ខុ មិលនេ្ល មត្តំ និកទំបន់ ។ បរិវត្តិទ្ធា^(၃) បត្តោ កិជ្ជតិ ។ ភកវតោ សតមត្ថំ អាពេរេះ ស៊ី ។ បេ ។ ឧ ភិក្ខុវេ មិលនេ្ត បត្តោ សិត្តទំ មិតាពេល និះតំបេយ្យ អាមត្តិ ឧុក្កដសព្វតិ ។ (១៥៣) តេន ទោ ខន សមយេន ភិក្ខុ បរិ-ភិស្នានេ្ត បត្តិ និភ្នំចន្តិ ។ បរិវត្តិទ្ធា បត្តោ ភិជ្ជតិ ។ ភិកស្នានេ្ត បត្តា និភ្នំចនិ ។ បរិវត្តិទ្ធា បត្តោ ភិជ្ជតិ ។ ភិស្នានេ្ត បត្តោ និភ្នំចិតញោ យោ និភ្នំបេយ្យ អាមត្តិ ឧក្កដសព្វតិ ។

(೧៥၈) គេង ទោ ខន សមយេន សម្ពូហុណ ខត្តា អជ្ញោតាសេ អនាជារា ធិត្តិត្តា ហោឆ្នំ ។ វាត-មណ្ឌលិតាយ អាវដ្តិត្វា ខត្តា ភិជ្ជីសុ ។ ភកវាតោ រាតមត្តំ អារោខេស៊ី ។ ខេ ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខាវេ ខត្តាជាគេឆ្នំ ។

ខុទ្ធនេត្តទ្ធនេះ សម្លាប់លោះឆ្លេតិ បត្តលោ

ទុទ្ធពវត្ថុតូត: រឿងរាំក្ខប្រើនរូប និយាយអំពីលត្រ ១៥១ (១៥១) សម័យនោះឯង មានជាត្រជាច្រើន តែមិនទាន់មាន ត្រឿងវេងដឹកល់ ភិក្ខុទុកដាក់ក្នុងទីវាលស្រឲ្យ: ។ បាត្រទាំងនោះកំ រមៀលបែកខូបទៅដោយទ្យល់កំបុតតវ្លង ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រោមបង្គំទូល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងទ្យាយ តឋាគតអនុញ្ញាតគ្រឿងវេងដឹកលំបាត្រ^(១) ។

(១៥७) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តដាក់បាត្រលើទីបំផុតផែនក្តារ តាំង(២) ។ បាត្រក៏រមៀល « ឆ្នំចបែក ។ កិត្ត ទាំង ឡាយក្រាបបង្គំ ខូសសេចក្តី ទុំ៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ (ខង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ កិត្តមិនត្រូវដាក់បាត្រលើទីបំផុតនៃផែនក្តារតាំង ខេ កិត្តណា ដាក់ ត្រូវអាបត្ត ខ្កុដ ។

(១៩៣) សម័យនោះឯឪ ពួកភិក្ខុដាកញត្រក្ខន៍ទំបំផុតនៃថ្នាក់^(៣) ។ ញត្រក៌រមៀលធ្លាក់បែក ។ ពួកភិក្ខុកោបបន្ដ័ទូលសេចក្ដី[÷]ះ ចំពោះព្រះ មានព្រះភាគ ។រប។ ព្រះអន្ដទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ ភិក្ខុមិន ត្រូវដាក់ញត្រក្នុងទីបំផុតនៃថ្នាក់ទេ ភិក្ខុណាដាក់ ត្រអាចត្តិទុក្កដ ។ ⁹ តាមអដ្ឋពថា ថា គ្រឿងរងដំពល់បាត្រដែលគេធ្វើដោយក្តពន៌ងរល្អនឹងផ្តោជាដើម ។ ³មតិវិតោទន៍ដី៣ថា គ្រឿងរងដំពល់បាត្រមានសណ្ឋានដ្ដីចជាពង់ដែលគេធ្វើដោយវត្ថុមានក្តា ជាដើម (ឬនឹង ហោថា រង្វេល ថាទ្រូតាបំ ផ្លូវជ្វះវិញតំបាន) ។ ២ អដ្ឋពថា ថា ក្នុងទីបំផុត នៃផែនត្តារតាំងដែលគេដំពល់ទុកក្នុងរបៀងដាំដើម ។ ៣ សារត្ថទីបន់ដី៣ថា ផែនត្តារតាំង ដែលស្ដើងគេធ្វើឲ្យមាំដល់ជើងដញ្ចាំងៗងញ្ជោនផ្ទះ ហៅថា ថ្នាក់ (ក្តារបែន) ។

) a

	100 m at 17 - an	
18	យបងកោ	ប៉ុល្វវិវេត្តា
		1 - 6

(១៥៤) តេន ទោ ខន សមយេន ភិត្ត នមាយ បត្ត ធំភ្លាដ្ឋន្ត ។ ខ្ញុំដោ្ត ឃុំសិយតិ ។ ភកវតោ ៧ត-មន្តំ អារោចេស៊ី ។ មេ ។ អនុជានាម ភិត្តាវេ តំណ-សន្លារកាន្តំ ។ តំណសន្លារកោ ឧមខំតាហ៍ ទដ្ឋតំ ។ កកាតា ឯតមត្ត ភាពចេសុំ ។ ចេ ។ អនុជានាម ភិក្ខា៥ ចោន្យតាត្តំ។ ចោន្យតាំ ខុមចំតាហ៍ ខដ្ឋតំ ។ ភកាវតោ រនេចត្តំ អាពេ ខេស៊ី ។ មេ ។ អនុជានាចំតិត្តវេ បត្ត-မာဒျကာန္ ၊ ဗန္နမာဒျကာ ၿပဳခ်ိန္နာ ဗ(ရာ နီးဦးရဲ ၊ កកៅតោ រានមន្ត្តី ភាព ចេសុំ ។ ចេ ។ អនុជានាម ភិទ្នាវ បត្តតុះឈ្នាល់តាឆ្នំ។ ខត្ត ្រុឈ្នាល់តាយ ខត្តោ ឧត្យ-សិយតំ។ កការតា សតមន្ទ័ ភាពចេសុំ ។ ខេ ។ អនុ. ជានាម ភិត្តវេ បត្តត្ថាំកាន់ ។ អំសវនុកោ ន ហោត ។

វិនយបំដាត ចុល្វវត្ត

(១៥៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំនទ្យាយ ដ្តាប់បាត្រលើវែនន័ 🔊 រិមមាត់ជាត្រក៏សឹកលៃរេប ។ ភិត្តិទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដី៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ព័ន្ធឲ្យយតថាគតអនុញាតកម្រាលស្មេ ៗ ពួកកណ្ដៀរក៏កាត់កម្រាល សៅ ។ ភិត្តពំនលាយក្រាបថន្នទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានត្រះកាគ **។ បេ ។ ព្រះអ**ង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត កំណាត់សំពត់ ។ ពួកកណ្ដៀវភ័កាត់កំណាត់សំពត់ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដី៖ បំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញាតពេងសម្រាប់ទុកចាត្រ ។ **ណ្**ត្រក៏រមៀលឆ្នាក់អំពីរវាងសម្រាប់ទុកធាត្របែក ៧ ។ កិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាមបន្ដំទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ មេ ។ ព្រះកង្គ **ខ្វេន៍ត្រាស់ថា ម្នាលក្តិត្តទាំង**ទ្យាយ តថាគតអនុញាតភាជន៍ដី មានមាត់ធំ ហ្វ (ថ្លាង) សម្រាប់ទុកជាត្រ ។ បាត្រក៏សំពដោយកាជន:ដី មានមាត់ធំ សម្រាប់ទុកជាត្រ ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យាយក្រាបបង្គំឲូលសេចក្តីទុំ: ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ត្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំងទ្បាយ តថាកតកនុញ្ញាតថឪពុត្រ ។ យោគពុត្រមិនទាន់មាននៅ ឡើយ ។

ខុទ្ធពរត្ថត្តនូវេត សម្គូហុលភិក្ខុវត្ថុភ្លូ បន្តពដា

(១៥៥) គេន ទោ បន សមយេន ភិត្តា ភិត្តិទីលេច ឆាតឧត្តកេច បន្តំ លក្តេត្តិ ។ បរិបតិត្វា បត្តោ ភិជ្ញិតិ ។ ភតវតោ ឯតមន្តំ អាររា ខេស៊ី ។ បេ ។ ន ភិក្តាវ បត្តា លក្តេតញោ យោ លក្តេយ្យ អាបត្តិ ឧត្តា ឧស្សា តិ ។ (១៥៦) គេន ទោ បន សមយេន ភិក្តា មញ្ចេ បត្តំ និភ្ជិបត្តិ ។ សតិសម្មោសា និសីឧត្តា ខ្ញុំ តិភ្ជិ បត្តំ ភិក្ខុត្តិ ។ ភតវតោ ឯតមត្តំ អាររា ខេស៊ី ។ បេ ។ ន ភិត្តាវេ មញ្ចេ បត្តោ និភ្ជិបិតញោ យោ និភ្ជិ ខេហ្យ អាបត្តិ ឧត្តាដស្បាតិ ។

(១៥៧) តេន ទោ បន សមយេន ភិត្ត្ មីមេ បត្តំ និត្តិចត្តំ ។ សតិសម្មោសា និសីឧត្តា និត្តវិត្វា បត្តំ ភិន្តន្តំ ។ ភកវតោ និតមត្តំ អាកោចេសុំ ។ ខេ ។ ឧ ភិត្តាម មីមេ បត្តោ និត្តភិចិតញោ យោ និត្តិចេយ្យ អាចត្តិ ឧត្តាដស្សាតិ ។

ඉප් ආ

ខ្ខុកវត្ថុត្វត្វ: រឿងភិត្ថុច្រើនរូប និយាយអំពី៣ត្រ

ភិក្ខុទាំឥឡាយក្រាមបន្ដ៏ខូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ បេ ។ ព្រះអន្ដខ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំឥឡាយ តថាគតអនុញាតយោគចាត្រ ខឹងខ្សែសម្រាប់ចង ។

(១៩៩) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយព្យួរថាត្រទំងមេដញ្ចាំងខ្វះ ទំងដៃកែវទូ៖ ។ ថាត្រក៏រមៀលឆ្នក់ថែកទៅ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូល សេបក្តី÷ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវព្យួរថាត្រទេ ភិក្ខុណាព្យួរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ (១៩៦) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយទុកថាត្រលើតែ ។ ភិក្ខុ ទាំងឡាយភ្លេចស្មារតីក៏អង្គួយសង្កត់បាត្របែកទៅ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាប បង្គំទូលសេចក្តី÷ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវទុកថាត្រលើគ្រេទេ ភិក្ខុណាទុក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(១៥៧) សម័យនោះឯង ភិត្តទាំងឡាយខុកជាត្រលើតាំង ។ ភិត្តទាំងឡាយក្ចេចស្មារតីអង្គ័យសង្កតំបាត្របែកទៅ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាមបង្ខំទួលសេចក្ដី÷ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិត្តមិនត្រូវខុកជាត្រលើតាំងទេ ភិក្ខុ ណាខុក ត្រូវអាមត្តិទុក្កដ ។

ඉර ග

វិនយប់ឪកេ ចុល្យវត្ថោ

(១៩៩) នេះ ទោ ខន សមយេន កិក្ខូ អង្ណេ ខត្ត និក្ខិខត្តិ ។ សត៌សម្មោសា ឧដ្ឋហត្តិ⁽⁰⁾ ។ ១វិ-ខតិត្វា បត្តោ ភិដ្ឋតិ ។ ភកវតោ ಖតមត្តំ អាភេ-ខេសុំ ។ ខេ ។ ន ភិក្ខាវៃ អង្ណេ ខត្តោ និក្ខិខិតញោ យោ និក្ខិខេយ្យ អាខត្តិ ឧុក្ណដស្សាតិ ។

(១៥៩) តេន ទោ ខន សមយេន កំក្តា នត្តេ ខត្តំ និត្តិខត្តិ ។ វាតមណ្ឌលំតាយ នត្តំ ឧត្តិម័យតិ ។ មរិមតិត្វា បត្តោ ភិជ្ជតិ ។ កកវតោ នៃតម្តុំ អាហេខេ-សុំ ។ ខេ ។ ន ភិក្តាវេ នត្តេ ខត្តោ និត្តិមិតញោ យោ និត្តិ ខេយ្យ អាមត្តិ ឧុត្តាដស្អាតិ ។

(១៦០) គេ លោ ម ល សមយេ ខេ ភិក្ខូ ខត្តមាត្តា កេវាដំ មណាមេត្តំ ។ កេវាដំ^(២) អាវដ្តំត្វា មត្តោ ភិដ្ឋតំ ។ ភេទវតោ ^សតមន្តំ អារោ ខេសុំ ។ មេ ។ ល ភិក្ខាវេ មត្ត-មា ភ្លេ ភិក្ខាភា កេវាដំ មណាមេតព្ទំ យោ មណា មេយ្យ អាមន្តិ ខុក្កដស្សាតិ ។

វិនយបិតត ចូលវត្ត

(อ៥៨) พยับเลาะอส ก็กูตั้นจูกแปก่ฤกุศเพิ่เกาตั้น ក្មែន ។ ក្រោត ឡើង ដោយ ភ្លេច ស្មារត៍ ។ បាត្រក៏រមៀល ឆ្នាក់បែក ទៅ ។ ភិត្តទាំង ឡាយ ក្រាបបន្តំទូល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ (ន ត្រាស់ ថា មាលភិត្ត ព ន ទ ព ភិត្ត មិន ត្រូវ ដាក់ ពុ ត លើ ក្តៅទាំងតែ្នទេ ភិក្ខុណាដាក់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ (១៥៩) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយដាក់ចាត្រក្នុងឆត្រ ។ រាល់កំបុតត្បូងកឹថក ដើយ ប៉ើង ទត្រព្រៀង ។ ជាត្រកំផ្លាក់បែក ៧ ។ ភិក្ខុ ភំិតទ្បាយក្រាបបន្ទ័ទូល្វសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះ អន្ធទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តមិនត្រូវដាក់ចាត្រក្នុងឆត្រទេ ភិត្តណាដាក់ ត្រូវអាបត្តទុក្កដ (១៦០) សម័យនោះឯង ភិក្ខុព័នទ្បាយមានជាត្រនៅដៃ ក្រាន សន្ទះទាវ ។ ធាត្រកំឧត្តិចនឹងសន្ទះទារថែកទៅ ។ កិត្តទាំងទ្យាយក្រាបចន្ទ័ ទួលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះគង្គទ្រង់ត្រាស់ថា

ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមានធាត្រនៅដៃ មិនត្រូវច្រានសន្ទុះទ្វារទេ កិត្ត ៣ ច្រាន ត្រូវអាថត្តិទុក្កដ ។

ខុទ្ធពវិត្ថុត្ថូត្ត សង្គហុលភិត្ថវត្ថុត្តិ បត្តពជា

(១៦១) គេន ទោ បន សមយេន គិត្តា តុអ្នតដា-មោន^(e) និយាយ នាន់។ មនុស្សា នដ្យាយន៍ ទីយន៍ វិចា ខេន្តិ ។ ខេ ។ សេយ្យ ដាមី តិត្តិយាតិ ។ កការតា **រ)តមត្តំ** អាពេខេស៊ី ។ មេ ។ ឧ ភិក្ខាវៅ តុម្តតាដា ហេ ឧ စိုက္နာယ ၏ခုိ၊ယာ ေၾကးျမားခ်ို ဒုန္ကာ့ ဆော္စာ အ မားေ() စိုက္ရာက ေၾခဳိန္က ရမိ ကို အေျကာင္ခ်ိဳ ရက္ရွိ ရက္ရွိ ရက္ရွိ ရက္ရွိ ရက္ရွိ ရက္ရွိ ရက္ရွိ ရက္ရွိ ရက္ရွိ ရက္ វិចា ខេត្តំ ។ ខេ ។ សេយ្យថា ខំ តិត្តិហាតិ ។ ភកាវតោ រនេមត្តំ អាពេទេសុំ ។ មេ ។ ន ភិក្ខុវេ ឃ ដិតដោយ ន ចំណាយ ខានទំ យោ ខយ្យ អាមន៍ ឧត្តាដ អាទំ (០៦៣) តេន ទោ មនសមយេ កញ្ហនកេ ភិត្តា မာရှဗီမုက္ခလဲကာ ဟာခံ ။ ကေ ^{ဆုနည်}မမျှ ဗန္ဂ នា ແតំ ។ អញ្ញតា ឥត្ត បស្បិត្វា គឺតា ស្បៃរមេភោស៍ អ-ត្ថមេ បំណតៅតាយឆ្នំ^(៣) ។ មនុស្សា ឧដ្យាយឆ្នំ ទ័យឆ្នំ

?ទូកវត្ថុត្នុក: រឿងភិត្ថុច្រើនរូប និយាយអំពី៣ត្រ

(១៦១) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំង ទ្បាយដើរទៅបញ្ហាបាតដោយ សំបកឈ្លេក (កាន់សំបកឈ្លេក) ។ មនុស្ស ទាំង ទ្បាយ ពោល ទោស តិះ ដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចញ្ចកតិរីយ ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយ ក្រាមបង្គំ ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវដើរទៅបញ្ហាបាតដោយ សំបកឈ្លោក ទេ ភិក្ខុណា ដើរ ទៅ ត្រូវអាមត្តិទុក្កដ ។

(១៦৬) សម័យនោះឯង ពួកភិត្តដើរទៅបំណ្ឌូពុតដោយអាម្យូង ឆ្នាំង ។ មនុស្ស ព័ងទ្បាយ ពោល ទោស តិះដៀល បន្តះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួកតិរ័យ ។ ភិត្ត ពំងទ្បាយ (តាបបង្គំ ខូល សេចក្តីទុះ ចំពោះ ទោះ មាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ព័ងទ្បាយ ភិត្តមិនត្រូវ ដើរទៅចំណ្ឌូ ពុតដោយអាម្យូងឆ្នាំង ខេ ភិត្ត ណា ដើរទៅ ត្រូវអាបត្តិ ខុក្កដ ។ (១៦៣) សម័យ នោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ជាអ្នកប្រព្រឹត្តយកវត្តបំសុ-កូលគ្រប់មុ ១^(១) ។ ភិត្ត នោះ ប្រើប្រាស់បាត្រក្បាល ភ្លេច ។ មានស្រី ម្នាក់ ឃើញ ហើយ ទូប សែកក្វាត់សំខ្យេងថា នទេះជាចិសាច ធ្វើសេចក្តី វិនាសដល់អញ តើ ។ មនុស្ស ព័ងទីព្រយ ពោល ពេស តិះ ដៀល

យពវត្ថុបង្សុទូលតាមតែប្រទះតំវត្ថុដទៃក្រោអំតាំត្រៃចីវរ នឹងត្រែ តាំង ។

\$&&

វិនយបិឝិក ចុល្មវត្តោ

រួទពាពម្លា ជំបាររដ

ខ្លះខន្ធាប់ថា មិនសមបើក្ចុកសមណសក្យបុត្តិយ៍ ប្រើប្រាស់បាត្រក្បាល ្មេត្ថដូចតួកបិសាចសោះ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបន្ត៌ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមានត្រះកាត ។ បេ ។ ត្រះអន្ធទ្រ៩ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពំងីឡាយ <u> ကိန္ခမိ8န္နေး၊ ဖြံုရာ</u>လဲရာနြာက္မာလးစာစာေက်န္ခီကာ ၊ ဖြံုရာလဲ နော့မာဝန္မ် ទុក្កដ ម្នាលកិត្ត ទាំងទ្យាយ ម្យ៉ាំងទៀត កិត្តមិនត្រូវជាអ្នកប្រចាត្តយកវត្ត បំសុកូលគ្រប់មុខ េ កិត្ត ណាប្រត្រឹត្តយក ត្រាំអាបត្តិទុក្កដ ។ (១៦៤) សម័យនោះឯង ភិត្ថ្ម ព័ន៌ឲ្យយយកជាត្រដាក់កាកអាមិស: ដែលគេចោល ខ្វះ គ្នឹង ខ្វះ ទឹកជាដែល ខ្វះ ហើយនាំយក ហៅ ចោល 7 មនុស្សទាំងទ្យាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្គាប់ថា ពួកសមណសក្យ-មុត្តិយ៍ទាំងនេះតាន់ក្នុងចាត្រណា ចុត្រនោះឯងជាកន្ទោររបស់លោក ភិត្តទាំងឡាយចានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ។ បេ។ ទ្រះអង្គទ្រជ់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិនត្រូវយកធាត្រដាក់កាក អាមិស:ដែលគេចោលក្ដី ឆ្លឹងក្ដី ទឹកដាដែលក្ដី នាំយកទៅចោលទេ ភិត្តណា នាំយក ៅ ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ម្នាលភិត្តទាំង ទ្យាយ តថា គត **អនញាតក**នោវ រញ

ខុទ្ចកវត្ថុកូទូពេ ហត្ថេន បីវរស្ស វិជាលនេ បីវរកកា

ឧទ្ទាល ក្ត្តកំ ឧយរមស ឧម សា ឧតា (៦៤០) នំពាំវិដាលេត្វ^(๑) នំរាំ សំព្វេន្តិ ។ នំរាំវិលោម លោតំ ។ កំតាន មិតនាតា អ្នកនាពារម ក្នុមតម្លាំ សម្តេច កំត្តាត សត្ថកំ ឧមតតភន្តិ ។

រទ្រើនទោះ ខណៈ ខេត សារ ខេត (៤៤០) ឧណ្ឌសត្វភាំ នុប្បត្នំ ហោត ។ ភកវតោ រៀតមត្ត័ អាភេខេសុំ ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខុឋ ឧណ្ឌ សត្វកាន្តិ ។ က်မိုင်ဒေ အကားရက္ စာ လာ စာမာ (မရပ) ភិក្ខា ខណ្ឌ សេត្តតានឈ្លោ ជាហន្តំ សោរឈ្លាមយំ ိရောက်စွဲ ရက်စွဲ ကိုက်စွဲ ကိုက်စွဲ ရက်စွဲ ရက်စွဲ ရှိန်းကိုက်စွဲ အဖြစ် ។ ខេ។ សេយ្យដាខិតំហំ តាមគោតំនោត ។ ខេ ។ ភកាតោ រតទត្ត អារោចេ ។ ខេ ១ ភិក្តាយ នចំរុះខា មន័យមនាយ័យ យារនយ៍ លោ យារណ៍ មានន័ នុត្តាដស្ប អនុជានាទំ ភិត្តា៥ អដ្ឋិមយំ ឧត្តមយំ វិសាណមយំ នន្បមយ៍ វេន្យមយំ កេដ្ឋមយំ ៨តុមយំ ដលមយំ លោមមយំ សន្ន៍នាភិមយត្តិ ។ ๑ ខ. ហេក្មេន វិលដេត្យ ។ ម. ហេក្មេន វិ៣លេត្យ ។

94 **ମ**

ខុទ្ទតវត្ថត្ថន្ធតៈ ការហែកចិវរដោយដៃ និយាយអំពីចិវរ

(១៦៥) សម័យនោះឯង ភិទ្ធុទាំងទ្បាយហែកចីវរដោយដែហើយ ដេរចីវរ ។ ចីវកេមិនស្មេីត្នា ។ ភិក្ខុទាំងទ្វាយក្រាបបន្ដិទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអន្ឋទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង**ឡាយ** តថាគតមនុញ្ញាតភាំថិត នឹងកំណាត់សំពត់សម្រាប់រុំកាំថិត ។

(១៦៦) សម័យនោះឯង កាំបិតមានដងកើត ឡើងដល់សង្ឃ ។ ភិត្តទាំងឡាយក្រាបបង្ខំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះ អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតកាំបិតមានដង ។

(១៦៧) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយកិត្ខប្រើប្រាស់ដងកាំបិតដ៏ទួស នឹង ៣ប^(១) គឺធ្វើដោយមាសនឹងធ្វើដោយ ប្រាក់ ។ មនុស្ស ពាំង ឲ្យាយ ពោលពេស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ។ បេ ។ ដូចជាពួកគ្រូហស្អក្នក បាកាតកាម ។ បេ ។ កិត្ត ពាំង ឲ្យាយក្រាបបង្គំទួល សេចក្ដីទីះ ចំពោះព្រះ មាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពាំង ឲ្យាយ កិត្ត មិនត្រូវ បើប្រធាស់ដងកាំបិត ខ្ពស់នឹង ពាប ខេ កិត្ត ណាបើប្រជាស់ ត្រូវអាបត្តិ ទុក្កដ ម្នាលកិត្ត ពាំង ឲ្យាយ តឋាគតអនុញាតដងកាំបិត ធ្វើដោយ ឆ្នឹង ធ្វើ ដោយ ភ្នក ធ្វើដោយ ស្អែង ធ្វើដោយ បបុស ឆ្លើដោយ បូស្សី ធ្វើដោយ លើ ធ្វើដោយ ដំ ធ្វើដោយ ផ្ទៃ ឆ្នោះដោយ លោហ ជាតុ^(២) ធ្វើដោយ ភួជ ។
 ហេ ព្លៃដោយ ផ្ទៃ ឆ្នោះដោយ លោកត្ត ទេ ខ្លាំដែល ទេ ។

ତ ୯ ମ

វិនយប៌ដំពេ ចុល្មវិវេត្តា

(១៦៤) គេន ទោ ខន សមយេន ភិត្តា តាត្តាដ-បត្តេនទំ វេន្យបេសិកាយខំ ខ័ពំ សិច្ចេន្តិ ។ ខ័ព័ **ရုလ္ဦ**ရာနီ ကောင်္နာ **၁ ကရ/ ကေ ပဲန**မန္နီ မာ ကျငေလို ។ មេ។ អនុជានាទំ តិត្វាវេ ស្ង័ចិន្តិ ។ ស្ង័ចិយោ កណ្ណតំតាយោ ហោដ្ឋ ។ ខេ ។ អនុជានាទំ កំក្នុវេ ស្វចំនានៀតខ្លំ ។ នាន្យិតាយមិ កណ្ណតំតាយោ ហោន ។ បេ ។ អនុជានាទំភិត្តាវ កិណ្ណេន ឫក្រត្តិ។ ត់ ឈ្លេចំត ឈ្លួត តាយោ ចោរ ។ ថេ ។ អនុជាជាមិ ភិត្តា សត្វយា⁽⁶⁾ ឬបតុន្តិ។ សត្វហារ តណ្ណាតិតា-យោ ញោន្តិ។ បេ។ អនុជានាទី ភិក្ខា៥ សវិតកាន្តិ។ សវិតតេខ តណ្ដាត់តាយេ ហោន្ដំ ។ ខេ ។ អនុជា-នាម ភិក្ខាវេ មនុស័ត្ថកោន សាវេតុឆ្នំ ។ សវិតកាម្បី បភិជ្ជតិ ។ អនុជានាម ភិក្ខុ៥ សាតសំចាដិតាន្តំ () ។ ទ ៖. សត្ថយា ។ 🖢 ម. សរិតកសិបាដឹកឆ្នំ ។

ବ୍ୟପ

វិនយបិដិត ចុល្យវត្ត

(១៦៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ព័ន្ធឲ្យយដេរចីវរដោយស្ទាបមាន ទូ៖ ដោយចំរៀតចុស្ស៊ីទូ៖ ។ ចំរិវមានថ្មវម៌នល្អ ។ ភិក្ខុទាំង ្្យាយ ក្រាបបង្ខ័ទ្លល សេចក្តីខ្លុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គឲ្រន ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្បាយ តថាគតអនុញាតមូល ។ មូលទាំង ឡាយ m_{g} កីមានច្រែះចាប់ ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យយ តថា គតអនុញាតប័តន៍ផ្លួល ។ ខ្រែះកំចាប់ក្នុងបំគន់ផ្លួលទៀត ។ បេ។ ន្រះអន្ត e្រវ័ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ព័័ន ឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យដាក់លំអិតបំពេញ (กุรยัดล่ยูญ) ๆ โบะก์เก็ลเตูโลกุรณ์ผลเอโล ๆ เบๆ เกะผรูเอร่ ត្រាសថា ម្នាលភិក្ខុទាំឡាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យចំពេញបំពង់ម្លួល រជាយល៍អិតខេត្តដែលាយដោយរមៀត ។ ច្រែះក៏កើតទ្បើងក្នុងលំអិតខេត្ត ដំណយដោយរមៀត ទៀត ១ បេ ១ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត្ តថាគតអនញាតលំអិតថ្ម ។ ច្រេះកំកើត ទៀតក្នុងលំអិតថ្ម ៉ ទាំងទុក្រយ **។ ២ ។ ព្រះអង្គឲ្រ**ង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តព័ង ទ្យាយ តថា តត 10/6 **អ**ខ្ញុញតឲ្យលាបដោយក្រ^មួនឃ្មុំ ។ ក្រមួនឃ្មុំដែលភ័ក្ខុលាបហើយកំបែក ។ ត្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុព័**ង**ឡាយ តថាគ**ត** វាតវាយ កៅ **អ**ខុញាតកំណាត់សំពត់សម្រាប់ក្រៃមួនឃ្មុំ

೯೭ದ

(၇၇၃၂) ၊နားေး၊တာ ဗားေလာဗ၊ ဟာေက်က္ခဲ့ နားနာ့ နားနာ့
ទីលំ ឧទណ៍តា សម្ពន្ធិតា ច័រាំ សិច្ចេន្ត ។ ច័រាំ វិតាណ៍
ហោត ។ ភកាតោ ៧៩៩ភ្នំ ភាពេចេសុំ ។ ខេ ។ អនុ-
ជានាម ភិក្ខុវេ កាមិន កាមិនរដ្ឋ តត្ថ តត្ថ នុត្វត្វា
ខ័រវំ សំត្វេតុត្ត ។ សៃមេ កាហិន បន្តរត្ត ។ កាហិនំ
មរិភិជ្ជតិ ។ មេ ។ ជ ភិក្ខុវេ វិស មេ កា ឋិជំ មន្តវិត គ្មុំ
យោ បត្តបេយ្យ អាបត្តិ ខុត្តដស្សាតិ ។ ជមាយ
កេមិន បត្តនៃ ។ កមិន ខឹសុភិន ហោន ។ បេ។
អនុជានាម ភិក្ខា៥ តំណសនាកោត ។ កាមិនស្ប
អន្តោ ជិវតិ ។ បេ ។ អនុជាធាម ភិក្ខាវេ អនុវាត
មរិកណ្ដំ អាពេខេតុន៍ ។ កមិន ឧទ្យាញេន ។ ខេ ។

๑५ ๙

,

ខុខ្ទុកវត្ថុត្វូនូច្រ ទីលស្ស និទណនេ ដ៏វាកថា

ខុទ្ទកវត្ថត្វត្វក: ការដឹកដាំបង្គោល និយាយអំពីច័វរ

(១៦៩) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្បាយជិតជាំបង្គោលក្នុងទីនោះ ១ ហើយចងដេរចីវរ ។ ចីវរកំស្លោកមិនសើល ។ កិត្តទាំងឲ្យយក្រាប បន្តំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខ្ ទាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យចងឈើស្ដឹង $(^{9})$ នឹង i ទ្យ ស្តិ៍ន^(២)ដើម្បីឲ្យភិត្តចងចីវៃហើយដេវក្នុង រីនោះ ៗ ។ កិត្ត ទាំង ទ្យាយលាត เพิ่มู่ ลิกุลิตัย อเมื่า เพิ่มูล์ก็ใบกฤกเต าเบา ตะผล ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ កិត្តមិនត្រូវលាតឈើស្តឹងក្នុងទីមិនស្តើ ទេ ភិត្តណាលាត ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ភិត្តទាំងទ្យាយលាតឈើស្ដឹងលើ ផែនដី ។ ឈើស្តឹងក៏ប្រទ្យក់ដោយធ្លូលី ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាតកម្រាលស្មៅ ។ ជាយចីវ៖ ในพอลร์ลเพิ่งรู้ลก็จก่อี่หญ่ ๆ เอ ๆ เอะหฎรอร์ เภาพ่อ ยาง ភិត្តទាំនទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យលើក (ថែម) អនុវាតចណ្តោយ ខឹងអនុវាតទទឹងរបស់ចាំរ ។ ឈើស្តិ៍ងមិនលមគ្នា ខឹងចាំរ $(^{(m)})$ ។ បេ ។

តេយកឈើ ៤ កំណាត់មកធ្គុំគ្នាជា ៤ ដ្រងរាងទ្រវែង ឲ្យល្មមតាក់បឹវរដេរបាន មាន
 ទាំងទ្រតាប់សម្រាប់ឈើស្តឹងតោះផង។ ៤ ខ្សែសម្រាប់ចងចីវរតឹងឈើស្តឹងចំពោះភិក្ខុដែលដេរ
 ទាំងទ្រតាប់សម្រាប់លើស្តឹងតោះផង។ ៤ ខ្សែសម្រាប់ចងចីវរតឹងឈើស្តឹងចំពោះភិក្ខុដលដេរ
 ចីវរពីរដាន់ ។ ៣ លើស្តឹងដែលគេធ្វើតម្រូវនឹងភិក្ខុខ្ពស់ លុះដែរចីវរ ភិក្ខុទាបកមិនល្មម ។

52.2

)n 0

អនុជានាម គំគ្លូវ ឧ ណ្ឌូតមិនំរិនលេតំ ⁽⁹⁾ សហគ	ם י <i>ז</i> י
វិនន្ធនរដ្ដ វិនន្ធនសុត្តតាំ នៃនិ្ទត្វា ^(២) ខីអំ សំទ្វេតុត្ថិ	ໆ
សុនន៍វិកាយោវិសមា ហោន្តិ ។ បេ ។ អនុជានាន់	ម
က်က္ခံ ကေဒါ့မှုကားနဲ့ ၅ ဟု ရားက်က္က ၊ ကေနာ့ ၅ ၊ ၉ ၊	ન
អនុជានាមិ ភិក្ខាវ មោយសុត្តកត្តិ ។	
(០៧០) នោះ ទោ ខន សមយេន ភិក្តា អនោ នេប ខ្លី	'n
ទា នេហ៍ គេ មិន អន្តរមន៍ ។ គេ មិន នុស្សតំ	ŋ
កកវតោ រៀតមន្ត្តី អាពេខេស៊ី ។ ខេ ។ ន ភិក្តា	t r
ម ដោតេហិ ចានេហិ តាមិដំ អ ្គាមិតព្វំ យោ អត្តាមេយ	IJ
អបន្ត ឌុត្តដល្បិត ។	

រិនយបិផកេ ចុល្វវគ្គោ

930

J

វិទយបិដក ចុល្វវគ្គ

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតដដឈើ ស្តឹង(¢) នឹងការបត់ទ្រនាច់ឈើស្តឹងឲ្យជាពីដៅន់(^{be)} ស្វាកសម្រាប់បញ្ចូល ក្នុងចន្វោះនៃចីវិទោនជាន់ពីរ វៃឲ្យសម្រាប់តែឈើស្តឹងតូចជាមួយនឹងឈើ ស្តឹងធំ នឹងខ្សែសម្រាប់រឹតចីវិរត្ជាប់នឹងឈើស្តីងតូច ដើម្បីចងចីវិរដេរ ។ ចន្លោះ:ថ្នរចីវិរមិនស្មើត្នា ១ បេ ១ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតន្ថាតសម្រាប់ដាស់ ១ ថ្នេរចីវិរក៏វៀចមិនត្រង់ល្អ ១ បេ ១ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាត វិទ្យូបន្លាត់ ១

(១៧០) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ពំងឲ្យយមានដើងមិន ស្អាតហើយ ដើរជាន់ឈើស្តឹង ។ ឈើស្តឹងក៏ប្រឲ្យក់ ។ ភិក្ខុ ពំងឲ្យយក្រាមបង្គំ ទូលសេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាលភិក្ខុ ពំងឲ្យយ ភិក្ខុ មានដើងមិន ស្អាត មិនត្រូវដើរជាន់ឈើស្តឹងទេ ភិក្ខុណាជាន់ ត្រូវអាចត្តិទុក្ខដ ។

ទ្រង់អនុញាតឲ្យបងឈើស្ដឹងតូច ត្រង់កណ្ដាលឈើស្ដឹងធំ ។ ៤ ទ្រង់អនុញាតឲ្យ
 ចត់ជាយទ្រនាប់ជាពីរជាន់ដុំរិញ ឲ្យល្មមនឹងឈើស្ដឹងតូចនោះ ។

(೧៩៣) នេន ទោ ខន សមយេន ភិត្ត្ ចីវ៉ សិទ្ធេនា អន្តលិយា ខដិត្តស្នាត្តិ ។ អន្តលិយា ឧត្ត្រា ហោត្តិ ។ កកវតោ ៧តមត្តិ សារោខេស៊ំ ។ ខេ ។ អនុ-ជានាមិ ភិត្តាវេ ខដិត្តមាត្តិ ។

(១៩៤) តេះ ទោ បរ សមយេរ ភិត្តា សនុចា-មានា តាមិន អក្តាមរ្តិ ។ តាមិន ឧុស្សត៍ ។ ភាកាតា រាតមត្តំ អាពេ សេរុំ ។ បេ ។ រ ភិត្តាវៅ សនុទា-មានេះ តាមិន អក្តាមិតថ្ងំ យោ អក្តាមេយ្យ អាមត្តិ ឧុត្តាដស្សាតិ ។

(១៧១) តេខ ទោ បន សមយេន ភិត្ត្ អល្ងេហ៍ ចានេហ៍ កាហំធំ អត្តាមឆ្នំ ។ កាហំធំ នុស្សត៍ ។ ភាក. វតោ រតេមត្តំ អាហេខេស៊ំ ។ មេ ។ ឧ ភិត្តាូ៥ អល្វេហ៍ ចានេហ៍ កាហំធំ អក្តាមតថ្លំ យោ អត្តាមេយ្យ អាមត្តិ នុត្តាដស្សត៍ ។

ទុទ្ធពវត្ថុត្វូរព សទ៣៣តាន់ ពម៌នក្តមនេ បដិត្តហាថា

?ទួកវត្ថុត្ថនូក: ពួកភិត្ថុតាក់ស្បែកជើងជើរដាន់ឈើស្ដឹង និយាយអំពីស្នាប់ម្រាម**ដែ**

(១៧១) សម័យនោះឯង កិត្តពំំងឡាយមានដើងទទឹក ដើរដាន់ លើឈើស្តឹង ។ ឈើស្តឹងក៏ប្រឡាក់ ។ កិត្តពំងឡាយបានក្រាបបន្ត័ទូល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល កិត្តពំងឡាយ កិត្តមានដើងទទឹក មិនត្រូវជាន់ឈើស្តឹងទេ កិត្តណាជាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(១៧৬) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំ**នុ**ឲ្យយពាក់ស្បែកជើងដើរដាន់ ឈើស្តឹង ។ ឈើស្តឹងក៏សៅហ្មូង ។ កិក្ខុទាំងឲ្យយថានក្រាមបង្គ័ទូល សេចក្តីទុំ៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គឲ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ ភិក្ខុមិនត្រូវពាក់ស្បែកដើងដាន់ឈើស្តឹងទេ ភិក្ខុណា ដាន់ ត្រូវអាបត្តិឲុក្កដ ។

(๑៧៣) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយដេរចីវាកាន់ដោយម្រាម ដៃ ។ ម្រាមដៃក៏ឈឺ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយថានក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះ ចំ-កោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតស្នាប់ម្រាមដៃ^(๑) ។

ទ ហ្គាប់ដៃដែលគេចាក់សម្រាប់ដេរ ដើម្បីភុំឲ្យដូលមុខដៃ ។

000

វិនយប៌គឺកោ ចុល្យវញ្ហោ

(ດ ຢ ៤) ເຮລ ເອງ ຍ ລ. ພຍເພລ ລອງຮູ້ແກ ກໍຮູ នទ្វាវទេ ខដ្ខក្កហេ ជាហត្តិ សោវណ្ណ មយ័រចំបមយំ ។ មកុស្សា នុជ្ឈាយខ្លុំ ទ័យខ្លុំវិទាខេន្ត ។ ខេ ។ សេយ្យ-ឋាថំ តំហំ តាមកោត់លោត [។] ភ**កាតោ រ**ិតមគ្គំ អា-ពេរទេស៊ី ។ ខេ ។ ន ភិក្ខាវ ន ទាំង ទាវថា ខនិងថា ជាក-តញា យោ ជាយេ អាមត្តិ ខុត្តាដស្ប អនុជាលាមិ ភិត្តា៥ អដ្ឋិមយំ ។ បេ ។ សន្ននាក់មហេត្តំ ។ (០៧៥) គេន (១ ១១ សមយេន ស្ទំណែទ័ សត្វតាច ខដិត្តចាច ឧស្បន្តំ ។ គតវតោ វាតទត្តំ អាពេខេស៊ី ។ អនុជាធាម ភិត្តាវ អាវេសនាំគ្នត ខ្លំ។ អាវេសនវិត្តតោ សមាតុលា ហោន ។ កកាតោ ៧ន-មន្ត្ត អាពេខេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវេ បដិក្ខុលន្តវិ-តាខ្លំ។ អំសវន្ធតោ ឧ ហោត ។ បេ។ អនុជានាម ភិត្តាវ អស់វន្តតំ ពន្ធឧសុត្តតន្តំ ។

វិនយប៌ពិក ប៉ុស្សវត្ត

(១៧៤) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយកិត្ត ហើ្របាស់ ស្នាប់ម្រាម ដៃដឺខ្ពស់ នឹង លប គឺធ្វើដោយមាស នឹងធ្វើដោយ ប្រាក់ ។ មនុស្ស ពាំង ឲ្យយក៏ពោល លោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចជាពួកគ្រហ ស្ត អ្នកបរិកោតតាម ។ កិត្ត ពាំងឲ្យយបានក្រាបថន្តិ ខួល សេចក្តី ទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះកាត ។ បេ ។ ព្រះអន្ត ខ្ពស់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពាំង ឲ្យ យ កិត្ត មិនត្រូវ ប្រើប្រជាស់ស្នាប់ ម្រាមដៃខ្ពស់ នឹង លាប ខេ កិត្ត ណា ប្រើ ប្រាស់ ត្រូវ អាបត្តិ ខ្ពុកដ ម្នាលកិត្ត ពាំង ឲ្យ យ តថាតតអនុញ្ញាត ស្នាប់ ម្រាមដែរ ធ្វើ ដោយ ឆ្អឹង ។ បេ ។ ធ្វើដោយ ភូថស័ន្ធ ។

(១៧៥) សម័យនោះឯង ម្តួល កំបិត នឹងស្នាប់ទ្រាមដៃជាត់ ៧ ។ ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ជានក្រាបបង្គ័ ខូល សេច ភ្លឺទុះ ចំពោះ ទ្រះមាន ព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ (ខ ជ៍ ត្រាស់ថា មាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ តថា គតអនុញាតវត្ថុសម្រាប់ ជាក់^(១) ។ (លុះដាក់) ក្នុងវត្ថុសម្រាប់ដាក់ក៏ នៅតែកត់កយ ។ ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ បាន ក្រាបបង្គ័ ខូល សេច ភ្លឺ ទុះ ចំពោះ ទ្រះមាន ទ្រះកាត ។ ទ្រះអង្គ ខេង៍ត្រាស់ថា មាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ តថា គតអនុញាតថង៍សម្រាប់ដាក់ស្លាប់ មាមដៃ ។ នៃព្រលាតមិន ទាន់ មាន នៅ ទៀយ ។ បេ ។ ទ្រះអង្គ ខ្មែង៍ត្រាស់ ថា មាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ តថា គតអនុញាត នៃ ស្រមាន នឹង ទ្បែសម្រាប់ចង ។ ¹ **ុទ្ធតវត្ថុត្ថូត្ កប៊ិនសាលាកបិនម**ល្បាលទីអនុជាននំ

(០៩) នេះ ទោ ១៩ សមយេន ភិត្ត អដ្ឋោ-តាសេ() ខ្លីអំ សំពុន្តា សំនេនចំ ខណ្តេនចំ កំល. មន្ត្តំ។ ភកវតោ រានមន្ទ័ អារោចេស៊ំ ។ អនុជានាម តិត្តាវេតាមិនសាល់ តាមិនមណ្ឌមន្តិ ។ តាមិនសាលា ខ្លះត្តភា ហោត ។ ទុនកោន ខ្ញុំត្វាយតំ ។ កក់តោ រានឧទ្តំ មាហេខេស្ ។ អច់ជាយគ មន់ជា នំដំនើយ កាតុឆ្នំ ។ ខយោ មរិមតត ។ អនុជានាទ ភិត្តាវេចិនតុំ នយោ ខយេ ឥដ្ឋតានយំ សំលានយំ នារុខយន្តំ ។ អារោហនា ហៃញន្តិ ។ មេ ។ អនុជានាទំ ភិក្ខុវេ តយោសោតលោ ៩ដូតាសោទាណំ សំលាសោទាណំ នារុសោទាណន្តី ។ អាពេខាន្តា មវិមតន្តិ ។ ខេ ។ អនុជានាទី ភិត្តាវេ អាលម្អឧតាហន្តំ ។

(၈၈၈) အော တေ ပာ လမ္းယာ အားမီးေကာ ကလာ ဆီလာဗိုက္လို ဗဒ္ဒရာဆီ ၅ ကေ ၅ မစ္ခံထားမီ အီအွံးက နံးရုံးရှုံးရှိ (⁽⁾⁾ ရက္ခံရွားလဲရွိ ကားရို လေးရးက္လို

១ ១. អញ្ចោកស្មេ ។ ២ ១. ឧត្តម្ភេត្ ។

• ခ်က္

ទូកវត្ថុទូទូក: ការអនុត្តាកេងសម្រាប់ជាក់ឈើស្តឹងនឹងបារាំសម្រាប់ជាក់ឈើស្តឹងជាដើប (១៧៦) សម័យនោះឯង ភិត្តទាំងទុក្យដេរចិវិវត្តទីវាល លំបាក ដោយត្រជាក់ខឹងក្ដៅ ។ កិក្ខុខាំងទ្បាយក្រាបបង្ខំទូលសេចក្ដីទុំ៖ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ត្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ តថាគត អនុញាតរោងសម្រាប់ជាក់ឈើស្តឹង ចារាំសម្រាប់ជាក់ឈើស្តឹង ។ រោង សម្រាប់ដាក់ឈើស្តិ៍នមានទីដំលាប ។ ទឹកក៏លិច ។ ភិត្តទាំងទ្បាយ **ព្រះបង្គ័ទូល សេចក្តី**ទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើឲីឲ្យខ្ទស់ ឲ្យ័ង ។ ទៀនក ពបះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ តថាគត់អនុញាត ឲ្យកពុខ ទៀន ញ យ៉ាង គឺ ទៀនឥដ្ធ ទៀនថ្ម ទ ទៀនឈើ ទ ។ ភិត្តទាំង ទ្យាយកលំបាកនឹង ឡើង ។ បេ ។ ព្រះអង្គទេងត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យាយតថាគតអនុញាតដណើរ ញយ៉ាំង គឺ ដណើរដដ្ឋ ១ ដណើរថ ទ ជ ណើរ ឈើ ១ ។ កាលភិត្ត ទាំង ឡាយ ទ្បើង ទៅក៏ឆ្នាក់មកវិញ ។ បេ ។ **ព្រះអន្ត្**ទេឪត្រាស់ថា ម្នាលកក្ខុទាំងទ្យាយ តថាគតអនញាតបង្កាន់ដៃ y (១៧៧) សម័យនោះឯង កំទេចស្មៅ ជ្រុះក្នុងរោងឈើស្ដង ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យតាបដម្បល ហើយបុកទាំងខាងក្នុងខាងក្រៅ ធ្វើឲ្យមានពណ៌ស ក្

0 b m

វិនយបិឝិកោ ចុល្អរិគោ

តាន្យរណ្ដំ តេក្រោយកែម៉ូ មាលាកម្មំ លតាកម្មំ មក. រឧត្តម ពលិតជីម ចូណុភូ ចំណូភូ រ (០១៨) ភេទ ទោ ១៩ សមយេន ភិក្ខា ទី។ សំពេតា តន្លៅ កមិន ទុស្លីតា បក្តមន៍ ។ ទុន្ធពេមិម ទមចំណាហ៍ចំទដ្ឋតំ ។ កកវតោ រៀតមត្តំ អាពេចេ-សុំ ។ អនុជានាម គឺត្បូវ តាមិនំ សង្ឃ័តុខ្លំ ។ តា-មិន មកដឹង ។ មេ ។ អនុជាលាទំ កិត្តាវ តោយសំ-តាយ តាមិនំ សង្ឃ័តុន្តំ ។ តាមិនំ វិនិមមិយនំ⁽⁹⁾ ។ បេ ។ អនុជាធាម គិត្តា៥ ពន្ធរដ្ឋ ។ (೧៧४) គេធ ទោ សមយេន ភិត្ត ក្តុឌ្នេច ຮເຮຍ ຄະນີ້ ຈະບົງເຮອງ ຮອງອີຊ າ ຮາຮອ້ອງ តាមិនំ កិជ្ជតិ ។ កក។ តោ សិនមន្ទ័ អាពេ ទេ ស៊ំ ។ អនុជានាម ភិត្តា៧ ភិត្តទីលេ ។ នាងឧន្តតោ 57 លក្តេតុខ្លំ ។

រិវើមើយតិ ។ ម. វីវើមេតិ ។

006

វិតយបិឝិក ចុល្យវគ្គ

ពណ៌ខ្មៅ នឹងបាតម្លាំងាយផេ ត្បាច់ក្តីដា ភ្លីវល្វិ ត្បាច់ធ្វេញមករ ត្បាច់ មានស្រតាក់៥ យ៉ាង ស្ថាចិវានឹងខ្មែរស្រ្យដ៏ចីវា ។ (อศส) พรับเลาะโล กิรู คิสอานเสเซิร์มูขเพียรุกเพื สู้สเอาณฐลรีเลาะเภียงเชติงเชตาเท ๆ กูกกรุงเระ กเญวรุ តាក់ តោវ (ពេលី ស្តឹង) ។ កិត្ត ទាំងឲ្យាយក្រាបចង្គ័ទូល សេចក្តី៖ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តឋាគត អនញាតឲ្យសាឈើស្តឹនទុក ។ ឈើស្តឹនកំពាក់ថែក ។ ថេ ។ ព្រះអង្គ os ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតឲ្យមូរឈើស្តឹងដោយ ឈើស្លា ។ ឈើស្តឹនក៏រលាចេញ ។ ២។ ព្រះមត្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្ត ទាំង ខ្យាយ តឋា គតអនុញាត ខ្សែស ច្រាប់ ចង 7 (๒๗๙) งษับเราะโล กิฐติสรายให้กเบางั้นรุศริส ជញ្ចាំង ទុះ នឹងសសរ ទុះ ហើយ ចៀស ចេញ ៧ ។ ឈើ ស្តឹងក៏លំពុក់ ។ ភិត្តទាំងទុក យបានក្រាបចន្ទ័ទូលេសចត្តទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ y ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាលភិត្តទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញាតឲ្យពាក់(ឈើ ស្ដឹង) នឹង:មជញ្ហាំង ថ្វដៃកែវ ។

ខុទ្ធពវត្ថុតូតូតេ អំសាវទ្ធពពទូឲសុត្តពអនុជានន

(១៤១) គេន ទោ បន សមយេន អញ្ញូតកេ ភិក្ត្ ទទាមានាយោ កាយពន្ធនេន^(១) ពន្ធិត្វា កាមំ ប៉ណ្ណា. យ ឆាំសំ ។ អញ្ញតកេ ខុខាស កោ គំ ភិក្ត្តិ អភិវ នេះ ខ្លា ឧទាមានាយោ សីសេន យដ្ដេសំ ។ សោ ភិក្តា ខត្តាំ អយោសំ ។ អ៩ទោ សោ ភិក្តា អារាមំ កន្លា ភិក្តានំ វតេមគ្គំ អារោ សេ ។ ភិក្តា អារាមំ កន្លា ភិក្តានំ វតេមគ្គំ អារោ សេ ។ ភិក្តា អាវាតោ វតេមគ្គំ អារោ សេរ៉ឺ ។ អនុជានាមំ ភិក្ខាវៅ ឧទាហ-នត្ថាំតាន្តំ ។ អំសានូ កោ ន យោឆំ ។ ចេ ។ អនុជា-នាមំ ភិក្ខាវៅ អឺសាន្តិតាំ ពន្ធនេសុត្តកាន្តំ ។

១ ន. ៣យពន្ធនេ ។

ុទ្ធការត្ថភ្លះ ៣រទ្រង់អងុញ្ញាតទ្បែយពេធដ៏ងខ្សែសក្រប់ចង (១៤០) គ្រានោះឯង ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងក្រុងរាជ-គ្រឹះតាមសមគួដេល់តុទ្ធរាជ្យាស្រ័យ ហើយទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកក្រុង វេសាលី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំង ឡាយយកម្ពុល ១ះ តាំបិត ១ះ កេសជួ: ១: ជាក់ក្នុងថ្កាត្រដើរទៅ ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយថានក្រាបបន្ដិទូលសេចក្ដីទី; បំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតថន៍សម្រាប់ជាក់កេសជួ: ។ នៃព្រយគមិនទាន់មាននៅ ទ្បើយ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតនៃព្រយគនឹងខ្សែសម្រាប់បង ។

(១៨១) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១រូបចងស្បែកជើងទំងវត្តពន្ធចង្កេះ ហើយចូលទៅប៊ណ្ឌបាតក្នុងស្រុក ។ មានទបាសកម្នាក់ថ្វាយបង្គីភិក្ខុនោះ កិទដ្តិចក្បាលខឹងស្បែកជើង ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីអៀនគ្នាស ។ ចំណែក វាងភិក្ខុនោះ ទៅកាន់អារាម ហើយក៏បានប្រាប់សេចក្តីទុំះ ដល់ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ។ ភ្លូកភិក្ខុបានយកសេចក្តីទុំះ ទៅក្រាបថន្នំទួលចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតថន៍សម្រាប់ដាក់ស្បែកជើង ។ ទៃប្រយាធម៌នថាន់មាន ទៅទ្យើយ ។ ប្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតថន៍សម្រាប់ដាក់ស្បែកជើង ។ ទៃប្រយាធម៌នថាន់មាន ទៅទ្យើយ ។ បេតុត្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតនៃរួ ហោតទឹងខ្សែសម្រាប់ចង ។

୭୭୯

(១៨៣) គេ លោ ខន សមយេន ទ្វេ ភិក្សា កោសលេសុ ៨ ឧប ខេសុ អន្ទា ឧមក្ក ខ្យដិបញ្ញ ហោន្តិ ។ ឯ តោ ភិក្សា អនាទារំ អា ខរតំ ។ ខុតិយោ ភិក្សា តំ ភិក្សាំ ឯតឧ ភេ មា អាវុសោ ឯវរូប មកាសំ ខេតំ តាឡាតិត ។ សោ តស្មឺ ឧប ឧឌ្ធំ^(១) ។ អ៥ ទោ សោ ភិក្សា បិ ចាសាយ បី ខ្យំ តោ ឧប ឧឌ្ធំ^(១) ភិក្សាំ ឯនឧ ភេ ខ តេ បា មេ អាវុសោ បរិស្សាវនំ ចានីយំ បរិស្សា មីត។ ឧប នេ ភិក្សា ឧ អនាសំ ។ សោ ភិក្សា បិ ចាសា-យ បី ខ្យំ តោ កាល មកាសំ ។ អ៥ ទោ សោ ភិក្សា ។ សា សក្សា ។ សា សក្សា សា សា សក្សា

(១៤៤) តេន ទោ បន សមយេន អន្តរាមក្តេ ន្នតាំ អកាខ្យិយំ ហោតិ ។ បរិស្បារំនំ ន ហោតិ។ កការតោ រៀតមត្តំ អារោចេសំ ។ អនុជានាម៌ កិក្ខាវេ បរិស្បារិនន្នំ ។ ចោន្យតាំ នេខ្យញោតិ ។ ខេ ។ អនុ-ជានាម៌ កិក្ខាវេ កាដដូបរិស្បារិនន្នំ ។ ចោន្យតាំ នេប្យហោតិ ។ ភកវតោ រៀតមត្តំ អារោចេសំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ នម្មភារកាន្តំ ។

វិនយចិឝកេ ចុល្មវិគ្នោ

វិនយរិជិក ចុល្មវត្ត

(อสษ) พษัพเราะวิษี ยารจักสาหกบาพ:กุษอเราะผู้ง ๆ សំពត់តម្រងទឹកមិនទាន់មាននៅ ទៀយ ។ កិក្ខទាំងឲ្យយក្រាបបង្គំទូល សេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខ ទាំងឡាយ តឋាគតអនុញាតសំពត់តម្រងទឹក ។ កំណាត់សំពត់មិនគ្រាន **។ បេ ។ ព្រះអ**ង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទ័រងទ្បាយ តថាគតអនុញាត តម្រងទឹកដែលគេរឹតក្លាប់នឹងឈើបកំណាត់ ។ កំណាត់សំពត់មិន គ្រាន់ ។ ភិត្តទាំង ឡាយ ចានក្រាបបង្គ័ទូលសេចក្តីទុំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតធម្មក្រក ។ (១៨៣) សម័យនោះឯង ក្នុងកោសលដនបទ មានភិក្ខុព័ររូបនាំគ្នា ដើរ ទៅកាន់ផ្លូវច្វាយ ។ ភិក្ខុមួយ ប្រប្រក្តិត្តអនាលារ ។ ភិក្ខុ ទីពីរបាន និយាយខឹងភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវ៉ាសា អ្នកកុំធ្វើអំពើយាំងនេះទៀយ អំពើ នេះមិនគួរទេ ។ ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តអនាហរនោះកំចងនំទំនឹងភិក្ខុនោះ ចំណែកខាងកិត្តអ្នកប្រព្រឹត្តអនាចារនោះស្រេកទឹក ក៏ទិយាយទៅទឹងកិត្ត ដែលខ្វូនចងគំនុំយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ចូវលោកឲ្យតម្រងទឹកមកខ្ញុំ ១

នឹងធាន់ទឹក ។ ភិក្ខុដែលគេចងគំនុំមិនព្រមឲ្យ ។ ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តអនាថាវ នោះស្រេកទឹកទ្វាំង ក៏ធ្វើមណេតាលលៅ ។ តាលភិក្ខុដែលគេចងគំនុំនោះ

033

ុទ្ទពវត្ថុត្តពេ ទេ ភិក្ខុ អទ្ធានបត្តប្បដបត្ថា

អាវាម័ កញ្ញា ភិក្ខា្ធ រៀនមត្ថំ អាវ៉េខេសី ។ ភើ មន ត្វំ អាវ៉ុសោ បរិស្សាវនំ យា ចំយមានោ ន អនាសីតំ។ រៀវមាវ៉ុសោត៌ ។ យេ តេ ភិក្ខា្ត អប្បិញ្ញា ។ បេ ។ តេ ទុជ្ឈាយឆ្នំ ទីយឆ្នំ វិចាបេឆ្តំ តាដំ បាំ នាម ភិក្ខា្ បរិស្សាវនំ យាចិយមានោ ន នេស្សតីតំ ។ អដទោ តេ ភិក្ខា ភកវតោ រៀតមត្តំ អាវោចេសំ ។

(១៤៤) អ៩ ទោ គកក់ ឯតស្ម័ និតា នេ ឯតស្ម័ បការណៃ គិត្តុសដ្បំ សន្និចាតា ខេត្វា គឺ ភិក្ខុំ បដិ-បុច្ចិ សថ្ងំ កាំរ ឆ្នំ ភិក្ខុ បរិស្សាវន៍ យាធិយមានោ ឧ អនាស័ត៌ ។ សថ្ងំ គកវាតំ ។ វិការមាំ ពុន្ធោ ភកវា អនល្កតំ តែ មោយ បុរិស អននុលោមិតាំ អេឡូវិរ៉េទំ អស្សាមណាតំ អកាប្បិយ័ អការណីយ័ តា៩ បាំ នេស្សសំ នេតំ មោយ បុរិស អប្សសត្នានំ វា បសា-នេយ ។ ខេ ។ រិការមាំគ្នា ឧញ្ទ័ កាថិ កាត្វា គិត្ត្ អាមន្ត្លេសំ ឧ ភិក្ខុវេ អន្ធានមក្កប្បនិបន្នេន ភិក្ខុភា អាមន្ត្លេសំ ឧ ភិក្ខុវេ អន្ធានមក្កប្បនិបន្នេន ភិក្ខុភា

୭୨୯

ទុទ្ធពវត្ថុតូនព: ភិក្ខុព័ររូបតំពូដើរទៅ៣៩ផ្លូវចាយ
រេវាអភេម ក៏បានប្រាប់សេចក្តីទុះ ដល់ភិក្ខុទាំងឲ្យយេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏
និយាយថា ម្នាលអរវុសោ កាលគេសុំសំពត់តម្រងទឹក លោកមិនឲ្យគេ
មែនឬ ។ ភិក្ខុនោះធ្វើយថា មែនហើយអាវុសោ ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យយណា
មានសេចក្តីប្រាជ្ញាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យយនោះពោលពេស តិះដៀល
បន្តរបង្អាចថា កាលបើគេខ្លីសំពត់តម្រងទឹក ភិក្ខុមិនសមបើមិនឲ្យគេ
ទេ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងនោះគានក្រាបបង្គំឲ្យសេចក្តីទុះ ចំពោះ
ព្រះមានព្រះភាគ ។

(๑ ๙ ८) ញោះ ទំ ព ន នេះ ដំណើរ នេះ ព្រះមានព្រះភាគ ឲ្រ ន៍ឲ្យ ប្រជុំកិត្ត ស ឡ ក្ម ធ វ៉េ លា នោះ ហើយ ត្រាស់ សួរកិត្ត នោះ ថា មាល ភិត្ត ពាន ឮ ថា គេ ខ្ចុំ សំ ព ត់ ត ថ្ងៃ ច ត ភិ ត ខែ ន ឬ ។ ភិក្ខុ នោះ ក្រាប ប ផ្គំ ខូ ល ថា សូម ឲ្រ ន៍ ព្រះ មេ ត្តា ប្រជាស ពិត មែន ។ ព្រះមាន ព្រះភាគ ឲ្រ ន់ ប ន្លោស ថា មាល មោយ បុ ស អំ ពើរបស់ អ្នកជាអំ ពើមិនសម គួរ មិន ត្រូវ ទំ ន ឆ មិន ត្រូវ បែប មិន មែន ជា របស់ សម ណ : មិន គ ប្បី មិន ត្រូវ ធ្វើ មាល មោយ -បុ ស កាល បើ គេ ខ្ចុំ សំ ពត់ ត ម្រ ស និត មិន ស ម បើ នឹង មិន ត្រូវ ទំ ន ស ស ហេ ហើ ត ខ្ចុំ សំ ពត់ ត ម្រ ស នេះ មិន គ ប្បី មិន ត្រូវ ធ្វើ មាល មោយ -បុ ស កាល បើ គេ ខ្ចុំ សំ ពត់ ត ម្រ ស និត្ត ក្នុង ទំ សម បើ នឹង មិន ឲ្យ តេ ទេ បុ ស កាល បើ គេ ខ្ចុំ សំ ពត់ ត ម្រ ស និត្ត ក អ្នក មិន សម បើ នឹង មិន ឲ្យ តេ ទេ បុ ស កាល បើ គេ ខ្ញុំ សំ ពត់ ត ម្រ ស និត្ត ក អ្នក មិន សម បើ នឹង មិន ឲ្យ តេ ទេ បាល មោយ បុ ស អំ តើ នេះ មិន មិន នាំ ភ្លូក ដន ដែល មិន ទាន់ ថ្ងះ ថ្ងា ឲ្យ ត្រាស់ ហៅ កិត្ត ទំ ង ឲ្យ យមក ថា ទ្វាល កិត្ត ទំ ស ភ្លាយ កិត្ត ដើរ ទៅ តាម ផ្ទូវ ឆ្វាយ

09 U

វិនយបិដកេ ចុល្មវត្តោ

មរិសព្វវទំ យាច័យមានេន ន នាតព្វំ យោ ន ន នេយ្យ អាមត្តិ ឧត្តតដស្ស ន ច ភិត្តាវៅ អបរិសព្វវន កោ ន អន្វា នមក្តោ បដិបដ្ឋិត ព្រោ តិ បដិបដ្លេយ្យ អាមត្តិ ឧត្តតដស្ស ស ច ន ហោ តិ បរិសព្វវនំ វា នអ្ន-ការកោ វា ស ផ្សា ដិតាណ្ណេ ថិ អនិដ្ឋាត ព្រោ ៨ មិនា បរិសព្វវេត្យា បរិសព្វមិតិ ។

លាមេរត្ថាភារិល ឧត្ថាខ្ពុខ្ពុខ្ពុខ្ពុខ្ពុខ សារតេញមេរណ ឃើមសាស កតត និស្តាខ្លាន ២ រីអេនន ហ៊ីសសម ឧយរ ទំហាស សាសាសាសាយ ។

ម្ពុំ អាង ស្តែម ស នេះ ស នេះ (៤៦០) ខ្លែង ស្ត្រី និង ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស ស នេះ ស ស នេះ ស្រាំ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស ស (*) អ្នំ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស ស (*) អ្នំ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស ស (*) អ្នំ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស នេះ ស ស នេះ ស ស នេះ ស ស នេះ ស ស នេះ ស ស នេះ ស ស នេះ ស ន ស នេះ ស នេះ

ิจ จ จ. มกอ้ ฯ

វិនយបិឝក ចុល្វវគ្គ

កាលបើគេខ្លិតម្រងទឹក កុំគប្បីមិនឲ្យ ភិក្ខុណាមិនឲ្យ ត្រវអាបត្តិទុក្កដ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាំងទៀត ភិក្ខុឆ្មានសំពត់តម្រងទឹក មិនត្រូវ ដើរផ្ទូវច្ជាយទេ ភិក្ខុណាដើរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ បើមិនមានសំពត់តម្រង ទឹកភ្លី ធម្មក្រកភ្លី ទុកជាជាយសង្ឃាដិ ក៏ត្រូវអធិដ្ឋានបានថា អាត្ញាអញ នឹងត្រងទឹកដោយជាយសង្ឃាដិនេះតាន់ ។

(១៨៥) លំងាប់នោះ ព្រះមានព្រះកានទ្រង់ពុទ្ធដំណើរ ៧កាន់ ចារិកដោយលំដាប់ ទ្រង់សំដៅ ៧កាន់ក្រុងវេសាលី ។ បានធ្នុថា ព្រះ មានព្រះកានទ្រង់គង់ នៅ ក្នុងក្លដាគារសាលា ព្រៃមហាវ័ន ទៀបក្រុង វេសាលីនោះ ។

(១៨៦) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ទាំងឲ្យយធ្វើនវកម្ម (ការងារថ្ម) ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះ មិនបានសន្មតសំពត់តម្រងទឹកនៅ ឡើយ ។ ភិក្ខុ ទាំងឲ្យយ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ ថា មាលភិក្ខុ ទាំងឲ្យយ តឋាគតអនុញាតសំពត់តម្រងទឹកមានដង ។ ភិក្ខុ មិន ទាន់សន្មតសំពត់តម្រងទឹកមានដងនៅ ឡើយ ។ ភិក្ខុ ទាំងឲ្យយ ក្របបង្គំទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាល់ ហាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាល់ សំពត់ដែលគេចងជាយទាំង ភ្លាប់នឹងបង្គោលតំងង ដែលគេចោះក្នុងទឹកហើយលង្កត់ ទ្រង់ពណ្ដាលសំពត់តោះ ឲ្យទ័ពជ្រាបចូលមក ហើយយកភាគនំពេងសំពីគេ ។

୭୬ଘ

ុទ្ទពវត្ថុត្តនូពេ បកសតុដ៏កអនុវាននំ

(១៨៨) នេន ទោ ១៩ សមយេន វេសាលំយំ ខណីតានំ កត្តានំ កត្តប្បដិចាដិ អដ្ឋិតា $^{(0)}$ ហោតិ ។ ភិត្ត ខណ៍តាន់ កោជខាន់ ភុញ្ចិត្តា អភិសន្នតាយា ហោន ពញាតាដា ។ អ៩ទោ ដីវីតោា តោមារកច្នោ វេសាលីអតមាស់ គោនចំនេះ គារណ៍យេន ។ អន្តសា ទោ ជីវតោ តោមារកច្នោះតិត្ន អភិសន្នតាយេ ពហ្វាញនេ និស្វាន យេន ភកវា តេនុមសន្ល័ម ឧម-សន្ត័ទំត្វា ភតវន្តំ អភិវានេត្វា វាតាមខ្លុំ និស័ន ។ វាតាមខ្លុំ និសំឆ្នោ ទោ ជីវ៉ាតោ កោមារកច្នោ គតវន្តំ វាតនាភេទ រនេះហិ ភន្តេ ភិត្ត អភិសន្នតាយ ពហាពនា សាឌុ ភនេ្ត ភកវា ភិត្តិធំ ខត្តមញ្ ជន្តាឃរញ្ អនុជាលាតុ ม่ำ กิสุ หยุกภาณา สาญรู้ติด ๆ ฯธเอา ลลก

034

ខុខ្ខុកវត្ថុតូន្វក: ៣រទ្រង់អនុញ្ញាតមុង

(១៨៧) សម័យនោះឯង មូសចៀតចៀនកិត្តពាំងឡាយ ។ កិត្ត ទាំងទ្បាយ ធានក្រាមមន្ត្តីទូលសេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង**ព្យាយ តថាគតអ**នុញាតមុង ។ (១៨៨) សម័យនោះឯង ក្រុងវេសាលីពួកជនបានចាត់ចែងកត្តដី ទុត្តម(ប្រគេនញ្ចកភិត្ត) ។ ញុកភិត្តូបាននាន់កោដនទាំងឲ្យាយដ៏ទុត្តម ទាន កាយច្រើនទៅដោយទោស (កោតទល់)មានអានាធាច្រើន ។ ត្រានោះ ឯន ជីវិកកោមារកត្យបានទៅក្រុងវេសាលី ដោយកិច្ចទីមួយ ។ ជីវិកកោ-មារភត្យបានឃើញភិត្តទាំនឡាយមានកាយច្រើនទៅដោយកេត មានអា-ពាធច្រើន លុះបានឃើញហើយកំចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុ: ចូលទៅដល់លើយក្រាបថ្វាយបន្ត័ព្រះមានព្រះភាគ ហើយអន្តយក្នុនទីដំ សមគរូ ។ លុះជីវកកោមារកត្យអង្គយនៅក្នុងទីដ៏សមគ្គរលើយ ក៏ក្រាប ទូលព្រះមានព្រះកាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ កិត្ត ទាំនឡាយមានកាយច្រើនទៅដោយទោស មានកាតាធច្រើន បតិត្រ ព្រះមានព្រះភាគដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះអង្គអនុញាតឲី ចក្រុមទំនររាជក្រើផដល់ភិត្តទាំនឡាយ ជាការប្រភៃ កាលបើយាំងនេះ កិត្ត ព័ង ឡាយនឹងមិនសូវមានអាតាធ ។ លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះកាគ

វិនយបិដិពេ ចុស្សវណ្ដោ

ដែរតាំ តោមកេត្តំ ជម្ម័យ គាថាយ សន្តស្បេសំ សមា. ឧមេសំ សមុត្តជេសំ សម្បូបាំសេសំ ។ អ៩ទោ ដីវាតោ តោមកេត្តា គតវតា ជម្ម័យ គាថាយ សន្តស្បិតោ សមាឧមិតោ សមុត្តេជិតោ សម្បូបាំសំតោ ខ្ទដាយាស-នា គតវត្តំ អកិវាឧត្វា ខឧត្តិណំ គាត្វា ខត្តាមិ ។ (១៨៩) អ៩ទោ គតវា ឯតស្មី ជំនានេ ឯតស្មី ខកា-វាណេ ជម្មុំ គេថំ គាត្វា គិត្តា អាមន្តេសំ អនុជានាមិ ភិត្តាវេ ខត្តមញ្ជា ជន្លាយញោតំ ។

(១៩០) គេខ ទោ មន សមយេន ភិត្តា សៃ មេ ៩ ស្ព័ មេ ៩ ស្ព័ មន្តិ ។ ខានា ឧុក្តា ហោខ្តិ ។ កក់កោ រិតមន្តំ អកោ ទេសំ ។ អនុជានាម ភិត្តាវេ សមំ កាតុខ្លិ ។ (១៩០) គេខ ទោ មន សមយេន ៩ ស្ព័ មោ នី ខ-វត្តុកោ ហោតំ ។ ឧ ភេទ ឧ ភ្នំយេតំ ។ បេ ។ អនុ-ជានាម ភិក្ខាវេ ឧ ក្ខុ ភ្នំកំ កាតុខ្លិ ។ ខយោ មរិមគតំ ។ បេ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវេ ខំនិត្តំ តយោ ខយោ ឥដ្ឋកានយំ សិលានយំ នាវុទយខ្លិ ។ អកោហត្តា

ଚମ୍ଚ

វិនយបិនក ចុល្បវត្ថ

ទ្រន់ពុទ្យល់ជីវកកោមារកត្យឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាបហាន ឲ្យរឹក រាយ ដោយធម្មីកថា ។ វេលានោះ ជីវកកោមារកត្យ កាលដែលព្រះ មានព្រះភាគទ្រន់ពុន្យល់ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាបហាន ឲ្យរឹក រាយ ដោយធម្មីកថារួចហើយក៏ក្រោកចាកកាសនៈ ថ្វាយបន្ដ៏ព្រះមានព្រះ ភាគ ធ្វើប្រទក្សិណៈបៀសចេញទៅ ។

(១៨៤) ញោះទំខាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើ ធម្មីកថាក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់ហៅភិត្តទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិត្ត ទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតទីចន្ត្រមទឹងរោងភ្លើង ។

(១៩០) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយចង្រ្ត្រមក្នទីចង្រ្ត្រមមិនរាប ស្មើ។ ដើនទាំងឡាយកំឈី ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុំ៖ ចំពោះព្រះមាទព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើទីចង្រ្តមឲ្យរាបស្មើ។

(១៩១) សម័យនោះឯង ទីចង្រ្ត្រមជាទីទាប ។ ទឹកកំលិចក្**ងទី** ចង្រ្តមនោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគត អងុញាតឲ្យធ្វើទីចង្រ្តមឲ្យខ្ពស់ទ្បើង ។ ទឿនកំរបេះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតទ្យកពួនទៀន ៣ យាំង គឺ ទឿនឥដ្ឋ ទ ទឿនថ្ម ១ ដើនឈើ ១ ។ ភិត្តទាំងទ្យាយនាំគ្នាទ្បើង ខុទ្ចកវត្ថុតូនូកេ តិណ្ណុំ សោជាណានំ អនុដាននំ

រិហញន្តិ ។ ២ ។ អនុជានាមិ គិត្វាវ នយោ សោ-ចាណេ ឥដ្ឋកាសោចាណិ សិលាសោចាណំ នាវុសោ-ចាណន្តិ ។ អហេហន្តា បរិបតន្តិ ។ ២ ។ អនុជានាមិ ភិត្វាវ អាលម្អនញហន្តិ ។

(១៩២) តេន ទោ ខន សមយេន ភិក្ខា ចន្លមេ ចន្លមន្លា បរិបតន្តិ ។ ភកវតោ សិតមត្តំ អារេរ សេរ៉ឺ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ ចន្លមនវេនិកាត្តិ ។

្រៃ៩៣) គេន ទោ បន សមយេន ភិត្តូ អណ្ដេ-កាសេ ខត្តមន្តា សីតេនចំ នណ្ណេនចំ កំសង្ក ។ ក្នុងមសាភា ខិតមន្តំ មាហេខេសុំ ។ អនុជានា ខំមន្ត កំពាំ និមសាភា ខ្លាំមនសាលាយំ តំណនុណ្ណំ បើ-ខត្តមនសាល ខ្លំ ។ ខត្តមនសាលាយំ តំណនុណ្ណំ បើ-ចំតាំ សាក្តា អនុជានាម កំតាត្បាណ្ណំ កេត្តមន្ត្រ លិត្តំ តាតុំ សេតវណ្ណំ តាន្យឈ្លែ តេត្រោមអំម្មំ សាលាតាម្នំ លតាតាម្នំ មតាខេត្តតំ បញ្ចុជ្ជិតាំ ចំហំសំ ចំហន្តខ្លំ ។

อ๗๑

१ ទូ កវត្ថុ កូ នូ ក: ការទ្រង់អនុញ្ញ គឺផណ្តើរបីយ៉ាង
ទៅក៏លំបាក ។ ២ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ខ្យាយ តថាគត អនុញ្ញាតដណ្តើរលាយ៉ាង គឺ ដណ្តើរដដ្ឋ ១ ដណ្តើរថ្ម ១ ដណ្តើរឈើ ១ ។
កិត្ត ទាំង ច្បាយនាំ គ្នា ខ្យើង ទៅ ក៏ធ្លាក់ចុះមកវិញ ។ ២។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់
ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ខ្យាយ តថាគតមនុញ្ញាតបង្កាន់ ដៃ ។

(១៩७) សម័យនោះឯង ពួកភិត្តកំពុងបង្ក្រមលើទីបង្ក្រម ក៏ធ្លាក់ ចុះមក ។ ភិត្តទាំងទ្យាយក្រាបបង្គំទូលសេបក្តីនុះ បំពោះព្រះមានព្រះ តាត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាត បង្កាន់ដៃ^(១)ក្នុងទីបង្ក្រម ។

(១៩៣) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំង ព្យយកំពុង ចន្ត្រមក្នុង ទីវាល ក៏លំបាកដោយត្រជាក់ ខ្វះ ភ្លៅ ខ្វះ រ ភិក្ខុទាំង ព្យយក្រាបបង្គំ ខូល សេចក្ត នុះ បំពោះព្រះមាន ព្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំង ព្យយ តថាតតអនុញាតកេង ចន្ត្រម ។ កំទេច សៅក៏ដែរមកក្នុង កេង ចន្ត្រម ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំង ទ្យាយ តថា តត អនុញាតឲ្យតាបដម្បូល ហើយ បូក ទាំង នា ជក្នុង នា ជាក្រៅ ធ្វើឲ្យមាន ពណ៌ស ពណ៌ ទៅ បរិតម្ដាំង យរង ក្បាច់ក្ដីដា ក៏វិល្វិ ក្បាច់ ឆ្នេញមករ ក្បាច់ មានស្រទាប់ ៥ សរចីវារ នឹង ខ្យែស្បៀង ។

បរដេវី យលារៈទូពរុស្យ ដង់ដំពូប យលារ កំឲ្យឆ្នាំកុំ ខ្មៅឆ្នាំកំ លោយ ខេត្តក្រះ លោយ ខេត្ត លោក សារ ។ វិនយបិគឺពេ ចុល្បវិគ្នោ

(១៩៤) ដោយនេ ជន្លាយនេ ស ទោយនេ ដែល ហេ ខេត្ត) (១៩៤) វត្តកំ យោត ។ ទុឧកោធ ខ្ញុំត្លាយតំ ។ បេ ។ អនុជា-ពម ភិក្ខាវ ឧទ្ធវត្ថុភា កាតុខ្លំ ។ ចយោ បរិបតភ ។ ខេ ។ អនុជាធាម កិត្តា៥ ចំនិតុំ កយោ ខយោ ឥដ្ឋភាខយំ សំលាខយំ **នា**រុខយ<u>ន</u>៍ ។ អាពេញន្តា វិហញត្តំ ។ ខេ ។ អនុជានាទំ ភិក្ខាវៃ តយោ សោ. ចារណ៍ ឥដ្ឋភាសោទាណំ សំលាសោទាណ៍ នារុសោះ ភិត្តាវ អាលម្អន៣២ខ្មុំ ។ ៩ន្តាយរស្ស កាវាដំ ន ហោត ។ បេ ។ អនុជានាម កិត្តាវេ ការដំ ខំដូ-សន្បាដំ ឧនុត្តលំគាំ ឧត្តទោសគាំ អក្កឧ្យវដ្ដី តាប់. សំសត់ សូចតំ យដតំ តាលចំនុំ អារិញឧច្ខ័ន្ទ អាវិញជាជួន ។ ជន្លាយសេរ្ត តាំនួចានោ ជីវត៍ ។ កកា សារនេះ អា កោ សេ ។ អនុជា នាម ភិក្ខាវ

ony

វិនយបិងក កុល្យវគ្គ

(อ๙๒) งษ์เมาะถล เกลเรู้สยายดีนี้ดาบ ๆ ดีก (เสมสต่ មក) កំលិចកេន៍ត្រើងនោះ ។ បេ ។ ព្រះអន្តឲ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ តថាគតកនុញាតឲ្យធ្វើទីដីឲ្យខ្លស់ទៀង ។ ទៀនក៏របេះធ្លាក់ចុះ **។ បេ ។ ព្រះអ**ន្តទ្រត់ត្រា ប់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យកពួខ ខឿន ញ យ៉ាង គឺ ទៀនឥដ្ឋ ទ ទៀនថ្ម ទ នឹង ទៀន ឈើ ទ ។ ពួកកិត្តនាំគ្នា ទៀន លៅក៏លំពុក ។ បេ ។ ព្រះអន្ត ទេ៩ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ ទាំងទ្យាយ តឋាគតអនុញាតជណ្ដើរ ញ យ៉ាំង គឺ ជណ្ដើរដដ្ឋ ១ ជណ្ដើរ ថ្ម ១ ៨ លោវ ឈើ ១ ។ ពួកភិត្តនាំត្នា ឡើង ទៅកិត្នាក់ចុះមកវិញ ។ ២ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាតបត្តាន់ដៃ ។ រកងក្ខើងមិនទាន់មានទ្វារបង្គួចនៅល្វើយ ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាលភិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាតសខ្លះទាវ ក្របទាវ ត្បាល់ ឬដំណាប់ ក្រោម ឈើអន្លាក់លើ (ដំណាប់លើ) សសររបស់សន្ទះទាវ ត្រដោកគ្នាវ វនុកទ្វាវ គន្ធិ៖ទ្វាវ មេសោ ប្រហោងសម្រាប់ទាញ នឹងវៃរបសម្រាប់ទាញ (បិទមើក)។ ដើងជញ្ចាំងពេងក្វើងកំពុក ។ ត្នកភិត្តក្រាបបង្ខំទួលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា មាលកិត្តទាំងទ្បាយ

មណ្ឌលិតាំ តាតុខ្លំ ។ ជន្លាយស្បេ នូមខេត្ត ឧ ហោត ។ បេ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ ឆ្ងេ នេត្តត្តំ ។ (១៩៩) តេន ទោ បន សមយេន ភិត្ត ខុន្ត តោ ៩ត្លាយរមដ្លេ អក្តដ្ឋាន ការភន្តិ។ ឧមទាភេន ហោត អត្តដ្ឋាន តាតុំ មហលូ គោ ម ដ្បាត់ ។ ដន្លាយ អត្ត មុខ ទហតិ ។ បេ ។ អនុជា នាម កិត្តា៥ មុខមត្តិភត្តិ ។ ហ ក្មេ មត្តិតាំ តេមេត្ត ។ បេ ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខុម្ មត្តិតានោណិតាខ្លំ ។ មត្តិតា ឧត្តន្ធា ហោឆ្លំ ។ មេ ។ អនុជានាម ភិត្តា៥ វាសេតុន្នំ ។ (០៩៦) គេន ទោ មន សមយេន ដន្លាយ គេត្ត តាយ ឌុហត ។ មេ។ អនុជាជាម ភិត្តាវ ខុឧត អតិហរិតុត្តិ ។ ទាដំយាខំ បត្តេធខំ នុនតំ អតិហរត្តិ

ខុទ្ធពវត្ថុពូផ្ទុពេ ធ្លូមនេត្តស្ស អនុជាននាទី

ଚମ ମ

*ខុទ្ធ*នវត្ថុត្ខន្ធនេះ ៣រទ្រង់អនុញ្ញាតប្រហោងសម្រាប់បង្កុយដ្សែងជាដើម តថាគតអនុញាតឲ្យឆ្វើទីដីឲ្យទាបដុំវិញ^(១) ។ ប្រហោងសម្រាប់បង្ហ័យ ដៃជ្រូវបស់រោងក្លើងមិនទាន់មាននៅរឡើយ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រងត្រាស់ថា មាលកិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតប្រហោងសម្រាបបង្កួយផែត្រ ។ ញ (១៩៩) សម័យ នោះឯង ពួកភិត្តធ្វេច ត្រានកណ្តាល រោងភ្លេងតួច ។ **ខំ**តុកាសសម្រាប់ចេញចូលមិនមាន ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តទាំងឡាយ តាល បើរោងភ្វើងតូច តឋាគតអនុញាតឲ្យភិត្តធ្វើចង្ក្រាន ក្នុងទីជីសមគួរមួយ កាលបើរវាងរភ្វីងធំ ឲ្យធ្វើចន្ត្រីរខក្នុងទីពាក់កណ្តាល ចុះ ។ ភ្វើងក្នុងរវាងភ្វើងក៏ជះចំហាយក្តៅមកត្រូវមុទ ។ បេ ។ ត្រះអង្គ ឲ្រង ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យយកដមក លាបមុ ។ ពួកភិត្តធ្វើដីឲ្យទទឹកដោយដៃ (របស់ខ្លួន) ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាសថា មាលភិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតសកសម្រាប់ដាក់ដ៏ស្អិត ។ ដ៏ស្អិត កំពុំក្ល ន ហេ ។ ហេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាលកក្ខភាំងទ្បាយ តថា-គតអនុញាតឲ្យអប់ដោយគ្រឿងក្រអូប

វិនយបិដពេ ចុល្មវគ្គោ

។ បេ ។ អនុជា ឆាមិ ភិក្ខាវេ នូឧត ឆំដា នំ^(a) នូឧក ស ភាគ ឆ្នំ ។ ជន្លាឃវំ តំណត្ថននិ ន សេ ខេតិ ។ បេ ។ អនុជា ឆាមិ ភិក្ខាវេ និត្យ ខ្លួតា លិត្តាវលិត្ត កា តុឆ្នំ ។ ជន្លាឃវំ ចិត្តាល្ងឺ ហោតិ ។ បេ ។ អនុជា ឆាមិ ភិក្ខាវេ សឆ្នាំតុំ តយោ សន្លាវេ ឥដ្ឋ តាសន្លាំ សំលាសន្លាំ នាវុសន្ថាវ ឆ្នំ ។ ចិត្តាល្ងឺយេវ ហោតិ ។ បេ ។ អនុជា នាមិ ភិក្ខាវេ ដោរិតុឆ្នំ ។ នុឧកំ សឆ្លិដ្ឋតិ ។ បេ ។ អនុជា នាមិ ភិក្ខាវេ នេហាតុឆ្នំ ។ នុឧកំ សឆ្លិដ្ឋតិ ។ បេ ។ អនុជា នាមិ ភិក្ខាវេ នេហាតុឆ្នំ ។ នុឧកំ សឆ្លិដ្ឋតិ ។ បេ ។ អនុជា នាមិ

(១៩៤) តេន ទោ ១ឧ សមយេន ជន្លាឃាំ អច-វិត្ធិត្តំ ហោឆិ ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ ចរិភ្ជិមិតុំ តយោ ចាតាវេ ឥដ្ឋតាទាតារំ សិលាខាតារំ នារុខា-តាវរដ្ឋ ។ តោដ្ឋតោ ន ហោឆិ ។ ខេ ។ អនុជានាមិ • ន. នេក្រជាវិត្ថ ។

e**n**6

វិនយចិដក ចុល្វវត្ត

(១៩៧) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តអង្គយផ្ទាល់លើផែខដីក្នុងរោង ក្វើង យកដៃអេះទូន ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតតាំងសម្រាប់រោងក្វើង ។

(១៩៤) សម័យនោះឯង រោងក្លើងមិនមានវត្តអ្វីបិទញ៉ំងនៅរេរ្បីយ ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យបិទញ៉ំងកំពែង ល យ៉ាង គឺ កំពែងឥដ្ឋ ១ កំពែងថ្ម ១ កំពែង ឈើ ១ ។ បន្ទប់មិនទាន់មាននៅ ឲ្យីយ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា

SAL

ខុទ្ទកវត្ថុត្តូត្នកេ គយោ ចយេ អគុជានតាទិ

ភិត្តវៅ កោដ្ឋកន្តិ ។ កោដ្ឋកោ ន័យត្រូវតា ហោតំ។ នឧកោន និត្ថាយតំ ។ បេ ។ អនុជានាម អំក្តាវ နင္းနားေဆားရန္တဲ့ ၁ ေလာေပးမားေဒးေဒးေဒးေနာ ជានាមិកិត្តវេទិនិតុំ នយោ ទយេ ឥដ្ឋភាទយំ សំណ. ជានាម ភិត្តាវេតយោ សោទាណេ ឥដ្ឋកាសោទាណ៍ សំលាសោទាណំ នារុសោទាណន្តំ ។ អារោទាន្តា ខរិ-មនត្ថំ ។ មេ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវ អាលម្អនពាហត្ថិ។ កោដ្ធស្ប តាវាដំ ន ហោតំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិត្តូវ គារដំ ខិដ្ឋសង្ឃាដំ ខុនុត្តលំគាំ ខត្តរចាសគាំ អក្កន្យវឌ្គ័ តាប់សីសតាំ ស្វ័ចំតាំ ឃដំតាំ តាល់ខ្ញុំខ្ទុំ អាវិញឧត្តន្តំ អាវិញឧជ្លេត្តំ ។ (០៩៩) នេះ ទោ មន សមយេន តោដូកោ នំ.

ကရေးကို ၿပိဳးစားခံ ၁ ၊ ဗ ၁ မန္နင်္ခားစားမီ အိန္နား၊ ဦ-ခုုးမှုးရာ နက္ခဲ့ရားကဲ့ရှိ ကားခို ကေရးကို ကားရွိုးကို

୭ଣଧ

ខុទ្ទកវត្ថុក្ខន្ល: ការទ្រង់អនុញាគទៀន**ប័**យ៉ាងដាដើម ញ

មាលភិត្តពាំងឲ្យយតថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើបន្ទប់។ បន្ទប់មានទីដំទាប ។ ទឹកកំដោរជនលិចមក។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ព័ងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើទីឲ្យខ្ពស់ ឡើង ។ ទឿនក៏របេះឆ្នាក់ ចេញ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ (ន តែ ស ថា មាលភិត្ថ ទាំង ទ្យាយ តថា គតអនុញាត ឲ្យ កព្ង ទៀន ញ យ៉ាង គឺ ទៀនឥដ្ឋ ទ ទៀនថ្ម ទ ខ្យើនឈើ ទ ។ ភិត្ត ទាំង ឲ្យយក នាំគ្នា ឲ្យឹង ទៅបានដោយលំបាក ។ បេ ។ ព្រះអង្គ (១៨ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាតដណ្តើរ ញ យាំង គឺ ដណ្តើរឥដ្ឋ ១ ដណ្តើរ ថ្ម ត ដណ្តើរឈើ ទ ។ ពួកភិត្ត ទៀន ទៅកំផ្លាក់ ចុះមក ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ខ្មន់ ត្រាស់ថា ម្នាល់ភិត្តទាំនទ្យាយ តថាគតអនុញាតបង្កាន់ដៃ ។ បន្ទប់មិនភាន មានទ្វារបន្តួចនៅ ឡើយ ។ បេ ។ ព្រះអន្តទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យាយ តឋាគតអនុញាតសន្ទះទាវ ក្របទាវ ត្បាល់ ឬដំណាប់ក្រោមឈើ អន្ទាក់លើ (ដំណាច់លើ) សសររបស់សន្ទះទ្វាវ ត្រងោកទ្វារ រនុកទ្វារ គន្ទិ៖ ទ្វារ មេសោ ប្រហោងសទ្រាប់ទាញ នឹងខ្សែសម្រាប់ទាញ (បិទបើក) ។ (อ๙๙) พยับเราะ วิธี ก็เอยเญ่ก็ผูาก็ตุ่งยกกุรีขอบ ๆ เบ ๆ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យគា**ប** ដម្បូល ហើយបូកលាបព័ងទាងក្នុងទាងក្រៅ ធ្វើឲ្យមានពណ៌ស ពណ៌ ឡៅ

อฟช

ന ജ

រំនយប់៥៣ ចុល្វវត្តា កេះក្រកម្នាំ មាលាតាម្នំ លតាតាម្នំ មតារឧត្តតាំ មញ្ចម្និតាត្តិ ។ មរិវេណំ ខិត្តាល្វំ ហោតិ ។ មេ ។ អនុជានាម តិត្វាវេ មរុម្តិ៍ ឧបតារិតុត្តិ ។ ន បរិយាបុ-ណត្តិ ។ មេ ។ អនុជានាម តិត្វាវេ មនេះសិល័^(Q) និត្តាំ្ បិតុត្តិ ។ ឧឧតា សត្តិដួត ។ មេ ។ អនុជានាមិ ភិត្តាវេ ឧឧតានិទូមនត្តិ ។

(৬০০) គេន ទោ បន សមយេន ភិត្ត្ នក្តា នក្តំ អកិវា ខេត្ត ។ នក្តា អនក្តំ អកិវា ខេត្ត ។ នក្កា នក្តំ អកិវា ខោ ខេត្ត ។ នក្កា អនក្តំ អកិវា ខោ ខេត្ត " ឧក្តំ អកិវា ខា ខេត្ត ។ ឧក្កា អនក្តំ អកិវា ខា ខេត្ត " ឧក្កា ឧក្តស្ប បរិតាម្នំ ចា ភេត្ត ។ ឧក្កា ឧក្តស្ប ខរិ-តាម្នំ តារា ខេត្ត ។ ឧក្កា ឧក្តស្ប ខេត្ត ។ ឧក្កា បេ ខេត្ត ។ ឧក្កា ទា ខេត្ត ។ ឧក្កា ក្រញ្ញ ខ្លំ ។ ឧក្កា បេ ខេត្ត ។ ឧក្កា ទា ខេត្ត ។ ឧក្កា កុញ្ញ ខ្លំ ។ ឧក្កា បេ ខេត្ត ។ ឧក្កា ទា ខេត្ត ។ ឧក្កា កុញ្ញ ខ្លំ ។ ឧក្កា សាយ ខ្លំ ។ ឧក្កា ទា ខេត្ត ។ ឧក្កា កុញ្ញ ខ្លំ ។ ឧក្កា សាយ ខ្លំ ។ ឧក្កា ទា ខេត្ត ។ ឧក្កា កុញ្ញ ខ្លំ ។ ឧក្កា សាយ ខ្លំ ។ ឧក្កា ទា ខេត្ត ។ ឧក្កា អកិវា ខេត ទ្វោ ឧក្កា សាយ ខ្លំ ។ ឧក្កា ហំ ខេត្តនេ ។ ឧក្កា អកិវា ខេត ទ្វោ ឧ ឧក្កេខ អភិវា ខេត្តទំ ខេត្តនេ $(^{(L)})$ ឧក្កោ អភិវា ខោ ខេត្តា ខេត្ត អភិវា ខេត្តទំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អភិវា ខេត្តទ្វោ ខេត្ត អភិវា ខេត្តទំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អភិវា ខេត្តទេក្ ខេត្ត អភិវា ខេត្តទំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អភិវា ខេត្តទេក្ ខេត្ត អភិវា ខេត្តទំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អភិវា ខេត្តទេ។ ខេត្ត អភិវា ខេត្តទំ ខេត្ត ខ្លាយ ខ្លាយ អភ្នំពោយវ អាធតោ ។ ៣-៤ ខ.បោត្តពេលុ ឯក្តទំស្ ហា ខេស្ត ខេត្ត ខេ ខេត្តាយ ខេត្ត។ ។ ខេត្តា

อ๗๖

វិនយបិដក ចុល្វវគ្គ

ខឹងលាបដោយ ងេ ធ្វើក្ដីង្កា ក្ដីល្វិ ក្ដាច់ធ្មេញមករ ខឹងក្ដាច់មាន ស្រ ត ប់ ៥ ។ ទីហិវេណក៏មានកក់ជ្រាំ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យយកទព្រច់ចាក់ពោយ ពយ ចុះ ។ ជី ទព្វ ចំមិន ពប ស្មើ ។ បេ ។ ទ្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យក្រាលកម្រាលថ្ម ។ ទឹកក៏ដក់ នៅ ។ បេ ។ ច្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើប្រទ្យាយ សម្រាប់បង្ណីទើក ។

(៤០) សម័យនោះឯង ពួកកិក្ខុមាត្រាតសំពះភិក្ខុមាត្រាត ។ ពួកកិក្ខុមាត្រាតសំពះកិក្ខុមិនអាត្រាត ។ ពួកកិក្ខុមាត្រាត ទ្យាតសំពះភិក្ខុ មាត្រាត ។ ពួកកិក្ខុមាត្រាត ទ្យាតសំពះភិក្ខុមិនអាត្រាត ។ ពួកកិក្ខុមា ក្រាតធ្វើបរិកម្មដល់កិត្តអាត្រាត ។ ពួកកិក្ខុមាត្រាតឲ្យនេធ្វើបរិកម្មដល់ភិក្ខុ មាត្រាត ។ ពួកកិត្តអាត្រាត ។ ពួកកិក្ខុមាត្រាតឲ្យនេធ្វើបរិកម្មដល់ភិក្ខុ មាត្រាត ។ ពួកកិត្តអាត្រាត ទៀ (បេស) ដល់តិក្ខុមាត្រាត ។ ពួកកិក្ខុ មាត្រាត ។ ពួកកិត្តអាត្រាត ទៀ (បេស) ដល់តិក្ខុមាត្រាត ។ ពួកកិក្ខុ មាត្រាត ។ ពួកកិត្តអាត្រាត សិតក្ខុក្យ ។ ពួកភិក្ខុមាត្រាត ។ ភិក្ខុ ព័ង បរិភោគ ។ ពួកកិត្តអាត្រាតលិតក្កក្យ ។ ពួកភិក្ខុមាត្រាតផឹក ។ ភិក្ខុ ព័ង ទ្យាយក្រាបបន្តំទួលសេចក្តីទី: ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ មេ ។ ត្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា មាលភិក្ខុ ព័ងទ្យាយ ភិក្ខុអាត្រាតមិនត្រូវសំពះកិត្តអាត្រាត ភិក្ខុមាត្រាតមិនត្រូវសំពះ (គេ) ភិក្ខុអាត្រាតមិនត្រូវទ្យាគេសំពះកិត្តអាត្រាត

ខុទ្ធពវត្ថុតូតូពេ ច័វរវិសបីរវរង្គុំយា អនុជាននាទិ

ឧ ឧក្ដេន អភាពនាខេតខ្លំ ន ឧក្ដេន ឧក្ដស្ប បរិតាម្ម័ តាតពុំ ឧ ឧក្ដេ ខរិតាម្ម័ំ តារាខេតពុំ ឧ ឧក្ដេន စင္ကလ႑ အႏႈိင္ ေရးဥခ ေပးခ်ိဳင္လႈပ္ကား ေရးခ်ိဳ ေရးခ်ိဳေရး အားနားရှိ အ အက္ခေ အုက္ခဲ့အရှိ အ ေၾက ေလာယ် အရှိ အ ឧក្ដេទ ទាត់ព្វំ យោ មិវេយ្យ អាមត្តំ ឧុត្តាដស្ពាត់ ។ (២០០) នោះ ទោះ ខេ សមយោន ភិត្ត ជំនាយរោ ជមាយ ទីអំ ធំភ្លិមឆ្នំ ។ ទីអំ មិសុភាន៍ ហោន ។ ភកវ. តោ សនមន្តំ អាអេចេសុំ ១ ចេ ១ អនុជានាម ភិក្ខុវេ ជន្លាយពេចអំាសំ ចំពេជ្ញត្តំ ។ នេះ ៅសព្វភ្លេចអំ ដំសេរ្នត៍ ។ ខេ ។ អនុជានាទំ កំតុប ៨ នាយសោលខ្លំ ។ ៨ នា-ឃកោល និចវត្ថុកា ហោត ។ ឧឧកេន ឱ្យយៃតំ ។ ខេ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវេ ឧទ្ធវត្ថុកាំ កាតុត្តំ ។ ខយោ บบิบสลังเยง หอุสาลาย หิลูสา ยอสลุ่งเยง អាពេលត្តា ហៃញត្តុំ។ បេ ។ អាពេលត្តា ខាំខតុត្ ។ បេ។ អនុជាធាម ភិត្តា អាលម្អឧតាហន្តំ ។

୍ବମମ

ទុទ្ធកវត្ថុតូត្តពេះ ៣រអនុញ្ញាតខ្សែសួរបឹវរនឹងខ្សែស្បៀងបឹវរជាដើម
ភិក្ខុអាក្រាតមិនត្រូវឲ្យគេសំពះទុន ភិក្ខុអាក្រាតមិនត្រូវធ្វើបកៃម្នដល់ភិក្ខុ
អាក្រាត ភិក្ខុអាក្រាតមិនត្រូវឲ្យគេធ្វើបរិកម្មដល់ទុន ភិក្ខុអាក្រាតមិនត្រូវ
ឲ្យរបស់ដល់ភិក្ខុអាក្រាត ភិក្ខុអាក្រាតមិនត្រូវទទួលបេស់ ភិក្ខុអាក្រាតមិន
ត្រូវទំពាស៊ី ភិក្ខុអាក្រាតមិនត្រូវបរិកោគ ភិក្ខុអាក្រាតមិនត្រូវលេតភ្កក្យ ភិក្ខុ
អាក្រាតមិនត្រូវដឹកទេ ភិក្ខុណាដឹក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๐๑) พยับเอาะฉล ถูกกิกูปก่อไม่เพ้งสอนี้กุลเกล่เกู้ส ๆ ចីវភើប្រទាក់ទៅដោយអាចម៍ដី ។ ភិត្តទាំងនោះក្រាបចង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ចេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំឥឡាយ តឋាគតអនុញាតខ្សែសួចវៃខេំងខ្សែស្រ្យៀងបីវាក្នុងពោងក្មេីង ។ ៣លដែលក្រៀងបង្អោរចុះមក ចីវរកីទទឹក ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តព័ងទ្បាយ តថាគតអខុញាតសាលាជិតពេងក្កើង ។ សាលាជិត កេងក្លើងមានទី៣២ ។ ទឹកកំពោរ៨នំមកលិចចុះ ។ ២ ។ ត្រះអង្គទ្រង ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើទីឲ្យខ្ពស់ ឡើង ។ ទៀនករបេះត្នាក់ចេញ ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យយ តថាគតអនុញាតឲ្យកពួង ។ បេ។ ពួកកិត្តនាំគ្នា ឲ្យី**ឪ ៅ** កំ ณ์ ถุกราเบา กูกกิรูเด่โลเฟ ก็ถูกร่องยก งเบง เกะผลเดล่ ក្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាត (ឲ្យធ្វើ) បង្គាន់ដៃ ។

ouu

វិនយបិងកេ ចុល្មវិគ្នោ

មែ១៦) គេន ទោ មន សមយេន ៨ ខ្លាយកណ្ដាំ តំណត្ណាំ មរិមគត់ ។ មេ ។ អនុជាព មំ កិត្តា ន្ត្ នុក្ស ខ្លត្ត ខ្លាំ ខ្លាំ កើត្ត កាត់ ។ មេ ។ ខ័ពរំសំ ទ័ពរ ខ្លត់ ន នុក្ស ខ្លត់ ខ្លាំ ខ្លាំ កាត់ កាត់ កាត់ ខ្លាំ ខ្លាំ ខេ ។ (២០៣) គេន ទោ មន សមយេន កិត្តា ឧត្តាយៈ មេ ខ្លាំ ខេ ទៅ ខែ សមាយ ខេ កិត្តា ក្រុង ខ្លាំ ខេ ទំនាំ ។ អត់ស្បាមដ៍ ខ្លាំ នេះ សមាយ ខេស្តំ ។ អនុជាលាម ភិត្តាវេ តំសេប្បមដ៍ ខ្លាំ ខេ ខ្លាំ ឃារប្បដ៍ ខ្លាំ ខែ ខេតា ហ្វ. ដំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខេត្តា ខ្លាំ អត់ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខេត្តា ខ្លាំ ។

វិនយបិជិត ចុល្អត្ត

(៩០៩) សម័យនោះឯង កំទេចស្មៅ ក៏ធ្លាក់ចុះក្នុងពេងភ្លើង ១ បេ ។ [២ះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្ខទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតទីត្រាប ដម្យូលហើយបូកលាបដោយដីទាំងទានក្នុងទាងក្រៅ ១ បេ ១ (តថាគត អនុញាតឲ្យធ្វើ) ស្បឿងសួចេរិទើងខ្សែស្បឿងចីវរ ១ (៥០៣) សម័យនោះឯង ពួកក់ក្ខូមានសេចក្តីរង្កៀសនឹងធ្វើបកៃម្ ១្ធង៍ (ដុស១្ធង៍) ក្នុងរោងភ្លើង១ះ ក្នុងទឹក១ះ ១ ក់ក្ខូទាំងនោះក៏ក្រាបបង្គឺ ឲូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ១ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល កំក្ខុទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតទីបិទជាំង ៣ យ៉ាង គឺ ទីបិទជាំងដោយ រោងភ្លើង ១ ទីបិទជាំងដោយទឹក ១ ទីបិទជាំងដោយសំពត់ ១ ។

(២០៤) សម័យនោះឯង កេងភ្លើងមិនទាន់មានទឹកនៅ ឡើយ ។ ភិក្ខុ ទាំងអម្បាលនោះក្រាបបន្ដិទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្ឋទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើអណ្ដូង ទឹក ។ ច្រាំងអណ្ដូងកំបាក់ចុះ។ បេ ។ ព្រះអន្ឋទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត (ឲ្យក) ទឿន ញ យ៉ាង គឺ ទឿនដដ្ឋ ១ ទឿនថ្ម ១ ទឿនឈើ ១ ។ អណ្ដូងទឹកមានទីទាប ។ ទឹកក៏ដោរដន់ លិច ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបន្ដិទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

ଚମାର

អនុជានាម ភិក្ខាវេ ឧទ្ធវត្ថុ ភាតុត្តិ ។ ខយោ បរិបតត ។ ខេ។ អាកេសនា ហៃតាន្តិ ។ ខេ។ អាកេហនា មរិ-បតន្តំ ។ បេ ។ អនុជានាម ភិក្ខុវេ អាលម្អឧតា មាន្តំ ។ (២០៥) គេន ទោ បន សមយេន ភិក្ខុ ស្វែយាបំ⁽⁰⁾ តាយពន្ធ នេនទំ នុនកំ វា ហេន្តំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភំក្ខាវេ នុឧទា ឧអដ្ដន្តំ^(b) ។ ហត្ថា ឧុក្ខា ហោន្ដិ ។ មេ ។ អនុជានាម តិត្ប តុលំ តារតាដតំ ខញ្ញាដ្តតន្តំ ។ ភាជនា ពញ្ ភិដ្ឋត្តិ ។ ខេ ។ អនុជានាម ភិក្ខុវេ នយោ វារគេ លោលវារឌុំ នាវីបុរម ឧតិ១ ហិទី ។ (២០១) នេះ សេ ឧទ មាន (១១) (១១) (១១) តាសេ នុនតំ វាហេន្តា^(m) សិតេខចំ នុណ្ណេនចំ តំ-លមន្ត្ត ។ កកាតោ រទៃមត្ត អាពេចេសុំ ។ អនុជានា-ਭੇ အိန္နာဗ နေ့ဆေးနေလာလင္ရွိ ၅ နေဆာနေလာကမ်ိဳ តំណាចុណ្ណ៍ បរិបតតំ ។ បេ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវ

១ ខ.វល្វិ៣យបិ ។ 🖢 ខ.ឧទកវាហសរដ្ឋត្តិ ។ ៣ ខ.វាហត្តា ។

0012

ខុទ្ទពវត្ថុក្ខុពា អាលម្អនពាហនស្យ អនុជានតាទិ

? ខ្នកវត្ថុត្តនូក: ៣រទ្រង់អនុញ្ញាត(ឲ្យធ្វើ)បង្កាន់ដៃជាដើម

ព្រះអង្គខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើទីដីឲ្យ ខ្ពស់ខ្យើង ។ ទឿនក៏របេះផ្ទាក់ចេញ ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនាំន្ទា ទៀង ក៏លំបាក ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុនាំគ្នា ទៀង កៅ ក៏ផ្ទាក់ចុះមក ។ បេ ។ ព្រះអង្គខ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត (ឲ្យធ្វើ) បង្កាន់ដៃ ។

(២០៥) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តយោងទឹក រេរ្យីងដោយវិល្វិទ្វះ ដោយវិត្តពន្ធូចន្តេះទូះ ១ បេ ១ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពាំង ឡាយ តថាគតអនុញាត (ទ្យធ្វើ) ខ្សែសម្រាប់យោងទឹកអណ្ដូង ១ ដៃក៏ឈឺ ១ ថេ ១ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពាំង ឡាយ តថា គតអនុញាត (ឲ្យធ្វើ) ឈើថ្វីងយន្តសម្រាប់យោង (ទឹក) ព្រ័ត្រវែងខឹងរ៉ែត (សម្រាប់យោង) ១ ភាជន៍ក៏បែកចាក់ជាច្រើន ១ ថេ ១ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពាំង ទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើបំពង់ ៣ យ៉ាង គឺ បំពង់លោហជាតិ ១ បំពង់ ឈើ ១ បំពង់ស្បែក ១ ១

(២០៦) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុយោងទឹកក្នុងទីវាលក៏លំបាក ដោយរងារខ្វះ ដោយក្តៅខ្វះ ភិក្ខុទាំងទ្យាយនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើរោងអណ្តូងទឹក ។ កំទេចស្មោក៏ធ្លាក់ចុះក្នុងរោង អណ្តូងទឹក ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ

ond

វិនយបិដិពេ ចុល្យវត្ថោ

ង្កុម្ពេត្វា «ឃុំត្តាលំត្តំ តាតុំ សេតវណ្ណំ តាន្យរណ្ណំ តេកុតចាតម្មំ មាលាតម្មំ លតាតម្មំ មករខត្តតាំ មញ្ចមដ្ថិតាំ ចំហាំសំ ច័វអដ្ថត្តិ ។

(២០៧) គេន ទោ បន សមយេន ឧទោ ភេ អភា. ក្តោ ហោតំ ។ តំណេឌុ ណ្ណេហិបី បំសុកោហិបី ឱ្កាំរិក យត៌ ។ បេ ។ អនុជាជាមិ កិត្តាវា អបិជានត្តិ ។ (២០៤) គេន ទោ បន សមយេន ឧន្តាភាជនំ ន សំវិជ្ឈិតំ ។ បេ ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខុវៅ ឧន្តោ នោណ៏ ឧ អភិជ្ឈិតំ ។ បេ ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខុវៅ ឧន្តោ នោណ៏ ឧន្តាតាដាហន្តិ ។

•ao

វិនយប់ដក ចុល្វវត្ត

តថាគតអនុញាត ឲ្យតាបដម្បូលហើយប្លុកលាបដីស្អិត ទាំងទាងក្នុងទាង ក្រៅ ឲ្យមានពណ៌ស ឲ្យមានពណ៌ខ្មៅ លាបដោយរង់ ធ្វើភ្មីដ្កា ភ្មីវិល្វិ ក្បាច់ធ្មេញមករ ធ្វើក្បាច់មានស្រទាប់៥ ស្បៀងស្ទរចីវរ ខ្សែស្បៀងចីវរ ។ (๒๐๗) พยั่นเถาะ วิธี หญาธริกษ์ธราย่ายระเบเปเขา កំទេច សៅទូ៖ អាចម៍ដីទូ៖ ក៏ពេយវាយចុះ (ក្នុងអណ្ដូងនោះ)។ ទោះអង្គ **ទ្រង់ត្រា**ស់ថា ម្នាលភិត្ថទាំងទ្បាយ តថាគតកនុញ្ញាតឲ្យឆ្លើទ័រថ (๒ ๐ ๗) พยับเราะโล กาสย์พฤษบันธ์ศึกษ์ธิตร์ยารเรา **ទ្យើយ ។ ថេ ។ ត្រះអ**ន្តទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ទ្យាយ តឋា គត អនុញាតសកសម្រាប់ដាក់ទឹក នឹងផើងសម្រាប់ដាក់ទឹក ។ (๒๐๙) งษับเอาะนส ดูกกัฐธุรรักรักฐธุรักษัทงกางกุลหเกษา **អារាមក៏មានភក់ជ្រាំ ។ ភិត្ត ទាំងអម្យាលនោះ ក្រាបបង្គំ ទូលសេច ក្ដី ទុះ** ចំ. ពោះ (ទះមាន (ទះកាន ។ ទ្រះអង្គ (ទង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ព័ង ទ្យាយ តថា-គតអនញាតអណ្ដូងសម្រាប់ដាក់ទឹកជ្រាំ ។ អណ្ដូងសម្រាប់ដាក់ទឹកជ្រាំ តាំងនៅក្នុងទីវាល មិនទាន់ចានបទហុងនៅទៅ ហើយ ។ ពួកកិត្តក៏អៀន ភ្លាស មិនហាំនង្គតុក **។ បេ ៖ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រា**ស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ

oa o

ខុទ្ធពវត្ថុត្តូផ្លូព ។ ។ ពហ្មញ្ញតាទិ៣តុជានតំ

មរិត្តិម័ត្ត ពយោ ឆាតាប ឥដ្ឋភាពតារំ សំណ. ឆាតារំ ណុឆាតារត្ត ។ ខត្តនំតា ខំត្តាល្ងា ហោតំ ។ មេ ។ អនុជានាមំ ភិត្តាវេ សន្តរំតុំ តយោ សន្តាប ឥដ្ឋភាសន្តារំ សំណសន្ថារំ ណុសន្ថារត្តំ ។ ឧនកំ សត្តិដ្ឋតំ ។ មេ ។ អនុជានាមំ ភិត្តាវេ ឧត្តារត្តំ ។ ឧតកំ សត្តិដ្ឋតំ ។ មេ ។ អនុជានាមំ ភិត្តាវេ ឧត្តារត្តំ សត្វេ ខ្លែក (৬০০) តេន ទោ បន សមយោន ភិក្ខុនំ កត្តាតំ ស័ត៌តាតានំ ហោត្តំ ។ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហេខេសុំ ។ អនុជានាមំ ភិក្ខុវេ ឧតាបុញ្ចនំ ចោន្យកោនមំ បច្ចុន្ត. វិត្តត្ថំ ។

រុទ្ធករិត្តដូត្ញ បើទ ហ៊ំងែ អនុញ្ញាតរត្ថមានសំពត់សម្រាប់ដូន ទំតដំដើម តថា គត់អនុញ្ញាតឲ្យបិទ ហ៊ំង ដោយ កំ ពែង ញាយ ដី គឺ កំ ពែង ដដ្ឋ ១ កំ ពែង ថ្ម ១ កំ ពែង ឈើ ១ ។ អណ្ដូ ងសម្រាប់ ដាក់ ទឹក ដ្រាំ ក៏មានកក់ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ តថា គតអនុញ្ញាតឲ្យ (កាល កម្រាល ញាយ ងី គឺ កម្រាលដដ្ឋ ១ កម្រាលថ្ម ១ កម្រាល ឈើ ១ ។ ទឹកក៏ដក់ នៅ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ តថា-តតអនុញ្ញាតទ្យ ធ្វើប្រទ្យាយ ទឹក ។

9 a 9

ពត្តភាមោ ។

សំតត្វំ យោ ខ្សែវេសយ្យ អាមត្ថំ ឧុត្តដស្ពាត់ ។

ကိုက် ကျင်္ခရာ အဆားဗမာ အစာ (၈၈၂) ចាតុម្នាសំ ជំស័ន ៤ វិប្បវេស ខ្មុំ ។ ភតវ តោ រវតមត្ត អារោចេស៊ី ។ ឧកក្ខាវ ចាតុម្នាសំ និសីននេនវិប្បាំ.

នចាស តោ ភិត្តសង្ឃស្បូ អត្ថាយ ធំល្វេទំ ៨ខ្លាយវំ តាត្តកាមោ^(២) ហោត ។ ភតាតោ រៀតមត្ត អាហេចេ-សុំ ។ អនុជានាម កំតុម ធំហ្វេទំ ជន្លាយឆ្នំ ។

(คงค) เพร เม ธร ชายเกร นพมเบ

នយោសោទាលោ ៩ដ្ឋតាសោទាណំ សិលាសោទាណំ នារុសោទាណត្តំ ។ អាពេញត្តា ខរិមគត្តំ ។ មេ 9 អនុជានាម ភិក្ខាវ អាលម្អឧតាហន្តំ ។ ចោកករណ៍យា ຊຂະສິຍຸກດ ທີ່ເຫາຂ້າເອາ អຣຸຝາເກຍີ ກໍ່ຮູແ ន្នភេមាតិភ⁽⁹⁾ ន្នភានិទូមនន្ត្តី ។

វិនយបិឝីពេ ដុល្លវញ្ហោ

វិនយបិដក ចុល្វវគ្គ

ដណ្ដើរ ថា យ៉ាង គឺ ជណ្ដើរដដ្ឋ ១ ជណ្ដើរថ្ម ១ ជណ្ដើរឈើ ១ ។ កិត្ត ទាំងនោះ នាំគ្នា រៀង ទៅកិត្តាក់ចុះមកវិញ ។ បេ ។ ព្រះអង្គខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង ខ្យាយ គថាគតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើបង្កាន់ដៃ ។ (វេលានោះ) ក្នុងស្រះមាន ទឹក ចាស់ដក់ នៅ ។ បេ ។ ទ្រះអង្គខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ទាំ £ ខ្បាយ គថាគតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើប្រទ្យាយទឹក នឹង ខបស្លូវទឹក ។ (៤១៤) សម័យ នោះ ឯង មាន ៩ ចាសកម្នាក់មាន ចំណង់នឹង ធ្វើរវាង ក្លើង ជាទីក្បោកាយ (ប្រកបដោយ)ជហ្វ៊ាដង ក្បារ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ ភិត្តិសង្ឃ ។ តួកភិត្តក្រាបបន្ដី ខូល សេចក្ដីទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាង ។ ព្រះអង្គខ្មែងត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ គថាគតអនុញ្ញាតឲ្យ ធ្វើ ពេង ភើត្តជាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ គថាគតអនុញ្ញាតឲ្យ ច្នោះកាង ។

(៤១.ភ្) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយកិត្ខនៅ (ចាសលាកទិសីទនៈ អស់៤ ខេ ។ ពួកកិត្ខក្រាបបន្ធ័ទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្ធទ្រង់ត្រាស់ថា ប្លាលកិត្ខុ ពំងខ្យាយ កិត្ខុមិនត្រូវនៅ (ចាសលាក ទិសីទនៈអស់៤ ខែខេ កិត្តណានៅ (ចាស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

ទុំរូកវត្ថុត្តូរូក បុប្ផាភិតិណ្ណូសយនាទំ

(၆၈၆) (၈၈ (၈) ၁၈ လဗ (ယာ ဧရှင္ဂိယ င်္ဂရှ ဗုန္မာင်္ဂလ္ကာလှ လယ (၈၃ လယ ရွိ ၅ မန္န႔) ဒီစားစားကိံ မာ စာလ္ကာရွာ ဗလ္ဂျိန္နာ စုန္မျာ ယာရွိ စီယာရွဲ ဒီစားစရွိ ၅ (၁ ၅ လေယျကောင် စိတ် ကာဗ ကောင်္ဂလေ ဒီ ၅ စာင်္ဂရွိ ၅ (၁ ၅ လေယျကောင်္ဂလို ၅ (၁ ၅ ရက်က္ကား ရမ္မာင်္ဂလ္ကာလှ လယ (၈၃ လယ် စရို (ယာ လ (ယ ယ) မာစာရွိ နေ့ရှင်္လာလေလျက် ၅

(២០៥) ទេន ទោ បន សមយេន មនុស្សា កន្ធម្ប៍ មាលម្បី ភានាយ ភារាទំ ភាកច្ឆន្តំ ។ ភិក្ខ្វ កាត្តាត្នាយន្តា ឧ បដិក្តស្លាន្តំ ។ ភកវតោ ៧តមត្តំ ភាត្តាត្នាយន្តា ឧ បដិក្តស្លាន្តំ ។ ភកវតោ ៧តមត្តំ ភាសាខេសុំ ។ អនុជានាទំ ភិក្ខាវេ កន្ធំ នាហេត្វា កាវាដេ បញ្ចន្តលិតាំ នាត្តំ បុច្ចំ កហេត្វា វិហាវេ ៧តាមន្តំ និភ្នាំចិត្តន្តំ ។

പ്പെ ന

ុទ្ធភវត្ថុត្រូក: វិមានជំណេតដែលចេះវាយរាយដោយផ្កាជាដើម

(৬១៤) សម័យនោះឯង ត្លួកធត្វទ្ធិយកិទ្ធដេកលើដំណេលដែល គេអោយវាយដោយផ្តាំ ១ មនុស្សទាំងឲ្យយដើមតកានវិហារបារិកឈើញ ហើយក៏ពោលពេស គិះដៀល បន្ទុះបង្គ័បថា ។ ហេ ។ ដូចរាួកគ្រហៈបុអ្នក ឋរិកោងតាម ។ ពួកកិត្តក្រាមបង្គ័ទូលសេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ត្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខទាំងទ្បាយ កិក្ខុមិនត្រូវដេកលើ ដំណេតដែលគេរោយពយៈជាយុផ្កាទេ តិក្ខុណាដេត ត្រវិអាបត្តិទុក្កដ ៗ (២១៥) សម័យ នោះឯង មនុស្សទាំងឡាយ នាំយក គ្រឿងក្រអូប **ខ្វះ** ផ្កាកម្រងទ្វះ មកកាន់អារាម ។ ពួកកិត្តមានសេចក្តីរាង្ត ស្រម័នហ៊ាន **ទ** ឲួល ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាមចង្ខំ **ខូលសេច**ក្ដីទុះ ចំពោះត្រះភានត្រះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ តប់ានតអនុញាត ភា ភ ឲ្យទទួលគ្រឿងក្រអូចហើយឲ្យច្រស់ព្រំដោយម្រាមដៃ ៥ ត្រន់ទ្វារទំង ចង្អួច ព្រមទាំងទទួលយកដ្ដាទៅទុកក្នុងទិដឹសមគួរក្នុងវិហារចាន y

(២១៦) សម័យនោះឯង កម្រាលស្នាច់ដែលគេធ្វើដោយពេមចៀប កើតឡើងដលសង្ឃ ។ កិត្តទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុំ៖ ចំពោះព្រះ មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតកម្រាលស្នាច់ ដែលគេធ្វើដោយកោមចៀម ។ កិត្តទាំងឡាយ វ័នយបឹងកេ ចុល្វវណ្ដោ

រតនយោស៍ នមតតាំ អង់ដ្ឋាតព្ំ ឧ ទោ ឧ នាហ្ វិតាប្បេតព្វន្តិ ។ បេ ។ ឧ ភិក្ខា៥ នមតតាំ អង់ដ្ឋាតព្វំ ឧ វិតាប្បេតព្វន្តិ ។

(៩១៧) គេន ទោ ១ឧ សមយេន ឧត្វក្ត័យា ភិត្តូ អសិត្តតម្ថនានេ^(a) កុញ្ចត្តិ ។ មនុស្សា នូដ្ឋា-យន្តិ ទីយន្តិ វិទាខេត្តិ ។ ខេ ។ សេយ្យថា ខំ តំហី តាមកោតនោតិ ។ កកវតោ ಖតមក្តំ អាហេខេស៊ំ ។ ន ភិត្តាវេ អសិត្តតម្ថនានេ កុញ្ចិតទ្ធំ យោ កុញ្ចេយ្យ អាខត្តិ ធុត្តដស្សាតិ ។

(៤១៤) នេះ ទោ បន សមយេន អញនារា ភិត្តា តិលានោ ហោតិ ។ សោ កុញមានោ ន សក្តោតិ មាន្តេ ខេត្តំ សន្លារេតុំ ។ កត់នោ ឯតមន្តំ អារោ ខេស៊ំ ។ អនុជានាមិ ភិត្តាវៅ មន្លោះតត្តំ ។

វិនយមិជិត ចុត្វវគ្គ

មានសេចក្តីត្រិះិះថា កម្រាលស្មាច់ដែលគេធ្វើដោយរោមចៀមនេះ យើង គួរអធិដ្ឋាន ឬត្លូវើកប្ប ។ បេ ៗ ព្រះគន្នខ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត្**ព័ន** ឲ្យាយ កិត្ត្មមិនធាច់អធិដ្ឋាន មិនធាច់កៃប្បនូវកម្រាលស្មាច់ដែលគេធ្វើ ដោយរោមចៀមខេ ។

(២១៧) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយកិត្តតាន់កោងឧក្នុងកាងន៍ តំសេស^(១) សម្រាប់ងេច ឆ្កាន់ ។ មនុស្ស ព័ង ឡាយ ពោល ពោស តិះ ដៀល បន្តុះបន្ទាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួកគ្រហសូអ្នកបរិកោគកាម ។ ពួកកិត្ត ក្រាបបន្តិខូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលកិត្ត ពំង ឡាយ កិត្តមិនត្រូវ ត ទំ កោដន៍ តំសេស សម្រាប់ សេច ស្តី នំ ខេ កិត្ត ណា តាន់ ត្រូវតាបត្តិ ខុក្កដ ។ (២១ លំ សម័យ នោះឯង ភិត្ត ១ ប្រមានដម្ងឺ ។ កាលដែលភិត្ត នោះ នាន់មិន អាចនឹង ខប់ ជាត្រដោយដៃបាន ។ ពួកកិត្ត ក្រាបបន្តំខូល សេច ក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពាំង ឡាយ តឋាគតអនុញាតកាដន៍សម្រាប់ ងេដែល ធ្វើដោយ ឈេ ។

អដ្ឋកថា ឝុឬថាស ដែលធ្វើដោយស្លាន់ឬទន់ដែងនឹងប្រាក់ ។

(២២០) គេន ទោ បន សមយេន វឌ្ឃោ សិច្ចវិ ទេត្តិយកុម្មជំតាធំ កិត្តូធំ សមាយោ ហោតិ ។ អដ-ទោ វឌ្ឈោ សិច្ចវិ យេន ខេត្តិយកុម្មជំតាភិត្តា តេនុម-សន្ត័ទំ ឧបសន្ត័ទិត្យ ខេត្តិយកុម្មជំតោភិត្តា និតនេវាច សន្ត័ទំ ឧបសន្ត័ទិត្យ ខេត្តិយកុម្មជំតោភិត្តា និតនេវាច ទេន និយាលពេល ។ ២១.ម. និត្តិណាបី នុវឌ្គិត្រំ ។ ន និពលពិណា នុវឌ្ឌិទំ ។ គ និតត្តណាពី តុវឌ្គិតពុំ ។

ଚର୍ଚ୍ଚଟ

ុទ្ធកវត្ថុត្នភះ តិច្ចមានបរិភោ**ព**ត្ថុងភាជន៍ជាអួយត្ថាជាតើមនឹងរឿងវឌ្ឍលិច្ចរឹ (២១៩) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយកិត្តធាន (កោជន) ក្នុងកាជន ជាមួយគ្នា 🤋 ។ ផឹកឲឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នា 🤋 ។ ដេកលើ ត្រៃជាមួយគ្នា ១: ។ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នា ១: ។ ដេកដណ្ដប់ជាមួយគ្នា ១: ។ ដេក លើកម្រាលនឹងដណ្តប់ជាមួយគ្នា ខ្វះ ។ មនុស្ស ទាំង ហ្វាយ ពោល ទោស តះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពូកគ្រហស្អកបរិកោគកាម ។ បេ ។ ពួកភិត្តក្រាបបន្តំទូលសេចក្តី៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ទេន៍ត្រាស់ថា មាលភិត្តភាំឥ រ្យាយ ភិត្តមិនត្រូវធាន់ (កោដន) រួមកាដន ជាមួយគ្នា មិនត្រូវផឹកទឹករួមផ្តិលជាមួយគ្នា មិនត្រូវដេកលើត្រៃជាមួយគ្នា មិនត្រូវដេកលើកច្រាលជាមួយគ្នា មិនត្រូវដេកដណ្តប់ជាមួយគ្នា មិនត្រូវ **ដេកលើកម្រាលន៍ឹ**ផដណ្ដប់ជាមួយគ្នា ទេ ភិក្ខុណាដេក ត្រូវអាបត្តំទុកដ ។ (6 %) សម័យនោះឯង វឌ្ឍលិច្ចវិជាសិណ្ហញៈមត្តិយកិទ្ធនឹង កុម្មជកភិត្ត ។ លំងាប់នោះ វឌ្ឍលិច្ចវិចូល ៧កេរមត្តិយកិត្តនឹងកុម្មជក-ភិត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយ គំរិយាយនៅរឹងបេត្តិយកិត្តខឹងកម្មជកភិត្តថា

୭ଟଟ

វិនយប់ដំពេ ចុល្សវិគ្គោ

ဆက္ရည္က ပါဆီက ပါဆီ၊ လေျပဳရက္အဆို က အပူ လာစ္က ဟာ យកុម្ម៨ កោតក្នុ វតនាវេច វន្ទាមិ អយ្យាតំ ។ នុតិ. យម្យិ ទោ មេត្តិយកុម្ម៨ភា ភិក្ខុ នាលបឹសុ ។ តន័យមរិ (ទា វន្លោ លិត្ត មេន័យកុម្មដកោ ភិត្ត វិតនរោច វន្ទាម អយ្យាតំ ។ គត៌យម្បី ទោ មេត្តយកុម្មជតា ភ័ក្ទ នាលបឹស ។ ក្យា ហំ អយ្យ នំ អបក្សាទំតិស្ស ទំ អយ្យ ជាលបន្ត័តំ ។ តថា ហំ មិយមាន អជ្ឈបក្ខស័ត៌ ។ ក្យាហំ អយ្យ កាហេ-ម័តិ ។ សចេ ទោ ត្តំ អារ៉ុសោរន្យ ឥច្ចេយ្យសំ អដ្ឋៅ ភកក អាយស្ន្តំ ឧត្វំ មលុទុន្តំ ជាភា-ខេយ្យតំ។ ក្យាហំ អយ្យ ការេទំ ភាំ មហា សក្តោ

ಾದರ

វិនយប់ដក បុត្វវត្ត

លោកម្ចាស់ ភ្ញុំព្រះករុណាថ្វាយបន្តំ ។ កាលវឌ្ឍលិច្ចវិនិយាយយ៉ាំងនេះ ហើយ មេត្តិយកិត្តទឹងកុម្មជកកិត្តមិនជាននិយាយរាក់ពាក់មកវិញ ឡើយ ។ វឌ្ឍលិច្ចកែនិយាយ ពៅកេរមត្តិយកិត្តនឹងកុម្មជកកិត្ត ជាគំរបំព័រដង ទៀតថា លោកម្ចាស់ ខ្ញុំព្រះកណ្តា ហ្វាយបន្ត័ ។ មេត្តយកិត្តនឹងកុម្មជកកិត្ត ក៏មិន ពុននិយាយពក់គាក់ ជានំប៉េត័រដងខៀត ។ វឌ្ឍលិច្ចនៃយាយ លៅក មេត្តិយកិត្តទឹងកុម្មដកភិត្ត ជាគំរប់ប៊ីដងទៀតថា លោកម្ចាស់ ខ្ញុំព្រះករុណា ថ្វាយបង្គំ ។ មេត្តយកិត្តទឹងកុម្មដកកិត្តកំមិនចានទ័យយោកភាក់ ជា តំបេបីដងទៀត ។ វឌ្ឍលិច្ចវិទិយាយថា ខ្ញុំធ្វើខុសនឹងលោកម្ចាប់ ដូចម្តេច ហេតុអ្វីក៏បានជា លោកម្ចាស់មិននិយាយពក់ពាក់នឹង រ៉ូ ។ មេត្តិយ-ភិក្ខុខឹងកុម្មជកភិក្ខុនិយាយថា នៃអាវ៉ុហោ វឌ្ឍ: ពុនជាយើងមិននិយាយ กก่อกก่เองเกษก เกาะเกะจุดุษญบุลเบโลเบโรเพลี นุกษรเหเต សោះ ។ វឌ្ឍលិច្ចនៃយាយថា លោកច្លាស់ ខ្ញុំទំងធ្វើដូចម្ដេច ។ មេត្តិយ-ភិត្តទំំងកុម្មជកកិត្តទំយាយថា នៃអាវ៉ាសា វឌ្ឍ: ប្រសិនបើអ្នកចង់ដែរ (ចូល ដៃផង) ព្រះមានត្រុះភាគគប្បីឲ្យព្រះទទួមល្ងបុត្ត មានអាយុវិនាសក្នុងថ្ងៃ នេះឯង ។ វ_{ត្តលិ}ច្ចវិនិយាយថា លោកម្ចាស់ ខ្ញុំនឹង ធ្វើដូចម្ដេច ខ្ញុំនឹងអាច

ខុទ្ទពវិត្ថច្ចូន្វពេ វិន្ត្យព័ិច្ចវិមេត្តិយកុម្មដកវត្ថ

តាតុភ្នំ ។ របាំ តុំ អារ៉ុសោ វឌ្ឍ យេន កកវា តេ-**ိုပင္ဆန္က အေလာင္က ခ်ဲ့သာ အကုန္ရွိ သို္းကေတာ့ ရင္ရွိ အု**က္ရွိ នទួន នេប្បន៍រួម យាយ គន្លេ និសា អគយា អនិតិតា អនុបន្ទក់ សាយ័ ឧ៍សា សភយា សត្លនៃ កា សនុបន្ទក់ យតោ ភ្នំវ៉ត់ តតោ បវ៉ត់ នុធត់ មញ្ញេ អាជំត្តំ អយ្យេន មេ ឧត្រេន មល្អប៉ុន្តន បជាបតិ ខ្វស់តាតិ ។ ៧ អយ្យាន៍ ទោរ វេឌ្លា លិខ្មរ ទេន័យម័តិជួយ ខ្លួង បដិសុត្រា យេធ ភកវា នេះ បសក្លទំ ឧបសក្លទំត្វា ភតវត្ត អភិវា នេត្ត រាភមន្ត ទិស័ធិ ។ រាភមន្តំ ទិសិ ព្នោ ទៅ វី ស្ត្រ លិច្ចវិ ភតវត្ត មិតនកេច ឥន ភាន ឧត្តន៍ នប្បដ៍រ៉ូបំ យាយំ កន្លេ ឱភា អកយា អនិតតា អនុ-ខន្ទក់ សាយ ខិសា សភយា សត្ថនិតិកា សនុខន្ទក់ យតោ ជីក់តំ តតោ មក់តំ នុខតំ មតោ អាធិតំ មបររត្រមេនគ្នេ មល្អម្តេត ខេសាខតិ ខ្លស់តាត់។

ଚୁଘଣା

ខុខ្ចកវត្ថុតូន្វុុភ: រឿងវឌ្ឍលិយនៃឝំរឿងមេត្តិយភិត្ថុរឬងកភិត្ថ ដើម្បីធ្វើដូចម្តេច ។ មេត្តិយក់ក្នុងឹកុម្មដកក់ក្នុនិយាយបង្គាប់ថា នៃអាវ៉ុសោ វឌ្ឍ: អ្នកឯឪបូរមក អ្នកចូលទៅតាលព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅ ដល់ហើយ ត្រូវក្រាមបង្ខ័ទូលព្រះមានព្រះភាគ ដោយពាក្យយ៉ាងនេះថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ទីនេះមិនកំណុំង មិនសមគរូរ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ទិសណាដែលមិនមានក័យ មិនមានចង្រៃ មិនមានទបទ្រព ទិសនោះក៏ ត្រឲ្យប់ទៅដាមានក័យ មានបង្រៃ មានទប្រពវិញ ទ្យល់ចេញអំព័ទិស ណា ទិសនោះត្រទម្លប់ទៅជាមាន ទម្រប់ចូលវិញ ទឹក (ត្រដាក់) ត្រឲ្យប់ទៅ ជាក្តៅវិញ ឥឡូវនេះ លោកម្ចាស់ទទូមហ្វូបុត្ត បានប្រទូស្តូនិងប្រពន្ធខ្ញុំ ។ វឌ្ឍលិច្ចវិទទួលស្តាប់ពាក្យបស់មេត្តិយកិត្ត នឹងកុម្មជកកិត្តទាំងនោះថា ករុណា លោកម្ចាស់ ហើយក៏ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅ ដល់ហើយក៏ក្រាបក្រយបន្ទ័ ហើយអង្គយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះវឌ្ឍលិច្ចវិ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគ្គរលើយ ក៏ក្រាបបង្គ័ទូលព្រះមានព្រះភាគយាំងនេះថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ទីនេះមិនកំប៉ាំង មិនសមគ្គរ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ទិសណៈដែលមិនមានកំយ មិនមានបង្រៃ មិនមានទុបទ្រព ទិសនោះ ក៏ត្រឡប់ ទៅជាមានក័យ មានចង្រៃ មានទួប ទ្រា ខ្យល់ ចេញអំភិទិស ណា ទំបរខាះគ្រេតប្រទៅជាមានទ្បល់ចូលវិញ ទឹក (គ្រជាក់) ត្រឲ្យបំ ៅ ជាក្តៅវិញ ឥម្លូវនេះឈេតហួសទត្វមល្អក្ន ប្រទូស្តនឹងករិយារបស់ខ្ញុំ ។

ดูสก

(660) หร่างการหมายสนี้ อิลาเอ ประนั
មការណេ កិត្តសន្ល៍សន្និចាតា ទេត្យ អាយស្នំ នទ័
មករូបន្តំ បដិបុច្ច សរសិ ន្វ័ឧត្វ ឯអូចំ កត្តា យេថា យំ
វទ្រោ អាហាត់ ។ យថា មំ ភាច ភកវា ជានាត់តំ ។
នុតិយម្បី ទោកកវា ។ បេ ។ តតិយម្បី ទោកកវា
អាយសុន្តិ ឧត្តំ មលុបត្តំ ឯតឧកេច សរស័ត្ត ឧត្
រ វេទ្ធ គេត្តា យថា យំ វេឌ្ឈ អាហាត់ ។ យថា មំ ភេឌ្ណ
កកកា ជានាត័ត ។ ធ ទោ ឧត្វ ឧត្វា លំ និត្វេបេន្តិ ស ចេ
តយា តាត់ តាត់ វូវនេហ៍ សាទ អកាត់ អកាត់
វនេញតំ។ យតោហ៍ ភន្លេ ជាតោ ៣ភំជានាមិសុចិ
ລເຊລບີ ເຮຊຂໍ ແຮຼ້ ບໍ່ແນງຄາ ບເຮຍ ຝາອເມຮູ

វិនយបិដិពេ ចុល្លវត្តោ

ବ୍ଦ୍ଦ୍ୱ

,

វិនយចិងក ចុត្រវគ្គ

(២៤១) ក្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបក្រះមានត្រះកាគឲ្យ ប្រជុំកិត្តសង្ឃ ហើយ ទ្រង់ត្រាប់ សូវ (ចុះ ទត្វម ល្វបុត្ត មាន អាយុ ថា មាល ទព្: អ្នកលើកមើល អ្នកបានធ្វើអំពើយ៉ាំងនេះដូចជាវឌ្ឍ:នេះពោលមែន ឬ ។ ត្រះទត្វមល្ងបុត្តក្រាបបន្ធ័ទូលថា បតិត្រត្រះអន្តដ៏ចំអើន ត្រះមាន ទៅខឹងត្រះទទួមលួបគ្ន ដ៏មានអាយុ ជាគំរបំព័រដងផង ។ បេ ។ ជា ត់បើបជនធន៍ថា ម្នាលទត្វៈ អ្នករលឹកមើល អ្នកបានធ្វើអំពើយ ន៍នេះ ដូចជាវឌ្ឍៈនេះគោលមែនឬ ។ ព្រះទត្វមលូបុត្តក្រាបបន្នំទូលថា បតិត្រ ព្រះអន្នដ៏ចំរើន ក្រះមានត្រះកាគទ្រង់ជ្រាបខ្ទំព្រះមង្គស្រប់ហើយ y ព្រះមានព្រះភាគទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលទក្វះ អ្នកប្រាដ្ឋទាំងទ្បាយមិន ពោលបណ្តោះបណ្តៃយ៉ាងនេះទេ បើអំតើអ្វីដែលអ្នកធានធ្វើហើយអ្នកចូវ ធ្វើយថាធ្វើហើយ បើអំនៅដល់អ្នកមិនធុនធ្វើទេ អ្នកចូរធ្វើយថាមិនធាន រគ្វី ទេ ។ ត្រះទត្វមល្វបុត្តក្រាបបន្ត័ទូលថា បត្តិតេត្រះអន្នដ៏ចំរើន ភ្ញុំត្រះអន្ត តាំងអំពីកើតមកវេលាណា មិនដែលស្គាល់សេតមេថុនជម្នុទេ សូម្បីតែ យល់សប្តិក៏មិនដែល ឃើញ រឿយ ធ្លាំទំណយ ភៅថ្វីដល់ការភ្នាក់រល័ត ។

ឧក្ខាព្រ ២ ក្ខាតិភ្ល័ណ្ណ ទំព័រស្លាក ឧប ក្ខាម (១៩៤) កិត្តាល សរណ៍ ញាមេន ភ្លើ ភ្លាំ សរណ៍ ក្លា ។ ការខ្លាំ ម ខ្លំន ខ្លំ ស្លា ក្រួរ។ ក្លាស សរណ៍ ក្លា។ ការខ្លាំ ម ខ្លំន ខ្លំស្រ សេត្តិមហាស សរណ៍ ស្លាក ស្រត្រស សំណាស់ ស្តេត្តិទេក លេត្តិទាំហស់ សកាត់ សេត្តអ

មរិសត្កតំ ភិក្ខុខំ អនត្ថាយ មរិសត្កតំ ភិក្ខុខំ អា វាសាយ មរិសត្កតំ ភិក្ខុ អត្តោសតំ មរិភាសតំ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ កោធេតំ ពុទ្ធស្ស អាឈ្លំ ភាសតំ ឧទ្ទស្ស អរឈ្លំ ភាសតំ សង្ឃស្ស អរឈ្លំ ភាសតំ អនុជាលាមិ ភិក្ខុវេ ៩មេហិ អដ្ឋហន្តេហិ សមញ្ញតតស្ស ខ្លា. សតាស្ស បន្តំ ខេត្តាដ្ដិតំ ។

(৬৬৬) អ៩ទោ កកក ភិត្ត អាមន្តេស៍ តេនហ៍ តិត្តាវេ សង្ឃេ វិឡូស្ស លិត្ថវិស្ស ខត្តំ ទិត្តាដួត អសម្ភោត សង្ឃេទ តារោត ។

ទទាសកាស្ម ខត្តោ ^{ខិ}ត្តាដ្ចិតញោ ភិត្ត្ ^{ខិ} អលាភាយ

(៤៤៣) អដ្ឋភាំ កំត្នាវេ អង្កេភាំ សមន្នាតតស្ប

ខុទ្ទពវត្ថុក្ខន្ធពេ វឌ្ឍលិក្ខវិស្ស បត្ថស្ស និក្ខុដ្ឋតា

ខុទ្ធតវត្ថុតូតូនៈ ៣រដ្ឋាប់កាត្រដល់វឌ្ឍលិច្ចវិ

(២២២) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រន់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំង ខ្លាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំនឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃត្រវង្កាប់ថាត្រដល់ វឌ្ឍភិច្ចវិ គឺធ្វើមិនឲ្យសង្ឃសេតតប់កេ ។

(២៩៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវង្កាប់បាត្រដល់ «បាសក ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ គឺ «បាសកព្យាយាមដើម្បីនឹងមិនឲ្យភិក្ខុទាំង ឲ្យយបានលាក ១ ព្យាយាមដើម្បីមិនឲ្យភិក្ខុទាំង ឡាយបានប្រយោជន៍ ១ ព្យាយាមដើម្បីមិនឲ្យភិក្ខុទាំង ឡាយបានទីលំនៅ ១ ដេរប្រទេចពួកភិក្ខុ ១ បំបែកពួកភិក្ខុឲ្យបែកចាកពួកភិក្ខុ ១ ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោល តិះដៀលព្រះធមិ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តឋាគតអនុញ្ញាតឲ្យផ្តាប់បាត្រ ដល់ «បាសកដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការនេះឯង ។

(৬৬८) ម្នាលភិក្ខុ ទាំង រាយ សង្ឃត្រូវផ្តាប់ថាត្រយាំងនេះ ។ ភិក្ខុដែល ឈ្ងាសច្រតំពល់គប្បីផ្តៀងសង្ឃថា បភិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូម សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) វឌ្ឍលិច្ចវិ (ឧបាសក) ចោទព្រះទត្វមល្អបត្រមាន តាយុដោយសីលថៃភ្តំមិនមានមូល បើកម្មមានកាលគរូដល់សង្ឃហើយ

រំឈថិវិញ ហ្សាំហ្ហ បង្គតាល្ងំ សរង្សា វង្សស្នា លិត្តវិស្ស បង្គិ និស្តា ថ្លេយានុ អសាត្តាតំ សរង្សា តាហយ្យ ។ ឯសា ញក្តិ ។ សុឈាតុ ទេ កន្តេ សរង្សា វឌ្លោ លិត្តវិ អាយស្មត្តំ ឧរ្វំ មល្វ-បន្តនំ អម្វល់តាយ សីលវិបត្តិយា អនុង្វំសេតិ ។ សង្យោ វឌ្ឃស្ស លិត្តវិស្ស បន្តិ និស្តិ ដិស្តិ ថ្លិតិ អស់ទ្អោតិ សាង្សា វឌ្ឃស្ស លិត្តវិស្ស បន្តិ និស្តិ ថ្លិតិ អស់ទ្អោតិ សាង្សា តាហតិ ។ យស្សាយស្មតោ ១២តិ វឌ្ឃស្ស លិត្តវិស្ស បត្តស្ស និស្តាថ្លីនា អស់ក្លោតិ សង្សេច តាហៅ សោ តុល្លាស្ស យស្ស និត្ត សៅ ភាសេយ្យ ។ និស្តិ ថ្លិ-តោ សង្សេន វឌ្ឃស្ស លិត្តវិស្សា បត្តោ អស់ទ្អោតោ សង្សេន ១មតិ សង្សប្ប តស្មា តុល្លាី ។ ឯវិមេតំ ជាមហេ មិតំ⁽⁶⁾ ។

វិនយបិជិត ចុល្វវត្ត

សង្ឃត្រវគ្គាប់ចាត្រដល់វឌ្គលិច្ចវី គឺធ្វើវឌ្ឍលិច្ចវិមិនឲ្យសង្ឃរាប់មាន ។ រនះជាញត្តិ ។ បត់ត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ំ វឌ្ឍលិច្ចវិចោន ព្រះទទូមលូប ត្រដ៏មានអាយុ ដោយសិលវិបត្តិមិនមានមូល ។ សង្ឃផាប **ព្**ត្រដល់វឌ្ឍលិច្ចវិ គឺធ្វើវឌ្ឍលិច្ខវិមិនន្យសង្ឃពប់មាន ។ ការផ្តាប់ជាត្រ ដល់ខ្លែសិច្ចវិ គឺធ្វើវឌ្ឍលិច្ចមែនទ្យសឪ្យពប់មាន គួដេល់លោកដ៏មាន អាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវសៀម មិនគួរដល់លោកដំ មានអាយុអង្គ ណារ រលាកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រវនិយាយ រឿង។ សង្ឃ ចានផ្តាប់ចាត្រ ដល់វឌ្ឍលិច្ចវិ គឺធ្វើវឌ្ឍលិច្ចវិមិនឲ្យសង្ឃពប់មានហើយ ការផ្តាប់ធាត្រនេះគួរដល់សង្ឃ ក្រោះហេតុនោះធានជាសង្ឃសៀម ។ ទ្ធំសូមចាំទុកនូវភឿងនេះ ដោយអាកាវស្វៀមយ៉ាងនេះ ។ (២៤៥) គ្រានោះ ព្រះអានខ្ទដ៏មានអាយុល្វៀកស្បង់កាន់យក ចាត្រនឹងចីវរក្នុងបុព្វ ហ្គរ ហម័យ ចូលទៅកាន់ផ្ទះវញ្ហ. បិច្ចិ លុះចូល ៅ ដល់ហើយក៏ពោល គឺជវឌ្ឈលិច្ចយៃាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសេវឌ្ឍ: សង្ឃជា ផ្តាប់ចាត្រដល់អ្នកហើយ ខ្លួនអ្នកសត្វសែងរាប់មានហើយ ។ ឯវឌ្ឍលិច្ខវ

6.0

จ จ. ย. กฎ ๆ

សរេន៍នេ ការ មេ មន្ត្រា និក្ខាជិតោ អស់ក្លោះតេទ្ធ សំរ សរន៍ប្រាត៍ តន្លៅ មុខ្លាំតា មមតោ ។ អន់ ទោ វឌ្ឍស្ប က်င္မႈိိမ္န္က ေခ်ာ့ခင္မ်ာ ေက်ာ္ကမားလက္မ်ား အျင္ပံုလိုင္မ်ဳိး រនេះ ចំណារ ទៅ នេះ សារសារ សារ និង នេះ មយ៍ ភតវន្តំ មសា នេស្សាម កំត្វាសន៍ត្រាត់ ។ អ៩ ទោ វន្លោ លិច្ចាំ សបុត្តនារោ សមិត្តាមច្នោ សញាត៌សា-លោហ៍តោ អល្វវត្តោ អល្វគោសោ យេខ ភកវា តេខ្-បសត្ត័ទំ ឧបសត្ថទំត្វា ភតវតោ ចានេសុ សិរសា ធិប. តិត្វា ភតវដ្ត វតនកេច អច្ចយោ មំ តន្លេ អច្ចក្តមា យ-ဧာရာလိ ယေရာမ္ခန္မို ယရာၾကုနာလို လောက် မက္ဆို နေရွိ មលុទ្តត្តំ អមូលំតាយ សំលាំខត្តិយា អនុដ្តិសេស័ តស្ប៍ មេ តនេ្ត តកក់ អទ្ធយ៍ អទ្ធយតោ ខត្តិក្រហាត អាយត៍ សំរាះយាត់ ។ ឥន្ល៍(0) ត្តំ អារ៉ុសោ វង្ស អន្ យោ អទ្ទុត្តមា យថាពាលំ យថាមុខ្សំ យថាអតា្តសលំ

ខុទ្ចកវត្ថុត្ថន្ធពេ វឌ្ឍលិត្ថវិស្ស បិត្តាមក្ខា ញាតិសាលោហ៍តា

ខុខ្ចកវត្ថុក្ខភ្នុក ចិត្តអមាត្យនឹងញាតិសាណេហិតរបស់វឌ្ឈលិច្ចវិ ព្ទដំណឹនថា សន្ឃផ្តាប់ធ្នាគ្រដល់អាគ្នាអញហើយ អាគ្នាអញសង្ឃលែន **n**ថអានហើយ ក៏ជ្រប់ដូលនៅក្នុងទីនោះឯង ។ គ្រានោះ ពួកមិត្ត អមាត្យញាតិសាលោហិតបេសវឌ្ឍលិច្ចវិ កំបាននិយាយ ទៅនឹងវឌ្ឍលិច្ចវិ យ៉ាងនេះថា ហើយ អាវ៉ុសោ ខ្លែរៈ អ្នកកុំ សោយសោក កុំទ្យឹកទរួល ឡើយ យើងទឹងធ្វើព្រះមានព្រះភាគ ទឹងព្រះសង្ឃឲ្យដេះថ្វា ឲ្យឹងវិញ ។ លំដាប់ នោះ វឌ្ឍលិច្ចវិត្រមទាំងបុត្រភរិយាមិត្តអមាត្យ នឹងញាតិសាលោហិត មាន សំពត់ ទទឹក មាន សក់ ទទឹក នាំគ្នា ចូល ទៅ គាល់ ព្រះមាន ព្រះកា គ លុះចូល ចៅដល់ ហើយ ក៏នុន សិរ្យ: ទៀប ព្រះ ធា ទ ទាំងគូ របស់ ព្រះ មាន ព្រះភាគ ហើយ ពោលនឹងព្រះមានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បតិត្រព្រះ អត្នដ៏ចំរើន សេចក្តីត្តាំត្នងមានដល់ខ្វំព្រះអន្តហើយ តាមដោយខ្វំព្រះអន្តដា មនុស្យល្អ ជាមនុស្យវ៉ាន្វែង ជាមនុស្យមិនឈាស ក្រោះថា ភ្នំព្រះអង្គ **ពុន** ចោទ លោកម្ចាស់ទទួមល្ងបុត្រដោយសីលវិចត្តិ មិនមានមូល ហើយ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះមានព្រះភាគអត់សេចក្តីទ្វាំខ្ខង តាម ដោយសេត្តីត្តាំត្តងបេសខ្ញុំពេះអង្គ ដើម្បីនឹងសង្រមត ទៅ ។ ព្រះមាន ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលអាវ៉ុសោ វ៉ុឌ្យៈ អើ សេចក្តីត្តាំន្នងមានដល់អ្នក ហើយ តាមដោយអ្នកជាមនុស្សល្ងន៍ ជាមនុស្សវន្លេង ជាមនុស្សមិនឈ្វាស *ព្រោះថាអ្នក*បានចោ*ទទ*ក្ខមល្វបុត្រដោយសីលបៃត្តិ មិនមានមូលហើយ

0,0

វិនយប៌ដំពេ បុល្បវិគ្នោ

អនុន្ធុំសេស យតោ ខ ទោ ត្វំ អាវុសោ វឌ្ឃ អត្ថយំ អត្ថយតោ និស្វា យ៩ានម្មំ ខដិតាពេស តន្លេ ខយំ ខដិត្តឈ្លាម វឌ្ឈ ទោសា អាវុសោ វឌ្ឃ អរិយស្ប វិន-យេ យោ អត្ថយំ អត្វយតោ និស្វា យ៩ានម្មំ ខដិតា-ពេតិ អាយតឺ សំរ៉ាំ អាខដ្លតិតិ ។

(৬৬៦) អ៩ ទោ ភកវា ភិក្ខា អមន្តេស៍ ភេនហ៍ ភិក្ខាវេ សារត្យ វឌ្ឈស្ស លិក្ខវិស្ស មន្តំ ឧក្កុជ្លត្ សម្ភោក សរេត្យ ក្ខោស្ស លិក្ខវិស្ស មន្តំ ឧក្កុជ្លត្ សមន្នាកតស្ស ទោសកាស្ស មន្តោ ឧក្កុជ្លិតញោ ន ភិក្ខុនំ អលាភាយ មរិសក្កតំ ន ភិក្ខុនំ អនត្ថាយ មរិសក្កតំ ន ភិក្ខុនំ អនាវាសាយ មរិសក្កតំ ន ភិក្ខុ អក្កោសតំ មរិភាសតំ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហ៍ ភេខេតំ ន ពុន្ទស្ស អវេណ្ណ៍ ភាសតំ ន ជម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតំ ន សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតំ ន ជម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតំ ន សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតំ អនុជានាមំ ភិក្ខុវេ សមន្តា អ្នញ ភ្លើ សមន្ញាកតស្ស ឧតាសតេស្ស បត្តំ ឧក្តាជ្ជិត្តំ ។

វិនយបិដក ចុល្វវគ្គ

ម្នាលអាវ៉ិសោ វឌ្ឍ: (ឥឡូវនេះ)អ្នកឃើញសេចក្តីទ្វា័ន្ធន៍ តាមដោយសេចក្តី ត្តត្ត ហើយសំដែនទោសសមគរូវតាមដំណើរទោស យើងក៏គត់ទោស **ទោះដលអ្នក មាលអាវ៉ុសោ វិ**ឌ្ឈ: អ្នកណា មានឃើញសេខក្តីទំនួន តាម ដោយសេចក្តីត្នាំត្នង ហើយសំដែងទោសសមគួរតាមដំណើរពេស ដល់ ខ្លាំសេចក្តីសង្រីមតាៅ នេះជាសេចក្តីចំរើនរបស់អ្នកនោះក្នុងអាយវិនយ៍ ។ (២៤៦) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រងត្រាស់ ហៅកិត្តទាំង ទ្បាយមកថា ម្នាលក់ក្តុទាំងទ្បាយ ចើដូច្នោះ សង្ឃចូរផ្ទាវជាត្រដល់វឌ្ឍ. លិច្ចវិ គឺធ្វើវឌ្ឍលិច្ចវិឲ្យសង្ឃរាប់អានវិញ ។ ម្នាលភិត្ត ព័ង ឲ្យយ សង្ឃ ត្រូវផ្ទារធាត្រដលទចាសតដែលប្រកមដោយអង្គ ៤ ប្រកាវ គឺ ទទាសក មិនព្យាយាមដើម្បីនឹងទ្យសាបសូន្យលាកបេសភិត្តទាំងឡាយ 🤉 🗟 នក្បា-យាមដើម្បីឲ្យទូចប្រយោជន៍របស់ភិត្តទាំងទ្បាយ ទាមិនព្យាយាមដើម្បីឲ្យ ភិត្តទាំង ឡាយ ទាន ជានទីលំនៅ ១ មិនដេរប្រទេចភិត្តទាំង ឡាយ ១ មិន ញុះញន៍ភិត្តុទាំនឡាយឲ្យបែកបាតភិត្តទាំនឡាយ ១ មិនពោលតិះដៀល **ព្រះពុទ្ធ ១ មិន**ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ មិនពោលតិះដៀលត្រះសង្ខៈ ១ **មាលភិត្តទាំងឡាយ ត**ថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តផ្ការចាត្រ ដល់ទុប្តាសភ ញ ដែលប្រកបដោយអង្គទាំង៨ នេះ ។

(৬৬៥) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា ខ៥ពលេន សង្ឃេ ញា-ខេតញ សុណាតុ ខេ ភន្លេ សង្ឃេ សង្ឃេន វន្សស្ប លិក្ខាំស្ប ខេត្តា ឧត្តដ្លិតោ អសម្ភោត សង្ឃេន ។ សេ សម្មា វត្តតំ លោម ចាតេត ខេត្តារំ វត្តតំ សង្ឃឹ ខេត្តត្តដ្លិន យានតំ ១ យនិ សង្ឃស្ប ខេត្តកាល្ងំ សង្ឃើ ទត្តុត្តដួន យានតំ ១ យនិ សង្ឃស្ប ខេត្តកាល្ងំ សង្ឃើ វន្សស្ប លិក្ខាំស្ប ខេត្តំ ឧត្តរដែយ្យ សម្ភោតំ សង្ឃោ វន្សស្ប លិក្ខាំស្ប ខេត្តា ឧត្តរដ្លិតោ អសម្ភោ. សង្ឃេន វន្សស្ប លិក្ខាំស្ប ខេត្តា ឧត្តរដ្លិតោ អសម្ភោ. កោ សង្ឃេន ។ សោ សម្មា វត្តតំ លោម ទាតេតំ

រុទ្ធារុទ្ធពេរ បត្តល្បះពុះដូត (២៩៧) រវិញ ខន ភិក្ខាវេ ឧត្តា ឆ្លិតញេ ។ ទេន ភិក្ខាវេ វេឌ្ឍន លិច្ចនៃ សង្ស័ ឧបសន្ត័ទិត្វា រវិតាំសំ ឧត្តភសន្ត័ ការិត្វា ភិក្ខានិ ខានេ វន្ថិត្វា ឧត្តាជិតាំ និសីធិត្វា អញ្ចលឺ ខត្តចេត្វា រវាមស្បុ វទ និយោ សង្ឃេន សោ ហំ ភន្លេ សម្មា វត្តាមិ លោ មិ ខាតេមិ នេត្តារំ វត្តាមិ សង្ឃ័ ខត្តត្តាជួន យា លាមិតា ។ ឧត្តលម្បិ យោ ខិតត្វា គតិយម្បិ យោ ខិតត្វា ។

ខុទ្ទពវត្ថុត្ថុត្តក: ការផ្ទារបាព្រះឡឹងវិញ

(៤៤៧) ម្នាលកិត្តពំឥឡាយ សង្ឃត្រូវផ្ទះរព្វាគ្រយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលកិត្តពំឥឡាយ ត្រូវវឌ្ឍលិច្ចវិនោះចូល ៧រកសង្ឃ ធ្វើសំពត់បង់ក ធឿងស្មាម្ខាងសំពះពុពភិត្តពំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ញលី ទៀននិយាយយ៉ាងនេះថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សង្ឃពុនផ្កាប់ពាត្រ ដល់ខ្ញុំហើយ សង្ឃលែងរាប់អានខ្ញុំហើយ បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន (ដឲ្យវ) ខ្ញុំពុនច្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងួចរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កំរិយា លោសខ្លួនចេញលក់ពេស ខ្ញុំមកសូមឲ្យព្រះសង្ឃ ផ្ទារពាត្រេឡើងវិញ ។ វឌ្ឍលិច្ចវិនោះត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ជាគំរប់ចីដង ។

(២ ២ ៤) ភិក្ខុដែល ឈ្លាស ប្រតិពលត្រូវ ផ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ សង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃបានផ្តាប់បាត្រដល់វឌ្ឈលិច្ចវិ គឺ ធ្វើ មិនឲ្យសង្ឃរាប់អាន ។ វឌ្ឍលិច្ចវិនោះបាន ភ្រេព្រឹត្តវត្ត ដោយ ប្រពៃ ព៌ងសម្ងុប រោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយា លោស ខ្វួន ចេញ ចាក ទោស មក សូមឲ្យសង្ឃផ្ទា វបាត្រ ទៀងវិញ ។ បើកម្មមាន កាល គួរដល់សង្ឃ ហើយ សង្ឃគប្បីផ្ទា វបាត្រ ព្រះស្បិត្ថិ គឺ ធ្វើឲ្យសង្ឃ រាប់រក ទៀងវិញ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បតិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃបា ្ន ផ្ទេ បាត្រដល់វឌ្ឈ លិច្ចវិ គឺ ធ្វើឲ្យសង្ឃ រាប់រក ទៀងវិញ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បតិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃបានផ្តាប់ បាត្រដល់វឌ្ឃលិច្ចវិ គឺ ធ្វើមិនឲ្យសង្ឃ រាប់កេ ។ (ឥឡូវ នេះ) វឌ្ឃ លិច្ចវ នោះបានប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយ ប្រតៃ ពាំងសមូប រោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កំរិយា

វិនយបិតិកេ ប៉ុស្សវត្ថោ

ខេត្តា វត្តត៍ សង្ឃំ ខត្តត្តុដ្ឋនំ យាខតំ ។ សង្ឃោ ^រឡាស្ឃ លិច្ចសៃ្ស ខត្តំ ឧត្តុដ្ឋតំ សម្ភោះតំ សង្ឃេ កាហតំ ។ យស្សាយស្មតោ ទមតំ វឌ្ឈស្ស លិច្ចស្បៃ ខត្តស្ប ឧត្តុដ្ឋនា សម្ភោះតំ សង្ឃេន ការេឈំ សោ ទុស្លាស្ស យស្ស ឧត្តាមតំ សោ ភាសេយ្យ ។ ឧត្តុ-ដ្ថិតោ សង្ឃេន វឌ្ឃស្ស លិច្ចសៃ្ស ខត្តោ សម្ភោតោ សង្ឃេត ទមតំ សង្ឃស្ស តស្មា តុស្លាំ ។ ឯវមេតំ ជាយោមតំ ។

រំទាំតាយ ។ សាល័យ បាងកាស់ សាងការ (២៩៩) អន់ទោះ ស្ថាំ កំពាំត្វា យោធ ភក្តា តោធ ចារិតាំ ខក្តាមំ អនុខ្ពុព្វាធ ចារិតាំ ខាមានោ យោធ ភក្តា តានសេរី ។ តាត្រ សុនំ ភកវា ភក្តេសុ វិហាតំ សុំសុមារតំពេ ភេសភានព្វាណេ ទំកនាយេ ។

(២៣០) គេន ទោ បន សមយេន ពោះដិស្ស ភេដ. ត្រូមរស្ស គោតនុនោ នាម ទាសានោ អចិកតារិតា ហោះគឺ អនៈផ្លារ៉ាត្តា សមណេន ភ ព្រាញណេន ភ

វិនយបិងកៈ ចុល្អវត្ត

រលស់ ទូ ២ ញ ហ ក ហ ស មកសូមឲ្យសង្ឃ ផ្ទារ ជា ត្រូ ស្បី ភីវិញ ។ សង្ឃ ក៏ផ្ទារ ជា ត្រងល់វឌ្ឈ លិច្ចវិ គឺ ធ្វើឲ្យសង្ឃ ព ប អា ខ ខេ ស្រី វិញ ។ ការ ផ្ទារ ជា ឲ្យ ដល់វឌ្ឈ លិច្ចវិ គឺ ធ្វើឲ្យសង្ឃ ពប់ អា ខ ខេ ស្ពី ដែល លោក មា ខ អាយុ អង្គណា លោក មា ខ អាយុ អង្គនោះ ត្រូវ ស្បៀម មិខ គួរដល់ លោក មា ខ អាយុ អង្គណា លោក មា ខ អាយុ អង្គនោះ ត្រូវ ខិយាយ ខេ ស្រី វី សង្ឃ ជា ខ ផ្ទារ ជា ច្រោះ ហេតុ ទោះ ជា ខ សាយ ទេ ស្ពី វី សង្ឃ ជា ខ នួរដល់សង្ឃ ញោះ ហេតុ នោះ បា ខ សាសង្ឃ ស្យៀម ។ ខ្ញុំសូម ហំ ខុ កន្លវ សេច ក្តី ខេះ ដោយ អា ការ ស្វៀម យ៉ាងនេះ ។

(២៩ ๙) ត្រាទោះឯង ព្រះមានព្រះភាគឲ្រន់គង់នៅក្នុងក្រុង វេសាលីគួរដល់ពុទ្ធអនុក្រស័យ ហើយឲ្រន់ពុទ្ធដំណើរទៅកាន់ចារិកក្នុង ភគ្គជនបធ យាងទៅតាមលំដាប់ កំបានទៅដល់កគ្គជនបធនោះ ។ ល្អថា ព្រះមានព្រះភាគឲ្រន់គង់នៅក្នុងកេសកទ្សាវ័ន^(១) ជាទីឲ្យអភ័យដល់ សត្វមើត ទៀបក្រុងសុំសុមារតិរ:ក្នុងភគ្គជនបទនោះ ។

(២៣០) សម័យនោះឯង ពោធិរាជកុមារបានការកសាងព្រាសាទ ឈ្មោះកោកខុទ^(៤) ទើបតែទឹងហើយថ្មី ១ ដែលសមណៈនឹងព្រាហ្មណ៍

ខុទ្ទកវត្ថុក្ខន្ធកេ ពោធិរាដកុមារវត្ថុ

កោនចំកំខនុស្សក្វនេន ។ អដទោ ពោធ៌ ភដតាមកោ សញ្ចំតាបុន្តំ មាណាំ អាមខ្ពេស រទៃ ភ្នំ សម្ម សញ្ចំ. តារប៉ុត្ត យេធ ភកកា តេនុមសន្ល័ម ឧមសន្ល័មិត្តា មម វចនេន ភតវតោ ចានេ សិរសា វន្ទ អថ្យាតាដ៏ អច្បា-រាជតុះមារោ ភតវតោ ចានេ សិរសា វន្តតំ អខ្យាញនំ អប្បាតខ្លំ លហុដ្ឋានំ ពលំ ដាសុរិហារំ មុច្ចតិតំ() រាញ្វ វនេហ៍() អនិវាសេតុ គាំរកន្លេ ភគវា ពោនិស្ស រាជ-តុមារស្បូ ស្វាតនាយ គត្តំ សន្ធឹ ភិត្តស ខ្មេត្រាត់ ។ ដាំ កោត ទោ សញ្ចិតាខុត្តោ មាណរៅ ពោធិស្ស រាជតុ. មារស្បូ ខដិស្បត្តា យេធ ភកវា តេដុខសង្គម៍ ឧទសង្គ. ទិត្វ ភតវតា សន្ធឹ សម្មោន សម្មោនន័យ តថ សារា. ណីយំរឹតសាក្រោរ ឯកមន្តំ និស័ន ។ ឯកមន្តំ និស័នោ ហេ សញ្ចំតាបុត្តោមណាហេ គកវន្ទ័ 2 គនហេ ខ $(m \hat{\varpi}^{(m)})$ រាជតាទាររា កោតោ កោតមស្បូ ចានេ សិរសា វន្តតំ ១ នភេចិយបោត្តពេ ឥតិសាទ្ធោ ៨ បញ្ហាយតី ។៤ ឱ. វទេតិ ។ ៣ ខ.ម. ពោធិ ទោ ។

\$*4

ខុទ្ទកវត្ថុត្វុក: រឿងព្រះពោធិរាដកុមារ

ថ្មបុគ្គលណានីមួយ ជាតិជាមនុស្សមិនដែលគ្នាបំបាននៅអាស្រ័យ y លំដាប់នោះ គោធិរាជកុមារទ្រង់ហៅសញ្ចិតាបុត្តមាណពមក ព្រាប់ថា នៃ សញ្ចិតាបុត្ត សំឡាញ អ្នកចូរមក អ្នកចូល ទៅ គាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះ ចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយចន្ត្នំធុរពព្រះមានត្រះភាគដោយត្បូង ទូលសូវ **អាញធត៌ចតួច សេចក្តី**លំំំំណុកតំចត្ចច សេចក្តីព្យាយាមស្រួល កម្លាំងកាយ នឹងធម៌ជាគ្រឿងនៅសប្បាយ តាមពាក្យអញថា បពិត្រព្រះអង្គដីចំរើន ពោធិរាជកុមាវសូមថ្វាយបន្ត័ព្រះធានាទ្រះអន្តដោយត្បូង ខូលសួរអាតាធ តិចតួច សេចក្តីលំំណុកតិចតួច សេចក្តីព្យាយាមស្រួល កម្វាំងកាយ និងជមិ ជា គ្រឿងនៅសប្បាយ ហើយទូលយ៉ាំងនេះទៀតថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះអង្គព្រម ទាំងភិក្ខុសង្ឃទទួលភត្តរបស់ ពោធិរាជកុមារ ដើម្បីធាន ក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ សញ្ចិកាថុត្តមាណពទទួលព្រះបន្ទូលពោធិរាជកុមារថា ព្រះករុណាវិសេស ហើយកំចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូ**ល** ទៅដល់ហើយ ក៏ពេលរាក់ទាក់លំណេះសំណាល ទៅកេទ្រះមា**ន**ទ្រះ លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគូដោទរីកវាយ នឹងពាក្យដែលគូររព្វកហើយ អង្គយក្នុងទីដឹសមគរ ។ លុះសញ្ចិតាបុត្តមាណពកងយនៅក្នុងទីដ៏សម ាញធិកដកុមារសូមថ្វាយបន្តិ៍ទ្រះព្ ៣ ទ្រះគោតមដ ម្ចាស់ដោយ ត្បូង ರ್ಗ

វិនយបិនពេ ចុល្យវញា

မေဒပ်ဆင့္ရန္က အနံု က လုန္မာ နံု ၈ ကို ဧာ လုန်ာာ ၊ ဒုဇ္မ နံ ມາຫຼາເຂົ້ອ Hannitor ອີກ ກໍ ເອກເຍາ ເຫລັບ nင်ကိုမားလျှ ကျားထားထား အရှိ လဒ္ဒိ ကိုက္ခလဖွံ့ဖျား ។ หอกเชณ์ รธก รุญาตเรอ ฯ หยเขา ณฑิสา-បុត្តោ មាណាយ កកវតោ អនិវាសន៍ វិនិត្វា នុង្ខាយា. សភា យេធ ពោតិ រាជិតាមាររា តេនុបសន្ន័ទំ ឧប. សន្ណ៍ទំត្វា ពោះដឹ ១៩តុមារំ ឯតឧកេច អភេទុម្ភ ទោ ຍເມື່າກາເຄັ່າເວລ ຈັ່ກສາຊໍ້ເຄັສຍໍ້ເຫລື រាជិញមារា កោតោ តោតមស្ស មាន សិរសា វន្តតំ မေတျကင်း မတျားနည့် လဟုတ္ချင် စက် ဆာလုံးတား បុច្ចតំ ខារញា វនេន អនិវាសេត្យ កើរ ការំ តោនមោ ពោធ៌ស្បូ រាជភាមារស្បូ ស្វាននាយ ភត្តំ សន្ធឺ ភិត្ត. សត្វេត្រត់ អន់ត្រូញ ៩៩ សមណេន កោតមេខាត់ ។ (6 ພ ດ) ສຣ ເອກ ເຫລັ ກ ແອງ ອາເກ ສ ແງ หรู้เขา หรุเขาะ ยณร์ จาลอี่เห้ เกาสอี่เห้ ยส์-

យានា ខេត្តា ភោតខ្មេតា ចាសា ដំ ង នា គេ ចាំ ឌុ សេ្ប-ចាំ សន្នភាព ត្រា យោវ ខេត្តិមា សោទាណាកា ខ្មៅហា

ទូលសូវភាពធត៌ចត្លួច សេចក្តីសំផុកតិចត្លួច សេចក្តីព្យាយាមស្រួល កទាំងកាយខឹងធម៌ជា គ្រឿងនៅសប្បាយ មួយទៀត កោធិរាជកុមា ទ្យេ **ក្រាប**ទូលត្រះអង្គ_{យា}ំងខេះថា សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើនព្រម ទាំងភិក្ខុសង្ឃ ទទួលកត្តរបស់ពោធិរាជកុមារ ដើម្បីធាន់ក្នុងថ្ងៃអ្នក ។ ព្រះមានព្រះភាគ **្រ**ន៍ទទួលដោយតុណ្លីភាព។ គ្រានោះ សញ្ចិតាបុត្តមាណពដឹងថា ទ្រះ មានព្រះភាគទទួលនិមន្តហើយ ក៏ក្រោកបាតកាសនៈពូលទៅកេញធិរាដ-កុមាវ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបទូលភោធិរាដកុមាវយ៉ាន៍នេះថា ខ្ញុំ ព្រះអង្គជានក្រាបបង្គំ ខូលព្រះគោតមមានព្រះភាគ តាមបន្ទូលបេស ខ្វែង ហើយថា កោធិរាជកុមារសូមថាយបង្ខ័ព្រះចាញពោះគោតមដ៏ចំរើនដោយ កម្លំ នកាយនឹងធម៌ជាគឿននៅសប្បាយ មួយទៀត ពោធិរាដកុមារឲ្យ ក្រាបទូលត្រះអង្គយ៉ាងនេះថា សូមព្រះគោតមដ៍ចំរើនត្រមទាំងកិត្តសង្ឃ **ទទួលភត្ត របស់**ពោធិរាជកុមារ ដើម្បីធានក្នុងថ្ងៃ ស្អែក ព្រះសមណ. គោតមជាម្ចាស់ ពុខទទួលនិមន្តហើយ ។

(៤ ភាទ) លុះព្រឹក ឲ្យើង ពោធិរាជកុមាកើចាត់ចែងទា ទន័យកោដ. និយាហារដ៏_{ខ្ព}ត្តម ហើយឲ្យក្រាល កោតនុទ ជ្រាសាទ ដោយសំពត់ស ទាំង ឡាយ ដរាចដល់តាំដណ្ដើរដាន់ខាងក្រោមបំផុត ហើយត្រាស់ ហៅ ទុទ្ធជាតុពុទ្ធពេ ភតវពោ ពោធិវាធិកុមារប្ប ចំវេសនេប្ប ១បលង្កមនំ
សញ្ជិតាបុត្តំ មាណវំ អាមន្លេសំ ឯហ៍ ភ្នំ សម្ម សញ្ជិតាបុត្ត យេធ ភកវា តេនុបសដ្ដម ឧបសដ្ដមិត្វា ភកវពោ តាលំ អាហេខេហ៍ តាលោ ភន្លេ និដ្ឋិតំ ភត្តត្តិ ។
ឯវំ ភោត ទោ សញ្ជិតាបុត្តា មាណវេ ពោជិ-ប្ប
វាវ ភោត ទោ សញ្ជិតាបុត្តា មាណវេ ពោជិ-ប្ប
វាវ ភោត ទោ សញ្ជិតាបុត្តា មាណវេ ពោជិ-ប្ប
វាវ ភេត ទោ សញ្ជិតាបុត្តា មាណវេ តេនុបសដ្ដមិ
វាវ ភេត ទោ សញ្ជិតាបុត្តា សាលវេ តេនុបសដ្ដមិ
វាវ ភេត ទោ សញ្ជិតាបុត្តា សាលវេ តេនុបសដ្ដមិ
វាវ ភេត ទាស្បា ទាំង ភេត ភាលំ អាហេខេតា តាលោ
ទោ ភនេ្ត និដ្ឋិតំ ភត្តភ្លិ ។

(៩៣៩) អ៩ទោ កកក់ ឬពូស្លាសមយំ នំកំសេត្វា បត្តចំរោមានាយ យេន ពោះតំស្បារជំកាមាស្បេ នំវេសនំ គេនុបសន្ត័មី ។ គេន ទោ បន សមយេន ពោះ រាជ-តាមារា ពហ័ន្ធារតោះដូតោ បំតោ ហោត កកវន្តំ អាក-ចំយមានោ ។ អន្ទសា ទោ ពោះ រាជកាមារោ កតវន្តំ ធ្វរតោ វ អាកច្ឆន្តំ និស្វាន តតោ បត្ថក្តញ្ញ កតវន្តំ អភិក-ន្វេតា វ អាកច្ឆន្តំ និស្វាន តតោ បត្ថក្តញ្ញ កតវន្តំ អភិក-នេត្វា បុរកភ្លិត្វា យេន ភោកានុនោ ចាសានោ គេនុប-សន្ត័មី ។ អ៩ទោ កតវា បច្ឆិមំ សោចាណាកាន្យេរាំ និស្បាយ អដ្ឋាសំ ។ អ៩ចោ ពោះ រាជកាមារោ កកវន្តំ រៀតនេះវាច អក្លាមតុ ភន្តេ ភតវា នុស្បានំ

0 el 13

ទុទ្ធជាត្ថត្តត្រះ ព្រះមានព្រះភាគយាងទៅតាន់ព្រះភពនិដល់ទំរបស់ព្រះពោធិភដកុមារ សញ្ញិតាបុត្តមាណតមកថា ម្នាលសញ្ជិតាបុត្ត សំទ្យាញ់ អ្នកចូរមក អ្នក ចូរទៅគាល់ព្រះមានព្រះកាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ (តាបថ្វាយបន្ដ័ទូល កត្តកាលដល់ព្រះមានព្រះកាគថា បតិត្រព្រះអន្នដ៏ចំរើន តាលគួរហើយ កត្តក៏សម្រេចហើយ ។ សញ្ជិតាបុត្តមាណតាទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ពោធិ-រាជកុមារថា ព្រះករុណាវិសេស ហើយក៏ចូលទៅតាល់ព្រះមានព្រះកាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ត្រាបថ្វាយបន្ដ័ទូលភត្តកាល ដល់ព្រះមាន ព្រះកាគថា បតិត្រព្រះអន្ដដ៏ចំរើន តាលគួរហើយ កត្តក៏សម្រេចហើយ ។

(៤៣៤) ត្រា នោះ ព្រះមានព្រះភាគឲ្រឪស្វៀកស្បន៍ឲ្រឪបាត ចីវរក្នុឪបុត្វណ្ណសម័យ ឲ្រឪពុទ្ធដំណើរ ទៅកាន់ និវេសនស្ថា នរបស់ តោ-ធិរាជកុមាវ ។ សម័យ នោះឯឪ ពោធិរាជកុមាវ ឈេរនៅ ខាងក្រេវ ទ្វោ ឪទ្ធាវ វេន៍ ហំព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ពោធិរាជកុមាវ បាន ឃើញ ព្រះមាន ព្រះភាគ ខេឌ៍ ស្ដេចយា ឪមកអំពីចំងាយ លិម ។ លុះឃើញ ហើយ ក៏ក្រោក ទៅ ខ ខួល ក្នុឪ ខី នោះ ហើយ ក្រាបថ្វាយ បន្ដិ ព្រះមាន ព្រះភាគ និម ខ្ល ព្រះអន្តឲ្យ ស្ដេច យាង ទៅ ខាង មុ លើយ ចូល ទៅ កាន់ កោក នុទ្ធ ប្រាសាទ ។ វេលា នោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ខ្វេជ៌ឈប់ អាស្រ័យ នៅ កាំជា ណ្ដើរជាន់ ខាង ក្រោមបំផ្ដូត ។ លំដាប់ នោះ ពោធិរាជកុមាវ ក្រាបថ្វាយ បន្ដិ ទួល ព្រះមាន ព្រះ ភាគ ហើង នេះថា បតិត្រព្រះ អន្ដដ៏ ចំរើន សូម ព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ជាន់ សំពត់ រិនយប់ដពេ ចុល្បរគ្នោ

អន្លេមនុ ១. ខ្លួ សុ ព តោ ខុស្សា ខ័យ មម អស្ស ឌ័យ-រត្តំ ហ៍តាយ ឬទាយាត៍ ។ ៧វំ វុត្ត ភកក តុណ្ដី អញោស។ នុត៌យម្បី ទោ ។ បេ។ តត៌យម្បី ទោ ពោធ៌ រាជតុចារោ ភតវន្ត រាននរោច អត្តមនុ ភន្លេ ကကား နေလျာင် ၾက္က ဗရ က (န္⁽⁹⁾ လုံးရေး နေလျာင် ယိ មម អស្ម ជ័យរត្តំ ហិតាយ សុទាយាតំ ។ អ៩ ទោ ភតវា អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អាហោតេស (b) ។ អ៩ ទោ អយស្មា អានញ្ចោះ ពោជ ភាជកុមារំ វាតនកេច សំមារតុ រជតុមារ នុស្សានិន ភកវា ខេន្យបដិតាំ អត្តមិស្បត បច្ចុំខំ ជនតំ តថាកតោ អនុភាម្បតិត ។ អ៥ ទោ ពោតិ រជតុមាររ នុស្សាន៍ សំហរាខេត្តា នុទ្ធវិ តោតានុនេ ទាសា នេ អាសនំ បញ្ហា ទេសី។ អ៥ ទោ ភកវា កោ-តានុនំ ចាសានំ អភិវុយតា ខញ្ញាត្ត អាសនេ និសិន សន្ធំភិត្តសង្ខេ។ អ៩ ទោ ពោន ភជភុមាភេ ពុន្ទ្យ-មុទំ ភិត្តសង្ឃ័ មណ៌តេន ទានដំយេន កោជដំយេន

ទ ឥទំ អាលបន់ ឌ. បោត្តកេ ៨ ទិស្សភិ ។ ២ ខ. ម. អបលោកេស៊ី ។

នៃយរិជ ស្មេះត្រូ

តំនឲ្យយ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូច ្រះសុគត ទ្រង់ដាន់សំពត់តំង ឲ្យយ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ទឹងសេចក្ដីសុទដល់ខ្ញុំពេះអង្គ អស់តាល ជា យូរអង្វែង ។ កាល ពោធិរាជកុមា ក្រោមបង្គ័ ូល យ៉ាងនេះ ហើយ ព្រះ កដ្ឋទង់នៅសេ្យម ាញធិរាដកុខារក្រាមបន្ដ័*ទូលព្រះមា* **ទ**ព្រះភាគ y ជាគំរប់ពីរដងផង <u>។ សេ។</u> ជាគ័របប់ដងផងថា *ឋតត្រូវពុះអង្*ន ដំចំអើន សូមព្រះមា**ន** ព្រះកាគទ្រន់ជាន់សំពត់ទំាងទ្បាយ បតត្រព្រះ អន្នដ័ពំរើន សូមត្រះសុគតទ្រង់ស្ដេចយាងថាទំសំពត់ទាំងឡាយ ដើម្បី ពាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ខ្ញុំពេះអង្គ អស់កាលជាយូវអង្វេង ។ ព្រះមានព្រះភាគឲ្រដ៍បែរព្រះភ_{្ត្រ} ត្រានោះ ទៅរតព្រះពានទូមាន អាយុ 🤊 ព្រះគានខ្ទុខានអាយុក៏មានថេរពុំបាទៅនឹងពោធិពដកុមាយោំង 18ះថា មពិត្រព្រះរាជកុមារ សូមទ្រង់សារសំពត់ចេញ ទ្រះមានត្រះ ទ្រះអង្គមិនទ្រង់ដាន់កម្រាលសំពត់ទេ ទ្រះតថាគតទ្រង់អនុត្រោះ កាគ ដល់ប្រជុំជនជាខាងក្រោយ ។ គ្រានោះ ពោធិរាជកុមារ ទ្រង់ឲ្យសារសំពត់ ទាំងឡាយចេញ ហើយទ្រង់ឲ្យក្រាលពាលនះទាងលើកោកខុទ្យុជាសាទ វិញ ។ ព្រះមានព្រះភាគស្ដេចយាងខ្បើងកាន់កោកទុខ ជ្រាសាទ ហើយ តដ៍លើតាសនៈដែលគេក្រាលស្រេចហើយព្រមព័ន៍ឪភិត្តសន្យ ។ លំដាម ាយធូបដក់លា**លាខ**អង្គីរសងាទន័យសោជន័យលោរ(៧ខ្មែរចំពាម) 1971

ុំទូកវត្ថុក្ខនូវេត ចេឡូបដិកា អញ្ញូតវិត្ថុវត្ថុ

សហត្ថា សន្ត ប្បេត្វា សម្យក់វេត្វា កកវត្តំ ភុត្តារឺ ខ្វំឆំ-តបត្តចាណី ឯកាមខ្លំ ធំសឺធំ ។ ឯកាមខ្លំ ធំសិខ្ឌំ ហោ ពោឌី រាជតុមារំ ភកវា ឧម្មុំយា តាថាយ់ សន្តសេ្សត្វា សមានបេត្វា សមុត្តេជេត្វា សម្បូលំសេត្វា ខ្មដ្ឋាយា-សនា បញ្ញាមិ ។

(៤៣៣) អ៥ទោ ភគវា វានស្មឺ ចំនានេ វានស្មឺ មករលោ ឧម្មឺ កាថ់ តាត្វា ភិក្ខា អាមន្តេសី ន ភិក្ខាវេ ខេន្យបដិតាា អក្សមិតញា យោ អក្សមេយ្យ អាមត្តិ ទុក្សដស្បាតិ ។

(ម៣២) គេន ទោ ខេងសមយេន អញ្ញតា ៨ឆ្គឺ អមកតក្តា កិត្តា ខែទុន្ទា ខុស្ស ខញ្ញា ខេត្តា ៧តន កេខ អក្តម ខ្លាំ ខេត្ត ខ្លាំ ខ្លាំ ខេត្ត ភាតា និង កេត្ត សក្តម ខ្លាំ ខេត្ត ខ្លាំ ខេត្ត ខេត្ត ភាតា និង កិត្តា សាង ខេត្ត កេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត កិត្តា សាង ខេត្ត កេត ខេត្ត កេត ខេត្ត ខេត្ត កិត្តា សាង ខេត្ត កេត ខេត្ត កេត ហេតា មេយុក ខេត្ត ខេត កេត ខេត្ត កេត ខេត្ត ភាព អយុក ខេត្ត ខេត្ត កេត ខេត្ត កេត ខេត្ត ភាព អយុក

ه م م

ុទ្ធពរត្តនូត្តត កម្រាលសំពត់និងរឿងស្រីម្នាក់ ដឺធ្លាញ់ពីសារថ្វាយដោយព្រះហស្តព្រះអង្គឯង ចំពោះព្រះកិត្តសង្ឃមាន ព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ឲ្យផ្អែតស្តប់ស្កល់ ត្រាតែដល់ទ្រង់ហាមឃាត់ លុះ កំណត់ថ្នាំបថា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សោយស្រេច លែងលូកព្រះ ហស្តលៅក្នុងធុត្រហើយ ក៏គង់ក្នុងទីសមគួរ ។ លុះពោធិរាជកុមារគង់ក្នុង ទីសមគួរហើយ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សំដែងធម៌ ពន្យល់ឲ្យយល់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យតាចហាន ឲ្យរីកវាយ ដោយធម្មីកថា ហើយទ្រង់ក្រោក ចាកតាសនៈស្តេចចេញទៅ ។

(២៣៣) ព្រោះទំពាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគឲ្រង់ធ្វើ ធម្មីតថា ត្រាស់ហៅកិត្ត ពិងឲ្យយមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលកិត្ត ពាំង ឲ្យយកិត្តមិនត្រវដាន់កម្រាលសំពត់ទេ កិត្តណាដាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ (២៣៤) សម័យនោះឯង មាន ស្រីម្នាក់សម្រាលកូន ច្រហើយ និមន្ត កិត្ត ពាំងឲ្យយ ហើយក្រាលសំពត់និយាយយ៉ាងនេះថា បតិត្រលោក ពំងឲ្យយដ៏ចំរើន សូមលោកពាំងឲ្យយដាន់សំពត់ចុះ ។ កិត្ត ពាំងឲ្យយ មានសេចក្តីរន្តៀសមិនហ៊ានដាន់ ។ ស្រីនោះនិយាយថា បតិត្រលោក ពាំងឲ្យយដ៏ចំរើន សូមលោកពាំងឲ្យយដាន់សំពត់ ដើម្បីប្រយោជន៍ដា មន្តល ។ កិត្ត ពាំងឲ្យ យក៏នោះតែរង្តៀសមិនហ៊ានជាន់សំពត់ (ទៀត) ។ លំដាប់នោះ ស្រីនោះកំពោល ពោស គិះដៀល បន្តុះបណ្តប់ថា លោកច្លាស់

م بر م

វិនយមិដកេ ចុត្សវិណ្ដ

បន្តលត្តាយ យាតិយមាឆា ខេន្យបដំឆាំ ឆ អន្តរ-មិស្សឆ្គីឆាំ ។ អស្បាសុំ ទោ ភិក្ខា តស្បា ឥឆ្គិយា ទុជ្ឈាយឆ្គិយា ទីយត្តិយា វិទាតេឆ្គិយា ។ អ៩ទោ គេ ភិក្ខា ភកវតោ វិធមឆ្គំ ភាពេតេសុំ ។ កំហី ភិក្ខាវេ មន្តលិតាា អនុជានាម ភិក្ខាវេ កំហីនំ មន្តលត្តាយ យាតិយមានេន ខេន្យបដ៌តាំ អគ្គាមិតុត្តិ ។ (៤៣៥) គេន ទោ បន សមយេន ភិក្ខា នោតចា. នេឆាំ អក្តាមិតុំ កាត្តិទ្វាយឆ្នំ ។ ភកវតោ វិតមឆ្គំ ភាពេតេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវេ នោតចានតាំ អក្តាមិតុត្តិ ។

ទុកយកាណងរំ ។

ខ្លំកើងដែល ស្រុក្កាក ៥៩៩ ទោងមួយ (៤៣៦) -ពុរា ម័ក្កក្នុង គេខ នារា ឆ្នាំសេ នយា ខ្មែរបៅ ។ សែនេត ឆ្នាំសេ នយា នោសាក្រាតាកែ នហ្គារុម

រិនយេពិជិត ចុត្សវត្ត

ទំាំងទ្បាយ កាលបើគេអង្គរដើម្បីប្រយោជន៍ជាមង្គល មិនសមបើនឹងមិន ហ៊ានជាន់កម្រាលសំពត់សោះ ។ កិត្តទាំងឲ្យយថានឮស្រីនោះកំពុង ពោលកោស តិះ ដៀល បន្តុះបង្គាប់ ។ កិត្តអប្បាលនោះក្រាបបង្គំទូល សេចក្តី÷ុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំងឲ្យាយ (បើ) គ្រហសត្រូវការមង្គល ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ តឋាគត អនុញ្ញាតឲ្យកិត្តដែលគ្រហស្តអន្ធ័រ ដើម្បីប្រយោជន៍ជាមង្គល ជាន់កម្រាល សំពត់បាន ។

(៤៣៥) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ពំងឲ្យាយរវង្កៀសនឹងដាន់កម្រាល សម្រាប់ភិក្ខុដែលមានដើងស្អាតបាត ។ ភិក្ខុ ពំងនោះ ក្រាបបន្ដំទូល សេចក្ដីម៉ឺះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្ឋទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុពំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុដាន់លើកម្រាល សម្រាប់ភិក្ខុ ដែលមានដើងស្អាតបាត ។

ចចំភាណារារៈ ជាតិរប់ពីរ ។

(២៣៦) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រន់គន់នៅក្នុងភត្ត៨៩០១ គួរដល់ពុទ្ធអធ្យាស័យ ហើយយាងទៅកាន់ចារិភក្នុងក្រុងសាវត្ថី ទ្រន់ ពុទ្ធដំណើរទៅកាន់ចារិកដោយលំដាប់ ក៏ធ្លានដល់ទៅក្រុងសាវត្ថីនោះ ។ ខុទ្ធពវត្ថុត្ថូព ឃ៨តំ សម្មដ្ឋទី វីសាខាមិ៣រមតាវត្ថុ

តត្រូ សុន័ កកក់ សាវត្ថិយំ ហៃកើ ដេតវនេ អនា៩. ខណ្ឌិតាស្ស អារាម ។ អ៥ ទោវសាទា មិតារមាតា ឃ៩តាញ តាតតាញ សម្មដ្ឋធំញូ អានាយ យេន កកវា នេះ ទុបសន្ថ័មិ ឧបសន្ថ័មិត្វា កកវន្តំ អភិវា ខេត្តា រិកា-**ຮ**ໍ ມີ. ພື້ອ ສະຫະຊີ ເປັນ ເອ ໂອນອ ອີຣາ. រមាតា គតវន្ដំ វៀតឧកេច ខដិត្តណ្តាតុ ទេ គន្លេ គតវា ၿားၾကာက္ ကေရာက္ လမ္းဦးခ်က္ ဟိ မမ မလုု ជ័យវត្តំ ហិតាយ សុទាយាតំ ។ ខដិក្តហេសំ កកក ឃដកាញ សម្មដួនញា ន ភកវា ភាតតំ ខនិត្តហេ. សំ ។ អ៥ (ភា កកក់ សៃ) ទំ តារមានាំ ជម្មិយា ចេះថាយ សន្តសេរូស៍ សមានបេស៍ សមុន្តេដេស៍ งยุบที่เชง ๆ หยเด ภิงาด อิลาษล កតាតា ឧម្មិយា តាថាយ សន្ទស្សិតា សមានចិតា សមុត្តេជិតា សម្បូរាំសិតា ឧដ្ឋាយាសនា គតវត្ថំ អភិវា ខេត្ត បន្តតិភ្នំណំ កតត្វា បត្តាម ។

?ទូកវត្ថុតូតូត: ក្លួម អម្ចោល នឹងរឿងតាងវិសាទាមិការមា**តា**

ត្មថា ព្រះមានព្រះភាគច្រង់គង់នៅក្នុងដេតវិនាកម របស់អនាថបណ្ឌិក. សេដ្តី ជិតក្រុងសាវត្ថីនោះ។ លំដាប់នោះ នាងវិសាទាមិភារមាតា នាំយក ក្នុមនឹងទ្រនាប់សម្រាប់ដូតដើង មានចេនាដូចតកផ្ទៃឈូក(°)នឹងអម្បោស ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបន្តឹ ព្រះមានព្រះកាគ ហើយអង្គ័យក្នុងទំដឹលមគួរ ។ លុះនាងវិសាខាមិតាវ-មាតា អង្គយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ បានក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះកាគ ដ្តចេះថា បត្តិតេព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះមានព្រះភាគ o_{u} ស្អម ទ្រនាប់ដូតដើងខឹងអមេ្យាស ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុទ ដល់ខ្ញុំមាសអស់កាលជាអន្លែន ទៅ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ទទួលតែក្អម នឹងអម្យោកវា ។ ត្រះអង្គមិនទ្រង់ទទួលទ្រនាប់ដូតជើងទៀយ ។ ត្រានោះ ទ្រះមានត្រះកាគ**ឲ្**នតែន្យល់នាងវិសាទាមិគារមាតា ឲ្យយល់ ឲ្យកាន់ យក ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីកពយ ដោយធម្មីកឋា ។ លំដាប់នោះ នាងវិសា -ទាមគារមាតា កាលដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រន៍ពន្យល់ឲ្យយល់ ឲ្យកាន់ យក ឲ្យអាចហានឲ្យកែវាយ ដោយធម្មិកថាហើយ ក៏ក្រោកពាកអាសនៈ ក្រាបថ្វាយបង្គ័ព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណហើយចៀសចេញក្រោ ។

ឲ ទ្រតប់សម្រាប់ដូនដើងដែលគេធ្វើឲ្យមានពកកន្លួលខ្ពស់។ ឡើង មានអាញរដូចគ្រាប់ ឈូកដែលកន្ទូលដុល។ ឡើងចេញពីផ្ទៃ ។

600

(๒๓๙) หยเจา ครก ปละนี้ ฉิตาเอ ปละนี้ បករណេ ខម្មំ កាដំ កាត្វា ភិក្ខុ អាមន្លេស អនុ-ជានាម ភិត្តាវ ឃដតាញ សម្មដួនញូ ន ភិត្តាវ តាតកំ មរិភុញ្ចិត ពុំ យោ មរិភុញ្ចេយ្យ អាមត្ត ខុត្ត ដស្ប អនុជានាម ភិត្តាវ និសេត្រ ចានឃើសនិយោ សត្វារំ สาชณ์ เชยุรุเยณาลาฐ์ ๆ (๒๓๘) หร่าง รังหวา ยิกายาลา รัฐยาลภุ តាល់ស្វោញ អានាយ យេន ភកវា តេនុបសន្ថ័មិ ឌុប-សន្ត័ទិត្វា កកវន្តំ អភិកនេត្វា សភាមន្តំ និស័និ ។ សភា. មខ្ញុំ ខំសំឆ្នា ទៅសាទា មិតារមាតា គតវន្តំ ងតនយុខ ပင်င္လက္လားအုိ၊ ေဘးေနာက္ ကလုိလ္စပ္ ေရာက္ ကလုိလ္စားက္ យំ មម អស្ស និយរន្តំ ហំតាយ សុទាយាតំ ។ មដក្កសេស គកវា វិទុមឧត្ទ តាលវណ្តត្វ ។

វិនយមិដីកេ កុត្យវិគ្នោ

វិនយរជិត ចុស្វវត្ត

(២៣៧) ព្រោះទំពននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះកាងទ្រង់ ច្វើធម្មឹកថា ត្រាស់ហៅកិត្តទាំងទ្បាយមកថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថា-គតកនុញ្ញាតក្លូមនឹងកម្បោស ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តមិនត្រូវប្រើប្រាស់ ទ្រនាប់សម្រាប់ដូតដើងមានចេនាដូចពួកផ្ទៃឈូក^(១)ទេ កិត្តណា ប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតកនុញ្ញាតទ្រនាប់សម្រាប់ ដូតដើង ៣ យ៉ាង គឺ គ្រូសប្ដុដុំថ្មទ អម្យែងក្បឿងឬដដ្ឋ ១ ផ្សិតដែលកើត ពីភាពុះទឹកសមុទ្រ ១ ។

(២៣៨) គ្រា វាន់ក្រោយ នាងសៃ ភាមិតា មេត្ត ទំណកផ្ទិត ៤ ជ្រុង ខំងន្ធំតមូល(^b) ចូលទៅ តាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបន្ត័ព្រះមានព្រះភាគ អន្តយក្នទីដ៏សមគួរ ។ លុះ នាងសៃ ភាមិតា មេតាអន្តយក្នុងទំដឹសមគួរ ហើយ ក៏ក្រាបបន្ត័ទូលព្រះ មានព្រះភាគ ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអន្តដ៏ចំរើន សូមព្រះមាន ព្រះភាគ ទទួលយកផ្ទិត ៤ ជ្រុង ខំងន្ធិតមូល (ស្ទឹក ត្នោត) ដើម្បីជា ព្រះយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុ ១ដល់ខ្ញុំម្ចាស់ អស់កាលជាអន្តែង ។ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្លង់ទទួលយកផ្ទិត ៤ ជ្រុង ផ្ទិតមូល (ស្ទឹក ត្នោត) រើម្បីជា ព្រះយោជន៍ ស្រុង ស្ទឹត ខ្លាយ ស្ទិត ស្រុង សំភាលជាអន្តែង ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួលយកផ្ទិត ៤ ជ្រុង ផ្ទិតមូល (ស្ទឹក ត្នោត) វួច ហើយ ។

១ ក្នុងអង្គកថា ពន្យល់ថា បានជាទ្រង់ហាម ព្រោះទ្រនាប់សម្រាប់ដូតដើងចោះប្រកបការច្រើន អស់បច្ច័យកំច្រើន ។ ២ សារត្ថទីបន៍ដីភាពត្យល់ថា ធ្វិតអូលគេធ្វើដោយស្លឹកត្នោះជាដើម ។

ុទ្ទកវត្ថុត្វហា វិធ្លបន**តាល**វិណ្ណាទំលានជានន អ៩ (១) កកវា វិសា ទំ ខិតារមានាំ ជម្មិយា តាថាយ សឲ្យស្បូស ។ ២។ ២ឧក្ខណ៍ គេត្វា ២ ក្តាមំ ។ (៤៣៩) អ៥ទោ ភកវា សតស្មី និនានេ សតស្មី បការណេ ជម្ម័ តេខំ តេត្វា ភិក្ខុ អមន្តេស៍ អនុ-ជា**លាម ក**ត្តាប វិទ្**បន**ញ្ជា តាលវណ្ដាញាតិ ។ ស្រុំទំក ឧយរមក ឧថ ទោ ខេត (១១៤) ຮຸດຈາຍເຊື້ອ ເຊິ່ງ ເວິ່າ ເຊິ່າ ເຊິ່ ពេខេសុំ ។ អនុសានាម ភិក្ខាវ មកសរជនិន្ត្ត ។ តា. ຍກີດຂຶ້ຊປງຫຼາຍຫລັງ ສະທິລາ ມະອະຊິ ສາເກ. ខេស៊ី ។ ឧ គិត្តថ នាមអីជនី នាបតត្វា យោ នា. បយ្យ អាមត្ថ ឧត្តភ្លដស្ស អនុសាលាមិ ភិត្តាប តំសេព្ វីជនិយោ វាគាមយំ ឧសំរមយំ មោរចិញ្ចមយន្តិ ។

60.07

? ទូកវត្ថុភូនុក: ៣រទ្រង់អនុញាតផ្ញុំតមួនផ្នែងនឹងផ្ញុំតមូលជាដើម ទើប ត្រះមាន ត្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ខាងវិសា ភាមិគារមាតា ឲ្យយល់ (ប្រ-យោជន៍) ដោយធម្មី៣៥ ។ ៥ ។ ធ្វើប្រទុក្សិណរួចចៀស ខេញទៅ ។ (๒๓๙) เกาะอิทธเระ น้ำเณ็มเระ เรียกระยาสกระกาส e្រន៍ធ្វើធម្មិកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុពំនឲ្យយមកថា ម្នាលភិក្ខុពំនឲ្យយ តឋាគតមនុញ្ញាតផ្ទិត ៤ ជ្រុងនឹងផ្ទិតមូល (ស្ទឹកត្នោត) ។ (66) សម័យនោះ ឯង ផ្ទិតសម្រាប់បក់មូស កើត ទ្បើងដល់ \mathcal{N} ង្ឃ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបចង្គំទួល \mathcal{N} ចក្តី $\stackrel{+}{\beta}$ ៖ ចំពោះព្រះមានព្រះ កាត ។ ព្រះអង្គ រទន៍ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថា គតអនុញាតផ្ទិត សម្រាប់បក់មូស ។ (សម័យទាងក្រោយមក) ផ្ទិតដែលគេ ធ្វើដោយកេម ហមរីកេត ទៀន (ដល់សន្យ) ។ ភិត្តទាំនទ្យាយក្រាបបន្ន័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ភិក្ខុមិនត្រូវប្រើព្រាស់ផ្ទ័តដែលគេធ្វើដោយពេមបាមរីទេ ភិក្ខុណា ប្រើព្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ មាលកិក្ខទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាតផ្ទិត ញ យ៉ាង គឺ ផ្ទំតដែលគេធ្វើដោយសំបកឈើ ១ ផ្ទិតដែលគេក្រងដោយស្យូវភ្លាង ๑ ធ្វិតដែលគេច្នើដោយរោមកន្ទុយក្រោក ទ

វិនយមិដិពេ ចូល្អវត្តោ

(៩៤១) តេន ទោ ខន សមយេធ សន់ស្រុះ នត្តំ ឧប្បន្នំ ហោតិ ។ ភកវតោ ಖតមត្តំ អាកេខេ-សុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ នត្តត្តិ ។

(៩៤៩) នេះន ទោ មន សមយេន នព្វភ្ម័យ ភំក្លា ជត្តប្បក្តហ៍តា^(*) អាហំណ្ឌូឆ្នំ ។ តេន ទោ បន សមយេន អញនារា នូទាសាកា សមូហុលេរ៉ា អា. ដៃកេសព្រះគេហ៍ សន្ធំ នយព្រនំ អតមាស ។ អន្ទ-សំសុ ទោ នេ អាជីវតាសព្វកោ ជព្វក្ត័យ ភិក្តុ នូវតោវ នត្តប្បក្តម៉ាតេ អាកត្ត ខ្ញុំសាន នំ ឧទា. នត្តបុក្កហ៍តា អាកខ្លួំ សេយ្យថាទំ កណតាមហាមត្តា. ล้ ๆ ผ ผ เย ก ม เล ก ก ก ย เข ผ สภา ล้ ก ก ก ลู ผ ភិត្តត៍ អត្តតំ អត់ស្តែ ។ អ៥ ទោ សោ ឌ្ ទាស តោ ឧបកតេ (b) សញ្ហាធិត្តា ឧដ្យយត៌ ទ័យតំ វិចា ចេត៍ តេះ ហំ ៣ម ភនុត្តា ជន្ទប្បក្សាំតា អាម៉ាំស្នាំស្បីឆ្នំ. តំ ។ អស្សេសុំ ទោកត្តូ តស្ស ឧទាសតាស្ប

វិនយេចិដា ចុស្វវត្ត

(៤៤១) សម័យនោះឯង មានជាត្រកើត រៀងដល់សង្ឃា ភិក្ ព័នទ្យយក្រាមបន្ត័ទូល សេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ e្រជ៍ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង ព្វាយ តថាគតអនុញាតដត្រ y (6 6 6) សម័យនោះ ឯង ក្មកធញ្វត្តិយកិត្ត ហុំ ងធត្រដើរ ទៅ ។ សម័យនោះឯង មានទបាសកម្នាក់ដើរទៅកាន់តុទ្យាន ជាមួយនឹងក្នុក សាវិករបស់តាជីវិតជាច្រើននាក់ ។ សាវិភរបស់តាជីវិត ពំ័នទ្បាយ ខោះ **ព្**ទឃើញតួកតត្តត្តិយក់ក្ខុជាំនតត្រដើរមកអំតីចម្ងាយលឹម **១** លុះឃើញ លើយកិនិយាយនឹង៖ ចាសកនោះយ៉ាងនេះថា លោកទាំងអម្បាលនេះជា ជ័តុខរបស់អ្នក លោកប៉ុន្តែត្រដើរមក ដូចជាពួកមហាមាត្យត្រូតពល ។ ទុច្ចាសកនោះក៏តបថា លោកទាំងអម្បាលនេះមិនមែខជាភិក្ខុ ទេ គឺជា ឋវិញដក ។ ពួកសាវិតអាជីវិតនឹងខ្មុណុសត ក៏គ្នាលំគ្នាដោយពាក្យថា ភិត្ត (ឬ) មិនមែនជាភិត្ត ។ ទើបទុបាសកនោះដើរចូលទៅជិតមើល ស្គាល់ ម្ចាស់ដ៍ចំរើន ហ៊ុំង សត្រដើរ ។ ភិត្ត អំងទ្យាយ មានល្ខ មាសកនោះ

នដ្បាយខ្លួស្ស ទីយខ្លួស្ស វិទាខេត្តស្ស ។ អ៥ទោ រុទ្ធាវត្ថុត្ស វិទាខេត្តស្ស ។ អដទោ

ពុណ្ឌលេត្តស្មេ ទយត្តស្មេ ភេពសេត្តស្មេ ភាពសេត្ នេ ភិត្តា កកវតោ ឯតមន្តំ អាភេខេសុំ ។ សក្ខំ កាំរ ភិត្តាវេ ។ បេ ។ សក្ខំ ភកវាតិ ។ បេ ។ វិករហិត្វា ឧម្មី តាដំ តាត្វា ភិត្តា អាមន្តេសិ ន ភិត្តា៥ នត្តំ ជាបតព្វំ យោ ជាបេញ អាមត្តិ ឧុក្ក្លដស្សាតិ ។

(សំណ) នេន ទោ បន សមយេធ អញនាព ភិក្ខុ កំលានោ ហោឆំ ។ នស្ស នៃ នន្ត្^(a) ដាសុ $a^{(b)}$ ហោឆំ ។ ភក់តោ វិនាមខ្ពុំ អាហេចេស៊ី ។ អនុជា. នាមំ ភិក្ខុវៅ កំលានស្ស នន្តន្តិ ។

(៩៤៤) គេន ទោ បន សមយេន ភិត្ត ភិលា. នេស្ស ភេងតា នត្តំ អនុញាតំ នោ អភិលានស្បាតំ អាកទេ អាកមុខជាវេ នត្តំ ជាកេតុំ តាត្តភ្លាយ ភ្នំ ។ ភេសតោ វេតមគ្គំ អាកេខេសុំ ។ ខេ ។ អនុជាជាមិ ភិត្តវេ អភិលានេនខំ^(៣) ភិត្តភ្លា^(៤) អាកទេ អាកមុខ. ចារ នត្តំ ជាកេតុភ្នំ ។

១ ឌ. ឆត្តេម ២ ឌ. ម. ន ជាស្ ។ ៣ ឌ. គិលានេនបី អគិលានេនបី ។
 ៤ ឌ. ម. បោត្តកេស្ត ភិក្ខុនាតិ បទំនទិស្សតិ ។

ទុទ្ធករត្ថតូនកៈ រឿងកិត្តមួយរូបនិងការទ្រង់អនុញ្ញតធត្រ កោលគេស តិះដៀល បន្តះបង្គាប់ដូច្នោះ ។ ទើបកិត្តទាំងនោះក្រោបបង្គំ ទួលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ (អំពើនោះ) តិតមែនឬ ។ បេ ។ កិត្តទាំងអម្បាលនោះ ក្រាបទួលថា បតិត្រព្រះមានព្រះភាគ តិតមែន ។ បេ ។ ព្រះ អង្គទ្រង់បន្ទោស រួចហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅកិត្តទាំងឡាយ មកថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិនត្រូវប្រើប្រាស់ធត្រទេ កិត្តណា ប្រើ ព្រស់ ត្រូវតាបត្តិទុក្កដ ។

(២៤៣) សម័យ នោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ទៀតមាន៨ម្ងឺ ។ ភិក្ខុ នោះ បើទានច៉ាំងតត្រ មិនបានសេចក្តីសប្បាយ ។ ភិក្ខុ ទាំង ឡាយក្រាបបង្គឺ ទូលដំណើរ នុ៎ះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតតត្រដល់ភិក្ខុមាន៨ម្ងឺ ។

(៩ ៤ ៤) សម័យ នោះ ឯង ភិក្ខុ ទាំង ឡាយដឹងថា ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់អនុញាតនត្រដល់ភិក្ខុ មានដម្ងឺតែម្យ៉ាង មិន ចានទ្រង់អនុញាតដល់ភិក្ខុ ត្មាន៨ម្ងឺ ទេ ហើយ រង្កៀស នឹងការ ជាំងនត្រក្នុងតារាម នឹង ១ ០០ ររបស់ អារាម ។ ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ក៏ក្រាបបង្ខំ ទួល សេច ក្ដី ទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ តថា គត អនុញាតឲ្យ ភិក្ខុ មិន មានដម្ងឺ ជាំ នៃ ត្រក្នុងតារាម នឹង ១ ០ បា ខែ ទោះ សម្តា អនុញាតឲ្យ ភិក្ខុ មិន មានដម្ងឺ ជាំ នេត្រក្នុងតារាម នឹង ១ ០ បា ខែ ទោះ ទេទ ។

វិតយម៌ពិពេ ពុស្សព្នោ

ទ្រក់ លាកមេម ១លាមម នម ទោ នេះ (២១៩) ស់ គ្មោយ ខត្ត តុ ខ្ញុំ ត្បា() ឧឈ្មោ អាលក្មេទ្ធា វិតាលេ អញតបន តាមទ្វាបន អត់ត្រូមតំ។ មនុស្សា ៦សយ្យ^(៤) ចោរោ កច្ឆត់ អស់ស្បានៀតលត់តំ អនុបត់តា កាហតា សញ្ចាធំត្វា មញ្ជីសុ ។ អ៥ ទោ សោ ភិត្តា អារាមំ កន្លា ກິດຈະພໍ່ ຟຣຍຮູ້ ທເກເບເບົ້າ ຄື ບລ ຮູ້ ທາໃ ເເກ នណ្ឌស់ ក្លំ ជាអស់តំ ។ សំអារ៉ុសោត ។ យ តេ ភិត្តា អព្វទ្ធា ។ ពេ ។ នេ នុដ្យាយខ្លំ ទីយខ្លំ ទៃនេខ្លំ កាដំ ហិ នាម ភិត្ត ឧ ណូ សំ ភ្នំ នា សេរ្មតីតំ ។ អ៩ ទោ តេ ភិក្ខុ ភក។តោ ៧តមក្ខុំ ភាពេខេស៊ី ១ មេ ។ កែលោភា ឧម្ម័តមេ តាត្យ កិត្ត អាមខ្ពេស ឧ កិត្តវេ ឧល្ហា. សំត្តា ជាគេទ្វា យោ ជាយេត្រាមត្តំ ឧត្តាដស្អាត ។ (៩៤៦) តេន ទោ បន សមយេន អញនាព ភិត្ត តំលានោ ហោតិន សត្ថោត វិនា នឈ្លោន អា. ភិត្តាវេត៍លានស្បូតិត្វានោ ឧណ្ឌសម្មតំ នាតុំ ។

ទ ៖. ឧដ្ត័តា។ 🖢 ៖. ម. ឯសយុក្រ

しいき

វិតយច៌ដ័ព ប៉ុណ្ណវ័ង្គ

(៩៩៩) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ ប្រប្រភពក្រក្នុងសាន្រែក ហើយ ពាក់លើ:ឈីច្រត់ ដើរទៅតាមទ្វាវស្រុកមួយ ក្នុងវេលាវិកាល ។ មនុស្ស ពុំឥឡាយនាំត្មាទិយាយថា បត្តិត្រអ្នកម្ចាស់ ពាំង ឡាយ បុរសនេះដាៈ ចារ ដើរ:៧ ដាវរបស់វា (មានមុខ) ភ្វឹស្លាច ហើយកំដេញតាមលប់ លុះ อาชตุลเด็น ស្គាល់ថា (៨ភិត្ខ) ^ភសៃន ទៅញ ។ ទើបភិត្ខ នោះ អ កាន់អារាម ព្រាពសេចក្ដីទុះដល់ភិក្ខុដងគ្នា ។ ភិក្ខុ ទាំងអម្យាលនោះសូវថា ម្នាលអាវុសោ អ្នកទ្រខ្វន់ឈើច្រត់ទាំងសង្រែកឬអ្វី ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អើអាវ៉ុសោ ។ ភិក្ខុទាំនឡាយណាមានសេចក្តីប្រាជ្ញាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំង នោះពោល ទេស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា កិក្ខុមិនសមបើនឹងទ្រទ្រង់លើ ច្រត់ទាំងសង្រែកសោះ ។ ទើបកិត្តទាំងអម្យាលនោះក្រាបបន្ដ័ទូលសេចក្ដី នុះចំពោះព្រះ ទាន ព្រះកាគ ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់បទ្ទោស ហើយទ្រង់ធ្វើ ធម្មឹកថា ត្រាស់ ហៅកិក្ខុ ទាំងឡាយមកថា ម្នាលកិក្ខុ ទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវ ច្រើត្រស់ឈើចត់ទំនសង្រែកទេ ភិត្តណាច្រើត្រស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

[៩៤៦) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូបមានជម្ងឺ តែវវៀវលែងឈើ ច្រត់ចេញ ហើយមិនអាចនឹងដើរ ទៅមកបាន ។ ភិក្ខុ ទាំង ឡាយក្រាបបង្គឺ ទូលដំណើរទុះចំពោះ ក្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះ ។ ផ្ទុទេឪក្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ តថាគតកនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃឲ្យទណ្ឌ សម្មតិដល់ភិក្ខុមានជម្ងឺ ។

ខុទ្ធករត្ថត្ថុពា ទណ្ឌសម្មតិយា យាចសទាន

(២៤៧) ម្នាលកិត្តពាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយាំងនេះ ។ កិត្តមាន ជម្ងឺនោះត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើទត្តរាសន្នៈ ធៀងស្មាមជ្វាយបន្នំ **ជាពារ**បស់ភិត្តុចាស់ទាំង ព្វាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ចូលីញោល ពាក្យយ៉ឺងនេះថា បត្តត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំមានជម្ងឺ បើរវៀរលែងឈើ ច្រត់ចេញ ក៏មិនអាចនឹងដើរទៅមកបាន បត់ត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំសូម **ទ**ណ្ឌសម្មត៍និងសង្ឃ ។ កិ_{ត្ត}នោះគប្បីសូមដាគំរប់ពីដេងផង គប្បីសូមដា . គិរបប់ដងផន 7

(២៤៤) កិត្តដែល ឈ្ងាស ប្រតិពលត្រូវ ផ្អៀងសង្ឃថា មពិត្រទោះសង្ឃ ដំចំរើន សូមសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ កិត្តឈ្មោះនេះទោនជម្ងឺ តែវៀវលែងឈើ ចេតចេញ ក៏មិនអាចនឹងដើរទៅមកពាន កិត្តនោះមកសូមខណ្ឌសម្មតិទឹង សង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យខណ្ឌសម្មតិ ដល់ភិត្តឈ្មោះនេះ រនះជាញត្តិ **។ ប**ពិត្រព្រះសង្ខដែ<u>ចំរើ</u>ន y សូមសន្យស្តាប់ខ្ញុំ កិត្តឈ្មោះនេះនេះមានជម្ងឺ តែវៀវលែងឈើចត់សេញ ត៌មិនអាចនឹងដើរលៅមកចាន តិក្ខុនោះមកសូមខណ្ឌសម្មតិនឹងសង្ឃ 😤 ່າງ ດາ

ខុទ្ធនេវត្តត្តូត្ននេះ ៣រហូមនឹង៣រឲ្យខណ្ឌសម្មតិ

វិនយប៌ជិពេ ចុល្យវគ្គោ

សង្ឃេ ឥត្ថជាមស្ស ភិត្តុភោ ឧណ្ដសម្មតី នេឆ ។ យសា្លយស្កតោ ១៩តំ ឥត្ថជាមស្ស ភិត្តុនោ ឧណ្ដា សម្មតំណ នាដំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧត្តាមតំ សោ ភាសេយ្យ ។ ឧត្ថា សង្ឃេស្ស សង្ឃា ទេស្សា ភិត្តិនោ ឧណ្ឌសម្មត៌ ១៩តំ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ដី ។ ឯវមេតំ នាយោមតំ ។

(៩៤៩) គេន ទោ មន សមយេន អញ្ញូតហេ ភិក្តា តំលានោ យោតិ ន សត្លោត វិនា សិក្តាយ មត្តំ មរិមវិតុំ ។ កកវតោ ឯតមត្តំ អាហេ ខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ តំលានស្ប ភិក្ខុនេ សិក្តាសម្មតំ នាតុំ ។ (៩៩០) ឯវញ្ បន ភិក្ខុវេ នាតព្វា ។ គេន កំលា-(៩៩០) ឯវញ្ បន ភិក្ខុវេ នាតព្វា ។ គេន កំលា-នេន ភិក្ខុនា សង្ឃ័ ឧមសន្តមិត្វា ឯភាំសំ ឧត្តរាសន្តំ គេភ្នំថា វុឌ្ឈាន ភិក្ខុនំ មានេ វន្ទិត្វា ឧភ្កិដំគាំ និស័និត្វា អញ្ចលឹ បក្តចោត្វា ឯវមស្ប វទន័យោ អមាំ ភន្តេ … លានោ ន សក្តោម វិនា សិក្តាយ មត្តំ មរិមវិត្តំ សោមាំ ភន្តេ សង្ឃ័ សិក្តាសម្មតំ យោមទ័ត៌ ។ ឧត៌យមរ្យិ

ယာင်းရာဌာ ရေးရဲယာမျိဳ ယာင်းရာဌာ 🤊

វិនយបិដក បុល្វវត្ត

សដ្យឲ្យ ពណ្ឌសម្មតិដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការឲ្យ ពណ្ឌសម្មតិ ដល់ភិក្ខុ ឈ្មោះនេះ គូរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ <u> គ្រវស្រៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គ</u> នោះត្រូវពោល ឡើង ។ សង្ឃជានឲ្យខណ្ឌសម្មតំ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះ នេះ ហើយ ការឲ្យទោះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះធានផាសង្ឃសៀម ។ (២៤៩) សម័យនោះឯង ភិត្ត ទ រូបមានជម្ងឺ តែវៀរលៃផលស្រែក ចេញ ក៏មិនអាចនឹងទាំយកធាត្រទៅមាន ។ ភិត្តទាំងទ្បាយក្រាបបង្គឺទូល **សេចក្តី**ទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យសង្ឃឲ្យសិក្តាសមតិដល់កិត្តមានជម្ងឺ ។ (២៥៤) ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ភិត្តមាន ៨ម្វីនោះគ្រុវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើទត្តពសន្ដៈត្រៀងស្មាម្ខាងថ្វាយបន្ដំ **ចាពរប**ស់ភិត្តចាស់ពាំន_{្យា}យ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ចលី**ពោល** តាក្យយ៉ាងនេះថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំមាន៨ម្ងឺ បើវៀរលែងសង្រែក **ចេញ ក៏មិនអាចនាំយក**ណ្តុះទៅបាន **ប**ភិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន (**ឥឡូវ** (B:) ខ្ញុំមកសូមសិក្តាសម្មតំនឹងសង្ឃ ។ ភិក្ខុនោះគប្បីសូមជាតំរប់ពីរដង ផង គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង IJ

(៤៥០) ព្យុត្តេ ភិត្តុនា ខដិតលេខ សរណ្យ មោ ភិក្តុ កំលានោ ន សក្តោត វិនា សិក្តាយ បន្តំ បរិហរិនុំ សោ សង្ឃ៍ សិក្សាសម្មតំ យា ចតិ ។ យន៍ សន្យ៍ស្បូ បត្តតាល្ំ សន្បែា ឥត្ថជាមស្ប កិត្តានោ សំត្តាសម្មតំ ឧ ឧយ្យ។ រសា ញត្តំ ។ សុណាតុ មេ ភក្តេសភ្លោ អយំ ឥត្តនាមោ ភិត្តា កំលានោ ន សត្តោត វិនា សិក្តាយ ខត្ត ខរិលវិតុំ សោ សង្ឃ័ សំត្តាសម្មត៍ យាចតំ។ សម្លៀ ឥត្ថជាមស្បូ ភិត្តាណ សំត្តាសម្មត៍ នេត់ ។ យសព្ធយស្មតោ ១៦តំ ឥត្ត. ឆ្នាមស្បភិត្តាពេ សិត្តាសម្មតិយា ពាដំ សោ ដុល្លាស្ប យស្រួនត្តាមតំ សោ កាសេយ្យ ៖ ធំន្នា សធ្លេន **វត្**នាមស្ម ភិត្តុពោ សំភ្លាសម្នត៌ ១៩គំ សន្ឃស្ប ສະບຸ ສະເທີ ໆ ມີແອສ໌ ສາງແກ່ອີສ໌ າ

ខុទ្ធពវត្ថុតូទូពេ សំក្តាសទ្ធតិយា ទាន់

ុទ្ទកវត្ថុត្តូក: ៣រឲ្យសំក្កាសម្មតំ

(៤៩១) កិត្តដែលឈ្លាសច្រភិពល គប្បីផ្តៀនសន្ឃថា បពិត្រទ្រះ សត្យដ៏ចំរើន សូមសត្វស្តាប់ខ្ញុំ កិត្តឈ្មោះនេះនេះមានជម្ងឺ តែវៀរលៃផ សត្រឹកចេញ ក៏មិនអាចនាំយកជាត្រលៅជាន (ឥឡូវនេះ) កិត្តនោះមក សូមសក្កាសម្មត៍នឹងសង្ឃ ។ ចេកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ គប្បីឲ្យសិក្តាសម្មតិដល់កិត្តឈ្មោះនេះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បតិត្រព្រះសង្ឃ ដំចំរើន សូមសត្វត្តាប់ខ្ញុំ កិត្តឈ្មោះនេះនេះមានជម្ងឺ តែវៀរលែនសន្ត្រែក ចេញ ក៏មិនអាចនាំយកជាត្រលៅបាន (ឥឡូវនេះ) ភិក្ខុនោះមកសូម សភ្កាសមតិន៍ សង្ឃ ។ សង្ឃកិច្យសភ្កាសមតិ ដល់ភិត្តពេល៖ នេះ ។ ការឲ្យសិក្កាសមត្ថិ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះខេះ គូវដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវសៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គ លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវពោលទ្យើង ។ **សង្ឃជានឲ្យសំ**ក្កាំ-ഹന នោះពុនជាសង្ឃស្វៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការ សៀមយ៉ឺងនេះ ។

វិនយបិដកេ ចុលវត្ថោ

(៩៩৮) គេន ទោ បន សមយេន អតាតកោ គិតា តំហនេ ហេតំ ន សត្តោត នៃ នណ្ឌេន អាហំណ្ឌ័តុំ ន សញ្ញោត នៃវា សញ្ញាយ ខត្តំ មរិមារិតុំ ។ ភកវតោ **រត**ទត្តំ អាពេ ខេសុំ ។ អនុជា នាមិ ភិត្តាវ តំលានស្ប ភិត្ត នេ ស្ទាសិត្តាសម្មតំ នាតុំ ។ រាវញ្ មន ភិក្ខុវេ នានញ ។ តេន កំលានេន ភិក្ខុនា សន័្ប **ຊບ**ເຊຍັສາ ມີສໍ້ນໍ້ ຊຽກເບຊໍ່ ອາໂສາ ເຊິກ ຜໍ່ កិត្ត ំ ចាន វន្តិត្វា ឧត្ត ដិតាំ ធំមីនិត្វា អញ្ញ ហី ပင္လႈတ္ေနာ့ ၿဖဴ႕ေျခၚေကာက္ မလူ မလူ အက ေအ សត្ត្លោម នៃ ឧណ្ឌេន អាម៉ាណ្ឌិតុំ ន សត្ថោម វិនា សិត្តាយ ខត្តំ បរិហរិតុំ សោហំ កន្លេ សដ្បូ នេស្ទាស់ក្តាសម្មតំ យោពម័ត៌ ។ ខុត៌យម្បំ យាចំតញ ສສິເນອງ ແກ່ຕໍ່ສຸຫາ າ

វិនយប់គឺ។ ចុល្យវគ្គ

(២៩៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ប្រមាន៨ម្លី តែវៀរលែងឈើប្រត់ ចេញ ត៌មិនអាចនឹងដើរទៅមក ចើរៀរលៃងសង្រែកចេញ ក៏មិនអាច នឹងនាំយកពុត្រទៅពាន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបន្តំទូលសេចភ្លឺទុះ ចំនោះព្រះមានក្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យសង្ឃឲ្យខណ្ឌសិក្តាសម្មតិ ដល់ភិក្ខុមានដម្ងឺ y ម្នាលក់ក្ខុទាំឥឡាយ សឥ្យត្រវិឲ្យយាំងនេះ ។ ក់ក្នុងលេមានជម្ងឺនោះត្រូវ ភិត្តចាស់ទាំង ឡាយ ហើយអង្គុយឲ្រហោងផ្គងអញ្ចលីពោលពាក្យយាំង នេះថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំមានដម្ងឺ តែវៀវសែងឈើច្រត់ចេញ ก็ษิรคาธร์ฉเฉ็บเทยก โละปุ๋าใญฉุงโเฉกเธញ ก็ษิรคาธร์ฉุรา យកចាត្រ ៧ ធាន បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំមកសូមទណ្ឌសិក្តាសម្មតិនឹង សត្យ ។ កិត្តនោះគប្បីសូមជាគំរប់ពីរជងផង គប្បីសូមជាគំរប់បឹជងផង ។ (៤៥៣) កិត្តដែល ឈូសច្រតិពល គប្បន្តៀងសង្ឃថា បតិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចំហិន សូមសង្ឃស្តាប់**ទ្** ភិក្ខាឈ្នោះនេះទោនដម្^{ទី} តែវៀវ លែងឈើប្រត់ចេញ ក៏មិនអាចនឹងដើរលៅមក វៀរលែងតែសង្រែក ចេញ ក៏មិនអាចនឹងនាំយកចាត្រទៅបាន (ឥឡូវនេះ) ភិក្ខុនោះមក

?ទូកវត្ថុកូនកេ ខណ្ឌស័ក្តាសម្មតំយា ខាន់ ភេមដ្ឋភភិក្ខុវត្ ឧណ្ឌូសំក្តាសម្មត៍ ហេខតំ។ យន់ សង់ស្រ្យ ខត្ត-តាល់ សង្ខោ ឥត្ថជាមក្ស ភិក្ខានោ ឧល្ខាសិក្កាសម្មត ရေးမေးမျိုး ။ ရမ္မာ စာန္ခ်ိုး ။ မိုလာန္းေနာင္ရေနာင္ရွိ မိုးမိုးျ អយំ ឥត្តនាមោ ភិក្តុ ភិលានោ ន សក្តោភិ វិនា ឧណ្ដេរ អហំណ្ឌ៍តុំ រ សក្ដោត វិនា សំក្ដាយ ខត្តំ មវិមារិតុំ សោ សន្ឃំ ឧណ្ឌូសិត្តាសម្មតំ យាចតំ ។ សដ្បោរ ឥត្ថន្លាមស្បភិត្តានោ ឧណ្ឌ សិក្តាសម្មតំ នេត។ យស្បាយស្មតោ ១មតំ ឥត្ថជាមស្ប ភិត្តានោ ឧណ្ឌ. សញ្ញាសម្មតំហ នាន់ សោ តុណ្ហស្ប យស្ប នត្ត-មត់ សោ ភាសេយ្យ ។ និញ្ញ សន្លើន ឥត្វញ្ញមស្ប ភិត្តាពេ ឧណ្ឌល៍ក្តាសម្មត៍ ១៩តំ សង្ឃស្ប តស្មា ຄຸພາ ມາເອສິ ລາເໝາຍສ້ຳ

(៩៩៤) គេន ទោ ខន សមយេន អញនាោ ភិក្ត្ត ហេមដ្ឋកោ អហោ $\overline{\psi}^{(0)}$ ។ សោ ហេមដ្ឋិត្វា កេមដ្ឋិត្វា^(២) អជ្ឈោ ហេនា ។ ភិក្ត្ត ឧជ្ឈា យេត្តិ ទីយត្តិ វិទា ខេត្តិ វិកោលាយំ^(៣) ភិក្ត្ត កោដនំ ភុញ្ញតីតិ ។ $\overline{\bullet}$ ឧ. ម. ភេមន្តពោ ហេនិ។ ២ ន. ម. ភេមន្តិតា ភេមន្តិតា ។ ៣ ខ. វិ៣លេយំ ។

? រូកវត្ថុតូនូក: ៣រឲ្យទណ្ឌស័ក្តាសឬតិ និងរឿងភិត្តទំពារអៀង សូមទណ្ឌ សិក្កាសម្មតិនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សត្វតម្យិឲ្យឲណ្ឌសក្តាសម្មតិដឋភិក្ខុឈ្មោះខេះ។ ខេះជាញត្តិ។ មត៌ត្រ ព្រះសត្យដ៏ចំរើន សូមសត្វស្តាប់ខ្ញុំ ភិត្តពេញះនេះនេះមានដម្ងឺ តែវៀវ ในสเณียร์เขញ ก็ษิรคอร์สเร็บดายก เป็นในสินปุธกเขញก็ មិនអាចទឹងនាំយកលុត្រលៅជាន (ឥឡូវនេះ) ភិក្ខុនោះមកសូមទណ្ឌស័ក្កា-សម្មតិនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃឲ្យទណ្ឌសិក្ខាសម្មតិដល់កិត្តឈ្មោះនេះ ។ ការ ឲ្យទណ្ឌសិក្កាសមត្ថដល់ភិក្ខុឈ្មោះ ខេះ គូរដល់ លោកមាខកាយក្រុង្គណា លោកមានអាយុឝត្តនោះ ត្រូវស្វៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុឝត្ត ណា លោកមានអាយុអន្តនោះត្រូវចោលទ្យើង ។ សង្ឃជាឧឲ្យខណ្ឌ-សក្តាសម្មតិដល់កិត្ត ឈ្មោះនេះហើយ ការឲ្យនោះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះ ហេតុនោះធានជាសង្ឃសៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកខ្លាសេចក្តីនេះ ដោយ វាការសៀមយ៉ឺងនេះ (២៥៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ទ រូប ទំពារអៀងជា ប្រក្រត័ ។

ទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា កិត្តនេះតាន់ កោដនក្នុងវេលវិកាល ។

វិនយបិតិកោ បុល្យវិត្តោ

កកវតោ ឯតមន្តុំ ភាពេខេសុំ ។ ឯសោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អចំរំ កោយោធិយា ចុតោ អនុជានាទំ ភិក្ខា៥ ភេមដ្ឋភាស្ប เทย ຊໍ ລ ຣ ກິ สูเร ດ ທີ ອຸ ຈ ຊຸ ກໍ ມີ ຫຼັງ ສ ເ ຊຸ ງ ຫຼັ. តចំ យោ អដ្ហោលយេយ យដាជាម្នា តាមតាចោត ។ (៩៥៥) តេន ទោ បន សមយោន អញនាស្បី ឫកស្ស សន់ក្រត្ត ហោត ។ ភត្តក្តេ ពហ្វ សិត្តានិ ဗၢိဳက်ိဳးလ⁽⁰⁾ ។ မရိသျာ ရင္ဆူ ဖင့္ရွိ စီ ဖင္ရွိ ဒီစားေန်ာက္က ဗိ စ် အ ဗ လ ဗ လ က ၂ ဗု နို က လ ဗ လ လ ဗ လ လ ဗ လ လ s សត្តតុំ ខដិត្តមោស្រ្ត ដិតាខេតំ សិត្តំ តាមួស-តេន និដ្ឋាយតិត ។ អស្សេសុំ ទោ កិត្តា តេសំ ម. နေလဂူ စီ နင္းက အန စီ အဆီ နင္း နင္း နင္း အနီ နင္းက အနီ ទោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ៧តមត្ថំ អារោចេស៊ំ ។ ចេ ។ អនុជានាម កិត្តា៥ យំ និយ្យមាន បតតិ នាំ សាម៉ កហេតា មរិកុញ្ចំតុំ តំ កំស្ម ហេតុ()») មរិទ្ធតុំ តំ ភិត្តាវេ នាយកោហ័ត ។

១. ម. បកិរិយឹស្ការ 🖕 ឥទំ បទត្តយំ ១. ម. បោត្តពេស្កាន ទិស្សតិ ។

វិនយបិឝិក បុល្វវិត្ត ភិត្តគានឲ្យឃក្រាបចន្ត៍ឲួលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះ អន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ ភិក្ខុ ខេះ ទើបតែឲ្យតមកអំពីកំណើត នៃគោ មាលភិត្តព័នឲ្យយ តឋាគតអនញាតទំពារអៀងដល់ភិត្តអ្នកទំពា ញ អៀនជាប្រក្រត់ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ ប៉ុន្តែកិត្តកុំខ្លាក់អាហារចេញមក **ទានត្រៅ**ទ្វាវមាត់ហើយលេប**ូល**ទៅវិញ បើភិក្ខុណាលេបចូលទៅវិញ វិនយធាតេប្បីឲ្យកិត្តនោះធ្វើតាមធមិ (សំដែងអាចត្តិចេញ) y (២៥៥) សម័យ នោះឯង មានសង្ឃភត្តរប ប់ប្រជុំជន ១ ពួក ។ គ្រាប់ ជាយដីច្រើនក៏ផ្ទុសរោយរាយក្នុងរោងកត្ត ។ មនុស្សទាំងទ្យាយពោល **ពេ**សតិ៖ដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ព្ទុកសមណៈសក្យបុត្ត័យ៍ កាលបើតេភំពុ**ង** ទ្រគេនបាយ មិនសមបើមិនទទួលដោយសេចក្តីគោរពសោះ ធម្មតាគ្រាថ **ជាយមួយគ្រាប់១វមែន**ញាំងការថា ច្រើនឲ្យសម្រេចជាន។ ភិត្តទាំង ណ្ដាយ ពុនឲ្យមនុស្ស ព័ន៍នោះ ពោល ពេស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ (ដូរញុះ) ។ មើបភិត្តទាំងអម្យាលនោះ ក្រាបចន្ត៍ទូលសេចក្តី $\stackrel{+}{s}$: ចំពោះព្រះមានព្រះ ភាគ ។ បេ។ ត្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ គ្រាប់ចាយ ណា ដែលគេកំពុងឲ្យហើយជាក់ចុះ តឋាគតអនុញាតឲ្យកិត្តរើសគ្រាប់ **ចាយនោះ១នងង ហើយតាន់ចុះ ព្រោះហេតុអ្វី ម្នាល**ភិក្ខុទាំងទ្បាយ ញ្រោះថាគ្រាប់ជាយនោះ ទាយកគេលះ គឺប្រគេនរួចស្រេចហើយ ។

ខុទ្ធពវត្ថុត្នូត្ត អញតរភិត្តវត្ថុ អ**ញ**តវិត្ថិវត្ថុ

(២៤៦) គេន ទោ ខន សមយេន អភាតកោ ភិក្ខ ដីឃេចាំ ឧទេចាំ ចំណ្តាយ ចកតំ ។ អញនារា ឥត្ត័ មស្សិត្ត តំ កំក្តំ វាគនភេទ វាមា កានេ្ មេដុនំ ជម្មុំ ម. ຂໍເພກຣ໌ າ หญั ຮຣ້ະ ເເຮັ ສຍງຣ໌ຣ໌ າ សເບເທ ຮໍ ກເລ ຂ ຍຂີເປີຍປູບ ເສສາດ ຍໍ ສຽເດ ລເອ ຍັ ຄຸລາວ ໄດ້ອີ້ອາ ສາຍໃ ພາກາມຄ ແຕ່ ອູ ມະນາ កោតេតំ។ ខណៈពាញ់ (๑) ត្នំ កត់នំតំ ។ អ៩ ទោ សា វន្ត អត្តនោ ឧទេប៉ា កញ្ញនិ ហិរិទិត្នា ក្មេរ្យ៍ អភាសិ អយំ មំ ភិត្ត ខ្សែភាពន័ត៌ ។ មនុស្សា ឧបនាវិត្វា តំ အံဂ်န္နီ မဆိုးလားတဲ့ ၈ မခံနာ့ ကို အောင် နန္နီကာ ဧဖေ ဧန္နို ကေနာ့ နန္နာ ဧန္နို ကေနန္နဲ့ကား ကေနန္နဲ့ကား ကေနန္နဲ့ ကေနာ့ ឥនិយា ឥដ៍ តម្លំ អតារ គោ ភិត្តុទំ នំ ភិត្តុំ ទុញុំ សុ ។ អ៩ទោ សោ កិត្ត អាវាម័តន្លា ភិត្ត នំ វតេមខ្ខំ អាវោ. ខេសិ។ តើ ខន ត្តុំ អាវ៉ុសោ ន័យេ ឧទេ ជាកេសីតំ។ រៀមទាក់កេរា និ ។ យោ នេ ភិត្ត អញ្ជ៍ត្ ។ បេ ។ តេ នុ ដ្ ា យ ឆ្នំ ា យ ឆ្នំ ា ទេ ឆ្នំ ា ទេ ឆ្នំ ា ទ ភិក្ខ

ខុទ្ធពវត្ថុតូភ្លុគ: រឿងភិត្តុមួយរូច នឹងរឿងស្រីម្នាប់ (៩៥៦) សម័យនោះឯង ភិត្ត ប្រមានក្រចកវែងដើរទោបិណ្ឌ-ពុត។ ស្រីម្នាក់ឃើញហើយនិយាយនឹងកិត្តនោះដូច្នេះថា បតិត្រលោក ដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់ទំមន្តមកសេពមេដុនធម្ម (ខឹងខ្ញុំចុះ) ។ ភិក្ខុនោះ ឃាតថា នៃប្អូនស្រី កុំ ឡើយ ការនុះមិនគួរ ទេ ។ ស្រីនោះនិយាយ ទៀតថា បតិត្រលោកដ៏ចំអើន បើលោកម្ចាស់មិនសេតទេ ខ្ញុំនឹងទ្វាក្រោ ខ្លួនដោយក្រចករបស់ខ្លួន ហើយនឹងស្រែកឥឡូវនេះថា កិត្តនេះធ្វើវិប្បការ នឹង ខ្ញុំ។ កិត្តនោះ កំបណ្តោយថា ឬទស្រី នាងឯងចូរដឹងចុះ ។ ខើបស្រី នោះទ្វារក្រចៅកងកាយដោយក្រចកបេសខ្វនៈហ័យស្រែកថា ភិក្ខុនេះធ្វើ វិប្បការនឹង១ មនុស្សព័ន៍ ឲ្យយក៏ស្ទុះទៅចាប់កិត្តនោះ ។ មនុស្សព័ង **អម្យាលនោះ** ធានឃើញស្បែកទីឪឈាមក្នុងក្រចកស្រីនោះ លុះលើញ ហើយក៏ជឿជាក់ថាតិ រូខេះមិនចុនធ្វើកម្មនេះដល់ស្រីនេះទេ ហើយក៏លែង តិក្ខុនោះ ៧ ។ ទើបកិក្ខនោះ ទៅកាន់អាវាមជ្រាប់ដំណើរនុះដល់កិក្ខុផងគ្នា។ តិភ្វូនាំងឡាយសូរថា ម្នាហលោកទានអាយុ ខុះលោកទុកក្រចកវ៉ាត៍ឬ ។ តិត្តនោះ ត្រាប់ថា នេដារំ សា ។ ភ្លុកតិត្តណាមានសេចត្តី (ពុថ្នាតិថ ។ បេ។ ពួកភិក្ខុនោះ តោល ពេល តិខាដ្យល បន្តបេន្តាបំថា ភិក្ខុមិនសមល័

69.7

ေရွိ ។ လလာတ်ဆိ ေခိ စိတ္တို့ ។ မန္လိုလ်းလာ ရုန္မာ ကေရွိ ၅ လ ၅ မရရာစာခဲ စိတ္မွား ဗိလာစျမားလာေ ေခိ စိတ္တို့ရရှိ ၅ (၆၄၄) အေ လေ စခ လမလေဆ စစ္တိုလာ စိတ္တို့ကိုလာစားရှိ ၅ စခုလျာ ရရွိတာရွိ စိတ္တို့ကိုစာစေရွိ ၅ လ ၅ လေတျငာစ် စိတ် ကာဗကေ စိတ္တို့ကိုစာစေရွိ ၅ လ ၅ လေတျငာစ် စိတ် ကာဗကေ စိတ္တို့ကိုစာစေရွိ ၅ လ ၅ လေတျငာစ် စိတ် ကာဗကေ စိတ်ရှိ ကာစစေရှိ ၅ လ ကာစစေရှိ လေ ကာစစေရှိ စစာစရို စိတ်စေရာင် မလစေရှိ ကာစရို ရုန္ရာနေလျ မခုရတာခဲ စိတ္တာက မလစေရွိ မစက စိုးရရှိ ၅ စိတ်စိုးရရှိ ၅

រិងយបំផាញ ចូលវិះថ្នោ នីយេ នេទេ នាអេស្សតិតិ ។ អ៩ ទោ តេ ភិត្ត្តា ភកវាតោ ឯកមត្តំ អាពេខេស៊ី ។ មេ ។ ន ភិត្តាវា នីឃា នទា នាមតញា យោ នាមយ្យ អាមត្តិ ខុត្តាដស្សាតិ ។

(២៥៧) នេះ សេ ឧទ ភាមាណា ភ្នំ ខាទេខ-

ຍ ເຈົ້າຮູ້ຊື່ ຈີ່ ເອີ້ອີ ເອັ້ອ ເອັ

ឃំសេត្ត ។ អន្តលំយោ ឧុក្ខា ហោត្ត ។ ភកាតា

រតែមន្ត អាពេចេស៊ី ។ បេ ។ អនុជាជាមំ កំនា្វ ៤ ១ ច្រ-

វិនយេបិឝិក ចុល្អវត្ត នឹងទុកក្រចកវ៉ៃងសោះ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងអម្បាលទោះក្រាបបង្គ័ទូល ដំណើរទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាត **។ បេ ។** ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តទាំងទ្យាយ ភិត្តមិទត្រវទុក ក្រចកវៃងទេ ភិត្តណាទុក ត្រវអាបត្តិទុក្កដ ។ (៤៥៧) សម័យនោះឯង ភិត្តទាំងទុរាយកាតក្រចកដោយក្រចក ខ្វះ ។ កាត់ក្រចកដោយមាត់ខ្វះ។ ត្រដុសក្រចកនឹងជញ្ចាំងខ្វះ ។ ម្រាមដៃ តំនទ្បាយក៏ឈឺចាប់ ។ ភិក្ខុតំនទ្បាយក្រាបបន្ធ័ទូលដំណើរទុះចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកាតក្រចក ។ ភិក្ខុទាំងនោះកាត់ក្រចកត្រាតែដល់ ឈាម ។ ម្រាមដៃព័ន៍ ឲ្យយកិឈឺចាប់ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាលភិត្តទាំង**ឲ្យយ**តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តកាត់ក្រចកត្រឹមនឹងសាច់ **។** ពូកធព្វគ្គ័យភិក្ខុឲ្យគេខាត់ក្រចកពាំង (២៥៨) សមយនោះឯង ៤០។ មនុស្សទាំង រាយពោល ទោស តិះដៀល បន្តរបន្ទាប់ថា ។ បេ។ ។ បេ ។ ភិត្ត្ថ ភិន្ត្ ព្រៃក្រាបថង្គ័ទូល ដូចពុំកត្រហស់អ្នកបរិកោតកាម ដំណើរ $ec{ec{s}}_i$: ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ហេ ។ ព្រះអន្ធទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តទាំងទុកយ ភិត្តមិន ្ទវិទ្យានទាត់ក្រចកទាំង ២០ ខេ ភិត្តណាឲ្យគេ ទាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ មាលភិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តគ្រាន វតដម្រះវត្តលប៉ុណ្ណេះ ។

ម្រជុស នេះ សេ ខេ សមយេន ភិក្ខុនំ គេសា ឧស្សមាន ខន ភិត្តាវ ភិត្ត អញមញ្ចំ កោសេ ឱ្យ. เยลุร์ ๆ จุญาญร์ กลุ่กล้า หยุเภา กลุ่า มิลญี่ នំនានេ ៧តស្ម៍ ខការណេ ភិក្ខុសភ្នំ សន្និទាតាមេ-ត្វា ។ ខេ ។ ភិក្ខុ អាម ភ្លេសី អនុជា នាមី ភិក្ខុវេ ម្លែខ្លាំង ហេដូចំន មាន មាន ខេត្ត ខេត្ត) មស្ម៍ តាចព្លរចត្តំ ។ មស្ម៍ វន្លា បេត្តំ ។ តោលោទំតាំ mnເບລູ " ອອາຟູສ໌ mnເບລູ " ອາອຸຈິ mn-ចេន្តំ ។ អនុក្រតំ តារា ខេត្ត ។ នាមិតាំ ម ខេត្ត ។ សទ្ធានេ លោទំ សំហរាខេត្ត ។ មនុស្សា នុជ្ឈាយត្ត ទីយន្តំ ទៃខេន្ត ។ ខេះ ដយ្យដាខំ កំហំ តាមគោគំ-នោត៍ ។ ខេ ។ ភកាវតោ សំតមត្ត្នំ ភាពេចេស៊ី ។ ខេ ។

ខុទ្ធពវត្ថុភ្លូត្រ ខុរាទ័ន អនុជាននំ

(២៩៩) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ពំងឲ្យយមានសក់វែង ។ ភិក្ខុ ពំងឲ្យយក្រាបបង្គ័ទូលដំណើរទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ឲ្រង់ត្រាស់សួរថា វែនភិក្ខុ ពំងឲ្យយកិក្ខុ ពំងឲ្យយមាចនឹងកោរសក់គ្នា ៧ វិញ ៧មកមានថ្កទេ ។ ភិក្ខុ ពំងនោះក្រាបបង្គ័ទូលថា បពិត្រព្រះមាន ព្រះភាគ អាចនឹងកោរបាន ។ ព្រោះទំពននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះ មានព្រះភាគឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ។ បេ ។ ព្រះអង្គឲ្រង់ត្រាស់ ហៅភិត្ត ពំង ឲ្យ យមកអនុញាតថា មាលភិក្ខុ ព័ន៌ ទ្យាយ តថាគតអនុញាតកាំចិត កោរ ថ្មសំលៀងតាំថិត កោរ ស្រោមកាំចិត កោរ គ្រឿងស្នាថ់ដែលគេធ្វើដោយ កោម ចៀម នឹងគ្រឿងប្រជាប់កាំចិត កោរ ហិតិត្តផ្លូង ។

(២៦០) សម័យ ទោះឯង តួកធព្វគ្គិយភិក្ខុឲ្យគេតាត់ពុកមាត់ (ដោយ កត្រៃនូរូះ) ។ ទុកពុកមាត់ (ឲ្យវែង) ១ះ ។ ឲ្យគេធ្វើពុកចង្កាឲ្យវែងដូចជាពុក ចង្កាតតែរ ។ ឲ្យគេធ្វើពុកមាត់ជា ៤ ជ្រុងរទះ ។ ប្រមូលជួយមត្រង់ ទ្រង់ទុះ ។ ទុកជួយមត្រង់ ពោះ ទះ ។ ទុកពុកមាត់ឲ្យដូចជាចង្អួម ទះ ។ ឲ្យ គេដករោមក្នុងទីចង្អៀត ១ះ ។ មនុស្ស ព៌ង ទ្យាយ ពោល ភេស និះដៀល បន្តះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួកគ្រូហសូអ្នកបរិភោគតាម ។ បេ ។ ភិក្ខុ ពំងំទ្យាយក្រាបបង្គំ ទូលដំ ណើះទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះកាន ។ បេ ។

ba d

វិនយប៌ឪពេ បុល្ខវិញោ

၈ အဲလ္စ္လုိ ဗေလ္လုိလာပ္ဆို လေလာက္ခဲ့ အေလာက္လို႔ မေလာက္ အေလာက္ လေလာဗိုလ္ခ်ိဳ အောက ပေဆာက္ခဲ့ အ ေဆာက လေလာက္ခဲ့ အေလာက လေလာက္ အေလာက္ လေလာက္ေလာက္ အေလာက္ကေလာက္ လေလာက္ လေလာက လေလာက လေလာက္က ေလာက္ေလာက္ ေ လေလာက လေလာက လေလာက္က ေလာက္က ေလာက္ လေလာက လေလာက လေလာက္က ေလာက္က ေလာက္က ေရာက္ လေလာက လေလာက လေလာက္က ေလာက္က ေလာက္က ေလာက္က ေလာက္က ေလာက လေလာက လေလာက္က ေလာက္က ေလာက္က ေလာက္က ေလာက္က ေလာက္က ေလာက္က ေ

(២៦០) តេន ទោ បន សមយេន អញនាស្ប ភិត្តានោ សម្ពានេ វណោ ខោធិ ។ ភេសដ្ឋិ ន សត្តិដួតិ ។ បេ ។ ភេសាតោ រៀតមន្ទំ អារោខេស៊ំ ។ អនុជានាមិ ភិត្តា៥ អាតាឧប្យច្ចយា សម្ពានេ លោមំ សំហារបេតុត្តិ ។

លេក្តីក្នុង ស្រុង សេ បា ខេង (១៩១) ភិក្ខុ កត្តាំកោយ កោស សេ ខេងបេឆ្នំ ។ មុនុស្សា កិត្តា សេឆ្នាំ ទីយន្តំ វិចាចេន្តំ ។ មេ ។ សេយ្យដាំំ កំណី តាមកោត៌នេះ ។ មេ ។ តស់តោ រៀនមត្តំ កំហី តាមកោត៌នេះ ។ មេ ។ តស់តោ រៀនមត្តំ អាហេចេស៊ី ។ មេ ។ ន តិត្តាថៃ តេត្តាំំតាយ កោសា ពេណបេតញ យោ ចេណបេយ្យ អាមត្តំ នុញ្ញដស្សាត៌ ។

វិនយបិជក ចុល្អវត្ត

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំង ឡាយ កិក្ខុមិនត្រូវឲ្យគេកាត់ពុកមាត់ (ដោយកន្ត្រៃ) មិនត្រូវទុកពុកមាត់ឲ្យវែង មិនត្រូវឲ្យគេធ្វើពុកចង្កាឲ្យ វែង (ដូចជាពុកចង្កាត់ពេ) មិនត្រូវឲ្យគេធ្វើពុកមាត់ ៤ ជ្រុង មិនត្រូវប្រ-មូលជួយមេត្រង់ទ្រុង មិនត្រូវទុកជួរហេមត្រង់ ពោះ មិនត្រូវទុកពុកមាត់ ឲ្យដូចជាចង្កឹម មិនត្រូវទ្យុគេដកហេមក្នុងទីចង្កៀត កិក្ខុណាឲ្យគេដក ត្រូវ អាបត្តិទុក្កដ ។

(៩៦ ๑) សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូបកើតដំណេីក្នុងទី ចង្អេៀត ។ លេចញុំមិនដាប់ ។ ២េ។ ភិក្ខុទាំងនោះ (អាចចន្តំទូលដំណើរ ទុះ ចំពោះព្រះ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នា. ហភិក្ខុទាំងទ្បាយ (បើ) មាន អាព ធដាហេតុ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុឲ្យគេដក កេមក្នុងទី ចង្អេៀត បាន ។ (៥៦ ៥) សម័យនោះ ឯង ពួកធញ្ចិត្តយភិក្ខុ ប្រើ គេឲ្យកាត់សក់ដោយ កន្លៃ ។ មនុស្ស ទាំងទ្បាយ ពោល ភេស តិះដៀល បន្តុះចន្ទ្បាប់ថា ។ បេ។ ដូចពួកគ្រូលសអ្នកមរិភោគតាម ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក៏ (អាចចន្ទ័ទូល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ថេ ។ ត្រះអន្ត័ទ្រដ៍ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យគេកាត់សក់ដោយកន្លែទេ ។ ភិក្ខុណា ទ្បានភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យគេកាត់សក់ដោយកន្លៃទេ ។ ភិក្ខុណា ទ្បានភាគ ត្រូវអាចត្តទុក្ខដ ។ ខុទ្ទកវត្តតូតូកេ អត្តរំជាយ កេសភេទាមនំ សណ្ដាសាតុជាន៖

(৬৯৮) នេន ទោ ខន សមយេន ភិក្ខ្ល ឌីឃានំ ភាសិកាលោមាន ជាបត្តិ ។ មនុស្សា ឧដ្ឈាយឆ្នំ ^{ទី}យឆ្នំ វិចាខេឆ្នំ ។ ខេ ។ សេយ្យថា ខំ មិសា ខំ ស្វិកា តំ ។ ខេ ។ ភកវតោ ៧តមន្តំ ភាពេខេសុំ ។ ន ភិក្ខាវេ ដើយ ជាសិកាលោមំ ជានេទ្ំ យោ ជាយ្យ ភាមត្តិ ឧក្តាដូស្សាតិ ។

(៤៦៥) គេន ទោ មន ស មយេន ភិត្តា ស ត្តាវិតាយមិ មនុសិត្តកេនមិ នា សិតាលោ មំ តា ញា ខេន្តិ ។ នា សិតា ខុត្តា ហោ ឆ្នំ ។ មេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ សណ្តាស ឆ្នំ។ ខុទ្ធពវត្ថុតូនូត: ៣រឲ្យកត់សត់ដោយ៧គ្រៃនំ៖៣រទ្រង់អនុញ្ញាតសណ្ឋាស

វៃងទេ ភិត្តណាទុក ត្រវិអាមត្តទុកដ ។

(៤៦៥) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យគេដកកេមច្រមុះ ដោយ ដុំក្រុសរវៈ ដោយក្រមួនឃ្មុំខ្វះ ។ ច្រមុះក៏ឈឺចាប់ ។ បេ ។ ត្រះអន្តទ្រន់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តឋាគតអនុញាតសណ្តាស ។

វិនយបិដកេ ចុល្យវណ្ដ

(៩៦៦) គេន ទោ បន សមយេន ជពុត្តិយា ភិក្ខា មល់តំ តាមកមេឆ្នំ ។ មនុស្សា នុដ្យយឆ្នំ ទ័យឆ្នំ វិទា. ខេត្ត ។ ខេ ។ សេយ្យថា ថំ កំហំ កាមកោក នោត ។ ខេ ។ កការតា រានមន្ត្ទី អារោចេស៊ី ។ បេ ។ ន ភិត្តាវេ បល់នំ តាហាខេតត្វំ យោ តាហាខេយ្យ អាខត្តំ ឧុត្តដស្វាតំ ។ (៤១១) នេខ សា ខេ សាមយោង អញាស្បី າເບາ ສະກາສາ ມີຮອສູ້ ການເຮັ້າ ງເບາ អនុជានាម ភិក្ខុឋ កណ្ហមលហរលាន្នំ ។ (မခုဒ္က အအ ၊ ဆ အ အ ၊ အ အ ၊ (ခု စုခု) ភិត្ត ខុទ្ធាវថា កណ្ដមលហរណ៍យោ ជាចន្តំ សោ-ស្លែមយំ រូចិយមយំ ។ មនុស្ស ខ្លះព្លាល់ខ្លុំ ទ័យខ្លុំ វិទា ខេត្ត ។ ខេ ។ សេយ្យដាខំ គំហី កាមគោគំនោត ។ បេ។ ភកាតោ សតមន្តំ អាពេខេស៊ី ។ ខេ។ ឆ តំក្ខាវេ នុទ្ធាវទា គណ្ហមកមារណ៍យោ ជាកេត្យា យោ នាយេ អាចត្តំ ខុត្តដក្ស អនុជា៣មំ កិត្តាយ

វិនយបិងក បុល្វវត្ត

(២៦៤) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយភិក្ខុ ប្រើព្រាស់បង្កៀលអាចម៍ ត្រចៀកខ្ពស់នឹងទាប (មិនពបសា) គឺធ្វើដោយមាសទ្វះ ដោយព្រាក់ ទូ៖ ។ មនុស្សទាំងទ្បាយនោលទោស គំរដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ។ បេ ។ ដូចតួកគ្រហសូមួក រិកោគតាម ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបបន្ត៌ទូលដំ-ណើរ នុំ៖ ចំពោះព្រះមានត្រះភាគ ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបបន្ត៌ទូលដំ-ណើរ នុំ៖ ចំពោះព្រះមានត្រះភាគ ។ បេ ។ ត្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងទ្បាយ រ៉ាក្ខមិនគ្រវប្រើប្រាស់បង្កៀលអាចម័ត្រចៀកខ្ពស់ នឹងទាប (បិទរាបសា) នេ ភិក្ខុណាប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ១៩ ខុទ្ទពរិត្តតូនចោ លោយរាណ្ឌំ កំសភណ្ឌំ អញឆាទីនំ អនុជាននំ

កកណ្ណមលហរណ៍ (๑) អដ្ចិម ហំ ឧត្តម ហំ វិសា ណម យើ នន្យម ហំ វេន្យុម យំ កកដ្ឋម ហំ ឧត្តម ហំ វិសា ណម យើ លោ ហម យំ សង្ខ័នាភិមយ ឆ្នំ ។

(៩៦៩) តេន ទោ បន សមយេន នព្វក្ត័យ កិត្ត្ ព ហុំ លោមកណ្ដំ គាំសកណ្ដំ សច្និចយំ គារពន្លំ ។ មនុស្សា វិហារចារិតាំ អាមាំណ្ឌន្ឋា បស្សិត្ថា ឧដ្យាយន្តំ ទីយន្តិ វិចា ខេត្តិ តាដំ មាំ នាម សមណា សក្ស-ទុំត្តិយា ព ហុំ លោមកណ្ដំ គាំសកណ្ដំ សច្ចិចយំ ការស្សន្តិ សេយ្យ ដាម គាំសមត្ថាំតាត់ ។ បេ ។ គកវតោ រាតមត្ថំ អាអេខេសុំ ។ បេ ។ ន ភិក្តាអ លោមកណ្ដំ គាំសកណ្ដំ សច្ចិចយោ កាតញោ យោ កាហេស្វា អាមត្តិ ខ្មុំត្តដស្សាតំ ។

(៤៧០) តេន ទោ បន សមយេនភិក្ខា អញ្ចន៌ម្បី អញ្ចន៍សលាតាម្បី តាឈ្លាមលយលេខ្បិ ពន្ធមន្តំ តាត្តាច្បាយឆ្នំ ។ ភាគវតោ សតមត្ថំ អាហៈ ខេស៊ំ ។ ខេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខា អេញ្ឈដ៏ អញ្ឈដ៌សលាគងំ តាឈ្លាម លហេលា ពន្ធខមត្តរំ ។

िभ्द

ខុទ្ធពវត្ថុកូទូក: គ្រឿងលោហៈគ្រឿងសំរិទ្ធនឹងការអនុញាតបំពង់ថ្នាំភ្នែកដាងើម តឋាគតអនុញាតចន្ត្រៀលអាចម័ត្រចៀក ដែលធ្វើដោយឆ្អឹន ភ្នុក ស្មែន បបុស ឬ « ក្រែជី ជ័រ លេខី ថ្ងៃ លេខី លោហ ដាតិ គូ d ស័ន្ន ។ លោយជាតិ នឹងសំរិទ្ធជាច្រើន ។ មនុស្សព័ងទ្បាយដើរលោកន់វិហាវ-ចារិកឃើញហើយ ក៏ពោលពេស តិះដៀល ថន្លះចង្អាចថា មិនសមចើពួក សមណសក្យបុត្តិយ៍ សខ្យុំទុកដាក់គ្រឿងលោហជាតិទឹងគ្រឿងសំរិទ្ធដូចពួក អ្នកដូញសំរិទ្ធសោះ ។ ហេ ។ កិត្តទាំងទ្បាយក្រហមន្ត្រីទូលសេចក្តី៖ ចំពោះ ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ព័ងទ្បាយ ព្រះមាខព្រះភាគ កិត្តមិនត្រុវសន្សំទុកដាក់គ្រឿងលោហជាតិនឹងសំខ្វៃទេ កិត្តណាសន្សំទុក ជាក់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(២៧០) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តរង្កៀសនឹងកិច្ចសព្វបើគ្រាន់តែចង បំពន់ថ្នាំភ្នែកនូះ (គឺចងចន្ត័) ចន្ទឹះបំពន់ថ្នាំភ្នែកខ្វះ ចន្តៀលអាចម៍ត្រចៀក ខ្វះ ។ កិត្តទាំងឲ្យយក៏ក្រាបចន្ទ័ឲូលដំណើរទុះ ចំនោះព្រះមាទព្រះភាគ ។ បេ ។ ក្រះអន្ឋឲ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតត្រឹម តែការចន៍បំពន់ថ្នាំភ្នែក ចន្ទឹះបំពន់ថ្នាំភ្នែក ចន្ត្រៀលអាចម៍ត្រចៀកបាន ។

វិនយប៌ដកេ ចុល្អវត្តោ

(២៧២) ភេទ ទោ បន សមយេន អញ្តាស ភិក្ត្ គិលានោ ហោត៍ ។ គស្ស វិនា អាយោកា⁽⁰⁾ ខ ដាសុ ហោត៍ ។ បេ ។ កកាតោ ឯកមក្តំ អាភេទស៊ំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ អាយោកត្តំ ។ អ៥ ទោ ភិក្ខានំ ឯត-ឧ ហោស៍ គេ ៥ ខុ ទោ អាយោកោ វេធិនញោត^(២) ។ កកាតោ ឯកមត្តំ អាភេស៊ំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ តត្តតាំ វេមកាំ វដំ សហាភាំ សព្វំ តន្តភណ្ឌតាត្តំ ។

វិនយបិឝិក ចុល្អគ្គ

(២៧១) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយក់ក្នុអង្គួយត្រពេមក្បាល ជន្លជំព៌ងសង្ឃាដិ។ ផ្គត់សង្ឃាដិក៏ទក់ខូចអស់ ។ ក់ក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំ ចូលដំណើរនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្ខុទាំងទ្យាយ ក់ក្នុមិនទ្រូវអង្គួយត្រពោមក្បាលជង្គន់ទាំងសង្ឃាដិទេ ក់ក្ខុណាអង្គួយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤៧៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ទ រូបមានជម្ងឺ ។ ភិក្ខុ ទោះតែវៀវ លៃងសំពត់អាយោគចេញ ក៏មិនបានសេចក្តីសប្បាយកាយ ។ បេ ។ ទើប ពួកភិត្តក្រាមបង្គ័ទួលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ តឋាគតអនុញាតសំពត់អាយោគ ។ ទើបភិត្ត ទាំងឲ្យយមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា សំពត់អាយោគយើង ពល់គ្នា គប្បីជំងឺដូចម្តេចហ្នី ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យយក្រមបង្គំឲ្យសេចក្តី ទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ទាំង រួយ តឋាគតអនុញាតក្តារមូវ ធ្មេញឈើ ខ្សែសម្រាប់រឹត ចន្ទាល់ ខឹងប្រយប់តម្បាញទាំងអស់ ។

(៩៧ភា) សហ័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូបមិនទានកាយពន្ធ គឺវត្តពន្ធចង្កេះ ចូលនៅចិណ្ឌ ថាតក្នុងស្រុក ។ ស្បន៍របស់ភិក្ខុនោះរបូតចុះក្នុចច្រកផ្លូវ ។ ខុទ្ធពវត្ថុត្នូវេរ ៣យពទ្ធនានុជាននំ

မရလဂ္ မလဂ္ဂိရာ⁽⁾ ရက္ကဋိမက်က ។ လေ ဂ်ာက္ခ္ မရ္လံ မလာလဲ ၅ မင်းလာ လေ ဂ်ာက္ခ္ မာဂဗိ ဂရ္က္ ဂ်ာက္စ္ဂ် သဲ့ရမန္စံ မာဂၢေလေ ၅ ဂ်က္ခ္ ကရားရာ သဲရမန္စံ မာဂၢ-လေလံ ၅ လေ ၅ ရဲ ဂ်က္ခ္လာ ကရားရာ သဲရမန္စံ မာဂၢ-လေလံ ၅ လေ ၅ ရဲ ဂ်က္ခ္လာ မာရာရွာ ရေက္လာ လေရ မလု မာရာစိ ဂ်က္ခ္လာ က လာ ရမ္မရွာ ရ (၆၈၆) (နေရ လေ ၂ မေ လမားလာ ေရာ့ရွိလာ ဂ်ာက္ခ္ပ

ទុទ្ធសត្ថៈ តារទ្រង់អគុញាគកាយពន្ធ(វត្ថពន្ធចង្កេះ)

មនុស្ស ទាំងទ្បាយ ឃើញ ហើយ ក៏ស្រែក ហ៊ោរ រត្សិង ។ ភិក្ខុ នោះ មានសេច ក្ដី iអៀន រប្ប រ រ ប រ រ ប ភិក្ខុ នោះ ទៅ កាន់ អា ភាម ប្រាប់ដំណើរ ទុះ ដល់ភ្លូក ភិក្ខុ iង នគ្នា ។ ភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ ក្រាបបន្ដ័ទូលដំណើរ ទុះ ចំពោះ ព្រះ មាន ព្រះ ភាគ្ j បេ ។ ព្រះអន្ដឲ្រ ទ់ ត្រា ស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ ភិក្ខុ មិន មាន កាយ $ng^{(0)}$ មិន ត្រូវចូល ទៅ កាន់ ស្រុក ទេ ភិក្ខុ ណា ចូល ទៅ ត្រូវ អា បត្តិ ទុក្ក ដេ ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ តថា គតអនុញាតកាយពន្ធ ។

(៩៧៤) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយក់ក្នុ ប្រើប្រាស់កាយពន្ធទួស នឹងទាប (មិនរាបសា) គឺកាយពន្ធមានខ្សែច្រើន កាយពន្ធមានសណ្ឋាន ដូចក្បាលពស់ទឹក តាយពន្ធមានសណ្ឋានដូចខ្សែរតែសំ ភោរ ទឹងកាយ-ពន្ធមានសណ្ឋានដូចសង្ខារ ។ មនុស្សទាំងឡាយ ពោល ទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គួរបំថា ។ បេ ។ ដូចពួកគ្រូលស្អកបរិភោគតាម ។ បេ ។ កិត្តទាំង ឡាយក្រាបបង្ខំទួល សេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ខ្មែងត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្តទាំងឡាយ កិត្តមិនត្រូវ ប្រើប្រាស់កាយពន្ធខ្ពស់ នឹងទាប (មិនរាបសា) គឺកាយពន្ធមានខ្សែច្រើន កាយពន្ធមានសណ្តាន – កាងអដាជា ពន្ធល់ជា បើជាពម៌តាយពេងតំបាយពន្ធមើមពេញ (ពីទេ) គេ លះតំព

្ធ ក្នុងអដ្ឋកថា ពន្យល់ថា មើរហ្វីចមិនបានក្រវាន់កាយពន្ធដើរចេញ (ពីវត្ត) ទៅ លុះនឹក ឃើញត្រឹមណា ត្រូវក្រវាន់ត្រឹមណោះ (ទើបរួចទោស) ។

មុះដ្លំ មន្ទ¹ណំ យោ ជាវយ្យ អាបត្តិ ឱុក្សដស្ស អងុ ជា ជា ឆំ ឆំ ឆ្កាវ ទ្វេ តាយពន្ធជាធំ ខត្តិតាំ ស្វាតវត្ត-កាត្តិ ។ ខេ ។ កាយពន្ធស្ស ឧសា ជិវត្តិ ។ ខេ ។ អនុជាធាមំ ឆំ ឆ្កាវ មុវដ្លំ មន្ទរិណត្តិ ។ តាយពន្ធស្ស អក្តោ ជិវតិ ។ ខេ ។ អនុជាធាមំ ឆំ ឆ្កាវ សោភភំ⁽⁰⁾ កណតាត្តំ⁽⁴⁾ ។ កាយពន្ធស្ស ខវនត្តោ ជិវតិ ។ ខេ ។ អនុជាធាមំ ឆំ ឆ្កាវ វិដត្តំ^(៣) ។

វិនយចិងកេ ចុល្វវត្តោ

(៩៧៩) គេន ទោ បន សមយេន នទ្រុក្តិយា ភិក្ស្ ទុស្តាល ឆ្នំ ខេ ទុស្តាល ឆ្នំ ទី យ ឆ្នំ វិ ចា ខេ ឆ្នំ ។ ខេ ។ សេ យ្យថា ខ័ កំ ហី តាមកោក នៅ ខេ ។ កកវតោ ៧ ខេ ខ្លំ មា ពេ ខេ ស៊ី កា ម កោក ភិក្សា ខេ ។ កកវតោ ៧ ខេ ខ្លំ អា ពោ ខេ ស៊ី ។ ខេ ។ ន ភិក្សា ៥ ទុ វា ទៅ តា គេត្យា យោ ជា យេយ្យ

ຈ a. e. ເພາກ ... າ b. a. e. ອຸດາຣຊັ່າ ແ a. ໃຜຊູ້ າ

វិតយចិដា បុស្វវគ្គ

ដូចក្បាលពល់ទឹក កាយពន្ធដូត ខ្សែអែបត្ត ទុក្កដ ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ ដូចសង្លារទេ កិត្ត ហាប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្ត ទុក្កដ ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ តថា គត អនុញ្ញាត កាយ ពន្ធ ព័រយាំង គឺ កាយ ពន្ធ ធ្វើជា ផ្ទាំង ឲ្យ កាយ ពន្ធ មានសណ្ណា នដូច ពោះ វៀខជ្រក ឲ្យបេរ លុះដល់ កាយ ពន្ធមាន ដាយ រេច ។ បេ ។ ព្រះអន្ធ ទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ តថា គត អនុញ្ញាត ជាយ កាយ ពន្ធ មានសណ្ណា នដូច ខ្សែរីតសំ កោរ ខឹង ជាយ កាយ ពន្ធ មានសណ្ណា នដូច ខ្សែរី ខ្សាំង ហ្វាយ តថា គត អនុញ្ញាត សណ្ណា ខដូច សង្ហាវ ។ (ក្រោយមក ទៀត) រិមកាយ ពន្ធ គឺ វេច ។ បេ ។ ព្រះអន្ធ ទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ តថា គត អនុញ្ញាត ទឹង ដេវន្យ មាន អាការដូច កូ ផែ ស្វាយ ពថា គត អនុញ្ញាត កំរេច ។ លេ ។ ព្រះអន្ធ ទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ តថា គត អនុញ្ញាត កំរេច ។ ហេ ។ ព្រះអន្ត ទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ តថា គត អនុញ្ញាត ដែរ លិន អនុញ្ញាត ត្រូវលៃ តាយ ពន្ធ ។

(២៧៤) សម័យនោះឯង ពួកធរ្វគ្គិយភិក្ខុប្រើប្រុកស់ក្រហៃកាយ-ពន្ធខ្ពស់នឹងតាប (មិនពបសា) និធ្វើដោយមាសខ្វះ ព្រាក់ខ្វះ ។ មនុស្ស ពិធីឲ្យាយភោលកេស តិះដៀល បន្ទុះបង្គ្នាប់ថា ។ បេ។ ដូចពួក (គហសូអ្នកបរិកោនតាម ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុ ក្រាបបន្ដ័ទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពាំងឲ្យ យ ភិក្ខុមិនត្រូវរប្រើ ព្រស់ក្រវិយកាយពន្ធខ្ពស់នឹងតាបទេ ភិក្ខុ ណាប្រើ ប្រុស់

(២៧៧) តេន ទោ បន សមយេន នព្វក្តិយា កិត្ត្ ទុទ្ធាវថា គណ្ឌិតាយោ នាពរ្ហំ សោវណ្ណមយំ រូប័យ-មយំ ។ មនុស្សា ខុដ្ឋាយរ៉្ល ទីយរ៉្ណ វិចាចេរ៉្ល ។ បេ ។ សេយ្យថាបំ កិហិ កាមកោកំនោត ។ បេ ។ គតវ-កោ រនេមត្តំ អារោចេស៊ំ ។ បេ ។ ន ភិត្តវេ ខុទ្ធាវថា គណ្ឌិតា នាពតព្វា យោ នាពេយ្យ អាមត្តំ ធុត្តាដស្ស • 1. ម. ពេត្តកេសុ វិលតិសក្ខេ សញ្ហាយតំ ។

(៤៧៦) គេន ទោ បន សមយេន អយស្មា អា. នេះឆ្នា លហុតា សង្ឃ ដំយោ ទារុមិត្វា តាមំ មិណ្ឌាយ ទាវិសំ ។ តស្ប វាតមណ្ឌលិតាយ សង្ឃ ដំយោ ទុក្ខិបិយឹសុ ។ អ៩ ទោ អយស្មា អាន ឆ្នោ អារាមំ កន្តា ភិក្ខុនំ ಖតមន្តំ អារោ សេស្មា អាន ឆ្នោ ភាពមំ ពន្តា ភិក្ខុនំ ಖតមន្តំ អារោ សេស្មា ភិក្ខុ ភាពវាតោ ឯតមន្តំ អា រោ សេស៊ី ។ បេ ។ អនុជា ឆាមំ ភិក្ខុ វេ កណ្ដិកំ ទាសតា ឆ្នំ ។

រុរ្ភារុត្ថុន្ធ៣ រថពណ្ឌិភាស៣តុងនេំ អាបត្តិ ឧុក្កដ**ស្ប អ**នុជាជា ឆាំក្ញាហេ វីថេ^(ទ) អដ្ឋិមយំ ឧត្តមយ៍ វិសា លាមយំ ជន្បមយំ វេន្បុមយំ ។ បេ ។ សន្តនាតិមយំ សុត្តមយន្តិ ។ ខុទ្ធពវត្ថុត្តនូក: ការទ្រង់អនុញ្ញាតក្រវិលនៅវ អន្ទាក់នៅវ

ត្រូវអាចត្តិទុក្កដ ម្នាលភិត្ត ទាំងទ្យាយ តឋាគតមនុញ្ញាតក្រវិលកាយពន្ធ ដែលធ្វើដោយផ្អឹង ដោយភ្នុក ដោយស្នែង ដោយបចុះ ដោយឫស្សី ១ បេ ១ ធ្វើដោយគូថសន្ន៍ ធ្វើដោយសូត្រឫ អំណេះ ១

(៤៧៦) សម័យនោះឯង ព្រះអានខួមានអាយុ ឃ្ពុំសង្ឃាដ័នឹង «ត្តពសង្គៈដែលស្រាល ហើយចូលទៅបិណ្ឌូបាតក្នុងស្រុក ។ ១រល់កំបុត ត្បូងក៏បើុងសង្ឃាដិនឹង ត្តពសង្គៈរបស់ព្រះអានខួនោះ ។ លំដាប់នោះ ព្រះ អានខួមានអាយុទៅកាន់អារាមហើយប្រាប់រឿងទុំះ ដល់ពួកកិត្តផងគ្នា ។ ភិត្តទាំង ឲ្យាយក្រាបបន្តំទួលសេចក្តីទុំះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យវិនឹង អន្ទាក់ឲ្យវ ។

(៤៧៧) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយភិត្តប្រើប្រាស់រៀវទ្លស់ ខឹងពាប គឺធ្វើដោយមាសខ្វះ ព្រុកខ្វះ ។ ពួកមនុស្ស ភោលពោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួកគ្រហស្តអ្នកបរិកោគកាម ។ បេ ។ ភិត្តុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូល សេចក្តីទុំះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ភិត្តុមិនត្រូវ ប្រើប្រាស់ខ្សេវខ្ពស់នឹងពាប គេ ភិត្តុណា ប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ស

វិនយបិដីពេ ចុល្មវិគ្នោ

អនុជានាម ភិត្តាវ កណ្ដិត ^(ຈ) អដ្ឋមយំ ឧឧមយំ វិសាណមយំ ឧន្យមយំ វេន្យមយំ គេដ្ឋមយំ ៩នុមយំ ដលមយំ លោមមយំ សន្លនាភិមយំ សន្តមយន្តិ ។ (២៧៨) តេន ទោ ខន សមយេន ភិក្ខុ កណ្ឌិ. สยา องสยา อัน หเยาริ า อัน อิเล า កកវតោ រៀតមត្តំ អារោចេស៊ំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ តំកូវ កណ្ឌិតដល់តំ ទាសតដល់កន្ថំ។ កណ្-ំ តដលតាមរំ ចាសតដលតាមរំ អន្តេ អចេរ្ត្រំ។ តោណោ ហើយតំ ។ កកវតោ រៀតមត្តំ ភាពេចេះ ។ បេ ។ អនុជានាម ភិក្ខុវេ កណ្ឌិតដលតាំ អន្តេ អ ខ្យេតុំ ចាសតដលតំ សត្វផ្តលំ វា អដ្ឋផ្តលំ វា ឱ្យសាល់ទាំង អេខ្យែនុទ្ធិ ។ (ພຣະເພາ ແລະ ເພາ ແລະ ແລະ ແລະ ເພາ (ພຣສ) ភិត្ត តំហិនវត្ត និវាសេន្តិ ហត្ថិសោណ្ឌិត មន្តវាន្យតំ

666

វិនយប៌ឝិក ដុល្អវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំជឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតរេរ្យវដែលធ្វើដោយធ្អឹង ដោយភ្កុក ដោយស្នែង ដោយបបុះ ដោយថុស្សី ដោយឈើ ដោយជ័រឈើ ដោយ ផ្ទៃឈើ ដោយលោហជាតិ ដោយគូថស័ត្ន៍ ដោយសូត្រឬអំាបុាះ ។

(២៧៨) សម័យ នោះ ឯង ពួកភិក្ខុ ដេរភ្ជាប់ ខ្មៅវទឹងអន្ទាក់ក្នុង ថ្លៃ បីវ ។ បីវះក៏ត្រាំត្រា ។ ភិក្ខុ ទាំង ទ្យា យក្រាប បង្គំ ទូល សេ បក្តី ទុះ ចំពោះ ព្រះ មាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ទ្រត់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ តឋាគត អនុញាត ទ្រ ទាប់ ខ្មៅវ នឹង ទ្រ ទាប់អន្ទាក់ ខ្មៅវ ។ ពួកភិក្ខុ ទាំង នោះ ដេវ ភ្ជាប់ ទ្រ ទាប់ ខ្មៅវ នឹង ទ្រ ទាប់ អន្ទាក់ ខ្មៅវ ។ ពួកភិក្ខុ ទាំង នោះ ដេវ ភ្ជាប់ ទ្រ ទាប់ ខ្មៅវទឹង ទ្រ ទាប់ អន្ទាក់ ខ្មៅវក្ដ ទី បំផុត (បីវរ) ។ ម៉ឺបីវៈក៏របើក ។ ភិក្ខុ ទាំង ខ្យាយក្រាប បង្គំទូល សេ បក្តី ទុះ ចំពោះ ព្រះ មាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអន្ត៍ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ខ្យាយ តថា គតអនុញាត ឲ្យភិក្ខុ ដេវ ភ្ជាប់ ទ្រ ទាប់ ខ្មៅវក្ដ ទី បំផុត ចីវរ ដែរ ទ្រ ទាប់ អន្ទាក់ បន្ទយ ចូលមក ទាង ក្នុ ត្រំម ពាំ ឆ្នាប់ ឬ ៨ ឆ្នាប់ ។

(២៧៩) សម័យនោះឯង ពួកធញ្វត្តិយកិត្តស្វៀកស្សង់ដូចសំលៀក បេសគ្រូហស្ត គឺស្វៀកឲ្យស្វុយមុទ ដូចថ្រមោយដំរី (ដូចសំលៀក មនុស្សស្រីក្នុងចោឡកប្រទេស) ស្វៀកមានសណ្ដាទដួចកន្ទុយត្រី ^(๑)

ា ស្វៀពលយជាយ ។

ុទ្ធពវត្ថុក្ខន្ធរោ គឺហិនិវត្ថុ គឺហិញរុត

နင့္ပါကန္ ရက္ကန္ နည္းေနာင္း ရက္ကန္းစု မွတ္လန္းစု မွတ္လန္းစု မွတ္လန္းစု မွတ္လန္းစု မွတ္လန္းစု မွတ္လန္းစု မွတ္လန តាមកោតនោត ។ បេ។ ភកាតោ ឯតមន្ត្ំ អាហទេសុំ ។ ខេ។ ធ ភិក្ខុវេ កំហំធិវត្តំ ធំវាសេតព្ំ ហត្ថសោ-ល្ខាំតំ មច្ជាន្បត់ ចតុត្តណូតំ តាលាល្ខាតំ សត. វល្វិតាំ យោ និវាសេយ្យ អាខត្តិ ឧុត្លាដស្អាត ។ (២៤០) គេន ទោ ខន សមយេន នពុត្ត័យ ភិក្តុ နက္က စားနဲ့ စားင်ာနီ ၈ ရေကပီ စရာပါက စီ စူကန္နံု့မ်ားစေဖို ។ ខេ។ សេយ្យដាចំ តំហំ តាមគោតំពោតំ ។ ខេ ។ ភតវតោ រិតមត្តំ អាពេខេសុំ ។ បេ ។ ន ភិត្តាវេ ភិហិ. မားမွ မားရွိနေမိုးက မားရောဂါမာရန္နီ ဗေဆီရာမီနဲ႔ ្នាក៍ ឈាក់ចុះ នយរមស ឧប ទារ ឧតរ (០៦៤) សំវេល្យ៍ និវាសេត្ត ។ មនុស្ស ឧដ្យ យត្ត ទីយត្ត វិចា ខេត្តំ ។ ខេ ។ សេយ្យ ថា ខំ ពេញ មុណ្ឌ វត្ត័ ។ ខេ ។

? ទាំងដុះ ទូ ពាះ ព័ត៌ស្មៀតសម្លើងដែលសមៀតត្រហស្ថ ដណ្ដល់ដុចត្រហស្ថ ស្វៀតឲ្យមានដ្រុង ៤ (ស្វៀតបន្ទេចដែស្សង់ទាំង ៤ ឲ្យប្រាកដ) ស្វៀត ដោយមាតារដូចជាង ឆ្នោត (ស្វៀតសំឡ័យសាដតឲ្យស្វុយចុះ) ស្វៀត អង្កាញ់ឲ្យមានផ្ទំច្រើន ។ ពួកមនុស្ស ពោល ទោស តិះដៀល បន្ដុះបង្អាប់ ឋា ។ បេ ។ ដូចពួតគ្រហស្តអ្នកបរិកោតតាម ។ បេ ។ ភិត្ត ទាំង ឡាយត្រាប បង្ខំ ខូលសេចក្ដីទី៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ពោះអង្គ ខ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលភិត្ត ទាំង ឡាយ ភិត្ត មិនត្រូវស្វៀតស្វង់ ដូចសំលៀតគ្រហស្ គឺស្វៀតឲ្យស្វយមុខដូចប្រមោយដំរី មានសណ្ឋានដូចកខ្ទុយត្រី ស្វៀត ឲ្យមានថ្ងង ៤ ស្វៀតមានអាការដូចជាង ឆ្នោត ស្វៀតអង្កាញ់ឲ្យមានផ្ទត់ ច្រើន ខេ ភិត្ត ណាស្វៀត ត្រូវអាបត្តិទីត្រដ ។

(២៨०) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយភិក្ខុដណ្តប់ដូចគ្រហស្ត ។ ពួកមនុស្សពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួកគ្រហស្ត អ្នកបរិកោតតាម ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុត្រាបបន្ត័ឲ្យសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអន្នឲ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ ភិក្ខុមិន ត្រូវដណ្តប់ដូចពួកគ្រហស្តទេ ភិក្ខុណាដណ្តប់ ត្រូវអាមគ្គិទុក្កដ ។ (២៨១) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយភិភ្នុស្វៀតចង់ក្បិន ។ ពួកមនុស្សពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួកមនុស្ស អ្នកនាំ (គ្នឿងបរិក្ខាររបស់ព្រះរាជា ដែលយាង ទៅកាន់ទីណាមួយ ។ បេ ។

វិនយបិដីកេ ចុល្មវិគ្នោ

(២៨២) តេន ទោ មន សមយេន នទ្វុក្ដ័យ ភិក្ដ្ ទភតោតាដំ ហរន្ដ ។ មនុស្សា ខុជ្ឈយន្ដិ ទីយន្ដិ វិចាចេន្ដ ។ មេ ។ សេយ្យថាម័រ ញោ មុណ្ឌវដ្ដ័តំ ។ មេ ។ ភតាតា ឯតមន្ដ អាហេចេសុំ ។ មេ ។ ន ភិក្ដ្ឋ ខុកតោ-តាដំ ហរិតទុំ យោ ហយ្យ អាបត្ដិ ឧុក្ដដស្ស អនុ-ជានាមិ ភិក្ដុឋ ឯកតោតាដំ អន្តរាតាដំ សីសភារំ ទន្ធភារំ តាដំការំ ខ្ញុំលម្លូតាន្ដិ ។

(២៤៣) តេន ទោបន សមយេន ភិក្ត្ ន្តភ្ណះដ្ឋំ ល ទានន្តំ ។ មុទំ នុត្តភ្នំ ហោតំ ។ កកាវតោ **រាតមត្តំ** អាពេទេស៊ំ ។ បេ ។ បញ្ចុំទេ កិក្ខាវៅ អានីឧវា ឧន្ត. កេដ្ឋស្ស អទាន សេ អចក្ទុស្ស មុទំ ខ្ញុត្តទំ ហោភ័ សេ-សាណ៍យោ ឧ វិសុដ្ឋភ្នំ ប័ត្តិច សេ អ្វីប៊ី កត្តិ បរិ-យោឧន្ទតំ⁽⁹⁾ កត្តមស្ស ឧ នានេឆ័ ដមេ ទោ ភិក្ខាវ <u>- ១ ៖ ហ័យនេទ្តិ</u> ។

វិនយចិតក ចុល្អវត្ថ

ភិត្ត ទាំង ឡាយ ត្រាបប់ផ្ដុំ ខូលដំណើរ ទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ទាំង ឡាយ ភិត្ត មិនត្រូវស្ងៀកចងក្សិន ទេ ភិត្ត ណា ស្ងៀក ត្រូវអាបត្តិ ទុក្កដ ។

(២៨២) សម័យនោះឯង ពួកតព្វគ្គិយភិក្ខុ នាំយកអម្រែកទាំងសង ទាន គឺវ៉ែក ។ មនុស្សទាំនឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួកមនុស្សនា គ្រឿនបរិក្ខាររបស់ព្រះរាជាដែលយាន ទៅកាន់ ទីណាមួយ ។ ២ ។ កិត្តទាំងទ្បាយក្រាបបន្ត័ទូលដំណើរទុំ: ចំពោះព្រះ មានព្រះភាគ ។ បេ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តព័ងទ្បាយ កិត្ត មិនត្រវៃទាំអម្រែកទេ ភិក្ខុណា ទាំទៅ ត្រវៃអាចត្តិទុក្កដ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តន សែង ទួល លី កណ្ដៀត នឹងយូវចាន ៗ [២៨៣] សម័យនោះឯង ពួកកិត្តមិនទំពាឈើស្ងន់ ។ មាត់កំ មានក្លុនសួយ ។ កិត្ត ទាំឥទ្យាយក្រាបបន្តំទូលដំណើរនុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះកាគ ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ទោសក្នុង ការមិនទំភាឈើស្ទន់នេះមាន ៥ ប្រការ គឺ នាំឲ្យ៥យកំលំងវែក្នុក ១ មាត់ មានក្លុនស្អួយ ១ សរសៃសម្រាប់នាំរសមិនបរិសុទ្ធ ១ ប្រមាត់នឹងសេ្តស្មួ រូបវិតជាយ ១ កិត្តនោះ ចាន់ ចង្កាន់មិនចាញ់ ១ មាលកិត្តព័ងទ្យាយ

មញ្ អាធិឧក ឧត្តតាដ្ឋស្បូ អទាឧ ខេ ។ មញ្ចុំ មេ កិត្តាវ អាធិសំសា ឧត្តតាដ្ឋស្បូ ទាឧ ខេ ចក្តុស្ប៉ូ មុទំ ន ឧត្តត្តំ ហោត សេមាលោយ វិសុជ្ឈត្តិ ខិត្តិខិ សេអ្ហឺទិ កត្តំ ឧ មរិយោឧទ្ធតិ កត្តមស្ប នា ខេតិ ៩ មេ ទោ កិត្តាវៅ មញ្ អាធិសំសា ឧត្តតាដ្ឋស្បូ ទាឧ ខេ ។ អនុជានាមិ ភិត្តាវា ឧត្តតាដ្ឋត្តំ ។

? ? ពវត្ថុត្នូនកេ ខត្តពដ្ឋស្ស ភាទនេ បញ្ហានិសំសា ឧព្វត្តិយភិត្ថវត្ថុ

ខុទ្ធពវត្ថុក្ខន្ធចៈ អានិសង្ស ៥ ប្រការក្នុងការទំពាឈើសួន នឹងរឿងធត្វត្តិយភិត្

ទោសក្នុងការមិនទំពាឈើស្ទន់មាន ៥ ប្រការ នេះឯង ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ អានិសន្សក្នុងការទំពាឈើស្ទន់នេះមាន ៥ ប្រការ នី នាំឲ្យមាន កំលាំងភ្នែក ១ មាត់មិនមានក្លិនស្អួយ ១ សរសៃសម្រាប់នាំសេចសៃុទ្ធ ១ ប្រមាត់ខឹងស្វេស្ទមិនរួចរិតជាយ ១ កិត្តនោះចាញ់ជាយ ១ ម្នាលកិត្ត ពំង ឡាយ អានិសន្យក្នុងការទំពាឈើស្ទន់មាន ៥ ប្រការនេះជង ។ ម្នាលកិត្ត ពាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឈើស្ងន់ ។

(២៨៤) សម័យនោះ ពួកធព្វគ្គិយភិក្ខុទំពាឈើស្ងន់វៃងហើយគោះ វាយសាមណេរដោយឈើស្ងន់នោះឯង ។ ពួកភិក្ខុក្រាថបង្គំទូលសេចក្តី \vec{q} : ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពំងឲ្យាយ ភិក្ខុមិនត្រូវទំពាឈើស្ងន់វែងទេ ភិក្ខុណាទំពា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ មាលភិក្ខុពាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាតឈើស្ងន់យ៉ាងវែង ត្រឹម៨ (๑) ឆ្នាប់ តែថាកុំគោះវាយសាមណេរដោយឈើស្ងន់នោះទៀយ ភិក្ខុណាគោះ ត្រូវ អាបត្តិទុក្កដ ។

អដ្ឋកថា ពន្យល់ជា ឈើស្ងន់ប្រវែង ៤ ធ្លាប់មនុស្សប្រក្រតី ដីកាថា៤ឆ្នាប់ជាងឈើ ។
 ឈើស្ងន់ប្រវែង ៤ ឆ្នាប់ មានន័យដូចគ្នា ។

វិនយបិគីពេ ចុល្អវិត្តោ

(២៥៥) តេន ទោ ខន សមយេន អញ្ញតាស្ប កំតាត អត់ខត្តាបាត់⁽⁹⁾ ឧត្តតកដ្ឋំ ខាឧត្តស្ប កាណ្នេ វិលក្តំ ហោត ។ កកាតោ ឯតមក្តំ អាហេចេស៊ំ ។ ខេ ។ ឧ កំត្វា៥ អត់ខត្តាបាត់ ឧត្តតកដ្ឋំ ខាន់តព្វំ យោ ខា-ឧយ្យ អាបត្តំ ឧត្តកដណ្ដ អនុជានាម ភិក្ខា៥ ខេតុវង្ត័. លំ បច្ចំមំ⁽⁶⁾ ឧត្តតកដ្ឋត្ថំ ។

(៩៩៦) គេន ទោ ខន សមយេន ឧត្វភ្ភ័យ ភិក្ស្ នាយំ អាខ្មោរខន្តិ^(m) ។ មនុស្សា ឧ៨្លាយន្តំ ទីយន្តំ វិទាខេន្តំ ។ ខេ ។ សេយ្យដាខំ នៅបាលាតាតំ ។ ខេ ។ ភកវតោ រនៃមត្តំ អាហេខេសំ ។ ខេ ។ ន ភិក្សាហ នាយោ អាខ្មោរេតញោ យោ អាខ្មោរេយ្យ អាបត្តំ ឧុក្សដស្សាតំ ។

(២៨៧) តេន ទោ បន សមយេធ វិញាក តំណ. កហណា ហោឆ្នំ ។ ឧវឌាហោ ឌយ្ឈមានេ វិញាភ ^ឌយ្ឈឆ្នំ ។ ភិក្ខា កាត្តាបាយឆ្នំ បឧត្តី នាតំ បរិត្តំ កាតំ ។ ភកវតោ **វិតមត្តំ អាកេខេសំ ។ អនុ**ជានាមំ ភិត្តាវេ ឧវឌាហេ ឧយ្លមានេ បឧត្តី នាតំ បរិត្តំ កោតុភ្នំ។ • **ទ.** ម. អតិម្មាលក់ ។ ២ ខ. ម. បត្តរង្គុលបច្ចំមំ ។ ៣ ឧ. ម. អាលីម្យេត្តំ។

វិនយរិជិត ពុល្យត្ត

(២៨៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូបមានឈើស្ងន់ទី្វពេក ឈើស្ងន់ ក៏របូតចូលទៅក្នុងបំពង់ក ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបថន្តំទូលសេចក្តីទុះ ចំ ពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវទំពាឈើស្ងន់ទី្វតេកទេ ភិក្ខុណាទំពា ត្រូវអាថត្តិទុក្កដ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឈើស្ងន់យ៉ាងទី្វចំផុតត្រឹម ៤ ឆ្នាប់ ។

(៩៨៦) សម័យនោះឯង ពួកធញ្វត្តិយកិត្តដុតព្រៃ ។ ពួកមនុស្ស ពោលពេស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចអ្នកដុតព្រៃ ។ បេ ។ ភិត្តុទាំងឡាយក្រាបបង្ខំទួលរឿងទុំះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គប្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ភិត្តមិនត្រូវដុតព្រៃទេ ភិត្ត ណាដុតព្រៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤៨៧) សម័យនោះឯង វិហាទេំងឡាយ ក៏ស្មុកស្មាញដោយ ស្មៅ។ កាលដែលភ្លើង នេះ ព្រៃ(ពលមក)ក៏ នេះទាំងវិហារផង។ កិត្តុទាំង ឲ្យយរង្កៀសនឹងការដុតភ្លើងតខល់គ្នា ដើម្បីខំងឺធ្វើសេចក្ដីការពារ។ កិត្ត ទាំងឲ្យយក្របចន្ទិទួល រឿងទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កាល បើភ្លើង ព្រៃនេះមក តថាគតអនុញាត ឲ្យដុតភ្លើងតខល់ ដើម្បីខំងឺធ្វើសេចភ្លីការពារបាន ។

66ದ

ុទ្ធពវិត្ថុត្ថូ**ពេ រុ**ភ្ជារីរូហនា

ខុត្តាដស្បាតិ ។ ខុត្តាដស្បាតិ ។ ខេតា ពេល មករំបែយ កំត្តា អំពី មករំបែយ ដែល សំពុង ខ្ញុំ សំរើត សំរាយ សំរាយ សំរាយ អំណើម សំរោយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ អំណើម សំរោយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ អំណើម សំរោយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ អំណើម សំរាយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ អំណើម សំរាយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ សំរាយ អំណើម សំរាយ សំ

ខុទ្ទពវត្ថុត្ន្ធត: ការឡើងជើមឈើ

(២៨៤) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយកិត្តូស្បើងដើមឈើធ្វងពីដើម ឈើមួយទៅដើមលើមួយ ។ ពួកមនុស្សពោលទោស តិះដៀល ថន្តុះ បង្អាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួកស្វា ។ បេ ។ កិត្តទាំងឲ្យាយក្រាបថង្គំទួល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ កិត្តមិនត្រូវល្បើងដើមឈើទេ កិត្តណា ល្បីង ត្រូវ អាថត្តិទុក្កដ ។

(២៨៩) សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូបដើរ សំដៅ ភៅក្ខុងសាវត្ថិភ្នង កោសលដនបទ ក៏មានដំរីដេញព្រេចពាក់កណ្តាលផ្លូវ ។ ទើបភិក្ខុនោះ ស្ទុះចូលទៅរកដើមឈើក៏មានសេចក្តីររុង្ត្យិស មិនហានទៀតដើមឈើ ។ ដំរីនោះ ទិហួស ទៅទីដទៃ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រុងសាវត្ថិ ព្រប់ដំណើរ ទុះ ដល់ពួកភិក្ខុផងគ្នា ។ ពួកភិក្ខុក៏ក្រាបបង្គំទូល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុព័ងឲ្យាយ កាល បើមានកិច្ចគួរ ធ្វើ តថា គតអនុញាតឲ្យ ទ្យើង ដើមឈើបានត្រឹមមួយ ជួរ បុរស បើមានអន្តរាយ^(១)ឲ្យ ទ្យើងកំណត់ត្រឹមណាកំបាន ។

« អដ្ឋពថា ពន្យល់ថា ភិត្តឃើញម្រឹតសាហាវិជាដើមក្តី វិង្វេងផ្លូវហើយប្រាថ្នានឹងរម័លមើល ទិសក្តី ឃើញក្មើងធេះក្តី ឃើញទឹកដន់កំពុងហ្គូរមកក្តី ហើយឡើងដើមលេខីខ្ពស់ហ្គូសប្រមាណ ញោះអន្តរាយដូច្នេះបាន ។

(២៤០) នេះ លោ បទ សមយោន មេដ្ឋភោតត្រ្ឋា(១) အကၤက႑မာ အကၤကာနည္းကာ ။ ေကာင កកា តេនុបសន័ទ័ស ឧបសន័ទ៍តា កកវន្តំ អភិវា នេត្ រាកមន្តំ ធំសំខ័ស ។ រាកមន្តំ ធំសំឆ្នា ទោ គេ ភំក្ត កកាន់ វាននារាខំ វានាទា ភាន ភិត្តា យាយាមា នា. အကေရွာ အအင်္ရမှာ အဆက္ခ်လာ ဖစ္စင်္ဂရာ အေ ည ကာယ စ်းနှံတာ ရန္ဒ၊စေဖိ နွေးလေရှိ စာဖွ ဗယိ အဖွေ ရန္ဒ၊စ ဖိ ຂອຼເດກ ການເຍຍາສຳມັດເບົ້ ຄູເຊິງ ກິດກໍ່ດາຮິບາ အေဒ ရုန္က (မာယဗိုးက ၿ၊ နိုင္မွာ ေတန္ မထိ အႏုန္ ពុន្ធរ៩នំ ជន្លូសោ អាពេរថេមាតំ នេនំ មោយបុរិសា မေရးမားအို ကို စမားရားက ျပေး ျမှုန်းမားစား ဆမ္မီ តថំ តាត្វា ភិត្តា អាមន្លេសិ ន ភិត្តាវៅ ពុទ្ធវចនំ > ១ ១. យមេឡូកេកុលា ។ ម. យមេឡូកេកុឡា ។

វិនយបិងកេ ចុល្វវគ្គោ

វិនយប៌៨៣ ចុល្បវត្ថ

(២៩០) សម័យនោះឯង មានភិក្ខ័ររូបជាបងប្អូននឹងគ្នា ឈោះ មេដ្ឋក: ១ នុកុដ្: ១ ជាជាតិព្រាហ្មណ៍ មានសំដីពីកេះ មានសំទៀងកំ ดีเกะ ๆ ลิฐติลดีมาขเธาะ อุณเทลาณ์เดะอายุตะลาล ณุะอุณ **ពៅដល់**ហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះភិត្តទាំងនោះ អង្គយក្នុងទីសមគុរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះមាន ព្រះភាគ ដូច្នេះថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សព្វថ្ងៃនេះតួកតិក្ខុមានឈ្មោះ ដេត្រូងគ្នា មានគោត្រផេត្រគ្នា មានជាតិ ជេត្រគ្នា ចេញអំពីត្រកូលទីខែ ១ មកបួស ភិក្ខុទាំងនោះធ្វើពុទ្ធថែន: ន្យូទូចដោយភាសារបស់ខ្លួន បត់ត្រព្រះ មានព្រះកាគ បើដូរ្នាះខ្វីព្រះអង្គទាំងអម្បាលនេះ សូមលើកពុទ្ធវថនៈតាម នទ្ធ (๑) ។ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះភាគជាមាស់ព្រះអង្គទ្រង់បន្ទោសថា 13 ទោយបុរសទាំងទុក្រយ មិនសមបើអ្នករាល់គ្នា ភោលថា បតិត្រព្រះអង្គ ដីចំរើន បើដូច្នោះខ្ញុំព្រះអន្តកល់គ្នាសូមលើកពុទ្ធវិបនៈតាមធន្ធដុច្នោះ នៃ មោយបុរស អំពើដែលអ្នកពល់គ្នា ធ្វើនេះ មិននាំឲ្យកើតសេចក្តីដ្រុះថ្កាដល់ ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្ងាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយក៏ទ្រង់ធ្វើធម្មីក-ថាត្រាស់ ហៅពួកភិក្ខុមកថា មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រៅលើកពុទ្ធវិចន: ១ ៣ាក្យា ធន្ទ នេះ ក្នុងទីដទៃសំដៅ៣ាត្យឃ្វោង ឯក្នុងទីនេះសំដោយកសកដិកាសា តិភាសាស់ស្ត្រឹត ។

៖ មុំ បោត្តកេស្ ឥតិសទ្ធោន ទិស្សតិ ។

ကိုက် လက္ဂ်င္ရ ဒယ္စ္က အေၾကာ အေနာ္ (၈ နဖ) លោកសយន៍ មយែបណ្តរំ ។ មនុស្សា នុជ្ឈយន្តំ စီယင္လံုိးခ်ားငမ္း ျဖား ၾကားခြားမ်ား ကိုးမ်ား နင့္များထုန္တာမ်ိဳ ခ်ိဳထန္ရာမ်ိဳ ဒီစားေနာင္ရွိေဒး ေဒးေနာင္းေနာ នុ ទោ ភិត្តាវេ លោភាយនេ សារឧស្សារី ៩មស្ម័ အေး ကို အိုင်္ဂျားဦးကို ကိုလုပ်နှင့် ကိုင်္ဂျား ကို ကားသို့ရာ ហេតំ ភន្តេត^(a) ។ ឥម អ្វី ហំ បន នម្មវិនយេ សានេស្សា⁷ លោកាយតំខាយាខុណេយ្យតំ ។ នោ ខោតំ កន្តែតំ។ a ກໍ່ສາແ ເທາສາເຜສ໌ ອາເມາອຸດມັສ ຄໍ ເທາ ອົ យាម ណេយ្យ អាមត្តំ នុក្ខាដរហ្មាត់ ។

ននិសោ អារោធនត្ថំ លោ អារោធណី មានន័ ៩៥៥ ភូវិសៅ អន់ជាយត ឆ្នំនិង សេយាល ឆ្នាំខ្លីលា ដំនើញ ដំនឹង ព្រលាដំហានខ្លី ។

ខុទ្ទពវត្តត្តូត្វភេ លោកាយគស្ស ចរិយាបុណន

ខុទ្ធពរ័ត្តត្តូត្តះ ៣ររៀនធម្ព័រណេកាយត: តាមធន្ទទេ កិត្តណាលើក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ មាលកិត្ត ទាំងទ្យាយ តថា គត អនុញាតឲ្យកិត្តរៀនពុទ្ធថែន:តាមសតភាសា ^(១) គឺមគងភាសា ។ (២៩១) សម័យនោះឯង ពួកឧត្តុន្ត័យភិក្ខុរៀនគម្ពីរលោកាយត:^(២) ៗ មនុស្សព័ន៍ ឡាយ ពោល ពេស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ។ ដូចពួក ត្រហសអ្នកបរិកោគកាម ។ ពួកកិត្តបានឲ្យមនុស្ស ទាំងនោះកំពុងពោល **ពេស តិះដេ**ល បន្តះបង្គាប់ ។ បេ។ ទើបភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះក្រាប **បន្នំ ខូល សេចក្ដី ទុះ** ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាសថា ម្នាល ភិត្តទាំងឲ្យាយ កិត្តថ្នាប់ឃើញថាមានទ្វឹមក្នុងគម្ពីរលោកាយតៈលោយ គ្នូវ ដល់នូវសេចក្តីចំរើនលូតលាស់ធំទូលាយក្នុងធម្មវិន័យ នេះដែរឬ ។ ពួកភក្ត្ ក្រាបបន្ន័ទូលថា បតិត្រព្រះមានព្រះភាគ សេចក្តីនេះមិនមែនទេ ។ ទ្រង់ ត្រះសសូរទៀតថា ចុះភិត្តដែលឃើញថាមានទឹមក្នុងធម្មវិទ័យនេះហើយ គ្នារៀនគម្ពីរលោកាយតៈដែរឬ ។ ពួកភិត្តក្រាមបង្គ័ទូលថា បពិត្រព្រះមាន ព្រះភាគ សេចក្តីនេះមិនមែន េ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុព័ង ឲ្យយ ភិត្តមិនត្រុវរៀនគម្ពីរ លោកាយត: ទេ ភិត្តណា រៀនត្រុវអាបត្តិទុក្កដ ។ ១ ក្នុងអដ្ឋកថា ពន្យល់ថា ដោហារ (ពាក្យពោល) របស់អ្នកស្រុកមគធដែលព្រះសម្ពាសអ្នទ្ធ នៃងពោល ឈ្មោះថា សពភាសា ។ 🖢 គម្ពីរតិត្ថ័យដែលប្រកបដោយហេតុឥតប្រយោជន៍មាន ៣៣ស្រា វិត្តភាំងពួងជារបស់ដែល (គេលះចោស) វិត្តភាំងពួងមិនមែនជារបស់ដែល គំរបស់ ញ៉ាំង ត្អែពស បានដាស់ព្រោះហេតុនេះ ក្សាបានដាឡើ ព្រោះហេតុនេះដាដើម ឈ្មោះ**ថា** លោកយត; ។

mo

(២៩៣) នេះ លេ បរ សមយេរ នេព្វក្ត័ហ ភិក្ត្ត តិរដ្ឋានដៃ បរិយាបុណាឆ្នំ ។ បេ ។ អកាតោ ៧ត-មត្តំ អារោរ សេរ៉ា ។ បេ ។ ន ភិក្តាវេ តិរដ្ឋានរិដ្ឋា បរិយា-បុណ៌តញ យោ បរិយាបុណេយ្យ អាបត្តិ ខ្មុត្តា ដារា ។ (២៩៤) តេន ទោ បន សមយេរ នព្វក្ត័យា ភិក្តា តិរដ្ឋានដែំ វា ខេ ត្តិ ។ មនុស្សា នុដ្យាយឆ្នំ ទីយឆ្នំ តិពតេឆ្នំ ។ បេ ។ សេយ្យថា ខំ តំហី តាមអោកិនោ-តំ ។ បេ ។ ភេកាថា ៧តមត្តំ អារោរ សេរ៉ា ។ បេ ។ ន ភិក្តាវេ តំដោនវិដ្ឋា វាទេតញា យោ វាទេយ្យ អាបត្តិ ខ្មុត្តាជស្សាត៌ ។

វិនយបិដក ចុត្វវត្ត

(៤ ៩ ៤) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយកិត្តូបង្រៀនគម្លីវេលា កា-យត: ។ មនុស្ស ទាំង ឡាយ ពោល ទោសតិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ រប ។ ដូចពួកគ្រហស្អកបរិកោគកាម ។ កិត្តិ ទាំងនោះ ក្រាបៗផ្ដុំ ខួល សេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាប់ថា ម្នាលភិត្ដ ទាំង ឡាយ កិត្តមិនត្រូវបង្រៀន គម្ពីវេលា កាយត: ទេ កិត្តិ ណាបង្រៀន ត្រូវអាបត្តិ ទុក្កដ ។

(២៩៣) សម័យនោះឯង ពុកធព្វគ្គិយកិត្ខុររៀនតិរច្ឆានវិដ្ឋា ។ ២។ កិត្ខុទាំងឡាយក្រាមបង្គំទូលសេចក្ដីម៉ឺះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ២ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ខុទាំងឡាយ កិត្ខុមិនត្រូវបៀនតិរចាួនវិដ្ឋាទេ កិត្ខណារៀន ត្រូវអាមត្តិទុក្កដ ។

(២៩៤) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយកិត្តបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ឈ ។ មនុស្សទាំង ឡាយ ពោល ទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូបពួក គ្រហសូអ្នកបរិកោគកាម ។ បេ ។ កិត្តុទាំង ឡាយក្រាបបង្គំ ខូល សេចក្តី÷ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ កិត្តមិនត្រូវបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ឈា ខេ កិត្តុណាបង្រៀន ត្រូវ អាបត្តិខុក្កដ ។ ខុទ្ធពវត្ថុត្ថន្ធកេ ភគវិណេ ទីចំពោ

(៤៩៥) គេន ទោ ខន សមយេន ពុន្ទោ គតវា មហតិយា មរិសាយ មអ៊ីតោ ឧម្មុំ នេសេន្តោ ទំចំ ។ ភិត្ត ជីវតុ កន្លេ ភកវា ជីវតុ សុកតោត ឧទ្ទាសខ្ចំ មហាសន្តំ អតំសុ ។ តេន សន្តេន នម្មតាថា អន្ត. រា អញោសី។ អថាទា កកវា កិត្ត អាមន្តេសី អចិន្ ទោ ភិក្ខាវ ទំបំនេ ជីវានិ វ៉ុត្តោ ⁽⁰⁾ នប្បច្ចុយា ជីវេយ្យ ກ ຍແຜງກຄ້າ ເຄາ ເບາສິກເລສີ() າ ភិក្ខុវេ ទំចំនេ នឹវាត៌ វត្តញោ យោ វនេយ្យ អាចត្ត័ នុត្តដស្អាត ។

(៩៩៦) នេះ ទោ បន សមយេន មនុស្ស ភិត្ត្ ទំខំនេ ជីវ៩ ភន្តេត វនន្ត ។ ភិត្ត ញុក្តទ្ធាយន្តា នាល. មន្តិ ។ មនុស្ស ខ្លួញយន្តិ ទ័យន្តំ វិទា ខេត្តិ ភេដំ ឆាំ • • . ម. វ៉ុន្តែ ។ ២ • . ម. បោត្តកេសុ ឥតិសទ្ធោ . មហ្គាយតី ។

மறை

ខុទ្ធពវត្ថកូត្តពៈ រឿងព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ពណ្តា**ស**

(៤ ៩ ៥) សម័យនោះឯង ព្រះពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះភាគ មានបរិសទ្យ ជា ច្រើន ចោម រោម ទ្រង់សំដែងធម៌ហើយទ្រង់ត ណ្តាស ។ ពួកកិត្តក៏ធ្វើ សម្វេងគឺកកដយ៉ាំងទាំដថា បត្តត្រះអង្គដីចំរើន សូមព្រះមានត្រះ ភាគចំរើនព្រះជន្មាយុរស់នៅ សូមព្រះសុគតចំរើនព្រះជន្មាយុរស់នោ^{(๑}) ។ ធម្មកថាក៏ដាច់ពាក់កណ្តាល ដោយសំទៀងនោះ ។ ទើបព្រះមានព្រះ កាគទ្រង់ត្រះសំហោកិត្តទាំងទ្បាយមកសូរថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បុគ្គល ដែលគេទិយាយថា អ្នកចូរសេនៅដូច្នេះ ក្នុងវេលាដែលកណ្ដាស បុគ្គល នោះគូរវស់នៅ ឬគូរស្លាប់ គ្រោះហេតុប៉ុណ្ណេះដែរឬ ។ កិត្តទាំងនោះ ក្រាបបន្ទ័ទូលថា បត្តត្រព្រះអង្គដ៍ចំរើន ហេតុនុះមិនមែនទេ ។ ព្រះអង្គ ទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តពំនឲ្យយ អ្នកដទៃ ភិត្តមិនត្រូវពោលថា អ្នកចូរ សេនៅក្នុងវេលាកណ្តាស(ប៉ុណ្ណោះ) ទេ ភិក្ខុណា ពោល ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ (២៩៦) សម័យនោះឯង មនុស្សព័ងទ្បាយទៅទំយាយខឹងពួកកិត្ត ក្នុនវេលាដែលកណ្ដាសថា បតិត្រលោកទាំនឡាយដ៏ចំអ៊ីន ិ ប៉ូវរលា 🖪 រស់នៅ ។ ពួកកិត្តមានសេចក្តីរង្កៀស មិនហ៊ានពោលតបវិញ ។ មនុស្សព័ន៌ទ្បាយពោលពេស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា មិនសមបើ

ឲ ត្រង់ញាក្យថា ព្រះមានព្រះពាតក្លូររស់នៅ ដឹងពាក្យថា ទ្រះសុគតក្លូររស់នៅ ពាក្យទាំង
 ព័រនេះ ជាពាក្យថ្វាយព្រះពរ តែព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ហាម ។

វិនយប់ដំពេ បុល្បវត្តោ

ឆាម សមណា សក្សបុត្តិយា ដីវ៩ កន្លេតិ វុទ្ធមានា ឆាលបិស្សត្តិតិ ។ ភកវតោ ឯតមត្តិ អារោចេស៊ី ។ បេ ។ កំហី ភិក្ខុវេ មន្តលិតា អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ កំហីនំ ជីវ៩ ភន្លេតិ វុទ្ធមានេន ចំរំ ជីវ៉ាតិ វត្តត្តិ ។

(៤៩៩) នេន ទោម សមយេទ កកក់ មហន័យ ဗၢိဳလာယ ဗကိုးရာ စမ္မိ ၊ ေလးရွာ စိုလ်ိဳးရွာ ၊ ဟာ 🕷 ។ អញតារន កិត្តា លសុណំ ទាយ់តំ ហោត ។ សោ ញ ɛ⁽⁾ មា ភិក្ខុ ព្យាពាហឹស្ងតំ ឯកមេន្តំ ចិស័និ ។ អនុសា (ទា គតវ៉ា តំ គំត្តំ រាតមន្តំ ធំស័ន្ឋ ខំសាន កំក្នុ អាមន្តេស កំភ្ន ទោ សោ កំក្ខុ វិត ភ្ មខ្លំ និមិញេះ ។ រានេះ ភាន្ត្រ ភិត្តាលសុណ៍ ទាយ់តំ សោ ខ មា ភិក្ខុ ព្យាញំស្ងតំ ឯកមន្លំ ເພີ່ເລະ ຈັດເຊັເອງ ກໍ່ສູເກັກສູດ (ພ) ສໍ ອາຂົ-**ຮ**ຕຼໍ່ ເພື່ອເຂັ້ອມ ສາໂຄລາດ ເຄື່ອນ ເມື່ອນ ເມື່ອ ១ ឱ.ម. បោច្តពេត្យ ចស់ខ្លោ ន បញ្ហាយត៌ ។ ២ មរ្យបោត្តពេ អយំ សំខ្លោ ន បញ្ហាយតំ ។

ይጣራ

វិនយបិងក ចុល្អវត្ត

សមណសក្យបុត្តិយ៍ទាំងនេះ កាលបើពួកយើងនិយាយថា បពិត្រលោក ទាំងឡាយដ៏ចំរើន ចូរលោកវស់នៅដូច្នេះ ហើយលោកមិនពោលតបនឹង យើងសោះ ។ ពួកកិត្តក្រាបបន្តំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ធម្មតាគ្រូហស្តទាំង ឡាយតែងត្រូវការដោយមន្តល ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ធម្មតាគ្រូហស្តទាំង ឡាយតែងត្រូវការដោយមន្តល ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ធម្មតាគ្រូហស្តទាំង ឡាក់ត្តដែលគ្រូហស្តទាំងឡាយនិយាយថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន លោក ចូររស់នៅ ដូច្នេះ ឲ្យនិយាយតបទៅវិញថា អ្នកចូររស់នៅអស់កាល យូរដូច្នេះបាន ។

(២៩៧) សម័យនោះឯង ព្រះមានព្រះភាគមានបសៃទ្យ ច្រើន ចោមកោមទ្រង់គង់សំដែងធម៌ ។ ភិក្ខុមួយរួចនាន់ខ្ទឹម ។ ភិក្ខុ នោះអង្គុយក្មុងទី បំផុតដោយគិតថា ញ្ចកភិក្ខុកុំផុំកិន ទៀយ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ទត ឃើញភិត្ខុ នោះអង្គុយក្មងទីបំផុត លុះឃើញ ហើយ ទើបត្រាស់ ហៅពួតភិក្ខុ មកសួរថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ភិក្ខុដែលអង្គុយក្មងទីបំផុត នោះដោយ ហេតុអ្វី ។ តួកភិក្ខុ ក្រាបបង្គំទូលថា បតិត្រព្រះមានព្រះភាគដ៏ចំរើន (ព្រោះ) ភិក្ខុ នោះនាន់ខ្ទឹម បានជាភិក្ខុ នោះអង្គុយក្មងទីបំផុត ដោយគិតថា ពួកភិត្ខុកុំធុំក្ខិន ឡើយ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ភិក្ខុ ដែល នៅឆ្ងាយពីធម្មកថា មានសភាពយ៉ាងនេះ ព្រោះតែនាន់ខ្ទឹម ណា

ហោតតំ បាហ អាគតោ ។

(២៩៤) តេន ទោ ខន សមយេន អាយស្មតោ សារីម៉ុត្តស្បូនឧរវាតាពាដោ ហោតំ។ អ៩ទោ អាយស្មា មហាមោក្តល្ងានោ យោនាយស្មា សារីម៉ីត្តោ តេខ្មមសង្គម៉ំ ទេសរដ្ឋម៉ិត្វា អាយស្មន្តំ សារីម៉ីត្តំ វិតឧរវាថ ម៉ីត្វោ តេ អាវ៉ុសោ សារីម៉ឺត្ត និនរវាតាពាដោ កោន ដាស្ ហោ-តីតំ ។ លស់លោន មេ អាវ៉ុសោត៌⁽⁰⁾ ។ ភតាតោ វិ-តមត្តំ អាហេខេសំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវៅ អាពានខ្យ-ចូយា លស់លាំ ទាន់តុត្តំ ។

អស្បាតិ ។ ၊ ေ ၊ ေ ဗာ ိ ာ ၊ ္ရ ခဲ ရ ာ ရာ ရာ က လ လု က်ိဳ စာ နဲ ရ ရွိ ၊ ဟေ စာ၊ ေ ယ၂ မာ ဗ ရွိ ဒုက္က ႊ လ ျ ရဲ ၅

ខុទ្ធពវត្ថុកូនូពេ លសុណានុជានន័ បស្សាវករណ៍

ខុទ្ទពវត្ថុក្ខន្ធពៈ ការទ្រង់អនុញាតទ្ទឹមនឹងបន្ទោបដំបស្សាវៈ

ខ្លឹមនោះភិត្តគួរតាន់ដែរឬ ។ ភិត្តទាំនទ្យាយក្រាបបន្ត័ទូលថា បតិត្រព្រះ អត្នដ៏ចំរើន ហេតុនេះមិនគួរទេ។ ព្រះអន្ធទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត្ថព័ត ទ្យាយ ភិត្តមិនត្រូវធាន់ ខ្លឹម ខេ ភិត្តុណាធាន ត្រូវអាបត្តិ ទុក្កដ ។ (២៩៨) សម័យនោះឯង ព្រះសារីបុត្តមានអាយុ មានអាពាធ កើតអំពីរាល់ភ្នងផ្ទៃ ។ លំដាប់នោះ ព្រះមហាមោគ្គល្ងានមានអាយុ ចូល ៅរកទ្រះសារីបុត្តមានកាយុ លុះចូល ៅដល់ ហើយ មាន ថេរ-**វា**ចា*ស្តរត្រេះសារីបុ*ត្តមានអាយុដ្យច្នេះថា **នៃ**អាវ៉ុសោ សារីបុត្ត អាពាធ ដែលកើតអំពី ខ្យល់ក្នុងផ្ទៃរបស់លោកពីមុន តែងជាសះស្យើយដោយ ថ្នាំ អ៊ី ។ ព្រះសារបុត្តតបថា ម្នាលអាវ៉ាសា ខ្ញុំតែនជាសះស្យើយដោយខ្ទឹម ។ ពួកភិត្តក្រាបបន្ន័ទូលសេចក្ដីទុំះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្ឋទ្រន់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទុក្លយ បើមានអាតាធជាហេតុ តថាគតអនុញាត ឲ្យតាន់ទូមជាន ។

(២៩៩) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុបន្ទោបន់បស្សាវៈក្នុងទីពីសពាស ។ មាពមមិនស្អាត ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបន្ធំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអងទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ តឋាគតអនុញាត ឲ្យភិក្ខុបន្ទោបន់បស្សាវៈតែក្នុងកន្វែងមួយ ។ ភាពមមានក្លិនអាក្រក់ ។ បេ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវៃ មសព្វវកម្ពន្នំ ។ ឧក្ខំ និសិន្ទា មសព្វ ភាពេន្ត ។ មេ។ អនុជានាម ភិក្ខាវ មសព្វទានុ-ကင္စံ ျပဴလဂ္ဂ၊ အၾကာ အၾကား ၊ ဟာင္စံ ျကဳက္ခ ហរិយន្តំ ខស្សាវំ កាតុំ ។ ខេ ។ អនុជានាមំ កិក្ខាវ បក្តៃ បត្ត តយោ ទាការ ៩ដ្ឋភាទាការ សំលទាការ នារុចាតារន្តំ ។ បស្វារតាន្តី អចារុតា ឧត្តន្ធា ហោត ។ បេ។ អនុជានាមី ភិក្ខា៥ អចំពានភ្នំ ។ (៣០០) តេន ទោ បន សមយេន កិត្តា អារាម តហំ តហំ វទ្ធុំ កាពខ្លំ។ មារាមោ ឌុស្សន៍ ។ បេ។ ភកវាតា វាឧតន៍ មាហទេ ។ ដេ ។ មេ ដា មេ ម ម មេ មេ មេ មេ មេ មេ មេ ម းင္ခ်ီ ကာနာ္ဆီ ။ မာဂၤမာ ၾက္လင္မွာ ေတာနာ ။ ေဖ မင်္ခာဆန္က နိုင္ငံနိုင္ငံနဲ႔ ရန္က စီအီးမီး အီးလီး លុដ្ឋតំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ ខំនំតុំ ត ហោ ေးက နင္ရီမားကေရာင္စာက မွာ မားေကာင္စီ ေနာင္မီ ေနာင္မီ ေနာင္စီ ေနာင္စီ ေနာင္စီ ေနာင္စီ ေနာင္စီ ေနာင္စီ ေနာင္စီ ေ ຂອງຮູເຕກ ເຫາຮູ 4 ຊຂເຕາລ ຊຮູ້ເພຣ າ ເບ າ

វិនយប៌គឺពេ បុល្បវិត្តោ

វិនយចិជិត បុល្វវគ្គ

ព្រះអត្តឲ្រត់ត្រាស់ថា មាលកិច្ចទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតឆ្នាំងសម្រាប់ វេនថស្យាវៈ ។ ពុកភិត្តលំបាកនឹងអង្គុយបន្ទោបន៍បស្យាវៈ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ e្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំឹង ឿយ តថាគតមនុញ្ញាត e្រនាប់ដើ**តសទ្រា**ថ មន្លោចន័ចសព្វវះ ។ ទ្រនាច់ដើនសម្រាច់បន្ទោចន័ចសព្វវះ នៅទីវាលមិន មិនចាំង ។ ក្នុកកិត្ខអៀននឹងថាន្ទាបន់បស្កាវ: ។ ថេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលកិត្តទាំ**ង** ឲ្យយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តបិទជាំងដោយកំពែង ញ យ៉ាំង គឺកំពែងឥដ្ឋ 🤊 កំពែងថ្ម 🦻 កំពែង ឈើ 🤊 ។ ឆ្នាំ ង**ស**ម្រាប់ ដេបស្កាវ:មិនទាន់ទានគ្រប ក៏ធុំក្វិនស្អួយ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទុក្រយ តថាគតអនុញាតតម្រប ។ (noo) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តបន្ទោបង់វិច្ចៈក្នុងទីពីសពាសក្នុងអា. ทยา ตายรั้งอี่รุกรา เวา ถูกรัฐเกาชอร์ เพเพยรีรี อเตา: ព្រះមាន គ្រះកាង ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ឆ្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថា-គតវនេះ៣នឲ្យ។ខ្លោបន៍វិច្ច:តែក្នុងតម្លៃងមួយ ។ ភារាមកំពុំក្វិនស្មួយ។បេ។ ព្រះវេទ្ទីទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិទ្ធទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតពណៅវិច្ច:។ ចាត់បណ្តាវត្ថុតំធុត់លុះ ។ ២ ។ ក្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា មាលភិក្ខុទាំង ទ្បាយ នយានជានុញាតឲ្យកិត្តសៀន ៣ យ៉ាង គឺ ខៀនឥដ្ឋ ា ខៀនថ្ម ទ

ទៀន ឈើ ១ ៦ ៖ ណ្តៅវក្ខ: មានខដិចាម ២ ទឹកកំលំចកន្លែងទោះ។ មេ។

អនុជានាម ភិក្ខាវេ ឧទ្ធវត្ថុតា កាតុន្ត្ំ ។ ខយោ ខ. វិមតត ។ មេ ។ អនុជានាម ភិក្ខា៥ ខំនិតុំ តយោ ខយ ត់ដ្ឋការទល់ សំលានយំ នារុខយន្តិ ។ អាពេញន្តា វិហត្ថន៍។ ខេ។អនុជានាម កិត្តាវេតយោ សោទាណេ ឥដ្ឋតាសោទាណ៍ សំលាសោទាណំ នារុសោទាណត្តំ។ អភេទានា មរិចតន្តំ ។ មេ។ អនុជានាម ភិក្ខាវេ អាលម្អ. នពាមាន្ត្តី ។ អន្តេ និសិន្ទា វទ្ធុំ ភាពេន្តា មវិមតន្តិ ។ មេ។ អនុជានាម កិត្តាវេ សន្ថាំត្វា មដ្យេ និន្ទុំ តាត្វា វទ្ តាតុខ្លុំ។ ឧុក្ខំ ខំសំឆ្នារខ្ញុំ ការភន្ទំ។ បេ។ អនុជានាម័ ភិត្តវៅថ្មចានុតាខ្នំ ។ ពហ័ន្ធា មសព្វ តាពេខ្នំ ។ មេ។ អន់ជាយត មួយលោស លោយ ទី ។ អរលេខ៩យន្តី ន ហោត ។ ខេ ។ អនុជានាម កិត្តាវេអវលេទនតាដ្ឋខ្មុំ ។ អៅលេទឧមិឋភេ⁽⁰⁾ ឩ ហោតំ។ មេ។ អនុដានាមិកំត្នាវ

?ទូពវត្ថកូនូពេ ឧប្ធវត្ថកាទិតានុជាននំ

ด 9. ย. บัตุก ฯ

6 m M

6 m d

?
ពវត្ថុក្ខន្ធ
ការទ្រង់អនុញាតឲ្យកិត្តធ្វើទីដីឲ្យខ្ពស់ឡើងជាដើម មាលភិត្តពាំង**ទ្យាយ តឋាគត**អនុញាតឲ្យភ**ក្** ព្រះអង្គទ្រងត្រាស់ថា ធ្វើទីដីឲ្យខ្លស់ ឡើង ។ ទឿនកំពុក់រលុះហូរ ចេញ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ឲ្រង ត្រាស់ថា មាលកិត្តព័ន៍ទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យក់ទៀន ញ យាង គ ទៀនដដ្ត ទៀនថ្ម ទៀនឈើ ទ ។ ភូកភិត្ត ឡើងកលំពុក ។ បេ ។ ព្រះ អន្តទ្រន់ត្រាស់ថា មាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតដណ្តើរ ចាយាង គឺ ជ ណើរឥដ្ធ ឲ ជ ណើរថ្ម ឲ ជ ណើរ ឈើ ទ ។ ពួកកិត្ត ឲ្យឹង ហៅកីដួល ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាត បង្កាន់ដៃ ។ ពួកភិត្តអង្គុយកូងទីបផុតភ័ពុងថន្ទ្រាបង់វិច្ច:កំពាក់ចុះមក ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទុ្លាយ តថាគតអនុញាតទីក្រក្ខុ ញ ក្រាលក្តារហើយ ចោះប្រហោងកណ្តាលហើយបន្ទោបងវិវច្ច: ។ ពួកភិក្ខុ កលំបាកនឹងអង្គុយថន្លោបដ៍វិច្ច: ។ ថេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទានទ្បាយ តឋាគតអនុញ្ញាតទ្រនាប់ដើងសម្រាប់បន្ទោបន៍វិច្ច: ។ ពួកកិត្ត បន្ទោបន៍បស្ការិ: ទាងក្រៅ ។ ថេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ តឋាគតអនុញាតទសម្រាប់ដែបស្ការ: ។ ឈើខ្វៀសមិនទាន់មាន នៅ ឲ្យើយ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ឲ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ តថា គត អនុញាតឈើខ្វៀស 🤊 ត្រកសម្រាប់ដាក់ឈើខ្វៀសមិនពន់មាននៅ ឡើយ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាត

អាលេទឧទ៌ឋាឆ្នំ ។ វន្ទភ្វាទោ អនាវុតោ ឧត្តនោះ ហោត ๆ เยๆ หลุสาอาษัติสูรเร หย้อาออู่ๆ (៣០០) នេន ទោ បន សមយេន ភិត្ត^(*) អន្លោ-តាសេវខ្នំ ភាពនា សំតេនខំ ខណ្ឌឧទំ ភាលមន្ទំ។ តេ ភិត្ត ភកវតោ ឧតមន្ត៌ អាពេខេសុំ ។ បេ ។ អនុ-ជានាម ភិត្តវេវទ្ធុតុដ៍ឆ្នំ ។ វទ្ធុតុដ៍យា គេវាដំ ន ហោត ។ ចេ ។ អនុជានាម កិត្តា កោកដំ ចំដួលផ្តាដំ รรุฐณ์ตั้ รุฐายเปล่ หลุยแล่ ต่อเป็งเต็ សុខ៌តាំ ឃដិតាំ តាលខ្លំ អាវិញឧត្ថន៍ អាវិញឧត្ថន៍ ។ နင်းမောင်္တကား စွာတာသင့် စွာသေးနား နေရောက်ချားမှာ အမိုင်္တားမှာ ກິສາເຊຊາເຊຊາ ຊົ້າເບັ້າ ຄາຊິເພສາເພື່ອກຊູ. វណ្ណ័ តេកុតចរិតាខ្មុំ មាលាតាម្មុំ លតាតាខ្មុំ មការឧត្តភំ បញ្ចរដ្ឋតាំ ទីដែល ខ្ញុំដែរ ។ ទ តេន ទោ បន សមយេន ភិក្ខុតិបី ទភេប័យមរដ្ឋៈយត្ថកេសុ ន បញ្ញាយនិ ។

វិតយបិងពេៈ ចុល្វវគ្នោ

പ്രനമ

ଜୁମୁସ

វិនយបិជិត ចុល្វវត្ត

ត្រកសម្រាប់ដាក់ឈើខ្វៀស ។ វណ្តៅវិច្ច:មិនទាន់មានគ្រប ក៏ធុំក្វិន ស្ពុយ ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតគម្រប ។

(៣០១) សម័យនោះឯង ពុកភិក្ខុបន្ទោបជ៍វច្ចៈក្នុងទឹកណ្តាលវាលភ ខុំ៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ 🤊 ២ 🤊 ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពំង ទ្យាយ តថាគតអនុញាតវច្ចកុជិ ។ សន្ទះទារវច្ចកុជិមិនពាន់មាន ។ បេ ។ ព្រះ អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ព័ង រាយ តថាគតអនុញាតសន្ទះ ទារ ក្របទាវ ក្បាល (ដំណាប់ក្រោម) អន្ទាក់លើ (ដំណាប់លើ) សសរបេសសន្ទះទាវ ត្រដោកទាវ រនុកទាវ គន្ធសទាវ មេសោ ប្រហោងសម្រាប់ទាញនឹង វទ្យសម្រាប់ទាញ ។ កំទេចរសៅញកចុះក្នុងថ្លៃកុដិ ។ ចេ ។ ត្រះអង្គទ្រង ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តគាចដំបូលហើយ បូកលាបទាំងរាងក្នុងរាងក្រៅ⁽⁽⁾ នឹងញំមានពណ៌ស ពណ៌ ខៅ បរិកម្ម ເສເຜເລີ່ ຖຸງ ບໍ່ສູ້ຝ່າ ຖຸງ ບໍ່ສູ້ ໃຫຼີ ຖຸງ ບໍ່ເຊຼ ຫຼາຍ ຄາ ຖຸງ ບໍ່ ອາຣ ເພ ອາ ບໍ່ ໔ พรงกับ ตาร์ ซีรีรายา พักษ์ ตาร์ ซีรีรายา พักษ์ เป็น J

អដ្ឋកថា ថា ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យប្រក់ដំបូលហើយ ច្រុះឈើតាន់ ហើយបូកទាំងខាងក្នុង
 វាងក្រៅដោយពីស្អិត ។

ទុទ្ធពរ័ត្ថពុទ្ធពេ ឧលប្អូ៣ទំពន្ធវ័ពទូទុ

(៣០៤) តេន ទោ ខន សមយេន អញតកេ ភិត្ត ជរាជុព្វលោវថ្ងំ តាត្វា វុដ្ឋមាន្តោ ខរិមតតិ ។ តេ ភិត្ត ភេតវតោ រាតមត្ថំ អារោខេស៊ំ ។ ខេ ។ អនុជានាមិ ភិត្តូវេ និលម្អតាត្តំ ។

(៣០៤) តោដ្ឋតោ ឧ ហោឆំ ។ បេ ។ អនុជា-៣មំ ភិក្ខាឋ តោដ្ឋតាខ្លំ ។ តោដ្ឋតោ ដំបវត្តុតោ ហោឆំ ។ បេ ។ អនុជានាមំ ភិក្ខាវេ ឧ ខ្វវត្ថុគាំ តាតុខ្លំ ។ ពេល បរិបតនំ ។ បេ ។ អនុជានាមំ ភិក្ខាវេ ខំធំតុំ នយោ ពេល បរិបតនំ ។ បេ ។ អនុជានាមំ ភិក្ខាវេ និយោ សោ ហេ សា ពេល ឥដ្ឋតា ខេ ឃ សំ លា ខេ យំ នារុខ យ ខ្លំ ។ អហេ ហ នា វិហាញខ្លំ ។ បេ ។ អនុជានាមំ ភិក្ខាវេ នយោ សោ សា សោ ឥដ្ឋតាសោ ចាណំ សំ លា សោ ចាណំ នារុសោ ចាណខ្លំ ។ អហេ ហន្តា បរិបតន្តំ ។ បេ ។ អនុជានាមំ ភិក្ខាវេ

6 ମ ନ

ុទ្ធកវត្ថុត្ថនូក: ៣រទ្រង់អនុញ្ញាតវត្ថុសម្រាប់តោងដាជើច

(៣០៩) សម័យ នោះឯង ភិក្ខុមួយរូបដកឲុទ្ធល កាលនឹងបន្ទោបង់ វិច្ច: ហើយក្រោត ឡើង ក៏ដួល លៅញ ។ ភិក្ខុ ពំងនោះ ក្រាបបង្គំទូល សេចក្ដីទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ បេ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុ ពំងឡាយ តថា គតអនុញាត បេស់សម្រាប់ តោង ។

(៣០៣) សម័យនោះឯង វច្ចកុដិមិនពន់មានរបង ភិក្ខុពំងនោះ ក្រាបបន្ន័ទូលសេចក្ដី⁺: ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលភិក្ខុពំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុបិទចាំងដោយកំពែង តា យ៉ាង គឺ កំពែងឥដ្ឋ ១ កំពែងថ្ម ១ កំពែងឈើ ១ ។

book

រិនយបិ៨កេ ចុល្វវត្តោ

អាលអ្ននតាហត្ត ។ តោះដួចសេរុ ចាក់ដំ ន ហោត ។ បេ។ អនុជានាម ភិត្តាវេ គេវាដំ ម័ដ្ឋសង្ឃាដំ ខ្មុំត្នូ. ง้ารี่ จุรายงสี่ หลุ่ญายี่ รย่งงงส์ งุยสำ ឃដំំំ តាល់ខ្ញុំម៉ូ អាវិញឧច្ចំម្តុំ អាវិញ នេដ្ឋ និ។ គោដ្តា รณาธุญา ยเยรลร์ ๆ เย ๆ ผอุฝายาย์ ลิสูเท စိုင်္ချမွာ စွက်ရွားက်ရှိ ကာရှိ လေရးကို ကာင္ဖုက် តេរុកាយតម្ម មាលកម្ម លតាតម្ម មការឧទ្តភំ ຍ ຫຼາຍ ຊູ້ ເກ ຊູ້ າ ຍາເປ ເພື່ອ ຮູ ເບຼັ ເຍາ ສຳ ເຍ າ អនុជានាម កំតាយ មក្ត្រំ បត់ភ្លៃ ។ ន បរិយាបុ-ณาฐ์ (*) ๆ เย ๆ ผอุสาภาษ์ กิฐาน ยลเมิณ อิฐา. ยัฐษุ ๆ จุล คริ สบุญชุ ริ ๆ เย ๆ หยุ่สาภาษ์ ភិត្តាប់ នុនកាដន្ទនន្នំ ។ អាចមនកក្ត្ត លោ.ភ ។ បេ។ អនុងានាម កិត្តា៥ មានមនតាមន៍ ។ អាន-មនសារ តោ ន ហេ តំ ។ ខេ ។ អនុជា ៣ ទំ កំតាវ ្រ និប្រទំ ការគ្នាបារ ចិត្តក គឺគឺហើម ឧទ

វិនយបិដិ៣ ចុល្អវត្ត

តឋាគតអនុញាតបង្កាន់ដៃ ។ សន្ទុះចាររបស់បន្ទប់មិនចាន់មាន ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលតិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតសន្ទៈទាវ ព្របទ្វារ ក្បាល (ដំណាប់ក្រោម) អន្ទាក់លើ (ដំណាប់លើ) សសរ របស់សំខ្លីះទ្វារ ត្រង់កេទ្វារ ខ្មែកទ្វាវ គទ្វិសទ្វាវ មេសោ ប្រហោង សម្រាប់ពញ ខ្សែសម្រាប់ពញ។ កំទេចស្មៅក៏ធ្លាក់ចុះក្នុងបន្ទប់ ។ ២ ។ ព្រះអង្គឲ្រឪត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំ**ន**ទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុភាថ នំបូលហើយបូកលាបទាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រោ នឹងថ្នាំមានពណ៌ស ពណ៌ ເອງ ບົກຍູເພ ແລ່ ຖາວກັຟ ຖາວກັກໃຫ້ ຖາວເຊືອງອກເ ຮິລຖາວ មានស្រទាប់៥ ។ ទីលានក៏តក់ជាំ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុពេយពយដោយក្រុស ឋា រវ៉ាន ។ ទីលានមិនពប ស្មី ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយតថាគតអនុញាតឲ្យក្រាលកម្រាលថ្ម ។ ទឹកក៏ដក់នៅ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ (ន តែ ស ថា មាល ភិត្ត ទាំង ទ្យាយ ត ថា គតអ ទុ ញាត e e ក ។ ្នាំងទឹកសម្រាប់ជម្រះមិនទាន់មាន ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាល ភិក្ខុព័នទ្យាយ តឋាគតអនុញាតឆ្នាំឪទឹកសម្រាប់ដម្រះ ។ ផ្តួលសម្រាប់ ដម្រះមិនទាន់មាន ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ

មានដល់មារាក់ឆ្នំ ។ ខ្មុំភ្នំ ខំសំឆ្នា មានមេឆ្នំ ។ មេ។ អនុជានាម ភិក្ខាវេ មានមនឆាខុកាឆ្នំ ។ មានមនឆា-ខ្មុំតា ឆាត់ដា ហោតិ ។ ភិក្ខ្លា ហិវ័យឆ្នំ មាន មេតុំ ។ បេ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវេ ខរិក្ខិខំតុំ តយោ ឆាក់ារេ ឥដ្ឋតាឆាតារំ សំលាឆាតារំ នារុទាតារេឆ្នំ ។ មាន-មនតុម្ភី អនារុតា ហោតិ ។ តំណាខុណ្ណេសិខិ ខំសុំ-តោហិខិ ខ្ញុំតារិយតិ ។ បេ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវេ អជិនានឆ្នំ ។

(៣០៥) តេន ទោ បន សមយេន នព្វក្តិយា កិត្ត្ រាវរ៉ូម៉ឺ អនាទារំ អាមរន្តំ មាលាវថ្ងំ រោមេត្តិម៉ឺ ភេទា-បេត្តិម៉ឺ សំញុត្តិម៉ឺ សំញា ខេត្តិម៉ឺ ឱ្យខេត្តិម៉ឺ ឱ្យខេត្តិម៉ឺ តេត្តខ្ញុំទំ សំញុត្តិម៉ឺ សំញា ខេត្តិម៉ឺ ឱ្យខេត្តិម៉ឺ តេត្តខ្ញុំទំ កន្ទា ខេត្តិម៉ឺ រាក់តោវណ្តិតាមាលំ តារោត្តិម៉ី តារា ខេត្តិម៉ឺ ឧតតោវណ្តិតាមាលំ តារោត្តិម៉ឺ តារា ខេត្តិម៉ី តារា ខេត្តិម៉ឺ ការ ខេត្តិម៉ឺ តារា ខេត្តិម៉ឺ តារា ខេត្តិម៉ឺ តារា ខេត្តិម៉ឺ ដែលតំ តារោត្តិម៉ឺ តារា ខេត្តិម៉ឺ តារា ខេត្តិម៉ឺ ការ ខេត្តិម៉ឺ តារាខេត្តិម៉ឺ តារា ខេត្តិម៉ឺ នេះ ខេត្តិម៉ឺ តារា ខេត្តិម៉ឺ តារា ខេត្តិម៉ឺ

ខុទ្ធកវត្ថុក្ខុត្វកេ ធព្វត្តិយភិត្ថវត្ថុ វិវិគោ អនាហារោ

ុទ្ធពវត្ថុតូនពៈ រឿងធព្វត្តិយកិត្តនិងអតាបារមានប្រការផ្សេង ។

តថាគតអនុញ្ញាតផ្តួលសម្រាប់ជម្រះ ។ ពួកភិត្តលំបាកខំងអង្គួយជម្រះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង ទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាត ខ្វេនាប់ដើងសម្រាប់ជម្រះ ។ ខ្វេនាប់ដើងសម្រាប់ជម្រះ នៅកណ្តាល វាល ។ ពួកភិក្ខុអៀនខ្មាសខឹងជម្រះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិត្តចិទ ជាំងដោយកំពែង បា យាំង គឺ កំ. វៃពងដដ្ឋ ១ កំរៃងថ្ម ១ កំពែងឈើ ១ ។ ឆ្នាំងទឹកសម្រាប់ជម្រះមិន ទាន់មាន គម្រប ។ ឆ្នាំងទឹកសម្រាប់ជម្រះ ស្នោកគ្រោតដោយកំទេច ស្មៅខ្វះអាចម៍ដីខ្វះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង ទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតគម្រប។

(៣១៥) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយកិត្តប្រព្រឹត្តអនាហារមាន សភាពយាំងនេះ គឺជាំកូនផ្ការខ្លួនឯងខ្លះ បើរនេឲ្យជាំខ្លះ ក្រេសបខ្លួនឯង ខ្លះ បើគេឲ្យក្រេសបខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ បើគេឲ្យបេះខ្លះ ក្រេងខ្លួនឯងខ្លះ បើគេឲ្យក្រងខ្លះ ធ្វើកម្រងផ្កាំឲ្យមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ បើគេឲ្យធ្វើ ខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ បើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា ឈើលក់រំលេបទងខ្លួនឯងខ្លះ បើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា ឈើលក់រំលេបទងខ្លួនឯងខ្លះ បើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា ឈើលក់រំលេបទងខ្លួនឯងខ្លះ បើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា បើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ច្រើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្របៀកខ្លួនឯងខ្លះ បើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្របៀកខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេ ទ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្របៀកខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេ ទ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ឲ្យសខ្លួងឯខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ទ្វើកមា គន្យលំថា កម្រងផ្កាំងែលគេជោគ ដោយផ្កលប្បកត្វាស់ ។

វិនយចិងកេ ចុល្វវត្ថោ

នេះ គេលំខ្លួន តាល់ខ្លួន គាល់កាម៉ានៃ គាល់-សុណ្តានំ កុលនាសីនំ រាក់តោះស្នាំកមាលំ ហាន្តំចំ មារាធេន្តិមិ នុងតោវណ្តិតាមាលំ មារន្តិមិ មារចេន្តិមិ ຍ ຫຼາສ້ ຫາຊື່ຍ ຫກເຮຊີຍ ໂຮສສ້ ຫາຊື່ຍ ຫກ. ខេត្តថ្ម ដែលតាំ ហរត្តថ្ម ហរាខេត្តថ្ម អាវេឌ្យ សារត្តថ្ មានខេត្ត សត្វន៍ មារខ្លុំមិ មាន ស្មេ. លំត្តីហំ កុលដឹតាហំ កុលកុមារីហំ កុលសុណ្ណហំ តុលនាសីមាំ សន្ធំ ឧតភាជនេទំ ភុញន្តំ ឧតថាលៈ កោម មិវត្ត រាតាសភេម និស័នត្ត រាតាមញោម តុ. **រុជើខ្ញុំ វាយខ័រ**ឈាត្ ខ្សុវជ័ខ្ញុំ វាយខាវិរឈាត ខំរុវឌីខ្ញុំ រាយនិយាណ ស្រុក ភ្នំព្រះស្ទ័រ សាលារាំង សាលារាំង អា មិវត្ត មាលាកនុវិលេខឧម្បំ ជាក្រត់ ឧទ្ទន្តំទំ កាយខ្លំទំ វានេត្តិទី លាសេត្តិទី ឧទុត្តិយាទី ឧទុត្តិ ឧទុត្តិយាទី តាយខ្លំ ឧទ្ធខ្លំយាម ក់ខេន្តំ ឧទ្ធខ្លំយាម លាសេខ្លំ ។មេ។

វិនយចិជិត ចុស្វវត្ត

ពួកកិក្ខុ ពំងមម្បាលនោះ ខាំផ្កាកម្រងមានទងតែទ្វាង ៧ខ្វួនឯងខ្វះ ច្រើគេ រុះ នាំផ្កាឈើចាក់រំលេចទងទៅ រូខឯង រុះ ច្រើតេឲ្យនាំទៅឲ្យ រុះ នាំផ្កា ឈើដែលដោតជាចង្កោមទៅខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យពាំទៅខ្វះ នាំផ្កាកម្រង សច្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅឲ្យខ្វះ នាំផ្កាកម្រង សច្រាប់ប្រជាប់ត្របៀក ៧ ខ្លួនឯង ខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំ ៧ឲ្យ ខ្លះ នាំផ្កាតម្រង សម្រាប់ប្រដាប់ទ្រងទៅខ្វួនឯងខ្វះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅឲ្យខ្វះ ដើម្បីភ្នក សើក្រមុំនៃត្រកូល ឆ្លឹតនៅតែកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូខឲ្យសា នៃត្រកូល ពសីនៃត្រកូល ពួកភិក្ខុព័ងអម**្យា**លនោះ ធាន់(កោជន) ក្នុងភាជន៍មួយជាមួយ នឹងស្រីនៃត្រកូល ធំតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាស់នៃត្រកូលទាំងឡាយ »៖ ផឹកទឹកក្នុងផ្តល ជាមួយគ្នា ខ្វះ អង្គយលើអាសនៈជាមួយគ្នា ខ្វះ ដេកលើ គ្រៃជាមួយគ្នា ខ្វះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នា ៖ ដេកដណ្ដប់សំពត់ជាមួយគ្នា ខ្វះ ដេកលើ កម្រាលទាំងដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នា ខ្វះ ស៊ី ខុសពេល ខ្វះ ផឹកទឹកស្រវឹង ខ្វះ ្រទ្រន់ ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូបនឹងគ្រឿងលាបខ្វះ រាំខ្វះ ច្រឿងខ្វះ ប្រគំខ្វះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីដែលវាទូ៖ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីដែលវាទុះ ។ បេ ។

ខុទ្ធពវត្ថុក្ខន្ធពេ ធព្វត្តិយភិត្ថវត្ថុ វិវិណេ អនាការោ

សាសេត្តិយាខំ ឧត្វត្តំ ហាសេត្តិយាខំ តាយុត្តំ ហា-សេន្តិយាខំ វានេន្តិ លាសេន្តិយាខំ លាសេន្តិ អដ្ឋមនេខំ តីខ្យត្តំ ឧសមនេច តិខ្យត្តំ អាតាសេច តិខ្យត្តំ ប. វិហារខដេខំ គឺន្បន្តំ សន្តិតាយខំ គឺន្យន្តំ ១លំគា. យខំ គឺនុក្ត្រំ ឃដំតាយខំ គឺនុក្ត្រំ សហគាហគ្គេនខំ តិខ្យត្ត អក្វេនបំ គឺខ្យត្ត បន្តចំបនចំ គឺខ្យត្ត វន្ត-កេនចំ កីន្បន្តំ មេត្តចំតាយចំ កីន្បន្តំ ចំនុំលកេ-លខំ តីខ្មន្តិខត្តខ្មោះតេល តីខ្យន្តំ ដេតេលខំ តីខ្មន្តំ ខនុតេនខំ តីន្បន្នំ អត្ថាភាយខំ តីន្បន្នំ មទេសំ-តាយចំ កីន្បន្តំ យដារដ្ដេច កីន្បន្តំ មនុស្ម័ទ្ប रुकृ मरायेंगी रेकृ है हरये ही रेकृ है ະຊຸນັຍງ ພິສູຊ ຮານັຍງ ພິສູຊ ຍາອຸພງຍ មុកតោ ជាវត្តិ អស្សស្សមិ មុកតា ជាវត្តិ រ៥ស្សមិ មុកតោ ជាវត្តិ ជាវត្តិចំ អាជាវត្តិចំ ឧស្សេះឡេត្តិចំ អញ្ចោះដន្តំបំ នំគ្នុដ្ឋន្ត្រំ មុដ្ឋីហិម យុជ្ឈន្តំ រន្តមដ្យេចំ សត្ខ្យាដី មន្តវិត្វា ឧទ្ទុត្តី ដាំ វេនេត្តិ ៩៩ កក់តំ នចុកអ្នត នលាដិតទៀនេត្តំ អិនម្បី អនានារំ អាចវត្តំ ។

ខ្ខ្ចកវត្ថុតូត៖ រឿងធព្វត្តិយភិត្តនំងគតាលារមានប្រការផ្សេង ។

ភំជាមួយនឹងស្រីដែលកែក្រាយ ទុះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីដែលកែក្រាយទុះ **ប្រភំជាមួយនឹងស្រ័ដែលកែក្រាយ**ខ្វះ កែក្រោយជាមួយនិងស្រីដែលកែ ក្រាយ ខ្វះ លេនជា ស្តាមានក្រ ឲ្យជ្រុំបីខ្វះ លេន ជា ស្តាមានក្រ ឲ្យដប់ខ្វះ លេនចុះស្កាក្នុងអាកាសខ្វះ លេនវានផ្ទះដែលគួរវាង (លេនចួន) ខ្វះ លេង ផ្លាត់ត្រាប់មានត្រាប់ក្រុសជាដើមខ្វះ លេងថ្កាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេង **ទុះ លេដហ៊ុំដទ្ះ លេងលោ**ស់ទឹកល័ក្ខឲ្យទាយរួបខ្វះ លេងអង្គញុំខ្វុ លេងផ្ទុំ ចុំ ស្ទុំ ក ខ្វះ លេង នង្គ័លតូ ច ខ្វះ លេង ដាំ ដូង ខ្វះ លេង ក ភ្លា ខ្វេះ លេងវាល់ដី១ក្រច់ (ជាយទ្យកជាយទ្យ) ១៖ លេងថេត្យចុខ្វះ លេងឆ្នូតួច **ງ: ເທ** ສ ស ເ ເ ស **រ** າ ງ ທ ່ ຢ ງ ທ ພ ອ ງ **:** ເ ທ ສ ຫ ພ ຫ ຫຼັ ສ (ເ ທ ສ ຫ ຫ ສ ່) ອ **;** លេងកំថ្ងៃឥត្រាប់គេ ទូ: ហាត់វិជ្ញាដំរីទូ: ហាត់វិជ្ញាសេះ ទូ: ហាត់វិជ្ញារថ រុះ ហាត់វិជ្ញាធ្នុទ្៖ ហាត់វិជ្ញាដងមានដងដាវៃជាដើមខ្វះ ស្ដុះវត្ថ័ពីមុខដំរីខ្វះ ស្ទះតេតមុខសេះខ្វះ ស្ទះតេតមុខរថខ្វះ ស្ទះតេទៅខ្វះ ស្ទះតេមកខ្វះ ស្រែក ហេរិ ខ្វះ ខ្វះដៃ ខ្វះ ចំបាប់គ្នា ខ្វះ ដាល់គ្នា ខ្វះ ក្រាលសង្ឃាដិ ក្នុងកណ្តាលកេងកំ ហើយទិយាយនឹងស្រីដែលកំហំងីនេះថា មាល ប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះទុះ ជាក់ច្រាមដែលើថាសទូនទឹងថាសស្រី ដែល កំខុះ ប្រត្រឹត្ត អនា ចារ ផ្សេង ១ ខុះ (ក្រៅអំពី ខេះ ទៅ ទៀត) ។

វិនយបិដិពេ ចុល្មវិញោ

(៣០៦) គេខ សា ខន សមយេន អាយសុវន្ត នុវុមលតាស្ស ខេ ខក្ខជំនោ សង្សស្ស ពហុំ លោមា. ភណ្ឌំ នារុកឈ្នំ មត្តិតាកណ្ឌំ ឧប្បន្នំ ហោះតំ ។ អ៥. ទោ កំតាន់ វាននយោស កិន្ន ទោកកាតា លោមា-ភណ្ឌំ អនុញាតំ តាំ អននុញាតំ តាំ នារុភណ្ឌំ អនុញា នំ តំ អនុណានំ តំ មន្តិភាភណ្ឌំ អនុញានំ តំ អននុញាតន្លំ ។ ភកាវតោ សតមត្ថ ភាពេចេសុំ ។ អថាទា รรกมิรณ์ อิลาเอ มิรณ์ ยากาณา อยู้ ครื่ កាត្យ ភិត្ត អាមនេ្តសំ អនុជានាម ភិត្តាវ ឋយត្យ បទរាណ៍ សព្វំ លោខាកណ្ដំ ៥ខេត្តា គាសឆ្អំ ខណ្ឌឆ្នំ အျဖန္ရ အျခာရက် လ၅ အျခယ္က် ဗျခော ကနာ. ားက္ အုမ္ဂဏာအော္ လမ္ခံ မန္မာအၾက္အားနဲ့ ។

ខុទ្ធពវត្ថុពុទ្ធក និត្តិត បញ្ចម ។

វិនយបិដា ចុល្អត្ត

ពួកភិត្តុក្រាបបន្ន័ឲ្យលលេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមាទព្រះភាគ ។ ២ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តុទាំងឡាយ ភិត្តុមិខត្រវប្រព្រឹត្តពេទាយរដ្យេ ។ ទេ ភិត្តណាប្រព្រឹត្ត វិន័យជាគេប្បីឲ្យភិត្តនោះធ្វើតាមធម៌ ។

(៣០៦) សម័យនោះឯង កាលព្រះទរុវេលកស្យួបមានអាយុក្លូលមក បូសហើយ ក៏មានគ្រឿងលោហៈ គ្រឿងឈើ គ្រឿងដី ជាច្រើនកើត ល្ប៍ នដល់សន្យ ។ ពួកកិត្តគិតយ៉ាន៍នេះថា គ្រឿនលោហៈ ព្រះមានព្រះភាគ **្រង់អនុញាតរហ័យ ឬមិនទាន់អនុញាតរទ គ្រឿង** លើព្រះមានព្រះកាគ **ខ្វេន៍អនុ**ញាតហើយ ឬមិន**ទា**ន់អនុញាតទេ គ្រឿងដីព្រះមានព្រះកាត **្រ**ន់អនុញ្ញាតហើយ ឬមិនទាន់អនុញ្ញាត ទេ ។ ភិក្ខុ ទាំង ឡាយក្រាបបង្គ័ទូល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានត្រះភាគទ្រជ៍ធ្វើធម្ម័កថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាល \bar{n}_{p} ត្រាំង ស្វាយ តថាគត់អនុញាតគ្រឿងលោហៈទាំងភួង វៀរលែងតែ លោហះដែលជាគ្រឿងសម្រាប់ប្រហារ អនុញ្ញាត់គ្រៃព័ងព្លួង វៀរលែង តែមាសខៈកន្ធន៍ហ្លួសប្រមាណដែលហៅថាមាសខ្ចុំ អនុញាតគ្រឿនឈើ ទំំំងតូន វៀរសែងតែចុត្រឈើ និងទ្រនាប់ដើងឈើ អនុញ្ញាតគ្រឿងដី ទាំងតួង រៀរលែងតែគ្រឿងដូតជើងដែលគេធ្វើជាពកឲ្យស្រចាះឡើងមាន អាការដូចពកគ្រាប់ផ្ទៃឈូកទឹងកុដិធ្វើដោយដីសុទ្ធ (ដូចកុដិធនិយភិក្ខុ) ។ បប់ខុទ្ទកវត្ថុត្តត្ ដាត់រប់ ៥ ។

	ំទ័ររដ់ដំដំ ទ័ររ ៖ សូមមា ប្
	តុស្សនាទ
(က၀ရ)	រក្មេ ៥ ការ ៥ ចា
	မင္မားေ ဗန္နယ္ နွ်လ
	វិត្តយូ មល្វាភោ កាខ្ល
	an e ggmmm
	းကိုကာဗီဗ ဓာဗ၊န္ဂာ
	យារាធ ឧ ខ្លុំអន្តរភា
	តាដំ ឱ្យដ្តំ កាយព័
	ហតាករណមុន្តិកា
	នយេ កោរចួ ដណេ មារត្ថ
	សំតា នុនកាតេលកោ
	មានាសុនទត្តណោ
	អា លេខោ មនុខ ណនា *
	លញេះខ្លំ អន្តភកញ្
	មុទ្ធភាភ តន្ទុភលំ
	ະສາກສ໌ ສາສຸຫຼ

ខុទ្ធពវត្តត្តូត: ឧទ្ទានតាយ

ទទាន គឺបញ្ចីរឿងនៃខ្លុះកវត្តនក:នោះដូច្នេះ ន៍ង សសរ ខឹងជញ្ចាំង ទាំងង្គតទឹកក្នុងទីមិនសមគួរ ង្គតទឹក ដុលខ្វនដោយឈើដែលគេធ្វើជាដៃគន្ធត្វ ត្រូតតំកដុសដោយ លំអតថ្មឈ្មោះករុរិទូកសុត្តិ ដូតទឹកត្រដុសត្នា ៧វិញ ៧មក ង្លតទឹកដោយឈើមានសណ្ឋានដូចដើងកន្ថោ 🧔 រឿងភិក្ខុ កើតកមរមាស់ នឹងកិត្តជា ទ្រន់អនុញាតឲ្យដុល 2 នដោយ បាត ដៃបាន ១ រឿងទ្រង់ហាមមិនឲ្យកិត្តទ្រទ្រង់ប្រដាប់ត្រចៀក សន៍្លាវប្រដាប់ក ប្រដាប់ចង្កេះ កងប្រដាប់ដើមដៃ ប្រដាប់ដៃ อ็ฉติเตาไร อ เป็ลกิรูจุหม่ห่ไร พัดมห่เป็าเป็นบุ้ล សិតសក់ដោយក្រាស សិតសក់ដោយដៃ សិតសក់ដោយ ក្រមូន លាបសក់ដោយប្រេង លាយដោយទឹក ១ ហឿង កិត្តធុះមុខក្នុងកញ្ចុក ក្នុងកាជន៍ទឹក ១ រឿងកិត្តកេត ដំំ ្វៅមុខ លាបមុខ ដាត់មុខ ប្រស់មុខ ចុចមុខ លាប អវយវ: លាបមុខនឹតលាបព៌នអវយវ: ពំនម១ ๑ ភឿន កិត្តកើតរោគវភ្នក ១ ហ្វឹងមហោស្រពលើកំពូលភ្នំ ១

អាយតំ សា ពា ហំវ អម្ពុបេសិសតាលេហ៍ អភា ធំខ្ញុំ ត ចខ្លួំ នុត្វាវថា បន្តមូលា Aytam () and ta ខំត្រនុស្សន៍ នុត្តតោ ខ្មស្ពោតដឹស្ម ទំណំហា មភេស្តាំ តំណំ ចោន្យំ ៩វិតា អំសរន្ធញ្ តថា ពន្ធសត្តតា ទំលំខះញុ ខ ទំរេទ ខ

វិនយពីដពេ ពុត្យវិណ្ដោ

ទ ខ. ម. សុរិណ្ណេ ។ ៤ ឌ. ម. ហឡំ ។

វិនយប់ជា ចុស្សឆ្គ

រវឿនភិត្តច្រឿនធម៌ដោយសំឡេនវែន ១ រឿនភិត្តមានសេចក្តី រង្កេស ខ័តសូត្រជាបទសរភ័ញ ១ ហឿងភិត្តទ្រទ្រង់សំ \cdot ពត់ដែលធ្វើដោយរោមសត្វ ចានពេមចេញមកខាងក្រៅ រេឿងអនុញាតចំណិតស្វាយ ១ រឿងពួកដន់នាំយកផ្ទៃស្វាយ ติ มียูญเทศมเกมกลู จ เป็มกิรูตณ์อีก ๑ เป็มกิรู កាត់អន្តជាតរបស់ខ្វួន ១ ហឿងបាត្រខ្វឹមបន្ទន៍ ១ ហឿងកិត្ រប្រីជាត្រទួស់នឹងទាប ១ រឿងផ្ទៃជាត្រសិកវិល ព្រោះគ្នាន ដើន ទ រឿនបញ្ហត្តដើនជាត្រធ្វើដោយ មាសនិន (ជាក់ ទ ហ្យឹន ដើនចាត្រក្រាសពេក ១ រឿងលួសកើត ឲ្យឹងដល់ភិក្ខុ ๑ រឿងភិត្តប្រើជើងចាត្រវិចិត្រផ្សេង១ ១ ហឿងភិត្តុខុកចាត្រទាំង ទទឹក ធាត្រកិទ្ចបទៅ ១ រឿងធាត្រធុំក្លិនអាក្រក់ ១ រឿង ភិត្តទុកជាត្រក្នុងទីក្ដៅ ជាត្ររមៀលគ្នាក់បែក ១ រឿងភិត្តទុក ញត្រក្នុងទីបំផុតនៃក្លារតាំង ទុកញុត្រក្នុងទីបំផុតនៃថ្នាក់ ទ រឿងអនុញាតកម្រាល សៅ អនុញាតកណាតសពត ញ **H**S -ញាតរវាងទុកចាត្រ អនុញាតថ្វាងសម្រាប់ទុកចាត្រ ញ Ħ8. ញាត់ស្វោកធាត្រ យោគធាត្រ និងខ្សែសម្រាប់ចងធាត្រ ទ ឿងកិត្តព្យៈធាត្រទឹងចំរឹងជញ្ចាំង *ុកបា*ត្រលើគ្រៃទិងតាំង

អង្លេ ននេត្ត បណាមនា (*) តុមួយជំនាស់សំ ទលតាន ខនិត្តហោ វិដាលិនណ្ឌាសោវណ្ណ បត្ត បេស ច នាញ់កា កំណា សត្ថសរិតញ្ មពុសំន្តំ សំចាដំំំំ វិចាស្ត្រំ ពន្ធិ វិសម័ ះមា ជំរប្បញោតិ ច គេន្យ៍ទំ មោយសុត្តព្ អនោតលំ នទាមានា

ះទូកវត្ថុកូនូកេ ទទួរសាថា

จ จ. บณภษ**ิก** ๆ

ខុទ្ធឥត្ថត្ថូត: ១ភ្ជាមសាយា

ដាក់ចាត្រលើក្ដៅ ទុកចាត្រក្នុងនត្រ នឹងមានចាត្រក្នុងដៃប្រាន សន្ទះទាវ ១ រឿងភិក្ខុត្រាច់ទៅបិណ្ឌ ធាតដោយសំបកឃ្មោក ដោយអំបែងឆ្នាំង ១ រឿងភិក្ខុ ប្រើជាត្រក្បាល ខ្មោច ១ រឿង ភិក្ខុយកចុត្រទៅដាក់កាកអមិស: ហើយយកទៅចាក់ចោល ទ្រង់អនុញ្ញាតកន្លោទ រឿងភិត្តហែកចិវិរដោយដៃ ទ រឿង កាប់តមានដង កើត ឡើងដល់សង្ឃ កិត្ត ប្រើដងកាំបំតាធ្វើ ដោយមាសជា(ដើម) ១ រឿងកិត្តដេរចីវរដោយសូបមាន នឹង ចំរៀកឫស្សី ខ្វេងអនុញាតបំពង់ម្លួល អនុញាតឲ្យយកលំអិត ពួជសុ**ព** (ដំ ថៃ) ច្រកក្នុង បំពង់ម្លួល អនុញាតឲ្យយកលំអិត **មេ្យាលាយដោយវាមៀត ឲ្យយកលំអិត**ថ្មប្រកក្នុងបំពង់ម្លួល ក្រមួនឃ្លំ នឹងក្រោមលំអតថ្ម ១ ភ្ញៀនដេរថវរមានមុំមិនស្មើ គ្នា ទ្រង់អនុញាតលេបីស្តឹង នឹងខ្សែស្តឹងឲ្យកិត្តចងដេរេចីវរ ទ រឿងភ័ក្ខុលាឈើ ស្តឹងក្នុងទីមិនរាបទាប ភិក្ខុក្រាលប្តលាឈើ ស្តឹងលើផែនដី ឈើស្តឹងលេចលៃត្រង់ជាយដុំវិញ ទូរឿងអនុ. ញាតខ្មាតសម្រាប់វាស់ចីវរ ទឹងខ្សែថន្លាត់ ១ រឿងភិក្ខុមិនលាង ដើនហើយដាន់លើឈើស្តឹង កិក្ខពាក់ស្បែកជើងជាន់លើ

អន្ត័លេ ខដិត្តមាញ្ អាវេសឧញុ វិត្តតំ មជិត្តមាត្តវិតាញ អំសសុន្តំ ខ ពន្ធតា (ទ) អជ្ញោតាសេ ន័ចវត្ត ខយោ ខាខំ វិញញាវ <u>ឧ</u>ល្វ័ត្តញុះលំត្តតាំ សេនំ តាខ្យកឈ្លំញុ ຍາສິຍິມີ ເຮາ មាលាកម្មំ លតាកម្មំ មការឧត្តភដំតាំ (៤) ទីវាវឹស រដ្ឋញ្ អនុញាស់ វិនាយកោ ។ နင္တိုန္နာ ဗက္ကဗင္က ဗ

វិនយប៌ឝីកេ ចុក្សវិគ្នោ

១ ន. ម. អង្គលេ បដិត្តហញ្វ វិត្តតំ ៦វិកពត្វកា ។ 🖢 ន.ម. មករទន្តតំ បាដិកា ។

ស្នាច់ច្រាមដែរដរ ប្រគប់សម្រាប់ដាក់ម្លួលកាំបិត ស្នាប់ច្រាម ដៃដេរ ថន៍សម្រាប់ដាក់ស្នាប់ច្រាមដៃដេរ ខ្សែយោគនឹងខ្សែ ចន ១ រឿនកិត្តដេរ ចិវរក្នុន ទិវាល រោងសម្រាប់ដាក់ឈើ ស្ដឹន មាន ខំដី ខាប ១ រឿង ទៀន ផុកវ សុះរ លើង ពេ ភិក្ខុលំ ផុក ទ្បើង ទៀនដែលគ្មានដណ្ដើរ តិក្ខុដួលផ្ងាក់ដោយ ទ្បើងដណ្ដើរ តទេចស្មេរឆ្នាក់ចុះក្នុងពេងឈេស្តឹង ទ្រង់អនុញាតឲ្យបូក លាបដំបូល ទាំងក្នុង ទាំងក្រៅ ធ្វើឲ្យមានពណ៌ស ពណ៌ ខ្មៅ នឹងចរិកម្មដោយ នេ ទ្រង់អនុញាតឲ្យធ្វើក្បួចក្ដីដា ភ្លឺល្វិ ក្បួច ធ្មេញមក ក្លាច់ ភានស្រលប់ ទ្រាំ ទាំងអនុញាតសរចររ នឹង វៃរូស្បៀនទេ។ ហ្វឹងភិត្ខុចោលឈើស្តឹងហើយចៀសចេញកៅ

១ ខ. ម. រឺថ៌ វើមិយ កុឌ្លេ ។ ២ ១. ម. ពន្ធ សុត្តញូ ។ ៣ អយ ខ. ម. បោត្តកេសុ ៨
 ទិស្សតិ ។ ៤ ១. ចម្មករកោ ។ ម. ធម្មករណេ ។ ៥ ១. ទណ្ឌ ខត្ថរកំ តត្ថ អនុញ្ញាសិ ។
 ម. ទណ្ឌ ខត្ថរណ៍ ។

ខុទ្ធពរិត្តត្តូត្ នទ្ធានភាបា

ឈើស្តឹងនៃសេទូចកៅ ភិត្តមូរឈើស្តឹង ១ ចេះតែរលាចេញ ភិត្តផ្អែកលើស្តឹនទំងជញ្ចាំន ភិត្តយកច្អត្រដាក់ម្លូល កាំបិត នឹងថ្នាំហើយដើរកៅ អនុញ្ញាតថន៍សម្រាប់ដាក់ថ្នាំ ខឹងខ្វែ ចង ទ រឿងកិត្តចងសែក្រជើងទំងវត្តពន្ធចាង្កេះ អនុញាតឋង សច្រាប់ដាក់ស្បែកដើន ខ្សែយោគនឹងខ្សែចង ទ ហឿងទឹកដា អកប្លិយ :មានក ណ្តាលផ្ល អនុញាតសំពត់តម្រងទឹកនឹងជម្ម_ ក្រក ទ រឿនកិត្តពីររូបដើរផ្លូវទ្វាយ ទ រឿនត្រះមហាមុនយាន **ពេ**កាទ់ក្រុងសេសល៍ អនុញាតសំពត់តម្រងទឹកដែលមានដង នឹងសពត់តម្រងត្រាំ ក្នុងក្រុងវេសាលីនោះ ១។ ហឿងកិត្តុមាន មូស ទាំ កិត្តមានអាតាធាច្រើន ព្រោះចាន់បណីតកោះជន ទ រឿងជីវកកោមារភត្យ ហឿងអនុញាតទីចង្រ្គមនឹងរោងភ្លើង ទ

វិនយមិដិពេ ចុល្យវណ្ដ វិសមេ និចវត្តកោ តយោ ខយេ វិហញ្ណត្តិ សោទាំណាលខ្លូវវិតគឺ អដ្យេតាសេ តំណខ្មណ្ដឹ ၃ လွှဲနွ ဏ္ဍၤလန္ရ ကိ (၈) សេនគំ តាន្យ៉ាំភ្លា បតែមេតា កេរុភ មាលាត់ខ្ញុំ លតាត់ខ្ញុំ មតានេត្តថា ដំ 🖏 (២) ំសំ ខ័រអជ្ញញ្ ຊິຍູ^(m) , ເສັນ ອາທ ទយោ សោទាណិតាមាញ តាក់ដំ ចំដុសផ្អាដំ **ខ្**ឧត្តលុន្តរចាសតំ វដ្តំញុ តមិសីសតំ សូនិឃដ៌តាលនិន្ទ័ ១ ខ. ម. ឧលុត្តាវល៍ត្តតំ ។ ២ ខ. មករទត្តកបដិត ។ ម. មករទត្តកបដិក ។ ៣ ខ.

ម. ខ្ញា ២ ។

វិនយរប៊ឺគឺ។ ប៉ុស្សវត្ត

រឿនកំតុចត្រ្តមក្នុនទីចន្ត្រមទិនរស្មី ទីចន្ត្រមមានទីដីទាប ទ្រន់ អនុញាត ទឿន ញ យ៉ាំង ពួកភិត្តលំបាកនឹង ឲ្យើង ព្រោះគ្នាន ញ ដណ្តើរ ទ្រង់អនុញាតដណ្តើរ នឹងថន្ទាន់ដៃ នឹងដែរថៃនៃទី ២ ត្រួម ១ រឿនកិត្តចន្រ្តមក្នន៍រាល កំទេច ស្មៅ ធ្លាក់ចុះក្នុង រោងចង្ក្រឹម ឲ្រជំអនុញាតទីប្រកួលបទាំងក្នុងទាំងក្រៅ ឲ្រជំ អនុញាតថា មានពណ៌ស ពណ៌ ខ្មៅ ប តែម្នាំងាយ នើ ធ្វើក្បា ចំភ្ ផ្កា ភ្លឺវល្វិ ក្បារខេត្តពួមករ ក្បាច់មានស្រទាប់ ទ្រាំ សរច័វរនឹង រិទ្យស្បៀង ឲ ឿងអនុញាតឲ្យធ្វើទីដីរោងភ្លើងទី្យខ្លួស ឲ្យឹង ខឿនដ ណើរនឹនបត្តាន់ដៃដ ណើរសន្ទះទាវ ពេង ភ្លើង ក្របទាវ ក្បាល (ដំណាច់ក្រោម) អន្ទាក់ទានលើ (ដំណាច់លើថ្វច្បោះ) សសរនៃសន្ទះទាវ ត្រជោកទាវ ខេតទាវ គន្ទឹសទារ មេសោ

ខុទ្ធកវត្ថុក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានតាបិា អាវិញ នញ្ រដ្ឋ តំ មណ្ឌលំ ធ្វមនេត្តញ្ ម ដេ ្ត មុទមន្តិកា នោណ៍ នុក្ខភ្លា ៩ ឌុហភំ នននានំ^(®) សារតំ រ សេ នេតំ ខ ខំ ក្តាល្វំ າເສຈັ ລ້ອຊອົ ໂຕລາ បឹឋញ្ កោដូកោ កម្ម័ មក្រោ ស៊ល ចំនុទំ () នត្តា នមាញ រុស្សីទើ ខដំពូនី តយោ តហំ នុនចានំ សុដ្ឋតំ ខ းကိုဏာ ကာဏရေးဒ **ກ**ຸ ທໍ ສາສະ ຍ ຄື ពហ្វូ ភិដ្ឋត្ថិ ភាជនា

๑ ១. ទុត្តត្នា ២ ទហតិ ២ ឧទ៣តរ សារវត់ ។ ៤ ១. ម. សិលនិទូមតា ។

សមថពុន្ធព: ការសំណែងអាបត្ថ

នំំងអនុញាត ប្រហោងសម្រាប់បិទរបឹក វេទ្យលាញបិលបើក គ ដីឲ្យទាបដុំវិញកោងក្កើង បតនាំដៃន្រ ទព្រធុំមណ្ឌល (បពន់ ភ្លើង) ១ ហឿងភិត្ត ធ្វើច ត្រានពាក់ក ណ្តាល រោង ភ្លើងតូច **អនុញាតដីលា**ថមុ១ ទាំងអនុញាតស្វកសម្រាថលាយដីស្អិត ជីធំទុំ ខអាក្រក់ ១ ហើងក្រុងលោកកិត្ត ១ ហើងអនុញាតអាង ទឹក ខឹងផ្តិលទឹក ទ រឿងដម្បលស្មៅមិនមានចំហាយញើស ទ រឿងកោងក្វើងមានកក់ព្រាំ ១ រឿងអនុញ្ញាតឲ្យលាងកម្រាល កេងក្វើងនឹងធ្វើឲ្យទទឹក ១ រឿងអនុញាតតាំងសម្រាប់រោង ក្ដើង ១ រឿងអនុញាតបន្ទប់ទឹកទំងកិច្ចការក្នុងរោងក្ដើង ១ រឿង អនុញាតឲ្យពេយក្រសរវាន អនុញាតកម្រាលថ្ម នឹងទទឹក **ទ** រឿងភិក្ខុមាក្រាតសំពះគ្នា ១ រឿងភិក្ខុដាក់ចិវិរសៃផែខដី ភ្វៀង **ទទឹកចីវរ ទ រឿ**ងអនុញាតក្រឿងបំទទាំងកាយប័យាំង រឿងទឹកមិនមានក្នុងពេងក្ដើងនោះ អនុញាតអណ្ដងទឹក មាត អណ្តូនទឹក ពាក់រលុះរលាយ ភិក្ខុយោងទឹកដោយវល្វទូ: ដោយវត្តពន្ធ ។ នេះ ខ្លះ អនុញាតថ្ងឺងសម្រាប់យោង វឹក យន្ត សម្រាប់ពញ់ទឹក នឹងហោត់ទឹក សង្កើងតាជន៍បែកជាច្រើន

វិនយរជិវេត ចុល្យវត្តោ

းကာ စာ ကုန္က စ ကို សាលា តំណាមិតានំ ច នោណិ ខន្ធនិ ទាភាព င္ အရက္ စိုင္စိုးရင္ စ ស័ត៌តាតំ ចោក្ខាណា ဗျာကာက္ ခ်ီးလ္ဖက် ខតុទ្ធាសំ សយន្តំ ខ ក្ខុមុខ្លំ និតិដូហេ() អាស័ត្តតាមនេ្យតែ ភុញៈ នេះតំ តុរដ្ឋ ហំ រនេះប យោធ ធ អនុទ្ទ័ម • ន.ម. នមត្តរញ នធីដំណ ។

នៃយប់An ចុល្បត្

បំពង់លោហ: បំពង់ឈើ នឹងចម្ម ខណ្ឌ ១ រឿងអនុញាតសាលា ជិតអណ្ឌូន តំ ត ចេច សៅ ឆ្នាក់ ចុះ ភ្នំសា លា អនុញាត គ្រប អណ្ដូនទឹក ស្មតទឹក អណ្ដូនយ៉ាំ នឹងកំពែង ញ យ៉ាំង ១ ហ្វឹង អណ្ដូងជ្រាំមានកក់អនុញាតទបង្ករទឹក ១ ហឿងកិត្តមានកាយ រងា ១ រឿងទុបាសកជីកស្រះបោតហើ ទឹកដក់នៅយូរក្នុង សេះពេត្រូវណ៍ ១ ហ៊ឿនទុបាសកសន៍ពេងក្លើងមានដហាដង ក្លាវ ១ ហឿងកិត្តនៅប្រាសហកសពភទិសីទនៈ ៤ វែ ១ រឿងភិត្ខដេតនៅលើទីដំណេ ដែលពេយកយដោយផ្កា ពួក មទុស្សនាយកគ្រឿងក្រអូប នឹងផ្តាំកម្រងមកកាន់អារាម ๑ រឿងច្រង់ហាមមិនទីក្រធិដ្ឋានសំពត់ ស្នាប់ ដោយ ពេម ចៀម ទ អឿងកិត្តធានលើតុម្ភថាស អនុញាតកាជន៍ឈើសម្រាប់ជម្នល់ ចាត្រ ហឿងកិត្តនាន់ ក្នុងកាជន៍ជាមួយគ្នាដេកលើត្រ ជាមួយគ្នា លើកគ្រាលជាមួយគ្នា ឲ ហ្នឹងវិឌ្ឌលិចិរិ ១ ហ្វឹង ពោធិពជកុចារ ១ ហឿងមិនទ្រង់ជាខំលើកម្រាលសំពត់ ๑

ខុទ្ធពវត្ថុក្ខន្ធពេ នទ្ធានភាព ឃដំ តាតតសម្មដួន សត្វាំ តាមលញ្វេ ដេណាតំ ទានឃុំសន្ដំ វិជ្ចមនំ តាលរណ្ដំ មកសញ្ចុច ខាមរំ នត្តំរំនា ខ អារាមេ តយោ សិត្តាយ សម្មតំ ពេមា សំត្ថា ឧទា នីឃា និទ្ធន្តដ៍លំកា ខុត្តា សលោឆនំ ខមាណតា្ ីសតិ នឹយកោសតា $\mathfrak{L}\mathfrak{B}^{\mathfrak{S}}(\mathfrak{o})$ $\mathfrak{P}\mathfrak{R}\mathfrak{M}\mathfrak{M}\mathfrak{O}$ មស្បំ តាប្បន៍ វន្សេត្ត តេលេខំ ខត្តរស្បូភំ

• ร. ย. ธยุธกัว

។ខ្ចុកវត្តត្តូត្តា: ១ទ្ធានភេបា

រឿនទាងវិសាទានាំយកក្អម មឹងទ្រនាប់សម្រាប់ដូតដើង ដែលមានតកនិ៍ ន៍អំព្វោស ទ្រង់អនុញាតទ្រនាប់សម្រាប់ដូត ញ ដើន ញ យ៉ាន គឺ ទ្រនាប់ថ្ម ក្យឿង ឬអំបែងនឹងទ្រនាប់ **ផ្សិតសមុទ្រ ហ្វើ**ងទានវិសាទានាំយកធ្វិតបួនជ្រុងនឹងផ្ទិតមូល ទៅថ្វាយត្រះមានត្រះភាគ ១ ភឿងផ្ទិតបក់មូសកើតឲ្យេង ដល់សង្ឃ ទ្រង់ហាមមិនទ្យកិត្តប្រើព្រស់ផ្ទិតចាមរី ១ ហឿង ភិត្តឈឺតែទានជុំងធត្រមិនសប្វាយ នឹងភិត្តរង្កៀសនឹងជុំង ធត្រកុងអារាម ទ ហឿងអនុញាតសិក្តាសម្មតិដល់ភិក្ខុ ៣ រូប រឿងភិក្ខុទំពាអៀង ១ រឿងគ្រាប់ចាយ ធ្លាក់រាត់រាយក្នុងរោងភត្ត រឿងភិក្ខុមានក្រចកវែង ភិក្ខុកាត់ក្រចកដោយក្រចក ភិក្ខុត្រ. ដុលក្រចកនឹងជញ្ចាំង ទ្រាមដៃឈឺចាប់ កិត្តកាត់ក្រចក ត្រា តែចេញឈាម ទ្រន់អនុញាតទ្យកាត់ក្រចកស្មើនឹងសាច់ ទ រឿងភិត្តដុលនាភ់ក្រចកទាំងថ្កៃ ១ រឿងភិត្តទុកសក់វែង អនុញ្ញាតកាំចិតកោរ ថ្មសំលៀនកំចិតកោរ ក្រោមកាំចិត កោរ គ្រឿងស្មាច់ធ្វើដោយរោមចៀម នឹងគ្រឿងប្រដាប់កាំចិត កោរព័ងអស់ ១ រឿងភិត្តកោរពុកមាត់ ទុកពុកមាត់ ទុកពុក ចង្កាឲ្យវែងដូចជាភុកចង្ការារត ទុកពុកមាត់ឲ្យមានផ្ទង ៤

វិនយមិជិ**ពេ** ដុត្វវិវេត្តា មរិតុទំ អនុក្រភពរូ នាវិ សត្តានសំហារ អារាយ ចត្ត្តិ វេ.ហា ន័យ សត្វាភោយ ខ មលិន ៩ភិន័ ខុទ្ធា លោមកណ្ដូញដំ សមា មល្វត្ថិតាញ អាយោតោ វដំ ខ តោយពន្ធំ តាលាតុតាំ នេះ ត្រ មុខ្មើ មន្តរំណៈតា មដ្តំតា ស្វតាវេញ ឧភា មុវដ្ឋដណ៍តា អន្តោ សោគតុណតាញ

しじし

វ័នយបិជារ ចុក្សវត្ត

ប្រមូលដូវរោមត្រង់ដើមទ្រ**ង** ទុកជុំពោមត្រង៍ពោះ ទ្ធតុត្ត មាត់ដូចចងម ទ រឿនទ្រង់អនុញាតឲ្យដករោមក្នុងទិចផ្អៀត ដោយមានចាញដដាហេតុ ១ ឿរ៍ភិត្តតាត់សក់ដោយកន្ត្រៃ រឿងភិត្តកេតដំណេត្យល ១ រៀងភិត្តទុកពេមប្រមុះវែង ភត្វឲ្យ ឝេដកររាមច្រមុះដោយក្រស ភត្វឲ្យគេដកសតស្កា ទ រៀនភត្ត្ ថ្មន៍ ធញ្វត្តិយកិត្តប្រើចង្កេ/លត្រះច/កន្ទប់ទំនីទាប កិត្តសទ្យ ឲ្យកគ្រឿងលោហៈជាច្រើន ១ រឿងភិក្ខុរង្កៀសនិងបងថម្ភ័ក្វាក ជាក់ញុំសម្រាប់លាប់ភ្នែក ១ រឿងកិត្តអង្គួយត្រុះពុមក្ខាល ជន្នន៍ទាំនសន្យាដិ ទ ្រឿនកិត្ខសឱ្យយទឹនសំភត់អាយោគ ទ្រនាំ ទ្រជអនុញាត ហ្វ តា**យពន**្ត្ ភិក្ខុរប្រកាយពន្ធមានវេះប្រចិន មាន**ស**ណ្តាន ដូចក្លាលពសទក មានសណ្ដានដូ**ៗខ្សែស**ម្ភោរ នង មានសណ្តានដូចសង្ខាវ ទ្រង់អនុញាតកាយពន្ធភាយាង គ សំពត់ផ្តាំ ជមួយ សំពត់ដូច ពោះ វៀនដ្រុកមួយ រេ/្នជាយ តាយពន្ធរេច ទ្រង់អនុញាត់កាយពន្ធមានសណ្ឋា នដូចរ៍ «ព្រ តែសម្ភោរ និងមានសណ្ឋានដូចសង្ខារ រឿងរឹមកាយពន្ធររច **្រ**ង់អនុញាតទ្យដេរលិន ខឹងដេរឲ្យមានអាការដូចក្នុំផ្ទៃសួយ

ខុម្មពវត្ថុត្តូព ឧទ្មានជាថា មាន ភ្លោម ដឹកតំ កឈ្នំតា ឧត្វាវខញ្ ដល់តាខ្មែរ និង តំហាំតុំ សោណ្ឌ៍ មច្ច វាន្យតំ ទត្តក្តណ្តត តាលវណ្ដំ សតវល្វី កំហិទាវុតទាវុម័ **มํ**เทญิ จุรเลา ลานึ่ ឧន្តតដ្ឋាភិកោដនេ^(°) កាណ្ហេ ហៃភ្តំ នាយញ្ មដក្តី ក្រកូមាត្តិនា សតាដេ^(២) លោតាយតតំ ព្យាត់ មួយ ដែល អ្ តំរឡានតាថា វិជ្ជា စ်စီ ဗန္ဂလိ စာနီ ဗ កតាញនោ ខុស្បត់ ខ

?ទូកវត្ថុត្តូត: ខទ្ចានតាបា រឿងអន្លាក់កាយពន្ធររចនឹងរឿងភិក្ខុច្រើរឡៅក្ខំខ្ពស់នឹងទាប ទ រឿងកិត្តដេរ [ទនាប់ ទៀវ ទ្រនាប់អន្ទាក់ក្នុងទីបំផុតនៃចីវរ ទ្រន័ អនុញាតឱ្យជាក់ទ្រនាប់អន្លាក់លូកចូលទៅខានក្នុង ១ រឿង ភិត្តុស្វេតែស្បន់ដូចគ្រហស្ត ស្វេតស្បន់ស្វយមុខ ដូចប្រ. មោយដំរី ស្ងៀកមានសណ្ដានដូចកន្ទុយត្រី ស្ងៀកបន្ទិច ជ្រុ**នស្យន់**ទាំន ៤ ឲ្យប្រាកដ ស្វៀកដោយអាការដូចកំពូល ត្នោត ស្វៀកអង្កាញឲ្យមានផ្ទត់ ប្រទ ដណ្តប់ដូចគ្រហស្ត និង ស្វេកែចងក្សិនទ ហ្នើងភិក្ខុវេក ទ ហ្នើងភិក្ខុមិនទំពាឈើសួន ភិត្តគោះ សមណេរដោយឈើស្ងន់ ភិត្តទំពាឈើស្ងន់ខ្វីពេក ឈើ សួនករបូតចូលក្នុងបំពង់ក ១ រឿងកិត្តដុតព្រៃ កិត្តរង្វៀស នំំំំំំតំតាវដុតក្វើងត**េ**ប់ កិត្តរត់ទ្បើងដើមឈើញោះដំរីដេញ _ទ រឿងកិត្តឲូលសូមសូត្រពុទ្ធវចន:ជាភាសាសំស្រ្កឹត កិត្តវៀន ទំងប នៀនគម្ពីរ លោកាយត: នឹងកិត្ត រៀនតិរច្ចានវិជ្ជា ទ ្រឿងត្រះអង្គតណ្តាស រឿងអនុញាតឲ្យភិក្ខុ ឆ្លើយតថដើម្បី មត្តល រឿងភិត្ត្ នាន់ រ៉ឹម ១ រឿងព្រះសារីបុត្រអាពាជដោយ **រ**្យល់ ទ ហឿងកិត្តបន្ទោបដ៍បសព្វវះក្នុងអាកម ១ ក៏មិន ស្អាត

630

son 🌱

វិនយមិដិតេ ចុល្អវិណ្ដោ

នុងស្ថា ខ្មត្តិថាខ្មតា សាំយត្តំ សារនុន្តស្លោ ສ ຫໍ ສ ຫໍ ສ ເກ ຊູ້ **ຮ** နုဂ္ဂႏၵ္နာ ကို လို ထို နီ ទទ្ធរត្ត ខយេន ច សោទាណាលខ្លួនពាហា မးဖွဲ့ ရဲ့တို့ကို စားရဲ့ကာ ពម៌ាន្ធា នោណ៌ កេដ្ដញ្ ខំឋារ ខ អនារាត វឌ្ធតុដំ តាវាដញ្ ខិដ្ឋសន្ញាដមេរ ទ ទួនត្តលុត្តវិថា **សោ** វដ្តំញុំ ភេមិសិសភា *ស្ងូ* ទំឃដំតាល ំ ខ្ចុំ អាវិញ្ចននិន្តមេវ ច រដ្ឋ ឧល៌្វតាលំតំ

វិនយម៌ជត ចុល្អវគ្គ

អារាមមានក្លិនអាក្រក់ ភិក្ខុលំពាក់នឹងអង្គ័យបន្ទោបដំបស្យាវ: e្រន់អនុញាត e នាប់ដើងសម្រាប់បន្ទោបន់ប.ស្នាវ: ភិត្តអៀន ទា សនិនថា ន្ទាបដ៍ថសក្ខាវៈ ឆ្នាំងបសក្ខាវៈមិនមានគ្រប មានក្តិន អាក្រក់ ភិក្ខុបន្ទោបផវថ្លៈក្នុងទីពីសពាស អាវាមមានក្នុំនអាក្រក់ អនុញាតឲ្យធ្វើរ ណ្ដៅវភ្ល: ១ ហឿងថា តំរ ណ្ដៅ ចាក់រលុះ ទេនំ អនុញាតទៀច្រើទ័ដីឲ្យខ្ពស់ ឡើង មួយអន្ទើដោយ ទៀនញយាំង នឹងជាល្លើរ បង្កាន់ដៃជាល្លារ ពួកភិត្តអង្គ័យបាន្តាចង់វិច្ច: ក្នុងទី បំជុំតក់ធ្លាក់ពុះ ភក្ខុលំពុកនឹងអង្គ យប នោបង់វត្ថុ: ទ្រង់ អនុញាតទ្រនាប់ដើងសម្រាបបន្ទោបធ៍វិចូ: ពួកភិក្ខុបន្ទោបផំ បសក្រវៈ ទាងក្រៅ ទ្រដ់អនុញាតស្ថតបសក្វវៈ ទ្រង់អនុញាត ឈើខ្វេស នឹងត្រកសម្រាប់ដាក់ឈើខ្វេស រណ្ណៅ វច្ច:មិនមាខគ្រប ១ ារឿងអនុញាតវច្ចកុដិ នឹងសន្ទះ ភ្វា ក្របទ្វារ ក្បាល (ដំណាប់ក្រោម) អន្ទាក់លើ (ដំណាប់លើ) សសរទ្ធារ ត្រដោកច្វារ រនុកច្វាវ គទ្វិរច្វាវ មេសោ ប្រហេងសម្រាប់ភាញ ខឹងខ្សែសម្រាប់ភាញ ខ្វែងអនុញាតឲ្យបូកលាបវប្ថុកុជិ ទាំងមាងក្នុងទាំង**ទាង**ក្រៅ

? ទូពវិត្ថត្តូផ្ទុះ ឧទ្មានជាប៉ា សេនវណ្ណញ្ចូ តាន្យតាំ មាលាតម្នំ លតាតម្នំ មកាំ មញ្ចដំកំ ទីវារំសំ រដ្ឋញ្ ជរនេតិហេចាយដ តោដ្ឋកោ នាខំ តថេវ មវុម្ពួមឧភសិលា សត្ថដ្ឋតំ តំធូមតំ កុទ្តិញាំទំ សពវត៍ នុត្តំ ហិរី អទំជានំ អនានារញ អានរុំ ។ លោហតណ្ឌំ អនុញាស ឋមយ៍ត្វា មហេះណំ ។ ឋបយំត្វាសន្ទឹ បល្វន្លំ အးပန္ရက္ စာၾကိ ស ភ្នំ នារុម ឃំ ក ណ្ឌំ

ខុទ្ធពវត្ថុតូត្ន: ឧទ្ទានជាប៉ា

នឹងថ្នាំមានពណ៌ស ពណ៌ខ្មៅ ក្បច់ភ្ម័ង្កា ក្បច់ភ្ម័រល្វិ ក្បាច់ធ្មេញមករ ក្បាច់មានស្រទាប់ ស្រុំ ស្ទរបីវា វទ្យ ស្បៀង ១ រឿងកិត្តមានកំហំងថយដោយ៨៣ អនុញាតកំ ពែង ៣ យ៉ាង អនុញាតបន្ទប់ទឹក និងកំពែងដូរញុះ អនុញាត ឲ្យកោយក្រុសរវាន អនុញ្ញាតឲ្យក្រាលកម្រាលថ្ម ទ ហឿង ទឹកដក់នៅក្នុងបន្ទូបនោះ ទ្រង់អនុញាតទទឹក អនុញាតទាំង សម្រាប់ដាក់ទឹកជម្រះ អនុញាតផ្តិលសម្រាប់ជម្រះ ភក លំចាក់ទំងអង្គុយដម្រះ កិត្តអៀនភ្នាស់ទំងដម្លេះ 105 អនុញាតគ្រប ១ រឿងកិត្តប្រព្រឹត្តអនាបារ ១ ។ រឿងអនុញាត **េ**លហកណ្ឌ លើកលែងតែលោហកណ្ឌដែលជាគ្រឿងប្រ-ហារពំងត្លូង ១ ហឿងព្រះមហាមុនីទ្រង់អនុញាត់គ្រ វៀរលែផតែអាសន្និ ព្រះមហាមុនីទ្រង់អនុញាតគ្រឿងឈើ ต์ ลิหพ่ เป่าใหม่สารตุรเพื่อสรายเนื้อเกขี จุ ๆ

វិនយចិដិពេ ពុល្យវិត្តោ

តានតំ តុម្ភតារញ្ ឋមយ៍ត្វា តថាកតោ လ ၅ ဗျိ ဗ န္ခို ကာ က က္ရွိ អនុញាស់ អនុតាទ្យ ា យស្បូ វត្ថុស្បូ ខំន្តេសោ ពុរំមេន យនិ សមំ តម្យំ សន្តិ៍ទំ ខន្ទានេ នយតោ នំ វិជានិយា ។ រាវំ នេសសតា វត្ វិនយេ ខុន្តតវត្តតោ សនុម្មដ៏តំំំំំតោ ខេវ មេសលានញុន្ត្តហោ សុសិត្តិតោ វិនយនពេ មាំតចំនោ្ត សុមេសលោ មនិមការណោ នំពេ ទ្ធជាករហា ពហុស្ស៊ីតោត ។

රෙත්

វិនយប់ដា ប៉ុណ្យគ្ន

រឿងព្រះតថាគតមានសេចក្តីអនុគ្រោះទ្រង់អនុញ្ញាត គ្រឿងដី ទាំនត្លូន វៀរលែនតែទ្រនាប់សម្រាប់ដូតដើន ដែលគេធ្វើ មានពក ទៀន នឹងកុជិធ្វើដោយដីសុទ្ធ១ ។ កំហៃ សំដែង ចេញ ខ្លាវត្ណា វត្តនោះដូចគ្នានឹងវត្តមុនដដែល យើងចានពោល ទុកដោយសង្ខេចក្នុងទទ្ធាន អ្នកប្រាដ្ឋនឲ្យដឹងខ្លាវតាទោះតាម នយ (សមត្ចរចុះ)។ អ្នកត្រាដ្ឋជាវិន័យជា មានចិត្តប្រកប ដោយប្រយោជន៍ មានសីលជាទីស្រទ្ធាញ់ដោយប្រពៃ អ្នក ធ្វើខ្លូវប្រទីបតីព្រះសទ្ធម្ម គួរដល់កាហ្លេដា ជាពហុស្សូត ជាអ្នកញ៉ាំំនព្រះសទ្ធម្ឲ្យតាំងនៅមាំផង ជាអ្នកអនុគ្រោះដល់ ភិត្តមានសីលជាទីស្រទ្យាញ់ទាំងទ្យាយផង ធានសិក្សាហើយ ដោយប្រភៃ ក្នុងត្រះវិន័យ ដោយប្រការដូច្នេះហោង y

លេតាលតក្ខុត្តកំ

(៣០៩) តេន ទោ បន សមយេន រាជកមាតោ សេដ្ឋី តាលស្បៅ ឧយ្យនំ អកមាសំ ។ អន្ទសា ទោ រាជកមាតោ សេដ្ឋី នេ ភិក្ខ្លូ តាលស្បៅ នតោ តតោ ឧបនិក្ខុមន្តេ អញ្ញោ រុទ្ធូមូលា បទ្ធតា តាន្ទរា ភាំកុហា សូសានា វិនបត្ថា អជ្ញោតាសា

្រ 🔹 ត្រេឆ ។

សេនាសតក្ខិត្វូពិ:

(៣០៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ គង់នៅវត្តវេទ្យុវ័ន កលន្ទកនិវាថស្ថាន កែត្រក្រភពជគ្រឹះ ។ សម័យនោះឯង ព្រះមានព្រះ ភាគមិនភាខំថានបញ្ចត្តសេនាសខៈ ដល់ពួកភិត្តនៅ ឡើយ ។ ភិត្ត **ទំ**ងនោះ ក៏នៅក្នុងទីនោះ ១ គឺ ព្រៃ គល់ឈើ ភ្នំ ច្រក គូហាទៀបភ្នំ ព្រៃ ស្មភាន ព្រៃធំ ទឹកណ្តាលវាល នឹងគំនរចរទ្យើង ។ លុះព្រលឹមទៀង ភិក្ខុទាំងនោះដើរបេញអំពីទីនោះ ១ គឺ ព្រៃ គល់ឈើ ភ្នំ ច្រក គូហាទៀប ភ្នំ ព្រៃស្មសាន ព្រៃធំ ទឹកណ្ដាលវាល នឹងគំនរចម្យើង សឹងមាន ចក្ខុសំទ្យឹងចុះ បរិចូណ៌ វោយឥរិយាបថ គឺឈាខា៧មុ» ថយក្រោយ ក្រទ្យេកស្តាំ ក្រឡេកទ្វេង បត់ចូល សាចេញ គួរឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្ងា ។ (៣០៩) គ្រានោះឯង ពដគហសេដ្ឋីបានទៅខ្**ទ**្រនអំពី**ព្រលឹម ។** រាដគហសេដ្ដីកំបានឃើញកិត្តទាំងនោះ កំពុងនិមន្តចេញពីទីនោះ ។ គឺត្រៃ គល់ឈើ ភ្នំ ចេក គូហោទៀបភ្នំ ព្រៃស្មសាន ព្រៃជំ ទឹកណ្តាលវាល

វិនយបិនពេ ចុស្ទវៈគ្នា

បលាលបុញ្ញា ចាសាន់តោន អភិត្តានេន បនិត្តានេន អាលោកតែន វិលោកតែន សម្មិញិតេន បសាវិតេន နဲ့တို့နွာတွေ ရက်ယာဗဗေလမျှးဥ ေဒ နေသာနေလျှင်းနွ មសិនិ។ អដាទា រាជកាមាតោ សេដ្ឋី យេន តេ ភិត្ត តេខុបសន្តមិ ឧបសន្តមិត្វា តេ កិត្ត រិតឧហេច ស. ខាល ដទើរលារ យារណ៍ រុវមាណនៃ នេរួយរេ-ស្គត់ ។ ជ (ទា កហមត៍ កកវតា វិហារា អនុញា. តាត់។ តេនហ៍ ភន្លេ ភសន្នំ មដំបុច្ចិត្វា មម អាកេ-ខេយ្យថាតំ ។ ស់កហមត៍តំ ទោ តេ ភិក្ខុ ភជក. ហតាស្ស សេដ្ឋីស្ស ខដ៍ស្បុត្វា យេធ ភកវា តេនុម. សន្តមឹស ទបសន្តទិត្វា ភតវន្តំ អភិវា ខេត្វា ដតមន្តំ និសន៍សុ ។ រាកមន្តំ និសិន្ទា ទោ នោ ភិត្ត ភកវន្តំ **រតនកេ**ខុំ ភដកសាគោ ភាន្ត សេដ្ឋី វិហារ តារារេខ. ຖຸຕາເຍາ ຕະຮໍ ຊຸເຈາ ກເຊ ສເຫຼນ໌ (*) ຍຂ້ຍຊື່. តពុច្ច ។

១.ម. បោត្តពេស្ត អម្លេហ៍តំ បទំ ន ទិស្សតំ ។

វិនយចិឝិត ដុល្លវត្ថ

ខឹងតំនវបម្ប័ងអំពីព្រលឹមដែរ សំងមានចក្ខសំទ្ប័ងពុះ បរិចូណ៌ដោយ ឥរិយាបថ គឺ ឈាន ទៅមុំ៖ ថយ ក្រោយ ក្រ ឲ្យកស្ដាំ ក្រ ឲ្យកធ្វើង បត ចូល លាចេញ គួរឲ្យកើតសេចក្តីដ្រះថ្លា ។ លុះរាជគហសេដ្ឋីនោះ ឃឺញ លើយក៏មានចិត្តដ្រះថ្ងា ។ លំដាប់នោះ ៣៨គហសេដ្ដីក៏ដើរចូលទៅកេច្ចក ភិត្តនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយបាននិយាយពាក្យនេះខឹងកិត្តព័ងនោះថា មពិត្រលោក ព័ង ទ្យាយដ៏ ចំរើន ប្រសិន ទើទ ត្រះករុណា ឲ្យគេ ធ្វើវិហារ (°) (ប្រគេន) គើលោកច្ចាស់ទាំងឲ្យយខឹងនៅក្នុងវិហាររបស់ទូទ្រះករុណា ឬទេ ។ កិត្តទាំងនោះធ្វើយថា ម្នាលគហបតិ ព្រះមានព្រះភាគមិនទាន់ ចុខអនុញ្ញាតវិហារ េៗ វាដគហសេដ្ឋីធ្វើយថា បតិត្រលោកទាំងខ្យាយ ដ៏ចំរើន បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបន្តិឲ្លលសូវ ចំពោះព្រះមានព្រះ ភាគ (អំទីអឿងវិហារទោះ) ហើយមេត្តាព្រមដល់ ១ព្រះករុណា ផង ។ ភិក្ខ ទំននោះទទួលស្តាច់ពាក្យរាជគលសេដ្ដី ដោយពាក្យថាយ៉ាំនហ្នឹនហើយ គហបតិ រួចកិច្ចលាទៅកាន់ទីដែលព្រះមានព្រះភាគគង់ លុះចូលាទៅ ដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបន្ត័ព្រះមានព្រះភាន រួចអន្តយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ភិក្ខុ តំងនោះអង្គយ ក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ កំពុនក្រាបបន្ត័ទូលព្រះមានព្រះ កាតយ៉ាងនេះថា បព៌ត្រព្រះអង្គដ៍ចំរើន រាជតហរសដ្ឋីមានសេចក្តីប្រាថ្នា នឹងឲ្យគេធ្វើវិហារ បតិត្រព្រះអង្គដ៍ចំរើន តើយើងខ្ញុំគប្បីប្រតិបត្តដូចម្ដេច ។ សំដោយកទីតោរបស់សង្ឃ ។

សេទាសឲក្ខន្ធុពេ បញ្ចុសេទាសនានុជាខនំ រាជគហពសេទ្ឋិវត្ថ

(กรง) หย่างกระกามสะนี้ อิธาเล มสะน้ำ បការណេ ជម្មី តាថំ កាត្វា ភិក្ខា អាមន្តេសំ អនុជា. នាម ភិក្ខាវ បញ្ សេនាសនាន^(®) វិហារំ អឌ្ឍ-យោក ចាសានំ មាម្មិយំ កុមាត្តំ ។ (៣០០) អ៥ ទោ តេ ភិត្ត យេទ រាង៩ហ តោ សេដ្ឋី តេនុបសន្ត៍អឺសុ ឧបសន្ត៍ទិត្តា ១៩កហភំ សេដ្ឋី រតនកេខ្មុំ អនុញាតា ទោ កហបតំ ភកវតា ริยาก แห้เลย พนุ ลิพน ลิพน ลิม រាជតហគោ សេដ្ឋី វាគាហេនៅ សដ្ឋី ហៃា៤ មតិដ្ឋា-មេសំ ។ អ៩ទោ រាជកហគោ សេដ្ដី តេ សង្ដី វិហារ ទោយសាចេត្ត យេធ កកក់ តេចចូលផ្តុំមិ នុបសន្ត័មិត្វា កកវន្តំ អកិវា ខេត្តា សិកាមន្តំ និស័ន ។ រាយត្ត ខ្មុំ ខ្មុំ មាន ស្រុង ស្រុ វនេះ មេខ អនិក សេតុ មេ ភន្លេ ភកក សាននាយ

จร.เปลริฯ ย. เปณาริฯ

សេនាសនក្ខន្ធកៈ ៣វទ្រង់អនុញ្ញាគសេនាសនៈមាន ៥ យ៉ាង នឹងរឿងរាជគហសេផ្ន័ (៣១០) ក្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រន័ ធ្វើធម្មឹកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងឲ្យយតថាគតអនុញាតសេនាសនៈ៤ យ៉ាង គឺវិហារ^(@) ១អឌ្ឈ- $\lim \pi^{(k)} \circ \int G w \circ (m) \circ u \stackrel{\text{def}}{=} m^{(k)} \circ \sigma$ (៣១១) គ្រានោះ ពួកកិត្តនោះចូល**ពៅ**រកវាជគ**ហសេដ្ឋី** លុះចូល កៅដល់ហើយបាននិយាយពាក្យនេះ នឹងរាជគហសេដ្ឋីថា ម្នាលគហបតិ ទ្រះមានទ្រះកាតទ្រន់អនុញាតវិហារហើយ ឥឡូវនេះ អ្នកយល់ថាកាល ណាគួរ (ក៏គប្បីធ្វើចុះ) ។ គ្រានោះ កជគហសេដ្ឋីឲ្យគេសាងវិហារ ចំនួន ៦០ តែមួយថ្ងៃគត់ កំហើយជាស្រេច ។ រាជគហសេដ្ដីឲ្យគេសាង វិហារ ៦ ូរូចស្រេចហើយ ក៏ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូល **ទៅដល់**ហើយថ្វាយបង្ខំព្រះមានព្រះភាគ រួចអង្គ័យក្នុងទីដីសមគួរ ។ វាជគហសេដ្ឋី លុះអង្គុយក្នុនទីសមគរចលើយ **បានក្រាបទូលពាក្យនេះ** នឹងព្រះមានព្រះភាគថា បក្សត្រព្រះអង្គដ៍ចំរើន សូមព្រះមានព្រះភាគ

វិនយប់ដំពេ ចុល្បវត្តោ

កត្តំ សន្ធំ កំត្តុសត្វេនាត់ ។ អន់វាសេសំ កកវា តុស្លីភាវេន ។ អ៩ទោ រាជកមាតោ សេដ្ឋី កកវតោ អន់វាសនំ វិនិត្វា ខដ្ឋាយាសនា កកវន្តំ អភិវាធេត្វា មឧត្តិណំ តាត្វា ខត្តាមី ។ អ៩ទោ រាជកមាតោ សេដ្ឋី តស្បា វត្ត័យា អនុយេន ខណីតំ ទានន័យំ កោជន័យ ខដំណនាខេត្តា ភកវតោ តាលំ អាវោទា-បេសំ តាលោ ភន្តេ និដ្ឋិតំ ភត្តភ្លំ ។

(៣០៤) អ៥ទោ ភកវា បុព្វណ្ណសមយំ ធំវាសេត្វា បត្តខីវាមានាយ យេធ រាជកហកាស្ស សេដ្ដិស្ស នំវេ-សនំ តេនុបសដ្ដម៌ ឧបសដ្ដម័ត្វា បញ្ហាត្ត អាសាធ ធិសន៍ សន្ធំ ភិក្ខុសដ្ឃេធ ។ អ៥ទោ រាជកហកោ សេដ្ដី ពុន្ធប្បមុទំ ភិក្ខុសង្ឃំ បណីតេន ទានដំយេធ កោជដំយេធ សហត្ថា សន្តប្បេត្វា សម្បវាហគ្វា ភកវត្តំ កុត្តារឺ ឱ្**នៃតបត្តចាណី** រំកោមខ្លំ ធំសន៍ ។ រំកោមខ្លំ ធំសំណេ្ឋ ទោ រាជកហកោ សេដ្ឋី ភកវត្ថំ រំភនវោ**ច**

រិនយរ៌ជិត កុត្សវិត្ត

មួយអន្វើដោយកិត្តសង្ឃទទួលកត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអន្ត ដើម្បីធ្វើកត្តកិច្ចក្នុងថ្ងៃ ស្នែក ។ ព្រះមានព្រះកាគទ្រង់ទទួលនិមន្ត ដាយតុណ្ណីកាព ។ គ្រានោះ កដតហសេដ្ឋីដឹងច្បាស់ថា ព្រះមាន ព្រះកាគទទួលនិមន្ត ហើយ ក៏ក្រោក ចាកកាសនៈថ្វាយបង្គំលាព្រះមានព្រះកាគ ធ្វើប្រទក្សិណរួចចៀសចេញ ហៅ ។ គ្រាកាលកន្ធងាត្រីនោះទៅ កដតហសេដ្ឋីក៏ឲ្យភាក់តែងទាទ-និយកោជន័យាហារដ៏ទត្តម ហើយឲ្យទៅក្រាបបង្គំទួលកត្តកាល ចំភោះ ព្រះមានព្រះភាគថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេលាគួរហើយ កត្ត សម្រេចហើយ ។

(៣១៤) លំងាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគខ្រង់ស្បង់ទំងំជាត្រ ចំរុំរក្នុងវេលាបុព្វណ្ណសម័យ ហើយខ្រង់យាជទៅកាន់លំនៅនៃពជតហ-សេដ្ឋី លុះយាងទៅដល់ហើយក៏គង់លើអាសនះដែលគេក្រាល (បម្តេងខុក) មួយអន្ទើងេយកិត្តសង្ឃ ។ ឯពជនហាសេដ្ឋីមានអង្គាសទា ខទ័យកោជទី-យាហាវដ៏ទ្វាញ់ពីសាងោយដៃ១ ខ្នងដី ថ្វាយចំពោះព្រះកិត្តសង្ឃមានព្រះ ពុទ្ធជាប្រធាន ឲ្យផ្លែងស្តប់ស្តាល់ លុះព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ សោយ ស្រេច លែងលូកព្រះហស្តហេត្តដ៍បាត្រហើយ (សេដ្ឋីនោះ) ក៏អង្គ័យ ក្នុងខិសមគ្លូ ។ ពជតហសេដ្ឋី លុះអង្គ័យក្នុងខិសមគរូហើយ បាន ព្របបង្ខំខូលពាក្យ:នេះ ខឹងព្រះមានព្រះកានថា បពិត្រព្រះអង្គជំព័រនៃ

(៣ ៣) សីតំ ទណ្ណំ ខដិហត្ត តតោ ខាន្យទំតាន ខ សិរីស ខេ ខ ទាត សេ សិសិវេ ខាខិ វុដ្ឋិយោ តតោ វាតាត ទោ ឃោ ភេ សញ្ហាតោ ខដិហញ្ហាតិ ។ លោយតុញ្ សុទត្តញ្ ឈាយតុញ្ វិមស្សិត្តំ វិហាវនានំ សង់ស្រ្យ

ර්ඵ ග

600

សេតសនចុទ្ធតៈ ៣ឋាសម្រាប់អនុមោទតសេតសនៈ ខ្ញុំព្រះអង្គជាអ្នកត្រូវការដោយបុណ្យនឹងឋានសួតិ បានសាងវិហារទាំង ៦០ នុ៎ះស្រេចហើយ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងប្រតិបត្តិក្នុង វិហារទាំងនោះដូចម្ដេច ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលគហបតិ បើដូច្នោះ អ្នកចូរប្រតិស្ពានវិហារទាំង ៦០ នោះ សម្រាប់សង្ឃដែលមកហើយ នឹង មិនពាន់មកអំពីទិសទាំង ៤ ចុះ ។ រាជតហាសេដ្ឋីទទួលស្លាប់ព្រះពុទ្ធដីកា ព្រះមានភាគដោយពាក្យថា ព្រះកណ្ដា ព្រះអង្គ ចេត៏ប្រតិស្ពានវិហារ ទាំង ៦០ នោះ ដើម្បីសង្ឃ ដែលមកហើយទាំងមិនទាន់មក អំពីទិស ទាំង ៤ ។ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុមោទនា ចំពោះរាជតហាសេដ្ឋី ដោយគាថាទាំងទ្បាយនេះថា

(៣១៣) (វិហារ គឺ ទំពាវាស ឬសេនាសនៈដាទីនៅខែសង្ឃ ពំងឡាយ) មេងការពារអាផង ក្តៅផង ម្រឹតសាហាវៃទាំង ឡាយផង ពស់តូចទឹងពស់ធំទាំងឡាយផង មូសទាំងឡាយ ផង ត្រដាក់ទាំងឡាយផង គ្រាប់ក្វៀងទាំងឡាយផង ឡល់ នឹងកំដៅថ្ងៃដ៏ក្វាទ្វាំងដែលកើតឡើងហើយ មេងថ្កាត់ទៅវិញ ព្រោះវិហារនោះ ៗ វិហារទាន គឺ ការឲ្យលំនៅ (ដែល បុគ្គលបានឲ្យហើយ)ដល់សង្ឃដើម្បីជាទីដ្រកកោនផង ដើម្បី នៅជាសុខផង ដើម្បីដុតបាបធម៌ផង ដើម្បីចំរើនវិបស្សនាផង

mh

អក្ត ពុទ្ធេឆាំ() រណ្ឌ័ន៍ ។ តស្មា ហំ ខណ្ឌិតោ ចោសោ សម្យស្ម៍ អន្ទមត្តនោ វិហារ៉េ តារបេរ រម្មេ រាំងយេត្ត ពមា្សរូវតេ ។ းနယ် မင္တက္ စာငက္ វត្តសេនាសនាន៍ ខ ននេយ្យ នុជុភ្លាតសុ វិទ្យសន្តេធ ខេតសា ។ នេ តស្បូ ជម្មុំ នេសេន လဂ္ဒင္ရက္ရာ ပင္နင္ရွိ យំ សោ ឧទ្ទំ ឥឧត្តាយ មវិនិញនិ អនាសាវនៃ ។ អ៥ ទោ កកវា រាជកហ នាំ សេដ្ឋី ៩មាហ៍ តាដាញ់ អនុមោនត្វា ឧដ្ឋាយាសនា ខត្តាមំ ។ อ 2. ย. กุเรล ๆ

វិនយប៌ងកេ ចុល្អវេត្តា

វិនយបិឝក ចុល្មវត្ត

ព្រះតុទូទាំងទុកយតែងសរសើរ ថាជាទានដ៏ប្រសើរ ព្រោះហេតុនោះឯង បុរស (ស្ត្រី) ជាបណ្ឌិត កាលបើចា**ន** ឃើញច្បាស់នូវប្រយោជន៍របស់ ទុន ក៏គ្នូរកសាងព្រះវិហារ គឺ អាក់ស ឬសេនាសនៈ ពំំងទ្បាយដ៏ជាទីគួរកែរាយ ហើយគុរ និមន្តលោកដែលជាពហុសត្រ^(ຈ) គឺលោកអ្នចេះដឹងច្រើនពំឹង ឲ្យយឲ្យនៅក្នុងទីនោះ ។ គួរមានចិត្តដ្រះថ្ងាបំពោះលោក ពំនទ្បាយដែលមានចិត្តត្រង់ ហើយប្រគេនទាយទឹកសំពត់ ទំនីសេនាសនៈ ទាំនឲ្យយដល់លោក ទំននោះចុះ ។ លោក ទាំងនោះរមែងសំដែងធម៌ជាគ្រឿងបន្ទោបន់ ឲ្យឃ្លាតចាក ទុក្ខគ្រប់ប្រការដល់អ្នកនោះ លុះអ្នកនោះបានដឹងធម៌ណា ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនានេះហើយ ក៏ជាអ្នកមិនមានអាសរ៉ះ វើមង ឋនៃតាន ។

កាលដែលព្រះមានព្រះភាគ ខ្រន់អនុមោទនាចំពោះពដគហសេដ្ឋី ដោយតាថាទាំនឡាយនេះហើយ ទើបខ្រន់ក្រោតចាកអាសនៈ យា**ន** ចៀសចេញទៅ ។

ទ ពា ក្យថា ពហុ ស្សូត សំដោយភពហុស្សូតពីរយាំង គឺ បរិយត្តិពហុស្សូត នឹងថដិវេធត-ហុស្សូត (អដ្ឋតថា) ។

សេទាសឧត្តនូពេ សាដាទំ៣ដុជាននំ

(തരധ ജപ്പുറപ്പ് തെ ലഭ്ഷുറ്റ നണ്ണ ത്ര វិហារា អនុញាតាត ។ តេ⁽⁰⁾ សត្តក្តុំវិហារ ភារាខេត្ត។ តេ ហៃក អកាកដកា ហោត្តំ ។ អហិវិច្ឆិតាច សតមធំយោម មាំសន្នំ ។ កការតោ សតមត្តំ អា-ពេចេស៊ី ។ អនុជានាមី ភិត្តាវេ តាវាដន្តិ ។ ភិត្តិច័ន្ទ ကၢိဳးရွာ ကိုယာဗီ ၊ ဦယာဗီ ကာဂံမီ စစ္နန္ရဲ ។ နစ္စ၊. တိဗ် ရဗင်ကာတိဗ် စဥ္ပင္ဂံ ၈ တယ်ရရန္ဒကဒ် ការ៉ាដា និ ខត្ត ។ ភកវតោ សតមត្តំ អាពេរ ខេស៊ំ ។ អនុជានាម កិត្តាវ មិដ្ឋសង្ខ្យាដំ ឧនុត្តាលំគាំ ឧត្តរ-មាសកត្ថំ។ ការាជា ន ដុស័យត្ថំ() ។ មេ។ អនុ-ជានាមិភិត្តូវ អាវិញឧត្តិន្ទុំ អាវិញឧរជ្លត្តំ ។ កាកដា ន ៩ភាំយត្តំ ។ ខេ ។ អនុជានាទំ ភិភ្នាវ អក្កន្យវដ្ដី พยังงังส่ งุยัส ชะสิตลิ ๆ ខ្នេះម. ចោក្តាសុ តេស ឡា ៩ វិស្សតិ ។ 🌢 ន. ដេស្សីយន្ត្ំ ។

60%

សេតាសនត្ថន្ធពៈ ៣រទ្រង់អនុញាតសន្ទះទារជាដើម

(៣១៤) មនុស្ស ទាំង ឲ្យយបានថ្មដំណឹងថា ព្រះមានព្រះកាគ ឲ្រនំ អនុញាតវិហារហើយ ។ មនុស្សព័ងនោះកំណកចិត្តទុកដាក់នាំគ្នាកសាង វិហារ ។ វិហារគំងនោះមិនគន់មានសន្ទះទារនៅឲ្យីយ ។ ពស់នឹង ខ្ទុយខ្វះ កែបខ្វះ កំតែងចូលទៅ ។ កិត្តទាំងទ្បាយក្រាបបង្គំខូលសេចក្តី ទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តព័ងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យមានសន្ទះទាវ ។ ពួកកិត្តធ្វើប្រហោងជញ្ញាំងហើយ ចងសន្ទះទារដោយវេល្វិទុះ ដោយខែរុទ្ធ៖ ។ គណ្ឌរទួះ កាណ្ឌៀរទួះ ក៏ចេះតែ កោរតាត់ ។ ចំណងដែលសត្វកាត់ហើយ សន្ទុះទ្វារកំធ្លាក់ចុះមក ។ កិត្ត **ពំននោះក្រាបបន្នំ**ឲ្យសសេចក្ដីទ<mark>ុះ</mark> ចំពោះព្រះមាន**ព្រះកា**គ y ត្រះអង្គ e ន៍ត្រាស់ថា មាលភិក្ខុ ព័ងទក្លយ តថាគតអនុញាត (ejig) ក្របទារ ដំណាប់ក្រោមនឹងដំណាប់លើ 🤊 សន្ទុះទាវទាំងឲ្យយ មិនជិតស្ទិទ្ធល្អ **។ បេ ។** ព្រះ ទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាត (ឲ្យធ្វើ) ប្រហោងសម្រាប់ដាក់វៃឲ្យ៣ញា នឹងខ្សែសម្រាប់៣ញា y ភិត្ថិបទសន្ទះទាវមិនកើត ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាលភិត្ត ទាំង ទ្វាយ តឋាគតអនុញាត (ឲ្យធ្វើ) មេទាវ ត្រដោក ទាវ រនុក ទារខឹង គនូសទ្វាវខាងលើ

វិនយបិដកេ ចុល្យវគ្គោ

(៣១៥) នេះ ទោ ខន សមយេន ភិក្ខ្ល សក្តោន្តំ ការ៉ាដំ អទាញ់តុំ ។ ភាកាតោ សភាមក្ខំ អា. កោ ខេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខា ៧ តាល ខ្ញុំខ្ញុំ គឺ ណំ តាលានំ លោខតាលំ កាដ្ឋតាលំ វិសា ណតាល ឆ្តំ ។ យេ ខំ កោ ឧក្សា ដេ ភ្វា ខវិស ឆ្តំ ។ វិហាររា អកុត្តា ហោ ឆ្តំ ។ កាកាវ តោ សភាមក្តិ អា ហេ ខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខា ហ យន្តកាំ ស្ង ខំកា ឆ្នំ ។

(៣០៦) នេះ ទោ ខន សមយេន វិញារា តំណក្ខ-ឧពា ខោន្តំ សីតកាលេ សីតា ខណ្ឌតាលេ ខណ្ឌ។ កកៅតោ រនៃមន្តំ អារោខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្តាូវេ ទិកុម្ពេត្យ ខ្មល្ងំត្តាវលិត្តំ កាតុភ្នំ ។

(៣០៧) ភេទ ទោ ខន សមយេន ហៃរារ អវាតទា-នភា ហោត្តិ អខន្ទាស្នា នុក្តភ្ជា។ អកាតា វាតមន្ទំ

វិនយបិឝក ចុល្លវគ្គ

(៣១៥) សម័យនោះ ពួកកិត្តូបិទសន្ទះទារមិនកើត ។ កិត្តទាំងនោះ ក្រមេន្តិំទួលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត (ឲ្យធ្វើ) ប្រហោងសោនឹងសោ ថា យ៉ាង គឺ សោធ្វើដោយលោហជាតិ ១ សោធ្វើដោយឈើ ១ សោធ្វើ ដោយស្វែង ១ ។ ភិត្តុភាំងឡាយណាបើកទ្វាច្លេលទៅ ។ (ភិត្តទាំងនោះ) មិនចានបិទវិហារទៅវិញ ។ ភិត្តុទាំងឡាយក្រាមបង្គ័ទូលរឿងទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តឋាគត អនុញាត (ឲ្យធ្វើ) គ្រឿងយន្តទឹងគរិទូះ ។

(៣១៦) សម័យនោះឯង វិហាប្រេក់ស្មៅ រដ្ឋវរងាក៌រងាណាស់ រដ្ឋវក្ដោក៏ក្ដៅណាស់ ។ ពួកកិត្ដ្កក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ដទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឲ្យអប ឬឱ្យតាបដម្បូលហើយបូកលាបទាំងទាងក្នុងនឹង ទាងក្រេ។ ។ (៣១៧) សម័យនោះឯង វិហារមិនទាន់មានបង្គួចនៅទ្យើយ ទៅជា ងនិតមើលអ្វីមិនឃើញ ទាំងជំភ្ជិនស្អួយ ។ ពួកកិត្ដក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះ សេនាសនក្ខន្ធពេ គឺវាគបានា វិន៍ អនុជានន័

អាររាចស៊ី។ អនុជានាមិ ភិត្តា៥ តំណំ វាតចានានំ វេឌ៌តាវាតចានំ ជាលវាតចាន់ សហភាវាតចានខ្លំ។ វាតចានន្តរំតាយ តាលតាខំ វត្តលំយេខំ ខាំសន្តំ ។ កកាតោ រៀតមន្ត្តំ អារោចេស៊ី ។ អនុជាលម៌ ភិត្ត។ វាតចានខត្តលិតាន្នំ ។ ខត្តលិតាន្តាំតាយ តាលតាបំ វត្តលំយោម មរិសត្ត ។ មេ ។ អនុជានាម គិត្តា។ វាតចោះ គេវាដំ វានចានភំសិតាខ្លំ ។ (៣០៩) គេន លោ ១៩ សមយេន កំក្លា នមាយំ សយត្ថំ។ កត្តាធំចំ ចំពាធំចំ ចំសុភាតាធំ ហោត្តំ។ ភកវ-តោ រនាមត្តំ អាពេចេសុំ ។ អនុសាធា គិត្តាវ តំណ. សន្តវិតាន្ត ។ តំណសន្តវិតា⁽⁰⁾ នុទ្ធរេម៌ាម នូមចំតាមាំម ๑ ១. ម. តំណសត្ថរពត្ត តំណសត្ថរហោ ។

សេទាសនក្ខន្ធព: ការ ទ្រង់អនុញ្ញាតបង្អួចបំហើងដាដើម

ចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះមង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទំងំទ្យាយ តថាគតអនុញាតបង្អួច បា យ៉ាង គឺ បង្អួចមានវេទី^(១) (ដូចវេទីចេតិយ) ១ បង្អួចដែល គេចងនទ្រានសណ្ឌ នដូចក្រទ្យាសំណាញ់ ១ បង្អួចមានឈើ បំរឹង ១ ។ សត្វកន្លែន រូះ ប្រចៀវ រូះ ចូល ទៅតាមចន្ទោះបង្អួចបាន ។ ពួក កិត្ត ក្រាបបង្គំទួល រឿង ទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ បា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតរនាំងបង្អួច ។ សត្វកន្លែន រូះ ប្រចៀវ រូះ កិច្ចល ទៅតាមចន្លោះ នាំង (នោះ ទៀត) ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតសន្ទះបង្អួចឬវ នាំង ពួងតែតាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតសន្ទះបង្អួចឬវ នាំង ទួកបង្អួច ។

(៣១៨) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុដេកម្ចាល់នឹងដែនដី ។ ទូននឹង ចីវិររបស់ភិក្ខុប្រឡាក់ដោយអាចម៍ដី ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលរឿងទុំ៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតកម្រាលៈធ្វើដោយស្មៅ ។ សត្វកណ្តុរទឹងកណ្តៀរតែង

۵ ជាជាព្យ ហៅរបស់សម្រាប់រង សម្រាប់កល់ របស់សម្រាប់អង្គុយ ដើងម៉ាសម្រាប់អង្គុយ នឹងព្របរងស្បូវ ដូចទីបំផុតរងស្បូវជាន់លើនឹងរងស្បូវជាន់ព្រោម ឬញួច់ខ្សែចេតិយដែលធ្វើ ជាច្របពឈូតដ្ខានឹងត្របតឈូតផ្តាប់ គឺត្រង់តេចតិយនឹងតូចេតិយ បង្កាន់ដៃស្អាន ទាំងនេះ ហៅថា វេទី ។

វិនយបិតិពេ ចុល្ខវត្តោ

ទដ្ឋតំ ។ ខេ ។ អនុជានាម កំក្ខាវេ មិញ័ន្និ ។ មិញ័យ កត្តាធំ ឧុត្តាន់ ហោន្តិ ។ ខេ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវេ វិនលមញុកធ្នំ⁽⁹⁾ ។

(៣០៩) ទេន ទោ ខន សមយេន សង្ឃស្ប សោសាធិតោ មសារតោ មញ្ជោ ខ្សាឆ្នោ ហោតំ ។ គតាតោ រាតមគ្គំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិត្តាវេ មសារតំ មញ្ចត្តំ ។ មសាកេំ បីឋំ នុប្បត្នំ ហោតំ ។ ភតាតោ រាតមគ្គំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ គិត្តាវេ មសារតំ បីឋន្តិ ។

(៣២០) តេន ទោ ខន សមយេន សង់ស្រ្ប សោសានិកោ ពុន្តិភាពន្ធោ មញ្ជោ ខ្សានេ ។ ភកាតោ រនេមន្តំ អារោខេស៊ី ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ ពុន្តិភាពន្ធំ មញ្ចន្តិ ។ ពុន្តិភាពន្ធំ បីឋំ ឧប្បន្នំ ហោតំ ។

១ ទ. បិទលមញ្ហាត្ថិ ។

វិនយប៌គំព ប៉ុល្សវត្ថ

តាត់តម្រាលស្មេ⁾ ។ បេ ។ ព្រះអន្ធទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តូទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតបន្ទុះក្តាវសម្រាប់ដេក ។ ពួកកិត្តឈឺខ្លួន ព្រោះដេក លើ បន្ទុះក្តាវ ។ បេ ។ ព្រះអន្ធទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត អនុញាត់ត្រៃក្តៅ ។

(ភ្ល 🔊 ๙) សម័យនោះឯង គ្រែដែល មានមេគេបញ្ចូល ទៅក្នុងដំណាថ ជើង ដែលគេចោលក្នុងព្រៃស្ទូសានកើតឡើងដល់សង្ឃ ។ ភិត្តទាំងឡាយ ក្រាបបន្ដ័ទ្ហលរឿន \dot{s}_{i}^{+} ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស ម្នាលភិ**ក្ខុទាំន**ទ្យាយ តថាគតអនុញាតត្រៃដែលមា**ខ**មោគបញ្ចូល ាទាក្នុងដំណាមដើង ។ (តមកទៀត) មានតាំងដែលមានមោតបញ្ចូល កេត្តដំណាប់ដើងកើតទៀន(ដល់សង្ឃ)។ ភិត្តទាំងឡាយក្រាបបង្គ័ទូល រឿនទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត្ ទ្យាយ តថាគតអនុញាតតាំងដែលមានមេគេបញ្ចូលទៅក្នុងដំណាប់ដើង។ (៣២៤) សម័យនោះឯង គ្រែដែលគេបង្គាំដើនដោយមេត្រៃ រចាលក្នុងព្រៃស្មូសានកើត ឡើងដល់សង្ឃ ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយក្រាបបង្គ័ ទួល កឿនឆុំ៖ ចំពោះ ទ្រះមាន ទ្រះកាត ។ ទ្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តទាំង ឡាយ តឋាគតអនុញាតន្រៃដែលគេបង្ខំាដើងដោយ មេគ្រៃ ។ (តមកទៀត) តាំងដែល គេបង្ខាំ ដើងដោយ មេតាំងកើតទៀង (ដល់សង្ឃ) ។

កក់ តោ រិតមន្ត អា ភេ ខេ ស៊ំ ។ អនុជា នា ទំ ភិក្ខា ។ ពុច្ចំភាពផ្ទំ បីឋន្តិ ។ (៣៩០) គេខ សេ ឧទ សទយេន សន់ស្រុវ សេសា នំគោ តុន្យិ៍ទោន តោ មញ្ចោ នុប្បញ្ញា ហោ និ។ កកៅតោ រៀតមត្ត អារោចេ រំ ។ អនុជាលាម ភិក្ខាឋ ສຸຂົງເອາຂສ໌ ອຫຼົຊ ໆ ສຸຂົງເອາຂສ໌ ບໍ່ນໍ ຊບູຊຼໍ **ហោតំ ។** កកាតា **រត**មត្តិ អាកេចេស៊ំ ។ អនុជានាម ກໍ່ສູແ ສຸຊົມອາຂ ສໍ ຍັນຊໍ້ າ (៣៩៤) នោះ លោ ខន សមយេន សង់ស្រុ សោសានំ គោ អាថាខ្វីចានកោ មញ្ចោ នុប្បញ្ហោ **ហោត ។** កកាតោ **រតម**ត្តំអារោចេសំ ។ អនុជានាម័ ភិត្តវេ អាហទូទានតំ មញ្ច្នំ ។ អាហទូទានតំ បំបំ

សេតាសគត្ខផ្លូវេ ពុត្តិភាពខ្លះបែទិភានុដានតំ

សេតាសនក្ខន្ធព: ៣រ[ទង់អនុញ្ញាតតាំងដែលគេបង្ខាំដើងដាប់នំងមេតាំងដាដើម ពួកកិក្ខក្រាបបង្គ័ឲ្យលរឿង ទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតតាំងដែលគេបង្ខាំ ដើង ដាប់នឹង មេតាំង ។

(១៩๑) សម័យនោះឯង គ្រៃមានដើងដូចដើងក្តាម^(๑) ដែល ភេ បោលក្នុងព្រៃស្នូសានកើតទៀនដល់សង្ឃ ។ ពួកកិត្តុក្រាយ ឆ្នំទួលរឿងទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្ធឲ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត អំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាត់តែមានដើងដូចដើងក្តាម ។ (តមកទៀត) តាំងមាន ដើងដូចដើងក្តាម^(២) កើតទៀង (ដល់សង្ឃ) ។ ពួកកិត្តុក្រាយ ឆ្នំទួលរឿង ទុំ៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តឲ្រង់ត្រាប់ថា ម្នាលកិត្ត ហំង ឲ្យាយ តថាគតអនុញាតតាំងមានដើងដូចដើងក្តាម ។

(១៩៤) សម័យនោះឯង គ្រៃមានដើនទល់នឹងមេ ឬត្រៃដែលគេ បញ្ចូលដើនទៅក្នុងជំណាប់មេ ដែលគេចោលក្នុងញ្រៃស្មសានកើតទៀន ដល់សង្ឃ ។ ពួកកិត្តក្រាបបន្ត័ំទូលសេចក្តីទី៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្ធទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត់ត្រៃមានដើន ទល់នឹងមេ ឬត្រៃដែលគេបញ្ចូលដើនទៅក្នុងដំណាប់មេ ។ (តមកទៀត) តាំងមានដើនទល់នឹងមេ ឬតាំងដែលគេបញ្ចូលដើងទៅក្នុងដំណាប់មេ ។ (តមកទៀត) តាំងមានដើនទល់នឹងមេ ឬតាំងដែលគេបញ្ចូលដើងទៅក្នុងដំណាប់មេ .២ ត្រៃដែលមានដើងផ្លួចដើងសេះ ដើរមាតែ ដើរត្វោមជាដើម ឯតាំងតំមានដើរដូចូច ដើងតែផែ

អនុជានាម គិត្ត៥ អាមាទូខានតំ ខឹមឆ្នំ ។ (៣២៣) នេច សា ចច មាន (៣២៣) អាសន្តិ កោ ឧប្បន្នោ ហោត ។ កកវតោ សតមត្ត អារោចេស៊ី ។ អនុជានាទំ ភិក្ខា។ អាសក្ខិតាឆ្នំ ។ ឧទ្ធុតោ អស់ខ្ចុំតោ ឧទ្យុន្នោ ហោត ។ ភតវតោ រនេមត្ត អាពេចេសុំ ។ អនុជានាម ភិត្តា៥ ឧត្តតាម្បី អាសឆ្កិតាឆ្នំ។ សត្វត្លោ ខ្មែរ យោត ។ កការតា រនេមត្ត ភាពចេសុំ។ អនុជានាម ភិត្តាវ សត្ថភ្នំ។ နင္းကာ လန္ရးမွဴး နပ္စူးဋ္ဌား ဟောင္စံ ၅ အခံကရာ ၿခံေနာ့ អារេខេសុំ ។ អនុជានាម ភិត្តាវេ ឧទ្ធតាម្បិសតន័ង ។

វិនយបិដីពេ ចូលវញ

ិនយប៌គិត ចូល្អវត្ត

កើតទ្យើន(ដល់សង្ឃ) ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបន្ដ័ទូលរឿនទុំះ បំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខព័ងឡាយ ត ហ៊ំ គត់ អន ហ៊ា ត តាំងមានដើងទល់នឹងមេ ឬតាំងដែលគេបញ្ចូលដើងទៅក្នុងដំណាប់មេ ។ (៣២៣) សម័យនោះឯង តាំង៤ ជ្រងកើត ទៀងដលសង្ឃ **។** ពួកកិត្តក្រាបបង្គ័ឲូលរឿងទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គ (ទង់ 7 អនុញាតថា មាលកិត្តព័ន្ធពាយ តថាគតអនុញាតតាំង ៤ ជ្រុង J (តមកទៀត) តាំង ៤ ជ្រុងមានដើនខ្ពស់កើតទ្បើង (ដល់សង្ឃ) 7 ពួកកិត្តក្រាបបង្គំទូលរៀងទុះ ចំពោះព្រះមានត្រះកាគ ។ ត្រះអង្គ**្រ**ង់ អនុញាតថា មាលកិច្ចភាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតភាំង ៤ ជ្រងសូម្បី មានដើងទ្ល $\dot{\kappa}^{(*)}$ ។ (តមកo]ត) គ្រៃមានអង្គ ៧កើតរេរ្យិ៍ង(ដល់សង្ឃ) ។ ពួកភិត្តក្រាបបន្ន័ឲ្យបរឿងខ្ញុំ៖ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ត្រះអង្គ ទ្រង 7 អនុញាតថា មាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាត ត្រៃមានអង្គ ៧ () ។ (តមកទៀត) គ្រែមានអង្គ ៧ មានដើទទួស់កើតទ្បើង (ដល់សង្ឃ) ពួកកិត្តក្រាបបង្គ័ឲ្លលរឿងទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ត្រះអន៍ ្រុង y មាលភក្ខទាំង ព្យាយ តថាគតអនុញាត គ្រែមានអង្គ ៧ អនុញាតថា ' តា អដ្ឋពថា ថា តាំង៤ ជ្រុងសូម្បីមានជើងខ្ពស់ហួសប្រមាណកំចួរ បើតាំងដែលវែង លុះតែធ្វើ ឲ្យមានជើងកំពស់ត្រឹម៩ឆ្នាប់ទើបគ្នះ ។ ៤ ត្រៃដែលមានបង្អែក ១ ភ្នាក់ដៃ ៤ និងដើង ៥ ទុកជាកន្លងហួសប្រមាណក់គួរ ។

အန္ဒဗီဗီ နဗ္စုနို့ ဟောင်္ခ ၂ ဗေဒ မလုပ္ပားအားမ်ိဳ အီက္ခုံး
កខ្ទមមន្តិ ។ ប៉មិតា ឧប្បន្នា ហោត ។ ភកវតោ
រានម ន្តំ អាហេ ចេស៊ី ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ បីឋិតាឆ្នំ ។
រខ្សែភាទានកំ បីឋំ ខ្មរប្អុំ ហោឆ ។ កក់តោ រាគមត្តំ
អាពេខេស៊ំ ។ អនុជានាទំ ភិក្ខុវេ ៧ខ្យុតាចានកំ
បំឋន្ធ។ អមលកាវណ៍តំ បំឋំ ឧប្បន្មំ ហោតំ ។
ភកវតោ ៧តមន្ត ភាព ចេស៊ី ។ អនុជានាម ភិក្ខុវេ
មាមលក់វេណ្ត៍តំ បំថន្តិ ។ ដលតំ ឧប្បន្នំ ហោត៌ ។
ភកា រោងតមត្ថ ភាពចេសុំ ។ អនុជានាម
ភិក្ខាវេ ដល់ភាន្តិ ។ តោខ្មុំ ឧប្បន្នំ ហោឆំ ។

6000

សេភាសតក្ខុត្តពេ ភទ្ចបីហទ័ន អនុជានទំ

សេនាសនក្ខទ្ធព: ៣រទ្រង់អនុញាតតាំងលាក់ផ្តោជាដើម ទ្យើន (ដល់សន្ឃ) ។ បេ ។ ទ្រះអង្គទ្រន់អនុញាតថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតតាំងបាក់ផ្ដៅ ។ (តមកទៀត) មានតាំងសំពត់កើត ្រៀន (ដល់សន្ឃ) ។ តួកកិត្តក្រាបចន្ទ័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត្តព័**នទ្បាយ** តថាគត អនុញាតតាំងសំពត់ ។ (តមកទៀត) តាំងមានដើងដូចដើងពាំពេកើត ទៀន (ដល់សង្ឃ) ។ ពួកកិត្តក្រាបបន្ដ័ទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (si ត្រ ស់ ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ទ្បាយ ត ថា គតអ នុញាត ภัลยารเส้ล_ีมุขเส้ลกไต ๆ (สยหเย]ส) ก็ยารภัล (ยารเส้ลเเซ<mark>ี</mark>ร ដែលគេប្រកបដោយ) ភាការដូចជាផ្ទៃកន្ទុតព្រៃកើតទ្បើ**ន** (ដល សង្ឃ) ។ ត្លកកិត្តក្រាបបង្គ័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពាំង ទ្យាយ តថា គតអនុញាត តាំង (មាន ដើនច្រើនដែលគេប្រកបដោយ) អាការដូចជាឆ្នែកខ្លួតក្រៃ ។ (ត**មក ទៀត) ផែនក្តារក៏កើតទ្បើង (ដល់សង្ឃ) ។ ភូកភិ**ក្ខុក្រា**ប**ចន្ទ័ទូលសេចក្ត នុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកក្ខទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតផែនក្តារ ។ (តមតទៀត) កៅអីក៏កើតទ្បើង (ដល់សង្ឃ)។ អដ្ឋពញា ពត្យល់ជាធ្វើអំពីផ្តោសុទ្ធ គឺទាំងតូទាំងជើងទាំងបង្អែពសុទ្ធតែផ្តោទាំងអស់ ជតមានអ្វីណយសោះឡើយ

m Å

រិនយបិធីពេ ចុត្យវាក្ដោ

(៣២៥) តេន ទោ ខន សមយេន អញនារា ភិត្ត្ ឆ ខេ មញ្ចេ សយញ្ញេ អមាំនា នេះថ្នា ហោឆិ ។ កកវតោ ឯតមន្តំ អារោខេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្សាវេ មញ្ចព្យដ៏-ទានតាឆ្នំ ។

លេភ្កំខ្លួជ ឧយរមស ឧប ទោ ឧតរ (៤ ៩៣) • ក្តាំទា លេស ។ ភ្នំរោះ ការឧចន៍ប្រហួម ខួរ ខ្លត់កំ ហើងលោះ ឈូសន៍ម ។ ខ្លែះរោម លៃកានលេខីប្រ កាល់លោះ ខ្លួយ ខ្លួយ ខ្លួយ ខ្លើស្វេ ខេណ្ណ សាមរណ៍ ខ្លួយ ខ្លួយ ខ្លួយ ខ្លាំ ស្វែល ខ្លែស្វែ

វិនយប៌ដក ចុលអគ្គ

ពួកកិត្តក្របបន្ត័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្ឋទ្រន័ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ព៌ន ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតកៅអី ។ (តមកទៀត) តាំងដែលធ្វើតីចំបើងក៏កើតឡីង ។ ពួកកិត្តក្រាបបន្ត័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតតាំងដែលធ្វើតីចំបើង ។

(៣৬៤) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្និយកិត្តដេក បើកែខ្ពស់ ។ មនុស្សព៌ងឡាយដើរមកកាន់វិហា លោកបានឃើញ ក៏ពោល ទោស តិះ. ដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ។ បេ ។ ដូចពួកគ្រហស្តអ្នកហិកោគភាម ។ បេ ។ ពួកកិត្តក្រាបបង្គំខូលសេចក្តី៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំងឡាយ កិត្តកុំដេកលើវិត្រខ្ពស់ ភិត្តុណាដេក ត្រូវអាបត្តិ ខុក្កដ ។

(១៩៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូបដេកលើគ្រៃទាប ពាស់កំចឹក(ភិក្ខុ នោះ) ។ ពួកភិក្ខុកោបបន្នំឲ្យលេលបក្តី ៖ ចំពោះព្រះមានទ្រះភាគ ។ ព្រះ អន្ឋខ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ តឋាគតអនុញាតទ្រនាប់គ្រៃ ។ (៣៤៦) សម័យនោះឯង ពួកឧព្វត្តិយភិក្ខុ ប្រើប្រាស់ខ្រទាប់គ្រៃ ទួស់ ។ ភិក្ខុ ធ្វើគ្រៃឲ្យញ្ចេយទាំងខ្រនាប់គ្រៃ ។ មនុស្ស ទាំងឡាយ ដើរមក តាន់វិហា ចោក ជាន ឃើញ កំពោល ទោស តិះដៀល បន្តុះបន្ទាំថំថា

សេតាសតក្ខន្ធពេ មញ្ចប្បតិ៍បាទ៣ទីនំ អនុជាននំ

 $(m \mid e^{n})$ នេទ ទោ ខន សមយេទ សង្ឃស្ប សុត្តំ 9 ប្បន្នំ ហោត៍ ។ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាពេខេសុំ ។ អ-នុជា នាម៍ ភិក្ខាវេ សុត្តំ^(e) មញ្ចំ វេឃេតុន្តំ^(b) ។ អន្តាន់ពហុំ សុត្តំ បរិយានិយន្តំ ។ ខេ ។ អនុជានាម៍ ភិក្ខាវេអង្កេ វិជ្ឈិត្វា អដ្ឋមនភាំ វេឃេតុន្តំ ។ ខោន្យភាំ ទូប្បន្នំហោត៍ ។ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាពេខេសុំ ។ អនុជានាម៍ភិក្ខាវេ នំមិលិតាំ តាតុន្តំ ។ ទូលិតា ទូប្បន្នា ហោត៍។ ខេ ។ អនុជានាម៍ ភិក្ខាវេ វិជីនេត្វា ពំម្លោមាំ តាតុំតំណ៍ តូលាន់ ក្រតួតូលំ សតាតូលំ ទោនកើតូលន្តំ ។ $<math>\overline{9.8 m} N_{R}^{i}N_{P}$ 9.8. ពេត្តហេតុន រំល្បត៍ ។ ២ 8. ជាត្រូំ ។ ម. ជាតេត្ត័។

ษต่ก

សេតាសនក្ខន្ធព: ការទ្រង់អនុញ្ញាតទ្រតាប់ត្រៃជាដើម

។ បេ ។ ដូចតួកគ្រហស្តអ្នកចរិកោគកាម ។ បេ ។ តួកភិក្ខុក្រាបថន្តិំ ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពំងឲ្យ យ ភិក្ខុមិនត្រូវច្រើនទ្រស់ខ្វេនាប់គ្រៃខ្ពស់ខេ ភិក្ខុណា ច្រើញស់ ត្រូវអាថត្តិទុក្កដ ម្នាលភិក្ខុ ពំងឲ្យយ តឋាគតអនុញ្ញាត ខ្វេនាប់គ្រៃយ៉ឺងខ្ពស់ត្រឹម ៨ ឆ្នាប់ ។

(៣៤៧) សម័យនោះឯង អម្បោះកើតទៀនដល់សង្ឃ ។ ភ្លុកកិក្ខ ក្រាមមន្ត្តំទូល សេចក្តី៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តទ្រន់ត្រា \dot{N} ថា ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យយកអម្យោះចងប្រទាក់ត្រៃ ។ กิธุบลเบตก่านสไส (ตั้ลเมา:) ก็หญ่หเยกาะเบี้ ๆ เบๆ เตาหลู e្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តព័ន៌ ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យ ចោះត្រន៍កនាំត្រ ហើយចងធ្លាក់ជាក្រឡាចត្រង្គ ។ (តមកទៀត) កំណាត់សំពត់កំកើត ទៀន (ដល់សន្ឃ) ។ ក្លកកិត្តុក្រាមបន្ដ័ទូលសេចក្ដ័ទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យធ្វើទ្រនាប់ ។ (តមកទៀត) គ្រឿងសេនាសនៈដែលញាត់ដោយប៉័យ កំកើត ទៀន (ដល់សន្ឃ) ។ បេ ។ ព្រះអង្គ (ទន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំន ទ្យាយ តឋាគតអនុញាតឲ្យកិត្តដដុះចេញហើយធ្វើជា រទ្ទ័យ ជាន pàam មាន ៣ យ៉ាំង គឺ ប៉័យដើមឈើ ១ ប៉័យវេល្វិ ១ ប៉័យវេល្វិ ១ ។

វិនយបិងកេ ចុល្អវិវេត្តា

(៣៤៥) តេន ទោ មន សមយេន ឧទ្វក្ត័យ ភិភ្វ្ អឌ្ឃតាយិតាន តំម្លោបានាន ជាបន្តិ ។ មនុស្សា វិហារនារិតាំ អាម៉ាណ្ឌន្តា មស្សិត្វា ឧជ្ឈយន្តិ ទីយន្តិ វិលានេត្តិ ។ ខេ ។ សេយ្យដាម៉ ក៏មាំ តាមកោតំពោតំ ។ ខេ ។ ភកាវតោ រនៃមត្តំ អាហេខេស៊ំ ។ ន ភិក្ខុជ អឌ្ឃភាយិតាន តំម្លោបាននៃ នាបតេថ្កាន់ យោ នាយ្យ អាមត្តិ ឧត្តត្តដស្ប អនុជានាម៉ ភិក្ខុជ សីសប្បមាណំ តំម្លោមាន តាកត្តិ ។

(៣៩៩) នេះ ទោ ខេ សមយេះ រាជតាញ តំ. រក្តសមដ្ឋោ ញោត ។ មនុស្សា មញាមត្តានំ អត្ថាយ ភិសិយោ ខដិយានេះ ខណ្ឌភិសី ចោឌ្យភិសី វាកាភិ. សឺ តំណភិសី ខណ្ណភិសី ។ តេ រីតិវត្តេ សមដ្ឋេ ជរី ឧញ្យ ដេត្វា ⁽⁰⁾ ញរន្តិ ។ អន្តសឹសុ ទោ ភិក្តា សមដ្ឋដ្ឋា. នេ ពហ៊ឺ ខណ្ណម្បិ ចោឌ្យម្បិ វាកាម្បិ តំណាម្បិ ខណ្ណម្បិ

១ ខ្.ម. ខ្លាដើត្រ ។

វិនយបិនក ចុស្វវត្ត

(៣២៤) សម័យនោះឯង ពួកធក្វត្វិយកិត្ថាប្រើព្រុស់ទ្វើយពាក់ កណ្តាលកាយ ។ មនុស្សទាំងឲ្យយដើរទៅកាន់វិហារចារិក អបីញហើយ កំពោល ទោស តិះដៀល ថ្មុះថត្តាថថា ។ ថេ ។ ដូចពួកគ្រូហសអក ឋរិកោគតាម ។ បេ ។ ពួកកិត្ខក្រាបបន្ដ៍ ទូលសេចក្ដីទុះ ខំពោះព្រះមានព្រះ តាគ ។ ព្រះអន្តទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពំង ឡាយ កិត្តមិនត្រព្រៃប្រាស់ i $\frac{1}{2}$ យភាក់កណ្តាលកាយ ខេ ភិត្តណា ប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ម្នាលភិក្ខុ ពំដទ្បាយ តឋាគតអនុញាតទ្យកិត្តត្រើខ្មើយ ឲ្យលួមយ៉ឺនក្បាល ។ (៣៤៤) សម័យនោះឯង មានមហោស្រភលេងលើកំពូលភ្នំ ជិត ក្រុងកដគ្រឹះ ។ មទុស្សទាំងឲ្យយនាំគ្នាភាក់តែងភូកដាច្រើន គឺពួក ញាត់ពេមកែះ ញាត់សំគត់ ញាត់សម្បកឈើ ញាត់ស្មេ¹ ញាត់ ស្ទឹកឈើ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ពួកមហាមាត្យ ។ លុះមហោស្រព សូបស្ងាត់ឈប់លេងហើយ មនុស្សទាំងនោះកឹបកតែក្រោមនូក យក **ាៅ ។ តួកភិក្ខុកំធាន** ឃើញតួកតាំឪឲ្យ ឃញាត់រោមកែះទូ៖ ញាត់សំពត់ រុះ ញាត់សម្បករលើខ្វះ ញាត់ស្មេខ្វះ ញាត់ស្លឹកឈើខ្វះ ជាច្រើន

សេតសេតក្ខុទ្ធកេ ទណ្ណភិសិអាទីនំ ភិសីនំ អនុជាននំ

នឌ្ឌិនំ⁽⁹⁾ ។ ឧិស្វាន គតាវតោ សិតមត្តំ អារោខេស៊ី។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ បញ្ច ភិសិយោ ខណ្ណភិសី នោន្យ-ភិសី វាកាភិសី តំណភិសី បណ្ណភិសិន្តិ ។

(៣៣០) គេន ទោ មន សមយេន សង្ឃស្បូ សេនាស. ឧបក្តោរិតាំ^(h) ឧុស្ប៍ ឧប្បន្នំ ហោតិ ។ កការតោ រាតមត្តំ អារោ ខេស៊ំ ។ អនុជានាមិ កិត្តាវេ កិសី ឱ្ង និត្តត្តំ^(m) ។ (៣៣០) គេន ទោ មន សមយេន កិត្តា មញ្ជាតិ-សី បី សើ សំខា ខ្លេំ^(L) ខី ឋកិសី មញ្ជា សំខា ខ្លេំ ។ គិ. សំយោ មរិកិជ្ជ ខ្លុំ ។ កការតោ រាតមត្តំ អា រោ ខេស៊ំ ។ អនុជានាមិ កិត្តាវេ ឱ្យ ខ្លុមញុំ ឱ្យ ខ្ទុបី វេត្ត ។ ឧល្វោតាំ អតុជានាមិ កិត្តាវេ ឱ្យ ខ្លុមញុំ ឱ្យខ្ទុបី វេត្ត ។ ឧល្វោតាំ អតុជានាមិ កិត្តាវេ ឧល្វេតាំ ចិញ្ជា ខេន្ត ^(b) ។ មេ។ អនុជានាមិ កិត្តាវេ ឧល្វេតាំ ការិត្វា សន្តរិត្វា កំសី ឱ្យខ្ញុំតុត្តិ ។ នាំ ឧប្បា ខេត្តា ហារត្តិ ។ ខេ ។

ନ୍ୟୟ

សេតសនក្ខន្ធព: ៣រទ្រង់អនុញ្ញាតព្ហាត់ងឡាយមានព្ហាញាក់រោមពែះជាដើម ដែលគេ ចោល នៅ ទីម ហោស្រត ។ លុះ ឃើញ ហើយ ក៏ក្រាបថន្តិំទូល សេចក្តី ទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភា ដ ព្រះអន្ត (ទន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ហំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតពូក ៥ យ៉ឺង គឺ ពួកញាត់ រោម កែះ ទ ពួកញាត់ សំពត់ ទ ពួកញាត់សម្បក ឈើ ទ ពួកញាត់ ស្មេ ទ ពួកញាត់ ស្ទឹក ឈើ ទ ។

(ញញ) សម័យនោះឯង មានសំពត់ជារបស់គួរច្រើច្រាស់ ក្នុង សេនាសនៈកើត ឡើងដល់សង្ឃ ។ ពួកកិត្តុក្រាបបង្គ័ទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពំងទ្យាយ តថាគត អនុញាតឲ្យកិត្តុញាត់ពួកដោយសំពត់ ។

(៣៣១) សម័យនោះឯង ពួកភិត្តយកពួកសម្រាប់តែៅា្រាល លើតាំង យកពួកសម្រាប់តាំងទៅក្រាល់តែវិញ ។ ពួកទាំងឡាយក៏ រហែកអស់ ។ ពួកភិត្តក្រាបបន្ដំទូលសេចក្ដី÷ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតត្រៃដែល ញាត់ក្លាប់ នឹងតាំងដែលញាត់ក្លាប់ (ដោយត្រឿងញាត់) ។ ពួកភិត្ដ មិនបានទ្រាប់ទ្រនាប់ពីក្រោមហើយក៏ក្រាល ។ គ្រឿងញាត់ទាំងនោះក៏ លៀនចេញទៅនាងក្រោម ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ដ ទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិត្ដាទ្រាប់ នូវទ្រនាប់រួចក្រាលហើយ សឺមញាត់ពួក ។ ពួកលោរកំបក់តែក្រោមភ្លោកយកទៅ ។ ហេ ។ វិនយប់ដំពេ កុល្មវិវត្តា

អនុនានាម គិត្តាវ នោភាតុខ្ទំ⁽⁾។ ហរខ្ម័យវេ ។ មេ។ អនុសានាម ភិត្តាវ ភិត្តិតាម្ពុន្តិ ។ ហារនិយោវ។ ដេ ។ អនុជានាម ភិក្ខុឋ ហត្ថភិត្តិ (*) ។ (៣៣៤) គេន ទោ បន សមយេន គំគ្គំយានំ လေယာ္က လေဆးလ္သားဟာ ကောင္ရဲ ။ အာင္ဖြက္က အာ ဆ ភូមិ ។ កេរុកមេរិតាអ្នកតា ភិត្តិ ។ ពហ្វ មនុស្ស လေး ယျားၾကာကာ ဗဗ္ဗမ္မီ ၅ ဗဗား၊ ေ သိရမန္ခ် မားက-ខេស៊ី ។ អនុជានាម ភិត្តវៅ ហោប សេតស្តែ កា. ຊຸທຸລູ ເຮາສຍາສະອຸລິ າ (៣៣៣) តេខ ទោ ១ខ សមយេខ ៩រុសាយ ភិត្តិយា សេតវណ្ណោ ន ឧថនត្តិ ។ ភកវតោ ៧តមត្តំ អារោចេស៊ំ ។ អនុជានាទំ ភិគ្នា៥ ដុសមិណ្ឌំ ឧត្វា ဓာဏ်ကာဖ ဗင်္ခဏ(ဗာ၅) (") လေးကိုက္ဆို ဒီဓားေနာင္ရွိ ၅ ១ ៖. ពោលគុន្លី ។ ម. ពោលគុន្តី ។ ២ ៖. ម. ភិនិតក្នុង ។ ៣ ១. បដិពាហិគ្នា ។

វិនយប៌ឝក ចុល្វវត្ត

ព្រះអន្ធខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យប្រស់ ច្រំ^(e) ។ ពួកចោរក៏នៅតែលួយយកទៀត ។ បេ ។ ព្រះអន្ធខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ខទាំងទ្យាយតថាគតអនុញ្ញាតឲ្យ កិត្ខុតូសដោយគំនូសផ្សេងៗ ។ ពួកចោរក៏នៅតែលួយយកទៀត ។ បេ ។ ព្រះអន្ធខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តុត្តិតទឹងទ្រាមដៃ ។

(ញញូ២) សម័យនោះឯង ទីដេករបស់ពួកតិរ្ត្ថ័យ មានពណ៌ស ។ ផ្ទៃលាបពណ៌ខ្មៅ ។ ដញ្ចំងណបដោយនៅ ។ មនុស្ស ទាំងឡាយ ជាច្រើន (ដែលទៅដល់ទីនោះ) មឿងមើលទីដេកហើយទើបដើរ កៅ។ ភិត្តទាំងឡាយក្រាបចន្តិទួលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យបូកលាប រិហារឲ្យមានពណ៌ស ពណ៌ខ្មៅ នឹងលាបដោយរង់ ។

(៣៣៣) សម័យនោះឯង ពណ៌សដំតមិនស្មើ ព្រោះថ្ងៃ ជញ្ចំងមិនស្អាត ។ ក្លួកភិក្ខុក្រាបបន្ធំឲ្យប្រើន[‡]ះ ចំពោះព្រះមានព្រះ កាគ ។ ព្រះអន្ធខ្វែតែស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យលាយអង្កាមហើយកៀសដោយខ្វៀស ឲ្យពណ៌សដិតស្មើ ។

សេខាសតក្ខុត្តពេ ឥក្កាសបំដ្ឋមន្ទាទិ៣៩ុជានតំ

សេតវណ្តោ អនិពន្ធន័យោ ហោតិ ។ កក់វិតោ រៀតទត្តំ អពេរ ចេសុំ ។ អនុជានាម ភិត្តាវេ សណ្ដូមត្តិតំនត្វា ဓာက်ကာយ ဗင်းကားတရာ လေးရာက္ကိ ခ်ဲဓားေရးရဲ့ ។ សេនវណ្ណោ អនិពន្ធ័យោ ហោតិ ។ បេ ។ អនុជានាមិ កំតាវ ឥត្តាសំ ខ័ដ្ឋមនុច្ច ។

(៣៣៤) តេន ទោ ខន សមយេន ដុរុសាយ ភិត្តិយា តេកុតា ន និមតតិ ។ កកៅតោ វាតមត្តិ អារេក មេ ។ អនុជានាម ភិត្តា ដុសមិណ្ឌំ ឧត្វា တက်ကာယ ဗင်္ဂက၊ တခု ကျက် နိတ္၊အခု စို កេរុកា អនិពន្ធ័យា ហោតំ ។ បេ។ អនុជានាមិ ភិត្តវេ តុណ្ឌតមត្ថិត នត្វា ចាណ៌កាយ មដំពាហេត្ កេរុកាំ ឧទាតេតុខ្លំ ។ កេរុកា អឧតខ្លំយា ហោត ។ ភកាតោ រៀតមត្ត អាហេខេស៊ី ។ អនុជានាម ភិក្ខាយ လာလဗကုန်း^(၈) လဲနှုံးလေကာင္ရဲ ၅ မင္နလ္မုန္ရွိ ဟောင်္ခ ၅ កការតោ រៀតមន្តំ អាពោចេស៊ំ ។ អនុជានាម កិត្តាវ ទោន្យកោធ មន្ទនុវត្តត្តំ ។

សេខាសនក្ខន្ធកៈ ការទ្រង់អនុញ្ញាគដ៍រឈើនឹងបាយមានជាដើម ពណ៌សក៏នៅតែមិខណ្ឌិតជាប់គ្នា ។ ពួកភិត្តក្រាបបន្ត័ទូលរឿងទុះ ចំពោះ ព្រះមានត្រះភាគ ។ ត្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តឋា-គតអនុញាតឲ្យលាយដីស្ថិតដ៏មដ្ឋហើយកៀស ដោយខ្វៀសឲ្យពណ៌ស ជិតស្មើ ។ ពណ៌សក៏ ទៅតែមិនស្អិតជាប់គ្នា ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា មាលភិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាតជ័រឈើ ឬ**ចាយមាំនកំ**ចាន ។ (ញញ៤) សម័យនោះឯង ផ្ទៃដញ្ចាំងអាក្រក់ ដំរវង់ដិតមិនស្មើ ។ តួកកិត្តក្រាបចន្តំឲូលរឿន $\dot{\vec{s}}$: ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តខ្វែន ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ហ្វាយ តថាគតអនុញាតឲ្យលាយអង្កាម ហើយ เก่งเล่าพเองผู้สรรมผู้ ๆ ถึงเม่ก็เฟรมัลยิยเพื่า เบา ព្រះអង្គ (ន ន ត ត ស ថ ម ល កិ ក្ខ ទ ន ន ទ ្ ា ឃ ត ថ គ ត អ ន ញ ត ឲ យ ក ដ ដ ល លាយដោយកុណ្ឌតហើយកៀស ដោយរឿសឲ្យជ័រវង់ជិតស្មើ ។ ជ័រវង់ កំនៅតែជិតមិនស្មើ ។ ពួកកិត្តក្រាបបន្តំទូលរឿងទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យយកមេ្យគ្រែប់ ស្ដែ ឬប្រេងលាយក្រមួន ។ ដំណក់ញំលាបក៏ដោរ ល្បើន (ហូវលៀវ ចេញ) ។ ពួកភិក្ខុក្រាមបន្តំទូល រឿនទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះកាត ។ ត្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាត ទីក្រុងដោយកំណាត់សំពត់ចេញ y

វិនយប់ជំពោ ចុល្មវិវត្តោ

ଦୋଘ

វិនយប៌ឝត ចុល្មវត្ត

(ញញ៥) សម័យនោះឯង ថ្ងៃដញ្ចាំងអាក្រក់ ពណ៌ ទៅដិតមិន អនុញ្ញាតឲ្យលាយអង្គាមហើយកៀស ដោយ ខ្វៀស ឲ្យពណ៌ ខ្មៅដ័ត ស្មើ ។ ពណ៌ខ្មៅកំនៅតែមិនស្អិតជាប់គ្នា ។ ពួកកិត្តក្រាបបន្ន័ទូល ij δs^+ : ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ r ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិទ្ធ ទាំនឡាយ តថាគតរវនុញ្ញាតឲ្យលាយដីអាចម៍ជាខ្វេន ហើយកៀសដោយ เอใหร่งตณิเองนิลเพี ๆ ตณาองค์เฮโลยิรผู้ละบบ่อา ๆ ดูกลิฐ ក្រាបបន្ដ៍ $e_{\mathcal{O}}$ ល $i \int ds = 0$ ចាះ ទ្រះមាន ទ្រះកាគ z ទ្រះអន្ដទ្រង់ត្រាស់ថា មាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតជ័រឈើនឹងទឹកចត់ (°) ។ (៣៣៦) សម័យនោះឯង ពួកធញ្វត្តិយកិត្តឲ្យគេគូរគំនូរជារូបស្រី មឹនរូបបុរសក្នុនវិហារ ។ មនុស្សទាំនទ្វាយ ដើរមកកានវិហារចារិក ឃើញ លេយក៏ពេល ពេសតិះ ទៀល បន្ទះបង្គិរថថា ។ ថេ ។ ដូចពួកគ្រហស្ត អ្នកបរិកោនកាម ។ ហេ ។ តួកកិត្តក្រាបបន្ត័ំទូល ្រឿន $\stackrel{+}{\varsigma}$ ចំពោះត្រះមាន ទ្រះភាគ ។ ទ្រះអន្តទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តមិនត្រូវ ឲ្យគេគូវគំនូវជារូបស្រីនឹងរូបបុរសទេ ភិក្ខុណាឲ្យគេគូវ ត្រូវអាបត្តទុក្ខដ អដ្ឋពិយា បាទ័ពចំរល់ដោយពទ័ពផ្ទេសទ័ឬ ន្លែកខ្លួត ខ្រៃ ។

សេតាសនក្ខន្ធភេ មាណកម្មាទ័ន អនុជានន

អនុជានាមិភិក្ខា៥ មាលាតាម្មុំ លតាតាម្មុំ មការឧត្តតាំ បញ្ចូនដិតាត្តិ ។

(៣៣៧) គេន ទោបន សមយេន វិញ ភេនិត្រុកា ហេត្តំ ។ នុន គេន និត្ថរិយន្តំ ។ ភេកវតោ ៧ តមត្ អាភេទ ស៊ី ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ នុថ្មវត្ថុកាំ កាតុន្តំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ ទាតុន្តំ ។ បេ ហ មន្តជានាមិ ភិក្ខាវេ ចំនិត្តំ តយោ ខយេ ឥដ្ឋ កាខយំ សំលានយំ នារុច-យន្តំ ។ អាភេហន្តា វិហញ្ញន្តំ ។ ខេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ តយោ សោចាណេ ឥដ្ឋ កាសោចាណំ សំលាសោចាណំ នារុសោចាណន្តំ ។ អាភេហន្តា បរិបតន្តំ ។ ខេ ។ អនុ-ជានាមិ ភិក្ខាវេ អាហេត្តនាហត្ថំ ។

bord

សេនាសនត្វត្វកៈ ៣រទ្រង់អនុញ្ញាតតំគូរភ្ញុំដាជាដើម

ម្នាលភិក្ខុទាំឥឡាយ តថាគតអនុញាតគំនូវភ្ម័ថា ខឹឥគំនូក្រើវល្វិ ខឹឥត្យាចំ ធ្មេញមករ ខឹឥត្យាច់មានស្រទាប់ ៥ ។

(ញញដ) សម័យនោះឯង វិហារមានមនុស្សកុះករច្រើនតេក ។ ពួកភិត្តក៏អៀនឡាស (មិនអាច) នឹងសិងជាន ។ ពួកភិត្តក្រាបបង្គ័ឲ្ល រឿងទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ទាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាត (ឲ្យធ្វើ) នោំង ។ ពួកមនុស្សក៏នៅតែបើក រទាំងមើល ។ ពួកភិត្តក្រាបបង្ខ័ឲ្យបង្រើនចុំះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

mz

វិនយប៌ដកេ ចុល្វវគ្គោ

អនុជានាម ភិក្ខុវេ អឌ្ឃកាឌ្ឌតាឆ្នំ ។ អឌ្ឃកាឌ្ឌតា ឧបរិតោ ឱលោកោឆ្នំ ។ កកវតោ ឧតមន្តំ អារោរេស៊ី ។ អនុជានាម ភិក្ខុវេ តយោ កក្កេ សិវិតាកេត្កំ នាឌ្ឃិតា-កត្តំ ហម្ម័យកត្តឆ្នំ ។

(៣៤០) នេះ ទោ ខា សមយេន វិញរស្ប តាន្ទូទានោ ជំរតិ ។ ភកវតោ ៧តមន្ទ្តី អារោចស៊ី ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ កាសស្ថិមានតាន្តិ ។ វិញរស្ប តាន្ត្រា ឱ្យស្បតិ ។ ខេ ភាព្វាតាមិតិក្ខាវេ ខេរិត្តាណ. តាន់កាំ ឧន្ទាសុជន្តិ⁽⁰⁾ ។

๑ ន. ម. ឧទ្ធសុធត្ថិ ។

វិនយចំងក ចុស្វវគ្គ

ព្រះអង្គឲ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ តឋគតអនុញាតឲ្យធ្វើ ជញ្ឈំងតឿ។ ពួកមនុស្សក៏នៅតែអើតមើលពីទាងលើជញ្ឈំងតឿទៀត ។ ពួកកិត្តក្រមបង្គំទួលរឿងទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គឲ្រន់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើបខ្ទប់ បា យ៉ាង គឺ បខ្ទប់មានជ្រុងបួន ๑ បខ្ទប់មានបណ្តោយវែង ๑ បខ្ទប់មានដម្បូល ខ្ពស់ ๑ ។

(៣៣๙) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តធ្វើបន្ទប់ត្រង់កណ្តាលវិហាវត្តច ។ « • ប ចារ: មិនមាន ។ ពួកកិត្តក្រាប បង្គំ « ល រឿង ÷៖ ចំពោះព្រះមានព្រះ ភាគ ។ ព្រះអង្គ [« ង់ត្រា ស់ ថា ម្នាលកិត្ត « ង ខ្យាយ តថា គតអ ខ្ញា ត ឲ្យ ធ្វើ បន្ទប់ក្នុង « សម គរួក ង វិហាវត្តច ឲ្យ ធ្វើបន្ទប់ ត្រង់កណ្តាល វិហា ដំបាន ។ (៣ ៤ ៰) សម័យនោះ ឯង ដើងជញ្ជាំងវិហាវក៏ពុក ផុយ ៧ ។ ពួកកិត្ត ក្រាប បង្គំ « ល រឿង ÷៖ ចំពោះព្រះមាន ព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ [« ងំ ព្រស់ថា ម្នាលកិត្ត « ង ខ្យាយ តថា គតអ ខ្ញា ត ឲ្យ ធ្វើ ៤ នាំ ប ព្រស់ថា ម្នាលកិត្ត « ង ខ្យាយ តថា គតអ ខ្ញា ត ទ្យា ទេ ទ្រះអង្គ [« ង ជញ្ជាំង ។ គ្នៀង ក៏សាចមកត្រវជញ្ជាំងវិហាវ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ខ្លង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត « ង ខ្យាយ តថា គតអ ខ្ញា ត ឲ្យ ធ្វើ ទ្រះអង្គ ខ្លង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត « ង ខ្យាយ ត ថា គតអ ខ្ញា ត ឲ្យ ធ្វើ ច្រះអង្គ ខ្លង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត « ង ខ្យាយ ត ថា គតអ ខ្ញា ត ឲ្យ ធ្វើ ច្រះអង្គ ខ្លង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត « ស ខ្ញាយ តថា គតអ ខ្ញា ត ឲ្យ ធ្វើ ច្រះអង្គ ខ្លង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត « ង ខ្ញាយ ត ថា គតអ អ ខ្ញា ត ឲ្យ ធ្វើ ច្រះអ ស្អ្ន ខ្លង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត » ស ខ្ញាយ ត ថា គតអ អ ខ្ញា ត ឲ្យ ធ្វើ ច្រះអ ស្អ្ន ខ្លង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត ស ខ្ញាយ ត ថា គតអ អ ខ្ញា មាន ខ្ញា មន្តា ទេ ស ស អាវត្តា ស ទ្រា អាវត្ត ទេ ស ស ស អាវត្តា អ អាវត្តា ស ស អាវត្តា អ ស ស អាវត្តា អ ស អាវត្តា អ ស អាវត្តា អ ស ស អាវត្តា អ ស ស អាវត្តា អ ស អាវត្តា អ ស ស អាវត្តា អ ស អាវត្តា អាវត្តា អ ស អាវត្តា អាវត្តា អ ស អាវត្តា អ ស ស អាវត្តា អ ស ស អាវត្តា អ ស ស អាវត្តា អ ស ស អាវត្តា អ ស អាវត្តា អ ស អាវត្តា អ ស អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អ ស អាវត្តា អ ស អាវត្តា អ ស អាវត្តា អាវត្តា អ ស អាវត្តា អាវត្តា អ ស អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវតា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវតា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវតា អាវតា អាវតា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវតា អាវត្តា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវត្តា អាវតា អាវតាម អាវត្តា អាវត្តា អាវត្តា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវត្តា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវត្តា អាវតា អាវតា អាវត្តា អាវតា អាវត្តា អាវត្តា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវត្តា អាវតា អាវត្តា អាវតាម អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា អាវតា

ទ អដ្ឋកថា ថាឲ្យយពជ័ស្តិតលាយដាមួយនឹងអាចម៍នោននេះហើយលាចប្រដឹសនោះ ។

(៣៤៣) តេន ទោ ខន សមយេន ភិត្តូ មញ្ចេមិ មីមេមិ ទីអំ និត្តិមន្តិ ។ ទីអំ មរិភិដ្ឋិត ។ ភកអតោ ឯតមត្តំ អាពេខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិត្តា៥ វិហាយ ទីអាំសំ ទីអាដ្ឋេន្តិ ។ សេនាសតក្ខន្ធព: ៣រទ្រង់អនុញ្ញាតពិតានដាដើម

(៣៤១) សម័យនោះឯង មានពស់ពាក់ព័ដម្យលស្មោមកលើក ភិត្ត ទ រូប ។ ភិត្ត នោះ ទាបក់ ស្រែក ភ្លាត់សំ ឲ្យ ន ។ ភិត្ត ទាំង ទ្យាយក៏សួះ *ពៅស្មរ*កិត្តនោះដូច្នេះថា ម្នាលអាវ៉ិសោ ព្រោះហេតុអ្វីបានជាលោ**កស្រែក** ភ្នាត់សំទ្យេងដល់មេរ៉ះ ។ ទេបកក្តនោះជាន ប្រាប់សេចក្តីនុះ ដល់ពួកកក្ត ។ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាត (ឲ្យធ្វើ) ពិតានឲ្យីង ។ (៣៤៤) សម័យនោះឯង ភ្លូកភិក្ខុព្យរថងនឹងដើងគ្រែខ្វះ នឹងដើង តាំង ខ្វះ ។ អស់ទាំងសត្វកណ្ដ នឹងកណ្ដៀវ កាត់ដាច់ដាចអស់ ។ ពួកកិត្ត ក្រាបបន្ដ័ទ្ធលហឿន $\stackrel{+}{s}$: ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្ធទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាត (ឲ្យធ្វើ) បំរឹងជញ្ចាំងទឹងដៃកែវ ។ (ฏ៤ฏ) งษัพเราะ โล กูกกิรู ๆ กบีร่าเก็โลง: เก็ต ลง: ๆ ចររកធ្វះធ្លាយអស់ ។ ពួកភិត្តក្រាមបង្គ័ទូលរឿងទុះ ចំពោះព្រះមានពេះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាត ស្ដេចវែរទំនាំទ្យស្វៀនទុកក្នុងវិហារ ។

(៣៤៤) គេន ទោ ខន សមយេន វិញាក អ-ជាលិន្តភា ហោន្តំ អប្បដិសាណា ។ កកវតោ ៧ភ. មន្តំ អាពេ ខេសុំ ។ អនុជានាម៌ ភិក្ខាវេ អាលិន្តំ បយនំ បតាន្តំ ⁽⁰⁾ នុសារកិន្ត៌^(២) ។ អាលិន្ទា ទាតាដា ហោន្តំ ។ កិត្តូ ហិវិយន្តំ និមដ្តីតុំ ។ បេ ។ អនុជានាម៌ ភិក្ខាវេ សំសាណាតិដិតាំ នុក្ខាដនតាដិតាន្តំ ។

វិនយបិដិក បុស្វវត្ត

(៣៤៤) សម័យនោះឯង វិហារនៅមិនទាន់មានរបៀង ៩តមាន ទីញកជ្រកកោនបាន ។ ពួកកិត្តុក្រាបថន្នំទូលរឿងទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាត យ៍មុ ដើងជញ្ចាំងឬធរណ៍ជាំងសាចជុំវិញនឹងហោណាំង ។ យ៍មុទកំនៅ វាល (៩តមានវត្តអ្វីបិទជាំង) ។ ពួកកិត្តអ្នកមានអៀនភ្លាស (មិនអាប) នឹងសិងបាន ។ បេ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ តថា-គតអនុញាតរនាំងព្រួលសម្រាប់ត្រចុះទៀង នឹងទ្បប់ខ្សែ ។

(៣៤៥) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុធ្វើនៅកានោះទំពាហាវ-ក្នុង ខ ពិលលំបាតដោយត្រដាក់ខ្វះ ក្ដៅខ្វះ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបបន្ដ័ ខូល រឿង ខ៊ុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះកាត ។ ព្រះអន្ឋ ខ្វែតត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពំង ទ្យាយ តថាគតអនុញាត ឧបដ្ឋានសាលា (९) ។ ទបដ្ឋានសាលាក៏មាន ទី៣ប ។ ទឹកកំលិច ។ បេ ។ ព្រះអន្ឋ ខ្វែតត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពំង ខ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើទីឲ្យខ្ពស់ ខ្យើង ។ ខឿនសាលា នោះកំលំ ។ បេ ។ ព្រះអន្ន ខ្វែតត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពំង ខ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យ ក ខ្វើន ញ យ៉ាង គឺ ខឿនឥដ្ឋ ១ ខៀនថ្ម ១ ខឿន ឈើ ១ ។ ពួកភិក្ខុ ខ្យើង ហេ តាម ទឿន នោះ កំលំបាក ។ បេ ។ ព្រះអន្ឋ ខ្វែតត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទើន ហេ តាម ទឿន នោះ កំលំបាក ។ បេ ។ ព្រះអន្ឋ ខ្វេតត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ

សាលាសម្រាប់សម្រេចសាធារណាកិច្ចគ្រប់យ៉ាង ។

606

សេទាសនក្ខន្ធកេ ឥដ្ឋិកាសោជាណាទី៣នុជានន័

តយោ សោខាណេ ៩ដ្ឋកាសោខាណំ សំលាសោខាណំ នារុសោខាណត្តំ ។ អាអេខាន្តា ខរិខតត្តំ ។ ខេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ អាហម្លួនពាខាត្តិ ។ ឧខដ្ឋានសា-លាយ តំណខុណ្ណំ ខរិខតតិ ។ ខេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ ខ្ញុំកម្ពេទ្ធា ឧល្វិត្តាវលិត្តំ តាតុំ សេតវណ្ណំ តាន្យវណ្ណំ កេក្រាខកែតម្មំ មាលាតាម្មំ លតាតាម្មំ មការឧត្តតាំ ខញ្ចខដិតាំ ខ័រវេសំ ខ័រអេដូត្តិ ។

(៣៤៦) គេន ទោ បន សមយេន ភិក្ខ្លូ អណ្ណេ. តាសេ ជមាយំ ចីអំ បន្តវត្តិ ។ ចីអំ បំសុកាំតំ ហោតំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវៅ អណ្ណេតាសេ ចីវារំសំ ចីវារដ្ឋត្តិ ។ បេ ។ ចាន័យំ ឱតប្បតិ ។ បេ ។ អនុជា-នាមិ ភិក្ខាវៅ ចាន័យសាលំ ចាន័យមណ្ឌបត្តិ ។ ចានី-យសាលា នីចវត្ថុកា ហោតំ ។ ឧឧកោន ឱត្ថវិយតំ ។ បេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវៅ ឧទ្ធវត្ថុកាំ តាតុត្តិ ។ ច-ហោ បរិចតតំ ។ បេ ។ អនុជានាមិកិក្ខាវៅ ចំនំតុំ តាហោ

6 ක් ගු

රුක්ගා

សេតាសឲត្ខទ្ធកៈ ៣រទ្រង់អនុញាតដណ្តើរឥដ្ឋជាដើម

តឋាគតអនុញាតឲ្យធ្វើជណ្តើរ ញ យ៉ាង គឺ ជណ្តើរឥដ្ឋ ១ ជណ្តើរ ថ្ម ១ ជណ្តើរឈើ ១ ។ ពួកកិត្ត រៀងតាមជណ្តើរនោះក៏ធ្លាក់មកវិញ ១ បេ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ ឆ តថាគតអនុញាត ឲ្យធ្វើបង្កាន់ដៃ ឡើង ។ កំទេច ស្នៅក៏ធ្លាក់រោយ រាយ ចុះមកក្នុង ទប ដ្ឋាន-សាលា ។ បេ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ យ តថាគត អនុញាតឲ្យតាបដម្បួល ហើយលាប ទាំង នាងក្នុងទា ងក្រៅ ហើយ បំតេម ឲ្យ មានពណ៌ស ពណ៌ ទៅ ពណ៌រង់ គួរគំនូវក្ស័ដ្កា គំនូវក្ស័ល្វិ ក្បាច់ ធ្មេញ មករ ក្បាច់មានស្រទាប់ ៥ ស្ទូរ ចីវេ នឹងខ្សែស្បៀង ។

(៣៤៦) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តុហាលចីវរលេីដីក្នុង ទីវាល ។ ចីវរក ប្រទាក់អាចម៍ដី ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើស្ទរ ចីវរ នឹង ខ្មែរស្វៀងក្នុង ទីវាល ។ បេ ។ ទឹក សម្រាប់ធាន់កំក្តេ¹ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើរោងសម្រាប់ដាក់ ទឹក ធាន់ នឹង ចារ៌សម្រាប់ដាក់ ទឹក ធាន់ ។ រោងសម្រាប់ដាក់ ទឹក ធាន់ នេះ ក៏មានទីទាប ។ ទឹកក៏លិច ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យធ្វើទី ៤ ខ្មាំង ទៀន កែង ទោះ កំរលំ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្បាយ ថ្យ ច្នេះអង្គទ្រង់ ទ្យើង ។ ខ្យើន ពោងនោះ កំរលំ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យក្បាន ទៀន បាយ៉ាង គឺ ទៀន វិនយប់គឺកេ បុល្បវន្តោ

ចយេ ឥដ្ឋភាទយំ សំលាខយំ នារុខយន្តំ ។ អាកេ. ហត្តា ហៃត្ត ខ្លុំ ។ ខេ ។ អនុជានាទំ ភិក្ខុ៥ នយោ សោទាណេ ឥដ្ឋកាសោទាណំ សំណសោទាណំ ទារុ. សោទាណន្នំ ។ អាពេញន្តា ចរិចតន្ថំ ។ ចេ ។ អនុ-ជានាម តិត្នា៥ អាលម្អឧតាមាន្តិ ។ ទាន័យសាលាយ តំណតុណ្តំ មាំមតត៍។ មេ។ អនុជាជាមំ កំតាវេ ខុំកុម្ពេត្វា နယ့်ရှားထဲနို့ ကာနို လေးကို ကာရေးလို့ ကော့အစာ-តម្មំ មាលានទម្មំ លតានាម្មំ មនាវេនខ្លួនតំ បញ្ចេះដំតាំ ទី៣អំ ទី៣ដូឆ្លំ ។ ទាន័យភាជនំ ន សំដៃនំ ។ ចេ។ អនុជានាទ ភិត្តថ ទានីយសន្នំ ទានីយសាវតាន្និ ។ (៣៤៧) នេះ ទោ បន សមយេន វិហារ អប-ក្នែត្តា ហោន ។ បេ។ អនុបានាទី ភិក្ខាឋ មរិត្តិបិតុំ នយោ ថាតារេ នដ្ឋតាចាតាំ សំហាចាតាំ នោរុចា-តារខ្មុំ ។ តោដូ តោ ឧ មោតិ ។ មេ ។ អនុដា ពាមិ ភិត្តាប់ គោដូចេន ។ តោដូតោៈ ដំបវត្ថុតោ ហោត ។ នឧកោធ និន្ទ័យន៍ ។ បេ ។ អនុជានាម ភិក្ខាហំ

នៃយប់ដាក់ ចូលវត្ត

ដដ្ឋ ទ នឿនថ្ម ទ ទៀនឈើ ទ ។ ពួកភិត្ត ឡើង ទៅ តាម ទៀន នោះ ក៏លំំណុ ក **។ បេ ។ ព្រះអ**ង្គ (ខ ន៍ ត្រា ស់ ថា ច្នាលកិត្ត ទាំង ទ្យាយ ត ថា គតអនុ ញាត ឲ្យធ្វើជ លើរ ព យាំង គឺ ជ លើរដដូ ត ជ លើរថ្ម ត ដ លើរ ហើ ត ។ ពួកភិត្ត ឲ្យឹង ទៅតាមជា ណ្តីរភិត្វាក់មកវិញ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តពំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើបង្កានដែរឲ្យឹង ។ កំទេច ស្មេរិកធ្លាក់ពេយពយចុះមក ក្នុងកេងសម្រាប់ដាក់ទឹកចាន់ ។ មេ ។ ព្រះ អន្ធទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យតាបដំបូល ហើយឲ្យលាប់ព័ងទាំងក្នុងទាងក្រៅ បកៃមូឲ្យមានពណ៌ស กณ์เช ບາກຍູເພ ພາຣ໌ ສູເສິຊເກັສາ ສິຊເກັງ ດີ ດາບເຼັញ ອາເ ក្បាមមាន ស្រេលប់ ៥ ស្ទរចីវ៉ៃនឹងខ្សែស្វៀង ។ (គ្រានោះ) ភាជន៍សម្រាប់ដាក់ ទឹកតាន់មិនភាន់មាន ។ បេ ។ ព្រះអន្ធទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ ភាំនទ្យាយ តឋាគតអនុញាតសន្ធសម្រាប់ដាក់ទឹកតាន់ខឹងឆ្អឹលទឹក ។

(៣៤៧) សម័យនោះឯង វិហារមិនមានក្រឿងបិទជាំង ។ បេ។ ព្រះ អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យបិទជាំងដោយ កំពែង ៣ យាំង គឺ កំពែង៩ដ្ឋ ១ កំពែងថ្ម ១ កំពែងឈើ ១ ។ បន្ទប់ទឹកមិន ទាន់មាន ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអ-នុញាតបន្ទប់ទឹក ។ បន្ទប់ទឹកមានទីទាប ។ ទឹកក៏លិច ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ សេទាសនក្ខន្ធកេ កវាដាំ?៣នុដាននំ

ឧទ្ធវត្ថុភំ ភាតុត្តិ ។ ភោដ្ឋភស្ស ភាវដំ ន ហោតំ ។ ខេ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវេ ភាវដំ ខំដួសផ្សាដំ ន-ឧុក្ខលំភំ ឧត្តរទាសភាំ អក្កឧ្យវដ្ដ៍ ភាមិសីសភាំ ស្វ-ឧុក្ខលំភាំ ឧត្តរទាសភាំ អក្កឧ្យវដ្ដ៍ ភាមិសីសភាំ ស្វ-ខំភាំ ឃដិភាំ តាលខ្លិន្ទិ អាវិញឧច្ខ័ន្ទំ អាវិញឧរដ្ឋន្តិ ។ កោដ្ឋភេ⁽⁰⁾ តំណជុណ្ណំ ខរិខតតិ ។ ខ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ និក្យត្វទ្ធា ឧល្វិត្តាវលិត្តំ ភាភាំ សេតវណ្ណំ តាន្យ-វណ្ណំ កេក្រាខាំតាម្នំ មាលាតាម្នំ លតាតាម្នំ មការឧត្តភាំ ខញ្ចខដិតាត្តិ ។

ស៊ែក្តីខ្ម័ណ៌ហ៍ថៃ ឧយរមស ឧម ទោ នេត (៦ ៤៣) មំណងខុង ២ ស៊ីថាហាថ ខ្លួំមក ខ្លែកាំកាង ៣ ភ្លាំមក មំណងខ្មាំ ។ ខ្មែលបំណង ខេ ខ្លួំកាំកាម ខ្លួំសម្តាំកាំកាំកាំ អនុជាធាមិ ភិក្តាំកាំសំ សំភាំងទេ ហត្ថាំកំ មំណងនេ។ សន្តិឧមន្តន៍កាស ហត្ថាកំ កំកាំកាំកាំ មេ ខ្លួំឧមន្តំ ។

ទន. កោដ្ដការ ម. កោដ្ដកាយ ។

សេតាសនក្ខន្ធកៈ ការទ្រង់អនុញ្ញាតសខ្ទះទ្វារដាដើម

ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាតទ្យធ្វើទីឲ្យខ្ពល់ ឡើង ។ សន្ទះទ្ធារបន្ទប់ក៏មិនទាន់មាន ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ទ្បាយ តថាគតអនុញាតសន្ទះទ្វាវ ក្របទ្វាវ ដំណាប់ក្រោម ដំណាប់លើ មេទ្វាវ ត្រដោក ទ្វាវ ខេតទ្វាវ គន្ធិះទ្វាវ ខាងលើ ប្រហោងសោ ថ្រហោង សម្រាប់ទាញ នឹងខ្សែសម្រាប់ទាញ ។ កំទេចស្មេកិត្តាក់ពេយពយចុះ មកក្នុងបន្ទប់ ។បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថា-គតអនុញាតឲ្យតាថដម្បូលហើយធ្វើប្រដឹស ហើយលាថទាំងនាងក្នុង ភាងក្រៅ លាបទ្យមានពណ៌ស គណិខ្មៅ បរិកម្មដោយរង់ ធ្វើជាក្បាច់ ភ្លឺដ្ឋា ក្បាច់ភ្ល័រល្វិ ក្បាច់ធ្មេញមកវ ក្បាច់មានស្រទាថ ៥ ។

(៣៤៤) សម័យនោះឯង ទីបរិវេណមានភក់ដ្រាំ ។ ពួកភិត្តុក្រាប បន្តំទូលរឿង ទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តទាំងឡាយតថាគតអនុញាត ឲ្យបាក់ក្រាលក្រសរវាន (នៅទីនោះ) ។ ក្រសរវានក៏មិនបានរាបស្មើ ។ បេ ។ ត្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពំងឡាយ គថាគតអនុញាតឲ្យក្រាលថ្ម ។ ទឹកក៏ដក់នៅ (លើថ្មនោះ) ។ បេ ។ ព្រះអន្តទ្រត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត ប្រទ្យាយទឹក ។

រិនយបិឝិពេ ចុល្វវគ្គោ

ណាងថែ ភ្នំកំ ឧយរមអ ឧច ៤) ឧតរ (៦៤៣) តហំតហំ អក្តដ្ធានំ ភាពខ្លំ ។ ហំពេណំ ឧត្តាមំ ហោតំ ។ កការតោ រៀតមន្តំ អាពេខេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវ มิตรย์ รลิ่งกณ์ การลิ่า รลิ่งกเก ลียรุกา ហោត ។ ខុន តេន ខ្ញុំតែ ។ បេ ។ អនុជានាទំ ភិក្ខុវ នចូវត្ថុតាំ តាតុដ្ឋ ។ ចយោ បរិបតតំ ។ ប ។ អនុជា នាម កំក្ខាវេ ចំនំតុំ តយោ ខយេ ឥដ្ឋភាខយំ សំលាខយំ នារុ-**ខយន្តំ ។** អាកេហនា វិហនានិ ។ ខេ ។ អនុជានាទំ ភិត្តា៖ នយោ សោចាណា ឥដ្ឋតាសោចាណំ សំលា. សោទាណ៍ នារុសោទាណត្តំ ។ អាអេបាន្នា ចរិចគត្តំ ។ ទេ។ អនុជានាម គិត្តា៥ អាលម្អនពាមត្តិ។ អក្តិសា. លាយ កាវាដំ ជ យោភិ។ ២ ។ អនុជានាម ភិក្ខុវេ កាវដំ មិដ្ឋសង្ក្រដំ ឧឧុក្ទល់ភាំ ឧត្តចោសភាំ អក្ត-ន្យដែ តាមិសីសតាំ សូចិតាំ ឃដិតាំ តាលច្នំខ្ន

វិនលបំផត ចុល្វវត្ត

(ត្ស៤៩) សម័យនោះឯង ភិត្តនាំគ្នា គ្លីចង្ក្រានត្រង់ទីនោះ ១ ក្នុង ក្ បរិវេណ ។ ទីថរិវេណក៏ខ្លាំដោយសម្រាម ។ ពួកកិត្តក្រាបចង្គ័ទូល ្រឿន \dot{s}^+ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាល ភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើរោងក្មេង ក្នុងទីដ៏សមគរ ។ រោង เก็มยายรักบ ๆ รีกกิญต ๆ เบ ๆ ตาะหมู่เรมี่เภางเช่า ยาง ភិត្តទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើទីឲ្យខ្ពស់ ឲ្យឹង ។ ទឿន (កេងក្វើង នោះ) រលី ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពាំងទ្បាយ តថាគត អនុញាតឲ្យការឿន ញ យ៉ាង គឺ ទឿនឥដ្ឋ ទ ទៀនថ្ម ទ្រនៃលើ ទ ។ กุกกิรูเอูโล (ลายเจา็อเสาะเฟ) ก็เงิญก ๆ เบๆ กาะหลูเอล้ ត្រាសថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតទី្យធ្វើជណ្ដើរ ពាយ៉ឺង គឺ ដណ្តើរឥដ្ឌ១ ដណ្តើរថ្ម១ ដណ្តើរឈើ១ ។ ពួកកិក្ខៈឡឹង**ៅ** (តាមដ (m_n))ក៏ធ្លាក់ចុះមក ។ ខេ ។ត្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត្ ទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើបង្កាទដៃឡើង ។ សន្ទះទាវនៃកេងក្វើង នៅមិនទាន់មាន ។ ២ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ តថាតតអនុញាតសន្ទះទាវ ក្របទ្វារ ដំណាប់ក្រោម ដំណាប់លើ មេទាវ ត្រដោតទារ គន្លឹះទាវខាងលើ ថ្រហោងសោ ថ្រហោងសម្រាប់ដាក់

សេទាសនក្ខន្ធពេ សេតវណ្ណាទិ៣នុដាននំ

អាវិញឧត្តិន្ទុំ អាវិញឧជ្តេត្តំ ។ អក្តិសាលាយ តំណ-តុណ្ណ៍ មរិមតត ។ មេ។ អនុជាជាម តិត្តវេ ខ្ញុំតុំគ្លេត្ **ရက္ခံရားကဲ့ရွိ ကာရို (ညရား**က္ဆို ကာချူးက္ဆို (ရားကုမ္) វិតាម្មុំ មាលាតាម្មុំ លតាតាម្មុំ មការឧត្តតាំ មញ្ចូរជំតាំ ទ័រអំសំ ទ័រអដ្ឋខ្លំ ។ អារាមោ អចវិះក្ខំត្រោះ ហោត ។ អជិតាម មសុតាម នុមភេមេ វិមោមេត្តំ ។ ភកាតា រនេមត្ត អាពេ ទេសុំ ។ អនុជាជាទំ ភិត្តា៥ មាត្តិច័ត្ តយោ រដេ ខេ្យរដំ តាណ្ហ ការដំ (\circ) មាំទទ្ខំ ។ កោដ្ឋ កោ ន ហោត ។ តថៅ អ៩តាច បសុតាច ឧបភាបេរិហេ. បេត្ត ។ អនុជាធាទ ភិត្តាវ តោដ្ឋតំអមេស័យមកតេ. វាដំតោរណ៍ មល័យខ្លុំ ។ តោរដ្ឋគោ តំណុទុណ្ណ៍ មរិមគត ។ បេ។ អនុជានាម ភិត្តាវេ ខ្ញុំតុម្ភេតា ខ្ញុំតាវលំត្ត ១ ឧ. ម. ភ.ដេ វេឡុភនំ កណ្ដាភនំ ។ ម. កណ្ដាភនំ ។

សេសសត្វត្វ។: ការទ្រង់អនុញាតជ្នាំពណ៌សងរដើម

វខ្សនាញ នឹងខ្សែនាញ ។ កំទេចស្មៅឆ្នាក់ពេយពយចុះមក ក្នុងពេងក្ទើង ។ ២ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង**ទ្**្បាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឲ្យគាបដម្យូល ហើយធ្វើប្រដឹសលាប ទាំងទាងក្នុងទាងក្រៅ ធ្វើឲ្យ មានពណ៌ស ពណ៌ខ្មៅ លាបដោយវង្ន ធ្វើជាក្បាច់ភ្លឺផ្កា ក្បច់ភ្វីស្វិ ក្បាច់ធ្មេញមករ ក្បាច់មានស្រទាថ់ ៥ សួរចីវរ នឹងខ្សែស្វៀង ។ អារាម เสษีธรรย์ตรเบล ๆ ดูกหสุดโตร์สหลุดิตภูษิ (โเตุโล ๆ) វតឥចូលទៅ ទៀត ទៀនដំណាំ រ តួកភិត្ថុក្រាមបង្ខ័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ត្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តព័ងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យបទណ៌ងបេង ញ យ៉ាំង គឺ របងបុស្សី ១ របងបន្ទា ១ ខឹងស្នាម ក្មោះ ១ ។ ខ្វោងទ្វានៅមិនទាន់មាន ។ ពួកសត្វនានៃនឹងសត្វចិញ្ចឹម (aie] = 2) នៅតែចូល ទៅបៀតបៀនដំណាំមានដដែល ។ ត្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតទោងទាវ ទាវគាប $v_{\mathfrak{gr}}(\circ)$ សន្ទះ ទាវទាំងគ្ ប្រងសសរ នឹងទ្វាដើងគុល ។ កំទេចស្មេរ័ក៍ ព្វាក់:រាយរាយពុះមកក្នុងខ្វោងខ្វារ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តទំងទ្យាយ តថា គតអនុញាតឲ្យគាបដម្បូល ធ្វើប្រដឹស ហើយលាប អដ្ឋកថា ពន្យល់ថា ទារញាក់បន្ទាដែលតេចញូលឈើសម្រួចក្នុងមេឈើវែងហើយក្នុងរឹត បត្តឲ្យណែនហើយទើបធ្វើ ។

620

സി

រិនយបិនពេ កុក្យស្ថោ

ကားရုံ လေးကို ကားရူးကို အေၾကော်ကရို မာလာအမှို លតាតាម្មុំ មការឧត្តតំ បញ្ចមដឹកកម្ម ។ អារាមោ ចំត្តូល្វេ ហោត ។ ២ ។ អនុជា ខាម ភិក្សា មេ ។ នព្រម្នាំទំនាំ នា ចំណាត់ ហាតែ ដាក់ដោយម្ន ភិត្តា មនរសំលំ ធិត្តចំតុច្ន ។ នុឧតំ សច្ខំដួត ។ បេ។ អនុជានាម ភិត្តាវេ ឧឧតាធំនូមឆន្លំ ។ (៣៥០) តេះ ហេ ខន សមយេន រាជា មាកនោ សេនិយោ តិទ្តិសារោ សត្វស្បូ អត្ទាយ សុជាមន្តិ-តាលេខនំ ទាសនំ តារារេតុភាទោ ហេតំ ។ អ៩ (ទា ភិក្ខុ នំ ឯតឧ ហេ សំ 🛱 🤤 (ទា ភភវតា នឧនំ អនុញានខ្ញុំ ។ ភកា នោ សនាទន្ទ័ អាពេ ខេសុំ ។ អនុជានាម ភិត្តា៥ ខញ្ នននាន ៩ដ្ឋកានឧន လိုလာအမိ လူဆာအခေိ စိုလာဗ္မခေိ ဗင္လာဗ္မခေန် ។ ភាណារ៉ាំ តិដ្ឋិតំ បឋទំ ។

6 ක් ක්

រិនយបិងក ចុល្វវគ្គ

ព័ងទាងក្នុងទាងក្រៅ លាបឲ្យមានពណ៌ស ពណ៌ខ្មៅ លាបដោយវង្គ ធ្វើត្បាប់ក្សីតា ក្បាប់ក្សីល្វិ ក្បាប់ធ្មេញមករ នឹងត្បាប់មានស្រទាប់៥ ។ តារាមក៏មានកក់ផ្រាំ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ហ្គលកិ្ខ្ខ ព័ងខ្យាយ តឋាគតអនុញាតឲ្យក្រាលក្រសរវ៉ាន ។ ក្រសនោះក៏មិនជានរាបស្មើ ។ បេ ។ ត្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យក្រាលកម្រាលថ្ម ។ ទឹកក៏ដក់នៅ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យធ្វើប្រទ្យាយទឹក ។

(ព្វ ៥ ៰) សម័យ នោះ ឯង ព្រះ ពុ ទ ពិម្ពិ សា មេគង សេនិយ ព ដ ឲ្រ នំ មាន ចំណង ន៍ ព្រះ សា ស ព្រ សា ទ លា ២ ដោយ ពុ យ អ ះដី ហ្វី ប្រយោជន៍ ដល់សង្ឃ ។ វេលនោះ ពួកកិក្ខ មាន សេ ចក្តី ព្រិះ រិះ ថា គ្រឿងស ម្រាប់ ប្រក់ ព្រះ មាន ព្រះ ភាគ ពុ នអនុញាត ហើយ ថ្ ។ ពួក កិក្ខ ក្រ ប បង្គំ ទូល សេ ចក្តី ទុះ ចំពោះ ព្រះ មាន ព្រះ ភាគ ។ ព្រ. អង្គ ទ្រង់ ត្រាស់ ថា ហួល ភិក្ខុ ទាំង ទ្បាយ តថា គន អនុញាត គ្រឿង ប្រក់ ៥ យ៉ាង គឺ ប្រក់ ដោយ ឥដ្ឋ ១ ប្រក់ ដោយ ថ្ម ទ ប្រក់ ដោយ ពុ យ អ ទ ប្រក់ ដោយ ស្មៅ ឲ្យ ប្រក់ ដោយ ស្វឹក ឈើ ទ ។

ចបំភាណវ៉ារ: ជាចឋម ។

នុត្តរកង្កាន សម្បានេថាន ។ (៣៥៣) អ៩ទោ អនា៩ខំណ្ឌិតស្ប កមាមតំស្ប ឯតឧ ហោស មុព្វេ ទ្វាយំ កមាមតំ មយំ អាកតេ សព្វតាំទ្នាតំ ធំត្តិចំត្វា មមញ្ញេវ សខ្វី មដំសម្មោធំ សោធានាយំ វិត្តិត្តរូបោ នាសេ ខ តាម្មតាហ ខ អាណាមេសំ គេនហំ ភាណា ចោលស្បេវ ន្ដ្ជាយ

(៣៥៤) គេន ទោ ខន សមយេន រាជកមាគោន សេដ្ឋិនា ស្វាតនាយ ពុន្ធប្បមុទោ សង្លោ និមន្តំតោ ហោត ។ អ៥ទោ រាជកមាភោ សេដ្ឋី នាសេ ខ តាម្ម-ការ ខេ អាណា ខេសិ តេនប៉ា ភាលេរ ភាលស្ប្រ នដ្ឋាយ យាកុយោ ខេខ៥ ភត្តានិ ខេខ៥ ស្វទានិ សម្បានេ៥ នុត្ថាភិផ្តានិ សម្បានេះតាតិ ។

(៣៥១) តេន ទោ បន សមយេន អនា៩ចំណ្ដាំតោ កហថតិ ១៨កហតាស្បៈ សេដ្ឋិស្បៈ កតិនិមតិ តោ ហោតិ ។ អ៩ ទោ អនា៩ចំណ្ដាំ តោ កហចតិ ១៨កហំ អកមាសិ តោនចំនៅ គារណីយេន ។

សេនាសនត្វនូវ។ អនាថមិល្លាំពគហមគិវត្ថុ វា៥គហកសេព្វីវត្ថុ

សេទាសនក្ខន្ធក: រឿងអដាថបិណ្ឌិពសេដ្ឋីទំងរឿងរាជគហសេដ្ឋី

(៣៩១) សម័យនោះឯង អនាថបិណ្ឌិកគហថតិដាថ្តីប្អូនស្រីរថស់ រាដគហសេដ្ឋី គឺជាប្អូនថ្ងៃរាដគហសេដ្ឋី ។ ត្រានោះ អនាថបិណ្ឌិកគហ-បតិបានទៅកាន់ក្រុងរាជគ្រឹះដោយកិច្ចការនីមួយ ។

(៣៥៤) សម័យនោះឯង រាជគហសេដ្ឋីនិមន្តព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធ អង្គជាប្រធាន ដើម្បីភត្តកិច្ចក្នុងថ្ងៃស្អែត ។ ឯរាជគហសេដ្ឋី ក៏បានបង្គាប់ ខ្ញុំប្រុសស្រីទូ៖ នឹងពួកអ្នកធ្វើកាឈ្មេលទូះថា នៃនាយពល់គ្នា បើដូច្នោះ ចូវអ្នករាល់គ្នាក្រោតពីព្រលឹមហើយ ចំអិនបបរ ចំអិនបាយ ចាត់ចែងសម្ង នឹងតាក់តែងសម្ងុទត្តរិភង្គ: (ឲ្យល្អ) ។

(១៥ ញ) លំដាប់នោះ អនាថចិណ្ឌិកគហបតិមានសេចក្តីត្រិះរិះ ថា តាលពីដើមបើអញជានមកដល់ហើយ គហបតិនេះកំរាមែងតែបញ្ឈប់ កិច្ចការទាំងញូង ហើយនិយាយកក់ទាក់មកនឹងអញ កំងឡូវគហ – បតិនេះជាអ្នកតោះតើយ (បែរទៅ) បង្គាប់ខ្ញុំប្រុសស្រី១ះ ពួកអ្នកធ្វើ ការឈូលខ្វះថា នៃនាយកល់គ្នា បើដូច្នោះចូរអ្នកកាល់គ្នាក្រោកពីព្រលឹម

វិនយបិណា បុល្វវត្តោ

យាកុយោ មិនដូ កត្តាតំ ឧនដ សូទាតំ សមព្វនេដ ទុក្ត. វិតដ្ឋាន សម្បានេះតាត់ តិន្ន ទោងមស្ស កមាមតំស្ស អាវាសេ អ អាវិស្សត៍ វិវាសោ វា អាវិស្សត៍ មហាយញោ ក ខច្ចបដ្ខិតោ កដា កំ មាកនោ សេនិយោ តិម្តិសាក ធំមន្តំតោ ស្វាតនាយ សន្ដឹ ពលនិតាយេនាតំ⁽⁰) ។ (៣៩៤) អ៩ទោ រាជកាញ តោ សេដ្ឋី នាសេ ច តាមតារេ ខ អាណាខេត្តា យេធ អនា៩ប៉ីណ្ដាំតោ កហមតិ គេនុបសន្ថមិ ឧបសន្ថមិត្វា អនា៩មិណ្ឌូំ កោន កលបតិលា សន្ធី បដិសម្ពោធិត្តា សភាមន្តំ និសន៍ ។ **រ**តាមខ្ញុំ ខំសំខ្ញុំ ទោរជតមាតាំ សេដ្ដី អនា៩ប៉ុណ្ដាំតោ ຮບບຂໍ້ ມະຂເກຮ ບຸເດ ເຈາ ຮໍ້ຮບບຮ້ ຍເມື່ອ. အးေ လစ္ခက်င္နာ နိ နိ ခို စီ နာ ဗ ေရာက္က လဖို ဗ ဆိ လ ေမာ့ . នសំ សោខាន៍ គ្នំវិត្តិត្តាទោ នាសេ ទ តាមតាម ទ អាណាមេសំ តេនឆាំ កណេ តាលស្បៅ ខ្លុដ្ឋាយ ယာက္မဟာ ဗေခေ ကန္စာစီ ဗေခေ လ္ၾကာစီ လမဂ္ဂ၊ေနေ

១ ខ. ម. ពលកាយេសន៍

6.00

នៃយប់អីក ចុល្លវត្ត

ហើយចំអិនបបរ ចំអិនបាយ ចាត់ចែងសម្ង នឹងតាក់តែងសម្នុទត្តរិកង្គះ (ឲ្យល្អ) ប្រហែលជាគហបតីនេះ មានអាវាហមន្តលប្តវិវាហមន្តល ឬកំ មហាយញាពិធី ឬ កុំនោះនាត់អញ្ជើញព្រះចាទពិម្តិសារមគងសេខិយរាជ ព្រមទាំងតុកពលឲ្យមកទទួលក្រយាហាវក្នុងថ្ងៃស្អែកទេដឹង ។ (៣៥៤) ត្រានោះ រាជគហសេដ្ឋីបង្គាប់ខ្យុំប្រុសស្រីខ្វះ ពួកអ្នកធ្វើ ការឈ្នួល ខ្វះ រុចហើយ ទើបចូល ទៅកេអនាថមិណ្ឌិតគហមតិ លុះចូល ពេដល់លើយក៏និយាយរាក់ពាក់ ជាមួយខឹងអនាថបិណ្ឌិកគហបតី ហើយ ក៏អង្គុយក្នុនទីដ៏សមគួរ ។ អនាថបិណ្ឌិកគហបតិ និយាយនឹងរាជគហសេដ្ដី ដែលអនុយកឥទ័ដ៍ សមន្លារដាយពាក្យដូច្នេះថា នៃគហបត៌កាលពីដើមបើ ខ្ញុំបានមកដល់ហើយ អ្នកវាមឪតែបញ្ជប់កិច្ចការទាំងពួង ហើយនិយាយ ពក់ពាក់មកជាមូចេនឹង គ្នុំ ក៏ឥឡូវនេះអ្នកធ្វើតោះតើយ បែរជាបង្គាប់ឲ្យបុស សើរ ពួកអ្នកធ្វើការឃ្មេលរទ ថា នៃទាយរាល់គ្នា បើដូច្នេះចូវអ្នក សេទាសត្ថកូនូពេ អនាថចិណ្ឌិពគហចនិវត្ថុ រាដគហពសេដ្ឋិវត្ថុ

នុត្តភៃដ្កាន់ សម្បានេះតាត់ កិន្ន ទោ តេ កមាមតំ អាវាចោ វា ភរិស្សតិ វិវាចោ វា ភរិស្សតិ មហាយញោ ក ខត្ខខដ្ឋិតោ កដា ក មាកដោ សេនិយោ តិទ្តិសាភេ និមន្តំតោ ស្វាតនាយ សន្ដឺ ពលនិតាយេនាតំ ។ ន មេ (๑) កលបតិ អាវាហោ វា(๒) ភាំសត្រិ ឧបី តិម្តីសារោ និមន្តំតោ ស្វាតនាយ សន្ធំ ពលនំតាយេន អប់ច មេ មហាយ ញោ ខ្យុខដ្ឋិតោ ស្វាតនាយ ពុន្ទុ. **ប្បមុទោ ស**ខ្មោ ខមន្តតោត ។ ពុន្ធោត ត្វំ កហបតិ វ នេសីតំ ។ ពុន្ធោតាហំ កហមតំ វនាមីតំ ។ ពុន្ធោតំ នុំ កឋាបតិ / នេ.មិត ។ ពុន្ធោតាហំ កឋាបតិ / នោមតំ ។ ពុទ្ធោត ត្អំ កហមត៌ វ នេស័ត ។ ពុទ្ធោតាហំ កហមត៍ វនាមីតំ។ ឃោកោប់ ទោ រាកោ កហមតំ នុល្វគោ លោកស្មី យឌ៌ឌំ ពុន្ធោត^{(៣} សក្តា ជ ទោកមាបតំ អយំ ខោស ទោ ឧ ម. បោត្តកេស្ទ ន ទិស្សតំ ។ ២វ៉ាស ទោ ឧ. ម. បោត្តកេស្ សពុត្ត ន ទិស្សត៍ ។ ៣ ឌ. ម. យ ទីទំ ពុទ្ធោ ពុទ្ធោត៍ ។

សេតាសនក្ខន្ធកៈ រឿងអតាថប៉ណ្ឌិកគហបតិ និងរឿងរាជគហសេដ្ឋី

ទំងតាក់តែងសមូទត្តរិភង្គ: (ឲ្យល្អ)នៃគហបតិតាក់ហមត្តលទឹងវិវាហមត្តល មហាយពាតិធីខឹងកើតមានទៀង ជ្រាកដដល់អ្នកឬអ្វី ឬមួយអ្នក**ពុន** Ų អញ្ចើញព្រះបាទតិម្តិសារមគធសេនិយកដ ត្រមទាំងតួកតលឲ្យមកទទួល ក្រយាហារក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ រាជគហសេដ្ឋទិយាយថា នៃគហបតិ គាក់ហ-មន្តលខំងរំវាហមន្តលរបស់ខ្ញុំមិនមាន េ ឬមួយខ្ញុំអញ្ញើញព្រះពុទពិម្តិសារ មគធសេនយរាជ ត្រមទាំងក្លុកពល ឲ្យមកទទួល ក្រយាហារក្នុងថ្ងៃវីស្អក នេះក៏ ខដែរ ខ្ញុំមានតែមហាយញាពិធីមែន គឺនិមន្តព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធ អន្ធជាប្រធានមកទទួលតត្តក្នុងថ្ងៃស្អែកនេះ។ អនាថចិណ្ឌិកគហថតិសូវថា ខែតហបតិ អ្នកពោលថា ពុទ្ធោ ដូច្នេះឬ។ រាជគហសេដ្ឋិតបថា អើគហបតិ ខ្ញុំពោលថា ពុទ្ធោ ដូច្នេះមែន ។ អនាថចណ្ឌិកគហបតិ សូរទៀតថា នៃ គហបតិ អ្នកពោលថា ពុទ្ធោ ដូច្នេះឬ ។ រាជភហសេដ្ឋិតថថា អើគហបតិ **อุเภ**ณชา ตุเฐา มูเบะไษย ๆ ผยาชชิวญาิลลบบลิ ญาเอโล នៃគហបត់ អ្នកពោលថា ពុទ្ធោ ដូច្នេះឬ ។ ពជគហសេដ្ដិតថ th ឋា គេតហបត ខ្ញុំតោលថា ពុទ្ធោ ដូច្នេះមែន ។ អនាថចណ្ឌិក ភហបត ពោលទៀតថា កើតហបតិ សម្វេងគឹកកងថា ពុទ្ធោ ដូច្នេះ នេះជា សម្វេងដែល គេវក បាន ដោយកម្រក្នុង លោក ម្នាលគហបតិ តើខ្ញុំនឹងអាច

វិនយចិតិកេ ចុល្បវត្ថា

៩៩ កាល់ តំ ភតវត្តំ ឧស្សនាយ ឧបសន្តមិតុំ អាហត្តំ សម្មាសម្ពុន្ធត្តំ ។ អកាលោ ទោ កហបត់ ៩៩ កាលំ តំ ភតវត្តំ ឧស្សនាយ ឧបសន្តមិតុំ អាហត្តំ សម្មាសម្ពុន្ធំ ស្វេនាធិ ភ្នំ កាលេន តំ ភតវត្តំ ឧស្សនាយ ឧបសន្តំ-មិស្សសំ អាហត្តំ សម្មាសម្ពន្ធត្តំ ។

(៣៥៥) អ៥ទោ អនា៥ខំណ្ឌិតោ កមាមតំ ស្វេនា-នាហំ តាលេន តំ កកវន្នំ ឧស្សនាយ ឧបសន្ត័ទំស្សាទំ អាមាន្តំ សម្មាសទូនុត្តំ ពុន្ធកតាយ សតិយា និមដ្ឋិ⁽⁹⁾ វត្តិយា សុឌំ តិត្វាត្តំ ឧដ្ឋាសំ បកាតំ មញ្ញមានោ ។ អ៥ទោ អនា៥ខំណ្ឌិតោ កមាមតំ យេន សីតវានទ្វារំ តេនុបសន្ត័ទំ ។ អមនុស្សា ន្វារំ វិភើសុ ។ អ៥ទោ អនា-៥ខំណ្ឌិតាស្ស កមមនុស្សា ន្វារំ វិភីសុ ។ អ៥ទោ អនា-៥ខំណ្ឌិតាស្ស កមទេតិស្ស នកាទ្ញា និត្យមន្តស្ស អា-លោតោ អន្តរជាយំ ។ អនុតាហា មាតុរហោសំ ។ កយំ នម្ភិតត្តំ លោមហំសោ ឧនភានំ ។ តាតោ វ បុន និវត្តិតុតាមោ អហោសំ ។

• ទ. ម. និបដ្តិត្វា ។

វិនយប៌គំព ពូលរត្ត

ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ជាអហេត្តសម្នាសម្ព**ទ្ធនោះទាន់ក្នុងពេល** នេះបានដែរឬ ។ រាជគហសេដ្ីតមថា មាលគហមតិ កាលនេះជាកាល មិនគូរដើម្បីនឹងចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសច្មាសម្ពុខ្លានោះ ពន់ក្នុងពេលខេះទេ ១ាំដល់វេលថ្ងៃស្អែកសឺមអ្នកចូលទៅគាល់ព្រះទាន ព្រះភាគជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនោះទើបគរូរ ។ (៣៥៥) គ្រានោះ អនាថចិណ្ឌិតគហថតិគិតថា ឥឡូវនេះវេលាថ្ងៃ ស្អែកនេះ អញនឹនចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្នា-សម្ពុទ្ធនោះទើបគរូ គិតហើយក៏ដំកល់ស្មារតី ចំពោះទៅវកព្រះពុទ្ធជា ការម្មណ៍ ហើយក៏ដេកទៅ ក៏ក្នុនវេលាយថំ (នោះ) អនាឋចិណ្ឌិត-គហបតិស្មានថាភ្វឺហើយ ក៏ក្រោត ឡើង ញ ដង ។ លំងាប់នោះ អនាឋមិណ្ឌិតតហមតិចូលទៅកាន់ទាសើតវន (ព្រៃត្រជាក់) ។ គួក អមនុស្ស (⁹) ក៏នាំគ្នា បើកទ្វា ខ្យេ ។ កាលអនាថថ ណ្ឌិតតហថតិ ចេញផុត អំពីនគរហើយ ពនី ក៏បាត់នៅវិញ ។ ស្រាប់តែមានឥនឹតកើត ឡើង ។ ก้พเพอกู้สก่ผุลอ็ส (ค์เกษก์เกี่ลเตุ๊ม ๆ ผลาชชิญกิกล เภอลิชส์ **(สง**ุป ช[ี] หตี ชี เธาะย ห **1 ញ** ๆ

លេខសុខត្ថពេ អនាថិចំណ្ខិតសេមតិត្ត ល័រការវា (៣៥៦) អ៥ទោ សីវ តោ យក្ខោ អន្តរបាំតោ សន្ទមខុស្សាវេសិ សនំ ហន្តី សនំ អស្សា សនំ អស្សនារីដា សនំ តាញ សហស្សន៍ អាមុន្តមណ៌តាណ្ឌល រៀតស្ស បនរីនំហារស្ស តាលំ នាក្សន្តិ សោខ្យសី ។ អភិត្តាម កហចន៍ អភិត្តាម កហចនំ អភិត្តាន្ត នេ សេយ្យ ទោ បដិត្តាន្តិ ។

(៣៥៧) អ៩ ទោ អនា៩ ចំណ្ឌិតាស្បូ កមាមតិស្ប អន្ធិតាពេ អន្តរជាយ៍ ។ អាលោ តោ ខាតុរយោ សំ ។ យំ អយោ សំ កយំ នម្តិតត្តំ លោមហំសោ សោ មដិ-ប្បស្បទ្តិ ។ ខុត៌យម្បិ ទោ ។ បេ ។ គត៌យម្បិ ទោ អនា-៥ ចំណ្ឌិតាស្បូ កមាមតិស្បូ អាលោ កោ អន្តរជាយ៍ ។ អន្ធិតាពេ ខាតុរយោ លំ ។ កយំ នម្តិតត្តំ លោមហំសោ ទនិតា នា តតោ វ មុន និវត្តិតុតាមោ អយោ សំ ។ គត៌យម្បិ ទោ ស័រ តោ យ ក្នោ អន្តរហិ តោ សន្តម-ខុស្សា វេសំ

សេថាសនក្ខន្ធាៈ រឿងអតថបិណ្ឌិកគហថតិ និងសិលវិកជាថា (ញ៥៦) គ្រា**នោះ សីវិកយក្យដែលថាត់ទៅ ក៏ប**ញ្ចេញសម្ងេង ខេត្តិនថា

ដំរី ១ សែន សេះ ១ សែន ថេទឹមដោយមេសេះអស្ស័ត ទ សែន ស្រីជំទន់ដែលប្រដាប់ដោយកុណ្ឌល ជាវិការៈនៃកែវមណី ១ សែន ក៏មិនដល់មួយចំណិត នៃការឈាន ៅ ១ ជំហាន ដែលបណ្ឌិតចែកឲ្យជាចំណែក ១៦ អស់វារៈ ១៦ ដង ១ ។ ម្នាលនហបតិ អ្នកចូរឈានដើរទៅ ម្នាលតហថតិ អ្នកចូរឈាន ដើរទៅ ការឈានដើរទៅមេស់អ្នកប្រសើរណាស់ ការត្រឡប់ទៅវិញ មិនប្រសើរទេ ។

(ញ៥៧) លំដាប់នោះ អនាថបិណ្ឌិកគហបតិ កំបាត់ងងឹត ទៅ វិញ ។ ពន្ធឺភ្លឺក៏កើត ប្រាកដទ្បើង ។ ក័យសេចក្តីតក់ស្កុតព្រំរោមនោះឯងក៏ រម្ងាប់បាត់ ទៅ ។ អនាថបិណ្ឌិកគហបតិ ក៏បាត់ពន្ធឺអស់វ៉ាវៈពីដែងផង ។ បេ ។ អស់វ៉ាវៈបីដងផង ។ ងងឹតក៏កើត ប្រាកដទ្បើង ។ ភ័យសេចក្តីតក់ស្កុត ព្រំរោមក៏កើត ទ្បើង ។ អនាថបិណ្ឌិកគហបតិ ចង់ត្រទ្បប់អំពីទីនោះមក វិញ សីវកយក្សដែលបាត់ ទៅហើយនោះ ស្រាប់តែបញ្ចេញសម្ខេងមស់ វ៉ាវៈដាគំរប់បីដងថា វិនយបិដពេ ចុល្មវគ្គោ

សតំ ហត្ត សតំ អស្សា សតំ អស្សតរីរថា **សតំ តាញា សហសុក្ខ ភេទុ**ត្តមណ៍កាណ្តលា **ပဲကလျှ ဗအိုန်တား**လျှ ကလို အင်္ကျန္နဲ့ လာ ရက် ၅ អភិក្តម កហបត់ អភិក្តម កហបត់ អភិក្តុខ្លួល **လေးယ၅ (ဆ ဗင်္**က္ကန္နန္ဒ် ។ အခ်ိဳယဗ္ဒါ (၈) မဆင္ပ-ខំណ្ហំតាស្បូតហេខតំស្បូ អនុតាហេ អន្តរជាយំ ។ អា-លោកោ ចាតុករោល ។ យំអញោល ភយំ នម្ត័នត្តំ លោមហំសោ សោ មឌិច្យសម្ព្រំ ។ អ៥ទោ អនា៩-ខំណាំ កោ កឋាខតិ យេន សីតានំ តេនុបសន្នំទំ ។ (៣៥៨) តេន ទោ មន សមយេន គតវា ត្តើយា បចុសសមយ បច្ចុដ្ឋាយ អដ្ហោភាសេ ខន្ល័មតំ ។ អនុសា (ទា កកក់ តំ⁽⁰⁾ អនាដបំណ្ឌិតំ កហបតំ នូវតោ វ អាតចន្តំ និស្វាន ចន្តមា ឱ្យហេតុទា បញ្ហានេ្ត អាសនេ និស័និ ។ និសដ្ឋ (ទា កកក់ អនា៩ចំណ្តំតាំ កមានតំ **រតនកេច របាំ សុន**ត្តតំ។ អ៩ ទោ អនាមមិណ្ឌាំកោ កហមតំ នាមេន មំ កកក់ អាលមតីតំ ហដ្ឋោ ខុនក្មោ អយ់ តំសញ្ចេ ៖, ម; យេត្តពេស្ត ៖ ខស្សត៍ ។

ិនយចិងក ចុល្អវត្ត

ដំរី ១ សែន លេះ ១ សែន ថេដែលទឹមដោយមេសេះអស្សតរ ១ សែន ស្រីជំ៖ នី ដែលពាន់កុណ្ឌលជាវិការៈនៃកែវមណី ១ សែន មិនដល់ចំណិត នៃការឈានកៅ ១ ដំហាន ដែល ចណ្ឌិតចែកឲ្យដាចំណែក ១៦ អស់វារៈ ១៦ ដងទេ ។

ម្នាលគលបតិ អ្នកបូរឈានដើរ ទៅ ម្នាលគលបតិ អ្នកបូរឈាន ដើរទៅ ការឈានដើរទៅរបស់អ្នកប្រសើរណាស់ ដំណើរត្រឡប់ថយ ក្រោយវិញ មិនប្រសើរទេ ។ អនាថបិណ្ឌិតគលបតិ ក៏បាត់ងងឹតទៅវិញ អស់វារៈបីដង ។ ពន្ធំក៏ ភើត ប្រាកដទ្បើង ។ ក័យសេចក្តីតក់ស្កុតព្រះពាមនោះ ឯងក៏រមា្ងប់ទៅ ។ លំដាប់នោះ អនាថបិណ្ឌិតគលបតិចូលទៅកាន់សីតវិន។ (៣៥៤) សធ័យនោះឯង ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់តើនទៀងក្នុង បច្ចសសម័យនេះ ត្រី ហេយទ្រដ់ចង្រ្តីមក្ខន៍ទីវាល ។ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ពង់ទតឃើញជនថេច ណ្ឌិតជលបតិ ដើរមកពីចមាយលឹម ។ លុះទ្រង់ទត ឃើញហើយក៏ថយថានអំពីទីចង្រ្តីម ទ្រង់គង់លើកាសនះដែលគេតាក់តែង បញ្ចូលស្រប់ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់ហើយ ទើបមានព្រះបន្ទូល សេញហើយក៏ថយថានអំពីទីចង្ក្រម ទ្រង់គង់លើកាសនះដែលគេតាក់តែង ប្លាយស្រាប់ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់ហើយ ទើបមានព្រះបន្ទូល

ឯអនាឋចិណ្ឌិកគេទាបតិ មានចិត្តត្រេកករើកពយ ដោយគឺតថា ព្រះ មានព្រះភាគទ្រង់មាន គ្រះទន្ទូលត្រាស់ ហៅ អាញកញចំឈ្មោះ ហើយ សេតសតប្តន្ធកេ អថនាចិណ្ឌិតគហចនិវត្ថុ អនុបុច្ចឹកដា

យេន កកក់ តេទុបសន្ត័ទំ នុបសន្ត័ទំតា កក់វតោ កន្លេកករា សុទំ សយ៍ត្ថាតំ ។ (៣៥៩) សព្វនា វេ សុទំ សេ តំ ရြာမာ့၊ ကာ ဗနိုင်ချေးရာ យោ ជ លិម្បភិ តាមេសុ សិនិភ្លានា និរូបនិ ។ សញ្ជា អាសត្ថិយោ នេត្តា វិទេយរ មានយេ នាំ ឧបសនោ សុទំ សេន៍ សន្ឋំ ខេឡយ្យ (•) ចេនភោះ ។ (៣៦០) អនុសោ អនាង អនាងព្រំហ្វាំតាស្ស កហ. ยลังปู หลุยุตุสรช์ สรเช่ง ๆ เงาเมาชื่น ๆ នានតាថំ សីលតាថំ សក្កតាថំ កាមានំ អាឌីនាំ នុំគារំ សន្តិលេសំ នេត្តរម្ម អាន់សំសំ បតាសេសំ ។ • ឧ. អប្បយ្យ ។ ម.សន្ត័មភ្លូយ ។

6 2 2

សេតាសនក្ខន្ធក: រឿងអនាបបិណ្ឌិកតហបតិ នឹងអនុបុព្វីកថា កិច្ចករភាគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបទៀប ព្រះចុទទំឥតូ នៃព្រះមានព្រះភាគ ហើយក្រាបបន្ត័ទូលព្រះមានព្រះ កាគថា បតិត្រទោះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទុំស្កល់ស្រួលទេឬ ។ (៣៥៩) ព្រះអន្ធទ្រន់ត្រាស់ថា បុគ្គលណាមានសេចក្តីត្រ-ជាកមិនមានកំលេសគ្រឿងសេវហ្គូងមិនជាប់នៅក្នុងកាមទាំង · ឲ្យយ បុគ្គលនោះឈ្មោះថាព្រាហ្នណ៍អ្នកមានទុក្ខរម្វត់ហើយ រមែងដេកនៅជាសុទគ្រប់កាលគំនត្ចង ។ (មនុស្សណា) កាត់បន់នូវ សេចក្តី ច្រាថា ក្នុងភពទាំងពួង ហើយនាំថន់នូវ សេចក្តីក្រវល់ក្រវាយក្នុងហថ្កទ័យចេញ (មនុស្សនោះ) ឈ្មោះ ថាជាអ្នកស្លប់ទោប់ ដល់ហើយខ្លះសេចក្តីទ្វោប់នៃចិត្ត វមែន ដេកនៅជាសុខ ។

(៣៦០) លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះកានឲ្រន់សម្តែងអនុបុព្វឹកថា ដល់អនាថបិណ្ឌិតតហបតិ ។ អនុបុព្វឹកថា នោះគឺអ្វីទះ ។ អនុបុព្វីកថា នោះ គឺ ឲ្រន់ប្រកាសនូវទានកថា ១ សីលកថា ១ សគ្គកថា ១ កាមាទី. នៅ:ដំណមកសៅហ្គង ១ នឹងអានិសង្ស័ក្នុងការ ចេញកសាងផ្លូស ១ ។ ក្នុំ

វិនយម៌ិនពេ ចុល្បវិគ្នោ

យនា កតក់ អញ្ញាស់ អនា៥ខំណ្ឌាំ តំ កមាមតំ ភាល្ខខំនំ មុនុទ័ន វិនិវាណទ័ន្ន នុនក្ទ័ន្ន មក ទ័ន អថ ហា ពុន្ធានំ សាមត្តសំភា ជម្មុធេសនា គំ ខតាសេស នុត្តិ សមុនយំ នំរោន មត្តំ ។ សេយ្យថា ទំ នាម សុន្ធំ វត្តំ អមគតតាន្យកំ សម្មនេវ ដែនមិត្តស្លោយ မာနားေၾကာင္ကို အေရးကို အေရးကို အေျပာင္ကို အေျပာင္ကိုက္ခဲ့ សមុនយឧម្មុំ សត្វន្តំ និភេនឧម្មន្ត្តំ ។ (៣៦.០) អ៩ ទោ អនា៩ ចំណ្ឌំ តោ កហមតំ ឌំដ្ឋ-ពម្មោ បត្តជម្មោ វិធិតជម្មោ បរិយោកាន្យជម្មោ តិណ្ណាំ. ខំកាំឡោ កែតកាដំកាដោ វេសារដូច្បត្ថោ អមរម្យទ្វយោ សត្ថ សាសនេ គតវន្លំ ឯតឧរេវាទ អភិក្តានំ គន្លេ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ព្រះមានព្រះភាគឲ្រឪផ្របច្បាស់ថា អនាថបិណ្ឌិកគហបតិ មានចិត្ត ស្រួល មានចិត្តទន់ មានចិត្តប្រាសបាកនីវៃណេធម៌ មានចិត្តអណ្តែតឡើង មានចិត្តជ្រះថ្វាក្នុងពេលណា ក៏ធម្មទេសនាដែលព្រះពុទ្ធទាំងឲ្យាយ ឲ្រនី លើក រៀងសម្តែងដោយព្រះអង្គឯង ព្រះអង្គឲ្រឪប្រកាសខ្លវធម្មទេសនា នោះ គឺ ខុត្តសច្ច សមុខយសច្ច ខំពេធសច្ច មគ្គសច្ច ក្នុងពេលនោះ ។ សំពត់ដ៏ស្អាតដែលមិនមានពណ៌ ខ្មៅ តែងខទួលយកខ្លវទឹកជ្រលក់ដោយ ប្រពៃយ៉ាងណាមិញ ក៏ដូចជាធម្មចក្ខ គឺ សោតាចត្តិដលមានធូលីទៅ ប្រពៃយ៉ាងណាមិញ ក៏ដូចជាធម្មចក្ខ គឺ សោតាចត្តិដលមានធូលីទៅ ប៉ូណ្ឌិកគហបតិ លើកាសខៈនោះដូច្នេះថា ធម្មជាតឯណាទ័មួយ មានស. ភាពកើត ទៀងហើយជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះមានសភាព រលត់ ទៅវិញជាធម្មតា ។

(៣៦១) ត្រានោះ អនាថបិណ្ឌិតតហបតិបានឃើញធម៌ហើយ បានលុះធម៌ហើយ បានដ្រាបច្បាស់ធម៌ហើយ មានចិត្តចុះកាន់ធម៌សំថំ ហើយ ធ្ងងចាក់សេចក្តីសង្ស័យហើយ ប្រាស់ចាក់សេចក្តីនៀនចូល់ហើយ ដល់ខូវសេចក្តីក្វៀវក្វា លែងនឿខូវតាក្យបង្គលដទៃក្នុងសាសនា របស់ ព្រះសាស្តា ហើយបានក្រាបចង្គំទូលតាក្យនេះ នឹងត្រះមានត្រះកានថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន គឺកោះពេកណាស់ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន

អភិត្តន្តំ កន្តេ សេយ្យថា ទំ កន្លេ ខំត្ត ខ្ញុំ គំ កំ នុត្តដេយ្យ ឧភ្មត្តិ ប្រូវពេញ និងរឹមរឹប ឧឌ្ខ័ មាន យើលា អនំ• ចារ ហ នេលប្បដ្ឋោន ជាយេ ខត្តមនោ ទោរ នត្តិខ្លំតំ ឯវមេរ⁽⁰⁾ ភកវតា អនេតាបរិយាយេន នមោ ບຕາມເຄາ ຟູ້ມາຍໍ້າເຊັ່າກາຊື່ ພາເມື່ອຍູ ខម្មញុ ភិត្តុសផ្សញ្ ឧទាសតំ មំ ភកវ ជាបតុ អដូ-តក្តេ ចាណុ ខេតំ សាណំ តតំ អត់កំសេតុ ខ ខេត្ត ភកក់ ស្វាតនាយ ភត្ត៍ សន្ធំ ភិត្តសម្ពេះនេ ។ អជិវា. សេស ភកវា តុល្លាំភាវេន ។ អ៩ទោ អនា៩ខំល្ខាំ គោ កហមភិ កក់ តោ អនិវាសន៍ វិនិត្វា នុដ្ឋាយាសនា ភតវន្តំ អភិវា ខេត្តា បឧត្តិណ៍ គេត្វា បត្តាបំ ។ ១ សព្វត្ថ ឯវះមវ ទីស្ត្រី ។

សេតាសេតក្តុត្តកេ អនាងប៉ិណ្ណិតគហមតិវត្ថា ធឬបត្វ

សេនាសនត្តនូក: រឿងអនាថមិត្តភ្នំកតហមតិ នឹងធម្មបត្

តីពេះតេតណាស់ បតិត្រព្រះអន្តដ៏ចំរើន ធម៌ដែលព្រះអន្តទ្រន់សម្តែង ហើយ ដោយករនកចរិយាយយ៉ាងនេះ (ភ្លឺច្បាស់ណាស់) គួរនាដូចជា មនុស្ស បើកវត្ថុដែលគេផ្តាច់ឲ្យផ្ការឡើង ឬដូចជាមនុស្សបើកបង្ហាញរបស់ ដែលគេលាក់បិទចាំងទុក ពុំនោះសោតដូចជាមនុស្សប្រាប់ផ្លូវ ដល់អ្នក វ៉ាត្វេជ ឬដូចមនុស្សកាន់ប្រទីបាទ្រាលបំភ្វំ ក្នុងទីងដឹតដោយគិតថាមនុស្ស ដែលមានភ្នែកនឹងមើលឃើញប្រទាំងឡាយបាន បកិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន **ខ្ញុំព្រះអ**ង្គនេះសូមដល់ នូវព្រះមានព្រះកាគផង នូវព្រះជមិផង នូវព្រះ ភិត្តសន្យផង ថាជាទំពឹងទ័រលឹក សូមព្រះមានព្រះភាគ (ទង់ជ្រាប ខ្លាំខ្ ទ្រះអង្គថា ជាទទាសកដល់ហើយនូវព្រះត្រៃសរណគមន៍ ស្មើដោយដំរិត ចាប់ដើមតាំងអំពីថ្ងៃនេះជាដើមរៀង ៧ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយវិញ ទៀត សូមព្រះមានទ្រះកាគមួយអទ្វើដោយព្រះកិត្តសង្ឃ ទទួលកត្តរបស ទុំព្រះអង្គ ដើម្បីកត្តកិច្ចក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ ព្រះមានព្រះកាគទ្រង់ទទួល និមន្តដោយតុណ្ណីភាព ។ គ្រានោះ អនាថចិណ្ឌិតតហបតិដឹងច្បាស់ថា ទ្រះមានទ្រះកាគទ្រន់ទទួលនិមន្តហើយ កំក្រោកចាកអាសនៈថ្វាយបង្ខំ លាទ្រះមានទ្រះភាគធ្វើប្រទក្សិណរួចចៀសចេញទៅ ។

សង់ស្ប កត្តំ ការិស្សាមីតំ ។ (៣៦៣) អសេប្លាស់ ទោ រាជិកមាតោ ខេកមោ អនាថមិណ្ឌំ ភេខ កាំវ កមាមតំនា ស្វាតនាយ ពុន្ធរ្យ-មុ ទោ សង្ឃេ ខិមត្ថិ តោតំ ។ អថទោ រាជកមាតោ ខេកមោ អនាថមិណ្ឌិកាំ កមាមតំ វាតនកោយ តា កោរ កមាមតំ ស្វាតនាយ ពុន្ធរាមទោ សង្ឃេ ខិមត្ថិ តោ ក្ញាសំ អាកត្តុ កោ ខេមិ តោ កមាមតំ វេយ្យាយិកាំ យេខ ក្ខំ ពុន្ធរាមទស្ស សង់្យស្ប ភត្តំ ការយោសីតំ ។

(៣៦២) អសេក្ខសំ ទោ រាជតហ តោ សេដ្ឋី អនា៩-មំណ្ដំ តេន គាំរ កហមតំនា ស្វាតនាយ ពុទ្ធព្យមុ ទោ ស ស្នោ និមន្តិតោត ។ អថ ទោ រាជកហ តោ សេដ្ឋី អ-នាថមំ ណ្ឌិតាំ កហមតំ ឯតឧ រោយ តាំរ កហមតំ ស្វាតនាយ ពុទ្ធព្យមុ ទោ ស ស្នោ និមន្តិតោ គ្វូញាសំ អាកន្ត តោ ខេមិ តោ កហមត៌ វេយ្យាយំតាំ យេន ភ្វំ ពុទ្ធព្យមុទស្ប ស ស្នសប្រ ភន្តំ ការយោស័តំ ។ អលំ កហមតំ អត្ថ មេវេយ្យាយំតាំ យេនាមាំ ពុទ្ធព្យមុខស្ប ស ស្នស្ប ភន្តំ ការិស្បាមតំ ។

វិនយបិឝកោ ចុល្លវះត្តា

វិនយប់ជំព ចុល្យវត្ត

(៣៦៤) កដតហសេដ្ឋីបានឲ្យថា អនាថបិណ្ឌិកតហបត់ និមន្ត ទ្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ដើម្បីកត្តកិច្ចក្នុងថ្ងៃស្អែកដូច្នេះហើយ ។ ចំណែកនាងកាជតហសេដ្ឋី បាននិយាយពាក្យនេះនឹងមនាថបិណ្ឌិកតហបត់ ថា ម្នាលតហបត់ បានឲ្យថា អ្នកនិមន្តព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានដើម្បី កត្តកិច្ចក្នុងថ្ងៃស្អែក តែអ្នកជាអាតន្តុកៈ នឹងធ្វើកត្តិដើម្បីព្រះសង្ឃមានព្រះ ពុទ្ធជាប្រធានដោយវត្តសម្រាប់ហាយវាយ (ស្បៀង) ឯណា ម្នាលគហបត់ ខ្ញុំខឹងឲ្យវត្តសម្រាប់ហាយវាយនោះដល់អ្នក ។ អនាថថិ ណ្ឌិកតហបត់ិច្វើយ ថា ម្នាលតហបត់ កុំពុះ ខ្ញុំមានវត្តសម្រាប់បាយវាយផ្វើកត្តដើម្បីសង្ឃមាន ព្រះពុទ្ធជាប្រធានហើយ ។

(១៦ភា) អ្នកនិគមក្រុងរាជគ្រឹះ បានព្កដំណឹងច្បាស់ថា អនាថ-បិណ្ឌិតគហបតិបាននិមន្តព្រះសង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាប្រជាន ដើម្បីភត្តកិច្ច ក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ វេលនោះ អ្នកនិគមក្រុងរាជគ្រឹះនិយាយពាក្យនេះ ទៅ នឹង អនាថបិណ្ឌិតគហបតិថា បពិត្រគហបតិ ឮថា អ្នកបាននិមន្តព្រះសង្ឃមាន ព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ដើម្បីភត្តកិច្ចក្នុងថ្ងៃស្អែក តែអ្នកជាអាគន្តុកៈ នឹងធ្វើ ភត្តកិច្ចដើម្បីព្រះសង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ដោយវត្តសម្រាប់ចាយ វាយឯណា ម្នាលគហបតិ ខ្ញុំឲ្យវត្តសម្រាប់ចាយវាយនោះដល់អ្នក ។

(៣៦៤) អស្សេសិ ទោ រាជា មាកដោ សេធំយោ តិម្និសារោអនា៩ចំណ្ឌិតោន គាំរកមាម*នា ស្វាតនាយ តុនុប្បមុខោ សរណ្ឌ និមន្តិតោត ។ អ៥ទោ រាជា មាក-នោ សេនិយោ តិទ្តិសាក អនា៩ទំណ្តិត កមានតំ វានកម្ម នណា យុ នលាន សានយាព ម័នជាតំហេ សន្លែ និមន្តិតោ ត្វញាសំ អាកន្តកោ នេម័ តេ កហ ပေး ကေလါက္နယ္က ကေလ ေနဲ့ ၿငိဳၵါနစ်က္၊ မာဇ္ပီက်ါ អន្ត័តយោស្រត ។ អល់ នេះ អត្ត មេ យោបាយ តំ យេនាហំ ពុន្ធព្យមុខស្បូ សង្ឃស្បូ ភន្តំ ការស្វាម័ត៌ ។ (៣៦៥) អ៥ ទោ អនា៥ ចំណ្ឌាំ តោ កមាមតំ តស្ពា វត្ថិយា អទ្ធយេន រាជកមាតាស្បូ សេដ្ឋីស្បូ និវេសនេ មណ៍តំ ទានន័យ កោដន័យ ទដ័យនោរេខត្នា កកវតោ តាល់ អារោជាមេស៍ តាលោ ភន្តេ និដ្ឋិនំ ភត្តត្ថំ ។

អល់ អយ្យ អត្ថ ទេ ៧យ្យយ៍គាំ យេជា ព័ន្ធ ខ្យ-មុទស្ស សង្សស្ស កត្ថំ ការិស្សា ទីតំ ។

សេនាសនក្ខន្ធពេ អនាមប៊ីណ្ឌិតគលមតិវត្ថុ ភត្តភាន

សេថាសនក្ខន្ធក: រឿងអតាថប៉ិណ្ឌិកគហបនិ នឹងការថ្វាយភត្ត

អនាថថិណ្ឌិកធ្វើយថា នៃអ្នក កុំចុះ ខ្ញុំមានវត្តសម្រាប់ចាយវាយ ធ្វើភត្ត ដើម្បីព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រជានហើយ ។

(៣៦៤) ច្រះបាទតិម្តិសារមាគងសេនិយាដដែលច្បាស់ថា ជ្វឋា អនាឋបិណ្ឌិតនហបតិ បាននិមន្តព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធដាប្រធាន ដើម្បី កត្តកិច្ចក្នុងថ្ងៃស្អែត ។ ឯព្រះបាទតិម្តិសារមាគងសេនិយាដ ទ្រង់មាន បន្ទូលនេះទៅនឹងអនាថបិណ្ឌិតនហបតិថា ម្នាលនហបតិ ជ្វថា អ្នកបាន និមន្តព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ដើម្បីកត្តកិច្ចក្នុងថ្ងៃស្អែក តែអ្នកជា គាតន្តកៈ នឹងធ្វើកត្តដើម្បីព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ដោយវត្តសម្រាប់ បាយវាយឯណា យើងនឹងឲ្យខ្ញុវវត្តសម្រាប់បាយវាយនោះដល់អ្នក ។ អនាថបិណ្ឌិតតហបតិក្រាបទូលតបថា បតិត្រព្រះសម្និពេទា ពុំបាប់ទេ ១ ព្រះអង្គមានវត្តសម្រាប់បាយវាយធ្វើកត្ត ដើម្បីព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជា ប្រធានហើយ ។

(ភ្ល៦៥) ត្រានោះ អន់ថេបិណ្ឌិកគហបតិ លុះកន្លងពត្រីនោះ កៅ ក៏ឲ្យជនតាក់តែងទាទន័យកោជន័យហាវដ៍ទត្តម ក្នុងលំនៅរបស់ ពជតហសេដ្តី ហើយឲ្យជនក្រាបបន្ត័ំទូលភត្តកាលចំភោះព្រះមានបុណ្យ ថា បតត្រូព្រះអន្តដ៏ចំរើន កាលគួរហើយ ភត្តក៏សម្រេចហើយ ។

វិនយបិឝិកោ បុល្បវន្តោ

អ៩លោ កកក បុទ្ធស្លាសមយ៍ និកសេត្វា បត្ថចំរំមោ-នាយ យេន រាជតហតាស្បូ សេដ្ដីស្បូ នំវេសន៍ តេនុ-បសន្ត៍ទំ ឧបសន្ត៍ទិត្វា បញ្ហាន្ត អាសាន និស័និ សន្ធឹ ភិក្ខុស ខ្មែរ ។ អ៩ ទោ អនា៩មិ ណ្ដាំ កោ កមាម គ ពុន្ធប្បមុខ ភិត្តុសង្ឃំ បណ៌គេន ទានន័យេន កោជន័. យេន សមាត្ទា សន្តខេត្តតា សម្បាបត្វោ កករន្តំ ភុត្តា។ នុំ គឺតបត្តចាណី ឯកាមខ្ញុំ ធិសីខិ ។ ឯកាមខ្ញុំ ធិសិញ្ញោ ទោ អនា៥ប៉ុណ្ណ៍ កោ កហមត៍ កកវន្ថំ វត្តវេត អតំ-កំសេត្ មេ ភន្លេ កកក សកត្ថិ សេព្វសំ សត្ថិ តំត្តុស ស្ពេត ។ សុញាតាម ទោកមាមតំ តថាកតា หลายผลิจ ฯ หะเกล้ หลาภ หลาล ง អ៥ទោកកវា អនា៩ប៉ុណ្ឌិតាំ កហមតី ខម្មិយា តាដាយ សន្តសេរ្នតា សមានបេតា សមុនេ្តជេតា សម្បញ់សេតា នដ្ឋាយាសនា ខញ្ញាមិ ។

നംം

លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគច្រន់ស្បន់នឹងថ្កាត្របីវា ក្នុងបុព្វណ្តសម័យ ហើយទ្រន់ពុទ្ធដំ_{ណើ}រលោក ទ[៉]លំនៅរបស់រាជគហសេដ្ដី លុះចូលទៅដល់ ហើយក៏គង់លើអាសនៈដែលក្នុលក្រាលថ្ងាយ ជាមួយនឹងភិត្តសង្ឃ ។ លំដាប់នោះ អនាថថ ្នាំកតហបត់ តុនអង្គាសថ្វាយ ទា ទន័យ កោន័យ. ហារដំនាញពីសារដាយដៃខ្លួនឯង ចំពោះព្រះកិត្តសង្ឃ មានព្រះពុទ្ធដា **ប្រភាន ឲ្យ**វែត្តស្តប់ស្តល់ត្រាតែដល់លោកប្រភែកលែនទទួលទៀត លុះ ព្រះមានព្រះភាគឲ្រន៍ សោយស្រេច **ែ**សនលូកព្រះហស្ត ហៅក្នុន**ទា**ត្រ ហើយ ក៏អង្គយក្នន៍ដឹលមគរូ ។ អនាឋចិណ្ឌិតគហបតិលុះអង្គយក្នន៍ ដ៏សមត្វរហើយ កំពុទក្រាបទូលពាក្យនេះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំហឹន សូមព្រះមានព្រះកាគព្រម ទាំងកិត្តុសង្ឃ ទទួល និមន្តគង់ចាំវេស្យក្នុងក្រុងសាវត្ថិបេសខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល់គហបត់ ព្រះតថាគតទាំងខ្យាយ មេងត្រេកអរ ចំពោះក្នុងលំនៅ ដ៏ស្ងាត់តែម៉ា្យ ។ អនាថចិណ្ឌិតគហបតិក្រាបចន្ទ័ទូលថា ចភិត្រព្រះមាន ព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់ហើយ បត្តត្រោះសុគត ខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់ ហើយ ។ គ្រានោះ ព្រះទានត្រះភាគទ្រង់ពន្យល់អនាឋចិណ្ឌិកគហបតិឲ្យ ឃើញត្រម ឲ្យកាន់យកត្រម ឲ្យទស្សាហ៍ត្រម ឲ្យវីករាយត្រម ដោយធម្មី-កថា ហើយត្រុះអន្តរ ក្រាតចាតតាសនៈ ទ្រន់ពុទ្ធដំណើរចៀសចេញទៅ ។

សេខាសឧត្តន្ទភេ អនាឋបិច្ចកំពុធហបតិវត្ថ ជើតវន័

(៣៦៦) គេន ទោ មន សមយេន អនា៩មិណ្ដី. កោ កាមនេះ ខេម្មតែ ហោះ ខេម្មសហាយោ អា-នេយ្យវាចោ ។ អ៩ទោ អនា៩ចំណ្ចំ តោ កហមតំ រាជកយោ តំ ការណ័យ តំរេត្វា យេធ សាវត្ថី តេច បញ្ហាម ។ អ៩ ទោ អនា៩ ខំណាំ តោ កហបនិ អន្ត។. មក្តេ មនុស្សេ អាណារេស៍ អារាទេ អយុ ត្រះរាដ វិហារេ ខតិដ្ឋាខេ៩ នានានិ ខដ្ឋខេ៩ ៩នានិ គុន្វោ លោក នុប្បញ្ញា សោ ខ មយា ភកវា និមន្តំតោ ៩. មិនា មក្តេន អាត់ខ្មុំស្ប្រត័ត ។ អដ់ទោះ តេ មនុស្ស អនា៩មិណ្តាំ កោន កហមតិនា នយ្យោជិតា អាកាមេ អ-តំសុរិហារ បតិដ្ឋារបស់ នានាន បដ្តបេសុំ ។ អ៥ ទោ អនា៥ប៉ណ្ឌ៍ កោ កហបតិ៍ សាវត្ត័ កន្លា សមន្តា សាវត្ត័ រទៀល ស្រាល់ ស្ទុង សា ខ្លាំង សា លោខ្លែ តាមតោ នៅ អតិន្ទុរេ ន អត្ញាសន្នេ កមនាកមន. សមន្ត្រំ អត្ថិតាជំ អត្ថិតាជំ មនុស្សាជំ អភិក្លាបជ័យ និវា អប្បាត់ ឈ្លាំ ត្តេំ អប្បសន្ដំ អប្បន៌ត្រោស វិជន. វាតំ មនុស្សភាពសេយត្រំ បនិសហ្វានសារុបន្ត្រំ ។

നംഉ

សេនាសនក្ខន្ធភៈ រឿងអនាថបិណ្ឌិកគហបតិនិងវត្តដេតវន

(១,៦៦) សម័យនោះឯង អនាឋចណ្ឌិកគហបតិ ជាបុគ្គលមាន មិត្តច្រើន មានសម្ងាញ់ ច្រើន មានវៅបាគួរឲ្យអ្នកផងកាម័យក ។ ទើប អនាឋចិណ្ឌិកគហចតិតិចារណា នូវកិច្ចដែលគួរធ្វើនោះ ក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ រួចហើយក៏ត្រឲ្យបមកក្រងសាវត្ថ័វិញ ។ លុះដល់ពាក់កណ្ដាលផ្ទុវ អនាថ. បញ្ចាកគហបត់បង្គាប់មនុស្សទាំងទ្បាយថា ម្នាលអ្នកទាំងឲ្យយ ចូរអ្នក ពល់គ្នាធ្វើអាពម សានវិហារ ផ្តើមធ្វើនូវទាន ឥឡូវនេះព្រះពុទ្ធត្រាស់ ហើយក្នុងលោក ឯព្រះបង្គនោះសោត ខ្ញុំកំពុទនិមន្តហើយ ព្រះអង្គនំង ទ្រង់ពុទ្ធដំណើរមកតាមដូវនេះ ។ គ្រានោះ ពួកមនុស្សដែលអនាថ-បិណ្ឌិកតហបតិបញ្ជូនទៅនោះ កំពុនធ្វើអាវាម សាងវិហារ ខឹងផ្ដើមធ្វើ នូវ**គន ។** លំដាប់នោះ អនាថថិណ្ឌិកគហបតិទៅដល់ក្រុងសាវត្តហើយ ក៏គយគន់មើល (កន្លែង) ក្នុងក្រុងសាវត្ថ័គ្រច់អទ្វើ. ដោយគិតថា ព្រះ មានព្រះកាគលមនឹងគង់នៅក្នុងទីណាហ្ន៍ ទីណាមិនជិតពេក មិនទ្វាយ ពេក អពស្រុក លមទៅល្មមមកជាន លមពូកមនុស្សដែលត្រូវការដោយ ប្រយោជន៍ងាយនឹង ៧មក ជាទីមិនច្រឡុកច្រឡុំក្នុងវេលាថ្ងៃ មានសម្វេង តិច ឥតមានសម្វេងគឺកកង ជាទីប្រាសចាក របល់បក់មកអំពីសរីរ: នៃជន គួរជាទីធ្វើការសទ្ងាត់នៃមនុស្ស នឹងជាទីគួរដល់វិវេកក្នុងវេលាយប់ ។

ආ੦⊙

វិនយម៌ជិកេ ចុលអាច្នា

អន្តសា ទោ អនា៥ ខ័ណ្ឌំ កោ កមាម នំ ដេតសុវ nd តុ-មារស្ប^(១) នយ្យាធំ តាមតោ បេវ អត់ន្ទារ ន អត្វាស ខ្មេ **ကဗဢကဗၵလ**ဗျည္တို မန္ခ်ကားရဲ မန္ခ်ကားမံ မဒုလျာရိ หลัฐยอีเน อีก หกุกล้าน้ำ เรื่ หกุเงอิ์ หยุ-ဖွဲ့ အေပါန္ နှင်္ဂသီပညာက က က စန္န မလ်ာ-ຂໍ້ ເຊິ່ງ ເພື່ອ ເພື່ອ ເຊເຍາ ມີຊີ່ ເພື່ອ ເຮັ ឧបសន្ល័ទ ឧបសន្ល័ទិត្វា ៨៩ំ ភជកម្មាំ សត្វពេច ເຂົ້າເຮັ້ອຍແບບຈູ່ຈູແບບຮູ້ຍານຈູ່ຮູ້ 1 ສ-នេយេព កហមត៍ ភាពេរតេ អភិ គោដឹសដ្ឋានាតំ ។ កហិតោ អយុ បុន្ទ អារាមោត ។ ឧតខាខតំ តហិតោ អាកមោត ។ កញ្ចុំតោ ន កញ្ចុំតោត កេញារំកោ មហាមត្តេ ពុខ្ម័ស ។ ទហាមត្ថា ដាមោហ៍សុ យកោ តយា អយុ ខ្មែត អក្សោ តាតោ កញ់តោ អារាមោត ។

ិភពយ៍ដត កុល្វវត្ត

អនាថចិណ្ឌិកគហបត៌ បានបើញទទ្រោះរបស់រាជកុមារឈ្មោះដេត ដា ទីមិនឆ្ងាយ ពេក មិនជិត កេតអំពីស្រុក ឬមទៅមកធាន ឬ**មព្ទុកមនុស្ស** ដែលត្រវការដោយប្រយោជន៍ងាយទៅមកបាន មិនច្រឡុកច្រឡំ ក្នុង វេលថ្ងៃ មានសម្ងេនតិច ឥតមានសម្ដេតគឺកកងដាទី ព្រុសចាកស្វល់បក មកអំពីសរីវៈនៃមនុស្ស គួរជាទិធ្វើការសម្ងាត់នៃមនុស្ស ជាទីគួរដល់វិវេក ក្នុងវេលាយថ លុះឃើញហើយកិច្ចលាក់កេញរកគ្រះកងកុមារ ឈ្មោះវេត លុះ ចូលទៅដល់លើយ បាន:តាលតាក្យនេះ នឹងត្រះកដកុមារឈ្មោះដេតថា បតិត្រព្រះអយ្យបុត្រ សូមក្រះអង្គប្រទានទន្ទានមក១ត្រះអង្គ ដើម្បី ន**ំ**ង ធ្វើអាវាម។ ដេតរាជកុមារធ្វើយថា ម្នាលគហបត់ អាវាមរុំឲ្យ (អ្នកទះទេ) មិនចានទេ លុះតែ (អ្នកឲ្យខ្វៃ) គឺក្រាលដោយកោដិនៃកហាបណៈ(ទើបឲ្យ **ពុន) ។ អនាថថ ណ្ឌិតគលបត្តិរ**ត្ត័១ថា បត្តិត្រោះអយ្យបុត្រ អាពមខ្ញុំព្រះ អង្គមុខជានឹងយកហើយ ។ ដេនពជកុមាសត្វ័យថា ម្នាលគហថតិអ្នកកុំអាល យកអាកម (ចាំយើងសូរពួកមហា មាត្រអ្នកវិនិច្ច័យសេចក្តីសិន) 🤊 ជេត រាជកុចារន៍ងអនាថមិណ្ឌិកងហបត់ តំសូវភ្លុកមហាមាត្រអ្នកវិនិច្ច័យសេច-ក្តីថា អាកទគួរឲ្យអនាថថិ ណ្ឌិតនហមនិយក ឬមិនឲ្យយកទេ។ ពួកមហា មាត្រពោលយ៉ឺងនេះថា បតិត្រទ្រះអយ្យបុត្រ ទ្រះអង្គបានកាត់ថ្ងៃអារាម ចំនួនប៉ឺតាន ក៏ឲ្យកនាថប៉ណ្ឌិកគហថតិទទួលយក ដោយថ្ងៃប៉ឺណោះចុះ ។

നംരം

តាខតា

សេតាសនក្ខន្ធពែ អនាមបណ្ដិតគហបតិវត្ថ ជេតវិន័

អ៥ ទោ អនា៩ ចំណ្តាំ តោ កហេចតំ សាតាដេហ៍ ហ័រពាំ និញាញខេត្តា ដេនានេ កោដិសន្នាំ សន្នភាទេសិ ។ សត់ នំហដំ ហរញុំ ថោតស្នូ ខ្ញុំតាសស្នូ តោដូ-តាសាមន្តា ឧទ្យញោត ។ អ៩ទោ អនា៩ចំណ្ឌិតោ ကေပးခ်ာ မင္ဂလေ့၊ မာဏားၿပီး ရင္နင္မွာ ဂၤဏာ စားေရွာ អាហរ៥ ៩មំនិតាសំ សន្ធាំស្ពាមាត់ ។ អ៥ទោ ៨-តស្ប រាជតុមារស្ប រៀតឧហោសិ ឧ ទោ ៩ឧំ ខ្ញុំកេំ ភវិស្សតិ យ៥រាយំ កហមតិ តាវពហ៊ំ ហំរញំ មវិចុជ. តិតំ ។ អ៩ ទោ ដេតោ ១៩ ភុមា ហេ ⁽⁰⁾ អនា៩ប៉ំណ្ដាំតាំ ຮບຮສ ມສຂເມຮ หณ้ ຮບຮສ ຍາ ສໍ ຊິສາ. សន្តរាមេស៍ នេហ៍ មេ តំ ខ្ញុំតាសំ មមេតំ នានំ ភ. ស្បែតតំ ។ អដទោ អនា៩មិណ្ឌិ តោ កមាមតំ អយំ ទោ ដេតោ រាជតុមាររា អភិញាតោ ញាតមនុស្សោ មហិធ្វិ គោ ទោ ខន ឯវរុទានំ ញាតមនុស្សានំ ៩មស្មី ជម្មនៃយេ មសានោត តំ ខ្ញុំតាសំ ដេតស្បូ nd. តុមារស្បូ អនាស៍ ។ អ៥ទោ ដេតោ រាជតុលារា

ற்லற்

សេតាសនក្ខន្ធពៈ រឿងអនាថបណ្ឌិកគហបតិនឹងវត្ថុជេតវន អនាថប៊ណ្ឌិតតហបតិបានឲ្យតេផ្ទុក ប្រាក់ដោយ**រេទះទាំង** លំដាប់នោះ ទ្យាយហើយឲ្យក្រាលតំរៀប ដោយកោងនៃកហាបណៈ ក្នុង ត្រៃរបស់ ដេតពជកុមារ ។ ប្រាក់ដែលជញ្ជូនយកមកតែម្តងប៉ុណ្ណោះ មិនគ្រាន់ត្រង់ ទ័ន្ទ កាសបន្តិចដុំវិញទ្រោនទារ ។ ឯអនាថចិណ្ឌិតតហបតិក៏បានបង្គាប់ពួក មទុស្សថា នៃនាយពល់គ្នា ចូរអ្នកទៅនាំយកប្រាក់មកទៀត យើងនឹង ក្រាលត្រង់ទីតុកាសនេះ។ គ្រានោះ ដេតរាជកុមារមានសេចក្តីត្រុះរិះដូច្នេះ ថា គហបត់នេះចំណាយ ព្រាក់ ច្រើនដល់ ទោះ ចំពោះកំចូណា កិច្ចនោះមិន មែនជារបស់ថោកទាបទេ ។ វើលានោះ ដេតរាជកុមារពោលនូវភាក្សនេះ នឹងអនាថបណ្ឌិតគហបតិថា ណ្ដើយគហបតិ អ្នកកុំទុក្រាលទីឲ្តកាសនោះ រព្យ័យ អ្នកចូរឲ្យ ទ័ត្តកាស នោះដល់ ខ្ញុំ ពន់ នុះនឹងមានដល់ ខ្ញុំ ។ លំដាប់ នោះ អនាថចិណ្ឌិតគហបតិចានថ្វាយទីតុតាសនោះ ដល់ជេតរាដកុមារ ដោយគិតថា ដេតរាជកុមារនេះ ជាមនុស្សស្សីល្បាញមានមនុស្សស្នាល់ (ច្រើន) មានបុទ្ធិច្រើន ឯសេចក្តីដ្រះថ្វាក្នុងជម្មវិន័យនេះ (នឹងមាន)ដល់ ពុកមនុស្សដែលគេស្គាល់ មានសភាពយ៉ាងនេះ។ គ្រានោះដេតពដកុមារ

നർ

វិនយប់ដំពេ ចុលវណ្ដេ

តស្ម័ និតាសេ តោដ្តតំ មាបេសំ ។ អ៥ទោ អនា. ៥ខណ្ឌិ តោ កមាមតំ ដេនវនេះ ហាប តារាមសំ មរិ. វេណានំ តារាមេសំ តោដ្ឋកោ ការមេសំ ឧមដ្ឋាន-សាលាយោ តារាមេសំ អត្ថិសាលាយោ តារាមេសំ តាខ្យំយកុឌិយោ តារាខេស់ វត្តតុឌិយោ តារាខេស ខត្តមេតារារេសំ ខត្តមនិសាលាយោ តារាមេសំ នុនទានេ តារាមេស នុនទានសាលាយោ តារាមេស ជន្លាយពេតារាមេស៊ី ជន្លាយអោលយោ តារាមេស៊ ចេតត្ត ណើយ ⁽⁹⁾ តារា ខេសិមណ្ឌ ខេតារ ខេសិ។ (กอศ) หรีเจา หหก กสหเยา เมธาร้าย វិមារិត្វា យេន វេសាលី នេន ចារិតាំ ខត្តាមិ អនុ-មុទ្វេន ទារិកាញទោ លេន វេសាលី តនេះសាំ។ តត្រុ សុន័ កកា វេសាល័យ វិចារតំ មហាវនេ ត្តូនា. តារសាលាយំ ។

^{១ ម. បោករណ៍ ។}

វិនយបិងក ចុល្វវគ្គ

ពុនកសាងទ្វោងទ្វារក្នុងទីតុកាសនោះ ។ លំដាប់នោះ អនាថបញ្ហាិត-គហបតិ ឲ្យគេធ្វើវិហារ ឲ្យគេធ្វើបរិវេណ ឲ្យធ្វើបន្ទប់ ឲ្យធ្វើទបដ្ឋាន. សាលា ឲ្យធ្វើរោងភ្លើង ឲ្យធ្វើកច្បិយកុដ ឲ្យធ្វើវិច្ចកុដិ ឲ្យធ្វើទីចង្គ្រឹម ឲ្យធ្វើសាលាសម្រាប់ចន្ត្រម ឲ្យធ្វើអណ្ដូងទឹក ឲ្យធ្វើសាលា ទៀបអណ្ដូង ទឹក ឲ្យធ្វើអាងក្កើង ឲ្យធ្វើ សាទៀមកេងក្កើង ឲ្យធ្វើសេះ ចេត្តវណី ឲ្យធ្វើមណ្ឌបក្នដេតវៃន ។ (៣៦៧) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគច្រង់គង់ នៅក្នុងក្រុងរាជគ្រី: គរួដល់ពុទ្ធអត្យសេ័យ ហេីយទ្រងំពុទ្ធដំណើរទៅកាន់ ភារិកក្រុងវេសា -លី ព្រះអង្គទ្រង់ពុទ្ធដំណើរទៅកាន់ញុំក ដោយលំដាប់ន្ពោះត្រង់ទៅ ក្រុងវេសាលី ។ មានសេចក្តីដំណាលថា ព្រះមានព្រះភាគគង់នៅ

ក្នុនក្ខដាគារសាលា ក្នុងច្រៃមហាវ័ន ទៀបក្រុងវេសាលីនោះ ។

றைம

សេតាសនក្ខន្ធពេ នវិកម្មករណ៍ កុន្នវាយវិត្ត

្បាសនុម នយរមស នម ទោ ១៩រ (៦៤៣) -អ ម្នំតាង ក្តាក់ ម័យរ ខ្លំពាកា ម្នំការ ខ្ញុំក្លាស -អេ អ្នំកាង ក្តាក់ ម័យរ ខ្លំពាកា ម្នំការ ខ្ញុំក្លាស -អេសាគាចណ្ដាំបំដែរ ខ្ញុំដ្ឋាទ្ធសកាយភ្លូខ្មែនសាត់ឧស ទ សាក្តោំបេដ្ឋសកាយភូប្រឧសាត៍ឧស

(៣៦៩) អ៩ទោ អញ្ញូតរស្ប ឧព្យ័ន្ទស្ប តុន្ទាំ-យស្ប ಖតឧចោសំ ឧ ទោ ៩ឧំ វិគេ ភាំស្បត់ យឋាយំមេ មនុស្សា សត្តាថ្ងំ ឧវតាម្នំ ភាពេន្ត យន្ល្-ពាមាំថ លាតម្នំ តាហេយ្យន្តិ ។ អ៩ទោ សោ ឧទ្ប៉ាន្ទោ តុន្ទជាយោ សាមំ ចំក្តាល្ងឺ មន្ទិត្តា ៩ដ្ឋាតាយោ ចំធិត្វា តុន្ទជាយោ សាមំ ចំក្តាល្ងឺ មន្ទិត្តា ៩ដ្ឋាតាយោ ចំធិត្វា តុន្ទំ⁽⁰⁾ ខ្ទដ្ឋាថេសំ ។ តេខ អតាសាលេខ ចំតា វ៉េត្តា ភិត្តិ ថាថតត់^(២) ។ ខុត៌យម្បិ ទោ ។ ថេ ។ តតំយម្បិ ទោ សោ ឧទ្ប៉ាន្ទោ តុន្ទជាយោ សាមំ ចំក្តាល្ងឺ មន្ទិត្វា ឥដ្ឋាណា ចំធិត្វា តុន្ទជាយោ សាមំ ចំក្តាល្ងឺ មន្ទិត្វា ឥដ្ឋាលោ ចំធិត្វា តុន្ទជាយោ សាមំ ចំក្តាល្ងឺ មន្ទិត្វា សលេខ ចំតា វ៉េត្តា ភិត្តិ ចាំមតតំ ។ អ៩ទោ សោ ឧទ្ប៉ាន្ទោ តុន្ទជាយោ ខ្ទត្តាយតំ ទ័យតំ វិទាថេតំ យេ

១. កុឌ្លេ ។ ២ ១. ម. ឃាំបតី ។

നംഗ്

សេតាសនត្ថនូក: ៣រច្វើនវិកម្មនឹងរឿងដាងដុលឬដេរ

(៣៦៨) សម័យនោះឯង មនុស្សព៌ងទ្បាយកំពុងយកចិត្តទុក ជាក់ធ្វើនរកម្ម គឺការងារថ្មីកំបានផ្គត់ផ្គន់ពួកភិត្តដែលជាអ្នករាំប់រងនូវនវកម្ម ដោយចីវរ ប៊ណ្ឌបាត សេនាសនៈ នឹងកេសដ្ឋបរិក្ខារថ្នាំជាបច្ច័យសម្រាប់ អ្នកជម្ងឺដោយគោរគ ។

(៣៦๙) លំដាប់នោះ មានដាងដុលឬដេរម្នាក់ ជាអ្នកកំសត់ មាន សេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ពួកមនុស្ស ព័ន៌នេះកំពុងយកចិត្តទុកដាក់ធ្វើនាំកម្ម ក្រោះអំនើណា អំនើនេះមិនមែនជារបស់ថោកទាបទេ បើដូច្នោះតួវៅត អញាធ្វើនវកម្មដែរ ។ ឯជាងដុលឬដេរជាអ្នកកំសត់នោះជាន់ដីណេះដដ្ឋ ហើយធ្វើជញ្ឈំង៍ដោយ ខ្លួនឯង។ ជាឪដុលនោះមិនឈ្នាសរៀប ដញ្ឈំងីវៀច ជញ្ឈំងីក៏លើទៅ ។ ជាងជុលកំសត់នោះជាន់ដីដដ្ឋធ្វើជញ្ឈំងំដោយ ខ្លួនឯង អស់វារៈជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ អស់វារៈជាគំរប់បីដងផង ។ ជាងដុល មិនឈ្នាសនោះធ្វើជញ្ឈំង៍វៀច ជញ្ឈំងក៏រលំទៅ ។ លំដាប់នោះជាងដុល កំសត់នោះចោលពេស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ជនទាំងឲ្យយណា វិនយបិឝិកោ ប៉ុល្មវិគ្នោ

ត់មេសំ សមណានំ សក្សបន្តិយានំ នេន្តំ ន័ររបំណូ-စာရေးဆရာအခဲ့တာ စစ္ခုန္နယ္၊ အဆင္ဆစ္ခ်က္ကား ၊ အေနျမ ទំរនត្តំ អនុសាសត្ត តេសញ្ នវតាម្មំ អន់ដេត្ត អហ បនម្លំ ឧន្យំន្លោ ន ម កោច ដុវឧត វា អ-នុសាសតំវា នាកាម្ម័ំវា អធិដ្ឋេតតំ ។ អសេក្រសុំ ទោ រ៉ាំឆ្នាំ នុសារ ខេន្យន៍សារ ឧទីបុណ្យ នៃទីបំណទ័សា ទ័យខ្លួស្ស វិចាចេន្តស្ស ។ អ៥ទោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ រនៃមន្ត្ត អារោចេសុំ ។ អថទោ ភកក រនៃស្មី និនានេ **រ**តស្មី ខការណេ «ម្មី តាថំ តាត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេស័ អនុជានាម ភិត្តាវ លាកម្ម នាតុំ លាកម្មី កោ ភិក្តាវ ភិត្ត ឧស្សត្តិ អាមដ្លីស្បតិ តិត្តិ នុ ទោ វិហារោ စ်ပျိ ပင်္ဂယာနာ နိုင္ငံကျင္ခံ စက္စာဆိုလို ဗဆီလဆ္မံ-វិស្សត៍ ។ រាវញ្ បន ភិក្ខុវេ ធាតព្ំ ។ បឋមំ ភិក្ខុ សរេណ៍ ញាមេនញោ សុណាតុ មេ ភន្លេ សរេណ៍

നംപ്പ

វិតយប់ដក ចុល្អវត្

ឲ្យច័ររ ចិណ្ឌូធុតសេខាសនៈ នឹងកេសដ្ឋចក្លោរថ្នាំងាបច្ច័យសម្រាប់អ្នក ដម្ងឺ ដល់ក្នុកសមណៈជាសក្យបុត្តិយ៍នេះ ក្នុកសមណសក្យបុត្តិយ៍នេះខ្លួន យៀនប្រដៅនូវដទទាំងទ្យាយផង រាំប់រងនូវនវកម្មរបស់ដនទាំងនោះផង ចំណែកទាងអញជាមនុស្សកំសត់ គ្មានអ្នកណាមួយជួយ ទូត្មានប្រៀន ប្រដៅថ្មពីប៉រែង នូវនវកម្មរបស់អញសោះ ទៀយ ។ ពួកភិក្ខុកំពុនក្នុជាង ដុលកំសត់ នោះ ពោល ពេល តិ ដង្ក្លាល បន្តរបង្គាប់ ។ ភិត្ត ព័ង នោះ ក៏ក្រាមបន្ត័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ក្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះកាគទ្រន់ធ្វើធម្មឹកថា ហើយត្រាស់ហៅ ភិត្ត ពំងឲ្យយមកថា ម្នាលភិត្ត ពំងឲ្យយ តថាគតអនុញាត (ឲ្យភិត្ត) ឲ្យនវកម្ (\circ) ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយនវកម្មខំឹងដល់នូវ សេចក្តីទូលំទ្វាយថា គំតដូចម្តេចនឹងឲ្យវិហារហើយនាប់ នឹងដួសដុលនូវ ទំដែលចាក់បែក ឡើងវិញមាន ។ ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យ យ៉ាងនេះ ។ មុខតម្បូងត្រាវសង្ឃសូមកិត្ត ។ លុះសូមហើយត្រូវភិត្តដែល ឈ្វាស ប្រតិតល ផ្តៀនសន្យថា បកិត្រព្រះសន្ឃដ៏ចំរើន សូមសន្យស្តាប់ខ្ញុំ

(១) បើមានឧបាសកមានសទ្ធាធ្វើការងារថ្មី គឺសា^ងវិហារកុដិដាដើមប្រភេនសង្ឃ សង្ឃ ត្រូវបានភិត្តុដែលប៉ីនប្រសប់ណាមួយឲ្យជាអ្នកជួយរ៉ាប់រងត្រូតត្រាការងារនោះ ផ្ទូចកាលឆាំង វិសាទាសាងបុព្វារាម ព្រះសម្មសម្ពុទ្ធ(ទុងបាត់ព្រះមោង្គហ្វានឲ្យជាអ្នកផ្ទូយត្រូតត្រាផ្ទះញុះ ។

mcb.

មេតំ ជាយេតីតំ ។ សេទសេទតូទា សេទក្តីសារំ ភិត្តិដារ អារីម្មាំ សេទសេទនំលា ស្រារ មុន័យិត សាទ័យ អង្គី សេទសេ ស្រារ មុន័យិត សា សំយាន់ មេដី សេទសេ ស្រារ មុន័យិត សា សំយាន់ សេ សំយាន់ សេទី សាទៀ សាទ័យ សាយត្តី សេទ រំលារ សំនឹបិត សាទ័យ សូមិតិត សាសន៍យោ សំណើស សំនឹបិត សំនឹបិត សាមតិត សំនឹបិត សំនឹបិត សំអាតិត សំនឹបិត សំនឹបិត សំណើសរី អំពីបាន សំនឹបិត សំនឹបិត សំណើសរី សំនឹបិត សំនឹបិត សំណើសរី សំលើ អំ សំនឹបិត សំលើ សំនឹបិត សំលើ អំ សំនឹបិត សំលើ សំរាំង សំលើ សំរាំង សំរាំង សំនឹបិត សំលើ សំរាំង សំរ

(៣៧០) អ៥ ទោ ភកវា វេសាល័យ័ យថាតំខ្លែ វិហរិត្វា យេធ សាវឆ្គី នេធ ចារិតាំ បញ្ញាមិ ។ នេធ ទោ បធ សមយេធ ឧត្វក្តិយាធំ កិត្តក្លួធំ អន្តេរាស័តា កិត្ត្ញា ពុន្ធប្បមុខស្ស សង្សស្ស ប្តីកេត្តក្លា វិហារេ បរិក្តណ្លន្តំ សេយ្យាយោ បរិក្តណ្តន្តំ ៩ឧំ អម្លាតាំ ឧបដ្ឈាយធំ ភរិស្សត៍ ឥឧំ អម្លាតាំ អាចរំណធំ សេនាសនក្ខន្ធក: ការឲ្យនវិកម្មនឹងពួកអន្តេវាសិករបស់ធព្វត្តិយភិក្ខុ

រចកម្មមានកាលគួរដល់សន្ធព្រហ័យ សន្ឃគប្បីឲ្យខ្ញូវនវកម្មដល់កិត្តមាន ឈ្មោះនេះ ចំពោះវិហាររបស់គហបតិឈ្មោះនេះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រ ព្រះសន្ឃដ៏ចំរើន សូមសន្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សន្ឃឲ្យខ្យន់កម្មដល់កិត្តឈ្មោះនេះ ចំពោះវិហារ បេស់គហបតិឈ្មោះនេះ ការឲ្យខវកម្មដល់កិត្តឈ្មោះនេះ ចំពោះវិហារ បេស់គហបតិឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអន្ឋណា លោកមានអាយុអន្តនោះគប្បីស្យៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអន្ឋណា លោកមានអាយុអន្តនោះគប្បីពេលខ្បើន ។ សន្ឃឲ្យខវកម្មដល់កិត្ត ឈ្មោះនេះ ចំពោះវិហារ បេស់គហបតិឈ្មោះនេះ គួរដល់ស្នទ្ធាំតម្មដល់កិត្ត ឈ្មោះនេះ ចំពោះវិហារ បេស់គហបតិឈ្មោះនេះ គួរដល់សាសមានអាយុអន្ឋ ហេតុនោះបានជាសន្ឃស្យៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកខ្លាំដំណើរនេះ ដោយ ការស្យៀមយ៉ាងនេះ ។

(ញ៧០) ត្រា នោះ ព្រះមានព្រះភាគគន់ ទៅក្នុនក្រុងវេសាលី គួរ ដល់ពុទ្ធអធ្យាស្រ័យ ហើយទ្រន់ពុទ្ធដំណើរ លោក ន់ក្រុងសាវត្តី ។ សម័យ នោះឯង ពួកកិត្តជាអន្តេវាសិក របស់ពួកធព្វត្តិយកិត្តនាំគ្នា ដើរដែង លោទា ឪមុ១ ។ សន្យមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ក៏ហួងហែងវិហារ ហួងហែង ទីដេកថា ទីនេះសម្រាប់ «បជ្ឈាយ៍របស់ពួកយើង ទីនេះសម្រាប់អាចារ្យ វិនយប់ដំពេ ចុល្អវត្ថោ

^{ភារិ}ស្បត់ ៩៨ អញ្ញតំ ភរិស្បត់ត ។ អ៩ទោ អាយស្មា សារីបុត្តោ ពុទ្ធប្បមុខស្ប សង្ឃស្ប បិដ្ឋិតោ ចិដ្ឋិតោ កន្លា វិហាកេស បរិក្តចាំតេស សេយ្យាស បរិក្តចាំតាសុ សេយ្យំ អលកមានោ អញ្ញតរស្មំ ក្រុទ្ធមូលេ ៤សី៤ ។ អ៥ទោ ភកវា វត្តិយា បទ្ទូសសមយំ បន្តដ្ឋាយ ឧត្តា-សំ ។ អាយស្មាថិ សារីបុត្តោ ឧត្តាសំ ។ កោ វិត្តាតំ ។ អហំ ភកវា សារីបុត្តោតំ ។ ចាំស្ប ឆ្លំ សារីបុត្ត ៩៨ ៤សំណ្នេតំ ។ អថទោ អាយស្មា សារី-បុត្តោ ភកវាតោ វិតមន្តំ អាហេខេសំ ។

(៣៧០) អ៥ទោ ភកវា ឯតស្មឺ និនានេ ឯតស្មឺ មការណេ ភិក្តាសង្ឃំ សង្ខិចាតាចេត្វា ភិក្តា ខងំបុត្ថិ សថ្ងំ កាំរ ភិក្ខាប នឲ្យក្តិយានំ ភិក្ខានំ អន្តេវាសំកា ភិក្ខា ពុន្ធប្បទុទស្ប សង្ឃស្ប បុរតោ បុរនោ កញ្ញា វិហារ បក្តៃស្លាន្តំ សេយ្យាយោ បក្តៃស្លាន្តំ ៩នំ អម្លាកាំ ឧបដ្យាយានំ ភរិស្បតិ ឥនំ អម្លាកាំ អាចរំយានំ ភរិស្បតិ

നംർ

រិនយប់ជំព ប៉ុល្សវគ្គ

របស់កូកយើង ទីនេះសម្រាប់កូកយើង ។ កាលនោះ ព្រះសារីបុត្ត មានអាយុ ទៅអភិភានាក្រោយ ១ សង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រជាន កាល បើពួក អន្តេវា ចិត បេ ចំតួកធព្វគ្គិយភិត្តហួងហែងវិហារ ហ្លួងហែងទីដេក ហើយ ເທກຂໍ້ເກວັນ ເທີ່ ສີຍິ່ອຊາອ ເວັບເອາສລ໌ເອງ ປະດຳເພື່ອ ໆ ເສາເສາ: ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់តើខាទ្យ័ង ក្នុងពេលបក្ខសសម័យនៃពត្រី ហើយ esignation ។ ព្រះសារីបុត្តមានអាយុកភ្នំកត្រហែមដែរ ។ ព្រះអន្ត e^{a} ត្រាស់សូរថា នរណា នៅក្នុង e^{a} ; r ព្រះសារីថុត្តក្រាបបន្ន៍ខ្លួលថា បត់ត្រព្រះមានព្រះកាគ ខ្ញុំព្រះអង្គឈ្មោះសារបុត្ត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ឋា ម្នាលសារីថុត្ត ហេតុអ្វីក៏អ្នកមកអង្គយក្នុងទីខេះ ។ ឯព្រះសារីថុត្ត មានអាយុកក្រាបបន្តំទូលេសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ (៣៧) ក្រោះទំពននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះកាតឲ្រន៍ ឲ្យប្រជុំភិត្តសត្យ ហើយសូរបញ្ហាក់ភិត្ត ព័នឲ្យាយថា ម្នាលភិត្តព័នទ្យាយ ព្វថា ភិត្តជាអន្តេវាសិករបស់ពួកធព្វត្តិយភិត្ត ដើរដែន ពាទានមុ ១ សង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ហើយហ្លួងហែងវិហារ ហ្លួងហែងទីដំណោកថា ទី នេះសម្រាប់ឧបដ្យាយ៍របស់ពួកយើង ទីនេះសម្រាប់អាចារ្យរបស់ពួកយើង

សេខាសឲ ខ្លុស្តពេ អគ្គាសនំ អគ្គោទកំ អគ្គចំណ្មោ

ត់នំ អម្លាត់ ភរិស្បត្តិ ។ សច្ចំ ភកវាតិ ។ វិកហាំ ពុធ្យោ កករាំ តាដំ ហំ នាម តេ ភិក្ខាវ មោយយុវិសា ពុទ្ធប្បមុទស្ស សង្ឃស្ស បុរតោ បុរតោ កន្តា វិហារ។ **ဗ်ာင္ဂ၊စာလ႑ွင္ရဲ့ ၊လယ**္ပားဟာ ဗ်ာင္ဂ၊စာလ႑ွင္ရဲ့ နဲဒိ အမ္ဘာ ကိ នុខដ្ឋាយានំ ភាំស្បត់ ឥនំ អម្លាត់ អាចយោនំ ភាំស្បត់ ត់ជំអម្លាត់ ភរិស្សត័ត៍ ជេតំ ភិត្តាវ អប្បសញ្ញជំ វា បសានាយ ។ បេ។ កែហិត្វា ឧម្ម័ កេដំ កេត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេស តោ កិត្តាវាអាហតិ អត្តសន៍ អក្តោនតំ អត្តប៉ណ្ឌន្តំ ។ ឯកច្ចេះ ភិក្ខុ ឯវមាហ័សុ យោ ភត. ក់ ទត្ត័យកុលា ខត្តជីតោ សោ អហេតំ អក្តាសនំ អក្តេនតំ អត្តប៉ណ្ឌទ្តំ ។ រាំតាច្វេ ភិត្ត រារមាហំសុ យោ កកក់ ព្រាហ្មណ៍កុលា ខព្វជំតោ សោ អរហតំ អត្តសនំ អក្តេនតំ អត្តខ័ណ្ឌត្តំ ។ រាភាទ្រុ ភិត្ត្

നംഹ

សេនាសនក្ខន្ធព: អាសនៈប្រសើរទឹកប្រសើរនឹងដុំបាយប្រសើរ ទីនេះសម្រាប់ភ្នកយើង តិតមែនឬ ។ ភ្នកភិត្តុក្រាបបង្គំទូលថា សូមទេន តិតមែន ។ ត្រះតុទ្ធមានត្រះកាគឲ្រឪថានាសថា ម្នាល មេត្តាព្រេស ភិត្តទាំងទ្បាយ ត្លូកចោយបុរសនោះមិនសមបើខឹង ដើរដែនទៅខាងមុខៗ សន្យ មានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ហើយហ្ចូងហែងវិហារ ហ្មុងហែងទីដំណេក ទីនេះសម្រាប់ទុបដ្បាយរបស់ពួកយើន ទីនេះសម្រាប់អាចារ្យរបស់ th ពួកយើង ទីនេះសម្រាប់ពួកយើងដូច្នេះទេ មាលក់ក្នុំពំងទ្យាយ អំពើនេះ មិនមែនដឹកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្វា ឲ្យដ្រះថ្វា ឡើង ទេ ។ បេ ។ លុះ ទ្រង់ចន្ទោសហើយ ក៏ធ្វើធម្មឹកថាត្រាស់ហោភិក្ខុ ពំងឡាយមកថា ម្នាល ទឹកប្រ ភក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដូបម្តេចគួរនឹងទទួលអាសនៈប្រសើរ (๑) សេរ (${}^{(w)}$) នឹងដុំជាយប្រសេរ (${}^{(m)}$ ជាន ។ ត្រួកកិត្ត រុះក្រាមបន្ត័ទូលយាំង នេះថា បតិត្រទ្រះមានត្រះភាគ កិត្តណា ចេញអំពី ទត្តិយត្រកូលមកបួស ลิธุเภาะเรียลุเจรูญคงระเยเพ้า ริธุเบเพ้า ธิธะุตาษเยเพ้า ពួកភិក្ខុ ខ្វះក្រាមបង្គ័ទូលយាននេះថា បតិត្រព្រះមានព្រះ ជា ន 7 ភាគ ភិក្ខុណា ចេញអំពីព្រាហ្មណត្រកូលមកបួស ភិក្ខុនោះ ទើបគួវទទួល គាសនៈប្រសើរ ទឹកប្រសើរ នឹងដុំ**ណ្**យប្រសើរបាន ។ ពួកភិក្ខុខ្វះ អដ្ឋកថា ថា សំដោយកអាសនៈសម្រាប់ព្រះថេរៈ ។ L សំដោយកទឹកទក្ខំណោទកៈ ។ ៣ សំដោយកដុំបាយសម្រាប់សង្ឃត្ថេរ ។

mod

វិនយប់ដំពេ ចុល្វវគ្គោ

រាមេាហំសុ យោ ភកវា កហមន៍កុលា ខព្វជំតោ សោ អរហត់ អត្តាសនំ អត្តោធត់ អត្តចំណូន្តំ ។ ឯកច្មេ កំត្ រាមមាល់សុយោភតវា សុត្តត្ថិ តោ សោ អាមាត់ អត្តា-សនំអក្តេនតាំ អក្តខ័ណ្ឌន៍ ។ ឯកាក្វេ ភិក្វុ ឯវមា. ທີ່ សុ ເພາ ສຮກ ໂຜພະເກ າ ເຍາ ເພາ ສຮກ ຂອງ ສ. ខំកោ សោ អរមាត់ អក្តាសនំ អក្តោន កំ អក្ក ខំណ្ឌន្តំ។ រាភាទ្ធ ភិក្ខុ រាវមាហ័សុ យោ ភកវា ១ឋមស្បូ ឈា. ឧស្ស លាភី សោ អហោឆិ អត្តាសនំ អត្តោនតំ អត្ត-ខណ្ឌន្តំ។ រាគាច្រុកត្រូរាមមាហំសុ យោកកក ខុត៌. យស្ប ឈានស្ប លាភី សោ អហេតិ អត្តសនំ អក្តោនតំ អត្តចំណ្ទត្តំ ។ រាំតាច្នេ ភិត្ត រាវមាហំសុ យោ កកវា តត៌យស្ប ឈានស្ប លាភី ។ ខេ ។ យោ ភកវា ខតុត្ខស្ប ឈាឧស្ស លាភី សោ អហេត អត្តាសនំ អត្តោនតំ អត្តបំណួន ។ រាតាច្ ភិក្ខុ

ന്റം

វិនយបិដក ចុល្**វ**គ្គ

ព្រមបន្ដ័ទូលយ៉ាំ**ង**នេះថា បតិត្រព្រះមានព្រះភាគ ភិត្ដណា ចេញអំពី គហបតិត្រកូលមកបូស ភិត្តនោះទើបគួរទទួលអាសនៈប្រសើរ ទឹកប្រសើរ នឹងដុំមាយប្រសើរបាន ។ ពួកភិត្តទុះក្រាបបង្គំទូលយ៉ាំងនេះថា បតិត្រ ព្រះមានព្រះភាគ ភិត្ត ណា ទៀនគម្ពី ព្រះសូត្រ ភិត្ត នោះ ទើបក្ប ទទួលអា-សនៈប្រសើរ ទឹកច្រសើរ នឹងជុំបាយប្រសើរបាន ។ ពួកភិក្ខុទុះក្រាបបង្គំ ខូលយ៉ាងនេះថា បតិត្រព្រះមានព្រះកាត ភិក្ខុណា ខ្រទ្រង់វិន័យ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ភិក្ខុណាជាឌម្មកចិក ភិក្ខុនោះ ទើបគួរទទួល អាសនៈ ប្រសើរ ទឹកប្រសើរ នឹងដុំបាយប្រសើរបាន ។ ញ្លាក់កិត្តខ្វះ មដ្បាន ភិត្តនោះទើបគួរទទួលអាសនៈប្រសើរ ទឹកប្រសើរ នឹងដុំចាយ ប្រសើរធាន ។ តួកភិក្ខុ ទូ:ក្រាមបង្គំទូលយ៉ឺងនេះថា បតិត្រព្រះមាន ព្រះភាគ ភិក្ខុណា ចានទុតិយដ្ឋា<mark>ន ភិក្ខុនោះទើបគួរទទួលអាសន:ប្រសើរ</mark> ^{ទឹ}កប្រសើរ នឹងដុំបាយប្រសើរ**បាន ។** ពួកកិត្តទុះក្រាបបង្គ័ទូលយ៉ា**ង** នេះថា បតិត្រព្រះមានព្រះភាគ ភិត្តណា**ពុខតតិយ**ជ្បាន ។ បេ ។ បពិត្រព្រះមានព្រភគេ ភិត្តណាធុនចតុត្តដ្បាន ភិត្តនោះទើបគួរទទួល ពាសទៈប្រសើរ ទឹកប្រសើរ ខឹងដុំជាយប្រសើរបាន ។ ញូកភិក្ខុខ្វះ

សេទាសនក្ខន្ធពេ តិសហាយវត្ថ

រៅមេាហំសុ យោ គកវា សោតាខណ្ឌ សោ អរហតំ អក្កាសនំ អក្កោនកាំ អក្កខំណ្ឌិន្តំ ។ រាំកាច្ចេ កិត្ត្ រៅមេាហឹសុ យោ គកវា សភាំនាតាមី⁽⁰⁾ ។ ខេ ។ យោ គកវា អនាតាមី ។ ខេ ។ យោ គកវា អរហា សោ អរហតំ អក្កាសនំ អក្កោនកាំ អក្កខំណ្ឌិត្តំ ។ រាំកាច្ចេ គិត្ត្វ រៅមេាហឹសុ យោ គកវា តៅជ្ជោ សោ អរហតំ អក្កាសនំ អក្កោនកាំ អក្កខំណ្ឌិត្តំ ។ រាំកាច្ចេ កិត្ត្ រៅមេាហំសុ យោ គកវា ជន្បក់ញោ សោ អរហតំ អក្កាសនំ អក្កោនកាំ អក្កខំណ្ឌិត្តំ ។

(៣៩៤) អ៩ ទោ ភកវា ភិក្ខុ អាម ទេសំ ភ្គុទុព្ំ ភិក្ខុវេ ហិមវន្ត ខេស្ស ^(b) មហា ធំ ក្រោះ អា អេលា សំ ។ តំ តយោ សហាយា ឧប ខិស្សាយ វិហរឹស្ តិត្តិ រោ ខ មត្តាដោ ខ ហត្ថិនា តោ ខ ។ តេ អញមញ្ញំ អតាវវា អប្បតិស្សា អសាកវត្តិតា វិហរឹស្^(m) ។ អថ ទោ ភិក្ខុវេ តេសំ សហាយា ដំ ឱតឧ ហោសំ អហោ ខ្លួន លេតសនត្ថទុក រឿងសត្វផលំឡាញ់ញ ត តូ ក្រាបបង្គំទួលយ៉ាងនេះថា បត្តិត្រទ្រះមានព្រះភាគ ភិក្ខុណាដាសោតា-បន្ន ភិក្ខុនោះទើបគួរទទួលមាសនៈប្រសើរ ទឹកប្រសើរ នឹងដុំបាយប្រ-សើរបាន ។ ក្លួកភិក្ខុខ្វះក្រាបបង្គំទួលយ៉ាងនេះថា បត្តិត្រទោទព្រះ កាគ ភិក្ខុណាជាសកំទាតាមី ។ បេ ។ បត្តិត្រទ្រះមានព្រះភាគ ភិក្ខុណា ជាអនាតាមី ។ បេ ។ បត្តិត្រទ្រះមានព្រះភាគ ភិក្ខុណា ជាអរហន្ត ភិក្ខុ នោះទើបគួរទទួលមាសនៈប្រសើរ ទឹកប្រសើរ នឹងដុំបាយប្រសើរបាន ។ ពួកភិក្ខុខ្វះត្រាបបង្គំទួលយ៉ាងនេះថា បត្តិត្រទោះមានព្រះភាគ ភិក្ខុ ណាបានវិជ្ជា បា ភិក្ខុនោះទើបគួរទទួលមាសនៈប្រេសើរ នឹងដុំបាយប្រសើរ ទាំង ដុំបាយប្រសើរបាន ។ ពួកភិក្ខុខ្វះត្រាបបង្គំទួលយ៉ាងនេះថា បត្តិត្រទួលយ៉ាងនេះថា បត្តិ ព្រះមានព្រះភាគ ភិក្ខុណាបានអភិញ្ញា ៦ ភិក្ខុនោះទើបគួរទទួលមាសនៈ ប្រសើរ ទឹកប្រសើរ នឹងដុំបាយប្រសើរបាន ។

(៣៧៤) គ្រា នោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ ហៅភិក្ខុ ពំង ទ្បាយថា ម្នាលភិក្ខុ ពំងទ្បាយ ហេតុ (នេះ) ធ្លាប់មានមក ហើយ នៅ ខាង ហិមវន្តប្ប ខេសមានដើម ដៃធំ ១ ដើម ។ សត្វតា តួគឺ ទ ៣ ១ ស្វា ១ ដំរី ១ ជា សំឡា ញ់គ្នា តែងនៅអាស្រ័យ នឹង ដើម ដៃធំនោះ ។ សត្វពំងនោះ មិន គោ-វ៣ មិន កោត ក្រែង មិនប្រព្រឹត្ត ស្មោះ ស្មើ ពៅ វិញ ទៅមកវកគ្នា ទ្បើយ ។ ម្នាលភិក្ខុ ពំងឡាយ សត្វជាសម្ភាញ់ និងគ្នា ពំងនោះ មាន សេច ក្តី ត្រិះ រឹះ ថា ន្ ៤០

බාමම

mob វិនយបិដកេ ចុល្យវិវត្តា មយំ ជា នេយ្យាម យំ អម្លាក់ ជាតំហា មហន្តតំ តំ ရက္ မာယ္လိုးကပါရ မႊန္ေၾကာပါရ ရီ. ដេយ្យាម តស្ប ច មយំ ឱ្យនេ តំដេយ្យាមាតំ ។ អ៥ ទោ ភិត្តាវ តិត្តិ ពេ ខ មក្តាដោ ខ មាត់នាកំ បុខ្មុំ-សុទ្ធ សម្ម គើ ចោរាណ៍ សរស័ត៌ ។ យនាហំ សម្មា ចោត តោ⁽⁹⁾ យោម ៩មំ នំក្រោនំ អន្តរា សត្ថនំ តា-វិត្វា អតុក្តមាម អត្តផ្លូវកាំ មេ ឧនរំ ជុបតិ ៩មាហំ សម្មា ចោកណ៍ សភមិត ។ អ៩ ទោ ភិត្តាវេតិត្តិភេ ខ တခို့ က ေ ဗ က္က ၕိ ဗု ကို ကို က မ က ၊ တ က က က က က ស៊ីតំ ។ យនាហំ សម្មា ឆា ទោ ហោម នមាយ និស៊ីនិត្វា តមស្ស ធំក្រោជស្ស អក្កផ្លាំ គានាមិតសាហ៍ សម្មា ចោកណ៍ សកមីតំ។ អ៩ ទោ ភិក្ខាវ មក្លាដោ ច ហត្ថិ-အ က ေ ခ်န္နံ၊ ဗိုင္မိ ကို လမ္ က ေ ကေ က လ ေ လ . ស័ត៌ ។ អមុតាស្ម៍ សម្មា និតាសេ មញជំក្រោះ អញោស តតោ អហំ ដលំ^(b) កក្ខត្វា ៩មស្ម៍ ឱុកា-សេរទ្ធុំ អតាសី តស្បាយំ ខំក្រោពោ ជាតោ តនា-ហ^(m) សម្មា ជាតំយា មហន្តពារនិ។ អ៥ ទោ ភិក្ខុវេ ១ ន. ឆាញោ ២ ន. ឯកំដលំ ។ ៣ ន. តភាចហំ ។

វិនយរ៌ដា បុល្វវគ្គ

ពួកយើង ធ្វើម្ដេចទំងដឹងពិតថា នណោជាធំពីកំណើតជាងយើង ៗ ត្រូវធ្វើ សក្ការ: ធ្វើសេចក្តីគោវព រាប់មាន បូជាអ្នកនោះ ម្យ៉ាងទៀតយើងត្រូវបិត នៅក្នុងទុវាទរបស់អ្នកនោះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ គ្រានោះ ទទានឹងស្វា សូរដំរីថា ម្នាលសទ្វាញ់ អ្នកធានរលឹកឃើញហេតុព័ម្មឧដូចម្ដេច ។ ដំរីធ្វើយ ថា ម្នាលសម្ងាញទាំងឡាយ កាលដែលខ្វំនៅតួច ខ្វំធ្វើដើមជ្រៃនេះ ក្នុង ចន្ទោះក្មេទាំងពីរលើយដើរទៅ ចុងត្រយ (ជ្រៃនេះ) ទល់ទើងពោះខ្ញុំ ម្នាល សទ្វាញ់ ទំងទ្បាយ ខ្ញុំលើកឃើញនូវហេតុពីមុខដូច្នេះ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យយកាលនោះ ទពនឹងដំរីសូរស្ងាថា ម្នាលសម្ងាញ់ អ្នករលិកឃើញ ហេតុពីមុនដូចរម្ដូចទុះ ។ ស្វា ធ្វើយថា ម្នាលសម្ងាញ់ព័ងឲ្យយ កាល ដែលខ្ញុំនៅតូច ខ្ញុំអង្គួយលើផែនដី ហើយទំពាស៊ីត្រួយដ្រៃនេះ មាល សទ្វាញ់ទាំង ឡាយ ខ្ញុំរលឹកឃើញហេតុតមុខដូច្នេះ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ ត្រានោះ ស្វានឹងដំរីសូវទៅទទាថា ម្នាលសម្ងាញ់ អ្នកលើកឃើញហេតុ ពីមុនដូចម្ដេច រុះ ។ ទទាធ្វើយថា ម្នាលសម្ងាញ់ពំនទ្បាយ ក្នុងទីឯណោះ ยารเมียใสต์ ๑ เมีย อุ้งรุ้ไห้เอเบ็พ เบ็งยกห์ตั้เราะ ยกชเยาชล์ វច្ចៈក្នុងតុកាសនេះ ជ្រៃនេះកំកើតអំពីវច្ចៈរបស់ខ្ញុំ ម្នាលសម្ងាញ់ទាំងទ្បាយ ខ្ញុំជាសត្វធំពីកំណើត តាំងអំពីកាលនោះមក ។ ម្នាលកិត្ត ព័នទ្យាយ

មក្កាដោ ច ហត្តិនាគោ ច តិត្តិ វិមត្តហេចុំ ត្វំ សម្ម អម្ពុគាំ ជា និយា មហន្តកោ តំ មយំ សក្តាំស្ពាូម គ. ក្រភាំសក្អម មានេសក្អម មូដេសក្អម តុយ្ណញូ មយំ ខ្ញុំ-វានេ តំដ្ដេយ្យមាត៌^(ទ) ។ អ៥ ទោកក្ដាវេតិត្ថិ ភេ មញ្ញដញ្ ហត្ថនាកញ្ មញុសុ សីលេសុ សមាន មេសំ អត្តនា ខ បញ្ចុស្ សីលេសុ សមានាយ វត្តតំ ។ តេ អញ្ហមញំ សតារាំ សប្បត៍ស្តា សភាឥរត្តភា ហៃវិត្វា តាយស្ប កេនា បម្លោក សុកតំ សក្តំ លោក នុមមផ្លឹស ។ ມສໍເອາ ກໍ່ຕູແຂ່້ຮູ້ພໍ ລາຍ (ໆ ບູຍເພິ່ អເຫາ. ພໍ້ສໍາ (៣៧៣) យេ វ៉ុន្មាមបទាយភ្នំ នា នមូស្ស តោវិនា និដ្ឋ ជម្មេ ច ចាសំសា សម្បូរាយោ ខ សុក្កតំតំ ។ ເຮັບ ລາຍ ກິດາທີ່ສາຍາລະຄາ ອາດທາ ສຸຫ-មញំ សតារង សប្បត៌សុា សភាគវត្ត៌តា ហៃវិស្សត្តំ តន ខ្វេនំ^(b) ភិក្ខាវ សោកេខ យំ តុម្ភេ សំស្វាត្វានេ

សេតសនក្ខន្ធកេ គឺសហេយវត្ថ គារវិកហិ

សេតាសតក្ខន្ធព: រឿងសត្វជាសំឡាញ់ញ ៣ តួនឹងការរំព**ញ**

ស្វានឹងដំផែនពោលពាក្យនេះនឹងទទាថា ម្នាលសម្ងាញ់ អ្នកដាជំ ពី កំណើតជាជយើង យើងនឹងធ្វើសក្កាវៈ គោវព រាប់អាន បូជាអ្នក មួយ ទៀត យើងនឹងតាំងនៅក្នុងខ្លាំទរបស់អ្នក ។ ម្នាលកិត្តទាំងទុក្រយ ត្រានោះ ទទាឲ្យស្វានឹងដំរីកាន់សីលទាំង ៥ ហើយសមាទានប្រព្រឹត្តសីល ពំង៥ ដោយ ខ្ល ន ង ន ។ សត្វ ព ំង ទ្យាយ នោះ កោះ ពា កោត ក្រែង ប្រ ព្រឹត្ត ស្មោះស្មើទៅវិញទៅមករកត្នា លុះទំលាយ១ន្ធ ទៅកាន់លោកទាងមុ១ កំពុន ៧ កើតក្នុងសុគតិ គឺ ឋានសួតិ ។ ម្នាលភិក្ខុ ហំងឡាយ ព្រហ្ម-បលៃធម៌ទុះឯង ឈ្មោះតត្តិយៃព្រហ្មបរៃយ: ។ (៣៧៣) ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ពួកជនដែលឈ្វាស ក្នុង ធម៌ កោតក្រែងចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ វេមែងបានសេចក្តីសរសើរ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង បានសុគតិក្នុងបរលោកផង ។ ម្នាលកិត្ត ព័ង រាយ អម្យាលពួកសត្វតិរុច្ឆាន ព័ងនោះ ម្ដេចក៏ចេះ គ្មោះ កោតក្រែងប្រព្រឹត្ត ស្មោះ ស្មើ ដល់ត្នានឹងត្ន ៧ ជាន ចំណន់ បើ អ្នកទាំឥទ្យាយបូសក្នុងធម្មវិទ័យ ដែលតឋាគតសំដែងហើយដោយប្រភៃ

វិនយប៌ដំពេ ចុល្វវិវត្តា

ឌម្មតែយេ មព្វដ៍តា សមានា អញ្ញមញ្ញំ សការវា សប្បត៍ស្បា សភាករ៉ុត្តិតា ហៃហេយ្យថ នេតំ កំត្តាវៅ អប្បសញ្ញនំ វា បសានាយ ។ បេ ។ កែហើត្វា ឧម្មី តា៥ តាត្វា កំត្តា អាមន្តេសិ អនុជានាមិ ភិក្ខាវៅ យថាវ៉ុឡាំ អភិវានន៍ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ចលិតាម្មី សាមីចំតាម្មី អក្តាសនំ អក្តោនតំ អក្តបំណ្ខំ ន ច ភិក្ខាវៅ សង្ឃ័តាំ យថាវ៉ូឡាំ បដិតាហិតត្វំ យោ បដិតាហេយ្យ អាបត្តិ នុញ្ញដស្ស⁽⁹⁾ ។

(៣៧៤) ឧសយ៌មេ ភិក្ខាវេ អវន្តិយោ ដុព្វ សម្បីខ្នេន បញ្ញ ឧបសម្បីញ្ញេ អវន្តិយោ អនុម សម្បីខ្នេន បញ្ញ ឧបសម្បីញេ អវន្តិយោ មនុទ្ទ សម្បីខ្នា អវន្តិយោ ខាតុក្តាមោ អវន្តិយោ បណ្ឌាតោ អវត្តិយោ ឆារិកសំតោ អវន្តិយោ អ្វលយ ខដិតាស្បី-ពាលោ អវន្តិយោ មានត្តាលោ អវន្តិយោ មានត្តចា-រំតោ អវន្តិយោ អត្តានាហោ អវន្តិយោ សនត្តចា-

១ ៦. ម. ទុក្កដស្សាត ។

m06

វិនយបិដា ចុល្លវត្ត

យាងខេះ តួរណាស់តែគោរពកោតក្រែង ច្រព្រឹត្ត ស្មោះ ស្មើដល់គ្នានឹងគ្នា ដោយហេតុណា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរ ច្នេំហេតុទុះ ឲ្យល្អ ក្នុងសាសនាខេះចុះ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អំពើនេះមិនថែនទាំឲ្យ ដេះថ្នាដល់តួកដន ដែលមិនទាន់ដែះថ្នាខេ ។ បេ ។ ពុះឲ្រ៩បន្ទោស ហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិត្តទាំងឡាយមកថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតការថ្វាយមន្ត្ន ការក្រោកទទួល អញ្ញលិកម្ម សាមីចិកម្ម អាសនៈប្រសើរ ទឹកប្រសើរ ខឹងដុំជាយប្រសើរ (ដល់ភិត្ត) តាមលំដាប់ចាស់ខ្លី ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តែថាវត្តជាបេសសង្ឃ កិត្តមិន ត្រូវឃាត់ទាំងតាមលំដាប់ចាស់ខ្លួរ ខេត្តណាយតេទាំង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣៧៤) ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ អរទ្វិយបុគ្គល (បុគ្គលដែលក់ក្ខុមិន ត្រូវសំពះ) នេះមាន ១០ ពួក គឺ កិត្តដែលបាន បសម្ប ពមុន មិនត្រូវ សំពះក់ក្ខុ ដែលបាន បសម្ប ពាក្រេយ ១ មិនត្រូវសំពះអនុបសម្បន្ន ១ មិនត្រូវសំពះកិត្តបាស់ ដែលមានសំវាសផ្សេងគ្នា ជាអធម្មវាទី ១ មិនត្រូវ សំពះមាតុត្រាម ១ មិនត្រូវសំពះមនុស្ស ខ្លើយ ១ មិនត្រូវ សំពះកិត្តដែល កំពុងនៅបរិវាស ១ មិនត្រូវ សំពះកិត្តដែលគួរ ៣ញមក កាន់មូលាបត្តិ ១ មិនត្រូវ សំពះកិត្តដែលគួរដល់មានត្ត ១ មិនត្រូវ សំពះកិត្តដែលកំពុងប្រព្រឹត្ត មានត្ត ១ មិនត្រូវ សំពះកិត្តដែលគួរ សំអត្តភាព សំព័ត្ត ទាំងទ្ជា យ សេខាសនក្ខន្ធពេ តិវិន្ទិយោ ១ទួស្សាត់

តិត្តាវេ ឧស អវត្ថិយា ។ តយោមេ ភិក្ខាវេ វត្ថិយា បញ្ញ ឧបសម្បត្ថេន បុរេ ឧបសម្បញ្ញេ វត្ថិយោ នានា. សំវាសតោ វ៉ុឌ្ឃតរោ នម្មវានី វត្ថិយោ សនៅកោ លោ-កោ ភិក្ខាវេ⁽⁰⁾ សមាកោ សព្រហ្មកោ សស្សមណ. ព្រាហ្មណិយ ខជាយ សនៅមនុស្សាយ តថាតតោ អរហំ សម្មាសម្ពុន្ធោ វត្ថិយោ ៩ទេ ទោ ភិក្ខាវេ តយោ វត្ថិយាតិ ។

(៣៩៩) ភេន ទោ បន សមយេន មនុស្សា សង្ឃ៍ ឧន្ទិស្ឃ មណ្ឌបេ ខដំយានេន្ទិ សន្ធា ខេដំយា នេន្ទិ ខិតាសេ ខដំយានេន្ទិ ។ នត្វក្តិយានំ កិត្តានំ អន្លេកសំតា កិត្តា សង្ឃិតញៅ កកវតា យេខាវុន្ឃ័ អនុញាតំ នោ ឧន្ទិស្បិតានន្ទិ ពុន្ធប្បមុខស្ប សង្ឃស្បឹ អនុញាតំ នោ ឧន្ទិស្បិតានន្ទិ ពុន្ធប្បមុខស្ប សង្ឃស្បឹ មុកតា ខុកតា កិត្តា ខណ្ឌបេ ខរិត្តណ្ណន្ទិ សន្ធា បក្តិណ្ឌន្ទិ ខិតាសេ ខរិត្តណ្ឌន្ធំ ៩នំ អម្លាតាំ ឧខណ្ណ. យានំ ភរិស្បិតិ ៩នំ អម្លាតាំ អាចហោនំ ភរិស្បិតិ ៩នំ អម្លាតាំ ភរិស្បិតិ នាំ អដទោ អាយស្មា សារីម៉ុត្តោ . លាទៅកា រិត្តាវ ហោក ។

කුඉර

សេតសនត្ថទូព: វិទ្ទិឃពុត្តល ៣ ពួកខំងវត្ថុ ដែលគេធ្វើទទួសដល់សង្ឃ បុគ្គលដែលភិត្ថមិនត្រូវសំពះមាន ១០ ចំពូកដូច្នេះឯង ។ ម្នាលភិត្ថុទាំង ឲ្យយ វិទ្ធិយបុគ្គល (បុគ្គលដែលភិត្ថុត្រូវសំពះ) នេះមាន ភា ពួក គឺភិត្ថុ ដែលបាន «បសម្យនាក្រោយត្រូវសំពះភិត្ត ដែលបាន «បសម្យនាមុន ១ ត្រូវសំពះភិត្តុបាស់ជាង ដែលមានសំវស ដេន្រ៍ឆ្នាំជាធម្មវាទី ១ ម្នាលភិត្តុ ទាំង ឡាយ ត្រូវថ្វាយបន្តំព្រះតថា គតអហេន្តសម្នាសម្ពុទ្ធ ក្នុង លោក ព្រម ទាំង ទោញ ណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិ ទោះទាំងមនុស្សដ៏សេស ១ ម្នាលភិត្តុ ទាំង ឡាយ បុគ្គលដែលភិត្តត្រូវសំពះមាន ភា ចំពូកដូច្នេះឯង ។

(ញ៧៥) សម័យនោះឯង មនុស្ស ព័ងទ្បាយ តាក់តែងមណ្ឌប តាក់តែងកម្រាល តាក់តែងទីតុតាសចំពោះសង្ឃ ។ ភិក្ខុ ពំងទ្បាយដា សិស្ស បេសំពួកធព្វគ្គិយភិក្ខុគិតគ្នាថា វត្ថុជាបេស់សង្ឃ ព្រះមានព្រះភាគ ឲ្រង់អនុញ្ញាត ៧ តាមលំដាប់ចាស់ខ្លី ពិតមែន ហើយ តែវត្ថុដែលគេ ធ្វើ ទុទ្ទិស (ដល់សង្ឃ) ព្រះមានព្រះភាគមិន ទាន់ ឲ្រង់អនុញ្ញាត នៅ ឡើយ (លុះគិតដូ ចោះ ហើយ) ក៏នាំគ្នា ដើរដែន ទៅ ទី ទាន់ មនុ ១ សង្ឃ មាន ព្រះពុទ្ធ ជាប្រធាន ហើយ ហួងហែងមណ្ឌប ហួងហែនកម្រាល ហួងហែង ទីតុតាស ថា ទី នេះសម្រាប់ ទុបជ្ឈាយ៍ របស់ពួក យើង ទី នេះសម្រាប់ អាចាប្របស់ ពួក យើង ទី នេះសម្រាប់ ពួក យើង ។ លំដាប់ នោះ ព្រះសារីបុត្រមាន អាយុ វិនយរឹងពេ ពុល្ធវត្តោ

ពុទ្ធឲ្យមុខស្ស សង្ឃស្ស ខំដ្និតោ ខំដ្និតោ កញ្ញា មណ្ឌខេសុ ខាំក្តលំតេសុ សន្ធបេសុ ខាំក្តលំ ទេសុ និតាសេសុ ខាំក្តលំ ទេសុ និកាសំ អលកមា ពោ អញ្ញតរស្មី ក្រោូមូលេ ខំសឺន ។ អ៩ ទោ កកក់ រត្តិយា ខទ្ធុសសមយំ ខទ្ធុដ្ឋាយ ឧត្តាសំ ។ អយ-ស្មា បំ សារីខ្យត្តាតិ ឧត្តាសំ ។ កោ រវត្តាតិ ។ អយំ កកក់ សារីខ្យត្តាតិ ។ កស្ស ភ្នំ សារីខ្មត្ត ៩ ខំ-សំព្នោតិ ។ អ៩ ទោ អាយស្មា សារីប៉ុត្តោ ភកា ពោ រវតមត្តំ អាពេទេសំ ។

(៣៩៦) អ៩ទោ កកក វានស្មឺ ខំពាន វានស្មឺ មករណេ កិត្តាសង្ឃំ សខ្មិចាតាខេត្តា កិត្តា បដំបូខ្ញុំ សខ្ញុំ កាំរ កិត្តាសង្ឃំ សខ្មិចាតាខេត្តា កិត្តា សខ្ញុំ កាំរ កិត្តាស្តី សខ្លាំ អនុញាតិ ខេត្ត សខ្ញុំស្បិតាតខ្ញុំ ពុន្ធប្បទុទស្ស សខ្សែស្បូ អនុញាតិ ទេ កិត្តា មណ្ឌមេ បរិក្តណ្តិន្តិ សខ្លមេ បរិក្តណ្តិន្តិ និ-តាសេ បរិក្តណ្តិន្ត្ត ន័ងខ្ពុំ អញ្ញតិ សខ្លមេ បរិក្តណ្តិន្តិ និ-

က္စစ်

នៃយច់ជា ចុល្វវគ្គ

ទិមខ្លះទៅពីទាងក្រោយ ។ សង្ឃមានព្រះពុទ្ធដាប្រជាន កាលបើពួកអន្តេក សិតរបស់ធព្វត្តិយតិត្ត ហួងហែងមណ្ឌថ ហួងហែងកម្រាល ហួងហែងទី ទុកាស (ដូច្នោះ) លោកមិនចានទីទុកាស ក៏ទៅគង់ទៀបគល់ឈើ ១ ។ លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះកាតឲ្រន់តើនទៀន ក្នុងបច្ចសសម័យនៃវាត្រី ហើយឲ្រន់ក្នុកត្រហែម ។ ព្រះសារីថុត្តមានអាយុ ក៏ក្នុកគ្រហែមដែរ ។ ព្រះ អន្នខ្វែធ់ត្រាស់សួរថា នរណានៅក្នុងទីទុះ ។ ព្រះសារីបុត្តគ្រាបបន្នំខ្លួលថា បញ្ចិត្រព្រះមានព្រះកាត ខ្ញុំព្រះអន្នឈ្មោះសារីបុត្ត ។ ព្រះអន្នខ្វែឆ្លាស់ សួរថា ម្នាលសារីបុត្ត ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមកអន្នយក្នុងទីនេះ ។ ព្រះសារីបុត្ត មានអាយុក្រាបបន្នំខ្លួលសេចក្តី²; ចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។

(៣៧៦) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ ឲ្យប្រជុំកិត្តសង្ឃ ហើយទ្រង់សូរបញ្ជាក់ពួកកិត្តថា មាលកិត្តទាំងទ្យាយ ព្ ថា កិត្តទាំងឡាយជាសិស្ស របស់ពួកធព្វត្តិយតិត្តតិត ឆ្នាំថា វត្តជារបស់ សង្ឃ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់អនុញ្ញាតតាមលំដាប់ចាស់ខ្ចុំ ពិតមែនហើយ នៃវត្តដែលគេទុទ្ធិស (ដល់សង្ឃ) ព្រះមានព្រះភាគមិនទាន់ទ្រង់អនុញ្ញាត នៅទ្បើយ (លុះគិតដូច្នោះហើយ) ក៏នាំគ្នាដើរដែងទៅពីនាងមុខ ១ សង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ហើយក៏នាំគ្នា ហួងហែងទណ្ឌប ហួងហែង តម្រាល ហួងហែងទីតុកាសថា ទីនេះសម្រាប់ទូបជ្យាយ៍ របស់យើង

សេនាស់សន្តថ្មពេ ឧញសយនមហាសយនានិ ត់នំ អម្ភាគាំ អាចរិយានំ ភាំស្បួត ត់នំ អម្លាគាំ ភាំស្បូ. តិត ។ សន្ម កកវាតិ ។ បេ។ កែហេត្វា ជម្មី តាថំ តាត្វា ភិក្ខា អាមន្តេសិ ន ភិក្ខាវេ ខុខ្ចិស្បភាតម្បី យដាវូឡ័ ខដំពាហិតថ្ងំ យោ ខដ៌ពាហេយ្យ អាខត្តំ នុត្តដស្អាត ។ (៣៧៧) នេះ លោ បន សមយោន មនុស្សា កន្លាន្ត អ-ន្លាយពេនទ្វាសយឧមហាសយនានិ ខញ្ញាចេន្តិ សេយ្យ-៥ នំអាសន្ទឹ បហ្ថន្លំ តោណាតាំ ចិត្តតាំ បដិតាំ បដល់តាំ ត្លាំតំ តៃតដិតំ នុទ្ធលោម ឯកខ្លោម តដិស្ប៍ $^{(\circ)}$

നംന

សេនាសទក្ខន្ធក: អាសនៈខ្ពស់នំងអាសនៈប្រសើរ

ទីនេះសម្រាច់អាចារ្យរបស់យើង ទីនេះសម្រាប់យើងពិតមែនឬ ។ ពួក ភិត្តក្រាបបង្គំខូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តារជ្រោស ព័តមែន ។ បេ ។ លុះ ទ្រន់បន្ទោសហើយ ទ្រន់ធ្វើធម្មឹកថាត្រាស់ហោតួកភិក្ខុមកថា ម្នាលភិក្ខុ ត់ឥឡាយ នោះបរិវត្តដែលគេធ្វើទទ្ទិស (ដល់សង្យ) ពួកភិក្ខុមិនត្រូវ ឃាត់ទាំង កៅតាមលំដាប់ចាស់ខ្លី ទេ កិច្ចណា ឃាត់ទាំង ត្រាំអាបត្តិទុក្កដ។ (៣៧៧) សម័យនោះឯង មនុស្ស ព័ងឲ្យ យនាំគ្នាក្រាលអាសនៈខ្លស់ គាសនៈប្រសើរ ក្នុងរវាងកត្តទឹងបន្ទោះផ្ទះ (ប្រគេនពួកកិត្ត) គាសនៈ **ខ្ពស់គាសនៈប្រសើរដូចម្ដេចខ្វះ** គាសន ខ្ពស់គាសនៈប្រសើរនោះ គឺអា-សន្ទិ (អសនៈ ខ្ពស់ហួសប្រមាណ) បល្ងន្ត: (គ្រែដែលមានដើនខ្ពស់វិចិត្រ ដោយរូបសត្វសាហាវ) គោណក: (ព្រំដែលមានកេមវែងដាំង ៤ ឆ្នាប់) ចិត្តកៈ (កម្រាលដែល ធ្វើគឺពេមសត្វវិចិត្រ ដោយរូបសត្វសា ហាវ) បដិក: (កម្រាលមានគណិសដែលធ្វើដោយរោមសត្វ) បដលិកៈ(កម្រាលដែលធ្វើ ដោយរោមសត្វជាផ្តាំចុះផ្កោម) តូលិកៈ (កម្រាលដែលញាត់ដោយសំឡីត) វិកតិក: (កម្រាលដែលធ្វើដោយរោមសត្វថៃត្រ ដោយរូបសត្វមានសីហ: នឹងទ្វាធំជាដើម) ទទ្ធលោមិ (កម្រាលដែលធ្វើដោយកេមសត្វមានកេម ច្រាងតែទ្វាង) ឯកន្តលោម (កម្រាលដែលធ្វើដោយកេមសត្វមានកេម ច្រានព័ត៌ពីពេរន) កដិស្រៈ (កម្រាលដែលធ្វើដោយឌិនចាសនឹងសូត្រ

តា១៧

ကေား လေ ယ၂ိ က ဗွ လိ ^(၀) ကုန္မ က စန္နာ ၊ မလျနား ၊ ဗန္နာ
អជិនប្បារណ៍ តានលិមិតប្បាប្បទ្ធន្តាលាំ សនុន្តាចូន នុ-
កតេលេសំតតុខនានំ។ កំត្ញូ តុតុច្ជាយន្តា នាក់នំ.
សិនត្តិ ។ កកៅតោ ឯកមត្តំភាពេរខេសុំ ។ អនុជានាមិ
ភិត្តូវេម ខេត្តា តំណិ អាសន្តិ៍ ខល្អដំ តូលិតាំ អាសេសំ(*)
ลับที่สร้ หล้ะ เรื่อ เรา หล้ะยอตู้ กู้ยุ่า
(៣៧៤) គេន សា បន សមយោន មនុស្បិ
အနူးက မင္စီးကား၊ ဆိုးလာဗင္စီ ရယိုရဲ့ ရက္ရန္နဲ့ ရက္စီ ရက္စီ ရက္စီ ဆ
មេត្ត ។ ភិក្តា កាកាទាយនា ន អភិមសិនតំ ។
ទ អយ់ ៖.ម. បោត្តពេសុ ន ទិស្សតិ។៤ អយ់ អរិសេសសាទ្ធោ ៖.ម. បោត្តពេសុ ន ទិស្សតិ។

វិនយមិនពេ ចុល្ងវគ្គោ

ಗಾಂದ

វិនយប៌ឝក ចុល្អវត្ត

ហើយ ចាក់ស្រែះដោយគេនវត្ថុ) កោសេយ្យៈ (កម្រាលដែលធ្វើដោយសរ សែសូត្រហើយចាក់ស្រែះដោយតេនវត្ថុ) កម្ពល: (កម្រាលដែលធ្វើដោយ ពេមសត្វ) កុត្តក: (កម្រាលដែលធ្វើដោយពេមសត្វល្មមពួកសើរឆ្នាំ ១៦ នាក់ឈរកំពុន) ហត្ថត្ថរៈ (កម្រាលសម្រាប់ក្រាលលើខ្នងដំរី) អស្សត្ថរៈ (កម្រាលសម្រាប់ក្រាលលើខ្នុងសេះ) រថត្ថរៈ (កម្រាលសម្រាប់ក្រាលលើ 18) អជនឲ្យវេណ៍ (កម្រាលដែលធ្វើដោយស្បែកទ្វា) កទល់មិតថវរ. ប្បច្ចត្តណេៈ (កម្រាលដ៏ទត្តមដែលធ្វើដោយស្បែកសត្វឈ្មួស) សទុត្ត-រក្ខទ: (ទីដេកដែលមានពិភាខក្រហមពីទាងលើ) ទុកតោលោហិតកុបជាន: (កម្រាលដែលមានរទ្ទ័យមានគណ៌ក្រហមពំងតីរទាង គឺខ្វើយក្បាលនឹង រទ្ទ័យដើង) ។ តួកកិត្តរង្កៀសមិនហ៊ានអង្គុយ ។ កិត្តទាំងឲ្យយក្រាបបង្គ័ ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តទាំង ឡាយ តឋាគតអនញាតរាអ្រង្គយលើអាសន: ដំសេសជាគំហិវិ-កំដ គឺអាសនៈដែលប្លែកសម្រាច់គ្របាស្ត្នាន តែដេកមិនជាន វៀរលែផ តែសេនាសនៈ ញ យ៉ាំង គឺ គាសន្និ ១ បល្ងុង្កៈ ១ តូលិកៈ ១ ។ (กาต) พยับเภาะ โล กูกษยุ พุกท ที่ โลยไศสม กัยสม ไม่เบ ញាត់សំឲ្យគ ក្នុងរោងកត្តទំង០ ទោះផ្ទះ 🗧 ពួកភិក្ខុរ ង្វៀសមិនហ៊ានអង្គុយ ។

ගුඳුක්

សេទាសតក្ខន្ធពេ ដេចវតារាមទាត់

កកា សនមន្ត្តំ អាពេ ចេ សុំ ។ អនុជា នាម ភិត្តាវ สบาริสานี หลืองอื่อ เรา หลอบอิสุอุ ๆ (៣៧៩) អ៩ ទោ ភកវា អនុបុទ្វេន ចារិតាញាមោនោ យេន សាវត្ថ័ តនសេរ ។ តត្រ សុន កកក សាវត្ថ័យ វិមារតំ ដេនវានេ អនា៩ចំណ្ខិតាស្ស អាវាមេ ។ អ៩ទោ អនា៩-មិត្វា កកវន្តំ អភិវា ខេត្វា វាតាមន្តំ និស័ធិ ។ វាតាមន្តំ ធំសំនោ ទោ អនា៩ប៉ណ្ឌិតោ កហបតិ កកវន្តំ រាត. សន្ធំ ភិត្តសត្រៀនាត់ ។ អនិវាសេស៍ ភតវា តុល្លាំភា. វេន ។ អ៩ទោ អនា៩ចំណាំ តោ កហចតំ ភកវតោ អនិវាសន៍ វិនិត្តា ឧដ្ឋាយាសនា កតវន្តំ អភិវានេត្ មឧត្តំណំ កត្វា ខត្តា ខំ ។

ಗ್ರಾನ

សេនាសនក្ខន្ធក: ៣រថ្វាយវិត្តដើតវិន

កិត្ត ពំឥ ឡាយក្រាបចង្គំទូល សេចក្ដីទុះ ចំពោះ ទ្រះ មាន ទ្រះ ភាគ ។ ទ្រះ អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យអង្គុយលើ ពសន:ជាគិហិវិកដ ដែលប្លែកសម្រាប់គ្រហស្តបាន តែដេកមិនបាន ។ (ញ៧៤) ត្រានោះ ព្រះមានព្រះកាត ច្រង់ពុទ្ធដំណើរ កោត ចារិកតាមលំដាប់ សំដៅត្រង់ ទៅកាន់ក្រុងសាវត្តី ។ មានរឿងដំណាល ថា ព្រះមានព្រះកាគទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តដេតពន បេសអនាឋបណ្ឌិកសេដ្ដី ជិតក្រុងសាវត្ត័នោះ ។ លំដាប់នោះ អនាថបិណ្ឌិកគហបតិ ចូលទៅ តាល់ព្រះមានព្រះកាគ លុះចូល ទៅដល់ហើយ ក៏គ្រាបថ្វាយបង្ខំព្រះមាន ព្រះកាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះអនាឋបណ្ឌិតគហបតិអង្គុយ ក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបន្ត័ទូលភាក្សនេះ ចំនោះព្រះមានព្រះភាគថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះមានព្រះភាគ (ទន់ ទទួលភត្ត របស់ ខ្ញុំព្រះ អង្គ ដើម្បីភត្តកិច្ចក្នុងថ្ងៃស្អែកជាមួយខឹងភិក្ខុសង្ឃ ។ ព្រះមានព្រះភាគ esiee លេខមន្តដោយតុណ្លីភាព ។ លុះអនាឋបិណ្ឌិតគហបតិដឹងច្បាស់ ឋា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ទទួលនិមន្តហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈថ្វាយ មន្តំណព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សណហើយចៀស**ចេ**ញទៅ ។

ញទ្៩

40

វិនយមិដកេ ចុល្អវត្តោ

(៣៥០) អ៩ទោ អនា៩ខំណ្ឌំ កោ កហមន៍ តស្ព ເຈົ້ ແມ່ນ ເພິ່ມ ເ **ពេខេត្តា កកវតោ កាលំ អា**ហេខាខេសំ កាលោ កន្លេធំដ្តីតំ កត្តត្តំ ។ អ៩ទោ កតក បុព្វភាសមយ៍ និវាសេត្វា ខត្តទីវាមានាយ យេន អនា៩ទំណ្ឌិតាស្ប កហមតិស្ប និវេសន៍ តេនុមសន្ណ័ទិ ឧមសន្ណ៍ទិតា បញ្ហាត្តេ អាសាន និសីនិសន្ធិ ភិក្តុសារស្លែ ។ អ៩ទោ អនា៥ខិណ្ឌិ តោ តមាមតំ ពុន្ធមន្រុទំ ភិក្ខា មន្សំ មណៈ **းနား စာနမ်ိဳးယား ကောင်ခ်ီးယား ဆတ်ခွာ ဆန္စုံ**ဗျက္ခ សម្បាបត្វា ភតវន្ត ភ្នាវី ខ្វំនំតមត្តចាណី សតមន្ត្ និសីនី ។ វាគាមន្តំ និសិន្ថោ, ទោ អនា៩ ខិណ្ឌាំ កោ តមាមតំ កតវន្ត រៀតឧវោច កេថា ហំ កន្តេ ដេតវនេ មដំ-បជ្ឈម័ត៌។ តេនហ៍ ភ្នំ កហមតំ ជេតវនំ អាកតានាក. តស្ប ចាតុខ្ចិសស្ប សង្ឃស្ប ចតិដ្ឋា ចេញតំ ។ រាវំ หเอลิ เจา หลายยิญาเลา สยายลิ ลสภเก

nbc

វិនយចិតព ចុល្យវត្ត

(กล่อ) ณี่สายเภา: หลายยิญาักคบบลิตุกก่ไลสอาจรับ. កោជន័យាហា៖ ដ៏ទាញ់ពីសា ក្នុងពេលដែលកន្លងពត្រីនោះទៅហើយ ឲ្យទៅក្រាមបង្គំទូលតត្តកាល ចំពោះព្រះមានព្រះភាគថា បព៌ត្រព្រះអង្គ ដ៏ចំរើន កាលគូរលើយ កត្តសម្រេចហើយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ស្បង់ទំងំជាត្រ ច័វក្មេងបុត្វណ្តូសម័យ ហើយទ្រង់ពុទ្ធដំណើរ **ៅកា**ន់លំំនៅរបស់អនាថចិណ្ឌិតគហចតិ លុះយាងកៅដល់ហើយក៏គង់ លើកាសន: ដែល គេតាក់តែឪថ្វាយដាមួយ ំងីភិត្តសង្ឃ ។ អនាថបិណ្ឌិក-គហបតិក៏ជា្នអង្គាស១ទទ័យកោជទ័យហាវ ដំនាញ់ពីសាថ្កាយដោយ ដែងធ ចំពោះកិត្តសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានឲ្យឆ្អែតស្កប់ស្កល់ ត្រាតែទ្រង់ ប្រកែកលែងទទួលទៀត (លុះដឹងថា) ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សោយស្រេច លែងលូកព្រះហស្ត ពៅក្នុង ណុត្រហើយ ទើបអង្គ័យ នៅក្នុងទីសមគួរ ៗ អនាថចិណ្ឌិតនហថតិអង្គយក្នុងទីសមគូវហើយ ក៏ក្រាបបង្ខំទូលពាក្យនេះ ចំពោះព្រះមានត្រះកាតថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ១ំព្រះអង្គត្រវប្រតិបត្តិក្នុង វត្តនេតវនដូចម្តេច > ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលគហបតិ បើដូច្នោះអ្នកចូរ ប្រតិស្នានវត្តជេតវន សម្រាប់សង្ឃដែលបានមកហើយ នឹងមិនទាន់បាន មកអំពីទិសព៌ង ៤ ។ អនាឋចិណ្ឌិតគហបតិទទួលស្តាច់ព្រះពុទ្ធដីកា នៃ ព្រះមានព្រះកាគដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏បំរើន យាំងហ្នឹងហើយ

றும்

សេតាសន្ត្តូរព រំហារទានតាថា

មជំសុត្រ្តា ដេតវេទំ អាកតានាកតស្ប នាតុខ្ចុំសស្ប សដ្យស្បូ បត់ដ្ឋាបេស ។ អ៥ ទោ កក្សា អនា៩ ខណ្ឌិត។ កហបតី ៩មាហិ កាដាហិ អនុមោន៍ ។ (៣៨០) ស័ន័នុណ្ណំ បដ៍មាន្ត្ ສເສາ ກໍຊຸງອໍສາມ ຮ សំរីសមេ ៥ មកាសេ សំសំព សំខំ រុំដ្ឋំយោ តតោ វាតាតចោ ឃោព សញ្ហាតោ ខដិមាញតំ ។ លេណត្ថញ្ សុទត្ថញ្ ឈាយ៉ឺតុញុ វិមស្ត័តុំ វិញានោនំ សន់ស្រ្យ អក្ត ពុធ្វេ ហិ វណ្ត៍ នំ ។ តស្មា ឆាំ ខណ្ឌិតោ ចោសោ សម្យស្ម៍ អន្តមត្ថនោ រួណរ យោរាលា រាធ កសយេត្ត ពហុស្ស ។

សេនាសនក្ខន្ធកៈ ភាថានៃវ៉ីហារទាន

ហើយក៏ប្រតិស្ពានវត្តដេតវ័ន សម្រាប់សង្ឃដែលបានមកហើយ នឹងមិន ทร์ตรยกห์ตั้ง เพราริ เมือง เพื่อ เกาะ เกาะเพราะ ្រង់ អនុគោទនាបំពោះអនាឋបិណ្ឌិកគហបតិ ដោយគាញ់ទាំងនេះថា (៣៨១) (វិហាគេ ទីអាវាស ឬ សេនាសនៈដាទីនៅនៃសង្ឃ ពំនឲ្យយ) វទែងការពារងោផង ក្តៅផង ម្រឹគសាហាវទាំង ឲ្យយផង ពស់តូចពស់ធំពំងទ្យយផង មូសពំងឲ្យយផង ត្រជាក់ព័ងឲ្យយផង គ្រាប់ភ្វៀងពំងឲ្យយផង ទ្យល់ខឹង កំដៅថ្ងៃ ដ៏ក្លាទាំងដែលកើត**ទ្យើងហើយ រមែ**ង**ណុត់ ទៅ**វិញ ព្រោះវិហារនោះ ។ ។ វិហាវទាន គឺ ការឲ្យលំនៅ (ដែល បុគ្គលធុនឲ្យហើយ)ដល់សង្ឃសម្រាប់ជ្រកកោនផងសម្រាប់ ស្ដេជាសុ ៖ ផង ដើម្បីដុត**ព្**បធម៌ផង ដើម្បី ខំរើនវិបសន្រា ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ គំន**្យាយ តែ**នត្រាស់សរសេរថាជា ផង អគ្គពន (ពនដ៏ប្រសើរ) ។ ព្រោះហេតុនោះឯង បុរស(ស្ត្រី) ជាបណ្ឌិត កាលបើបានឃើញច្បាស់នូវប្រយោជន៍របស់ខ្លួន ហើយ នប្បីកសានវិហារ គឺ អាក់សប្តសេនាសនៈ ទាំង ឡាយ ដំជាទីគួររីករាយ ហើយគប្បីនិមន្តលោក**ដែ**លជាព**ហុ**ស្សត តំ លោកអ្នកចេះដឹងច្រើនទាំងឡាយ ឲ្យនៅក្នុងទី នោះ ។

រៃឈបំណា ហ្សាវត្តោ အေလိ អន្នញ្វ ចានញ្ វត្តសេនាសនានិ ច ឧឧយ្យ ឧដុក្លតេស្ វិប្បសន្នេន ចេតសា ។ តេ តស្ប ជម្នំ ឧេសេន្តិ សព្វឧុក្សា បន្ធឧនិ យំ សោ ជម្នំ ៩ជញ្ញាយ បរិនិត្យាតំ អនាសាវេត ។

(៣៨৬) តេខ ទោ បន សមយេន អញ្ញតាស្ប អាជីកោស្សាភាស្ស មហាមត្តស្ប សង្ឃភត្តំ ហោត ។ អាយស្មា ១បន់ខ្លោ សក្សាខុត្តោ បញ្ញ អាកន្លា វិប្បកា-តភោជនេ⁽⁰⁾ អនន្ទាំតាំ ភិក្ខុំ វ៉ុដ្ឋា បេស ។ ភត្តភ្កំ កោល-ហលំ អញោស ។ អដទោ សោ មហាមត្តោ ១ ជ្ឈាយតំ ទីយតំ វិចា ខេត៌ តាដំ ហំ នាម សមណា សក្សខុ-ត្តំយ បញ្ញ អាកន្លា វិប្បកាតកោងនេ អនន្ទាំតាំ ភិក្ខុំ^(b) = 9.37្រកហៅរំ ។ ២ ខ. ម. វិប្បភភោងនេ រីក្ខុ

nbb

វិនយបិឝិក ប៉ុស្វវគ្គ

តប្បីមានចិត្តដ្រះថ្ងាបំពោះលោកទាំ**ឥ**ឡាយ ដែលមានកាយ ខឹងចិត្តត្រង់ ហើយឲ្យម្ហូបចំណីផង ទឹកផង សំពត់ខឹងសេ-ខាសនៈទាំងឡាយផង ដល់លោកទាំងនោះចុះ។ លោកទាំង នោះ រមែងសំដែងធម៌ជាគ្រឿងបន្ទោបង់សេចក្តីទុក្ខគ្រប់ប្រ-ការដល់អ្នកនោះ លុះអ្នកនោះបានដឹងធម៌ណា ក្នុងព្រះពុទ្ធ-សាសនានេះហើយ ក៏ជាអ្នកមិនមានតាសវ៉ះ រមែងបរិទិញន ។ លុះព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់អនុទោទនា ចំពោះអនាថបិណ្ឌិតគហបតិ ដោយតាថាទាំងនេះហើយ ខ្រង់ក្រោតថាកមាសនៈ ខ្រង់ពុទ្ធដំណើវ បៀសចេញទៅ ។

(៣៩៤) សម័យនោះ មានមហាមាត្រម្នាក់ជាសារីករបស់អាជីវក ធ្វើសន្ឃភត្ត ។ ១បនទួសក្យបុត្រមានអាយុមកដល់ក្រោយគេ ក៏បណ្តេញ ភិត្តដែលមានវស្សាជាលំដាប់ខ្លួន កំពុងទាន់មិនទាន់លែងឲ្យក្រោកចេញ ។ កេនភត្តក៏កើតមានសេចក្តីជ្រួលជើម ។ មហាមាត្រនោះកំពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ពួកសមណៈជាសក្យបុត្តិយ៍មកដល់ក្រោយគេ មិន គួរនឹងចណ្តេញកិត្ត ដែលមានវស្សាជាលំដាប់ខ្លួនកំពុងគាន់មិនទាន់លែង សេនាសនក្ខទ្ធពេ វិប្បពតកោជនរុំដ្ឋាបនំ

វ៉ដ្ឋាមេស្បត្តិ កត្តត្តំ តោលាហលំ អហោសំ ឧនុ នាម លក្កា អញ្ញត្រាម និសិន្ទេន យាវឧត្តំ កុញ្ចិតុត្តិ ។ អសេរាស់ ទោ ភិត្ត តស្ប មហាមត្តស្ប នុជ្ឈាយន្តស្ប ទីយន្តស្បៈវិទាខេត្តស្បៈ។ យេ តេ កំក្នុ អប្បំគួា ។ ខេ ។ តេ នុជ្ឈាយន្តំ ទ័យន្តំ ទោ ខេន្តំ តាដំ ហំ នាម អាយស្មា **ទុបន** ឆ្កោ សតាវូមុត្តោ ខញ្ញា អាតន្តា ^{វិ}ប្បតានអោជ នេ អនន្តរំគាំ ភិត្តុ រ៉ុដ្ឋា មេស្សតិ ភត្តក្តុំ កោល មាលំ អហោ ស័ត៌ ។ អ៩ ទោ តេ កំ ក្នុ កតវ តោ ឯតម ភ្នំ អា ហេ ខេ សុ ។ ខេ។ សច្ចុំ គាំរ ភ្នំ ឧបឧន្ទ បញ្ញ អាតន្លា វិប្បកា-នាកា៨នេ អនុន្តរំតាំ ភ័ត្ត ដ្រាមេស ភត្តត្តំ កោល-ហល់ អហោសត៍ ។ សច្ចុំ កក្សត៍ ។ កែហេ ពុន្តោ ភកា តេខំ ហំ នាម ភ្នំ មោឃបុរិស បញ្ញា អាកញ្ញ វិប្បកាតកោជ េ អនន្តាំតំ ភិត្តុំ ដែ្នបេស្សសំ ភត្តក្តី ၊ ၏လာစာလီ ။ ဟောလံ ၊ ဒေနိ ၊ မာ ဗာ ဗုဒိုလ မာ ဗျူလ ဆူ နိ က ပကာအာဏ ។ ပေ ၊ ကေးက်ရှာ းမ္မီ ကဗိ ကရာ

றுகள

សេនាសនុទ្ធតុះ ៣របណ្ដេញអឺក្នុដែលកំពុងធាន់មិនទាន់លែងឲ្យក្រោកបេញ

ឲ្យក្រោកចេញសោះ (នាំឲ្យ) រោងកត្តកើតមានសេចក្តីដ្រួលជ្រើម បើយាំង ហ្នឹងភិក្ខុឯទៀតអាចធានផ្អែតស្រលបូលដែរ វៀរលែងតែភិក្ខុដែលអង្គ័យ សំចំហើយ ។ ពួកកិត្តបានឮមហាមាត្រនោះពោលទោស តិះដៀល **ប**ន្តុះបង្គាប់ហើយ ។ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តី (ជាថ្នាតិច ។ បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ កំពោលពេស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ទបននូសត្យបត្រដ៏មានអាយុមក ក្រោយគេ មិនគួរខឹងបណ្ដេញកិត្តដែលមានវិស័ព្ទជាលំដាប់ខ្វួន កំពុងតាន មិនទាន់លែងឲ្យក្រោកចេញសោះ (នាំឲ្យ) រោងកត្តកើតមានសេចក្តីជ្រួល រដ្រើម 🤊 គ្រានោះកិត្ត ទាំងនោះក្រាបបង្គំ ទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមា**ខព្រះ** តាគ ។ បេ។ ព្រះអន្តទ្រង់ត្រាស់សូរថា ម្នាលទបននូ ឮថាអ្នកមកដល់ក្រោយ គេ ហើយថណ្តេញកិត្ត ដែលមានស្បែជាលំដាប់ខ្លួន កំពុងធានមិនពន លែជឲ្យក្រោកចេញ (នាំឲ្យ) រោងកត្តកើតមានសេចក្តីជ្រុលជ្រើម ពិតមែន ឬ ។ ១បនន្ទក្រាមបន្ត័ទូលថា បកិត្រព្រះមានព្រះភាគ ភិតមែន ។ ព្រះ តុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា នៃមោឃបុរស មិនគួរបើអ្នកមក ក្រោយគេហើយបណ្ដេញកិត្ខដែលមានវិសុក្រដាលំដាប់ កំពុងធានមិនពាន់ លែងឲ្យក្រោកចេញសោះ (នាំឲ្យ) ពេងកត្តកើតមានសេចក្តីជ្រុលជ្រើម *នៃចោយបុរស អំ*ពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្ងា ដល់ត្នូកជនដែលមិន**គ**ន់ **ដ្រះថ្កាទេ ។ ចេ ។ លុះទ្**រន៍ថា ន្លាសរួចហើយ ទ្រន់ ធ្វើធម្មីតថា ត្រាស់ ហៅ វិនយប់ជិវេត ចុល្វវិវត្តា

កំតា អាមនេស ន កំតាម ខែក្រភពកាជន (%) អនន្. វិតោ() ភិត្ត រ៉ុដ្ឋារមតុវេតា យោ រ៉ុដ្ឋារមយ្យ អាមន្ត្ នុត្តាដស្ប សចេរដ្ឋាមេតំ មកវិតោ ច ហោត កច្ច នុនតាំ អាយកត់ វត្តញោ រវរញា តំលាកថ ៩ ក្មេតំ កាសលំ នោ ខេ លភេខ សានុកំ សិត្តន៍ កំលិត្តា ខ្លែតរស្ប កំតុនេះ (^{m)} អាសនំ នាតព្ំនេះក្នុងមាំ កំតុប នោនកំ មរិយាយេន វូឌ្ឃតរស្ស ភិត្តានោ អាសនំ មឌិពាហិតព្វត្តិ វនាមិ យោ មឌិ៣ហេយ្យ អាមត្តិ ខុត្តដសព្វតំ ។ (ကင်္ဂက) အေဒ (စာ ဗေဒ လဗ၊ ယခ ေခ့ကို ဟာ ကိုက္က ခ်ီလာ၊ ေခ်ာင္စာ (ဘူး၊ ဗင္ဂ်ီ ၈ နီလာတာ ၿပို႔ ႏွင့္ ေန မယိ អាះ សា សក្តោម ដ្រាត់ កំលានទ្ងាត់ ។ មយំ អា-យស្មនេត្ត ដ្ឋារបស្អាមាត មវិត្តមោត្វា ដ្ឋារបត្វា ឋិត. ເຮ ອຸຫຼຸຊ້າ ຈັດກສາຍຮູ້ຄາຍອະຊ້ຳເອາ ទម.វិបុក្រភភោជិតោ ។ ៤ ខ. ម. អនន្ទរំកោភិ ៣ហេ ន ទិស្សភិ ។ ៣ ១. ម. ភិត្តនោត ជាឃាន ទីស្សតំ ។

თხს

វិនយមិងច ចុល្យវត្ត

ភិត្តទាំឥឡាយមកថា ម្នាលភិត្តទាំឥឡាយ ភិត្តមិនត្រូវបណ្ដេញភិត្តដែល អត្តយទានក្រោយគេបត្តស់ ដែលកំពុងនៅធាន់មិនទាន់លែង ឲ្យក្រោក ២ញា · ភិត្ ណាម : ព្រត្រូវអាមត្តិទុក្កដ តែ មើ (ភិត្តុចាស់) មណ្ដេញ (កិត្តខ្លីដែលកំពុងធាន់) ឲ្យក្រោកចេញ ត្រូវកិត្តខ្ល័យក់ហើយនិយាយថា ចូរលោកទៅយកទឹកមក ើចានទឹកនោះមកដោយអាការដូច្នេះ កាវនេះ ជាការឥតទោស បើមិនបាន រឺកមកទេ ក្រុវភិត្តុទ្ទីលេបត្រាប់បាយឲ្យស្រួល ហើយឲ្យអាសនៈដល់កិត្តថា បំដាន (ខោះ) ចុះ ម្នាលកិត្ត ទាំន ឡាយ តឋា-គតមិនដែល ពោលថា ឲ្យកិត្តពំងឡាយឃាត់មាសនៈ ចំពោះកិត្តចាស់ជាន ដោយបរិយាយឯណានីមួយ ខេ កិត្តណាឃាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ (ញ៤៣) សម័យនោះឯង ក្លកធក្ខត្តិយកិត្ត នាំគ្នាបាណ្តេញពួកកិត្ត ឈឺឲ្យក្រោតចេញ ។ ភិត្តឈឺទាំងឡាយពោលយ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុ-សោ តួកខ្ញុំករុណាសុទ្ធតែជាអ្នកលើ មិនអាចនឹងក្រោកចេញជានេះ ។ ពួកធព្វគ្គិយភិត្ត គិតគ្នាថា យើងនឹងបណ្ដេញលោកមានអាយុពាំងឡាយ ឲ្យក្រោកចេញ ហើយក៏នាំគ្នាលប់កិត្តទាំងនោះឲ្យក្រោកឈរខ្យើងហើយ លែង ចេញ ។ ពួកភិត្តលើក៏ជ្រប់ដួល ៧ ។ បេ ។ ភិត្តទាំង ឡាយក្រាបបង្គ័

សេរទាស់នក្ខន្ធពេ ធព្វត្តិយភិក្ខុវត្ថ កកៅតោ រតមន្តំ អាពេខេស៊ំ ។ ខេ ។ ន ភិត្តាវេ គឺលានោ វ៉ុដ្ឋា ចេត ញោយ ហេ ដ្ឋា ចេយ្យ អាមត្ត ឧត្តាដស្បាត់ ។ (៣៨៤) គេន ទោ បន សមយេន ឧត្តភ្នំយា ភិក្ខា ခိုလာဆ ဗဏမ္ဘာ ဗုဒ္ဓာရစ္ခဏာခို အဆော့ပါတော့ စလဲ-ពុទ្ធន៍។ បេ។ ភកវតោ ಖតមត្ត ភាពេចេសុំ ។ បេ។ អនុជានាទំ ភិត្តាវេ ភិលានស្បូ ខដំរូខំ សេយ្យ៍ នាតុន្ថិ ។ (៣៨៥) គេន ទោ មន សមយេន ឧត្តភ្នំហា ភិត្តា លេសតា ច្បេន សេនាសនំ ខដិពាហន្តំ ។ ខេ ។ ភតវ-តោ រានធន្ត អាភេចេសុំ ។ បេ ។ ន ភិត្តាវ លេស-အေးပြေးေးနေအာက္ ေရာက္ ေျကာက္က ေ អាបត្ត ឧត្តតដស្បត់ ។

ಗಾರಿದ

សេនាសនក្ខន្ធព: រឿងធព្វត្តិយភិត្ខ

ទូលរសថក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិនត្រូវបណ្តេញកិត្តឈឺទេ កិត្តណាបណ្តេញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣៨៤) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយកិត្តូ គិតគ្នាថា យើងទាំង ឲ្យយដាអ្នកឈឺ ឲុកជាអ្នកណាក៏មិនគប្បីបណ្ដេញ ឲ្យក្រោកចេញបាន ហើយក៏ដេកដាប់នៅទឹងដំណេតដ៏ប្រសើរ ។ ថេ ។ ពួកកិត្តក្រាបបន្ត័ឲូល សេចក្តីទុំ៖ ចំពោះព្រះមានព្រភាគ ។ ថេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតឲ្យ ១ ទីដំណេកដ៏សមគួដេល់កិត្ត ឈឺបាន ។

(៣៨៥) សម័យនោះឯង ពួកធព្វត្តិយកិត្តឃាត់កាសនៈដោយ កលមាយាកក្រក់ ។ កិត្ត ពំងឲ្យាយក្រាបបន្ដ៍ ទូលសេចក្ដី[‡]ះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពំងឲ្យាយ ភិត្តមិនត្រូវហាមឃាត់កាសនៈ ដោយកលមាយាកក្រពៃ^(๑) កិត្ត ណា ហាមឃាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

ពេលពលមាយអាងហេតុ ឬដោយពុតមាយា ដូចអាងដល់ដម្ងឺលើញលដាដើម ។

ฤษธ

វិនយប់ដកេ ចុល្យវត្ថោ

ເພຊ່ຍ ເຮຍ ເອງ ອອ ເພງ ອອງ ເຊິ່ງ ເພື່ອຍ ເພ ဗဏီ ကျို က်ကျားစား ာ မန္ဒက်က္⁽⁹⁾ စာ အစ္တက္ရဲဟာ ភិត្ត សត្តរសវត្តយោ ភិត្ត ហៃរាំ ខជិសផ្លូវភារន្ត ជិស្វាន រាទេហំសុ ឥទេ អាវុសោ សត្វសៅភ្នំយា ភិក្ខុ ហោរ ខដិសផ្ទូពេន្ត ពន្ធ នេ វ៉ុដ្ឋាខេស្សាមាតិ^(k) វាកាច្នេ រៅមាហំសុ អាកទេជាក្រសា យាវ បដិសង្ខពេន្តិ បដិ. សន្ល័តេ ដ្ឋោរបស្បាមាត៌ ។ អ៥ទោ នព្វក្តិយា ភិក្ខា សត្តរសក្តើយ កិត្ត រវតនរៅខ្ញុំ នុដ្ឋេថារុំសោ អម្លាត់ ້າຫາເກ ອາຍຸແກສັສັ າ ຂະ ກາ/ເພາ ຍະສາເບຼາ^{(ຫ}) ကင်းတို့အရှိ ဗယက္ မက္ကိ ပင်္ဂလမ္ခံဟယ္႐မာနီ ၅ ននុ អាវីសោ សន្ឃិតោ វិមារពត៌ ។ អាមាវីសោ လင္ဆို့ကာ ဒီစားကခ်ိဳ ေရးဆွဲစားလာ မမ္မာ့ကို ဒီစားက ဓာဗိကာန္စန္ န ဓာလ်းမော ဗာပ်လာ မျိုးမှာ နောက်းမှာ အောက်းမှာ အောက်းမှာ အောက်းမှာ အောက်းမှာ အောက်းမှာ အောက်းမှာ အေ ອ ຈ. ម. អទួសាសុំ ។ 🎍 ຈ. វុដ្ឋាបមាត់ ។ 🖬 ຈ. បដិតប្វេវ ។

றடுத

វិទយបិងព ពុល្យត្ត

(៣៨៦) សម័យនោះឯង ពួកសត្តរសវគ្គិយភិត្ខ ជួសជុលវិហារធំ មួយដែល មាននៅក្នុងទីបំផុតដែនដោយ គិតគ្នាថា ចុកយើងទឹងនៅលាំវិស្សា ក្នុងវិហារធំនេះ ។ ក្លកធត្វគ្គិយកិត្តមានឃើញត្រួកសត្តសេវគ្គិយកិត្ត កំពុង តែដួសដុលវិហារ លុះឃើញហើយកំ**ពុនពោលពាក្យ**យាំងនេះថា ម្នាល ពួកយើងនិងនាំគ្នាថណ្ដេញកិត្តពំឹងនោះ ឲ្យដើរចេញ កិត្តពួកខ្វះពោល យ៉ាងនេះថា លោកទាំង**ឲ្យយចូរប**ង្គង់**សិន ដ្បិតសត្តសេវគ្គិយភិ**ក្ខុកំពុ**ង** តែផ្លួសដុល ចាំដល់លោកទាំង**ទោះដួសដុលវូចស្រេច សឹមយើងនាំគ្នា** បណ្តេញឲ្យដើរចេញ ។ គ្រានោះឯង ពួកធញ្វត្តិយកិត្តពោលពាក្យនេះ និ៍តពួកសត្តរសវគ្គ័យភិក្ខុថា មាលអាវ៉ិសោ លោកចូរក្រោកចេញ វិហារ (18:) ត្រូវបានមកពួកយើងទេ ។ សត្តរសវគ្គិយភិត្តធ្វើយថា ម្នាលការ៉ុសោ លោកទាំង ឡាយ គួរប្រាប់មកឲ្យ**បាកដជាមុន** ពួ**។យើងនិង**នាំគ្នាដ្**ស** ដុលវិហារឯទៀត ។ ធត្វគ្គិយកិត្តនិយាយថា ម្នាលអាវ៉ុសោ វិហារ (នេះ) ជាបេសសង្ឃមិនមែនឬ ។ សត្តសេវគ្គិយភិត្តនិយាយតថថា ម្នាលលោក ដឹមានអាយុ កើ វិហាវ (រនះ) ជារបស់សត្វមែន ។ ធព្វគ្និយកិត្តនិយាយ ឋា ម្នាលអាវ៉ុសោ លោកត្រូវក្រោកបេញាទៅ វិហាវ(នេះ) ត្រវិបានមក ត្នកាយន៍ទេ ។ សត្តសេវត្តិយកិត្តទិយាយថា ទ្វាលការ៉ុកោ វិហារជំដែរ

សេនាសនក្ខន្ធកេ សត្ថរសវគ្គិយអឺក្ខវត្ថុ

តុទ្លេច សេខ មយំចំ សេសពួមាត់ ។ ខ្លះដ្ឋដាវុសោ អម្លូក វិហារោ ចាបុណាតិត កុចិតា អនត្តមនា តំអយំកមោត្រ និក្តឡូន្តំ ។ គេ គេហំ ⁽⁰⁾ និក្តឡំយ-មាយ រោនឆ្នំ ។ ភិត្តា រាំមោហ័សុ ភាំស្បូ តុទ្លេ អាវ៉ាសា អេឧថាតិ ។ ៩ ទេ អាកុំសោ នត្វក្តិយា ភិក្តា កាចិតា អនត្តមនា អម្លេ សន្សិតា វិហារ និត្តាឡូន្តិត ។ យេ តេ កំត្វូ អប្ប៍ញ ។ មេ។ តេ ខុដ្យាយខ្គុំ ទ័យខ្គុំ វិទា ចេខ្គុំ สธรับ สิย สุรุริเม ริสุรุ สุขิก หลรูยล ភិត្ត សន្យិតា វិហារ និត្ត ឡិស្សត្តិត ។ អ៩ទោ តេ ភិត្ត ភកវតោ ឧតមន្តំ ភាពេខេស៊ី ។ ខេ ។ សខ្មុំ ភាំរ အိက္ခံဟ အစ္ခန္ပီယာ အိန္ဒာ အုပ်ိဳး အားမန္စာ အေအာ္ က ဖွံ့ခြဲကာ វិហារ ខ័ត្តឡូខ្លីន ។ សថ្មុំ ភកវានិ ។ ខេ ។ វិកហេត្វា ឧម្ម័តថ តាត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិន ភិក្ខា។ តាប់តេន မအန္တမၢအာ အဲက္ခ္ လမ္ပါ့ကာ ဒီတာက အိုက္က ရွိနာက္ (b)

ភិក្ខុវេ កុមិគេន អនត្តមនេន ភិក្ខុ សង្ឃិញ វិយាភ និក្កខ្ឃិតញោតិ បាហេ អាគុរេ ។

ற்டுற

សេនាសនក្ខន្ធពៈ រឿងសត្តរសវត្តិយភិក្ខុ លោកទាំងឲ្យយនៅកំពុន យើងនៅកំពុន ។ ធព្វត្តិយកិត្ត និងអាក់អន ចិត្តហើយច្បាមត្រង់ក គាញចេញដោយពាក្យថា ម្នាលអាវ៉ុសោ លោក ពំនឲ្យយចូរក្រោកដើរចេញ ហៃរត្រូវជានមកពួកយើងទេ ។ សត្តសេ. វគ្គិយភិក្ខុនោះ កាលបើធព្វគ្គិយភិក្ខុពញចេញ ក៏នាំគ្នាស្រែកយំ រ ភិក្ខុ ព័ន៍ ឡាយ សូវយ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ព្រោះហេតុអ្វី ពុនជា លោកយំ។ សត្តសេរគ្គ័យកិត្តធ្វើយថា មាលអារុសោ ធព្វគ្គ័យកិត្តព័ងនេះ និងអាក់អន ចិត្តហើយ ចាប់ពញពួកយើង៤្យចេញចាកវិហាររបស់សង្ឃ កិត្តព័ង ទ្យាយណាមានសេចក្តី ណុថ្នាតិច កិត្ត **ព័ត៌នោះ**ក៏ពោល ពេស តិះដៀល បន្តរបង្គ្នាប់ថា ធត្វគ្គិយភិក្ខុមិនសមបើនឹង នឹងអាក់អន់ចិត្ត ហើយ ចាប់ពាញ ភិត្តទាំង ឡាយឲ្យចេញចាកវិហាវ ជារបស់សង្ឃសោះ ។ លំដាច់នោះ ភិក្ខុ ទាំងនោះ ក៏ក្រាបបន្ន័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ថេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្ទុថា ធព្វគ្គិយភិក្ខុទឹងអាក់ អន់ចិត្ត ហើយលប់កន្ត្រាក់កិត្តទាំងទ្យាយ ឲ្យចេញលាកវិហារដារបស់ សង្ឃតិតមែនឬ ១ ពួកកិត្តុក្រាបបង្គ័ទូលថា បតិត្រព្រះចានព្រះភាគ តិត មែន ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះកាគទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកឋាត្រាស់ **ហៅភិត្តទាំង** ឲ្យយមកថា មាលភិត្តទាំង ឲ្យយ ភិត្តមិនត្រវទឹង អាក់អន់ ចិត្ត ហើយចាប់កន្ត្រាក់កិត្តទាំងឡាយ ឲ្យចេញចាកវិហាដោរបស់សង្ឃទេ <u>)</u>,), ,

រិនយបិឝិពេ ចុល្វវគ្គោ

ဟေ ခ်ိန္လားစ္ချယ္ ယင္ဆာင္ကမ္မေနာက္မႈ အေၾကာမိ အီက္စ္အား အေဆးမီ ကေတာ့ရွိ ။

(៣៨៧) អ៥ ទោ ភិក្ខា្ធំ វភេឌ មោស កេន នុ ទោ សេនាសនំ តា មេន ទ្ធា្ញំ ។ ភភវ តោ វនេម ទ្ទំ អា. កេ សេនាសនំ តា មេន ទ្ធា្ញំ ។ ភភវ តោ វនេម ទ្ទំ អា. កេខ ស៊ី ។ ខេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ ខញ្ទ ហ វេរ្ត សមន្នាត់ ភិក្ខាំ សេនាសនត្តា ហា ខេតិ ភិក្ខាំ ទេ ទ្ សមន្នាត់ ភិក្ខាំ សេនាសនត្តា ហា ខេតិ ភិក្ខាំ ទេ ទ្ ន ទោត់ ភិក្ខាំ សេនាសនតំ ត ខ្មេយ្យ ន ទោ- ហា តំ ក ខ្មេយ្យ ន នោសាត់តំ ត ខ្មេយ្យ ន ទោ- ហា តំ ក ខ្មេយ្យ ន នោសាត់តំ ត ខ្មេយ្យ ន ទោ- ទេ តំ តា ខេយ្យ ន កែ ហេត តំ ខ្មេយ្យ តា ហំ តា តា ហ៍. តំ ញ ⁽⁹⁾ ជា ខេយ្យ ។

ពេជ៨) ឯវញ្ ខន ភិក្ខុ សេម្មឆ្នំតញេ ។ ខមមំ ភិក្ខុ យាចិតញេ ។ យាចិត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា ខដិត-លេន សេផ្សា ញា ខេតញេ សុណាក្ ទេ ភន្តេ សេផ្សា យនិ សេផ្សស្ប ខត្តតាល្ងំ សេផ្សា ឥត្ថន្នាមំ ភិក្ខុំ សេនាសនត្តាហាខកំ សម្មន្ទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ។

ගුෂික්

វិនយបិឝក ចុល្វវគ្គ

ភិត្តណាលប់កន្ត្រាក់ទាញចេញ វិនយធរគប្បីកាត់សម្រេចឲ្យសមគួរតាម គាបត្តិ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតមនុញ្ញាតឲ្យមានភិត្តប្រគល់សេនា សនៈ (ដល់ភិត្តុណាមួយ) ។

(៣ ៨ ៧) គ្រា នោះ ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ មានសេចភ្តីត្រិះរិះដូច្នេះ ឋា ភិក្ខុដូច ថ្លេច ហ្ន៍ ដែល គួរប្រគល់សេនាសនៈ ឲ្យបាន ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយ ក្រាប បន្តំ ខូល សេច ភ្លឺ ÷ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះ ភន្ន ខ្វែន៍ ត្រាស់ ឋា មាល ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ តឋា គតអនុញាត ឲ្យសន្មត ភិក្ខុ ដែល ប្រកប ដោយ អន្ត ៥ ឲ្យ ជា សេនាសន គ្នា ហាបកៈ (អ្នក ប្រគល់សេនាសនៈ) គីភិក្ខុ មិន លុះ ភូជ ធន្លា គតិ ១ មិន លុះ ក្មដ៍ ទោសា គតិ ១ មិន លុះ ក្មដ៍ មោហា គតិ ១ មិន លុះ ភូជ កយាគតិ ១ ដឹង ច្បាស់នូវ សេនាសនៈ ដែល ខ្លួន បាន ប្រគល់ នឹង មិន ទាន់ បុរទ្ធ ប្រគល់ ១ ។

(៣៨៤) ម្នាលកិត្ត ពំងទ្បាយ កិត្ត ត្រូវសន្មតយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃ ត្រូវសូមកិត្តដាមុនសិន ។ លុះសូមហើយ ត្រូវកិត្តដែល ឈ្ងាសប្រតិពល ប្រកាសសង្ឃ ឲ្យដឹងថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសន្មតកិត្តឈ្មោះនេះ ឲ្យ ជាសេនាសនគ្នាហាបកៈ (អ្នកប្រគល់សេនាសនៈ)។ នេះជាញត្តិ ។

6,63

លេសសត្វត្វកេ សេថាសត្តាហាមកសម្មតំ សុណាតុ មេ ភន្លេ សរេខ្លា សរេខ្លា ឥត្វខ្លាមំ ភិត្ត្រុំ សេជាសនក្តាហាមតាំ សម្មខ្លតិ ។ យស្បាយស្មតោ ទមតំ ឥត្វខ្លាមស្ប ភិត្តិនេះ សេជាសនក្តាហាមតាស្ប សម្មតំ សោ តុណ្ណស្ប យស្ប ឧក្ខទតំ សោ ភា-សេយ្យ ។ សម្មតោ សរេខ្លែន ឥត្វខ្លាមោ ភិក្តា សេនា-សនក្តាហាមតោ ទមតំ សខ្សស្ប តស្មា តុណ្លី ។ រាវមេតំ ជាយោមីតំ ។

ማይፈ

សេនាសឲក្ខន្ធពៈ ៣រសន្មតិសេនាសនគ្គាយាយពភិត្ខ

មតិត្រព្រះសត្សដ៏ចំរើន សូមសត្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសត្សទឹងសន្មតកិត្តុឈ្មោះ នេះឲ្យជាសេនាសនគ្គាហាបក: ។ ការសន្មតិកិត្តឈ្មោះនេះឲ្យជាសេនា-សនគ្គាហាបក:សមគួរ ដល់លោកមានអាយុអត្តណា លោកមានអាយុ អត្តនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអត្តណា លោកមាន អាយុអត្តនោះត្រូវធ្វើយមក ។ កិត្តឈ្មោះនេះសត្សបានសន្មតឲ្យជាសេនា-សនគ្គាហាបក:គួរដល់សត្ស ព្រោះហេតុដូច្នោះ បានជាសត្សស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីទុះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(លូ៨ «) គ្រា នោះ ឯង ពួកកិត្តុជា សេ នាស ខ គ្នា ហា បកៈ មា នាស ប-ក្តីត្រិះ រិះដូច្នេះថា យើង គប្បីប្រគល់សេ នាស ខៈដូច ម្តេច ហ្ន្នំ ។ កិត្ត ទាំង ឲ្យ យ ក្រាប បង្ខំ ឲូល សេ ច ក្តីទុំ : ចំ ពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ ត្រាស់ ថា មាល កិត្ត ទាំង ឲ្យ យ ត ថា គត អនុញ្ញាត ឲ្យ ព ប់ កិត្ត មុន លុះ ព ប់ កិត្ត រួច ហើយ ឲ្យ ព ប់ ដំ លោក លុះ ព ប់ ដំ លោក រួច ហើយ សឹមប្រគល់ ឲ្យ តាម កំ លា តំ នៃ ដំ លោក ។ កិត្ត ទាំង ឲ្យ យក៏ប្រគល់ ឲ្យ តាម កំ លា ត់ នៃ ដំ លោក ដំ - លោក ក៏សល់ នៅ ច្រើន ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ ត្រាស់ ថា មាល កិត្ត ទាំង ឲ្យ យក៏ប្រ- ត ល់ ឲ្យ តាម កំ លាត់ នៃ រិហា វិហា កើស លំ នៅ ច្រើន ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ ត្រាស់ ថា មាល កិត្ត ទាំង ឲ្យ យ ត ថា គត អនុញ្ញាត ឲ្យ ប្រ ភា តិ ស្នា យក៏ប្រ- តល់ ឲ្យ តាម កំ លាត់ នៃ វិហា វិហា កើស លំ នៅ ច្រើន ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ ត្រាស់ ថា មាល កិត្ត ទាំង ឲ្យ យ តថា គត អនុញ្ញាត ឲ្យ ប្រ តាម តំ ណាត់

mbd

វិនយបិនពេ បុល្វរគ្នោ

(៣៩០) ភេន ទោ បន សមយេន ភិក្ខ្លូ និស្បី-មេ ឋិតស្ប សេនាសនំ តាហេត្តិ ។ ភភវតោ វាតមត្តំ អារោខេស៊ំ ។ បេ ។ ន ភិក្ខា៥ និស្បីមេ ឋិតស្ប សេនាសនំ តាហេតៗ យោ តាបោយ្យ អាមត្តិ ឧុត្តិដស្សាតិ ។

(၈၈၈) ဧရ ကေ ဗရ လဗ ယေရာက္ကို လေ လေလိုလ်က္က လစ္ကာလိ ဗင်းကားတစ္ရဲ ၈ ကရံ ၏ သါကဗေးကို ကေးကာလို ၈ ဗောင်္ကာကို လေဆေလာရီ ကေးတစ္ကာ လစ္ကာလိ ဗင်းကားတဲ့အစို လော ဗင်းကားစာလျှ ကေးဗားရွိ ရက္ကားကို ဗင်းကားတဲ့အစို လော ဗင်းကားစာလျှ လိ ဗင်းကားတဲ့ကို ရက္ကာလိ ရ ဗင်းကားတဲ့အရွိ ၈

നനം

វិនយប័ឝិក បុល្សភ្ល ไลขริเริงการ กูกลิสูล็เบลเช่ง และคิดกล่ไลขริเริงการเริงการ សល់នៅ ច្រើន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តថា គត អនុញ្ញាតឲ្យ ១ ខូវបរិវេណ តាមចំណែកដាល់ដាប់ទៅចុះ កាល បើចំណែក នៃបរិវេណតាមលំដាប់ ពួកកិត្តបានទទួលយកហើយ ទើបចានកិត្តឯទៀត មកដល់ (តែបើភិក្ខុនោះ) មិនត្រូវការ មិនត្រូវឲ្យទេ (^{តា}៩០) សម័យនោះឯង ភិត្តទាំងទ្បាយប្រគល់សេនាសនៈដល់ ភិត្តដែលឋិតនៅក្នុង រីក្រៅសីទា ។ កិត្ត ព័ងនោះក្រាបចង្គំ ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ ដល់ភិត្តដែលថិត នៅក្នុង**ទ**ីក្រៅសីមា **ទ** ភិត្តមិនត្រូវប្រគល់សេនាសនៈ ភិក្ខុណាប្រគលឲ្យ ត្រូវអាបត្តទុក្កដ (៣៩១) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្យាយទទួលយកសេនាសនៈ^(១) ហើយឃាត់ទាំន ϱ កត្រប់កាល(b)។ ភិក្ខុទាំន ϱ ្ជាយក្រាមបន្ទ័ ϱ ល សេចក្តី \vec{F} : ចំពោះត្រះមានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុពំងឲ្យ យ ភិត្តមិនត្រូវទទួលយកសេនាសនៈ ហើយឃាត់ទាំងទុកគ្រប់កាលទេ ភក ឃាត់ទាំងទុក ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ មាលកិត្តទាំងឡាយ តឋាគត nm អនុញ្ញាតឲ្យឃាត់ទាំងបានតែត្រឹម ៣ ខែក្នុងវស្សានរដូវ (ប៉ុណ្ណោះ)មិនឲ្យ ឃាត់ខាំងគ្រប់រដូវទេ

(អដ្ឋកថា) ទទួលយកសេចសេចៈក្នុងថ្លៃជិតចូលវិសុព្ទ ។ ២ អស់វិសុពុធរដ្ឋវ ៤ ខែ ។

សេខាសនក្ខុត្តពេ គយោ សេនាសនត្តាហា ឧបននូវត្ថ

(៣៩៤) អ៩ ទោ ភិក្ខានំ វិតនេ ហោសំ កាតី នុ ទោ សេនាសនត្តាហាតំ ។ ភក់ តោ វិតមត្តំ អា ភេ-ខេសុំ ។ តយោ ទេ ភិក្ខាវៃ សេនាសនត្តាហា ឬ ទៃ-កោ ខត្តិមកោ អន្តរាមុត្តកោ អមរដ្ឋកតាយ អាសា-ខ្សិយា បុរិមកោ កាហេតញោ មាសកតាយ អាសា-ខ្សិយា បត្តិមកោ កាហេតញោ អមរដ្ឋកតាយ បវ់ភ-ណាយ អាយតិ៍វស្សាវាសត្តាយ អន្តរាមុត្តកោ តាហេ-តញៃ ៩ មេ ទោ ភិក្ខាវ៉ៃ តយោ សេនាសនត្តាហាតំ ។

ទុធិយភាណរ៉ារំ ។

(៣៩៣) គេន ទោ បន សមយេន អាយស្មា ទុប នន្ទោ សត្យប៉ុត្តោ សាវត្ថិយំ សេនាសនំ គហេត្វា អញតវំ តាមតាវាសំ អកមាសំ តត្របំ⁽⁹⁾ សេនាសនំ អត្តបោសំ ។ អ៥ទោ តេសំ ភិត្ត្ថិនំ ឯតឧហោសំ អយំ ទោ អាវុសោ អាយស្មា ខ្លួនខណ្ឌ សត្យប៉ុត្តោ $- \sqrt{2.8.8.8 m_1^2}$ ។

றைற

សេទាសឧត្តុគ្នក: ការប្រគល់លេខាសនៈមាន ៣ យ៉ាងនឹងរឿង១បនទូភិក្ខុ

(៣៩៩) ត្រាទោះឯង ភិត្តទាំងឡាយមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ការប្រគល់សេនាសនៈមានប៉ឺន្មានហ្ន៍ ។ ភិត្តទាំងនោះ (កាបបង្គំទូលសេចក្តី នុំ: បំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ការប្រគល់សេនាសនៈនេះមាន បា យ៉ឺង គឺ ប៉ិមេក: ១ បច្ចិមក: ១ អន្តពមុត្តក: ១ ដែលឈ្មោះថា ប៉ិមេក: ត្រូវភិត្តុប្រគល់ឲ្យតាំងអំពីថ្ងៃ១ពេច វ១កាសាធាទៅ ដែលឈ្មោះថា បច្ចិមក: ត្រូវភិត្តុប្រគល់ឲ្យតាំងអំពីថ្ងៃ១ពេច វ១កាសាធាទៅ ដែលឈ្មោះថា បច្ចិមក: ត្រូវភិត្តុប្រគល់ឲ្យតាំងអំពីថ្ងៃ១ពេច វ១កាសាធាទៅ ដែលឈ្មោះថា បច្ចិមក: ត្រូវភិត្តុប្រគល់ឲ្យតាំងអំពីថ្ងៃ ១ ពេច ស្តោតណ៍ទៅ ដែលឈ្មោះថា អន្តពមុត្តក: ត្រូវភិត្តុប្រគល់ឲ្យ តាំងអំពីថ្ងៃបឋាពណាក្នុងខែអសុជ្រទៅ ដើម្បីនៅចាំស្អោតទៅ ម្នាល ភិត្តទាំងឡាយ កាប្រគល់សេនាសនះមាន បា យ៉ាងដូច្នេះឯង ។

ចច ភាណភារ:ជាគំរប់គ័រ ។

(៣៩៣) សម័យនោះឯង ទបនខ្ចភិក្ខុមានអាយុជាសក្យបុត្តទទួល យកសេនាសនៈ ទៀបក្រុងសាវត្តី ហើយដើរទៅកាន់អាវាស ក្នុងស្រុក តូចមួយ ក៏ទទួលយកសេនាសនៈក្នុងទីនោះទៀត ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុ ទាំងនោះ (ដែល នាក្នុងទីអាវាសនោះ) គិតគ្នាដូច្នេះថា ម្នាលអាវ៉ីសោ ទាំងឡាយ ទបនខ្ចភិក្ខុមានអាយុ ជាសក្យបុត្តនេះ ជាអ្នកធ្វើខ្ញុំវ វិនយបិតិកេ បុល្ខវត្តោ

កណ្ឌនភារគោ តាលហតារគោ វ៉ៃានការគោ កស្មតារ តោ សង្ខេ៍ អនិការណតារ តោ សទាយំ ត់ជាវស្ស័វសិស្សន៍ សត្វេវ មយ័ ជដាសុវសិស្សម ហន្ធំ ខំ ឬត្លាមាត់ ។ អ៥ ទោ តេ ភិក្ខុ អាយ ស្មន្តំ នុមធន្ត សតារម្តន្តំ វិតឧកេចុំ ឧទុ តយា អារ៉ុ ហោ នពនច សារឆ្គំណូ សោយសន្ថ ឧល្ថឆថ្មី ។ វារសារ់-សោត ។ តាំ បន តុំ អាវ៉ុសោ ឧបនន្ទ ៧ តោ ខ្មេ ខដិតាហស៊ីតិ ។ ឥននានាហ៍ អាវុសោ ខុញ្ញាមិ តត្ត កណាមិត៌។ យេ តេក់ក្តុ អប្បំគ្នា សត្ថដា។ បេ។ តេ នុជ្ឈយន្តំ ទ័យខ្លុំ វិទាខេន្តំ តេដំ ហំ នាម ာကကာ နေရးလိယ ကာရိုင်းဆို ရှိသော ၊ အေ ရေးမီးမား ហេស្តត័ត៌ ។ កកវតោ សិតមត្ថំ អាពេខេសុំ ។ ខេ ។ សខ្មុំ កាំរ ត្នំ ឧបឧទ្ទ រាកោ ខ្វេ ខដំពាមរស័ត៌។ សច្ចុំ កកក់នំ ។ កែរហ៍ ពុន្ធោ កកក់ កម ំ ហំ នាម

றைறைடு

វិនយបិតិត ចុល្លវត្ត

សេចក្តីប្រកួតប្រកាន់ ធ្វើខូវជំលោះ ធ្វើខូវការទាស់ខែន ធ្វើខូវតិរក្ខានៈ កថា ធ្វើនៅអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ប្រសិនបើទួបឧខ្លុភិត្តនេះនៅហ៊ាវស្សាក្នុង **ី នេះ យើ**ង ទាំងអស់គ្នា និងនៅពុំបានសប្បាយ ទៀយ បើដូហ្នោះមានតែ យើងសូរ លោក មើល ។ ភិក្ខុ ទាំន នោះកីសូរ ទូ ២ននូភិក្ខុ មានអាយុជាសក្យ-ថុត្តដូច្នេះថា ម្នាលអាវ៉ុសេ**៖**បនន្ធ លោកបានទទួលយកសេនាសនៈទេប ក្រងសាវត្ថ៍ មែនឬ រ ទូបននូកក្ខុធ្វ័យថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាងទ្បាយ શુ ពុនទទួលយកមែន ។ ភិក្ខុទាំងនោះសូរថា ម្នាលអាវ៉ាសាទបនន្ទូ ចុះលោក វតម្នាក់ឯង ខេ ម្ដេចកំហ្លួងហែងសេនាសនៈដល់ទៅតាក់ខ្វែង ។ ភិត្តធ្វើយថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ទាំង ឡាយ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសែងយកក្នុងទីនេះ ហើយ រុំនឹងទៅទទួលយកក្នុងទីនោះវិញ ។ ពួកភិត្តណាមានសេចក្តី ព្រាថាតិច មានសេចក្តីសន្លោស ។ បេ។ ភិត្តទាំងនោះកំពោល ពេសតិះ ចើនឹងហួងហែងសេនាសនៈដល់ទៅពីកេទ្វែងសោះ ។ ភិក្ខុពាំងទ្បាយក្រាប **បន្នំទួលសេចក្ដី៖** ចំពោះព្រះមាន**ព្រះកាន** ។បេ។ ព្រះអង្គទ្រងត្រាស ថា ម្នាលទុបនន្ទូ ព្វថាអ្នកតែម្នាក់ឯង ហ្វូងហែងសេនាសនៈដលាទៅព័រ កន្វែង ខែនថ្ក ។ ឧបនន្ទភិក្ខុក្រាបបង្គ័ន្ទលបា បញ្ចិតព្រះមានព្រះកាគ ติสโยร ទ្រះសម្មាលម្អខ្វជា ម្ចាស់មា*ង*្រោះកាត ទ្រងថ នោសថា J

លេតសេនដូន្តកែ ទេ សេតសនប្បតិពាហត វិនយោយ ទ្ធំ ទោយ ខ្មាំស ឯ នោះ ខ្វេ ខ ដំ នា ហ៍ ស្បួស័រ តត្ត តាយា ទេ ឃេ ខ្មាំស កាល់ តំ ៩ ដ ខ្មត្តិ ៩ ដ កាល់ តំ តាត្រ មុ ត្តំ⁽⁹⁾ ឯអំ ទោ ទ្ធំ ទោយ ខ្មាំស ឧកយត្ត ខ ពៃ ហេ ហំ ក គេតំ តោយ ខ្មាំស អ ខ្យស ឆ្នាំ ជំ ខ សា នាយ ។ ខេ ។ វិត ហើត្វា ជម្មី តាដំ តាត្វា តិក្ខុ អាម ខ្លេស័ ឆ តិក្ខា ស ជា តេ ខ្វេ ខ ដំ ពាល់ តាញា យោ ខ ដំ ពា-ហេ យ្យ អាម ត្តំ ឧុត្តាដ ស្មាតិ ។

(៣៩៤) នេន ទោ បន សមយេន នគវា ភិត្ត្តិ អនេតមរិយាយេន នៃយតាដំ តាថេតំ នៃយស្ប វណ្ណំ ភាសតំ នៃយមរិយត្តិយា វណ្ណំ ភាសតំ អានិស្ប អា-និស្ប អាយស្មតោ ខុទាល់ស្ប វណ្ណំ ភាសតំ^(৮) ។ ភិត្តិនំ វាននយោស់ កកវា ទោ ភិត្តិនំ អនេតាមរិយា-យេន នៃយតាដំ តាថេតំ នៃយស្ប វណ្ណំ ភាសតំ វិន-យមរិយត្តិយា វណ្ណំ ភាសតំ អានិស្ប អាងសប អាយ-ស្មតោ ខុទាល់ស្ប វណ្ណំ ភាសតំ អានិស្ប អាងសប អាយ-ស្មតោ ខុទាល់ស្ប វណ្ណំ ភាសតំ មាន ស្វ មួយ អាវុសោ ១ ម. មុន្ត៍ ឥធ គណ គហិតំ គត្រ មុត្តំ ។ ២ ខ. ម. លេត្តទេស គតោ ថា ភិត្តូនំ ឯតទំណេសត៍ វិចនំ នត្ថំ ។ គត្ថ ភិត្ត ភិត្តា ភេ ភិត្តាំ អនេកាមរិយាល ពេលតំ នត្ថ ។ គត្ថ ភិត្ត ភិត្តា ភិត្តាំ អនៃកាមរិយាលេន វិនយកថំ កាចិត្តិ អាទាំទេលោអាតតំ ។

លាញញ

ញញញ

សេនាសនក្ខន្ធត: ៣រហ្លួងហែងសេនាសនៈមាន ៤ ហ៉ង់នឹង៣រសំដែងរំន័យ

នៃចោយឬសេ អ្នកតែម្នាក់ឯងមិនសមបើនឹងហ្លួងហែងសេនាសនៈដល់ ទៅពីរកន្វែងទេ មាលមោយបុរស (បើ) អ្នកទទួលយកសេខាសនះក្នុងទី នោះហើយ មានតែលែងទទួលយកក្នុងទីនេះ(បើ)អ្នកទទួលយកក្នុងទីនេះ ហើយ មានតែហែងទទួលយកក្នុងទីនោះ នៃទោយបុរស បើយាំង ហ្នឹ៍ អ្នកចាត់ថាជាមនុស្ស វាងក្រៅ គឺថាមិនត្រវៃបានសេនាសនៈក្នុង ខី ទាំង ពីវនាងទេ នៃចោយបុរស អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែល មិនទាន់ដ្រះថ្ការឲ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មឹកថាត្រាស់ ្រហាភិត្ត ពំិន ឲ្យយមកថា ម្នាលភិត្ត ពំិន ឲ្យយ ភិត្ត ម្នាក់ ឯងមិនត្រុវហួន ហែងសេនាសនៈពីរកន្វែងទេ កិក្ខណាហួងហែងទុក ត្រវអាបត្តទុក្កដ ។ (៣៩៤) សម័យ ទោះឯង ព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រន់សំដែង នៃយកថា សំដែនគុណរបស់វិន័យ សំដែនគុណរបស់ការសិក្សវិន័យ សំដែនគុណ របស់ ទេះ បៅ : ឈ្មោះ ៖ ជាលិដ៏មានអាយុ រឿយ ១ ដល់ភិក្ខ ព័ន៍ ឲ្យយដោយ ប យោយ អា ច្រើន ។ ភិក្ខុ ពំ ន ឲ្យ យ មា ន សេ ច ក្តីត្រិះ រិះដូ ច្នេះ ថា ្រោះ មានត្រះកាគទ្រន់សំដែងវិនយកថា សំដែងគុណរបស់វិន័យ សំដែងគុណ របស់ការសិតព្រវិន័យ សំដែងគុណរបស់ព្រះថេរ:ឈ្មោះ«បាលិដ៏មាន *ពាយបឿយ ១ ដល់កិត្ត ទំ*ង*ឲ្យយដោយបរិយាយដា* ច្រើន គ្នាល*អាវុសោ*

វិនយបិងកេ ចុល្យផ្នែ អយស្មតោ ឧទាលិស្ស សន្តិតោរិនយំ មរិយាពុណា. មាត់ ។ តេ ខ⁽⁶⁾ ពហ្វ ភ័ត្ត ដេក ខ អក់ ខ មណ្ដំ-មា ខ អាយស្មតោ ឧទាល់ស្បូ សង្គ័តោ នៃយំ ខាំ• ເມຍຸເທຣູ າ ເກເນເມ ຊອາດັ ອິສເສກ 3^(b) ຊຣູ ເນສັ ເຮກຂໍ້ກິຊາຂໍ້ຄາແລ່ງເຮັກຍໍ້ກິຊາ ທີ່ສຸລາ ໃ នុំណខេត្ត ឧម្មតាមន ។ នន្រ^(m) ដេរ ខេរ ភិក្ខ អាពេខេសុំ ។ អនុជាធាមិ ភិទ្ធាវា នៅតោន ភិទ្ធាណា នុច្ចិស ឆ្លេត ស ម គោ ៣ អាស ឆេ ឆំសីដំតុំ នុច្ខ អ គោ^(L) វា ជម្មតារវេន ៩េវនេ គឺត្តានា ទុខ្ខំសារេបន្លេន សមកោ ກ អាសាន និសីននុំ និទនាគោ ^(៥) វា នម្មតាហេនានិ ។

(៣៩៥) តេជ ទោ ខាំង សមយេធ ពញ្ ភិត្ត្ អាយស្មតោ ខ្លាល់ស្បូ សថ្លិតោ មិតតា វ ខុខ្ចេសំ ខេឌិសខេន្លា កាលមឆ្លិ ។ ភេះវាតោ សំភមថ្លំ អាពេ ទេ. សុំ ។ អនុជានាទំ ភិក្សា សែមានាសធំកោហិ សហ ធំសីធិតុធ្នំ ។

ទេ១. គេធ ។ ២ ខ. ញេត្ថា វស ស្ថាន ទីស្បាតី ។ ៣ ឌ. ម. តត្ត ។ ៥ ១. ម. ១ប្តីសេ ។ ៥ ១. ម. នឹយតីល ។

றைப

វិនយបិងក ចុល្វវត្ត

បើដូហ្មេះ យើងនឹងហៀនវិទ័យក្នុងសំណាក់ព្រះទុណ្ដលំដ៏មានអាយុចុះ ភិត្តច្រើនអង្គទាំង នោះ គោះជាថេរៈភ្លឺ ខ្លឺភ្លឺ កណ្ដាលភ្លឺ តែងនាំគ្នាមកហៀន វិន័យក្នុងសំណាក់ព្រះទទ្ធាលិដ៏មានអាយុ ។ ព្រះថេវៈពេញះទទាលិដ៏មាន អាយុ ក៏ចេះតែលោខន៍ដែង (វិន័យ) ដោយសេចក្តីគោរពចំពោះពួកកិត្ត ជាថេរៈ ។ ឯត្តួកកិត្តជាថេរៈក៏ឈរឲ្យលោកសំដែន (វិន័យ) ដោយសេចក្តី គោរ៣ក្នុងធម៌ដែរ ។ បណ្តាភិក្ខុទាំងនោះ ពុកភិក្ខុជាថេរ: ក្តី ព្រះទុល្លា ដ៏មានអាយុត្តី ក៏លំផុត (ពេកណាស់) ។ ពួកកិត្តក្រាបចង្គ័នូលសេចក្តី $\stackrel{+}{B}$ ចំនោះត្រះមានត្រះកាន ។ ត្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនញាតឲ្យកិច្ចខ្ទីដែលសំដែង (វិទ័យ) អង្គ័យលើអាសន: ស្មើតាក៏ធាន » សំផាំដំកំបាន ដោយសេចក្ដីតោវពក្នុងធម៌ ខឹងអនុញាត ឲ្យភិត្ខជា ថេរ:ដែល នមន្តភិត្ខ ខ្ខុទ្យសំដែងវិន័យ អង្គុយលើអាសន: ស្មើគ្នាក៏ ធាន តាបជាឪណាស់កៅកំបាន ដោយសេចក្តីគោរពក្នុងធម 7 (ភ្,៩៥) សម័យនោះឯង ភិត្តច្រើនរូបនាំគ្នាឈររៀនចាលីក្នុង សំណាក់នៃ ត្រះ៖ ជាលិដ៏មានអាយុ ក៏លំំពុក ។ កិត្ត ភំងំនោះក្រាបចង្ខ័ទូល សេចក្តីន៍៖ ^ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ព័ន៍ហ្វាយ តប៉ត់គំនុនុញ្ញាតទី ព្រួកភិត្ត ដែលមានអាសនៈស្មើត្អាង្គ័យ ជាមួយ ភាពាន ÿ

றைடு

(៣៩៦) អ៥ទោ ភិក្ខុនំ សិតឧញោស៍ កិត្តាវតា ខ្មុ ទោ សមានាសនិកោ ហោតីតំ ។ អក់វាតា សិត-មត្តំ អារោចេស៊ំ ។ អខុជានាមិ ភិក្ខុវេ តំវិស្បូន្តវេន សមា និសីនិតុត្តិ ។

សេតាសនក្ខន្ធពេ គិវិសុន្ត្រមេ សហ និសីទានុជាននាទី

෩෨෪

ගුගුර

សេតសនក្ខន្ធកៈ ៣រទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុអង្គុយជាមួយដឹងភិក្ខុមានវិស្សារវាង ៣ ជាដើម

(៣៩៦) គ្រានោះឯង ពួកកិត្តមានសេចក្តីត្រុះរិះដូច្នេះថា កិត្ត ដែលហៅថាមានអាសនៈស្មើគ្នាដោយសេព្វថ៉ឺន្មានហ្នឺ ។ ពួកកិត្តក្រាមបន្តឹ ទួលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្ត ពំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តដែលមានស្បែរវាង ៣ អង្គុយ ជាមួយគ្នាធាន^(១) ។

(៣៩៧) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ច្រើនរូបមានអាសនៈ ស្មើគ្នា នាំគ្នា ៧អង្គយលើ ត្រៃមួយ ពល់ តែ ពាក់ ត្រៃ ។ ៧អង្គយលើ តាំងមួយ ក៏ ពាក់ តាំង ពៅ ទៀត ។ ភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយក្រាប ថង្គ ទូល សេ ចក្ដីទី៖ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះតាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ ត្រា ស់ ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ តឋាគតអនុញាត ត្រះតាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ ត្រា ស់ ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ តឋាគតអនុញាត ត្រៃមួយដល់ភិក្ខុ ញ រូប តាំងមួយដល់ភិក្ខុ ញ រូប ។ ភិក្ខុ ញ រូប អង្គយលើ ត្រៃមួយក៏ ពាក់ គ្រៃ ទៅ ។ អង្គយលើ តាំងមួយក៏ ពាក់ តាំង ទៀត ។ ភិក្ខុ ទាំង នោះ ក្រាប ថង្គ ទូល សេ ចក្ដីទី៖ ចំពោះ ព្រះមាន ពោះ តាំង ទៀត ។ ភិក្ខុ ទាំង នោះ ក្រាប ថង្គ ទូល សេ ចក្ដីទី៖ ចំពោះ ព្រះមាន ពោះ តាំង ទៀត ។ អង្គ ទ្រង់ ត្រាស់ ថា មាលភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ តឋាគតអនុញាត់ ត្រមួយដល់ភិក្ខុ ពីររូប តាំងមួយដល់ភិក្ខុ ទាំរេច (២) ។

អដ្ឋតថា ថា សំដោយតភិត្តដែលចាស់ជាងត្នាគឺរវស្សា ឬក្មេងជាងត្នាគឺរវស្សា ។
 អដ្ឋតថា ថា បើត្រៃឬតាំងចំណុះភិត្តប័រូបទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យអង្គុយតែគឺររូប ។

հա

វិនយបិដិពេ ចូលវណ្ដ

(៣៩៤) តេខ ទោ ២ឧ សមយេខ ភិក្តា អសមា. ៣សចំតោហ៍ សហ ឌីឃាសនេ ខំសឺឌំតុំ ក្រុក្តាភ្ញា. យច្តិ ។ ភកវតោ ៧តមត្តំ អារោះចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ ឋយេត្វា ខណ្ឌិតាំ មាតុក្តាមំ ឧភតោព្យញ្ជនំ អសមានាសធិតោហ៍ សហ ឌីឃាសនេ ខំសឺឌំតុឆ្គំ ។ (៣៩៩) អថទោ ភិក្ខានំ ៧តឧញោស៍ កិត្តិកាំ បច្ចំមំ⁽⁰⁾ ឧុ ទោ ឌីឃាសនំ ហោតីតំ ។ ខេ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ យឺ តិណ្ណន្នំ បញោតិ ៧ត្តាំ មច្ចំមំ^(k) ឌីឃា-សនត្តិ ។

វិនយបិងក ចុល្មវគ្គ നനർ (៣៩៨) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តមានសេចក្តីសង្ស័យនឹងការអង្គយ លើអាសនៈវៃងជាមួយនឹងកិត្តដែលមានអាសនៈមិនស្មើត្ ។ កិត្តទាំងនោះ ក្រាបចង្គំឲ្លលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាលភិក្ខុព**័ន**ឲ្យយ តឋាគតអនុញាត ឲ្យអង្គុយលើអាសនៈវែងជាមួយ នឹងភិក្ខុវែលមានអាសនៈមិនស្មើត្ថាជាន វៀវលែងតែមនុស្សទ្ទើយ មាត្-ត្រាម និងមនុស្សមានកេទព័រ (១៩៩) គ្រានោះ កិត្តទាំងទ្បាយ មានសេចក្តីត្រះរិះដូច្នេះថា អាសនៈវែន តើមានទីបំផុតត្រឹមណា ។ បេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រា.បំពា ម្នាលកិក្ខុ **ទាំង ព្យួ**យ តថាគតអនុញាត**កាសនៈវែង ដែល**មានទីបំផុត លមកក្ខុ ៣ ប្រ (អង្គយបាន) (៤០០) សម័យនោះឯង នាងវិសាទាញ់មិតារមាតា ចង់ទីជ្រាងធ្វើ ព្រាភាទប្រកបដោយរបៀងឈ្មោះហត្ថិន ១ក:^(១) បំផ្លែប្រគេទព្រះសង្ឃ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងទ្បាយមានសេចក្តីត្រះរឹះដូច្នេះថា *ព្រះ*មានព្រះកាគ **ជានឲ្**នដ៍អនុញ្ញាតកាវ ប្រើជ្រាស់ ជ្រាសាទ ហើយថ្ន ១ មិនទាន់បានឲ្រន័ អនុញាតទេហ្នំ ។ ភិត្តព័ងនោះក៏ក្រាបចង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាត ញ **៣**រេច្រៃជាស់ប្រាសាទគ្រប់យ៉ានជាន ឲ ប្រៃថា ប្រាសាទតាំងនៅលើពោងដំរឺ ។

ଣ ଗ ମ
សេតាសតក្ខុទ្ធពេ បសេខទិស្ស ពោលសង្ឃ អយ្យំ៣វត្ថុ
(៤០០) តេះនេ ទោ មន សមយេន ពាញា មសេន. ញ
ខំស្ម កោសលស្ម អយៀតា តាលគតា ហោតំ។
តស្អា ភាលភាំយាយ សង់្បស្ប ពហុំ អភាចរិយកណ្ដំ
ဒုဗျွ ဋ္ဌိ ၊တာခ်ိဳ ၊ မာဏျဗီဒိ မာ မာ ဖွဲ့ ဗ လွှုးန္လံာ ၊ ရာ လာ၊ ကာ
ចំតុំកា ខដំតា ខដល់តា តូលំតា កៃដំតា ខ្លូ.
လေမီ ၿကင္ရလေမီ ကင်္ငံလ္ဦး ကေလးလျိဳ ကုန္ရက်
សត្ថត្ត អស្សត្តាំ ដេត្តាំ អជិនប្បបណ៌ កានលិចិត-
មអប្បច្ចន្ទាណ៍ សនុទ្ធាច្នេំ នុកតោលោមាំតកុមតានំ ។

ග ග හ

നനി

សេនាសនត្ថនូក: រឿងព្រះអយ្យិការបស់ព្រះ បាទបសេនទំពោសស

(៤ . ១) សម័យនោះ ព្រះអយ្យិការបស់ព្រះពុទបសេនទីកោសល សុគត ។ កាលដែលព្រះអយ្យិកានោះសុគតទៅ សង្ឃក៏**ជានអកប្បិយភ**ណ្ឌ ជាច្រើន ឯអកច្បិយកណ្ឌនោះ គឺ ពាសនៈដែលកន្ធនហួសប្រមាណ ត្រៃ មានដើនវិចិត្រ!ដាយរូបសត្វសាហាវ ព្រំមានពេមវែនជាង ៤ ឆ្នាប់ កម្រាល ដែលធ្វើគឺពេមសត្វ វិចិត្រដោយរូបសត្វសាហាវ តម្រាលមានពណ៌ស ដែលធ្វើគឺរោមសត្វ កម្រាលដែលរធ្វីគឺរោមសត្វជាផ្ដាចង្កោម តម្រា**ល** ដែលញាត់ត កម្រាលដែលធ្វើពីកោមសត្វវិចិត្រ ដោយរួបសីល:នឹងទ្វាតំ ជាដើម កម្រាលដែល ធ្វើពីរវាមសត្វមាន រោម ប្រានតែម្ខាន៍ កម្រាលដែល ច្ចើតពេមសត្វមានពេមក្រាងទាំងពីរខាង កម្រាលដែលធ្វើពីឌិនមាស ឬខ្សែ សយលក់ស្រែះដោយរតនវត្ថុ កម្រាលដែលធ្វើពីសរសៃសូត្រលក់ស្រែះ ដោយតេនវត្ថុ កម្រាលដែលធ្វើគឺកោមសត្វល្មមស្រីវណ៌ ១៦ នាក់ឈរកំណុន កម្រាលសម្រាប់ក្រាលលើខ្ននដំរី កម្រាលសម្រាប់ក្រាលលើខ្ននសេះ កម្រាលសម្រាប់ក្រាលលើថេ កម្រាលដែលធ្វើដោយស្បែកទ្វា កម្រាល ជំទត្តមដែលធ្វើគំស្បែកឈ្នួស ទ្ទើយពណ៌ក្រហមគំងតីរទាង (ลิ เอี้แหกกงธ์ฉีเอี้เรเน่สัล) เกษตร์ฉิติภารใสงษารถณิศกษ 7

វិនយុបិឝិកោ ចុល្យវញ្តោ

កក់ នោ រនៃមត្ត អារោចេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវ អាសន្និយា ចានេ និន្និត្វា ខរិតុញ្ចិតុំ ខល្វដ្តស្បូ សន្បេ អាសេសំ ភុម្មតុរណំ គាតុឆ្នំ ។

ស្រុក យុទ្ធ័រ ហេ នយរមស ឧប ទារ ឧតរ (២០១) អញតរស្ម៍ តាមតាវាសេ អាវសំតា ភិក្ខុ ឧបន្តតា យោន្តំ អាកន្តភាគមិតានំ កិត្តនំ សេនាសនំ ខញ្ញ. เชลา ๆ หร่เจา เลง คิสูล ปลอเยาง ปละบ้ ទោ មយ៍ អាកុំសោ ឧបខ្ខុតា អាកត្ថភាកមិតានំ ភិក្ខុនំ សេនាសនំ ខញ្ញាខេន្ត មាន មយំ អាវុសោ សព្វំ សផ្តំតំ សេនាសន់ វាយសារ ខេម ខសារ សន្នតំ ပ်ားရှက္ခဲ့လျှားမားေ ၊ ၊ ေလးမွိ လည္ခ်ုံးကို ၊လကလင္ခံ រាកស្ស អខំសុ ។ អាងខ្គតា^(*) នេ អាងសំគេ^(k) ភិត្ រនេះ កេខ្ញុំ អម្លាត់ អាវុសោ សេនាសនំ ខញ្ញា ខេដាត់ ។ ។ គឺស្រូទ៍ & លារាច លែក ក្រាររ្លា .ម .ទ ៨ ។ ក្លីញាត់អ្នក .ម .ទ «

നനർ

វិនយបិជា ចុល្អត្ត

ភិត្តុទាំង ឡាយក្រាមបង្គ័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះ អត្តទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តុទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យកាត់ដើង គាសនៈដែលកន្ធនហួសប្រមាណ ហើយសឹមប្រើប្រាស់ ឲ្យទំណយរួប សត្វសាហាវនៃត្រៃមានដើនវិចិត្រដោយរួមសត្វសាហាវ ហើយសឹមប្រើ ព្រស់ ឲ្យកកាយសម្រាលដែលញាត់គយកមកធ្វើជា ខ្វើយ គាសនៈក្រៅ អំពីនោះ យកមកធ្វើជាកម្រាលសម្រាប់ក្រាលលើដែនដីបាន ។

សេតាសន់ក្ខន្ធកេ បញ្ហូ អរិស្សដ្ដ័យរាណ្ឌាតិ

នត្តារុំសោ សន្យិតាំ សេនាសនំ សព្វំ អគ្រួហ៍ វាតាស្បូ និន្នន្តំ ។ គឺ ខន តុទ្រូ អារុំសោ សង្ឃ័តំ សេនាសនំ វិស្សដ្រួថាតំ។ រារមាកែកាតំ។ យេ តេ កិត្តា អប្បិទ្នា ។ ខេ។ តេ នុជ្ឈ យត្តំ ទីយត្តំ វិទា ខេត្តំ តាដំ ហំ នាម កិត្ត សន្ឃិត សេនាសនំ ស្បៃជួស្បត្តិត ។ កការតោ រៀតមន្ត្តំ អាពេខេសុំ ។ សថ្នំ កាំរ ភិក្ខាវ ភិត្ត សង្ឃ័ក សេនាសនំ ស្បៃនៅខ្លួន ។ សច្ច័ ភតវាតិ ។ វិករហិ ពុន្ទោ កកវា កាថំ ហិ លាម តេ ភិត្តាវេ ទោយបុរិសា សន្សិតាំ សេនាសនំ វិស្សផ្លេ-ស្បត្តិ នេតំ កំត្តា អេម្យសត្នានំ វា មសានាយ ។ មេ ។ វិតហេតុ ជម្ម័តថំ តេត្វា ភិត្តូ អាមន្តេស ខញ្ចុំ-មាន ភិត្តាវ អរិស្បត្តិយាន នាំស្បត្តេតញាន សត្វេន ក កណេន ក បុក្ខលេន ក វិស្បដ្តិតាន់ទំ អវិស្បដ្តិ-ရာင် ေကာင္စဲ ေလာ ကိုလ္ျိုးင္တဲ့ တ႑ အစစ္စာ ရဲလ္ မွ ထာ လ႑ အ

ಗುಗ್ಗ

សេនាសនក្ខន្ធរាះ របស់ដែលភិក្ខុសះមិនដាប់មាន ៩ យ៉ាង

អាវ៉ាសិកកិត្តធ្វើយថា ម្នាលអាវ៉ិសោ សេនាសនៈរបស់សង្ឃមិនមានទេ (ក្រោះ) យើងជាឧប្រគល់ឲ្យកិត្តមួយប្រកស់ទៅហើយ ។ អាគន្លកកិត្ត សូរថា ចាលអាវ៉ុសោ ពួកលោកហ៊ានលះសេនាសនៈរបស់សង្ឃឬ ។ អាវាសិកកិត្តធ្វើយថា យ៉ាន៍ហ្នឹងហើយ អាវ៉ុសោ ។ ពួកកិត្តណាមាន សេចក្តីព្រុជាតិច ។ ២ ។ កិត្ត ពំងនោះក៏ពោល ពេស តិះដៀល បន្តះបង្គ្នាប់ថា ពួកកិត្តមិនសមបើហានលះសេនាសនៈ ជារបស់សង្យ ព្រះកាគ ។ ព្រះមានព្រះកាគ (ទន់ត្រាស់សូវថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ **ចានឮ**ថា ពួកកិក្ខុលះសេនាសន:របស់សង្ឃ ពិតមែនឬ ។ កិត្ខុទាំង ឡាយក្រាបបន្ត័ទូលថា បតិត្រព្រះមានព្រះភាគ តិតមែន ។ ព្រះ **សម្ពុ**ទ្ធមានត្រះកាគទ្រន៍បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខព័**ន**ទ្យាយ មោឃបុ**រស** ព៌ងនោះ មិនសមចេនឹងលះសេនាសនៈរបស់សង្ឃសោះ មាលកិត្តព័ង ឲ្យាយ អំពើរនះ មិនមែននាំឲ្យដ្រះថ្លាដល់ពួកជន ដែលមិនទាន់ដ្រះថ្ងាទេ **។ លេ** ។ លុះឲ្រន់បន្ទោសហើយ ឲ្រន់ធ្វើធម្មឹកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំនឡាយ មកថា ម្នាលកិត្តទាំងខ្យាយ របស់ដែលមិនគួរលេះចេញ៥ យ៉ឺងនេះ **ពោះស**ផ្សត្ត័ គណៈក្តី បុគ្គលក្តី ក៏មិនត្រុវលះចេញ សូម្យីលះចេញ ហើយ ក៏មិនឈ្មោះថាលះ កិត្ត ណាលះចេញ ត្រូវអាបត្តិថុល្ងចួយ ។

វិនយបិឝិកោ ប៉ុស្មវគ្នោ

កាតមាន បញ្ ។ អាកមោ អាកមវត្ត ៨ ឧ បឋម អ. វិស្សត្ថិយំ ន វិស្សត្ថេត ទុំ ស ស្បែង ។ ក សោ ន វា បុក្កលេ ន ក់ វិស្សដ្តិតម្យំ អាស្សដ្តិតំ ហោតំ យោ វិស្សដ្តេយ្យ អាមត្ត័ ខុល្វទួយស្បៈ ហៃព ហៃវវត្ថុ ៩៩ំ នុទ័យ អភិស្បជ្ជិយ័ ជ វិស្សផ្លេនត្ទំ សរេន្យូធ កំ កលោធ កំ ខុត្តលេធ កំ វិស្សដ្ថិតម្យំ អវិស្សដ្ថិតំ ហោតំ យោ វិស្សដេយ្យ ចាមត្តំ ដុល្ចយូសរា មញ្ចោ បីឋិតិសី តម្លោមាន ៩៩ តតិយំ ក សាសាត ក ឧត្រារក ចុំតម្លារដ្ឋនិរក្រាំ ជ ឃុំឆ្លំក្រក់ម បុត្តលេន ៣ សៃខ្លំតម្បី អាំស្សខ្លំនំ ហោត យោ វិស្សដែយ្យ អាខត្ត ដុល្វចូយស្ស លោខាតុគ្គី លោខា-ភាណៈតំ លោមាវាគោ លោមកេដាមំ វាស់ នាស្ កុមារី កុន្ទាលោ ឧទាននំ ៩នំ ខតុត្តំ អរិស្សជ័យ

ന്യം

វិនយបិឝិក ចុល្អរគ្គ

របស់ព័ងថ នោះដូចម្តេច។ គឺ អាកម គឺ សួនច្បារ⁽⁹⁾ ទ អាកមវត្ គំ ទីដីដាំសួនច្បារ ១ នេះជារបស់មិនគួរលះចេញជាដំបូង ទោះសង្ឃក្ដ គណៈក្តី ថុត្តលក្តី ក៏មិនត្រវលះចេញ សូម្បីលរចេញហើយ ក៏មិន ឈ្មោះថាលះ ភិត្តណាលះចេញ ត្រៅអាចត្តីថ្មល្ងច្ល័យ ហោរ គឺ លំនៅ ๑ វិហារវត្ត គឺ ទីដីសម្រាប់សទ័លំនៅ ១ នេះជារបស់មិនគួរលះបេញ ជា ទ័រថកា កោះសង្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី ក៏មិនត្រុវលះចេញ សូម្បីលះលើយ ក៏មិនឈ្មោះថាលះ ភិក្ខុណាលះចេញ ត្រូវអាបក្តី ថុល្អក្លួយ មញ្ច: គឺគ្រែ o ប៊ីប៉: គឺ តាំងឬកៅអ o កិសី គឺ ពួក o ពិក្តោមាន: គឺ ភ្នើយ ១ នេះជារបស់មិនគួរលេះចេញជានំរប់បី នោះ សន្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី ក៏មិនត្រវិលះចេញ សូម្បីលះចេញហើយ ក៏មិខ ឈ្មេះ វាលះ ភិត្តណាលះ ចេញ ត្រូវអាបត្តិថ្មលុច្ច័យ លោហកុម្ភ គឺ តាំងដែលធ្វើគឺលោហដាតិ ១ លោហកាណកៈ គឺ ខ្ទះលោហៈ ១ លោហវាកេះ គឺក្មួមលោហៈ ១ លោហកដាហៈ គឺធើងលោហៈ ១ វាសី គឺ កាំបិត ១៨វេសុ គឺ ពូថៅ ១ កុឋា គឺ ដឹងហំង ១ កុទ្ទាល: គឺ ២៥ ១ និភាទនៈ គឺ ពនាក 🤊 នេះជារបស់មិនគូលេះចេញជាគំរប់ ៤ កោះសង្ឃ

១ អដ្ឋកថា ថា សូនផ្កា សូនផ្អែ ។

றம் .

លេខាសនក្ខុធ្វពេ បញ្ហូ អវិស្សដ្ដិយោនិ អស្សដិបូនពុស្សភក្ខវត្ថុ

ន ស្បៃដួតទំ សង្ខេ ។ កាលាន ។ បុក្កលេន ។ ស្បៃដួតទំ អាស្បៃដួត ហោត យោ ស្បៃដួយ្យ អាមត្តំ ដុល្ចជួយស្ប ស្វើ ដេរ្យ មុញ្លំ មព្វដំ⁽⁰⁾ តំណំ មត្តិកា នាកុកឈ្លំ មត្តិកាកឈ្លំ ៩ឧំ បញ្ចមំ អាស្បៃដួយ ន សៃរ្-ដេតទំ សង្ខេ ។ កាលាន ។ បុក្កលេន ។ ស្បៃដួតមរិ អាស្បៃដិត ហោត យោ ស្បៃដេយ្យ អាមត្តំ ដុល្ចចួយស្ប ដមាន ទោ កិត្តាដេបញ្ហ អាស្បៃដួយនេ ន ស្បៃដេតញ្ហាន សង្ខេ ។ កាលោន ។ បុក្កលេន ។ ស្បៃដេតញាន សង្ខេ ។ កាលោន ។ បុក្កលេន ។ ស្បៃដែតញាន សង្ខេ ។ កាលោន ។ បុក្កលេន ។ ស្បែដែតញាន សង្ខេតាន់ ហោត្តំ យោ សៃប្រដួយរែ ន ស្បែះ ស្បេស្ថាត់ ។

(៤០៣) អ៥ទោ កកវា សាវត្ថិយ័ យថាភាំព្លំ វិហវិត្វា យេធ តិដាក់វិ គេធ ចារិតាំ បក្តាមំ មហតា ភិត្តាស ស្នើ បញ្ចមត្តេហិ ភិត្តាស តេហិ សារីបុត្ត-មោត្តហ្វា ធេហិ ខ ។ អស្បោសុំ ទោ អស្បជ៌បុនព្វស្មាតា ភិត្តា ភកវា តាំរ តិដាក់វី អាកខ្លតិ មហតា ភិក្តាស ស្នើ ខ សន្ធី បញ្ចមត្តេហិ ភិត្តាស តេហិ សារីបុត្ត មោត្ត ហ្វា នេហិ • ១. អញ្ញ ហ្គេអំ ។

ማራወ

លេតាសនក្ខន្ធកៈ របស់បិនត្រូវលះមាន ៥ យ៉ាងនឹងរឿងអស្សដ៏នឹងបុនព្វសុកភិក្ខុ ភ្នំ គណៈភ្នំ បុគ្គលភ្នំ ភូមិត្រូវលះចេញ សូម្បីលះចេញហើយ ភូមិន ឈ្មោះថាលះ ភិត្តណាលះចេញ ត្រូវអាបត្តិថ្មល្ងច្ច័យ វល្វី គឺ វល្វិ ๑ វេទ្យ គឺ ឬស្ស័ទ មុញ្ច: គឺ ស្មៅដំណេកទន្យយ ទ បញ្ជ: គឺស្មៅ យ៉ាផ្ទុង ត្ តំណ: គឺ ស្រាធម្មតា ១ មត្តិកា គឺ ដីស្ថិត ទារុកណ្ដ: គឺ គ្រឿងឈើ ១ មត្តិកាកណ្ហៈ គឺ គ្រឿងធ្វើពីដី ១ នេះជាវត្ថុមិនគួរលះ ចេញ ជាគំរប់ ៥ ពោះសង្ឃត្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី កិមិត្រលែះចេញ សូម្បីលះចេញហើយ ក៏មិនឈ្មោះថាលះ កិត្ត ណាលះចេញ ត្រូវអាថត្ត ថុល្ងច្ច័យ មាលកិត្តទាំង ឡាយ របស់ទាំង ៥ តួក នេះ ឯង ជា បេសមិន គួលេះចេញ ទោះសង្ឃក្តី គណៈភ្នំ បុគ្គលក្តី ក៏មិនត្រវលះចេញ សូម្បីលះ ចេញហើយ ក៏មិនឈ្មោះថាលះ ភិត្តុណាលះចេញ ត្រូវអាបត្តិថុល្ងថ្ម័យ ។ (៤០៣) គ្រានោះឯង ព្រះមានព្រះកាគទ្រង់គង់ នៅក្នុងក្រុង សាវត្ថី សំពន្ធពុទ្ធដណៃបថ ហើយយាងទៅកាន់ចារិកក្នុងកំដាគ៌ដែនបទ ជាមួយនឹងកិត្តសង្ឃច្រើនប្រមាណ ៥០០រូប ព្រមពាំងព្រះសារីបុត្តទឹងព្រះ មោត្តហ្វូនផង ។ តូកអស្សដំទឹងបុនពូសុកភិត្តបានឲ្យដំណឹងថា ព្រះមានព្រះ ភាគយាងមកដល់កំដាគ់ជៃនបទ ជាមួយនិងកិក្ខុសង្យច្រើនប្រមាណ ៥០០ រូប ត្រមទាំងត្រះសារីបុត្តនឹងត្រះរមាគ្គល្ងានផង ក៏និយាយថា ម្នាលអាវុសោ

றம்

វិនយប៌ដកេ ប៉ុល្មវគ្គោ

ច ហច្ច មយំ អារុសោ សព្ធំ សង្ឃិតាំ សេនាសនំ កាដេម ចាប់ត្នា សារីបុត្តមោត្តហ្វានា ចាប់កាន់ ឥឡូនំ វសំ គតា ន មយំ តេសំ សេនាសនំ ខញ្ញា មេស្បាទាត់។ តេ សត្វំ សន្សិតាំ សេនាសនំ ភាដេសុំ ។ អ៩ ោ កតក អនុបុទ្ធេ លាំតាញទោលេ យេន តាំដាត់រំ តឧវសរិ។ អ៩ទោ កក្ស សម្គបុរល ភិត្ត អាមន្ត្លេសំ កច្ច៩ តុទ្វេ ភិក្ខុវេ អស្សជិមុនព្វសុកោ ភិក្ខុ ខុមសង្ណ-ទិត្វា ಖាំវនេថ ភកក អាកុសោ អាកច្ចតិ មហតា ភិក្ខុ. ស ខ្មែរ ស ខ្ទឹប ញុម ត្តេហ៍ ភិក្ខុស គេហ៍ សារីបុត្តមោក្ត-ហ្វានេហ៍ ច ភតវតោ ច អាវុសោ សេនាសនំ ខញ្ញា ខេ៩ ភិត្ត សន័្យសរួច សារីបុត្តមោត្តហ្វានានញាតិ ។ រាវអ្វន្តេតិ ទោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ខដិស្បត្ថា យេធ អស្បជិបុ-នៈ សុតា ភិត្ថា តេនុបសន្ត័ទឹស ឧបសន្ត័ទិតា អស្សជិ. មុនតុសុកោ ភិក្ខា វាតនកេខ្មុំ ភកភា អាវុសោ អាកខ្មតិ

វិនយចិងក ចល្អត្ត

ចើដូ ច្នោះមានតែយើងនាំគ្នាចែកសេនាសនៈជារបស់សង្ឃទាំងអស់ (ដ្បិត) លុះក្នុងអំណាច សារីបុត្តទឹងមោគ្គល្ងានជាអ្នកមានសេចក្តីជ្រាថាលាមក យើងពល់គ្នាកុំរៀបចំគ្រា**លសេនាសនៈប្រគេន** សេចក្តីជាញ់ណមត លោក ឡើយ ។ កិត្តពំង៍នោះកំនាំគ្នាចែកសេនាសនះដែលជារបស់សង្ឃ គំនអស់ ។ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគកំពុងស្ដេចមកកាន់ចារិកតាមលំ-ដាប់ ទន់តម្រង់ ទៅកាន់កីដាគិដៃនបទនោះ ។ លំដាប់ នោះ ព្រះមានព្រះ ភាគទ្រង់ត្រាស់ ហេរកិត្ត ប្រើនរូបមកថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ អ្នករាល់គ្នា ចូរដើរទៅរកពុកអស្សជ័នឹងបុនពុសុកភិក្ខ ហើយទិយាយយ៉ាងនេះថា មាលអាវ៉ុសោ ព្រះមានព្រះភាគ កំពុងតែស្ដេចមកជាមួយទឹងភិក្ខុសង្ឃ ច្រើន ប្រមាណ ៥០០ ប្រ ព្រមទាំងព្រះសារីបុត្តទឹងព្រះចោត្តល្វានផង ម្នាលអាវ៉ិសោ លោកពល់គ្នា ចូរបៀបចំក្រាលសេនាសនៈទុកបម្រងព្រះ ឋម្រងព្រះកិ្ខុស**ង្ឃផង បម្រុងព្រះសារីបុត្តទំ**ងព្រះ មានព្រះភាគផង មោត្តល្វានផង ។ ភិក្ខុ ព័ងនោះទទួល ស្លាប់ (ព្រះតាទ្ធដីកា) នៃព្រះមាន ព្រះកាត់ថា ព្រះកះុណា ព្រះអង្គ ហើយកំនាំគ្នាចូល ទៅកេចក្នុកអស្សជំទំង បុនត្វសុកភិក្ខុ លុះចូលទៅដល់ហើយទើបថ្ងៃផបណ្តាំនេះ ព្រាប់តួកាអស្រ្ត. ជំនំងចុនតូសុកកិត្តថា គ្នាលអាវ៉ុសោ ដ្បិតត្រមានត្រះភាគស្ដេចមក

មហតា ភិត្តសង្ខេស ទុំ បញ្ចមត្លេហ៍ ភិត្តសតេហ៍ សារីថ្មនូវមាត្តហានេមា ខ កត់នោ ខ អាវុសោ សេនា. လင်္န ဗ္ခဏ္ဍ၊ ဗေနာ်ဆိုလင်္ချလ္၊ ေလးဂ်င္ခန္စုမာန္မလာ-အင္တ္ကား ေ ငန္စား၊ ကေ က ဆံုးရဲ ေလာကာ လ မီ လ ကို អម្លេឆា ភាជិន ស្វាតនំ អាវុសោ ភតវតោ យស្មី វិហារ កកក់ ឥទ្ទិស្នាត់ តស្មី ហៃល សេស្វត់ ចាចំឡា សារី-បុន្ត មេក្ត ហ្វានា ចាប់តាន់ ឥត្នាន់ វស់ កតាន មយំ នេសំ សេនាសនំ បញ្ហាបេស្បាទាន់ ។ កិទ្យន តុទ្វ អាវុសោ សន័ត្រាំ សេនាសន័ ភាជិត្តាតិ ។ រាវមាវុ-សោភិ។ យេ គេ ភិត្ត្ អព្វិទ្ធា ។ ខេ។ គេ ខុដ្ឋា. យន្តំទីយន្តំ ទៃខេត្ត តាន់ សំ នាម អស្សជំបុន គ្រុសុតា ភិត្ត សង្ឃិត សេលសនំ ភាដេស្បូន្តិតំ ។ អ៥ទោ តេ ភិត្ត កកាតោ សតមត្ថ ភាពេរ សុំ ។ មេ ។ សខ្មុំ

សេតាសនក្ខន្ធពេ អស្សដ៏មុនឭសុពភិក្ខុវត្ថុ សង្ឃ័ពស្ស ភាដនំ

ற்பிற

សេនាសនក្ខន្ធកៈ រឿងអស្សធិភិទ្ធុចុនក្នុសុកភិក្ខុនំងការចែកសេនាសនះជារបស់សង្ឃ

ជាមួយ នឹង ភិក្ខុស ឡូច្រើន ប្រមាណ ៥០១ រូប ព្រម ពំងព្រះសារបុត្តនឹង ព្រះមេតត្តល្ងានផង ម្នាលអាវ៉ុសោ លោកទាំងទ្យាយ ចូរនាំគ្នារៀបចំ ក្រាលសេនាសនៈទុកបម្រុងព្រះមានព្រះភាគផង បម្រុងព្រះភិក្ខុសង្ឃផង **បម្រងព្រះសារីបុត្តទំ**ងព្រះទោគ្គលានផង ។ ពួកអស្សជំទំងបុខព្វសុកភិត្ត្ រត្វ័យថា មាលកាវ៉ុកោ សេនាសនៈដែលជារបស់សង្ឃមិនមាន e (ក្រោះ) សេនាសនៈទាំងអស់យើងចែកគ្នាអស់ហើយ ម្នាលអាវ៉ុសោ ព្រះមានព្រះ ភាគស្ដេចមកល្អហើយ ព្រះអង្គសត្វត្រហឫទ័យគង់ក្នុងវិហាវណា កំនឹង គន់ក្នុងវិហារនោះទៅ ឯសារីបត្តទំងាទគ្គល្ងាន ជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាជា លាមក លុះអំណាចនៃសេចក្តីប្រាជ្ញាលាមក យើងពល់គ្នាមិនបានរៀបចំ ក្រាលសេនាសនៈឲ្យលោកទាំងនោះទេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះស្មូថា ម្នាល អាវ៉ុសោ លោកទាំងឲ្យយនាំគ្នាចែកសេនាសនៈរបសសង្ឃ ខែនឬ ។ ពួក អសត្រិន៍ជំបុនឲ្យសុកភិក្ខុទ្វើយថា ម្នាលអាវ៉ុសោ យើងចែកទែន ។ ភិក្ខុ ព័ង ទ្យាយណា មានសេចក្តីប្រាញ់តិច ។ បេ ។ ភិត្តព័ងនោះកំពោល ពេស តិះដៀល បន្តះបង្គាប់ថា តួកអស្សជំនឹងបុនពូៈបុកភិក្ខុមិនសមបើមកនាំ គ្នាចែកសេខាសនៈរបស់សង្ឃសោះ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាប បន្តំ ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ទ្រះមាន ទ្រកាន ។ បេ ។ ទ្រះអន្តទ្រន់ត្រាស់ថា LL

វិនយប់ជីកេ ចូលវវគ្គោ

តាំរ ភិត្ត្វាវ អស្បជ៌បុនឲ្យសុតា ភិត្ត្ សដ្ឋតាំ សេនា-សនំ ភាជេឌ្នំតំ។ សច្ចុំ ភកវាតំ ។ ភេម័ ហំ ជាម នេ ភិត្តាវ ទោឃបុរិសា សង្ឃ័តំ សេនាសនំ ភាជេស្បត្តិ នេះ តំត្នាវេអប្បសភ្លាំ វា បសានាយ ។ បេ ។ វិតរហិត្វា ជម្មី តាថំ តាត្វា ភិត្វា អាមន្ត្រេសំ ខញ្ចិមាន តិត្តា៥ អឋតខ្ចុំយាន នាំតនិតញាន សាខ្មែរន វា កាណាន កំ បុត្តលេន ការិកត្តានំចំ អាំកត្តានំ ហោន្តំ យោរិកដេយ្យ មានខ្ញុំ នុល្ខ មួលស្បី រ យខមាតូ ន លាំ រ មារ មោ អាកមវត្ត ឥដំ បឋមំ អាវកន្តិយ៍ ន កែជិត ព្ំំ សាន្បែន ၊ယာ ဂီအခေါ်လျှ မာဗန္နိ ဗိုလ္ခင္ခယ မ႑ ဂ်ဴ**တာက ဂ်ဴ**တာ. អត្ថ ឥនំ នុធិយំ អក្រេត្ត័យំ ន កែជិតពុំ សត្វ្បេន ក ក ណេ ភ្នំ ក ភ្នំលេ ភ្នំ ក ភេសាភ្នំ ក ភណរភ ក យោ ភៃជេយ្យ អាចត្តិ ដុល្វជួយស្នា មញ្ចោ ដំងំ

றட்ட

វិន យរិជិត ចុល្អវគ្គ

ម្នាលកិត្តព័ងទ្បាយ បានឲ្យថា ពួកអស្សជំខឹងបុនពូសុកកិត្ត នាំគ្នាបែកសេ-នាសនៈរបស់សង្ឃ មែនឬ ។ ភិត្ត ពំងនោះក្រាមបន្ន៍ ខ្លួលថា បតិត្រព្រះ មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិទ្ធ ពំងឡាយ ទោយបុសេតន៍នោះ មិនគួរនឹងហាំននាំគ្នាចែកសេនាសនៈ របស់សង្ឃទេ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ម៉ំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដ្រះថ្កាដល់ពួក ដនដែលមិនទាន់ដ្រះថ្នាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រន់បន្ទោសហើយទ្រន់ធ្វើធម្មី-កថា ត្រាស់ ហៅភិក្ខុ ពំនឲ្យយមកថា ម្នាលភិក្ខុ ពំនឲ្យយ របស់ដែល មិនគួរចែក ៥ ពួកនេះ គោះសង្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី ក៏មិនត្រវចែក សូម្បីថែកហើយ ក៏មិនឈ្មោះថាថែក កិត្តណាចែក ត្រូវអាបត្តិថ្លូ-ច្ច័យ ។ របស់ ៥ ពួកដូចម្តេច ។ (របស់ ៥ ពួកនោះ គឺ) អារាម គឺសួន ច្បារ ទ អារាមវត្ថុ គឺទីដីដាំសួនច្បារ ១ នេះជារបស់មិនគួរចែក ជាដំបូង เตะผลใก้ สณะก็ หลุญก็ ก็ย้อเล่ใบก ผูยไบกเบ้นก็ย้อ ឈ្មោះថា ចែក កិត្តណា ចែក ត្រូវអាថត្តថ្លិច្ចយ៍ វិហាវ គឺលំ នៅ ១ វិហាវ. វត្ថុ គឺ ទី ដីសម្រាប់សង់លំនៅ ១ នេះ ជារបស់មិនគួរបែក ជា គំរប់ គឺរ កោះ សង្ឃត្ត័ គណៈត្តី បុគ្គលត្តី ក៏មិនត្រៅចែក សូម្បីចែកហើយក៏មិនឈ្មោះថា ไฮล หิรูณาไฮล เล่าพบลิชุญชั้น ษญะที่ไลอ บีป: คิภาสบุเลาหือ សេនាសនក្ខន្ធពេ បញ្ចូ អវេភត្តិយានិ

ភិសី តិម្លោបាន ៩៩ តតិយំ អាវកន្ថ័យំ ន ភិកជិតត្វំ សរេត្យន វា កំណេន វា បុក្កលេន វា វិតត្តម្បី អភិតត្តំ **ញោត** យោ វិភដេយ] អាមត្តិ ដុល្បចូយ ស្បូ លោ មាតុថ្ក លោមភាណៈ សំលោមអាតោ លោមតដាមាំ អំសំ ၾက က ဗား () က အူး လာ စိ စာ စ မိ ရ စိ စ ရ စို မ ။ က စို ဖိ នេះគតិត លារក្តម្នាំ សនេរ្តាត សនរ្តការិតតូទ្បី မျို့မှ ကျောင်္ခက်န် ကျောင်္ခကျောင်္ခက်န် ကျောင်္ခက်န်းမှ ကျောင်္ခက်န်းမှ ကျောင်္ခက်န်းမှ ကျောင်္ခက်န်းမှ ကျောင် ឋន្យ ទុញ្ញំ បត្ថដ៍ តំឈំ មត្តិភា នាវុភណ្ឌំ មត្តិភាភណ្ឌំ ត់ខំ បញ្មុំ អឋភន្ថ័យ ធ ភិគជិតត្វំ សរស្លែ n កំណេធ អាចត្តី ដុល្មចូយស្បូ ឥមាន ទោ ភិត្តា៥ ចញ្ចូ អាវេភន័្ម. យាន នាំភជិតញាន សរន័ន្ន វា ករណេន វា ទុក្ត-លេខ ជា ភៃត្តាធំទំ អភិតត្តាធំ ហោឆ្នំ យោ ភៃដេយ្យ អាបត្តំ ដុល្មចូយសព្រតំ ។

กเช

ភិសី គឺពួក ១ ពិម្តោហន: គឺខ្វើយ ១ នេះជាវត្ថមិនគួរបែក ជាគរបប់ ពោះ សង្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី ក៏មិនត្រៅចែក សូម្បីចែកហើយ ក៏មិនឈ្មោះ ឋាចែក ភិក្ខុណាចែក ត្រូវអាបត្តិថ្មលុច្ខ័យ លោហកុម្ភ័ គឺឆ្នាំងដែលធ្វើពី លោហដាត់ ទ លោហកាណក: គឺខ្លះលោហ: ១ លោហវាវក: គឺក្នុម លោហ: ១ លោហកដាហ: គឺផើងលោហ:១ វាសី គឺកាំបិត ១ ផសេ គឺពូដៅ ១ កុហារី ลี่นี้ฉี่อา๊ฉจ กุตาญ: ลี่อบจริทรร: ลี่ตรากจ เระต่าได้ยิ่รสุนไขก ជាគំរប់ ពេះសង្ឃត្តី គណៈត្តី បុគ្គលក្តី ក៏មិនត្រូវចែក សូម្បីចែកហើយ ក៏មិនឈ្មោះថាចែក កិត្ត ហាចែក ត្រូវអាថត្តថ្មល្អចួយ វល្វី គឺវល្វិ ១ វេទ្យ តិ៍ឬស្ស៊ី ១ មុញ្ច: គឺស្មោដំណេកទន្យយ ១ បព្វដ: គឺសៅយាំឫង ១ តំណ: គឺសៅធម្មតា ១ មត្តិកា គឺដីស្អិត ១ ភាវុកណ្ឌៈ គឺគ្រឿងឈើ ១ មត្តិកាកណ្ឌៈ គឺ គ្រឿង ធ្វើពីដី ១ នេះជាវត្ថុមិនគួរចែក ជាគំរប់ ៥ **ពេះស**ង្ឃក្ដី គណៈក្ដី បុគ្គលក្តី ក៏មិនត្រូវចែក សូម្បីចែកហើយ ក៏មិនឈ្មោះថាចែក ភិក្ខុណាចែក ត្រៅអាបត្តិថុលុច្ច័យ មាលកិត្តទាំងឡាយ របស់ទាំង៥ ពួកនេះឯង ជាវត្ថ ហើយក៏មិនឈ្មោះថាចែក ឡើយ កិត្តណាចែក ត្រាំងាបត្តិថុល្វច្ច័យ ។ (៤០៤) គ្រានោះឯង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងកំដាត់រិ តាមសមគួរដល់ពុទ្ធអធ្យាស្រ័យ ហើយយាងទៅកាន់ចារិកក្នុងដែនអាឡូវី

សេនាសនក្ខន្ធពៈ របស់ដែលមិនត្រូវចែកមាន ៥ យ៉ាំង

mbb វិនយបិដិកេ បុល្មវិវេត្តា អជុបុទ្វេន ចារិតាញាមានោ យេន អាន្យរី ននាសា ។ នត្រ សុន គតា អាន្យិយ៍ ហៃរតំ អត្តាន្យ៥ ខេត៌យេ ។ (၆၀၆) (အေ (၈) စစ လဗးယာစ မာရက်က ម្ម័ការ ចំពន្ធាមឧបហរន្តកា ខ្ន័ររ មការ ចំព នេត្តំ នាដ្ឋមនុត្តទេ ទំតាម ខ្មែត ភ្លំ អក្កន្យវត្ថិតារ លាមត្តេនចំ នាយត្ម នេន្តំ អាលោយសង្វិតាលោមត្តេ. ອິສາລ ບໍລຸສາຍ ແນເສ ແນສາພາ ອິສາ ອິສາລ ບົລ ອວຊາຍລລາລູ ຊໍ້ສາ ອໍ້າຕານ ອວຊາຍ ແນນສຸມີພາບ កាជានមន្តេនចំ⁽⁰⁾ នាំកាម្ម័ំ នេន្តំ ខណ្ឌដុល្ប្បដ៍-សន្ល័ណេមន្តេនថំ នាំតាម្មុំ ខេត្តំ មភៃឈ្លាកាណេមន្តេ. ຂົ້ອງ ເລື້ອຍພູ້ເຈເຮັດ ເອີ້ອຍ ເອີ້ອຍເຮັດ ເອັ້ອ ຍ ເອັສາ ອີສາລຳໜີ ເຮັນ ແມ່ນ ໂຮສາ ເພ តេ ភិក្ខា អប្ប៍ចា ។ បេ ។ តេ នុ ជ្យាយខ្លុំ ទីយខ្លុំ វិទា ខេខ្លុ ៍ 🤊 ៦. គណ្ឌិកាឆានមន្ត្រេតត៍ ។ ម. ភណ្ឌិតាមចនមត្តេនប៊ ។

វិនយមិនា ចូលវត្

ឲ្រន់ត្រាច់ទៅកាន់ចារិកតាមលំដាប់ សំដៅទៅកាន់ដែនអាឲ្យវីនោះ ។ ព្នដំណឹងថា ព្រះមានព្រះកាគឲ្រន់គន់នៅក្នុងអគ្គាឲ្យវីចេតិយ ទៀបដែន អាឲ្យវីនោះ ។

(៤០៩) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តនៅក្នុងដែនអាឲ្យវី ឲ្យនវកឬមាន សភាពយ៉ាំងនេះ គឺឲ្យខវកម្មដោយគ្រាន់តែទុកដាក់ដុំដីឬដុំបាយអទូ៖ នវកម្មដោយគ្រាន់តែលាបជញ្ចំ និទ្ធ៖ ឲ្យនាកម្មដោយគ្រានតែដឹកល់ទ្វាវទូ៖ ឲ្យទវតម្មដោយគ្រាន់តែធ្វើសសរមេទា្វរខ្វះ ឲ្យនាកមដោយគ្រានតែធ្វើ បត្តួច ខ្វះ ឲ្យ ខាកម្មដោយ គ្រាន់តែលាបពណ៌ស ខ្វះ ឲ្យ ខាកម្មដោយ គ្រាន់ តែលាបពណ៌ ទៅ ១: ឲ្យនាំកម្មដោយគ្រាន់តែ ធ្វើបកែម្មដោយជ័រវត្ត ១; (۹) ឲ្យនវតម្មាជាយគ្រាន់តែប្រកំព្រំ រុះ ឲ្យនវតម្មាជាយគ្រាន់តែចង រុះ ឲ្យនវ. កម្មដោយគ្រាន់តែចិទ្ធលុំងទីគាស្រ័យនៅនៃសត្វព្រាបខ្វះ ឲ្យនាកម្មដោយ គ្រាន់តែដួសដុល ត្រង់កន្វែងដែលដាច់នឹងធ្វះ ទូវ ទ្យន់តែម្មដោយគ្រាន់ តែក្រោះត្រទុះ ឲ្យនាកម្មអស់ ២០ ឆ្នាំខ្វះ ឲ្យនាកម្មអស់ ៣០ ឆ្នាំខ្វះ ឲ្យនាំ. កម្មអស់ ១ ជីវិត ភ្លះ ឲ្យនវកម្មចំពោះវិហារដែល ធ្វើស្រេចហើយ ដែល ភ្លូន ជានអបលោកឲ្យក្នុងកាលមានដៃផ្រទួ៖ ។ ភិត្តទាំង ឡាយ ណាមានសេចក្តី ព្រថ្មាតិច។ បេ ។ កិត្តទាំងនោះកំពោល គេស តិះដៀល បង្គះបង្គាប់ថា មិនចុះពាះតែជ័ររង្គប៉ុណ្ណោះទេ សូម្យីជ័រឈើ៨ទៃក្លួបយ៉ាងដំរចុងជ័រទ័ក កំរាបបញ្ចូលក្នុង ជ័រសម្រាប់ផ្តិតដែរ

សេនាសនក្ខន្ធពេ អាឡរិពភិត្ថវត្ថុ នវិកម្មទាន់

តថ្លៃតាង និចដំព្រំ ឃុំស្រី មានប្រូវ សារី ស្រី អ្ ឧស្សន្តំ ខណ្ឌនំក្មោមឧមត្ថេនទំ នាកាម្ម័ ឧស្សន្តំ តាន់លេរខតនេខត្ថ ខ្មុយមុខ ចូលវិទ័ ខ្មារដឹតខេតនេខត នាយត្ថ នេសរិន័ អនីនារុរន័យសេតនេខត្ត ចំណុច ខស្សត្តំ អាលោកសត្ថិការលាមក្តេនចំ នាកាម្មំ ឧស្សត្តំ សេតវណ្ណតាលោមនេនមិនវាតម្មំ ឧស្សត្តំ តាន្យវណ្ណ. ការណមត្ថេនទំ នាកាម្មុំ នេស្សត្ថំ កេរុកាបកាម្មការណ. ຍເຮັດດູ້ ແພງອື່ນສະຫຼື ພູຍເພື່ອ ឧមន្តេនទំ នាកាម្មំ នេស្សន៍ ទណ្ឌដលូម្បដិសន្តាណ. ຍເຮັອດ ອາຍາຍີ່ ອານາຍີ່ ຄານ ອານາຍາຍອນ ອາ តម្មំ ឧស្បត្តំ សែតរស្មិតាមរិ នាតាម្មុំ ឧស្បត្តំ តំស-អស្មិតាទាំ នាកាម្ម័ នស្បន៍ យារជីវិតាម្ម័ នាកាម្ម័ နေလျှင်္ခ အေၾကာက်က ဗျိတ်ကေလာက် ကိ ကေက ဗိ អារោចេ ។ បេ ។ សច្ចំ គាំរ ភិត្តាវេ ។ ចេ ។ សច្នំ ກຕກຄ້າເບາ ກີກເຫຼົາ ແຍຼ້ ສະບໍ່ ອາຊາ ກິສູ

ന്ദന

សេខាសនក្ខន្ធក: រឿងភិក្ខុនៅក្នុងដែនអាម្បូរីនឹងការឲ្យនវកម្ម

ពួកកិត្តនៅក្នុងដែនអារ្យវិមិនសមន៍ឹងឲ្យនវកម្មមានសភាពយ៉ាងនេះទេ គឺ ឲ្យនាកម្មដោយគ្រាន់តែទុកដាក់ដុំដីថ្នដុំបាយអទូ៖ ឲ្យនាកម្មដោយគ្រាន់តែ លាបជញ្ចាំឥរុះ ឲ្យនវកម្មដោយគ្រាន់តែដឹកល់ទ្វាររុះ ឲ្យនវកម្មដោយ ត្រាន់តែធ្វើសសរមេទាទ្រះ ឲ្យនាកម្មដោយគ្រាន់តែធ្វើបង្អួចខ្វះ ឲ្យនាំ-កម្មដោយត្រាន់តែលាបឲីទ្រានពណ៌សរទុះ ឲ្យនាកម្មដោយត្រាន់តែលាប ឲ្យមានពណ៌ ខ្មៅខ្វះ ឲ្យនាកម្មដោយគ្រាន់តែ ធ្វើបរិកម្មដោយជ័រវត្តខ្វះ ឲ្យ **ខវកម្មដោយគ្រាន់តែប្រក់**ព្រំទុះ ឲ្យនវកម្មដោយគ្រាន់តែចឥទុះ ឲ្យខវកម្ម ដោយគ្រាន់តែបិទប៉ាំងទីអាស្រ័យនៅ នៃសត្វព្រាបខ្វះ ឲ្យនវតម្មដោយ គ្រាន់តែជួសជុលត្រន់កន្វែងដែលដាច់និងធ្វុះខ្វះ ឲ្យនវកម្មដោយគ្រាន់តែ ក្រោះ ទ្រាំទុះ ឲ្យនាំកម្មអស់ ២០ ឆ្នាំទុះ ឲ្យនាំកម្មអស់ ៣០ ឆ្នាំខុះ ឲ្យនាំកម្ម អស់ ទ ជីវិតខ្វះ ឲ្យនាកម្មចំពោះវិហារដែលធ្វើស្រេចហើយ ដែលខ្លួនបាន អចលោកឲ្យក្នុងកាលមានផ្សែង រុះ រឺ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ក្រាមបង្គំ ខូលសេចក្តី \dot{s} ; ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ហេ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ ការនោះពិតមែនឬ ។ បេ ។ ភិត្តទាំងនោះក្រាបបង្គ័ទូលថា បពិត្រ ព្រះមានព្រះភាគតិតមែន ។ បេ ។ លុះទ្រង់ថន្ទោរបហើយទ្រង់ធ្វើធម្មិតថា

ருடில

វិនយបំដកេ ចុល្វវគ្គោ

អាមត្តេសំ ១ ភិក្ខាវ ចំណួនក្ខោះ មាតាខ្មុំ အားရာ ေအာင္စားမစ္မေၾကာင္း အားရာ ေရ នារដ្ឋបនមន្ត្រឲ នាកម្ម ពាតឲ្ំ ន អក្កន្យរដ្ថិការណ. មត្តេន នាកម្មំ នាត់ពុំ ន អាហេតសន្តិតាណេមត្តេន នាយត្ត ខេត្ត ខេត្ត ស្រុងស្រាណ ស្រុង ខេត្ត ខេត្ត အေးခ်ို ေကာင္ဖုိက္လာအားတာမႈန္မွာ ေၾကာမွဳ အေနာ္နံ າ ເຮັບສາຍ ພາຍ ເຮັບສາຍ ເພາຍ ເພື່ອ ເຮັບ ភានឧមត្តេន នាំតាម្ម័ំ នាត់ពុំ ន ពន្ធឧមត្តេន នាំតាម្ម័ အားရရှိ ေ အက္စ္အာကာသ ေၾကာင္း ေလးကာမ္ အားရရှိ ေ စယ္နာ ၾက္စားဆီ အေၾကာက အေၾကာင္က အေၾကာင္က အေၾကာင္က အေၾကာင္က အေၾကာက္က အေၾကာက္က အေၾကာက္က အေၾကာက္က အေၾကာက္က အေၾကာက္ បភៃណ្ឌូការណមន្ត្រ នាកម្ម នាតទំ ន សែតវិសត្តិតំ **င္ခု**အေရာင္ ေရာက္ အေရာင္ a ແກ່ເລົ້າສຳ ຂາສາຍູ້ ຂາສາຄູ້ a ຜູຍສາດ ດີສັ ဗားယာလဲနဲ ဒီစား ေၾကာမ္ အေနာက္ခံ လာ ေနးေၾ អបត្ត ឧត្តដស្បូ អនុជានាម កិត្តា៤ អតាតំ វា ້າຫາ້ ອິຊເສັກ ເກສຍູ້ ເລຈັ ຈຸຊເສັງຫາກ ကမ္မီ နံ၊လားကေရာ ငေဗးကားလ္ဒီကိ အကမ္မီ အရှိ

ಗ್ರಾರಿದೆ

វិនយរជិត ចុល្វវត្ត

ត្រាស់ ហៅភិក្ខុ ព័ន៍ ឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុ ព័ន៍ ឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យនាកម្ម ដោយត្រាទ់តែទុកដាក់ដុំដីថ្មដុំបាយអ មិនត្រូវឲ្យនវកម្មដោយត្រាន់តែលាប ជញ្ចាន មិនត្រវិឲ្យខវកម្មដោយគ្រាន់តែដឹកលទ្ធាវ មិនត្រវិឲ្យនវកម្មដោយ ត្រាន់តែធ្វើសសរមេទាវ មិនត្រូវទិ្យនវកម្មដោយត្រាន់តែធ្វើបន្តួច មិនត្រូវ ឲ្យខវកម្មដោយគ្រាន់តែលាបឲ្យមានពណ៌ស មិនត្រវឲ្យនវកម្មដោយគ្រាន់ តែលាបឲ្យមានពណ៌ខ្មៅ មិនត្រូវឲ្យនវកម្មដោយគ្រាន់តែធ្វើបរិកម្មដោយ ជ័រវត្ត មិនត្រូវឲ្យនវកម្មដោយគ្រាទ់តែប្រក់ព្រំ មិនត្រុវឲ្យនវកម្មដោយ ត្រាន់តែបងទុក មិនត្រូវឲ្យនាកម្មដោយគ្រាន់តែបិទហ្គំងទីអាស្រ័យនៅ នៃ សត្វត្រាប មិនត្រូវឲ្យនាំកម្មដោយគ្រាន់តែដួសដុលត្រជ័កទ្វែង ដែលដាច នឹងធ្លុះមិទត្រវិទ្យទវកម្មដោយគ្រាន់តែព្រោះព្រំ មិនត្រវិទ្យទវកម្មអស់២១ឆ្នាំ មិនត្រូវឲ្យនាកម្មអស់ ៣០ ឆ្នាំ មិនត្រូវឲ្យនាកម្មអស់ ១ ជីវិត មិនត្រូវឲ្យនា. កម្មចំពោះវិហារដែលធ្វើស្រេចហើយ ដែលខ្វុខអបលោកឲ្យក្នុងកាលមាន ផ្សែ ភិក្ខុណាឲ្យ ត្រវអាបត្តទុក្ខដ មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តហគតអនុញាត ឲ្យភិត្តឲ្យនាកម្មចំពោះតែវិហារ ដែលមិនទាន់ធ្វើ ឬធ្វើមិខទាន់ហើយ (បើ) វិហាវតូចឲ្យត្រូតមើលការងារហើយ សឹបឲ្យនវកម្មអស់ត្រឹម ៦ ឆ្នាំ ឬ៥ ឆ្នាំ

ගුරිත්

សេនាសនក្ខន្ធពេ សព្វវិហារនវាចម្មទំនោ ទាន់

អឌ္ဆုယားက ကမ္မိ နီးလားကရာ ဆန္စင္ဗုံးလျိုက် ေၾကမ္မိ အရို ဗတလွးက ဒီတားေတာကေန ဘဲ ကမ္မိ နီးလာ-အေရာ ေလေနာ့ေလေးလျိုက် ေၾကမ္မိ အေရုန္ရဲ ၅

ຕໍ່ປະດີດ ເຊັ່ນ ເຊິ່ນ ເຊິ່ງ ເຊິ່

ស្រភាវ ត្ថុភ្នាំ ឧយរមស ឧម ទោ នេតា (២០៤) ស្រុងវាពាអ ត្ថិមតវៃ តារកកក ។ ក្នុំនា (^{d)} ម្នាការឧ ខ្នា ឧ ភិត្ថាអ ប្រធាន ខ្នា ព្រុកក វ រាត្ថកិត ឧ ភិត្ថាអ ស្រុក ខ្នា ខ្លា ស្រុក សារក្តិ ឧ ក្តាស្នង ស្ថាតិ ។

(៤០៤) នេះ ទោ បន សមយេន ភិក្ខា នាភាម្មំ កហេត្វា អញំ វាសេត្ត ។ ភកាតោ រនេមត្តំ អាពេទេ. ស៊ំ ។ ន ភិក្ខាវា នាភាម្មំ កហេត្វា អញោ វាសេតញោ យោ វាសេយ្យ អាបត្តិ ខុត្តាដស្សាត៌ ។

ന്ദർ

សេនាសនក្ខន្ធក: ការឲ្យនវកម្មចំពោះរិហារកំងអស់ដាដើម

ឲ្យរួច (បើ) អន្លាយោគឲ្យត្រត់មើលកាវងារ ហើយ សឹមឲ្យនវតម្មអស់ត្រឹម ៧ ឆ្នាំ ថ្ក ដ ឆ្នាំឲ្យរួច (បើ) ហោរធំប្បុធាសាទ ឲ្យត្រួតមើលការងារ ហើយ សឹមឲ្យនវតម្មអស់ត្រឹម ๑០ ឆ្នាំ ឬ ១៤ ឆ្នាំឲ្យរួច ។

(៤០៦) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្បាយឲ្យខវកម្មចំពោះវិហារ ទាំងអស់ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុំះ ចំពោះព្រះមានព្រះ ភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យនវកម្ម-ចំតោះវិហារទាំងអស់ទេ ភិក្ខុណាឲ្យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤០៧) សម័យនោះឯង ភិក្ខុព័ងឲ្យយឲ្យនវកម្មពីកេរ៉ៃន្វងដល់ ភិក្ខុ ១ រូប ។ ភិក្ខុពាំងឲ្យយក្រាបបង្គ័ឲ្យលេសចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះ តាគ ។ ព្រះអង្គឲ្រន់ត្រា.ប់ថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឲ្យាយ ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យនវកម្ម ពីរកខ្វែងដល់ភិក្ខុ ១ រូបទេ ភិក្ខុណាឲ្យ ត្រូវអាថត្តិឲុក្កដ ។

(៤០៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឲ្យយទទួលយកនវកម្ម (ក្នុង វិហារបេសសត្ឃ) ហើយឲ្យភិក្ខុដទៃនៅវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យយក្រាបបង្គឺ ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងឲ្យយ ភិក្ខុមិនត្រូវទទួលយកនវកម្ម (ក្នុងវិហាររបស់សង្ឃ) ហើយ ឲ្យភិក្ខុដទៃនៅទេ ភិក្ខុណាឲ្យភិក្ខុដទៃនៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

mbr

ေ င်္ဂရွား မိမ္မျိုးမ ဗဲနမ္မ နက္ကမ္မီ အနားရှိ (ယာ န-နော်ရွား မိမ္မျိုးမ ဗဲနမ္မ နက္ကမ္မီ က (၆၀၀) (နေ ေတာ ဗေ မာဗးယာမ င်္ဂန္ဒာ မကေမ္မိ နားတရွာ မာရှားကို ဗေမိစာမာန္တဲ့ " နားကား မဲနားမန္နီ အားတရွာ မာရှားကို ဗေမိစာမာန္တဲ့ " နားကား မဲနားမန္နီ အားစာနားရှိ (ယာ ဗေမိစားမာမ္မီ နားမာန္နာ မိုင္လာမည့် မိမိစာမ်ားမို က်က္ကား အားစားမ်ား နားစားမ်ား အားစားမို စိုးစွားက အားစားမ်ား အေမားမီ ဗေမိစာမ်ားရှိ အားစားမီ စိုးစွားက အားစားမ်ား အမားမီ ဗေမိစာမ်ားရှိ အားစားမီ စိုးစွားကို အားစွားနားမို့ အ

មដពាហតព្វ យោ បដពាហេយ្យ អាបត្ត ឱុក្តាដស្ប អនុជាធាមិ ភិក្ខាវេ ឯកី វាសេយ្យំ កហេតុន្តិ ។ (៤០០) ភេន ទោ បន សមយេន ភិក្ខា និស្ប៉ីមេ មិតស្បូនវកាម្មី ខេត្តិ ។ កកវតោ ឯតមត្តំ អាហេខេស៊ី ។ ន ភិក្ខាវេ និស្បីមេ មិតស្បូនវកាម្មី នាតព្វំ យោ ឧ-ខេយ្យ អាបត្តិ ឧុត្តាដស្បាតិ ។

វិនយបិដិពេ ចុល្មវិគ្នោ

រឹងយប់ិងក ប៉ុល្សវត្ត (៤០៩) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ពំងំ ឡាយ ខទួលយកនវតម្ម (ក្នុង វិហាររបស់សង្ឃ) ហើយ ហាមឃាត់សេនាសនៈវបស់សង្ឃ ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយក្រាបបង្ខំទួលសេចក្តីដុះ ចំពោះ ទ្រះមាន ទ្រះកាត ។ ទ្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវ ខទួលយកនវតម្ម ហើយ ហាមឃាត់សេនាសនៈ របស់សង្ឃ ខេ ភិក្ខុណា ហាមឃាត់ ត្រូវអាបត្តិ ខុក្កដ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តឋាគតអនុញាត (ទ្យភិក្ខុដែលធ្វើការនោះ) ខទួល យកទីដេតដ៏ប្រសើរ ១ (បន្ទប់បាន) ។

(៤១០) សម័យនោះឯង ភិត្តពាំងឲ្យយឲ្យនវកម្មដល់ភិត្តនៅក្នុង ទីឥតសីមា ។ ភិត្តពាំងឲ្យយក្រាបបន្ដ័ទូលសេចក្ដីទី៖ ចំពោះព្រះមានព្រះ តាន ។ ព្រះអន្ដទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ ភិត្តមិនត្រូវឲ្យ នវតម្មដល់ភិត្តនៅក្នុងទីឥតសីមាទេ ភិត្តណាឲ្យ ត្រូវអាចត្តិទុក្កដ ។

(៤១១) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ខទួលយកនវកម្មហើយ ហាម ឃាត់ត្រប់កាល ។ ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ (កាបបង្គ័ទួល សេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ភិក្ខុមិនត្រវទទួល យកនវកម្មហើយ ហាមឃាត់ត្រប់កាល ទេ ភិក្ខុ ណា ហាមឃាត់ ត្រូវកាបត្ដិ ទុក្កដ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យហាមឃាត់ត្រឹម ញ នេ នៃវស្សានរដ្ឋ (ប៉ឺណ្ណោះ) មិនមែន ហាមឃាត់ត្រប់កាលនៃរដ្ឋ ទេ ។

ආජට

សេនាសនក្ខន្ធពេ ភិក្ខន៍ នវកម្ម គហេត្វា បន្តមនាទី

ອິສາເລ ເລັ້າ ແລະເພາຍ ເກັດ ເອງ ເອງ (ປັດປັ កញេត្វា ខត្តមន្តិថ វិត្តមន្តិថិ កាលំបំ កាពន្តំ សា. មເພາກບໍ⁽⁰⁾ ບຂໍ້ຝາລະ ພໍ່ສູ້ ຍຽສູງສສາບ ບຂໍ. ជាធន្លំ អន្តមន្ត្រ អជ្ឈបត្ថភារថំ បដំជាធន្លំ នុម្មត្ ศายิ ยะสารฐ์ จิฐธิฐายิ ยะสารฐ์ หละสาย ខដីជានន្តំ អាខត្តិយា អនុស្បូន ខុត្តិត្តតាខំ ខដំជា. ឧន្តំ អាបត្តិយា អប្បដ៍តម្លេ ឧត្តិត្តតាចំ មដ៍ជាឧត្តិ ဓာဗီကာယ နိမ္ခ်ီယာ များနဲ့ များနဲ့ နက္ခ်ိန္ ကာဗီ ဗနီ. ရာဇန္နီ ဗက္ခာကာဗီ ဗဆိုရာဇန္နီ ဗေယာက်ကုံကုံကာဗီ ဗ. ຂໍ້ຝາຂຍູ້ ສໍ້ສຸ້ເບຍງ ຕູຣູ ຕາຍ ຍະຝາຂຍູ້ ສາຍາລະ ຄາຍັ ပင်ငံရာနှို့ မာရှယာရကာပို ပင်ငံရာနှို့ ပိုရှိယာရကာပို មដ៍ជានន្តំ អហេន្តឃាតតាម បដ់ជានន្តំ កិត្តនិន្វុស. តាច ខដ៌ជានន្ត្តិ សន្យកេនកាច ខដំជានន្ត្តិ លោហ៍-តុច្បានតាម បដ៌ជានន្តំ នុកតោត្យញួនតាម បដំជា. ឧន្តំ ។ ភកាតោ សតមត្ថំ អាពេខេសុំ ។

ម. សាមណោភភិប ។

សេតាសតក្ខន្ធក: ៣រដែលពួកចិត្តទទួលនវតម្មហើយដើរចៀសចេញទោងាដើម

(៤១৮) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្យាយទទួលយកនាកម្មហើយ ដើរចេញ ៧ ខ្ សឹក ខ្ ធ្វើមរណភាព ខ្ ក្រេញ ខ្លួន ៧ ជាសាម ណេរ ខ្ ប្តេជាជាអ្នកលាសិក្ខា ខ្លះ ថ្លេជាជាអ្នកត្រអៃនិមត្រខ្លះ ថ្លេជាជាមនុស្សត្រភ**្លះ** ថ្លេដាជាអ្នកមានចិត្តរវើអាយ ខ្លះ ប្តេដាជាអ្នកមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ទូ: ប្តេយ៉ាជាអ្នកត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិទូ: ប្តេយ៉ាជា បេដាជាមនុស្យលួចសំដាស » ព្រេដាជាមនុស្ស ស្តុះ ភៅកានលទ្ធិតរិយ » : យដ្ឋាជាសត្វតិរុល្ខនរុះ ប្តេជាជាអ្នកសម្ងាប់ចាតារុះ ប្តេជាជាអ្នកសម្ងាប់ បិតា ខុះ ប្តេជាជាអ្នកសម្ងាប់ព្រះអរហន្ត ខ្វះ ប្តេជាជាអ្នកប្រទូស្កភិត្ត ខិខ្វះ រត្តដាដាអ្នកបំបែកសន្ឃ ; ក្មេដាដាអ្នកធ្វើព្រះលោ ហិត (របស់ព្រះសម្នា-សម្ពុន្ធ) ឲ្យពុរពង៍ ខ្វះ ប្តេជាជាអ្នកមានកេទពីរខ្វះ ។ ភិត្តពាំងឲ្យយក្រាប **បន្ដំ ំ** លេខភ្លេន ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

ጉዳ

ವರ್ಶ

វិនយប់ឪពេ ចុល្មវង្គោ

(៤១៣) តំដ មន ភិក្ខាវេ ភិក្ខា នវតាម្មុំ កហេតា ပည္ကမႏၵိ ၊ မာ လဖ္ဖံုလ္စံု စာ ယီနီ နက္က လ္စံု အနာ့ ၊ ត់ជ បន ភិក្ខាវេ ភិក្ខា នាតម្លំ កហេត្វា វិពុមតំ កោលំ ការភនិសាមណោភេ បដិជាឆាតំ សិក្ខាំ បច្ចុក្ខាត់កោ មដ៍ជានាត់ អន្ត៌មវត្ត អដ្ឋាមន្ត្រោត មដំជានាត់ ខុមត្ត. កោ មដ៍ជានាត់ ទិត្តចំតោ មដ៍ជានាត់ វេធនដោ បដំដានាត់ អាចត្តិយា អនុស្សនេ ខុត្តិត្តកោ មដំដា-៣តំ អាខត្តំយា អខ្យដ៌កម្ម ឧត្វិត្តតោ ខដំដាញតំ ទាខិតាយ និដ្តិយា អប្បដ៍និស្សក្តេ ទុក្ខត្តាតោ ខដំ-ကအန်ိဳ စက္စ္ဆုံးကာ စခ်ိဳးရာအန်ိဳ ဗေယျမိုကိုမဟုကော បដំដានាតំ តិត្ថិយប្បញ្ញត្តតោ បដំដានាតំតំរចានកតោ ខដ៏ជានាត់ មាតុឃាតកោ ខដិជានាត់ ខិតុឃាត តោ បដំណនាត់ អហេត្តឃាត់ កោ បដំណនាត់ កិត្តជំនុ សតោ ខដំជានាត៌ សង់ត្រាន កោ ខដំជានាតំ លោ. ဟံ နုဗျာ ေးကာ ဗင်ငံထားနဲ ရေားရာ ရက္မရွင္မႈေတာ့ ဗင်ငံထား အခ်ိဳ ၅ မာ လမ္ဖံုလ္၊ ကေလာ်ခ်ိဳ မက္ကလ္၊ အေခုမို ၅

ගස්ස

វិនយបិឝិក ចុល្យវត្ត

(៤១៣) ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាលកិត្តទាំងទ្បាយ បើមានកិត្ត ក្នុងសាសនានេះ ទទួលយកនាំកម្មហើយចៀសចេញទៅ ។ ត្រាំកិត្តនោះ ឲ្យ (នវភម្មនោះ) ដល់ភិក្ខុដទៃ ដោយគិតថា សូមកុំឲ្យនវកម្មរបស់សង្ឃ វិទាស ឡើយ ។ មាលកិត្តទាំង ឡាយ បើមានកិត្តកងសាសនា នេះ ទទួល យកនវិកម្មហើយសឹកចេញ ធ្វើមរណភាព ថ្លេជាទៅជាសាមណេរ ថ្លេជា ជាអ្នកលាសិក្ខា ប្តេដាជាអ្នកត្រអៃខ្លឹមវត្ថុ ថ្លេដាជាមនុស្សតួត ហ្គេដាជា អ្នកមានចិត្តរវើរវាយ ប្តេដាជាអ្នកត្រូវទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ប្តេដាជាអ្នក ត្រវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ប្តេដាជាអ្នកត្រុវសង្ឃ លើក ក្រោះមិនសំដែងអាចត្តិ ថ្លេដាជាអ្នកត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ក្រោះ 1 ส មិនលះបន់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ប្តេជាជាមនុស្ស រទួយ ថ្លេជាជាមនុស្សលួច សវាស់ ក្មេដាជាមនុស្យសូះ ទៅកាន់លទ្ធិតរិយ ក្មេដាជាសត្វតិវញ្ជូន ក្មេដា ជាអ្នកសទ្ធាបចាតា ថ្លេជ្ញាជាអ្នកសទ្ធាប់បតា ក្មេជ្ញាជាអ្នកសទ្ធាប់ព្រះអរ ហន្ត ប្តេជាជាអ្នកប្រទូស្កភិត្តទី ក្តេជាជាអ្នកបាំបកសង្ឃ ក្មេជាជាអ្នក ធ្វើព្រះលោហិត (បេសព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ) ឲ្យពុរពង ប្ដេជាជាអ្នកមានកេទ ពីវ ។ ត្រូវភិក្ខុនោះឲ្យ (ខវកម្មនោះ) ដល់ភិក្ខុដទៃ ដោយគិតថា សូមកុឲ្យនវកម្មរបស់សង្ឃវិនាសទ្យេយ 😗

៤០៤) ៩៩ ១៩ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សភម្ម័ កហេត្វ វិច្បភាគេ បក្លាមត៍ ។ មា សង្ឃស្ប ហាយ័តំ អញ្ញស្ប នាតថ្ំ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សភម្មំ កហេត្វ វិច្បភាគេ វិត្តមតំ ។ ភាលំ ភាហតំ ។ បេ ។ ឧភតោ. ព្យញ្ញន ភោ បដដានាតំ ។ មា សង្ឃស្ប ហាយ័តំ អញ្ញស្ប នាតថ្ំ ។

សេនាលឧត្តន្ធពេ ភិត្តតោ នវាម្មំ គហេត្វា វិប្បកកេ បក្កមនាទិ

ເຈັດປາສ ອິສສາລ ລູສູສ ໃນລູກ ເຈັນມູນເສັ້ນມູນເສັ້ນອີກລູບ ສາຍົນເບັ້ນ

(៤០៦) ៩៩ ២ន ភិក្ខាវ ភិក្ខា ៩៩៣ឆ្នំ កហេត្វា មរិយេសិតេ វិព្ភមតិ តាលំ កហេតិ សាមឈោរោ ១ដំ-ជានាតិ សិក្ខាំ ១ឲ្យក្វាតតោ ១ដំជានាតិ អន្ត៌មវត្តិ អជ្ឈាខន្នតោ ១ដំជានាតិ ។ សរផ្យា សាមី ។ (៤០៧) ៩៩ ១ន ភិក្ខាវេ ភិក្ខា សាមម្នំ កហេត្វា បរិយោសិតេ ឧម្មត្តតោ ១ដំជានាតិ ទិត្តចំត្នោ ១ដំជា.

ආ ් ග

សេតាសនក្ខន្ធត: ការដែលអិត្ត។ខ្លួលនវកម្ម ចេញកេទ្នក្នុងវេលាដែលធ្វើមិនទាន់រួចជាដើម

(៤១៤) ម្នាលភិក្ខុពំឪឡាយ បើមានភិក្ខុក្ខុងសាសនា នេះទទួលយក នៅកម្មហើយ បៀស ចេញ ទៅក្នុងវេលា ដែល ធ្វើ (នវកម្ម) មិនទាន់ ស្រេច ។ ត្រូវភិក្ខុ នោះឲ្យ (នវកម្ម នោះ)ដល់ភិក្ខុង ទៀត ដោយគិតថា សូមកុំឲ្យនវកម្ម បេសសន្ឃ នៃស ទ្យើយ ។ ម្នាលភិក្ខុព៌ឪឡាយ បើមានភិក្ខុក្នុងសាសនា នេះ ទទួលយកនវកម្មហើយសឹក ចេញ ក្នុងវេលា ដែល ធ្វើនវកម្មមិនទាន់ ស្រេច ។ ធ្វើមរណភាព ។ បេ ។ ថ្លេដាជាអ្នកមាន ភេទពីវេ ។ ត្រូវភិក្ខុ នោះ ឲ្យ (នវកម្ម នោះ) ដល់ភិក្ខុដទៃ ដោយគិតថា សូមកុំឲ្យនវកម្មរបស់ សន្ឃ វិនាស ទ្យើយ ។

(៤១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើមានភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ទទួល យកនវកម្ម ហើយ ចៀស ចេញ ទៅក្នុងវេលា ដែល ធ្វើ (នវកម្ម) ហើយ ស្រេច (លុះត្រឡប់មកនៅវិញ) នវកម្មទុះ ជា ចេសភិក្ខុ នោះឯង ។ (៤១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចើមានភិក្ខុក្នុងសាសនា នេះ ទទួល

យកនវកម្មហើយសឹកចេញ ធ្វើមរណភាព ក្តេដ្ឋាដាសាមណេរ ក្តេដ្យ ជាអ្នកលាសិក្ខា ក្តេដ្យជាអ្នកត្រូវអន្តិមវត្ថុ ក្នុងវេលាដែលធ្វើនវកម្ម ហើយក្រេច ។ ត្រូវសង្ឃជាម្ចាស់ ។

(៤១៧) ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បើមានកិត្ត ក្នុងសាសនានេះ ទទួលយកនវកម្មហើយប្តេជាជាមនុស្សត្តត ប្តេជាជាអ្នកមានចិត្តរវើរវាយ វិនយចិងពេ ចុល្យវត្ថោ

៣តំ ៥ឧឧះដ្តា មដីជា៣តំ អាមត្តិយា អឧស្សនេ ឧត្តិត្តិតោ មដីជា៣តំ អាមត្តិយា អម្បដិតាម្ម ឧត្ចិត្ត-កោ មដីជា៣តំ ចាមិតាយ ឧដ្ឋិយា អប្បដិតិស្សក្តេ ឧត្ចិត្តាតោ មដីជា៣តំ តស្សេវតំ ។

(៤១៤) ៩ជ ខន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ នាតម្ម កាហត្វ ខាំយោសិតេ ខណ្ឌាភោ ខដដានាត់ ៩េយ្យសំរាសាភោ ខដដានាត់ តិតខ្លិយ ខ្លាត្តន្លាភោ ខដដានាត់ តិរទ្ឋានកាតោ ខដដានាត់ មាតុឃាតាភោ ខដដានាត់ ខិតុឃាតាភោ ខដដានាត់ មាតុឃាតាភោ ខដដានាត់ ខិតុឃាតាភោ ខដដានាត់ អាហន្តឃាតាភោ ខដដានាត់ ភិក្ខុជន្លុស-កោ ខដដានាត់ សង្ឃាកឧ ភោ ខដដានាត់ លោឆិ-តុខ្បាន ភោ ខដដានាត់ ឧកតោត្យញួន ភោ ខដដា-នាត់ ។ សង្ឃោ សាមីតំ ។

ស្រាះវាញ អញ្ញាញ សម្រេស និង (២០៤) ស្រាះវាញ អីញាញ សាង សេខា សនា (២០៤) ស្រាះក្រាតិ សេខា សនា សាង អញ្ញាញ ស្រាះក្រាតិ អាញាញ សេវា សាង អាញាញ សំណាតិ អញ្ញាញ សំរីក្ញាញំស្បីភ្លឺតំ ។ ភាងនោះ សំនាម សំពាក់ អញ្ញាញ សំរីក្ញាញំស្បីភ្លឺតំ ។ ភាងនោះ សំនាមឆ្នំ

ଗ୍ଟୱ

វិនយចិងព ចុល្អត្ត

ប្តេដាជាអ្នកត្រូវទុក្ខវេទនាគ្របសន្តតំ ប្តេដាជាអ្នកត្រូវសង្ឃ លើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ប្តេដាជាអ្នកត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសំវែងផ អាបត្តិបេញ ប្តេដាជាអ្នកត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ បេញក្នុងវេលាវែលធ្វើនវែកម្មហើយស្រេច នវិកម្មនុះដាវបស់ភិត្តនោះឯងៗ

(៤១៤) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មើមានកិក្ខុក្នុងសាសនាខេះ ទទួល យកខវកម្មហើយប្តេញដាមនុស្ស ខ្លើយ ថ្លេញដាអ្នកលួចសំវាស ប្តេញដា អ្នកស្ទុះទៅកាន់លទ្ធិតិរិយ ប្តេញដាសត្វតិរច្ឆាន ថ្លេញដាអ្នកសម្ងាប់មាតា ក្តេញដាអ្នកសម្ងាប់បិតា ប្តេញដាអ្នកសម្ងាប់ព្រះអរហន្ត ប្តេញដាអ្នកច្រ-ទូស្តភិក្ខុនី ប្តេញដាអ្នកបំបែកសង្ឃ ប្តេញដាអ្នកធ្វើព្រះលោហិត (របស់ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ) ឲ្យពុរពងី ប្តេញជាអ្នកមានភេទព័រ ក្នុងវេលាដែលធ្វើ (ឧវកម្ម) ហើយស្រេច ។ ត្រូវសង្ឃជាម្ចាស់ ។

(៤១៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្បាយយកសេនាសនៈរបស់ទំពុ. សកម្នាក់ (ដែលគេទុទ្ទិស) ជាត្រឿងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងវិហារទៅប្រើ ប្រាស់ក្នុងទីឯទៀត ៗ គ្រានោះ ទំបាសកនោះ ពោលពេស តិះដៀល បន្ទុះ បន្ទាប់ថា លោកដ៏ចំរើនទាំងទ្បាយមិនសមបើខឹងយកគ្រឿងប្រើប្រាស់អំពី ទីឯទៀត ទៅប្រើប្រាស់ក្នុងទីឯទៀតសោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបន្នំខួល សេនាសនក្ខន្ធពេ តាវពាលិពហរណា រិ

អារោទេស៊ំ ។ ឧ ភិក្ខាវេ អញត្រ ទាំភោតោ អញត្រ ទាំកុញិតញេ យោ ទាំកុញេយ្យ អាទត្តិ ឧុក្ខាដស្អាតិ ។ (៤៤០) តេន ទោ មន សមយេន ភិក្ខា ឧទោស-៥ក្តំទំ សន្និសដ្ធំទំ ទាំទារំតុំ⁽⁰⁾ កុក្កាទ្វាយន្តា នមាយំ និសីឧត្តិ ។ កត្តានិមិ ទីវានិមិ មឹសុភាតានិ ហោន្តិ ។ អកវតោ សភមត្តំ អារោទេស៊ី ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ តាវកោលិតាំ មារិតុន្តិ ។

(៤៤០) នេះ ទោ បន សមយេន សង់ស្រ្ស មហាវិហាពេ ទុទ្រ័យតំ^(២) ។ ភិត្ត្ចាតុត្តាត្តាញ្ញ សេ-លសនំ នាភិមាវន្តំ ។ ភត់នោ រងនមន្តំ អាពេចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិត្តាវៅ កុត្តត្តាយ ហវិតុន្តិ ។

o 2. ហរិតុំ ។ ២ ម. ខន្ត្រុំយតំ ។

សេតាសនក្ខន្ធក: ការតាំយកគ្រឿងក្រើប្រាស់ឲ្យជារបស់ខ្លីដាដើម សេចក្តីទី: ចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះអន្តឲ្រឪត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត တိိိိရမ္မားက အိုန္နမီဒုန္ကေးကာကေရာ္ကြန္း ကိုရတဲ့ နံုနံုခ်ဳိင်္စားများကားကြီးကြားကို ក្នុងទីឯទៀតទេ ភិក្ខុណា ប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តទុក្កដ ។ (៤৬০) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុទានសេចក្តីសង្ស័យ (មិនហាំន) នាំយក (គ្រឿង ច្រើន្ទ្រស់) ទៅកាន់រោងទាធុសថ កាន់រោងជាទីប្រជុំ ហើយកឺនាំគ្នាអគ្គយ ផ្ទាល់លើផែនដី ។ ទាំឥទូនទាំឥចីវរ (របស់ភិទ្ធានោះ) ក៏ប្រទ្បាក់ប្រឡូសដោយអាចម៍ដី ។ កិត្តទាំងឡាយក្រាចបង្គំទូលសេចក្តី នុះ ចំពោះព្រះមាន ទ្រះកាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យនាំយក (គ្រឿងប្រើប្រាស់នោះ) ឲ្យជារបស់ខ្លឺបាន ។ (៤៤១) សម័យនោះឯង វិហារធំបេសសង្ឃទ្រុងព្រោម ។ ពុក ភិត្តសង្ស័យមិនហ៊ាននាំយកសេនាសនៈចេញ។ ភិត្តទាំងនោះក្រាបបង្គ័ំទូល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខ ទាំងទ្បាយ តឋាគតអនុញាតទ្យទាំយក (សេនាសនៈ) ទៅទុកថែកេព្របាន។ (៤៩៤) សម័យនោះឯង សំពត់កម្ពូលមានតម្លៃច្រើន ជាសេនា. សនបរិក្ខារកើត ឲ្យើងដល់សង្ឃ ។ ភិក្ខុ ភំង ទ្យាយក្រាបចង្គ័gលសេចក្តីទំ; ចៈតាះត្រះមានត្រះកាគ 🤊 ត្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតទីថ្ងៃរប់បុរ ដើម្បីប្រយោជន៍ជាផាតិកម្ម គឺការចំរើនបាន ។

ගුප් ප්

လ အ စာကြားကို ဗဟ ကျိ ရ လျို ရ ဗျင္ဆို ၊ ဟာ က က က က វតោ រនៃមត្តំ អាពេខេស៊ី ។ អនុជានាម ភិក្ខា៥ ដាតិ-តាមតាយ បរិត្តេតុត្តំ ។ (៤៤៤) គេន ទោ បន សមយេន សង្ឃ័ស្បូ អនួន ម្មុំ នុច្បន្នំ ហោត ។ ភកវតោ ឯនមន្ត អាពេចេសុំ ។ អនុជា-ពម៌ ភិត្តឋទានបុត្ថន៍ កាតុខ្លំ ។ (៤៤៥) គេន ទោ មន សមយេន សង្ឃស្ប ទក្តាលី នុប្បញ្ញ ហោត៍ ។ ភកវតោ រនៃមត្តំ អាពេចេស៊ំ ។ អនុជានាម កំតុវេ មានបុត្ថន៍ កាតុន្តំ ។ ម្រែទ្រារ ស្រត្រំ ស លោរ ស ឧប ៧១ ឧត្តរ (៤៩៤) នុប្បន្មំ ហោត ។ ភកាតោ រនៃមន្ត្តំ អាពេខេស៊ី ។ អនុជានាម ភ័ត្តា៧ ទាឧបុញុន កាតុត្តិ ។

វិនយចិនពេ ចុល្អវត្តា

(៤៤៣) គេន ទោ មន សមយេន សន័្យស្រុះ សេនា.

ខែយប់An ចុល្វវត្ត

(៤៤៣) សម័យនោះឯង សំពត់មានតម្ងៃច្រើន ជាបរិត្តារក្នុង សេនាសនៈកើតឲ្យើងដល់សង្ឃ។ កិត្តពាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យផ្ទាស់ប្តូរ ដើម្បីប្រយោជន៍ជាផាតិកម្មជាន ។

(៤៩៤) សម័យ ទោះឯង ស្បែកទ្វាឃ្មុំកើត ទ្យើង ដល់សង្ឃ ។ ភិត្ត ទាំង ឡាយក្រាបបន្តំទូល សេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះ មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះ អន្ត ខ្មែង ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើជា ខ្វទាប់ សម្រាប់ដួត ជើង ជាន ។

(៤៩៥) សម័យនោះឯង វត្ថុមានសណ្ណានដួចដាក់ដំ (ដែលគេវេញ ដោយសំពត់កម្ពលជាដើម)កើតល្បើងដល់សង្ឃ ។ ភិត្ថុ ទាំងឡាយក្រាបបន្តំ ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្ថុ ទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើជារង្វេលសម្រាប់ជួតជើងបាន ។ (៤៩៩) សម័យនោះឯង មានកំណាត់សំពត់កើត ឡើង ដល់សង្ឃ ។ ភិត្ត ទាំង ឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះ អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តុទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើជាសំពត់ សម្រាប់ជួតដើងបាន ។

ಗ್ರಧತಿ

(៤៤៧) នេះ ទោ បន សមយេន ភិក្ខ្លូ អនោនេហ៍ ចានេះ សេនាសនំ អក្ណមន្តិ ។ សេនាសនំ នុស្សន៍ ។ កកវតោ រានមក្ខំ ភាពេរេះស៊ំ ។ ន ភិក្ខាវេ អនោនេហ៍ ចានេះ សេនាសនំ អក្ណមិតថ្ងំ យោ អក្ឈមេយ្យ អាមត្តិ នុត្តាដស្សាតំ ។

សេនាសឲក្ខន្តមា អធោពេហិ បាទេហិ សេនាសានស្ស អក្កមនារី

(៤៩៤) តេន ទោ បន សមយេន ភិក្ខុ អហ្វេឆាំ ចានេឆាំ សេនាសនំ អក្កាមត្តំ ។ សេនាសនំ នុស្សតំ។ កកវតោ ឯតមត្តំ អារោចេសំ ។ ន កិក្ខា៥ អហ្វេឆាំ ចានេឆាំ សេនាសនំ អក្កាមិតព្វំ យោ អក្កាមេយ្យ អាចត្តំ នុក្កាដស្សតំ ។

(៤៤៧) តេន ទោបន សមយេន ភិត្ត្ទិសន្ទាហភា សេនាសន់ អត្តមន្ត្រី។ សេនាសនំ នុស្សន៍ា ។ កកាតោ ឯតមន្តំ អាពេ ខេស៊ី ។ ន ភិត្ត្ថាវា សន្ទាហ នេន សេនា-សនំ អត្តមិតព្វំ យោ អត្តាមេយ្យ អាមត្តិ នុត្តាដស្សាតំ។

ගුර් බ

សេនាសនុទ្ធនុន: ៣រជាន់សេនាសនៈដោយដើងមិនទាន់លាងដាដើម (៤៤៧) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុមិន**ពន**់លាងដើន(^ទ)ហើយដើរ ๆ เพราะหระห์ชุญก่หน่า หิรูติสุดุกษ ជាន់សេនាសនៈ ក្រាបបន្ត័ទ្ធលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពំ័ន ទ្បាយ កិត្តឥតលាងដើង មិនត្រូវដើរជាន់សេនាសនៈទេ ភិត្តណាជាន់ ត្រូវអាបត្តទុក្កដ (៤៤៨) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុដើរដាន់សេនាសនៈពំឹងដើង ទទឹក ។ សេនាសនៈក៏សើមអស់ ។ ភិត្តទាំងទ្បាយក្រាបចង្គឺទូលសេចក្ដី ⁺ ខុ: ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំន ឲ្យយ ភិត្តមិនត្រៅដើរជាន់សេនាសនៈទាំងដើនទទឹកទេ ភិត្ត ណាជាន ត្រវំអាបត្តំទុក្កដ ។ (८७४) พยับเตาะฉล ดูกกัฐตกรี่เญกเฉี้มเม้าต่างเพต-NB: ។ NBNS: ក៏ប្រឡាក់អស់ ។ កិត្ត ព័ង ឡាយក្រាបបន្តំទូល សេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពំនឲ្យយ កិត្តពាក់ស្បែកដើងមិនត្រវដើរជាន់សេនាសនៈទេ កិត្តណា ជាន ត្រវិអាបត្តិទុក្ខដ ។

បញ្ញត្តិនេះបំពោះយកដើងមិនស្អាគងាប្រមាណ ស្ងូម្បីដើងដែលបានលាងហើយតែនោះ
 មិនទាន់ស្អាគ ត៏មិនគួរដាន់លេខាសនៈឡើយ ។

វិនយបិឪកេ ចុត្យវត្ថោ

(៤៣០) នេះ ទោ ខេ សមយេន ភិត្តា បកមម្ម-កាតាយ ភូមិយា ខុដ្ឋមាន្តិ^(۹) ។ ឈ្លោ ខុស្សតំ ។ កក-។តោ រនេះ ឆ្នាំ អាពេ សេរ៉ា ។ ន ភិត្តាវេ ចាំតាម្មតាតាយ ភូមិយា ខុដ្ឋមាតម្លំ យោ ខុដ្ឋហេយ្យ អាខត្តិ ខុត្តាដស្ស អនុជានាមិ ភិត្តាវេ ខេន្យមស្មតាន្តិ ។

(b m n) เหล เจา ยล พรเพล ยញุ ต ณ ยั ยัช ต ลา ยั ซาลา (ก m ป) มิสยลู้ หเทเย พ่ ๆ หลุ สา ณ คิ ลิ สู เป เต ลู-เหล ย ณ ป เชลุ ฉิ(๒) ๆ

・បែ៣៥) នេះ ទោ បះ សមយេរ ភិត្ត បរិភិទ្ធិតាតំ ភិត្តិ អបស្សេរ៉ូ ។ វណ្ណោ ខុស្សតំ ។
ភិតិមាតា ជិតមត្តំ អាពេខេសុំ ។ រ ភិត្តាវេ បរិភិតិមាតា ភិត្តិ អបសេរ្យតញា យោ អបសេរួយ្យ
អាបត្តិ ខុត្តាដស្ស អនុជាជាមំ កិត្តាវេ អបសេរួនដលភិត្តិ ។ អបសេរួនដល់តំ លេដ្ឋតោ ភូមី វិលំទតំ

វិនយបិជា ចុល្វវត្ត

(៤៣១) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុស្ដោះ ទឹកមាត់លើទីដែលគេតាក់ តែងឲ្យស្អាត ។ (ទីនោះ) ក៏អាប់អន់ពណ៌សម្បូរទៅ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវស្ដោះទឹកមាត់លើទីដែលគេតាក់តែង ទេ ភិក្ខុណាស្ដោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្ដដ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត (ឲ្យបើ) កន្ដោះទឹកមាត់ ។

(៤៣១) សម័យនោះឯង ដើងត្រែទូ ដើងតាំងទូ កំកោស ដាច់ទឹកខ្វែងដែលគេតាក់តែងឲ្យល្អ ។ ភិត្តទាំង ឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តី នុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យវ៉ី (ដើងត្រែ ដើងតាំងនោះ) ដោយកំណាត់សំពត់ ។

(៤១៩) សម័យនោះឯង ពួកកិត្ខុផ្នែក នឹងជញ្ចាំងដែលគេលាប (ញុំផ្សេង ១) ។ ពណ៌សម្បូរ (ជញ្ចាំង) ក៏អាប់អន់ទៅ ។ កិត្ត ពំងឡាយ ក្រាបបន្ដីខូលសេចក្ដី⁺៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្ឋទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពំងឡាយ កិត្តមិនត្រូវផ្នែកនឹងជញ្ចាំងដែលគេលាប (ថ្នាំផ្សេង ១) ទេ កិត្តណាផ្នែក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត ផែនក្តារសម្រាប់ផ្នែក ។ ឯផែនក្តារសម្រាប់ផ្នែក កកោសផ្ទៃទីខាងក្រោម

ගු ප් ය

សេសសត្វត្វកេ បច្ចុត្តរិត្វា តិបដ្ដតារដានតារ

ស្រែថ) តេះ លោ បន សមយេធ រាជតមាំ ឌុត្ភិត្វាំ ហោតំ ។ មនុស្សា ឧ សក្តោឆ្នំ សង្ឃតន្តំ តាតុំ ៩ចួត្តំ ទុខ្ចេសភត្តំ និមន្តនំ សលាតាភត្តំ បត្វិតាំ ឧ ចោសថិតាំ ចាដិមនិតាំ តាតុំ ។ ភតវាតោ រៀតមត្តំ អារោបេស៊ំ ។ • ៖ ៖ មើញ រិត្តំ ហន្ត៍ ។ ម. ៖ មើញ រឹត្តំ ។

ରୀ ଓ ଏ

សេតសនក្ខន្ធកៈ ការទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យក្រាលកម្រាលយើយសឹមដេចជាដើម ខឹងជញ្ណាំនទាងលើ ។ ភិក្ខុ ពំងឲ្យយក្របបង្គំឲ្លបសេចក្ដីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ ទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតឲ្យវ៉ឹសំពត់ ទាំងខាងលើទាំងទាងក្រោម ។

(៤៣៣) សម័យនោះឯង ភិក្ខុមានដើសលសស្រេចហើយ តែនៅ មានសង្ស័យ (មិនហ៊ាន) ដេក ។ ភិក្ខុ ទំងទ្បាយក្រាបបង្ខ័ទូលសេចក្ដី ទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ តឋាគតអនុញ្ញាតឲ្យក្រាលកម្រាលរួចសឹមដេក ។

(៤៣៤) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគគង់នៅ ក្នុងដែនកាឡរី គួរ តាមព្រះអធ្យាស្រ័យ រួចហើយទ្រង់ស្ដេចទៅកាន់ចារិតក្រុងរាជគ្រឹះ ស្ដេច ទៅកាន់ចារិកតាមលំដាប់ សំដៅទៅកាន់ក្រុងរាជគ្រឹះនោះ ។ បានឲ្យថា ព្រះមានព្រះភាគគង់នៅក្នុងវត្តវេឡូរ័ន ជាកលខ្ខុតនិជាថស្ដាន ទៀបក្រុង រាជគ្រឹះ ។

(៤៣៥) សម័យនោះឯង ក្រុងព៨គ្រឹះក៏កើតទុក្តិក្រ (អត់បាយ) មនុស្ស ពំងទ្យាយមិនអាចនឹងធ្វើសង្ឃភត្តបាន ហើយក៏ប្រាជ្ញានឹងធ្វើទុខ្ចេ-សភត្ត និមន្តនភត្ត សលាកភត្ត បក្ខិកភត្ត ទុបោសថិកភត្ត នឹងបាដិបទិក-ភត្ត ។ ភិត្តុទាំងឡាយក្រាបចន្ន័ទួលសេចក្តីទុំ: ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

ന് ട് ๙

œ b

វិនយរិជពេ ចុល្វវគ្គោ

(៤៣៧) ឯវញ្ ខន ភិក្ខាវេ សម្មន្ទិតញោ ។ ១៩មំ ភិក្ខា យាខិតញោ ។ យាខិត្វា ព្យុត្តន ភិក្ខានា ខឌិពលេន សង្ឃោ ញាខេតញោ សុណា-តុ ខេ ភន្លេ សង្ឃោ យនិ សង្ឃស្ប ខត្តតាល្វំ សង្ឃោ ឥត្ថញ្ញមំ ភិក្ខាំ ភត្តុខ្ទេសតាំ សម្មន្ទេញ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ ខេ ភន្លេ សង្ឃោ សង្ឃោ ឥត្ថញ្ញមំ ភិក្ខាំ ភត្តុខ្ទេសតាំ សម្មន្ទតិ ។ • ន. មណ្យត្ត ។

វិនយប៌ដក ចុត្សវគ្គ

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញាតនូវសង្ឃកត្ត ទទ្ទេសកត្ត និមន្តទភត្ត សលាកកត្ត បក្តិកភត្ត ទាំពុសថិកភត្ត នឹង ព្រដិបទិកភត្ត ។

(៤៣៦) សម័យនោះឯង ពួកធត្វគ្គិយភិត្ត ទទួលយកភត្តប្រសើរ ចំពោះខ្លួនឯង ហើយឲ្យភត្តមិនថ្ងៃថ្ងា ដល់ភិក្ខុទាំងឲ្យយ ។ ភិក្ខុទាំង នោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដី $\stackrel{+}{\beta}$: ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យសន្មតកិត្តដែល ប្រកបដោយអង្គ៥ ទ្យុជាភត្តទ្វេសត: គឺអ្នកសំដែងភត្ត (អង្គ៥ នោះគឺ)មិន លុះ នេន្ទាគត៍ ទមិនលុះ ទោសាគត៍ ទមិនលុះ ចោហាគត៍ ទមិនលុះ កយាគត៍ ទ ស្គាល់កត្តដែល ខ្លួន ចុនសំដែងនឹងមិនពាន់ចុនសំដែង ១ (៤៣៧) ម្នាលកិត្តពាំនឲ្យយ សង្ឃគប្បីសន្មតយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃ ត្រូវសូមកិត្តជាមុនសិន ។ លុះសូមរួចហើយ ត្រូវឲ្យកិត្តជាអ្នកឈ្ងាស **ប្រតិពល**ប្រកាសសត្វឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំអឺន សូមសត្វស្តាប 🦻 បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាភត្តុខ្វេសតៈ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បតិត្រព្រះសង្ឃដីចំរើ**ន សូម** សង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ សង្ឃបានសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាតត្តុខ្ចេសកៈ ។

லுக்

ខឹវកភាជតភា ឧ ហោតិ ។ មេ។ យាកុភាជតភា ឧ ហោតិ ៖ ន.ម. ចត្តិ៣យ ។ ៤ អយ់ នពេច័យមរម្មបោត្តកេសុ ន ទឹស្សតិ ។

(៤៣៩) តេន ទោមនសមយេនសង្ឃ័ស្បៈសេ-ពសនៗញាមតោ ន ហោតំ។ បេ។ កណ្ឌាតារិ តោ ន ហោតំ។ បេ។ ខីវរប្បដិត្តាហ តោ ន ហោតំ។ បេ។ ខីវកោជ តោ ន ហោតំ។ បេ។ យាកុតាដ តោ ន ហោតំ

(៤៣៥) អ៥ ទោ ភត្តុខ្ទេសតានំ ភិក្ខុនំ ៧ ទន. ហោសិ តានំ នុ ទោ ភត្តិ ខុន្ទិសិតព្វន្តំ ។ ភកវ គោ ៧តមត្តំ អារោ ខេស៊ី ។ អនុជាឆាម៌ ភិក្ខុ ៥ សលា ចាយ វា ខដិតាយ^(១) វា ខុខខំពន្ធិត្វា ខ្ញុំទុំត្វា ភត្តំ ^(២)

លេខសឧត្តនូកេ វាត្តទួលកោ សេខសនប្បញ្ញាបកា យសពួយស្មតោ ១មតិ ឥត្វឆ្ណាមស្បី ភិក្ខុ នោ ភត្តខ្ចេ-សតាស្ប សម្មតិ សោ តុណ្ណសរ្យ យសរ្យ ឧត្ទទតិ សោ ភាសេយ្យ ។ សម្មតោ សន្លើន ឥត្វឆ្ណាទោ កិត្ត ភត្តនេសតោ ១មតិ សង្ឃ័ស្ប តស្មា តុណ្ណី ។ រៀវមេតំ ជាយោមីតំ ។

នន្តិសិតុត្តិ ។

សេនាសនក្ខន្ធពៈ ភត្ថុទ្វេសាភិក្ខន៍ងសេនាសនឲ្យញាមពភឹព្

ការសន្មតិភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាភត្តុខ្ទេសកៈ គួរដល់លោកមានអាយុអត្តណា លោកមានអាយុអត្តនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអត្តណា លោកមានអាយុអត្តនោះគប្បីធ្វើយមក ។ សង្ឃូពានសន្មតភិក្ខុឈ្មោះ នេះឲ្យជាភត្តុខ្ទេសកៈហើយ ការសន្មតិនេះគួរដល់សង្ឃ ញោះហេតុ នោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមហំខុកនូវដំណើរនេះ ដោយគាតាវ ស្វៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤ ភា៨) លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុជាភត្តុ ទ្វេសក: មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះ ថា យើងគួសេដែងភត្តដូចម្តេច ញ៉ី ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះ (កាមបន្ដ័ឲ្យលរសចក្តី ² ²; ចំពោះ (ភាះ មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអន្ដទេង ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុ ចារិក ដោយសលាកថ្កដំបា (មានបខ្លះ ថ្វស្ស៍ និងស្ទឹក ត្នោតជា ដើម) លាថ្វ ចេក ហើយ សឹមស់ ដែងភត្ត ។

(៤៣៩) សម័យនោះឯង មិនទាន់មានភិត្តដាសេនាសនប្បញ្ញាបក: (អ្នកក្រាលសេនាសន:) បម្រុងសង្ឃ ។ បេ ។ មិនទាន់មានភិត្តដា កណ្តាតាកែ. (អ្នកក្បាញ៉ាំង) ។ បេ ។ មិនទាន់មានភិត្តដាចីវរប្បដិត្តាហក: (អ្នកទទួលចីវៃទុក) ។ បេ ។ មិនទាន់មានភិត្តដាចីវ៉ាកាដក: (អ្នកបែក ចីវៃ) ។ ហេ ។ មិនទាន់មានភិត្តដាយាតុតាដក: (អ្នកបែកបេប) ។ បេ ។

mbo

វិនយមជិវេព បុល្មវិវេត្តា

m 2 4

(៤ ៤ ១ ១ វាញ ១ ១ ភិក្ខា សម្ព័ទ្ធិតញេ ។ ១ ។ មំ ភិក្ខា យ ខ តញេ ។ យ ខ ត្វា ព្យ ខេ ត កិក្ខា ១ ១ ៥ ព -លេខ ស ខ្មោ ញា ២ តេ ត្វា ព្យ ខេ ត កិក្ខា ១ ២ ខ ព -លេខ ស ខ្មោ ញា ២ តេ ស្វា ស ស្វាត្តា ។ ស ខេ ត្រ យ ខ ស ខ្មាស្ប ១ ត្ត ត ស្វី ស ខ្មោ វិត្តាំទ្ធ ខ្មាំតិកិត្តំ ១ ខ្ម-ត កាជ តំ ស ម្ម ខេយ្យ ។ ឯ សា ញ ត្តិ ។ ស ណាតុ មេ ភ ខេ្ត ស ខ្មោ ស ខ្មោ វិត្តាំទ្ធា មំ កិក្ខំ ១ ខ្មាត ភា ជ តំ ស ម្ម ខ្មតិ ។ យស្បាយ ស្ម តោ ១ ម តំ វិត្តាំទ្ធា ស ខ្មាត តិត្តា លេ ១ ខ្មតា ភា ជាតាស្ប ស ម្ម តំ សោ ត ត្រ្យ ស្ប តិត្តា លេ ១ ខ្មតា ភា ជាតាស្ប ស ម្ម តំ សោ ត ស្លា ស្ប ស ម្ម តំ សា ភា ស្លា ស ប្រា ស ហ្វា អា ស ហ្វា ហ្វា ស ហ្វា ហ្វា ស ហ្វា ហ្វា ស ហ្វា ស្វា ស្វា ស ហ្វា ហ្វ វិនយបិងព បុត្វវគ្គ

មិនទាន់មានកិត្តដាផលភាដកៈ (អ្នកចែកផ្ទៃឈើ)។ បេ ។មិន ទាន់មានកិត្តដា ១ដ្ឋកភាដកៈ (អ្នកចែកថន្លែម) នៅ ឲ្យើយ ។ បេ ។ ថន្លែមដែលមិន មានចែកក៏ ១ូចអស់ ទៅ ។ កិត្តទាំង ឲ្យយក្រ បថន្នំ ឲ្យលេចក្តីទុំ៖ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអន្តទ្រង់ ត្រាស់ ថា មាលកិត្តទាំង ឲ្យយ គថា គតអនុញាត ឲ្យសន្មតភិត្តដែលប្រកថដោយអន្ត ៥ ឲ្យជា ១ដ្ឋកភាដកៈ (អន្ត ៥ នោះគឺ) មិនលុះ ធន្ទាគតិ ១ មិនលុះ ទោសាគតិ ១ មិនលុះ មោហាគតិ ១ មិនលុះ កយាគតិ ១ ស្នាល់វត្តដែល ខ្លួន មានចែក នឹងមិន ទាន់ មានចែក ១ ។

(៤៤០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃគប្បីសន្មតំយាំងនេះ ។ សង្ឃគប្បីសូមភិក្ខុជាមុខសិន ។ លុះសូមរួចហើយ ត្រូវឲ្យភិក្ខុជាអ្នក ឈូសប្រតិពលប្រកាសសង្ឃទីរូដឹងថា មពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូម សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសន្មត ភិក្ខុឈ្មោះរនះឲ្យជា១ដ្លួកភាជក: (អ្នកចែកចង្អែម) ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដឲ្យវសង្ឃសន្មតភិក្ខុឈ្មោះ នេះឲ្យជា១ដ្ឋកភាជក: ។ ការសន្មតិភិក្ខុឈ្មោះនេះ ទីជ្រា១ដ្ឋកភាជក: គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្វៀម សេតាសឲក្ខុន្ធពេ អហ្មមត្តពវិស្សដួកសម្មតិ

យស្ប៍ ឧត្តុមតំ សោ ភាសេយ្យ។ សម្មតោ សង្ខេន តំតួញមោ កិត្តា ខដ្ឋភាភាជ តោ ខមតំ សង្ឃស្ប តស្មា តុណ្លី ។ ឯវមេតំ ជាយោមីតំ ។

(៤៤១) នេះ ទោ ខះ សមយេរ សង្ឃស្ប កណ្តាតារ អប្បមត្ថាតោ បក្តោរោ នុស្សល្នេ⁽⁹⁾ ហោតំ។ កតាតោ រនៃមន្តំ អាហចេស៊ំ ។ អនុជានាមិ កិត្តាវេ បញ្ចូលផ្តេហ៍ សមញ្ញតតំ កិត្តំ អប្បមត្ថតាវិស្សដ្ឋតាំ សម្មន្ទិនុំ យោ ន ឧន្ទាតតំ តច្ជេយ្យ ន នោសាតតំ កច្ជេយ្យ ន មោហាតតំ តច្ជេយ្យ ឧភលាតតំ តច្ជេយ្យ វិស្សដ្តិតាវិស្សដ្តិតញ្ជូ ជា ខេយ្យ ។

(៤៤៤) ឯវញ្ ខន ភិក្ខា។ សម្មភ្និតញេ ។ ខមមំ ភិក្ខា យាចិតញោ ។ យាចិត្តា ព្យុត្តេ ភិក្ខានា ខដិត-លេន សង្ឃេញ ញាខេតញោ សុណាតុ ខេ កន្តេ សង្ឃោ យធំ សង្ឃស្ឃ ខត្តតាល្ងំ សង្ឃោ ឥត្តភ្នាមំ ភិក្ខាំ អខ្យមត្តតាវិស្បដ្តិតាំ សម្មុខ្មេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។

୭ ୩. ^ଅ. ଅମ୍ୟୁର୍ମ୍ ୩

សេនាសនក្ខន្ធកៈ ការសន្មគឺអប្បមត្តកវិស្សដ្ឋកភិក្ខុ

មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវឆ្វើយ មក។ សង្ឃជានសន្មតកិទ្ធុឈ្មោះនេះឲ្យជា រដ្ឋកភាជកៈហើយ ការសន្មតិ នេះសមគួរដល់សង្ឃ ក្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូម ចាំទុកទូវដំណើរនេះ ដោយអាតារស្វៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៤๑) សម័យនោះឯង បរិក្ខារតិចតួច មានក្រាស់ក្រែលទ្បើង ក្នុងឃ្លាំងរបស់សង្ឃ ។ ភិត្តទាំងទ្បាយក្រាថបង្គ័ទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ តថាគត អនុញាត ឲ្យសន្មតភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ៥ ឲ្យជាអប្បមត្តករិស្សជួក: (អ្នកចែកចាយខូវប^{៊ុ}ក្ខារតិចតួច) (អង្គ៥ នោះគឺ) មិនលុះធន្លាគតិ ១ មិន លុះពេសគតិ ១ មិនលុះមោយគតិ ១ មិនលុះភយាគតិ ១ ស្គាល់បរិក្ខារ ដែលខ្លួនបានចែកចាយហើយ នឹងមិនទាន់បានចែកចាយហើយ ១ ។

(៤៤৬) ម្នាលភិក្ខុទាំង រុក្រយ សង្ឃតប្បីសន្មតយំងនេះ ។ សង្ឃ តប្បីសូមភិក្ខុជាមុនសិន ។ លុះសូមរួចហើយ ត្រូវភិក្ខុដែលឈ្នាស ប្រតិពលប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្លាប់ រុំ បើកម្មមានកាលគ្នដល់សង្ឃហើយ សង្ឃតប្បីសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអប្ឃមត្តភវិស្សដ្ឋភះ (អ្នកចែកបាយបរិក្ខារតំចត្ថូច)។ នេះ ជាញត្តិ ។

ന്റെ

សម្មតោ សង្ខ្លែ នំត្ថុន្នាមោ ភិត្ត អប្បមត្តតាវិស្សដ្ល កោ ទមតំ សផ្លែរ ត្រូវ តុលា ។ ដារមេតំ ដាយោម័តំ ។ (៤៤៣) គេន អប្បមត្ថការីស្មដែកេន ភិក្ខុនា \mathfrak{v} $\mathfrak{sm}^{(o)}$ \mathfrak{sg} \mathfrak{s} \mathfrak{ssg} \mathfrak{sg} \mathfrak{sg} \mathfrak{sg} \mathfrak{sg} \mathfrak{sg} \mathfrak{sg} \mathfrak{sg} ဟေအာ အားရာ " ကာယာင္နင္ အေရာ " မိုလၢိန္-តោ នានញេ ។ បរិស្បារនំ នានភ្នំ ។ ឧម្មតរកោ នាន ញោ ។ ភុសំ នានញ ។ អន្តត្រុសំ នានញ ។ မေလ္အာလံ အေနာ့ ၅ မာရွမလ္အာလံ အေနာ့ ၅ မာဒု-វា តោ នាតញោ ។ បកៃណ្ឌំ នាតព្ំ ។ សាទ ហោ-តំ សន់ស្រ្យ សច្បី ។ តេលំ ។ មឌុ ។ ដាលាំតំ ກ ພະ ຍະພາຍຮຸ້ອຍຮຸ້ອງ ພະ ອຸດຍັ អត្តោ យោតិ បុឧមិ នាតត្វំ ។ សាខេ បុឧមិ អត្តោ းကေးအိ ဗုန္မာ အေရာင္ရွိ^(b) ၅ ១ ន. ឯកេញ ។ ២ មរម្មបោត្តកេ អាមេឌិត នត្តិ ។

សុណាតុ ខេតនេ្ត សង្ឃេ សង្ឃេ ឥត្វញ្ញ ខំ តិក្តុំ អប្ប-មត្តតារិស្បដ្ឋិតាំ សម្មន្នតំ ។ យសាយស្មតោ ១ខតំ ឥត្វញ្ញ មស្ប ភិក្តុនេះ ។ យសាយស្មតោ ១ខតំ សេម តុល្លាស្ប យស្ប ឧក្ខាទតំ សោ ភាសេយ្យ ។ សម្មតោ សង្ឃេ នីក្ខញ្ញាមោ កិក្ខា អប្បមត្តតារិស្បដ្ឋាភោ ១ខតំ សង្ឃសារ តស្មា តុល្លាំ ។ ឯរខេតំ ដាយោមគំ ។

றுதட

វិនយមិនពេ បុល្បវេត្តា

វិនយចិនិក ចុស្វវត្ត

បតិត្រព្រះសង្ឃដ៍ចំរើន សូមសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតភិត្តឈ្មោះនេះឲ្យជា អប្សមត្តកសៃជ្រួក: ។ ការសន្មតិភិត្តឈ្មោះនេះឲ្យជាអប្បមត្តកសៃជ្រួក: គួដេលំលោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្យៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវភ្លើយ មក ។ សង្ឃបានសន្មតភិត្តឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអប្បមត្តកវិស្សដ្ឋក:ហើយ ការសន្មតិនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្យៀម ។ ខ្ញុំសូម បាំទុកខ្ញុវដំណើរនេះ ដោយអាការស្វៀមយាំងនេះ ។

(៤៤៣) ភិក្ខុជាអប្បមត្តកវិស្សដ្ឋក នោះ (បើមានភិក្ខុមកសូមម្មូល) ត្រូវឲ្យម្ហូលមួយ (ម្តង) ។ ត្រូវឲ្យកាំបិត ។ ត្រូវឲ្យសែកដើង ។ ត្រូវឲ្យវត្ត-ពទ្ធចន្តេះ ។ ត្រូវឲ្យយោគជាត្រ ។ ត្រូវឲ្យសំពត់តម្លេទឹទឹក ។ ត្រូវឲ្យជម្-ក្រក ។ ត្រូវឲ្យសំពត់កុសិ (ខ្ទន់វែង) ។ ត្រូវឲ្យសំពត់អឌ្ឍកុសិ (ខ្ទន់ខ្វី) ។ ត្រូវឲ្យសំពត់មណ្ឌល (ផ្ទាំងធំ) ។ ត្រូវឲ្យសំពត់អឌ្ឍមណ្ឌល (ផ្ទាំងតូច) ។ ត្រូវឲ្យសំពត់អនុវាត ។ ត្រូវឲ្យសំពត់សម្រាប់ថែមឬសំពត់សំព៉ប់ប៉ះ ។ បើមានសប្បិត្តី ច្រេងក្តី ទឹកឃ្លុំក្តី ស្តរអំពោរក្តី (ភិក្ខុអ្នកចែកចាយចរិត្តាវ នោះ) ត្រូវឲ្យដល់សង្ឃនាន់ក្នុងត្រាម្តង ១ ។ បើសង្ឃត្រូវការទៀត ត្រូវ ឲ្យទៀត ។ បើសង្ឃត្រូវការម្តងទៀត ត្រូវឲ្យម្តងទៀត ។ សេតាស់ឧត្តន្តពេ សាធិយត្តាហាប់ពាទី ពោ

(៤៤៤) តេន ទោ បន សមយេន សង្ឃស្ប សាដ័យក្តាហាបកោ ន ហោតំ ។ ២ ។ បត្តក្តាហា-បកោ ន ហោតំ ។ ២ ។ អាវាមិតាបេស តោ ន ហោ តំ ។ ២ ។ សាម លោក ២ សាម តា សាម ត លោ អ ខេសិយមានា តាម្នំ ន តា ភេត្តិ ។ ភាកា តោ ឯកមត្តំ អា ភេ ស្មើ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខា វេ មញ្ចមា ខ្មែ-ហំ សមន្លាតតំ ភិក្ខាំ សាម លោក ខេស តាំ សម្មន្តិតំ ហេ ន នន្លាតតំ ក ច្នេយ្យ ន ខោស តតំ ស អ្នន្តិតំ លោ ន នន្លាតតំ ក ខ្មេយ្យ ន ខោស តតំ ច ខ្មេយ្យ ន មេ ហាតតំ ត ខ្មេយ្យ ន ភេស តតំ ច ខ្មេយ្យ ទេស តតំ ត ខេយ្យ ន ភេស តតំ ច ខ្មេយ្យ ទេស តតំ ត ខ្មែយ្យ ន ភេសា តតំ ច ខ្មេយ្យ ទេស តតំ ត ខ្មែយ្យ ន អា ទេស តាំ ច ខ្មែយ្យ ទេស តតំ ត ខ្មែយ្យ ទ

(၆၆៥) ಖೀಲ್ ೮೭ နိန္စာ ೮ ನಿಕ್ಷತ್ಲಿ ನಲ್ಲಾ ೮ ೮. ಆ နိန္ရ ယာင်း ေကာ ୩ ယာင်း ရွာ ဂျင္ရ 2 နိဂ္ဂ္ဂရာ ೮. င် ၈ လ ၈ လ ရွေး ကာ ၊ ဗာ စ ရွာ ဂျင္ရ 2 နိဂ္ဂ္ဂရာ ၂ ၈ လ ရွာ ယာင္ လ ရွ လျင္ရ သ လာ အု ၊ ရန္စ ဥာ ဗိ က်က္ရီ လ ဗ လေ ၊ ဗ က ရွိ လ ဗ ရွ ေ ပါ ၅ ရန္စ ဥာ ဗိ က်က္ရီ လ ဗ လေ ၊ ဗ က ရွိ လ ဗ ရွ ေ ပါ ၅ ရန္စ ဥာ ဗိ က်က္ရီ လ ဗ လေ ၊ ဗ က ရွိ လ ဗ ရွာ ေ ပါ ၅ ရန္စ ဥာ ဗိ က်က္ရီ လ ဗ လေ ၊ ဗ က ရွိ လ ဖြံ့စာ ၂ ရန္စ ည ဗိ ဂ်က္ရီ လ ဗ က ရွိ လ ဖြံ့စာ ၂ ရန္စ ည ဗိ

ಗ್ರಶಿಕ

(៤៤៥) ឆ្នាលកិត្តទាំង ឡាយ សង្ឃគប្បីសន្មតយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃគប្បីសូមកិត្តជាមុនសិន ។ លុះសូមរួចហើយត្រូវកិត្តដែល ឈ្នាស ប្រតិតាល ប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូម សង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ ចើកថ្មទានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរសន្មតកិត្ត ឈ្មោះនេះឲ្យដាសាមណេរបេសកៈ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បតិត្រព្រះ សង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតកិត្តឈ្មោះនេះ ឲ្យជា

(៤៤៤) សថ័យនោះឯង មិនទាន់មានកិត្តុជាសាដិយគ្គាហាបកៈ (អ្នចប្រគល់សំពត់ដល់សង្ឃ) ។ បេ ។ មិនទាន់មានកិត្តុជាបត្តគ្គាហាបកៈ (អ្នចប្រគល់សំពត់ដល់សង្ឃ) ។ បេ ។ មិនទាន់មានកិត្តុជាអារាមិតបេសកៈ (អ្នកច្រើ ញោមវិត្ត) ។ បេ ។ មិនទាន់មានសាមណេរបេសកៈ (អ្នកច្រើសាម-ណេរ) ។ បេ ។ សាមណេរទាំងឡាយកាលចើកិត្តមិនច្រើ ក៏មិនធ្វើ ការងារ ។ កិត្តទាំងឡាយក្រាបបង្ខំទូលសេចក្តីនុំ៖ ចំពោះព្រះមានព្រះ ជាគ ។ ក្រះអង្គទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តឋាគតអនុញ្ញាតឲ្យ សន្ធតភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ឲ្យជាសាមណេរបេសកៈ (អ្នកច្រើ សាមណេរ) (អង្គ៥ នោះគឺ) មិនលុះធន្លាគតិ ១ មិនលុះពោសាគ-តិ ១ មិនលុះទេហាគតិ ១ មិនលុះកយាគតិ ១ ស្នាល់សាមណេវដែល ខ្លួនបានច្រើនឹងមិនទាន់បានច្រើ ១ ។

េទសនល់ក្នុង។ ភិក្ខុជាសាជ័យគ្នាហាបកៈជាដើម

វិនយមិដិពេ ចូលវិវេញ

សាមណេរបេសតំ សម្មុខ្នតិ ។ យស្បាយស្មតោ ១មតំ ឥត្ថខ្នាមស្បី ភិត្តិនោ សាមណេរបេសតាស្បី សម្មតំ សេម្មតោ សន្លែឧ ឥត្ថខ្នាមោ ភិត្តិ សាមណេរបេស-តោ ១មតំ សន្លែស្បី តស្មា ភិត្តិ សាមណេរបេស-តោ ១មតំ សន្លែស្បី តស្មា ភិត្តិ សាយមីតំ ។

ហណារ៉ា និធ្លីតំ តិធ្លីតំ ធត្លី ។ សេខាសនត្ថូតំ និធ្លីតំ ធត្លី ។ គេស្ស៊ីន្ទា នំ សេខាសន្ត្រី នំ ប្រៃ សៃ វិហាវំ ពុន្ធ សេ ដ្ឋេ ន អបញ្ជាត្តិ គនា អហ្ គេហ៍ តហំ និក្ខាម និ វាសា គេ ជិនសារតោ $^{(0)}$ ។ គេ $^{(k)}$ សេ ដ្ដី តហេ បតិ និស្បា ភិក្ខាខំ ដនមព្រះ

. ទ ន. អារ៉ាសា តម្លូ តេ ដិនសាវិកា ។ 🖢 ន. ម. បោនកេស្ អយំ ន ទិស្សតិ 🧃

វិនយមិដក ចុល្វវគ្គ

សាមណេរបេសត: ។ ការសន្មតិភិត្តឈ្មោះនេះឲ្យជាសាមណេរបេសត: តួរដល់លោកមានអាយុអន្តណា លោកមានអាយុអន្តនោះ ត្រូវស្វៀម មិនតួរដល់លោកមានអាយុអន្តណា លោកមានអាយុអន្តនោះ ត្រូវធ្វើយ មក ។ សន្ឃបានសន្មតកិត្តឈ្មោះនេះ ឲ្យជាសាមណេរបេសកៈហើយ ការសន្មតិនេះគួរដស់សន្ឃ ញោះហេតុនោះបានជាសន្ឃស្វៀម ។ ខ្ញុំ សូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្វៀមយ៉ាងនេះ ។

> ចចំ ភាណារ៉ារៈ ទី៣ ។ ចចំ សេតាសតក្ខគ្នពៈទី៦ ។

ទុទ្ទាននៃសេនាសនក្ខន្ធកៈនោះ (ដូចតាៅនេះ) (៤៤៦) រឿងព្រះសម្មាសមុទ្ធប្រសើរមិនទាន់បានបញ្ញត្ត វិហាវក្នុងគ្រានោះ ១ រឿងសាវិកព្រះជិនស្រី ដើរចេញ ៅនៅក្នុងទីនោះ១ ១ រឿងសេដ្ឋីតហថតិបានឃើញព្រះសា-វិកទាំងនោះ ហើយដំណាលរឿងនេះប្រាប់កិត្តទាំងឡាយថា

ರಾಶಿಶಿ

សេតាសត្វត្វូវថា ខេត្ត វាបារាំ តារាបេយ្យំ រសេយ្យ៩ បដ៍ពុត្តិសុ នាយ 🖏 🤊 វិញារំ អឌ្ឍយោកញ្ ဓာလာနိ စာမ္ခ်ီယံ ရုတိ ខញ្ហលេណំ អនុញាភរិ វិញារេ សេដ្ដី ការចំ ។ ជនោ វិហាវំ ការគេ អតាវាដំ អស់រ៉ុនំ តាវាដំ ខិដ្ឋសណ្ដាដំ ឧឧុភ្ទលញ្ ឧត្តរំ ។ អាវិញឧតិន្ទ័រដ្ឋី វដ្តំញុំ គេមិសិសគំ សូចិ ឃដិ តាលភិន្ទុំ លោយតាដ្ឋវិសាណតំំ ។ យត្តកំ សូខ៌តញេ! នននំ ខ្មល់ត្រ្តន⁽⁰⁾ ខ

ന്ന

សេតសតក្ខត្តា: ១ទានជាឋា

រុំព្រះករុណាបម្រុនទំនឲ្យជានធ្វើវិហារ សូមលោកម្ចាស់ទំន ឲ្យយគន់នៅក្នុងវិហាររបស់យើង ១ រឿងពួកកិត្តក្រាបបន្ដ័ ទួល (ដំណើរនេះ) ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជានាយក ទ ។ រឿង ខ្រង់អនុញាត ខ្យែកកោខ ៥ យ៉ាំង គឺ វិហារ ទ អឌ្ឍ-យោគ ១ ព្រាសាទ ១ ព្រាសាទដំបូលត្រងិល ១ គុហា ១ រឿងសេដ្ឋីឲ្យជាងរដ្ឋវិហារ ១ ។ រឿងមហាដខឲ្យជាងធ្វើ វិហារឥតមានសន្ទុះទ្វាវ ១ រឿងឲ្រដ៍អនុញាតសន្ទុះទ្វាវ ក្រប ទ្វាវ ត្រណាប់ក្រោមនឹងត្រណាប់លើជាដើម ១ ។ រឿងទ្រង់ អនុញាតប្រហោនដាក់វៃ ស្រទ្រាប់ទាញ ញ នឹងវៃ១ស្រទ្រាប់ ពញតទ្ទិស មេទារ ត្រដោកទាវ រនុក គទ្ទឹសនឹងសោ ចេះនគឺ សោធ្វើគឺលោហៈ សោធ្វើគឺឈើ សោធ្វើគឺ $i_{\chi_{2}}$ ន្ធ ។ i_{j} ន៍ $[i_{2}$ ន៍អនុញាត សោយខ្លួនន៍គន្លឹស i_{j} នែ e្រន៍អនុញាតដម្បូលទឹងឲ្យបូកលាបនាងក្នុងនាងក្រៅ ១

ന് ർ

20

វិនយចិងពេ ចុល្វវគ្នោ ឋនិតំ ជាលសលាតញ ខ ណុន្ទ សំ ភ្លួច ទំណំ វិនលទញ្ញ សេសេធំតាមសារតោ ពុទ្ធំ កុន្យិរទានញ្ អាហទ្ធាសត្ថិ នុត្តតោ សត្ថតា ខ ភន្ទបីមំ **ខ**ំឋំតោន្យតាទានតំ

អាមលា ដលតា តោឡា

វិនយបិងិក ចុល្មវគ្គ

រឿង ទ្រង់អនុញាតបង្កួច ញ យ៉ាំង គឺបង្អួចមានវេទី បង្អួចមាន ក្រទ្យាសំណាញ់ បង្គួចមានសសរចម្រឹង ១ វឿងទ្រង់អនុញាត ឲ្យយកវត្តសម្រាប់ដូតដើង ដែលគេវេញមានសណ្ឋានដូចដា កជំចងបដ្ថច ្រ រឿងទ្រង់អនុញ្ញាតកម្រាល ស្មោ ្ រឿងទ្រង់ អនុញាតថខ្លះតារសម្រាប់អង្គយថ្អដេក ១ វឿងទ្រង់អនុញាត ត្រៃផ្តៅ ទ ហ្វឹងទ្រង់អនុញាត ត្រៃដែលគេដាប់ជើងហើយ **ប**ញ្ចូលមេកៅក្នុងដំណាប់ ដែលគេចោលក្នុងព្រៃស្មូសាន ๑ ហឿងឲ្រនិអនុញាត់ត្រ ដែលគេបង្ខាំដើងត្រៃដោយមេត្រៃ ទ រឿនទ្រជ់អនុញាត់គ្រ ដែលគេគ្វើដើនប្រហែលទំនដើនសេះ ឬជើងតាតែជាដើម ១ រឿងទ្រន់អនុញ្ញាតត្រៃ ដែលគេបញ្ហះ ពទ្ធញាទៅក្នុងមេ ១ រឿងទ្រង់អនុញ្ញាត់គ្រៃបួនដ្រងមានដើង អនុញាតតាំងផ្ដៅ ១ រឿងទ្រង់អនុញាតត្រៃ ខឹងតាំងមាន ដើងដូចដើងតាតែ ១ រឿងទ្រង់អនុញ្ញាតតាំងមានដើងច្រើន ដែលគេប្រកបដោយអាការដូចជាផ្ទែកន្លួតព្រៃ 🤊 រឿងឲ្រន័ អនុញាតផែនការ ១ រឿនច្រន៍អនុញាតកៅអីមានច្រនាប់ ទ

භ ව ක්

សេនាសនក្ខន្ធពេ ១១នភាបា

មហាសម្ពីមាន ទ នុច្ចេ អហ៍ ខានាធំ អដ្ឋន៍លត្ថទានកា^(®) សុន្ត អដ្ឋមន ចោន ត្វលំតាំ អន្តតោយតាំ តំពត្ថា គស់យោ ចាប់ နုလ္ပို လေးကလၤေ ေ ယ်⁽⁾ ខ្មុំនន្ទុំ ហេដ្ឋា មតត နပ္ချားၾခာ ဟားန္ရဲ့ ဧ ភំន្តី ច ហ ត្ថភ័ន្ត៍ ច អនុញាសិច តិត្តិយា^(m) សេនតានុវិចារ ពទំ^(៤) ខុស សណ្ហញ មត្តតំ វត្តាសំ ទាណ់កំ កុណ្ដំ ១.ម. ទក្លាហ៍ អតិយាទ៣ អដ្ឋង្គល័យ យាទ៣ ។ ២ ១.ម. សេនាសនញ្ហាបី ។

ព្រ ន. ភិត្តិញូ ហត្ថភិត្តិញូ អនុញ្ញាសិ តថាគតោ ។ ៤ ខ. ម. តិត្តិយា វិហារេ ជាចិ ។

ಶಾಶ್ಮ

សេនាសនក្ខន្ធ**ា: ១**ទានជាបា

្រឿង ទ្រង់អនុញាតតាំងញាត់ចម្បើង១ ហើង ទ្រង់ហាម គ្រៃខ្ពស់ ហួសប្រមាណ ១ រឿងពស់ចឹកកិត្តទើបទ្រង់អនុញាតទ្រនាប ត្រៃ ១ រឿងទ្រង់អនុញាតទ្រនាប់ដើងត្រែមានកំពស់ជញ្ញប់ ១ រឿងទ្រង់អនុញាតអំពោះសម្រាប់រំគ្រែ ១ រឿងទ្រង់អនុញាត ឲ្យចាក់សែះវគ្រជាក្រឡាចត្រន្ន ១ រឿងទ្រជំអនុញ្ញាតសំពត់ សម្រាប់ព្រប់គ្រែ ១ រឿងទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យកតាយវត្ថុដែល ញាត់ដោយសំឡ័យកមកធ្វើជា ខ្ទើយបាន ១ វឿង (ទង់បញ្ហត្ត ររួយកន្ទុះកាយ 🤋 ហឿងមហោស្រពលើកំពូលភ្នំ ទ ហឿងទ្រង់ អនុញាតពួក ១ រឿងសំពត់សម្រាប់ ប្រើប្រាស់ ក្នុងសេនា-**សន:** 🔊 រឿនទ្រង់អនុញ្ញាត់គ្រៃតាំងដែលញាត់ភ្លាប់ គ្រឿង ញាត់ ក៏លៀនចេញផ្ទាក់មកខាងក្រោម 🤉 វឿងពួក ចោរបក យកក្រោមពួក ៧ ១ រឿងទ្រង់អនុញាតឲ្យគូសដោយគំនូស ដេរូ ជ ១ ទ ហឿងទ្រជ់អនុញាតឲ្យផ្តិតនឹង ទ្រាមដៃ ១ ហឿង ដំណេកញ្ចកតិរិយ ទ រឿងទ្រង់អនុញាតឲ្យលាបវិហារ ដោយ ជ័រមានពណ៌សប្តាទៅ ១ រឿង ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យលាយអង្គាមខឹង ដដែលមដ្ឋទ រឿនទ្រង់អនុញាតដំរឈើ ទ រឿនទ្រង់អនុញាត ដីលាយខឹងកុណ្ឌតហើយកៀសដោយខ្វៀស ១ រវឿងទ្រង់

វិនយប៌ដកេ ចុល្សវគ្នោ សាសមំ សំន្តនេលតំ **ឧស្សារ បទ្**ន្តរិត្ ឌុរុស លណ្ឌមត្តិ គំ⁽⁰⁾ តត្តាសំ ខដិភាណតា ជំនា ខយោ ខ អារុណំ បខែតន្តំ អាន្យតា អឌ្ឃតុន្ទុំ តយោ បុន ទុន្តតោ តាំងចានោ ច និសេរត៍ ខ ភិស្ស៍ () ຈັດ ຮັກກໍ່ (m) អាល់ខ្ញុំ តំដំតោន ខ អាលម្អនំ និណាចុណ្ណំ ๑ ធ. ម. គណ្ដូមត្តិ។ be ន. ម. ឧវស្សតិ សរ៍ ទីលំ ។ ៣ ន. ម. បរិវរំសំរដ្ឋញា ។

៣៧០

រឹនយបិឝិក ចុល្អវត្ត

អនុញាតមេព្រៃត្រាប់ស្លៃឬប្រេងលាយនឹងក្រមួន ទ រវឿនឲ្រន់ ទ្យយកកណាត់សពត់ដូតប្រេងដែលដោរ ឡើង ទ **អនុញាត** រញ រឿងផ្ទៃជញ្ចាំ នអាក្រក់ ១ រឿងទ្រង់អនុញ្ញាត ឲ្យលាយដ អាចមំជាទ្ងេត រៀងទ្រង់អនុញាត់ជ័រឈើនិងទឹកចត់ ត រឿង **ទេង៍បញ្ចត្តមិនឲ្យ**ភិក្ខុ គូររូបស្រីប្រុស ១ រឿងទីវិហាវទាប **ខ្វេនអ**នុញ្ញាតឲ្យធ្វើ ខៀន (ញយ៉ាង) ១ រឿង ខ្វែងអនុញ្ញាត ជរណ៍រ (តាយ៉ាង) ១ រៀងភិត្តត្នាក់ពីលើជណ្តើរ ១ រឿង វិហាវមានមនុស្សកុះការច្រើន កិត្តមានភ្នាស មនហា នដេក **ទើបទ្រង់អនុញាត** ឲ្យធ្វើជញ្ចាំងត្រឿ **ទ រឿងទ្រ**ង់អនុញាត **បន្ទប់** ភ្ល យ៉ាំងទៀត ១ រឿងទ្រង់អនុញាត ឲ្យធ្វើបន្ទប់ក្នុង វិហារតូច ឲ រឿងដើងជញ្ចាំងវិហារពុកផុយ ឲ រឿងភ្វៀង សាបមកត្រូវជញ្ចាំជ ១ វៀងភិក្ខុសែកទ្វាំង **(၊ (ရား ခွာ ဗ** ពស់) ទ ហឿនទ្រន់អនុញោតចម្រីនជញ្ហាន <u>ន</u>នដៃកែវ រឿងទ្រង់អនុញាត សុវចីវរនឹងខ្សែស្រៀង ទ រវៀន ទ្រង់ **រ**ឿងទ្រង់អនុញាតសំពត់ អនុញាតឲ្យធ្វើរបៀងវិហារ ទ រនាំងព្រលសម្រាប់រូតចុះរូត ទ្យេ័ង ចុន ្វារីង ទ្រង់អនុញាត រឿងក៏ទេច សៅ (ដ្រះក្នុងទុបដ្ឋានសាលា) ត្ ថង្កានដៃ ទ

ភ្លាំ

សេទាស់ឧត្តុទ្ធពេ ឧទ្ទានជាថា ហេដ្ឋាមក្មេ ធយំ តារ អដ្យេតាសេ ខ្ញុំតំប្បតំ សាលំ ហេដ្ឋា ខ ភា៨ ខំ វិញរោះ តោដូតោះ ខេះ មរិវោលភ្នំសាលគំ អារាមេ ខ បុន កោដ្ឋេ ហេដ្ឋា ខេវ^(®) នយំ កាប សុនំ ()) អនា៩មិណ្ណំ ខ **ស**ន្ទោ **ស័ត**នៃ អតា និដ្ឋជម្លោ ជំខានេស សហ សរណ៍ន នាយគំ អណាមេសន្តរាមក្តេ អារាម តារយ៍ កណោ វេសាល័យ នាតាម្នំ ຍຸາເລາ ຮ ຮາຮູ ທີ^(m)

ទ ន. ម. ហេដ្តុញាវ ា ២ ន. ម. សុទ្ធំ។ ៣ ឧ. ម. បនិត្តហំ ។

nng

សេនាសនក្ខន្ធព: នទ្ធានជាបា

រឿង ទ្រង់អនុញាតឲ្យពូនដីក្នុងទីទាប១ រឿងភិក្ខុដាក់ទឹកនាន ក្នុងទីវាល(ទឹកក៏ក្តៅនាន់មិនកើត)ទើបទ្រង់អនុញាតឲ្យធ្វើរោង ដាក់ទឹក ទ រវៀងកាជន៍សម្រាប់ដាក់ទឹកមិខទាន់មាន ទ រវឿង វិហារមិនទាន់មានគ្រឿងបិទជាង ១ ហឿងទ្រង់អនុញាតបន្ទប់ ១ រឿងទ្រង់អនុញាតហរំវេណ ១ រឿងទ្រង់អនុញាតរោងភ្លើង ១ រឿងទ្រង់អនុញាតឲ្យពូនដ័ត្រងទំពបក្នុងអារាម ១ រឿងទ្រង់ អនុញាតក្រោងចារជាដើម ទ (រឿងត ទៅ) បណ្ឌិតគប្បី ធ្វើន័យដូចពោលរួចហើយទានក្រោយ រឿនអនាថមិណ្ឌិក សេដ្ឋីមានសទ្ធាយល់ធមិច្បាស់លាស់ (ថ្ងៃមួយ) បានដើរ ៅ កាន់ព្រៃជា (ព្រៃត្រជាក់) ហើយខំមន្តព្រះសម្នាសម្ពុទ្ធជា នាយក ព្រមទាំងកិត្តសង្ឃ (ដើម្បីធានក្នុងថ្ងៃអ្នក) បង្គាប់ទាសកម្មករ ឲ្យចាត់ចែងភត្តក្នុងពាក់កណ្តាលផ្លូវ (លុះ ហ**ងក្រោយមក) បា**នឲ្យពួកជាងសានវត្ត (បម្រងព្រះកិក្ខ សត្យមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន) 🕫 ហឿង (មនុស្សទាំងទ្យាយ ច្វើ) នវកម្មក្នុងនគររៅសាលី ១ រឿង (កូនសិស្សធត្វគ្គិយកិត្ត) ហើយហ្គូង**ហែងសេ**នាសន: ទ ដើរដែងលៅមុខភិក្ខុសង្ឃ

กก่อ

១ ន. ម. ភត្តត្ ។

តោ អហេតំ កត្តក្តំ(•) តំត្ត័រញ្ អង្វេយា បក្តៃហិតនូវយរ តុលោ សាវត្ថិ ខ្ញុំសាំ បតិដាចេស អាពទំ ភត្តក្មេ ជ គោលាហលំ តំំណនា ដងេយព្រ ច លេសា សត្តាសា តហំ ເສຍ ຮູເພ ແຊ່ເຊ វិហារក្មេន ភាជយំ មរិវេណានុភាកញ្ អភាមា ភាក នោ ននេ

វិនយបិដិពេ ប៉ុស្សាត្តោ

ភ្លាម

វិនយបិឝិក ចុល្សគ្គ

រឿង (ទ្រះអង្គត្រាស់សូរថា) នណោ គួរទទួលកត្តដ៏ប្រសើរដា ដើម ទ កឿន (ស្វានឹនដំរី) និយាយនឹនសត្វពោទ កឿន (អវទ្ទិយបុគ្គល) ៖ រឿង (ពួកសិស្សធព្វគ្គិយភិក្ខុ) ហួងហែង សេនាសនៈរបស់សង្ឃ ១ ហ្វឹង (មនុស្ស ពំងខ្មាយតាក់តែង) ក្រែតាំងដែលញាត់ដោយសំឡី ហើយទុកនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ๑ **រឿន**ព្រះមានព្រះកាគ ស្ដេចយានសំដៅ**ទៅក្រនសា**វត្ថ័ ๑ រឿងអនាថចិណ្ឌិតគហថតិវេអាកម (ចំពោះព្រះសង្ឃដែល មកអំពីទិសព័នប្អូន) ១ ហ្វើងកើតកោលហលក្នុងរោងកត្ត ๑ រឿន (ធព្វគ្គ័យភិក្ខុ) បណ្ដេញភិក្ខុឈឺ ១ រឿន (ធព្វគ្គ័យភិក្ខុ) ដេកជាប់នឹងដំណេកដ៏ប្រសើរ ១ រឿងទ្រង់បញ្ហត្តមិនឲ្យហាម ឃាត់សេនាសខៈដោយមាងលេស 🤋 ហ្វឹងសត្តសៅគ្គិយកិត្ត (ជួសជុលវិហារ) ក្នុងទីនោះ ១១ រឿងភិក្ខុភិតគ្នាថា ភិក្ខុ \mathbf{m} $\mathbf{v}_{\mathbf{p}}^{\top}$ គួរប្រគល់សេនាស \mathbf{s} : \mathfrak{s} ហឿងសេនាសsគ្នាហាបកៈ ភិក្ខុគិតគ្នាថា យើងគួរប្រគល់សេនាសន:ដូចម្ដេចហ្នឹ ទ រឿង កិត្តប្រគល់សេនាសនៈតាមកំណត់វិហារ ១ រឿងទ្រង់អនុញាត ឲ្យឲ្យបរិវេណ តាមចំណែកជាលំដាប់ បើមានភិក្ខុឯទៀត មកដល់ (បើលោក) មិនត្រូវការ ក៏មិនត្រូវឲ្យចំណែក ๑

សេតាសឧត្តន្តពេ ឧទានតាថា နဲ့ လျှံမိ လဂ္ဂရာလက္ခ តាហា សេខាសនេ នយោ នពទាន ដំណើមរ ឋ័តតា សមអាសនា សមានាសនិតា គន្លឹស តំវត្ត ខ នុវត្តិតា អសមានាសនំតា ន័យ សាល់ខ្លំ មាំតុញ់តុំ អយ៌ត្រា ច អវិន្តរ ភាជិតញ្ គាំដាក់រំ អាន្យរំ ចំណ្ឌូតាតុខ្លេហ៍

നൻന

ត្វាលាត្វា

សេនាសនក្ខន្ធព: ឧទ្ទានជាបា

រឿងទ្រង់បញ្ចត្តមិនឲ្យកិត្តប្រគល់សេនាសនៈ ដល់កិត្តបិតនៅ ក្នុងទីឥតស៍មា ១ រឿង (ទ្រង់បញ្ចត្តមិនឲ្យភិត្តហាមឃាត់) เพราพร: หม่องตั้รถูโรงเป็นกิรุธุกับสงเพรา. សនៈ ៣ពួក ១ រឿងទុបនខ្ទភិត្ត (ហួងហែងសេនាសនៈច្រើន កន្វែង) ទ រឿងត្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់សំដែងគុណនៃ ទៃយ ទ រឿងព្រះថេរ: ឈររៀនវិន័យ ទើបទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យអង្គុយលើ អា**សន:**ស្មើត្ថា ១ រឿងកិត្តមានអាសន:ស្មើតាអង្គុយលើត្រៃដា មួយគ្នាទាល់តែចាក់ ទើបទ្រង់អនុញាតឲ្យកិត្ត ៣ រូប រុះ ៤ រូប ១៖អង្គ័យលើសេនាសនៈជាមួយគ្នាបាន១ រឿងទ្រង់អនុញាត ឲ្យភិក្ខុមានអាសនៈមិនស្មើត្នាអង្គួយលើអាសនះវែងជាមួយគ្នា **ពុន ទ រឿន (ខ្**នុំអនុញ្ញាតឲ្យប្រើ ព្រះពុណៈស ទមា នរបៀន ទ រឿងច្រះអយ្យិកា (នៃច្រះចាទបសេនទិកោសលសុគត) ទ (ហឿនអាវាសិកភិក្ខុនៅក្នុងអាវាសជិតស្រុកតូចមួយ) ក្នុងទិមិន ធ្វាយ (ព័ក្រង សាវត្ថិ) ទ ហ្វើងភិត្ថុចែរសេនាសនៈរបស់សង្ឃទ រឿងព្រះមានព្រះភាគ ស្ដេចយាងទៅកាន់កំជាគឺជែនបទ វៀនព្រះមានព្រះភាគស្ដេចយាងកៅកាន់ដែនអាច្បុរី ១ វឿន ភិត្តឲ្យនវកម្ម ដោយគ្រាន់តែទុកដាក់ដុំដីឬបាយអណបដញ្ចាំន

ន្ធារអត្តន្បូវដ្តំតា អលោកសេតភាន្យញ្ តេរ៉ុញ ៩១១ខ្វំល ភណ្ឌទណ្ឌមភៃណ្ឌំ វីស និសា ៥ តាល់កា នុំសំនេ អភាន វិច្ប៍ စု အေ့ အ ဗ၂ က္ ၊ လ္မဲ က် អឱ្យយោកេខ សត្តដ មហល្វាតា ឧស ន្វា ឧស សព្វ ញៃរាំ រនៃសរ្ម អញុំ វាសេន្តំ សន្ញ៍តាំ និស្ប៍មំ សព្វតាលញ្ បក្តម វិត្តមត្ថំ ច

វិនយចិតកេ ចុត្យវគ្គោ

กกษ

វិនយច៌ជិត ចុល្មវិត្ត

ដំតល់សន្ទះទុវ សសរមេទាវ ធ្វើបង្អួច ធ្វើឲ្យមានពណ៌ស ឲ្យទានពណ៌ទៅ ធ្វើឲ្យជិតស្ន័ឲ្យដោយបិទជ័រវត្តដោយបិទប៉ាំន ដោយត្រាន់តែបិទជាំងទីអាស្រ័យនៅនៃសត្វត្រាប ដួសដុល ត្រនាំកន្លែនដែលដាប់ ឲ្យនាំកម្មអស់ ២០ ឆ្នាំ ខ្វះ ៣០ ខ្វះ ឲ្យ នវកម្មចំពោះវិហារ ដែល ខ្លួនអបលោកឲ្យក្នុងកាលមានផ្លែង រុះ ១ រឿងទ្រង់អនុញាតឲ្យឲ្យនវកម្ម ចំពោះវិហារដែលមិន ទាន់ធ្វើឬធ្វើមិនទាន់ហើយ បើវិហាវតូចទ្រង់អនុញាតឲ្យត្រត មើលការងារហើយសឹមឲ្យនាកម្មត្រឹម ៦ ឆ្នាំឬ ៥ ឆ្នាំពុន បើ អ ឌ្ឈ យោគ ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យទ្យនវកម្មត្រឹម ៧ ឆ្នាំឬ ៨ ឆ្នាំបាន បើវិហាវធំទ្រង់អនុញាតឲ្យឲ្យនាកម្មត្រឹម ១០ ឆ្នាំឬ ១៩ ឆ្នាំ ពុន ឲ រឿងកិត្តឲ្យនាកម្ម ចំពោះវិហារទាំងអស់ ឲ រឿងកិត្ត ឲ្យនវកម្មពីរកន្វែងដល់ភិក្ខុមួយរូប ១ ហឿងភិក្ខុទទួលនវកម្មក្នុង វិហាររបស់សង្ឃ ហើយប្រើឲ្យកិត្តឯទៀតនៅ ១ រឿងកិត្ត្ ហាមឃាត់សេនាសនៈបេសសង្ឃ ទ រឿងទ្រង់បញ្ហត្តមិន ឲ្យឲ្យ៩វកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលនៅក្នុងទីឥតសីមា ១ ហ្វឹងទ្រង់ បញ្ចត្តមិនឲ្យហាមឃាត់ (សេនាសនៈ) អស់កាលទាំងពុង ទ រឿងកិត្តទទួលយកនវកម្ម ហើយចៀសចេញទៅខ្វះ សឹកខ្វះ

លេតាសនក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានជាបា តាលញ្ សាមណេរញ្ សំតា្លបច្ចតាអនំម័ នម្មត្តភា ទិត្តចំតា ឋននាមត្តិនុស្សនា អប្បដ៌តាម្មំ និដ្ឋិយា **ၓ**က္အာ ကာ ၊ ဧ ယ၂ နာ နွာ ယာ ត់រទ្មានមាតុចំតុ អរមាន្តា ខ ខ្លុសគា ភេនតា លោហំតុខ្យានា နက္၊ ရာစီ ၈၂က္မအ មា សង្ខ័ស្រ្យ បរិចាយ តាម្ម អតាស្ប នានវេ វិប្បកាតេ ខ អតាស្ប តាតេ តស្បៅ បត្តាមេ វិត្តមតំ តាលកាតោ សាមណោរោខ ជាយត៌ ខទ្ធត្លាតោ ជ សំក្លាយ

ଳ, ଶାଧ

សេតសេតក្តុត: ១ទ្ធានភាបា

ស្ងាប់ខ្វះ ប្តេជាជាសាមណេខ្វេះ ជាអ្នកលាសិក្ខាខ្វះ ជាអ្នកត្រូវ អគ្គមវត្ធ ; ជាម^{គ្}សត្រូត រុះ ជាអ្នកមានចិត្តរាយមាយ រុះ ជា **អ្នកត្រវិទុក្ខវេទនាគ្របស**ង្កត់ខ្លះ ជាអ្នកត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ 🤋 ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ 🤉 ព្រោះ មិនលះបង់ ទិដ្ឋិ រុះ ដាមនុស្ស រុទ្ទ័យ រុះ ដាមនុស្ស លួចសំវាស រុះ ជាមនុស្សចូលលទ្ធិតរិយខ្វះ ជាតិរប្លានខ្វះ ជាមនុស្សសម្ងាប់ **ចាតា ខ្វះ ជាមនុស្សស**ទ្ធាប់បិតា ខ្វះ ជាមនុស្សសទ្ធាប់ព្រះ អាហន្ត រះ ជាមនុស្យប្រទូស្តភិក្ខុនី រះ ជាមនុស្យ ថៃថែកសង្ឃ **រុះ ជាមនុស្សធ្វើព្រះ**លោហិត (របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ) ឲ្យពុរពឥទ្ធ៖ ជាមនុស្សមានកេទព័រទ្ធ: ១ រឿងកិត្តឲ្យនវកម្ម ដល់ភិត្តុដរៃ ដោយ គិត ថា សូមកុំឲ្យនវកម្មរបស់សន្យវិនាស ១ រឿងភិត្តធ្វើនវកម្មមិនទាន់ហើយ ១ ប្រគល់ឲ្យដល់ភិត្តដទៃ ទ រឿងភិក្ខុនោះធ្វី៩វកម្មហើយចៀសចេញទៅខ្វះ សឹកចេញទៅ រុះ ស្វាប់ទៅ រុះ ប្តេជាជាសាមណេរ រុះ ជាអ្នកលាសិត្តា រុះ

*ଣ ମ*ଧ୍ୟ

¢d,

វិនយបិដកេ ចុល្លវិគ្នោ អន្តំមដ្បាខញ្ញេ យន់ សង្ខោ វ សាមិតោ ហោតំ ខ្មន្តទំនូវនេល អនស្សនាខ្យន់តម្លេ និដ្ឋិ តស្បេរ ហោត តំ ပေလိ်းမောင်ကျိန်နိုင် តិវនានមាតុបេតិតាំ ឃាតតោ ខ្លួសតោ ទាខំ គេឧ លេ មាំតត្យញូនា មដំដានាតំ យន់ សោ សង្ខោះ ហោត សាមិតោ ហវន្តតាត្រ កាតាទំ នទ្រំយតំ ខ តាម្គលំ

ດງ**ຕ**່ ໄວ

វិនយប់ដក ចុល្អត្ត

ជាអ្នកត្រូវអន្តិមវត្ត : សន្ឃត្រវជាម្ចាស់ (នវកម្មនោះ) ទ ភិត្តធ្វើនវកមរួចស្រេចហើយប្តេជាជាមនុស្សត្រួត រុះ ជាមនុស្ស មានចិត្តកាយមាយ រុះ ជាអ្នកត្រូវទុក្ខ វេទនា គ្របសន្ម័ត៍ រុះ មិន សំដែនអាបត្តិ ខ្វះ ព្រោះមិនលះបន់ ខ្មុំខ្វះ នាកម្ម នោះជារបស់កិត្តនោះឯង ១ កិត្តធ្វើនវកម្មៈប្រសេចហើយ ថា បើភិត្ត នោះ ថ្លេញ ទូនជាមនុស្ស ទ្ទេយ ខ្វះ ជាអ្នកលួចសំវាស **ខ្វះ ជាមនុស្សចូលកានលទ្ធិតិវិ្**យខ្វះ រប្អដាជាសត្វតិរបានខ្វះ ជាអ្នកសម្ងាប់មាតា ទុះ ជាអ្នកសម្ងាប់បិតា ទុះ ជាអ្នកសម្ងាប់ ព្រះអរហន្ត នេះ ជាអ្នកប្រទូស្តតិកូនទំនេះ ជាអ្នកបំបែកសង្ឃខ្វះ ជាអ្នកធ្វើព្រះ លោហិត (បេសព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ) ឲ្យពុរភង រុះ ជាអ្នកមានកេទពីររុះ សង្ឃត្រូវជាម្ចាស់ (នវកម្មនោះ)ទ រឿងភិត្តនាំយកសេនាសន: (បេសគ្រហស្ដដែលគេទុទ្ទិស ជាគ្រឿនសម្រាប់ប្រើព្រស់ក្នុងវិហាវ) ទៅប្រើប្រាស់ក្នុង ទីដទៃ ១ រឿងកិត្តមានសេចភ្លឹសង៍ស្រ័ ១ រឿងវិហារឲ្រ ព្រោម ១ រឿងសំពត់កម្ពលកើត ឡើងដល់សង្ឃ ១ ហឿងសំពត់

mab

លេតាលេតក្ខុត្តពេ ឧទ្មានគាំថា နေလဂူ ေ ေမွ ေက်လ္က ទៅខ្មែរ មួយខ្លួន អហ្វា នទាមានា ខ្មុដ្(°) លិខត្តំ អបសេរ្មត្តំ ខ หยเสบูน์ ณัจเลr^(b) នោទ បទ្ធទូ ខេ ខ រាជកាមា ន សាត្តោន លាមតាំ ភត្តធ្លេសតាំ ကင် ဂ က ဗ ကာဗ က် កណ្តាការំកាសម្នត់

๑ ٤ ម. ผู่มี วิญผู้ ๆ ๒ ๑. ย. วิณัสภ ๆ

กกต่

សេខាសឧត្តរូក: ទទ្ធានាថា

មានថ្ងៃច្រើនកើតទ្បើនដល់សន្យ ១ រឿនសែក្រទាយកើត ទៀតដល់សង្ឃ ១ រឿងខែ្រដែលគេវេញឲ្យមានសណ្ដានដូច ជាកន់កើត ឲ្យី និដល់សង្ឃ ១ រឿនកំណាត់សំពត់កើត ឲ្យើន ដល់សង្ឃ ១ រឿងភិក្ខុមិនលាងដើងដើរដាន់ (សេនាសនៈ) ទ រឿងភិត្តជើងទទឹកដើដោនសេនាសនៈ ១ រឿងភិត្តពាក់ស្បែក ដើន(ដើរដាន់សេខាសនៈ) ទារឿងកិត្តស្តោះទឹកមាត់ដាក់(លើ ទីវិចិត្រល្អ) ទ រឿងដើងត្រែកោសដាចទីផ្ទៃ ទ រឿងកិត្តផ្នែក (នឹងជញ្ចាំង) ១ រឿង ទ្រង់អនុញាតដែនក្តារសម្រាប់ផ្អែក ទ រឿងផែនក្តារសម្រាប់ផ្អែកកោសដាច់ទីផ្ទៃ រឿងកិត្តមានដើង លាងរូចហើយ (តែមិនហ៊ានដេក) ទ្រង់អនុញាតឲ្យក្រាល កម្រាលសិន (សឹមដេក) ๑ រឿងក្រុងរាជគ្រឹះ (កើតទុក្ភិក្យ) មនុស្ស ព័ត៌ឲ្យយ (ចង់ធ្វើសង្ឃកត្ត) តែមិនអាចនឹងធ្វើបាន ๑ រឿងធញ្វគ្គិយកិត្តឲទួលកត្តថ្ងៃថ្វា បម្រងទូនឯង ហើយឲ្យកត្ត មិនថ្ងៃថ្ងាដល់កិត្តដទៃ ១ ហឿងទ្រង់អនុញាតឲ្យសន្មតកត្តខ្ចេ-សកភិត្ត ១ រឿងភត្ត ទេសកភិត្តមានសេចក្តីសង្ស័យថា គ្វើដូច ម្តេចហ្ន៍ ១ រឿងមិន **ទា**ន់មានកិត្តអ្នក**ហត់ចែងសេនាសន:**បម្រុង សន្យទ រឿនសន្មតភិត្ថឲ្យជាអ្នករក្សាយ៉ាំង ទ រឿងសន្មត

ର ମାମ

វិនយចិតពេ ចុល្វវត្តោ

ខដ៍ត្តាហភាជាភោ ចាមិ យាតុខដលភាជគោ ១៤ ភាភាជាភា ចេវ អព្ទធន្តភារិស្សដេ សាដ័យត្តាហាខតោា ខេវ នថា មនុត្តាហាមកោ⁽) មារាទំនាសាមឈោ មេសតស្បូ ខ សម្មតំ សញាភិទ្ធ លោកទាំន្ ហិតចំត្តោ វិនាយៈ កោ លេណត្ថញ្ សុទត្ថញ្ ឈាយតុញា ខេស្សិតុត្តិ ។

9 ខ. ម. គបើរំ បន្តគ្នាហ៍កោ ។

វិនយបិដក ចុល្យវត្ត

កិត្តឲ្យជាអ្នកទទួល (បីវវ) ទុក ១ រឿងទ្រង់អនុញាត ឲ្យជា អ្នកបែកបបរ ១ ឲ្យជាអ្នកបែកផ្ទៃឈើ ១ ឲ្យជាអ្នកបែកបង្អែម ១ ឲ្យជាអ្នកបាត់បែងបរិត្តារតិបត្តប ១ ឲ្យជាអ្នកប្រគល់សំពត់ ១ ឲ្យជាអ្នកប្រគល់បាត្រ ១ រឿងសន្ធតភិក្ខុឲ្យជាអ្នកប្រើរញាម វត្តនឹងសាមណេរ ១ រឿងទ្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាវិនាយក ព្រះ អង្គទា ១ ព្រះហឫ ខ័យ ប្រាជ្ញាទុះថ្ងៃយោជន៍ (ដល់សត្វ) ឲ្ងន់ ជាបបព្វាស់ទូវត្រៃលោក ខ្ងង់គ្របសង្កត់ជន ទាំងតួង (ខ្វង់ អនុញាតសេនាសនៈដូចបានថ្ងៃ មកនេះ) ដើម្បីជ្រកកោនផង ដើម្បី ទៅជាសុ ១សប្បាយផង ដើម្បីដុតបង់^(១) (នូវអកុសល ធមិ) ផង ដើម្បីពិបារណា នូវសង្ហារ^(២))ផង ។

១ ចំរើនសមថពម្មត្និន ८០ ប្រភេទ ។ ២ ចំរើនវិបស្សនា ១០ ឃាំង ។

กกต่อ

សន្ធិតានផ្តុំសម្រាប់មាតិកា

នុតិយកាត

លេទទំព័រ៍

សមថកូនក:

រឿងពួកធព្វត្តិយភិត្ថុធ្វើកអ្មមាន ត ដ្ឋ	ទ័ យកច្	ផ្ទជាដើរ	ម មិន	មានក្នុង	ទីចំពោ	:មុ១	•		
ពុត្តលដាអធម្មវាទីនឹងពុត្តលដាធម្មវ	กรี	•	•	•	•	•	•		ຓ
ស ង្ឃជាអធម្មវា ^{ទ័} នឹងសង្ឃជាធម្មវា	ē.	•	•	•	•	•			น
ភិត្ត្តទាំងឡាយច្រើនជាធម្មវាទី នំរ	ងសង្ឃ	ដាអធម្ម	រុវាទី		•		•		ព
ទំ ទានព្រះ ទព្វមល្វបុត្ត	•	•	•	•	•	•	•	•	ત્ન
សេចក្តីសន្មគឺទូវការបាត់ខែងសេឆា	សេនៈវ	វាដើម	•	•	•	•	•		ର କ
តំ ទានព្រះទ ព្វមល្បក្ខត្ត	•	•	•	•	•	•	•		۵).
តំទានចេត្តិយភុម្មដកភិក្ខុ	•	•	•	•	•	•	•		9Ľ
ការសូមសតវិន័យ .	•	•	•	•	•	•	•	•	hole
និទានកត្តភិក្ខុ		•	•	•	•	•)(i)
៣ស្វេមអមូឡូវិន័យ .	•	•	•	•	•	•	•	•	had
៣រឲ្យអដ្ឋឡើរទ័យ	•	•	•	•	•	•	•	•	៣០
៣រឲ្យអ អូឡុវិន័យមិនប្រកបដោយ	ធម៌មាន	្រ ព	ហំង	•	•		•		ຕ ຕ
ារឲ្យអង្គ ឡូរិន័យប្រកបដោយធម៌	មាន ព	n យ៉ាង	۱.	•	,	•	•	•	տե
រឿងពួកធត្ថគ្គីយភិត្តធ្វើកម្មទាំងឡា	យ ផល	ប់ពួកភិ	ក្ខមិនត	ម ព ាក្	ព្រ្ពដា	•	•		ოა
ការធ្វើតាមពាក្យប្តេដ្ឋាមិនប្រកបដោ	លធម៌	•	•		•		•	•	៣ពី
ភិត្តប្រកបដោយអង្គ ៥ ជាអ្នកបាត	រំ <mark>ថេ</mark> ងទ	្រភេញ	រសាព	•	•	•	•		60
ការឲ្យ លបស្លាកដែលប្រកបដោយ	ធម៌មាន	3 90 l	ហាំង	•	•	•	•		ι _m
ារធ្វើគស្សបាបិបេសិកាកម្មអីលំខរ	บภิญภิ	n.	•	•		•	•	•	ሬ ස
តស្សបាបិយសំភាកឬ ដែលជាកម្មទ	ទីសប្រក	, បេដោប	บตษ์งิด	យ	•	•	•	•	L 2

നുപ്പ

ស ឆ្លឺ តា **ន ផ្តុំ ល**ទ្រា ទំ មា តិ តា

1	•					
					លេ	រទំព័រ
គស្សជាបិយសិ៣កម្ម ដែលដាកម្មប្រកបដោយធម៌វិ៖	śW	•	•	•	•	20
ការធ្វើតស្សលប័យសិកាកម្មឥលំភិត្ត ៣ ពួក .	•	•	•	•	•	Le ch
ការរម្ងាប់(អធិពរណ៍) ដោយគិណវត្ថារពសមថៈ	•		•			นจ
ការសំដែង (អាបត្តិ) ដោយតិណវិញរពសមដៈ	•	•	•	,		t la
អធិករណ៍ ៤ យ៉ង	•	•	•	•	•	र्ष अ
អូលនៃវិវាទធិករណ៍	•	•		•	•	30
មូលនៃអនុវាទាធិពរណ៍	•	•	•	•		રેવ
វិវាភាធិរារណ៍ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន	•	•	•	•	•	ติจ
អនុវាទាធិបរណ៍ជាកុសល ជាអកុសល ជាអព្យកត	:,	•	•	•	•	ជា២
តិថ្លាធិតរណ៍ជាកុសល ជាអកុសល ជាអត្យកត:				•		ಗೆಡ
ការបោទបានដាអនុវាទាធិពរណ៍	•					შა
អាចត្តិបាត់ដាអាចត្តាធិករណ៍		•	•		•	ពಿವ
តិច្ចពន់ជាតិច្នាធិតរណ៍	•	•	•	•	•	ពី ៩
វិតភាធិតរណ៍រម្ងាប់ ដោយសមថៈ 🖢 យ៉ាំង		•	•		•	ರಂ
ការចំពោះមុខសង្ឃ ការចំពោះមុខធម៌	•	•	•	•	•	ය්ග
អធិករណ៍រម្យបំ	•	•	•	•	•	ದಚ
៣រចំពោះមុខសង្ឃ ៣រចំពោះមុខធម៌		•	•	•	•	ವಗ
កាសេត្មតិភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ ๑១ ដោយឧទ្ធ	ពលិតា	ពម្ម		•		લ પ
ធម្មពថិតមិនបាំសុត្តវិភង្គ		•	•	•	•	c ⁴ D
ការប្រគល់អធិករណ៍ដល់សង្ឃ	•	•	•		•	ഷ് ന
អធិករណ៍កើតឡើងក្នុងក្រុងសាវត្ថី	•	•	•	•		द्ध
ពិតម្លាំងសំណើរសំណើរ សំពី សំពី សំពី សំពី សំពី សំពី សំពី សំពី	•	•	•	•		ರ ್ಣಿ
៣របាបស្លាកឈ្មោះសកណ្ណដីញ្ជក:		•	•	•	•	ર્ત સ્વ
អនុវាទាធិករណ៍រម្លាប់ដោយសមទ: ៤ យ៉ាំង	•	•	•	•	•	ତ D D
ការឲ្យសតិវិទ័យដល់ភិត្ថុ ជាអ្នកមានសតិពេញបរិច្ច	ໜ້	•	•	•	•	ର୍ତ୍ର
·						

ၖၞၜဵႜၐႜႄႜၓၙႍႍႍၛၯႄၓၨၑႜႜႜၐႜၮ

តា៨ លោះ ព័រ

ភិត្តុត្តតមានចិត្តវិបណ្ឌសម្រៃប្រួល ၈၀က ៣រឲ្យអមូឡូវិន័យ ផល់ភិក្ខុបាត់វង្វេងហើយ 002 អនុវាទាធិព័រណ៍មិនបាច់អាស្រ័យសមថ: ៤ យ៉ាង ការធ្វើគស្សបាបិយសិកាកអ្ម . 90 % អាចត្តាធិករណ៍រម្ងាច់ ដោយសមថ: ៣ យ៉ាំង ଚଚର កិច្ចនៃបនិញាតករណកម្ម som **ការ**សំដែងអាបត្តិ 994 អាចត្តាធិការណ៍មិនបាប់អាស្រ័យសមថ: 🖌 603 ការរម្ងាប់អធិករណ៍ ដោយតំណវត្ថារក:កណ្ដាលដំនុំសង្ឃ. ø **ការសំដែងដោយគំណវត្ថារកះកណ្ដាលដំ**នុំសង្_រ 000 ការចំពោះមុទសង្ឃ ការចំពោះមុទធម៌ ତାଳତ

១១ភវិតភនក:

រឿងពួកជព្វត្តិយ	ពីក្នុនាត្នាង្គួតទី	n	•	•	•	•	•	•	•	ച്ചെന
រឿងធព្វត្តិយភិត្ត	នហានវិត្ត	•	•	•	•	•	•	•	•	จมเร
រឿងរាំក្លូបាស់ជរ	ាត់ឡាំងថយ	នហោនវ	5 ,	•	•	•	•	•	•	9) କ ଟ
រឿងធព្វត្តិយភ័ត្ត្	ការសំផលក់	ដោយស្ទឹ	ក្រដារ	វឹម	•	•	•	•	•	୭୩୭
រឿងធព្វត្ត័យភិត្ត្	ការជាត់មុខ	ជាសើម	•	•	•	•	•	•	•	១៣៣
ទោស ៥ ប្រការ	នៃ៣រៈច្រៀងជ	រម៍ ដោ	យសា	មូងក្រោ	<u>ៀ</u> ងដ៍វៃ	ä	•	•	•	໑ຓຆ
ព្រះបាទពិម្ពិសារ	ទ្រង់មានសេច	ក្តីក្រវិពា	រ ដោ	យផ្នែត	ប់ព	•	•	•	•	0 ຕ ີ 3
រឿងអញ្ញតរភិក្ខុ	ត្រក្លួលស្ដេចព	าง น ไ	គ្រកូល		•	•	•	•	•	9 m ał
เป็ ล หฏุตรภิธู ฏ	កិរិយាពាត់អង្គ	ដ្រាត	•	•	•	•	•	•	•	<u>େ</u> ୮୦
រឿងត្រូ ៦ ភាក	ជាត្រពាចន្ទ	\$	•	•	•	•	•	•	•	olm
រឿងព្រះបិណ្ឌោល	បភារទ្វាជំផ្តេរ		•	•	•	•	•	•	•	୭୮ମ

നർന

ၓၨၜၞဵႜၮႄႜႄၓၟၙႍၛၯႄၓႄႜၑႜၐႜၮ

101 2 9 61

និយាយអំពីជាត្រ វឿងធព្វត្តិយភិក្ខុ . ଚ୍ୟମ រឿងភិត្តច្រើនរូប និយាយអំពីជាត្រ 929 ការហែកចីវរដោយដៃ និយាយអំពីចីវរ ବଧ୍ୟମ ការជីកដាំបង្គោល និយាយអំពីច័វរ. 940 ព្លួកភិត្តពាក់ស្បែកដើង ដើរជានំឈើស្តឹង និយាយអំពីស្នាប់ម្រាមដៃ 030 ការទ្រង់អនុញ្ញាតរោងសម្រាប់ដាក់លេរីស្តឹង និងបារាំសម្រាប់ដាក់ឈើស្តឹងដាដើម. იკო **៣រទ្រង់អ**នុញ្ញាតខ្សែយោគនឹងខ្សែសម្រាប់ចង จรน រឿងអនុញាតសំពត់តម្រងទ័ព . 033 ភិត្ត 🖕 រូបតាំគ្នាដើរទៅ៣៩ផ្លូវឆ្ងាយ . จรติ ការទ្រង់អនុញាតមុង. . . , ه کی ط ការ ទ្រង់អនុញ្ញាតជំណ្តើរ ៣ យ៉ាង . . ଚମିଚ ការទ្រង់អនុញ្ញាតប្រហោង សម្រាប់បង្គួយដ្សែងដាដើម റ്റീന ការទ្រង់អនុញ្ញាតទឿន ៣ យ៉ាងដាដើម ୦ଘଟ ការទ្រង់អនុញ្ញាតខ្សែស្ទរចីវរ និងខ្សែស្បៀងចីវរដាដើម ំពីពី ការទ្រង់អនុញ្ញាត (ឲ្យធ្វើ) បង្កាន់ដៃដាដើម ରଣି ଜ ៣រទ្រង់អនុញ្ញាតវត្ថុមានសំពត់សម្រាប់ង្ហូតទីពដាដើម . . 0 ය් ව ទីមានដំណោចដែលចេរោយរាយដោយផ្កាដាដើម . odm កិច្ចមានបរិភោគក្នុងភាជនៈជាអួយគ្នាជាដើម នឹងហ៊ឿងវិឌ្ឈលិប្តវី ଜ୍ଜଣଣ រឿងវឌ្ឍល័ចវី នឹងរឿងមេត្តយកុម្មជកភិក្ខុ . 9 63 ការផ្កាប់បាត្រុងលវៃខ្យល់ពួរី . 9 4 4 មិត្តអមាត្យនឹងញាតិសាលោហិតរបស់វឌ្ឍលិច្ចរឹ 9 8 9 ការផ្ការ៣ត្រឡើ គរិញ െ ക്ന រឿងព្រះ ពោធិរាជកុមារ 902 ព្រះមានព្រះភាគយាង ភាពន់ព្រះភងនិវេសន៍ របស់ព្រះពោធិរាងកុមារ . 900

ليه و الرابي ها
လင္မီကငန္အလခြာဗမာရီကာ ၈၈၀၆
លេទម័ពរ
ពម្រាលលំពត់ដឹងរឿងស្រីម្នាក់
ក្អម អម្យោសនឹងរឿងនាងវិសាខាមិពារមាតា 👘 🖕
៣រទ្រង់អនុញ្ញាតផ្ញិត ៤ ជ្រុងនឹងផ្ទិតម្លូល (ផ្ទិតស្លឹកញោត) ជាដើម 🔹 🖕 🖢 ៣
រឿងភិត្ត រូប នឹងការទ្រង់អនុញ្ញាតធត្រ
រឿងភិត្ត ទ រូបច្រកជាត្រក្នុងសង្រែកនឹងភិក្តុ ១ រូបមានដម្ងឺ
ការសូមនឹងការឲ្យ៖ ណ្ឌសម្មតិ
ការឲ្យសិក្កាសម្មតិ
ការឲ្យទណ្ឌសិក្កាសម្មតិ នឹងរឿងភិក្ខុទំពារអៀង 💦 📩 🍋 🖬
រឿងរាំក្ខុទ រូបនឹងរឿងស្រីម្នាក់
៣រទ្រង់អនុញ្ញានឲ្យភិត្តពាក់ព្រកពត្រឹមនឹងសាច់
ការទ្រង់អនុញ្ញាតត្រឿងប្រដាប់សម្រាប់កោរ មានកំបត់កោរដាំដើម ៤១៥
ការឲ្យកាត់សត់ដោយកន្ត្រៃ នឹងការទ្រង់អនុញ្ញាតសណ្ហាស ៤០ពី
គ្រឿងលោហៈ គ្រឿងសម្រីទ្ធិ នឹងបារទ្រង់អនុញ្ញាតបំពង់ថ្នាំភ្នែកជាដើម 🔹 🔒 🖉
ការទ្រង់អនុញាតកាយពន្ធ (វត្ថពន្ធបង្កេះ)
៣រន្ទ្រង់អនុញាតក្រវិល ឡេវ អត្ថាក់ឡេវ
ភត្តស្បៀកស្បង់ផ្លួចសម្លៀកគ្រហស្ថ ដណ្តប់ផ្លួចគ្រហស្ថ
អានសង្ឃ ៤ ប្រការក្នុងការទំពាឈើស្ទុន និងរឿងធព្វគ្គិយភិក្ខុ ២៩
กาเญ็ลเสียเณมี่
រឿងភិក្ខុ ២ រូបជាបងប្អូននឹងគ្នា នាំគ្នាទៅពាល់ព្រះមានព្រះភាព ២៣០
ម៣៨ និង ខ្លាំង ខ្លា
រឿងព្រះមានព្រះភាគ ្រុង៉ា ណ្តាស់
ស្វានជាញ់ វុនខ្មែរព័ទ្ធប្លន្នពេះ រដ្ឋាន។ រដ្ឋាន។ រដ្ឋានទេ ស្វាន ស្វានជាញ់ វុនខ្មែរព័ទ្ធប្លន្នពេះ រដ្ឋាន។ រដ្ឋាន។ រដ្ឋានទេ ស្វាន

ಗ್ರದ ಚ

សន្ធិតាចផ្តួលទ្រាប់មាត់កា

លេខទំព័រ

សេនាសនកនក: ខ្

9 <i>8</i> 1					
រឿងរាជគហសេដ្ឋី	•	•) en ca	cł
ការទ្រង់អនុញាគលេទាសនៈ ៥ យ៉ាងនឹងរឿងរាជធហសេ	រដ្ឋ.	•		أهل	30
ពាបាសម្រាប់អនុមោទតសេតាសន:	•	•	•	ີ ທາ	ິ
ការទ្រង់អនុញាតសន្ទះទ្វារជាដើម	•	•	•	.)#	ระ
ការទ្រង់អនុញ្ញាតចង្អួច ៣ យ៉ាងដាដើម	•	•	•	مل	รถ
៣រទ្រង់អនុញាតភាំង ដែលគេបង្ខាំដើងជាប់នឹងមេតាំ	ងដាដើម	•	•	.)»)	5 ct
ការទ្រង់អនុញ្ញាគត់ងបាក់ផ្តោជាដើម	•	•	•	. ko	ติจ
៣រទ្រង់អនុត្តភ្លាតទ្រតាប់ត្រៃជាដើម	•	•	•	. kot	ជី៣
ការទ្រង់អនុញ្ញាតព្លូកទាំងឡាយ មានព្លាញាត់រោមពែះ	ជាជើម	•	•	.)o	ตะ
ការទ្រង់អនុញ្ញាតជ័រឈើនឹងបាយម៉ានជាដើម	"	•	•	.)e	ពីពី
ការ ទ្រង់អនុញ្ញាតតំនូវភ្ញីផ្កាជាដើម	•	•	•	k	ពិ ๙
ការទ្រង់អនុញ្ញាតព័តានជាដើម	•	•	•	.)e	୶୶ଡ଼
តារទ្រង់អនុញ្ញាតជណ្តើរឥដ្ឋជាដើម	•	•	•	.)o	ର୍ଘ ମ
ការទ្រង់អនុញ្ញាតសន្ទះទ្វារជាដើម	•	•	•	.) _e	ndt
ការទ្រង់អនុញ្ញាត់ញ័ពណ៌សជាដើម	•	•	•	. k	යේට
រឿងអនាជបិណ្ឌឹពសេដ្ឋីនឹងរឿងរាជធហសេដ្ឋី.	•	•	•	.),	ಿದರ್
សូលវាគ្នាថា	•	•	•	. ko	പ് വ
អនុបុព្វីពថា	•	•	•	.)	o c L
ចុចក្នុ	•	•	•	.)	ෂ ෆ් බ්
ការថ្វាយវាត្ត	•	•	•	. 1	8 cd cd
វឿងអនាថ្មប៊ីណ្ហិកគហបតិនឹងវត្តព្រះដៃគពឲ	•	•	•	. '	ດເວຍ
ញារធ្វើតវិកម្មនឹងរឿងដាងដុលឬដេរ	•	•	•		mo z
ការឲ្យនវពម្មនិងពួកអន្តេវាសំករបស់ ធញ្ជរួយភិត្ត		•	•		៣០ វា
អាសឲះប្រសើរ ទឹកព្រសើរ នឹងជុំបាយប្រសើរ	•	•	•		no d

				លេះទពវ
រឿងសត្វជាសំឡាញ់តំងត្នា ៣ ភូ .	•	• •	•	៣១១
ពារវពថា	•	• •	•	៣១៣
អវត្ថិយបុគ្គលមាន ៰៰ ពួក	•	• •	•	moli
វន្ទ័យបុគ្គលមាន 🛪 អ៊ូក 🚬 🔹 .	•	• •	•	กจน
វត្ថុដែលគេធ្វើនទួលដល់សង្ឃ	•	• •	•	U
អាសនះរ្លស់ទំងអាសនះប្រសើរ	•		•	៣១ពី
ការហ្វិយវិត្តព្រះជើតពន	•		•	៣១៩
ពាជានៃវិហារភាន			•	നിമര
៣វបណ្ដេញភិត្តដែលកំពុងជន់ មិនទាន់លែងឲ្យក្រោ	ពចេញ	• •		n b n
រឿងធព្វត្តិយភិត្ត្	•	• •	•	നിംപ്
រឿងសត្វរសវត្ត័យភិក្ខុ	•	• •	•	നിച്ച
៣រសត្មតិសេតាសតត្តាហាមពភិទ្ធុ	•	• •	•	n bad n
ញារប្រគល់សេទាសនះមាន ៣ យ៉ាង និងរឿង១បត់តូ	កក្ខុ			ଜୀ ଜୀ ଡ
ការហ្លួងហែងសេតាសតុះមាន ៤ យ៉ាំង នំងំការសំដែ	ងវិន័យ		•	ଦ୍ଧ ରା କା
ញារ ទ្រង់អនុញាតឲ្យរាត្តអង្គុយ ជាមួយនឹងភិក្ខុមានវិត ច	រ្យារវាង ត	ជាដើម	•	៣៣៥
រឿងព្រះអយ្យិការបស់ព្រះបាទបសេនទិកោសល	•		•	ពេលពី
របស់ដែលភិត្តលះមិនដាប់មាន ៥ យ៉ាំង	•	• •	•	ରୀ ରୁ <i>ବ</i>
របស់មិនត្រូវលះមាន ៥ យ៉ាង	•		•	က և စ
រឿងអស្សជិភិក្ខុនឹងចុនពូសុកភិក្ខុ	•	• •	•	¥
ការចែកសេនាសនៈជារបស់សង្ឃ	•	• •	•	ດາໄຕ
របស់ដែលមិនត្រូវបែកមាន ៥ យ៉ាង	•		•	ankk
រឿងភិក្ខុនោក្នុងដែនអាឡរី	•	• •	•	ດາໄວ

លេះទំព័រ

សន្ធឹកាចន្តលទ្រាប់មាត៌តា ៣៨៦

៣៨៧ សន្ធិតាចផ្តុលទ្រាប់មាតិតាា

លេះទំព័រ

ការឲ្យ«វកម្ម		•	•	៣៤ពី
ការឲ្យឧវកម្មចំពោះវិហារទាំងអស់ជាដើម	•	•		mlad
ការដែលភិត្ត។ ខ្លួលនវកម្មហើយដើរបៀសចេញ ទៅដាដើម		•	•	ลน่จ
ការដែលភិត្តទទួលនវ កម្មហើយបៀសចេញទៅ ក្នុងវេលាដែលធ្វើ	រូចជា	ដីម	•	ന്മന
ការតំយកគ្រឿងប្រើប្រាស់ឲ្យងារបស់ខ្វីណដើម	•	•	•	៣៩៩
ការដាត់សេតាសតរៈដោយដើង មិនទាត់លាងដាដើម	•	•	•	กะเปิ
ការទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យក្រាលពម្រាល ហើយសឹមដេកដាដើម	· .	•	•	ಗಜೆ ಚಿ
ភត្តទទួលពភ៌ក្តុំនឹងសេខាសនប្បញ្ញាបពភិត្ត	•	•	•	ດີ້ຈ
៣រសម្មតិអច្ឃមត្ថតវិស្សដ្ឋពភិត្	•	•	•	ოპო
ភិក្ខុជាសាធិយត្តហាបត:ជាដើម	•	٩	•	៣៦៥
ទទ្ទានតាជានៃលេខាសនក្ខន្ធកះ	•	•	•	ოგგ

រូរខ្មុំរារខ្ញុំស្ត្រីខ្ញុំ

វិវុទ្ធ ជា ហេ	អវិវុទ្ធជា ហេ	អនេ ក	រ ដ្តលេ វាយ
សន្យោ	សរេន្យា	ற	ل
ចុលវាត្តា	ចូល វ គ្រោ រ	ଚ୍ଚ	୭
លៅវប្បជាតេ	<u>ចោរ</u> ប្បជាតេ	๑ ก	_୭ ୩
ห่ะ	สย์	୭୯	Q
• ຄື ບ	0 K	60	စ ၁
មេត័យកម	មេតិយកម-	ଜ ନ୍ତ	Ŷ
មេត្តយកម្មជកា	មេត្តយកម្មជកា	යි හ	ಕಿ
វវតហិត្វា	វិគរហិត្វា	66	ራ
សតិវៃនយ-	សត៌ខែយ.	66	୭
មលុបុត្វស្វ	ម លូបតុស្ស	65	୭୦
មួយ តា	មយុ ម ្និ	ஏட்	હે
តាអ	กเรลิ	ෆු ක්	له
កាសត	กางส์	0 23	5
កវណ ស្ស	តរណ ស្ប	50	لی

រ៉ាន្វារ៉ានិតខេត្ត

វិវុទ្ធ ចាប់	អវិទ្ធេព្ឋហោ	វេរង្គ	រ ដ្តលេ ទា យំ
សម	N 5-	56	ന
មាបត្ត	ภ บก็ก็	36	9 ठे
អនុវាទាធិករណ៍	អនុវាព ធិករណ័	<i>ମ</i> ମ	୭
យថា កថំ វិយ	យថា កថំវិយ ។	ದಂ	ଚର୍ଘ
វនយសមុរតា	វិនយសម្ខតា	ය ත	ل
វិហរត	វិហវន្ត	ર્ષ કે	ଚ ୭
ចិតវិរិថយាសកតោ	ចិត្តវិចរិយាសកាត	୦ ଚ୦ ମ	୭
ចុះខេត្ត	វិជាចេន្ត	จะก	6
ជាមនេ <i>ស</i> ត	មាមនេ្តសិ	୭୩୦	୭୦
មម្គុបេសិកាយោ	អម្គរបស់ការយា	ඉගුය්	୭୬
ទសត្រតែ	<u> ទេសត្រវត</u> ទុទ្	ຈ ່ 4 ຄງ	୭
វិនយបដក	វិនយបិដកេ	ඉප්ට	2
ឋត រត	បត្ត		Ŀ
សន្យា	សន្យោ	୭୦୯	9 <i>5</i>
<i>ប</i> ង្មលត្តាយ	មន៍លតាយ	600	6
វេសាទា	รี่งกท	600	ഩ

វិវុធាវិនូប្បត្ត

វិទេបត ខេត្ត	អាវិទេបត្ត 1 2 1	អង្គ	រដ្ <i>លេ</i> ទា យំ
เ โุ่ญลัยผู้	វិសត៌មដំ	606	ଚ୍ଚ
ំ ំ វ	បំ ស្ -	660	n
<i>ห</i> ซุกัรชิก ณีช	# 2 f A 2 A N 1 2	ଜଘ୦	Ł
ពុះគ្នាតិ(៣)	ពុទ្ធោត(៣)	620	ඉර
កុមាវាវា	ភ្នំមារ វា រ	ຄງວ່ຍ	89
គាហេត្តពីន វត	តាហេតពន វត	೧೮೯	୭ଜ
ริญัต	ទ ិស ដ្ <u>លា</u>	ព្វព្យ៥	୭
ថសេនិទិស្ស	បសេនទិស្ស	តា <i>តាដ</i>)	"
មុល <i>ត្តៃ</i> រ	ចុ លវ គ្គោ ' ' '	ආ ් ව	୭
ទដហន គេ ត	នដ្ឋហនិ រុធ្ល ត	<i>ආප්</i>	ന്
នដហត្ត ឌុ	នុដហន	"	୭ମ
ភិត្តី ទេ សកោ តុ	ភត្ត ទេ សកោ ពុំ	ಗಶಿಂ	Ċ
၊ ရာ စ႑	ហេឡំ	mpr	22

ႜႜႜၓၨၜၟႜႜႜႜႜၛႄႄၓႜၯႜႜႜႜႜၛၟႄၜ <u>ႜ</u> ၛႜႋႜ႞ႜႜႜ							
៣ត _{្រខុ} ស	၈ ာ ကျေးဦး	ទីតាវ	។ បន្ទាត				
មគល កំព	បុគល ក្នុ	ရာ	6				
ម្លាញ	រម្ងាប់	ಡ	00				
មទុកប	មទកប ៤ រេច	96	୭୯				
មលបត ៤ ភ	មលបត ៤ 1 ព	୭८	តុ ព្				
พฃ	NOJ	रु ठे	ന				
ំ ន ន	ទឹន	60	୭ ୬				
ទំយាយ ខេត្តិយ	<u>និយាយ ទ</u> ើន	৫১	ard				
ជាទួលធ	ពុនខ័ យាយ	൱൦	Ŀ				
ĦŨſ	ก็ตั้	൱ൎ	9 <i>9</i>				
បត្តិបបន្តប	$\sigma_{S}^{s} \sigma \sigma_{S}^{s} \sigma^{(\circ)}$	66	ඉර්				
ថ្រដោ	ប្រេដៅ	ćo	୭୯				
រដ្តតា	ដើម្បី	दल	હ				
9 9	••	"	ය				
មិនមាននៅ	មិនមាននៅ(=)	ಕ ದ	وبرا				
INDA	សេចក្ត	<i>ଚ</i> ୭	9 పి				
អាបត្តាជករណ៍	អាបត្តាធិតរណ៍	ศษ	96				
၉၈ နိုင်ငံ ကော	ត្រន់បទណា ។	۵c	ଡ଼ଡ଼				

ၓင္ခံ က ဇြာဗ ၮၮၟၜၟ ၓၖ . (ၓၟ႞						
៣ក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័ះ	រ បនាត 4			
<i>ផដ្ដ</i> កបា	៤ អដ្ឋកឋា	୯ ଘ	ବର୍ଦ୍ଧ			
ថុះការចាប់	ការបាប់	et et	ଚ୍ଚ			
យ៉ាំងីនេះ	យ៉ាំងនេះហើយ	8	୭ ମ			
វិន័យកម	វិនយកម្	୭୦ମ	ದ			
กิศล	ភិក	୭୭୩	ಶಿ			
INDA	IATOR	୭୭ମ	2			
រំន័រុស	វិន៍វុស្	୭୭୦	୭ ୭			
ថលវត្ត	បលវត រ ៩ គ	०८०	୭			
វតកន: ទូ១ ៩	វតក8ក: ९४ व	ଚମଧ				
ទុកដ	<i>ឲ្ភភដ</i>	ଚର୍ଘ	୭୭			
ឈ	เพื่	38	9 C			
កម្ពុជត រ 🗝	កមជ ក ' -	ବୁଟମ	୭୦			
េក	រសថក្តិ	୭ ๙ ୭	୭.୯			
វត់នក: ទុី	វត្តនក: ។ ^{១ ៩}	9 x 2	୭			
ខយ ប ដក	វិនយបិដក	୭ ୯ ୨	n			
អនុត្រោះ	អនុត្រេតាះ	୭๙๙	<i>୭ ମ</i>			
ค ํล ฺ	คํธ	ଚ୍ଟ ପ	อุณ			

តាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទូតវ	ឋនាត 4
មហា មាត្យ	មហាមត្រ	606	୭୦
भ क छ	। भी दा ड	600	୭୯
តប្ប	ลบุ	"	96
អនញាត ញ	អនញាត ់ញ	ษอษ	С
ការ ភ្នា	កាវងារ	"	୭୯
ឲ្យកាត់ក្របក	ลากับสกาส (กุบก "	606	er.
ຍງຕຳຕ	ឲ ្ ទនាំ កៅ	666	ಕ
ទីដំណោ	ទីដំណេ ក	しょし	er!
เตะเอร่	<i>เ</i> กะหฐเอร่	636	୭ ମ
វយាវ	វិហារ	638	୭୦
ព្រំក ម	ពួក	666	b
ຖາບໍ່	rpo	"	ତ _୦
ខេត្រា ស់	ឲ ^{ន់} ត្រាស់	ଜ ଣ ଝ	5 b
គ ទ្វឹសទ្វាវនាងល្វើ	វនុកទាវ គន្ធសទាវ	6 ద రి	จต

សន្លិត គ្រប់៣តារុទុស - ត្រូវ

តាត្យខុស	តាក្យត្រូវ	ខ្ តាវ	ឋនាត
មគធ	មាគធ	でれの	ى
តហថតិ	គហផត	"	ය
មគធ	មា គជ	ריגי <i>פ</i>	لما
"	23	"	๗
សីលវិកតាឋា	សវត គាថា	ଜ୍ୟ ଶ	୭
ដឪទ	ដង ទេ	"	ก
<i>អនាថបណ្ហិត</i>	អនាថចំណ្និត	620	ទញ
ជវិត	สโล	しょこ	୭୦
การกั	សាវត្ថ័	ត្លេ ០ ១	હ
បប	១ ឋ	ព្យ ព្យ ទ	୭୭
ลีเญ	គារសា	ត្វ៤៥	୭୦
ុដាយ	ដោយ	೧೯೬ ದ	ត្ប
លដា	រេថ្មដា	<i>ಗ್ರ</i> ಚಿ ୭	مر
តរយ	តរយ	"	,,
(606)	(しのべ)	<i>ආප්</i> ර	୭ ୩

ស្យេវកៅនេះ ត្រូវបានបោះពុច្ឆឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Wat. Sotoshu Chozenji Temple The Rev. Taiho Takeda 6-1-9 Kashiwa, Kashiwa-shi, Chiba-ken 277 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

曹洞宗 長全寺 武田泰法
 〒277 千葉県柏市柏6-1-9
 ☎0471-67-2420

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 10 (of 110 volumes total) "VINAYA PITAKA" Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh

Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第10巻ヴィナヤピタカ(律部)

発	行	:	プノ	レン	ペン	仏教	.研	究所	ŕ									
復刻救	援	:	カン	イボ	ジア	・版ト	IJ	ピタ	カ	(南信	云大	蔵経)復	刻	数援	委員	会	
発	行	:	199	4年	-12月	8日												
印刷·	製本	:/	们们	前相	互印	刷株式	七会	社										
製作に	あた	: 0) 弘育	前相	互印	刷株式	七会	社の	多	大な協	3カ:	を得ま	εL	た。				

